

36-162

16

ms
BIBLIOTECA DE LOYOLA.

Sala 1
Estante 48
Pluteo 2

118,1

SERMONES

QUADRAGESIMALES
EXIMII DOCTORIS,

FRATRIS IACOBI

DE VORAGINE,

*Ordinis Prædicatorum, quondam
Archiepiscopi Iannensis:*

Quàm diligentissimè emendati, ac cum
magna sollicitudine correcti,
& castigati.

*Cum gemino Indice, Annotationum scilicet in prin ipio,
& Sermorum in fine.*

Conuenit Carmelitarum Discalceatorum Prægenz.

VENETIIS,
Ex Officina Ioannis Baptistæ Somaschi.

M D LXXV.

N. Scheps Prægenz

T A B V L A
I N S E R M O N E S
Q V A D R A G E S I M A L E S ,
E X I M I D O C T O R I S , F . I A C O B I

De Voragine, per Alphabeti literas, vt co-
facilius materia se se offerat, nota-
biliter distincta.

A Braam, tria opera cō-	Anselmi visio quidue signifi-	
mē labil a fecit, cōra	cat.	112
quidei egerit. car. 35	Animę scōrū status tres.	152
Abcondentiū se varietas. 115	Animę tres cammerę.	76
Actiuorū tres differentię. 176	Aīam ad tria hortat Deus.	2
Accusatores in iudicio quie-	Animam angelus ponderat	
runt.	24 quatuor ordinibus.	26
Adulatorum natura.	103 Animarum differentia.	62
Advocatus bonus, tria debet	Animā dī vinea & quare.	70
habere.	106 Animam in corpore planta-	
Adiutorium triplex, contra	uit Deus pp tres causas.	70
naufragium.	142 Animę principalis sedes, quę	
Agnus appellatur Christus,	fit.	199
& quare.	183 Animę Christi cruciatus.	199
Agnus Dei, quare ter in Mis-	Angelus in monumento, qua-	
sa dicitur.	185 tuor erga mulieres signa	
Agnus quō comedi dēt.	194 fecit.	209
Amor duplex.	156 Angustiam magnam patien-	
Amor per quatuor signa po-	tur damnati.	24
test manifestari.	211 Aquam spiritualē gratis pol-	
Amaritudo triplex.	195 licetur Deus.	102
Amor cordis est sicut calor	Aquarum cōcatio varia.	102
naturalis corporis.	10 Auarus ifatiabilior oibus.	83
Amor illicitus triplex est.	37 Auarus in omnibus sensibus	
Ambulantium mundi viam,	auaritiam habet.	116
dinēsa pericula.	53 Auaritia cito hominem occi-	
A minimo dēmus incipere, &	dit.	98
paulatim ascendere.	100 Auxilia pro pugnantis.	15

I N D E X.

B	Assamo omnia sunt vir- tuosa. 188	Conscientia, cubiculum nun- cupatur. 14
	Faculo virtutis pellegrini pro preter quatuor. 213	Contriti qui dicuntur. 27
	Beneficia dei iudeis collata. 236	Corripendorum diuersitas. 85
	Benedictio comestionem de- bet precedere. 110	Corrigentem alium, quinque seruare debet. 87
	Bonorum quatuor differētię. 33	Corpus Christi, dicitur templum, multiplici ratione. 114
	Boni sunt hortus Virginis. 172	Cōtritiō cui assimilatur. 120
	Bonorum tres differentię. 178	Collitium triplex. 122
	Bona spiritualia habent ma- gnam delectationem. 93	Cognitiō illuminati, in duo- bus consistit. 125
	Brachia duo deus habet. 182	Cogitationes sapē in tres par- tes diuiduntur. 162
	Bucella panis data iudę, an facit sacramentum. 227	Corpus Christi tribus assimi- latur. 188
C	Alices tres dñs hēt. 178	Corpus Christi tribus discipuli nis flagellatum fuit. 198
	Campanę Christi 12. 201	Cōtristatus Xps de trib. 212
	Cananea optimam societate secum duxit. 46	Cruce ex quatuor lignis facta fuit. 143
	Chananea tripliciter humili- tatem ostendit. 47	Cruce Christi erat admodum Thau. 240
	Chananea misericordiam ta- tum petit. 48	Cura maior de aima, quam de corpore habere dēt. 118
	Chananea quomodo ad duri- tias singulas se habuerit. 45	D
	Cæcitas spiritalis tribus mo- dis caulatur. 121	Amnati gratiam recipe- re non possunt. 147
	Cerę Xps assimilatur. 191	Deus tribus modis dicitur. 155
	Centurio quatuor commen- datur. 7	Deum quomodo laudare dēmus. 170
	Cilicium quid. 2	Deus dicitur pater familias, & quare. 69
	Cineris memoria utilis ē tri- plici de causa. 3	Deus ad misericordiã prior, quam ad iustitiam. 73
	Cicatrices vulnerum, quare Christus seruat. 221	Deus de tribus à nobis pēso- nem petit. 76
		Deus duos oculos hēt. 108

Deus

I N D E X.

Deus habet tres Cancellarios in sua curia. 137	victimam. 185
Dei nomina plura. 115	Diligentium uarietas. 208
Deum tētare quis dicitur. 19	Dñicę passiois cā, fuit prima culpa vtriusq; parētis. 232
Deus qd i Ecclesia ponat. 29	Domini cum seruis, quatuor habent communia. 7
Deus ab hominibus quomodo in iu- dicio uidebitur. 34	Dñica quarta. XL. duo nomi- na habet, & quare. 110
Dei essentia inuariabilis. 51	Doloris Christi magnitudo. 62
Deus hēt tres Calices in pre- senti, & tres in futuro. 61	Duritia quatuor Christi Cha- nanę ostendit. 45
De Resurrectione, omnes crea- ture letatae sunt. 207	Duo ad miserendum Deum inclinant. 49
Demonis astutia Lupo assimi- latur. 80	E
Demonones quare à Christo lo- qui prohibiti sunt. 95	Celestis intentio in Qua- dragesima est ut ad pœ- nitentiã redeant pētores. 8
Demoniorum potētia magis. 96	Ecclesia Dei, ad duplex offi- cium ædificatur. 29
Desperare nemo debet. 86	Ecclesia quare in Quadrage- sima mentionē facit de pas- sione Christi. 59
Diuis tripliciter circa diui- tias peccabat. 63	Ecclesia quare pro omnibus orat imparat. 202
Diuitis petitio quilibet fuerit. 67	Ecclesia quare uisitentur in para. 202
Diuitie, spiritus vocantur. 54	Egrotantes diuersi. 159
Diuitiarum instabilitas. 5	hicere uidentes, & ceteros fuit potissimum Christi mi- raculum. 29
Diabolicum scētum, non est sien- tium, triplici de causa. 152	Eleemosina ualet homini in uita, in morte, & post mor- tem. 13
Diabolus habitat i corde um- broso vacuo, & hūido. 32	Eleemosina ad gratiam di- sponit. 93
Diaboli nomina. 21	Eleemosina cum ieiunio est iun- genda. 112
Diaboli modus tentandi. 19	
Diabolus cōiecturis tantum, nō certe Christum cognouit. 18	
Diabolus quatuor genera p- sonarum tentat. 76	
Diabolus quomodo expellitur. 78	
Discipulorum tres dñe. 109	
Dignitas bonorum. 33	
Differentia inter hostiam, & genda. 112	

2 3 Elec-

I N D E X

Eleemosinæ munus. 132 Grabatum vnde dicatur. 41
 Eleemosinæ quas nobis dat Gratia: fons omnibus patet.
 Maria. 173 147
 Eleemosinæ utilitas. 176 Gratia: gustus exigit sitim.
 Eneceia: quid significat. 154 147
 Equus dmiæ, dupliciter Gratia: effectus. 147
 esse dicitur. 51 Gratia: triplex. 143
 Errare in via quatuor non per Greges multi in inferno. 157
 mitunt. 214 Gratia: triplici fuit piena Ma-
 Eucharistiam sumere volens, ria. 222
 tria probare debet. 192 **H**
 Eucharistia: sumptionis utili-
 tas. 192 **H**erusalem quare uocatur
 Eucharistia: indigne sumen-
 tium poenæ. 193 castellum. 174
Fœmina circumdabit viri, Homines mūdani quatuor ha-
 tripliciter exponitur. 44 bent heredes post mor-
 Fœtor à quatuor in inferno tem. 5
 causatur. 83 Homines sex appetunt in hac
 Febris mortale peccatum si- vita. 63
 gnificat. 95 Hominis status triplex. 63
 Fides magna quando est. 47 Homo duo hēt extrema. 127
 Fideles per prospera, & aduer-
 sa impugnantur. 69 Homo quodruplici morte,
 Fideles quotidie quinque pa- mortuus erat. 166
 nitus à Christo reſciun-
 tur. 111 Homo ubique infirmus. 189
 Fidelium obliuisci nō potest Hominem tria imp-
 Deus. 217 diebat ne-
 Fit festum de sanctis triplici-
 de causa. 153 cū. 70
 Fortiter quis cadit dupliciter. Honorare parentes induci-
 68 tur, propter quatuor. 90
Gratia: duplex à mun-
 di exordio fuit. 31 Humilitas orationi coniuncta
 tria bona facit. 49
 Humilitas quid mercatur. 58
 Humilitas est pacis causa. 60
 Humilitas Christi. 105

laco-

I N D E X

Iniuriā factam in domo Dei,
 quare Christus tam seue-
 re vindicauit. 29
Iacobus minor erat ualde
 similis Christo in effigie. Infernus calix dicitur. 63
 fol. 230 Infernus quid. 66
 Ieiunij alæ duæ. 120 Inferni fames. 110
 Ieiunare debemus tribus de Inter dæmones principes qua-
 causis. 20 tuor. 78
 Ieiunij effectus. 21 In quadragesima quid habe-
 Inimicos quadupliciter dili- re teneamur. 59
 gere debemus. 11 In adultera duo fuerunt. 104
 Inimicos diligere perfectorū Infirmitas spiritalis, sicut &
 tantum est. 12 corporalis ex pluribus cau-
 Inimicus debetur amor, odiū, sator. 119
 compassio, & beneficium. Inordinate diligēs quis sit. 11
 fol. 12 In uiduitate manere melius
 Inimici quadupliciter confi- est, quā ad secundum cō-
 derantur. 12 iugium transire, quadupli-
 Inimicos diligere debemus ci de causa. 129
 propter tria. 12 Infirmorum uarietas. 131
 Iniuriarum diuersitas. 184 In ueritate tripliciter pecca-
 Inimiarum uarietas, & quid tur. 151
 circa quamlibet agendum. In inferno duo prata. 157
 fol. 114 Ira quid. 82
 In cōiunio tria Chr̄s egit. 226 Iudæi triplici libertate se li-
 In corde quatuor potētia: cō- beros ostendant. 35
 siderantur. 216 Iudæi in tribus diabolium ini-
 In Christo tres substantia: 169 tantur. 36
 Inter Christum & cognatos Iudæi quæ Christo impone-
 eius differentia: tres. 150 bant. 135
 In Christo duplex natura. 81 Iudæi quatuor mortes Chri-
 In Christo tria fuerunt. 103- stum pati uoluerunt. 142
 108. 135 Iudæi multipliciter Christum
 In Christo duo fuerunt. 104 comprehendere uoluerūt.
 Inter Deum & hominem est fol. 144
 maior fraternitas, q̄ inter Iudæi Christo quid agere in-
 Deum & Angelum. 33 tenderent. 154

2 4 Iudæi

I N D E X

Iudei in die palmarum Christi lex magnos honores fecerunt, contra quos in Palestinae. lex magna vituperia. 179
Iudas quare Christum tradidit. 225
Iudas in aere mortuus quid norat. 98
Iudex ut recte iudicet, quid agat. 104
Iudex & prelatus propter honorem, iustitiam dimittere non debet. 27
Iustus recte ire debet. 123

K

Karitas Christi, omnipereperat amorem. 197
Karitas ferueas Christi, designatur in eius scitu. 197

L

Laudari quare hic nemo velle debeat certe. 105
Labra duo Dei, & duo hominis. 182
Lauit pedes Christi in exemplum. 195
Lepra quam sic abominabilis. 82
Legata octo in nouo testamento dimisit Christus. 186
Legio quid sit. 231
Liberalitas Dei. 62. 183

Lingua diuitis, tripliciter peccauerat. 65
Lingua ad tria officia est data. 76
Linguas tres cum quis habet magnum monstrum. 229
Luxuria dissipat omnia bona. 72
Lupus si ouina pelle tegatur, per tria cognoscetur, sicut hippocrita. 156

M

Maria uirgo, ad sepulchrum non uenit, & quare. 208
Maria iustus, est sicut Sol. 138
Maria tentatis, est sicut acies ordinata. 139
Maria tribus de causis habet magnum posse in caelo. 171
Maria filio tria dedit. 173
Maria quomodo Christum dilexit. 205
Mariae dolor ex tribus causabatur. 206
Mariae quare dies sabbati dedicatur. 16
Maria de nauis, & quare. 17
Maria aurorae, Lunae, & Soli assimilatur. 17
Maria fuit tota mater, & vera mater Christi. 44
Maria quomodo Christum dilexit. 44

Maria

I N D E X,

Maria sapientes Christum dilexit, per tria signa. 44
Maria ex humilitate Christi concepit. 47
Maria quibus assimilatur. 74
Mariae excellentia. 106
Maria potest nos semper adiuuare. 106
Maria sapiens est ad adiuuandum. 106
Mariae misericordia. 107
Mariam nunquam a fide ceci dit. 107
Maria est peccatoribus sicut aurora. 137
Maria in hac uita, tres habuit tribulationes. 138
Maria est sicut Luna tribulatis. 138
Mater plus diligit filium, quam pater triplici de causa. 127
Mala tria inducunt homines. 217
Magdalena per quatuor Deum offenderat. 159
Magdalena quatuor generum lacrimarum. 259
Magdalena triplex unguentum Christo obtulit. 160
Magdalena tria habuit peccatum caustantia. 161
Magdalena tres efficacit. 162
Magdalena duo habuit. 162
Mediator tria herede det. 180
Medium semper Christus dilexit. 218
Medicina aspera melius curatur. 218
Medicus peritus quid ergain firmum agat. 49
Militis conditiones. 20
Misericordiae opera in caelo necessaria non sunt. 92
Misericordiae aliorum quomodo cognoscuntur. 22
Motus triplex. 6
Modus uincendi. 22
Mori in peccato quid sit. 52
Mortui ea quae in mundo sunt scire possunt. 67
Mortis memoriae effectus. 94
Mortui dicuntur dormientes triplici de causa. 131
Mors Christi quare tribus diebus ab Ecclesia plagarum. 91
Mulieris pulchritudo tribus as similatur. 161
Mulieris quatuor custodiarum. 162
Mulier, & non uir, lapidari debebat & quare. 104
Mulier habet quatuor reprobentia a peccato. 104
Mulieres magis compaciuntur quam uiri. 127
Mundus est ficus infructuosus. 93
Mundus mare dicitur. 115
Mundus & eius contemptor, quomodo se habeant. 153

N

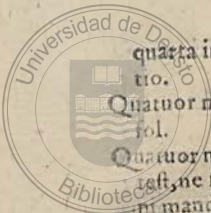
Natura diuina, & humana, quasi duo extrema sunt. 42

Nardus

- Nardus Mariae, humilitatem signat. 75
 Neronis uerba ad aduocatum. 57
 Negans se esse Christianum. 232
 Christum regat. 232
 Nobiles, & ignobiles equales sunt quo ad tria. 118
 Ne tandem contra superbos. 57
 Nunquam aliquis maritus fuit tantam poenam in suis tormentis, sicut uirgo Maria in morte Christi. 243
- O**
 Oblinatio, attritio, & contritio per tria exempla ostenduntur. 27
 Obsecrata sunt Christi quatuor persona. 200
 Occisores Christi quatuor. 193
 Odium quadruplitemer con- sideratur. 10
 Odor sanctorum Christi, cui assimilatur. 32
 Omnes homines, tamen electi, quam reprobis figurati sunt in duobus latronibus. 246
 Omnes sancti, stant iuxta crucem. 252
 Operum diuersitas. 257
 Oratio Centurionis, propter tria meruit exaudiri. 9
 Oratio quatuor in se habere debet, ut proficit. 50
- Oratio tria habere debet. 175
 Quomodo dux differentia. 156
 Quomodo Dei per quatuor signa cognoscuntur. 157
- P**
 Pax quando est perfecta. 175
 Passio Christi fuit communis. 179
 Pax olim quomodo initiabatur, siue firmabatur. 189
 Pax uobis ter Christus dixit, & quare. 218
 Passio Christi cecos sanat. 40
 Passionis Christi memoriale triplex. 193
 Passionem Christi, quare cum lamento celebramus. 202
 Patientia Christi in passione. 234
 Patientia in tribus iniurijs con- probatur. 49
 Paraliticorum diuersitas. 10
 Pater nunquam filium relinquit. 51
 Pauper tria magna incommoda patiebatur. 94
 Paranympum quare Christus uirum legauit. 187
 Peccator quomodo bestialis. 175
 Peccatores melius stant in inferno. 187
 Peccator tres miseras incurrit. 71
 Peccator quatuor debet recognoscere. 72
 Peccator est mutus. 77

Pecca-

- Peccatoris qualitates. 95
 Peccator de peccato in peccatum cadit triplici de causa. 96
 Peccator mortuo assimilatur. 125
 Peccator a multis plagis. 126
 Peccator signatur per filiam Chananeam uexatam. 49
 Peccator tria incommoda patitur. 2
 Peccator tria bona perdit. 3
 Peccator iacet, est paraliticus & male torquetur. 6
 Peccator in Coena penitentiam ponit tria fercula. 22
 Peccatum relinquendum uarietas. 23
 Peccatum sanguini, Nubi, & plubo assimilatur. 30
 Peccatum quomodo fit. 38
 Peccandi ordo. 83
 Peccata duae res faciunt. 97
 Penitentium diuersitas. 79
 Penitentia quomodo esse debet. 2
 Penitentium uarii modi. 2
 Penitentia signatur per nomen. 14
 Penitentiam uolentes, quatuor patiuntur pericula. 15
 Perfecti pro inimicis orare debent. 11
 Penitentiam per piscinam intelligitur. 39
 Penitentia quando est uirtuosa. 39
 Penitens ebrius assimilatur. 40
 Pena Christi triplex. 188
- Pena diuinitus ex multis augmentatur. 65
 Persequentium uarietas, eorum quae poena. 57
 Pedes quare non lauantur triplici ratione. 195
 Petrus tantum a Christo nominatur triplici ratione. 210
 Peregrinus fuit Christus. 213
 Persecutor torcular, & mole quare uocetur. 134
 Piscina a tribus uirtutibus habebatur. 39
 Platanus infructuosam, tria faciunt fructificare. 93
 Plorandi sunt tres. 127
 Pontificis triplex officium. 243
 Plantus penitentis, plantati triplici debet assimilari. 3
 Praetorū autoritas. 88
 Praetati quomodo iustitiam exercere debent. 116
 Praetato non licet uti gladio materiali, sed spiritali. 131
 Praetatorum malorum bona uerba despici non debent triplici exemplo. 54
 Proniciastres fecit Deus. 219
 Pro quolibet peccato mortali datur poena infinita. 253
 Purgatorium quare calix dicitur. 62
- Q**
 Quadragesima, cum a dominica incipiat, cur feria quarta

I N D E X

quarta inchoet triplex ratio. 28
 1 Qui serauerint uerbu Christi
 si tria bona consequentur.
 fol. 34
 Quatuor modis q's iurare potest,
 ne sententia executioni mandetur. 26
 Quadrupliciter in primitiua
 Ecclesia miracula frequentius
 fiebant. 31
 Quatuor dotes sanctorum.
 fol. 43
 Quatuor dura olim fuerant.
 fol. 48
 Quare plures fuerunt in tras
 figuracione. 43
 Quare Xps uiridis dicatur. 42
 Quare Christus in mote tras
 figuratus sit. 42
 Quis quis est paralyticus. 7
 Quare Christus, ex omnibus
 unum tantum sanauit triplex
 ratio. 38
 Quare de elemosina fit me-
 tio in Euangelio. 25
 Quarentium Christum di-
 uersitas. 211
 Quae requirantur ad concilium.
 164
 Quid per dexteram Christi,
 & sinistra intelligatur. 60
 Quid per motum aquae signatur.
 40
 Quid per tenebras exteriores
 intelligatur. 8
 Quid per columbas, Numularios,
 oues, & bones denotatur. 28

R

Recidiuatio quantum sit
 periculosa. 42
 Regula omnib. Christus dedit.
 54
 Resurrectio nra duplex. 215
 Resurrectione debent gaudere
 homines propter multa.
 207
 Remedia quatuor contra infirmitates.

I N D E X

firmitates spirituales. 120
 Remedium triplex, contra ignem
 concupiscentiae. 122
 Reprehendit nolunt, tria hominum
 genera. 178
 Reliquiae multiplices. 109
 Recipere uolentes Christi, quae
 habere debeant. 204
 Religiosus mortuo assimilari
 debet. 205
 Reficitur quotidie, quibus
 spiritualibus. 111
 Regula subditorum sunt tres. 55

S

Sapienter quis uincat. 20
 Satisfactio triplex. 28
 Satisfactionis species tres sunt.
 fol. 41
 Sancti uiri Deo de omnibus
 sensibus, & membris seruiunt.
 92
 Sanctorum nomina ubi scripta
 sunt. 104
 Sanctorum differentiae in
 coelo. fol. 107
 Sanctis in uita non debet fieri
 fastidium, triplici de causa.
 153
 Samaritanæ cum Christo collo-
 quutiones. 99
 Sanitatis signa quatuor.
 fol. 120
 Saliuæ uarietas. 123
 Sententia damnatorum.
 fol. 26

Sententia iustorum. 26
 Sententia iudeorum contra
 Christum fuit iniqua tripliciter.
 165
 Sententiae forma condemnationis
 Christi. 239
 Sepulchrum Christi triplici
 de causa fuit nouum.
 fol. 203
 Sepulchrum Christi quare
 alienum fuerit. 203
 Sepulchrum Christi, quare
 fuit clausum lapide magno.
 fol. 204
 Sepultura Agni qualis sit.
 fol. 65
 Sepes uinæ quæ sit. 70
 Serpens per quatuor expellitur.
 fol. 78
 Sol dupliciter oriri dicitur.
 fol. 209
 Socrates proiecit in mare diuitias.
 64
 Societates malas uitans, quatuor
 mala uitat. 84
 Scripturis magis, quam mortuus
 est credendum. 67
 Spiritualis refectio hic non est
 perfecta. 81
 Spiritus S. aquæ effectus. 101
 Spiritus S. quare flumen uocatur.
 148
 Spiritus S. aqua uiua dicitur. 148
 Spiritum Deo comendare debemus
 triplici de causa. 284
 Status pauperis. 64
 Status triplex hominis. 184

Stare

I N D E X.

Scire dicitur de creatore, & de creatura, sed diuersimode. 250
 Stat aliquis in cruce, Aliquis iuxta Crucem, Aliquis longe à cruce. 251
 Superbia multiplex. 122
 Supbia species quatuor. 98
 Superbia quo ducatur. 57
 Superbia primo aduenit, & ultimo recedit. 84
 Subditorum regulæ tres. 55

T

T Abernacula tria hêt homo in anima. 43
 Tabularum percussio in paraf, quinque significat. 201
 Tèpl dedicationes tres. 154
 Temporalia non vere bona. 136
 Temporalia distribuens bona quæ recipit. 82
 Tèrationibus diaboli quò fit re sistendum. 19
 Tèntationis diaboli ordo. 22
 Torus mundus contra peccatores insurget. 24
 Triplex festum. 152
 Tres moueri non possunt. 87
 Tria de patre æterno incognita sunt. 136
 Tria genera hominum. 27
 Tria pœnitenti sunt necessaria. 32
 Tria homini non dant quietem. 50

Tria loca post hanc uitã. 50
 Tria de Christo dicitur, ut filius hominis. 58
 Triplici de causa orationes non exaudiuntur. 30
 Triplici de causa homines ad Deam non redeunt. 53
 Tres species superbia. 53
 Tres calices post hanc uitam. 62
 Tres conceptiones, & natiuitates. 74
 Tribulationes à ppheta, appellantur apes, & quare. 134
 Traditus fuit Christus à pluribus. 224
 Trahant tria naturaliter. 180
 Trahit nos Christus triplici similitudine. 180
 Tres tabernas uoluit habere Petrus, in quibus uinũ spũs sancti uenderetur. 148

V

V Anagloria quomodo potest accidere. 11
 Vanagloriæ uitium prælati est commune. 55
 Vanæ gloriæ uitium est omnibus commune, nec facile uinci potest, ppter duos. 55
 Vacuus fuit Christi tripliciter. 181
 Verbum Dei triplicem uirtutem habet. 35

Verbi

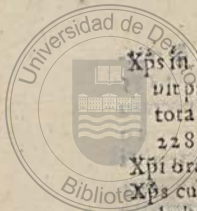
I N D E X.

Verbi Dei efficacia triplex. 37
 Verbum Dei seruantes, bona consequuntur. 34
 Veritas cui opponatur. 37
 Veritas odiosa est malis. 140
 Vestimentorum tria genera Christus habebat. 200
 Vera tria in anima. 207
 Veraciter uiuendi duo signa. 216
 Vendere Christũ qd sit. 225
 Vestimenta diuersorum colorum sunt uirtutes. 176
 Virtutes omnes medium tenent. 218
 Vigilias quatuor q faciunt. 16
 Vineæ fofores quatuor. 71
 Vineæ in morte, & iudiciũ demiat. 71
 Viduarũ genera tria sunt. 129
 Viduæ quò esse debeant. 128
 Via triplex eũdi ad celũ. 132
 Voluntas Dei bona, in quo consistat. 33
 Voluntas Dei placens. 33
 Vox Christi suis duplex. 157
 Vocem Christi qui non audiunt. 168
 Vstrarius cõtinnè peccat. 98
 Vulnerum diuersitas. 200
 Xps luci assimilatur, & quare. 135
 Xps nullo modo de peccato argui potest. 19
 Xps dicitur Pontifex triplici de causa. 143
 Xpm quare multi quærentes non inueniant. 145
 Xps ubi inueniatur. 145
 Xps quæ secũ portauerit. 146
 Xps ad gratiam quomodo uocatur. 146
 Xpi status triplex. 149
 Xps præsentiam suã à iudeis subtraxit triplici de causa. 150
 Xps triplex tẽpus habuit. 150
 Xps opera uaria, humanitatẽ & diuinitatem ostendit. 154
 Xpm tria induxerũt, ut nos redimeret. 157
 Xps in mundo tria de patre manifestauit. 170
 Xps quare stetit super Hierusalem. 177
 Xps triplici ratione in aere mori uoluit. 179
 Xps in Cruce existens tria genera personarum agnouit. 184
 Xps quadruplici igne fuit inflammatus. 185
 Xps decepit diabolum tria quæ murem. 191
 Xps qui stitit. 197
 Xps primo Mariæ apparuit tripliciter ostenditur. 209

X

Xps tres mortuos suscitauit. 126
 Xps quos feruenter diligit. 133

Xps

I N D E X.

Xps in horto non solum oravit pro Petro, sed etiam pro tota Ecclesia ei commissa.	228	cruce.	53
Xpi oratio in horto.	229	Xpi responsio filijs Zebederi fol.	60
Xps curam de matre semper habuit.	45	Xpi passio vocatur calix, & quare.	61
Xps quos curat.	28	Xps & matri, quæ communia extiterunt.	75
Xpi quinque verba ad petitionem prolata.	8	Xps triplex opus magnæ potentia ostendit circa dentium montacum.	76
Xpi miraculosa curatio.	9	Xps septies sanguinè effudit, & quare.	82
Xps quare voluit tentari.	18	Xps quid in terram scripserit.	104
Xps quomodo Diaboli tentationes superavit.	19	Xpi exemplo parentes honoravit.	90
Xps quadrupliciter tentari voluit.	22	Xps per rosam significatur, & quare.	111
Xps tria loca intravit.	27	Xpi quinque vulnera quid significent.	112
Xps tria habet.	50	Xps in iustitia tria servavit.	116
Xps quare in morte, in aere voluit eleuari.	51	Xps in caelo quomodo sit lectioes.	117
Xps quare in Cruce exaltari voluit.	52	Xps tribus vicibus esurivit.	60
Xps in Cruce quatuor docuit.	52	Xpi liberalitas in passione.	60
Xps in Cruce quatuor docuit.	52	Xps est speculum.	124

F I N I S.

INCIPIT

QVADRAGESIMALE
A VREVM, EXIMII
Doctoris,

FRATRIS IACOBI DE VORAGI-
ne, Ordinis Predicatorum, quondam Ar-
chiepiscopi Ianvensis: Duos quotidie
continens sermones.

In die cinerum sermo primus. In quo exhortatur peccator ad penitentiam, per mortis meditationem, & peccatorum dolorem.

FLIA populi mei idue Hier. 6. re cilitio & conspgerie cinere. luctu vngenti fac tibi plactu amarum. Quia Quadragesimalis solenitas quadragesimalis, malis in sequenti dnica inchoatur, ecclesia tñ hos munit quatuor dies precedentes, addidit, ut quadragesimalis numerus impleat. A 4. inchoat prima. n. dnica vsq; ad pascha, 42. dies sunt. de quibus dn̄i sex dies dnica les subrahunt, solummodo triginta-sex ieiunabiles remanent, & iō addunt, nisi quatuor dies precederes, vt sacer numerus 40. dieru impleat, quem Xps suo ieiunio consecrauit. Sunt tñ qdā alie rōnes mylticæ quare potius in quarta feria, q̄ in alia feria istud ieiuniu inchoatur. Prima est, quia in quarta feria mors Christi fuit tractata & cū deliberatione firmata. s. feria quarta ante dominicam de ramis. Nam tunc principes sacerdotum cum senioribus populi cōgregati sunt in atrium Vorag. Quadrag. capta

bus dn̄i sex dies dnica les subrahunt, solummodo triginta-sex ieiunabiles remanent, & iō addunt, nisi quatuor dies precederes, vt sacer numerus 40. dieru impleat, quem Xps suo ieiunio consecrauit. Sunt tñ qdā alie rōnes mylticæ quare potius in quarta feria, q̄ in alia feria istud ieiuniu inchoatur. Prima est, quia in quarta feria mors Christi fuit tractata & cū deliberatione firmata. s. feria quarta ante dominicam de ramis. Nam tunc principes sacerdotum cum senioribus populi cōgregati sunt in atrium Vorag. Quadrag. capta

IN DIE CINERVM.

cayphe principis sacerdotum ad quos Iudas accessit, & Christum tradere promisit, & illi pecuniam dare polliciti sunt. Quia igitur penitentiam qua dragesimalem facimus, ut Christo patienti compatiamur. Et eius mors fuit i quarta feria tractata, ideo merito quarta feria hoc ieiunium inchoatur.

Secunda ratio est, quia in feria quarta sol & luna, & cetera cœli luminaria creata fuerunt. In principio enim creavit Deus quandam nubeculam lucidam. quando dixit, fiat lux, & facta est lux, & illa nubecula tres dies solem præcedentes illuminavit quadâ tenui claritate, quæ admodum diluculo fieri solet. Quarta autem feria sequenti (ut dictum est) Deus solem & cetera luminaria fecit, & ideo dies illa, dies plena claritatis fuit. totum autem tempus nostrum est tenebrosus, tempus autem quadragesime male est lucidum tempus. Iuxta illud. Eratis enim aliquando tenebræ, nunc autem lux in domino. Conueniens igitur fuit, ut tempus tam lucidum in die lucida inchoationem inciperet.

Tertia ratio. Tertia ratio est, quia feria quarta dies mercurij vulgariter nuncupatur. Est autem mercurius planeta celestis, qui secundum astrologos regnat in uirgine, domina tur aquæ semper est cum sole, & præest facundia, disponit enim homines ad facundiam & eloquentiam acquirendam. Vnde dicitur, quod gentiles vocabant Paulum mercurium, qui erat dux verbi. Recte igitur ieiunium in die mercurij inchoatur, ad inuendum quod homines in hoc tempore debent habere mundiciam corporum, abundantiam lachrymarum, perseverantiam bonorum operum, ut scilicet semper sint cum sole, id est cum Christo. Prædicatores autem debent habere facundiam prædicationum, & ideo ut istud ieiunium facilius suscipiatur, hodie sancta mater ecclesia, fideles ad memoriam suæ mortis inducit, dum in capitibus cineres ponit, ad quod etiam propheta, immo etiam dominus per prophetam nos in verbis præmissis inducit dicens. Filia populi mei &c. Populus autem dei est populus Christianus. Filia ergo populi

Dei

SERMO I.

2

Dei est anima cuiuslibet christiani. Quæ quidem animam *Animam* dominus ad tria hortatur, scilicet. Ad duræ penitentiam *ad tria* assumptionem cum dicit. Induere cilicio &c. Ad mortis *hortatur* meditationem cum dicit, conspergere cinere &c. *Deus.* Ad peccatorem dolorem cum dicit. Luctum fac tibi plantum amarum.

Primo igitur hortatur ad duræ penitentia assumptionem *Primo.* cum dicit, induere cilicio. Ciliciam enim est indumentum *Cilicio* durum & asperum de pilis camelorum contextum quid. per quod penitentia aspera significatur, quæ quidem melius curat peccata, quam leuis. Sicut dicit Christus per tria exempla super Mat. Primum est, quia medicina aspera *Medici-* melius curat malos humores, quam leuis. Secundum *na aspe-* est, quia malas herbas melius eradicat rastum ferrum *ramelius* quam ligneum. Tertium est, quia malos nodos lapidum *curat.* melius præscindit malleus ferreus, quam plûbeus. Pec. Peccator quidem tria incommoda patitur. Primum est, quia *tria in-* est plenus corruptis humoribus vitiorum. Corrupti sunt *ur inco-* & abominabiles facti sunt i iniquitatibus suis. ideo indi *moda.* get medicina, id est penitentia amara. Isa. 38. Ecce in pa *Psa. 13.* ce amaritudo mea amarissima. Amaritudo enim peni *Peni- en-* tentiæ, quæ est causa pacis in conscientia, debet esse ama *ria quo-* ra, amarior, amarissima. Amara, quia pactum quod in ba *modo esse* ptismo cum Deo fecerat, cum abrenunciauerat diabolo *debeat.* & omnibus pompis eius, confregit. Amarior quia timo

Dei postposito, per multa crimina discurrit. Amarissima, quia Deum & eius gratiam perdidit. Vnde Hier. 2. Scito & uide, quia malum & amarum est, reliquiste te dominum Deum tuum. Ecce quia peccator Deum perdidit, & non est timor eius apud eum. Ecce quia eius timorem postposuit, & abiecit, & ideo per diuersa facinora discurrit. A seculo confregisti iugum, rupisti uincula. Ecce, quia pactum baptismale fregit. Secundum incommodum est, quia peccator habet multas radices malarum concupiscentiarum, quæ quidem extirpandæ sunt rastro ferreo, id est duro ieiunio. Vnde Col. 3. Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram. Fornicationem, & im-

A 2 mundi-

IN DIE CINERVM

mundiciam, libidinem, concupiscentiam malam. Nisi enim male herbe radicitus extirpentur, cito germinant malos fructus. Neque radix amaritudinis sursum germinans impediatur, & per illam inquinentur multi. Sunt enim aliqui, qui malas herbas eradicant tantum quantum ad folia, & ideo adhuc renascuntur, tales sunt, qui peccata quantum ad exteriora opera quandoque reliquant, consensum tamen non deserunt, & ideo inuenta oportunitate, ad peccata redeunt. Alij partem radicis frangunt & aliam partem relinquunt, tales sunt, qui consensum deserunt, sed tamen malas cogitationes patiuntur, qui sepe in peccata relabuntur. Alij sunt, qui radices herbarum funditus extirpant, isti sunt qui malas cogitationes à corde suo eradicant, & ideo ulterius germinare non possunt. Tertium incommodum est, quia peccator poenitens, alligatus est adhuc nodis & nexibus peccatorum. Quidam tamen habent istos nexes factos de stipula, alii de feno, alii de ligno, iuxta illud. Si quis superedificat lignum, fenum, stipulam, per quæ tria, poenæ purgatorij intelliguntur. Istos autem nexes melius frangit malleus ferreus, id est poenitentia dura, quam lenis. Vnde Augu. Maiorem quisque in se severitatem debet exercere, vt se iudicatus minus iudicetur à Deo.

Secundo. Secundo hortatur anima ad mortis meditationem cum dicitur, conspergere cinere. sicut hodie etiam in capitibus cinere aspergimur, & dicitur nobis. Memento quia cinis es, & in cinerem reuerteris. Homo quidem de cinere est formatus, & cinereum portat corpus, & in cinerem redigendus est. Vnde. Reuerteris in terram de qua sumptus es. Ecce quia de terra factus es, quia pulvis es. Ecce quia cinereum portans corpus, & in puluerem reuerteris. Ecce quia in puluerem siue in cinerem redigendus es. Si ergo ab aliquo peteretur. Vnde uenis, quid portas, aut quo vadis, posses respondere de cinere, cinerem, & in cinerem, hoc est de cinere uenio, cinerem porto, & in cinere redeo. Ideo dicitur ter homini terra. Ter

Gen. 22. ra terra terra, audi uerbum domini, id est tu homo, qui

SERMO I.

3

qui uenis de terra, & portas terram, & qui vadis in terram, audi uerbum domini, quod tibi hodie dicit dominus per ecclesiam suam, cineris memento quia cinis es, & in cinerem reuerteris. Utile autem est habere memoriam latus cineris triplici de causa. Primo quia cinis terram fecundat, sic memoria mortis ad bene operandum sollicitat. Vnde Gregor. Valde enim se sollicitat in bono opere qui semper cogitat de extremo fine. Secundo, quia cinis ignem conseruat, & maxime si est calidus, quia frigidus cinis ignem extinguit, sic & memoria mortis cordi feruenter impressa, gratiam spiritus sancti conseruat. Sunt tamen quidam, qui frigidam istam memoriam mortis habent, sicut illi, qui animam cum corpore morituram credunt. Talis memoria potius gratiam extinguit, quam conseruat. Tertio, quia cinis maculas lauat, sic memoria mortis lauat omnes maculas peccatorum. Vnde Ecclesi. 7. Memorare nouissima tua, & in æternum non peccabis. Lauat enim maculam superbix. Si quis enim ad instar pauonis gloriatur in pennis uirtutum, pedes, id est finem suum consideret, & sic superbiam eius deponet. Ecclesi. 10. Quid superbis terra & cinis. Lauat etiam maculas luxuriæ. sicut enim bestia cum cauda expellit micas, sic homo cum mortis memoria, expellit cogitationes immundas. Gregor. Nihil sic ad domandum carnis desideria ualet, quam uisusque, quod hic diligit, quale sit futurum post mortem penset. Lauat etiam maculas auaritiæ. Nullus enim diuitias debet congregare, quando considerat, quod in fine nihil portat nisi nuditatem, saccum & cinerem. Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus reuertar illuc. Item saccum consui super cutem meam, & operui cinere carnem meam.

Tertio hortamur ad peccatorum dolorem cum dicitur, luctum uigenti fac tibi planctum amarum. Planctus poenitentis planctui triplici debet assimilari, scilicet

A 3

IN DIE CINERVM

Scilicet planctui matris vnigenitum plangentis, plactui draconis, & planctui structionis. Vnde faciam plactum velut draconu, & luctu quasi structionu. na dolorosior planctus inter omnia animalia rationabilia, est plactus, qui fit pro morte vnigeniti, dolorosior plactus inter omnia animalia irrationabilia, est plactus draconis, dolorosior inter omnia volatilia, est planctus structionis. Peccator quidem tria bona perdit.

Primo animam suam, ideo debet plangere ad instar mulieris vnigenitum plangentis. Vnigenita nostra est anima nostra, quia vniam tantum habemus. si enim duas haberemus possemus vna perditam super alia consolari. **Peccator** Secundo perdit peccator caput suum, id est Deum suu, id debet plangere ad instar draconis. Draco enim, & qui libet serpens caput custodit, & corpus exponit, sic quilibet debet exponere corpus macerationi, & perditioni, vt possit custodire caput suu, id est dominum suum. Sed dicitur, qd elephas inueniens draconem in semitis, caput eius cum planta coterit, & draco maximum planctum facit, sic etiam diabolus in nobis occidit dominum, quando nos ad peccatum trahit, ideo debemus plangere & dolere. Tertio peccator perdit omnia sua merita, & ideo debet plangere ad instar structionis. Structio enim oua sua in puluere calido derelinquit, vt foueantur ibide, & sic ea relinquit, sed rediens & abestis ea conculcata inueniens, magnum ululatum facit. Oua nostra sunt merita nostra, quae tunc demoues conculcant, quando ad animam per consensum intrant. Iuxta illud. Vident & venient super eu horribiles. Ideo peccator debet plangere, & dicere. Miserere mei Deus quoniam conculcauit me homo.

Iob. 28.

Eadem

SERMO II.

Eadem die cinerum, Sermo secundus. De miseria hominis, quomodo scilicet, miser est ex parte principij, ex parte medij, & ex parte finis.

Comparatus sum luto & assimilatus sum fauillae, & cineri Miseriam conditionis humanae describit sanctus Iob in verbis praemis, ex parte principij, medij, & finis. Nam ex parte principij homo habet vilitatem, quia de luto formatus, cum dicitur, Comparatus sum luto. Ex parte medij habet vanitatem & mutabilitatem, quia multiplici mutabilitate circumdatus, cum dicitur. Et assimilatus sum fauillae. Ex parte finis habet miserabilem poenitentiam, quia in cinerem redigendus cum dicitur, cineri. Circa primum notandum quod licet homo sit ex quatuor elementis, Deus tamen in compositione corporis humani parum posuit de tribus elementis, & multum de luto sine de terra. Elementum quidem aquae manifestatur in ipsis humoribus. Elementum ignis in calore naturali, & in luce visiva. Elementum aeris in respirationis flatu. Elementum vero terrae in carne & ossibus. Et sic patet quod Deus multum posuit de terra ibi, & parum de ceteris elementis. Parum ibi posuit de igne vt homo parum haberet de igne concupiscentiae, auaritia, iracundiae, tamen aliqui videntur esse de igne facti, quia nimis sunt supra dicto igne inflammati. **i. Io. 2.** Totus mundus in maligno positus est id est in malo igne. Parum etiam posuit de aere, vt homo parum haberet de elatione superbiae, & tamen aliqui videntur esse de aere facti, quia nimis sunt superbi. Non fuit mirum si primus Angelus superbiuit, quia nihil de luto humili. Sed mirum est quado homo qui est vile lutum, intumescit. Quid superbis terra & cinis? Tales pascuntur mento **Eccl. 10**
Osee. 12 Effraim pascis uentum. Ventus tamen non pascit, sed inflat. Et quia sunt inflati, ideo aliqua leui febre puncti, statim detumescunt. Parum etiam posuit de aqua, vt homo **A 4** habere

IN DIE CINRVM

haberet parum de leuitate, & inconstantia. Et tñ ali-
qui videntur de aqua esse facti, quia leuitate nimia agi-
tati. Lewis est super faciem aquæ. De talibus dicitur.
Stultus vt luna mutatur. Nam luna modo est plena, mo-
do media, modo minus, quam media, modo uacua. Sic
multi in ista quadragesima incipiunt bene ieiunare, de-
uote orare, & largas elemosynas dare. Isti sunt luna ple-
na. Postmodũ dimittunt ieiunia, tñ faciunt elemosynas,
& orõnes. Isti sunt luna media. Et deinde dimittũt ieiu-
nia, & orõnes, tñ faciũt adhuc elemosynas. Isti sunt lu-
na minus q̃ media. Deinde dimittunt totũ. Isti sunt luna
omnino vacua. Ideo bene dicitur. Stultus vt luna muta-
tur. Multum autem Deus in compositione humani

Eccl. 1. corporis, de elemento terræ posuit. Terra enim est ele-
mentum frigidum, & infirmum. Quia sicut dicitur. Terra
autem æternum stat. Ex his ergo innuitur, quod homo
debet habere frigiditatem contra æstum concupiscenti-
æ, auiditiæ, & iracundiæ. Debet habere inferioritatem

Eccl. 5. contra inmorẽ superbix, & debet habere firmitatem cõ-
tra leuitatem inconstantiæ. Ideo dicitur: Non ventiles
te ad omnem ventũ. Ecce quod non debet habere ele-
uationem superbix. Esto firmus in via domini. Ecce q̃
nõ debet habere infirmitatem incõstatiæ. Esto mãsue-
rus ad audiendum verbum domini, vt intelligas. Ecce
quia non debet esse inflatus iracundiæ, sed patiens, & mã-
suetus. Secunda miseria hominis autẽ dicitur ex parte me-
dij, id est ipsius uitæ, quæ est medium inter natiuitatem
& mortem. In qua quidem vita, homo habet mutabili-
tatem. & ideo assimilatur fauillæ. Sicut enim fauilla est
leuis, & leui flatu dispergitur, sic vita hominis est instabi-
lis, & multiplici variatur mutabilitate. Vnde Iob Ho-
mo natus de muliere, breui viuens tempore &cæ. istam
autem mutabilitatem habet homo in corpore, in men-
te, & in operatione. Prima est ad similitudinem her-
bæ. Secunda ad similitudinem statuæ. Tertia est ad si-
militudinem umbræ.

Secunda.
Iob 13:

Primo quidem herba virescit, deinde floret, deinde are-
scit,

SERMO II.

scit. ultimo marcescit. Sic corpus hominis virescit in sani-
tate, floret in iuuentute, arefcit in senectute, marcescit in
morte. Omnis caro fœnum, & omnis gloria eius qua
si flos fœni, exiccatur est fœnum, & cecidit flos & c Or-
tus est sol cũ ardore, & arefcit fœnũ, & flos eius decidit
& decor vultus deperit. Secunda mutabilitas est in mē-
te. Nam secundum Bernard. mens nostra à mundo ha-
bet cogitationes curiosas, à carne voluptuosas, à diabo-
lo malitiosas. Potest etiam dici, quod à Deo habet cogi-
tationes gratiosas. cogitationes autem gratiæ sunt,
quando quis cogitat qualiter potest placere Deo per
contemplationem, & proximo per ædificationem. Co-
gitationes curiosæ sunt. quando mens seipsa deserta,
transit ad inuestigandũ aliena. Cogitationes voluptuo-
sæ sunt, quando homo carnalibus delectationibus pasci-
tur. Cogitationes autem malitiosæ sunt, quando homo
contra innocentes, fraudes molitur. Magna igitur muta-
bilis est, quando mens humana mutatur de cogitatio-
nibus gratiosis, in cogitationes curiosas, de curiosis in
voluptuosas, de voluptuosis in malitiosas. Et ista mu-
tabilitas est ad similitudinem statuæ Nabuchodonosor.
Nam sicut dicitur. Caput eius erat de auro pectus & bra-
chia de argento. uenter & fœmora de ære, tibia ex ferro.
& pedes de luto. Tunc igitur mens est aurea & æ-
gæta, quãdo habet cogitationes gratiosas, hoc est quã-
do fulget eorã Deo per contemplationem, & proximo
per conuersationem. Tunc enim est ærea, quãdo ha-
bet cogitationes curiosas. æs enim sonorus est. Tunc
enim est ferea, quando habet cogitationes malitiosas,
per quas ceteros opprimit. Tunc est lutea, quãdo ha-
bet cogitationes voluptuosas. Tertia mutabilitas est in
operatione. Opera enim mundanorum sunt circa acqui-
sitionem diuitiarum, & honorum. Et ista mutabilitas
est ad similitudinem umbræ. Nam umbra hominis a-
liquando præcedit, aliquando sequitur aliquando à la-
tere comitatur. Illam quæ præcedit, homo nõ potest co-
prehendere, illam quæ subsequitur, non potest homo
effuge-

Es. 40.

Iac. 1.

Dan. 3.

FERIA V. POST CIN.

effugere, illam quæ concomitatur, cito perdit. Sic est de diuitiis, & honoribus mundi, quæ aliquando præcedunt, & fugiunt, ita quòd non potest homo eos comprehendere sine magno labore. Aliquando subsequuntur, & se ingerunt, & tamen non possunt possidere sine mentis turbatione, & timore. Et propter ista duo dicitur. Si diues fueris non eris immunis a delicto. Si enim secutus fueris, non apprehendes, & si præcurreris non effugies. Aliquando concomitantur, sed tamen cito perduntur, nec possunt perdi sine dolore. Ideo dicitur. Diuitiæ conseruatæ in malum domini sui, percutit in afflictione pessima. Ecce quanta instabilitas in diuitiis, & honoribus inuenitur, quia non habitæ requirent laborem, habitæ ingerunt mentis turbationem, & timorem, perditæ adducunt dolorem. Tertia miseria hominis at tenditur ex parte finis, id est mortis, ubi homo futurus est cinis. Istius autem cineris memores esse debemus, ideo in hac die incineramur. Et super caput nostrum legitur lectio qua dicitur. Memento quia cinis es &c. Ita autem memoria mortis, ualet ad contemnendum ea, quæ homines mundani appetunt. Desiderant enim diuitias cumulare, super alios ascendere, corpus deliciose pacere, & animam in noliuptatibus enutrire. Post mortem autem recipiunt quatuor hæredes, scilicet parentes, bestias, uermes, & demones. Parentes diuitias rapiunt. ideo stultum est eas cum tanto labore acquirere, quas oportet aliis dimittere, & nihil secum portare. Relinquent alienis diuitias suas. Eccles. 4. Sicut egressus est nudus de utero matris suæ sic reuertetur, & nihil secum afferet de labore suo. Secundi hæredes sunt bestia, quæ super foueam ascendunt & sterora ibi faciunt, & ossa pedibus frangunt. Stultum est igitur super alios uelle ascendere per honorum excellentiam, quoniam post modicum tempus bestia ascendunt super eorum foueam. Teriii hæredes sunt uermes, qui eorum corpus comedunt. Iob. 21. Simul in puluere dormient & uermes operient eos. Stultum est igitur carnem

Eccles. 4.

Tertia.

Homines mundani quatuor habent hec de, post mortem.

SERMO III.

carnem suam impinguare quæ debet post modicum uermibus esse cibus. Quarti hæredes sunt demones, qui animam rapiunt, ut patet de illo qui animam suam in delictis tenebat dicens, Anima mea habes multa &c. ut patet Luc. 12. cui responsum est. Stulte, hac nocte animam tuam repetent a te, scilicet demones. De illis hæredibus dicitur Eccles. 10. Cum enim morietur homo hereditabit serpentes & bestias & uermes. Ecce quales hæredes peccator post mortem recepturus est, scilicet bestias super foueam ascendentes, uermes carnes corro dentes, serpentes infernales animam deuorantes & serpentes terrestres, id est parentes terram seu bona terrena comedentes, id est terrenas diuitias rapiens. Istos quatuor hæredes quos habet homo post mortem tanguntur Iob. 5. Conteruntur in porta, hoc refertur ad bestias quæ sæpe ossa conterunt in porta, id est in fossa. Cuius messem famelicus comedit. hoc refertur ad uermes qui comedunt messem, id est carnem, quam malo femine seminauit. Iuxta illud Galath. 5. Qui seminat in carne, de carne metet & corruptionem. Et ipsum rapiet armatus. hoc refertur ad demones qui nostris malis operibus se armant. Et bibunt sitiens diuitias eius. hoc refertur ad parentes qui magno desiderio eius diuitias rapiunt, & pro anima sua nullam elemosinam faciunt.

Fer. quinta post cineres. Sermo primus. In quo de tribus sit mentio. De Seruo patiente, quod peccatorem signat, De Centurione supplicante, quomodo commendatur. Et de Christo subueniente.

Cum intrasset Iesus Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum dicens, Domine puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur. Iudæa tunc temporis erat tributaria Romanis, & ideo Romani per uniuersam iudæam tribunos ponebant, & centuriones. Unde

Matth. 8.

FER. V. POST CIN.

de iste Ceturio à romanis fuerat ibi positus, & sub pta-
 te sua centum milites habebat, hic quendam seruum suu
 sibi præciosum habebat, qui paralyticus erat, ideo acce
 sic ad lesum rogans vt eum sanaret, sed non videtur qd
 primo personaliter accesserit, nec rogauerit. Dicit enim
 Misit ad eum seniores rogans eum vt veniret, & sanaret
 seruum suum. Ideo dicitur quod personaliter non iuit,
 nec rogauit, sed per nuncios, id est per seniores iudæoru
 Potest tamen dici, quod personaliter venit, sed iudæis,
 tanquam familiaribus Christi, uerbum suum comisit. In
 hoc igitur Euangelio de tribus personis fit mentio, scilicet
 cet de seruo patiente, de centurione supplicante, & de
 Christo iubente. Circa primum scilicet circa seruu
 notandum est quod ipse tria incommoda patiebatur, quæ
 iacebat, paralyticus erat, & male torquebatur. propter
 ista tria merito signant peccatorem. Peccator enim iacet,
 id est in immunditiis peccatorum quæ secat, & foeret.
 Computruerunt iumenta in stercore suo. Sunt autem quæ
 dam, qui stant & ultra non procedunt, sicut tepidi & ne-
 gligentes, & isti sunt mali. Utinam frigidus esses, aut ca-
 lidus, sed quia tepidus es, incipiã euomere ex ore meo.
 Alij sunt qui retrocedunt, sicut recidiuantes, & isti
 sunt peiores. Nemo mittens manum ad aratrum & re-
 spiciens retro, aptus est regno Dei. Alij sunt qui iacent
 in immunditiis suis quæ secent, & isti sunt pessimi. Re-
 quiunt in iocibus suis.

Secundo peccator est paralyticus, habet enim paraly-
 ticus motum inordinatum in membris. Eodem modo
 peccator inordinatè mouetur. Est autem secundum
 Dionysium triplex motus, scilicet circularis, obliquus,
 & rectus. Motus circularis est, quo quis mouetur per
 amorem ad mundum, tales enim per omnia mundi ob-
 lectamenta circuitum faciunt, non inuenientes satieta-
 tem sed famem. Famem patientur vt canes. Idem. In
 circuitu impij ambulat. Motus autem obliquus est
 quo quis mouetur per amorem ad seipsum. Non
 enim ad alios amorem porrigit, sed ad seipsum reflectit.

De

SERMO I.

De isto amore dicitur. In nouissimis diebus instabunt *2. Thi. 3.*
 tempora periculosa, & erunt homines seiplos amantes.
 Morus rectus est quo quis mouetur ad Deum per amo-
 rem. non enim circuit per mundum, non reflectit ad amo-
 rem ad seipsum, sed directe ad Deum. Recti delingunt *Can. 1.*
 te. Et pedes eorum pedes recti. Quando igitur aliquis *Eze. 1.*
 inordinate mouetur per amorem, aut ad mundum aut ad *Quando*
 seipsum, tunc est paralyticus, quando uero ordinate mo- *quis est*
 uetur ad Deum tunc paralyticus curatus est. Tertio *paralyti-*
 peccator male torquetur, & hoc propter malam *con-*
 scientiam, quæ ipsum affligit, & torquet. Mala enim *cus.*
 conscientia est sicut uermis animam semper mordens, *Tertio.*
 cuius morsus habet acerbiteratem, & contumacitatem, & per-
 petuitatem. De duobus primis. Nocte os meum per- *Iob. 30.*
 foratur doloribus, & qui me comedunt non dormiunt.
 De tertio dicitur. Vermis eorum non moritur. *Cir. Esa. 66.*
 ca personam centurionis quatuor demonstrantur *Ex qua-*
 mendabilia. sicut dicit Chrysosto. scilicet bonitas, hu- *milis,*
 militas, fides, & sapientia. Bonitas eius in hoc apparet, *inor con-*
 quod seruum paralyticum non abiicit, nec despexit, *menda-*
 sed ad Christum accedens, studiose pro eo rogauit, *tur Cetur-*
 non enim despiciebat in seruo seruilem conditionem, *riu.*
 quia sciebat se cum illo unum dominum habere com-
 mune. Domini enim cum seruis suis, uelint nolint, *Domini*
 quatuor communia habent. Vnum est ex parte priuati- *cum ser-*
 pij, quia omnes ab vno domino, & de eodem luto sunt *uis qua-*
 formati, & omnes nudi & pauperes nati. Ecce & me *inor ha-*
 ficit te fecit Deus, & de eodem luto ego quoque forma *rent con-*
 tus sum. Vnde Sap. Nemo ex regibus habuit aliud *na muria.*
 tiuitatis inritium. Secundum est ex parte mediij, quia *Iob. 34.*
 omnes mortales & breuis uitæ. Omnis potentatus *Sap. 7.*
 breuis vita. Et breues dies hominis sunt. Tertium *Eccl. 10.*
 est ex parte finis, quia omnes in eandem mortis pu- *Iob. 14.*
 tredinem reducuntur. Putredini dixi, pater meus es *Iob. 17.*
 & cæ. Quartus est ex parte fori, quia omnes sub vno iu- *2. Cor. 5.*
 dice, rationem reddere compelluntur. *ante tribunal Christi, vt re-*
 acs nos manifestari oportet ante tribunal Christi, vt re-

scrias

FER. V. POST CIN.

ferat unusquisque prout gessit in corpore suo, siue bonū siue malū. Secundo in centurione fuit magna humilitas cū dixit, nō sum dignus &c. Vnde Aug. dicendo se esse in dignum fecit se dignū, non ut in eius parietes, sed in eius cor intraret Chrs. Non enim esset magna felicitas, si Deus intraret parietes eius, & non esset in pectore eius. Chryl. Quia indignum se dicit suscipiendo Chrum in domo, dignus factus est regno. Tertio fuit in ceturione magna fides, cū dixit, tantū dic uerbo, & sanabit puer meus. In Deo cōsideratur uerbum, uelle, & opus. Verbum aut Dei est prātium. Sermo illius prāte plenus est. unde. Ipse dixit & facta sunt. Velle Dei est operatium. Aug. Ps. 134. Eius facere est a se fieri uelle. Omnia quæcūq; uoluit dominus fecit. Opus Dei est manens in æternum. Didi quod omnia opera quæ fecit Deus, perseverant in æternum. Leprosus igitur petiit uelle Dei quod est operatium, cum dixit, Domine si uis potes me mundare. Propheta petiit opus Dei quod est manens in æternū, cum dixit. Confirma hoc Deus quod operatus es in nobis. Iste autem centurio uerbum Dei petiit, quod est potestatum, cum dixit, Dic tantum uerbo & sanabitur puer meus. Quarto in centurione fuit magna sapientia cum a minori arguit diceas, Nam & homo sum sub prāte, habens sub me milites. Isti autē milites tripliciter possunt accipi. Primo pro ipsiis angelis. ac si dicat, potes imperare angelis tuis, qui sunt milites tui, qui statim suo ministerio infirmitatem fugabunt. Aug. Si ego homo sub potestate habeo prātem iubendi, quantum potes tu cui seruiunt omnes prātes. Vel possunt accipi pro infirmitatibus & sanitatibus corporalibus, ac si dicat, potes dicere infirmitati recede, statim recedet. sanitati ut ueniat, & statim ueniet. Vel possunt accipi pro bonis cogitationibus & malis. Vnde dicit Haymo. Possunt per subiectos centurionis, bonæ uel malæ cogitationes accipi. malis autem ut dicamus ut recedant & recedunt. bonas autem uocemus & uenient. Circa personam Christi notandum quod Christus dixit quinque multiplici documento

Eccl. 8.
Ps. 32.
Ps. 134.
Eccl. 3.
Mat. 8.

Primum
Christi

SERMO IIIII.

umento plena. Primum fuit uerbum magnæ humilitatis cum ait, Ego ueniam & curabo eum gloss. Magna est humilitas, quia seruum dignatus est uisitare, Ad filium quidam reguli ire noluit, ne diuitias honorare uideret. Ad istum autem seruum uenire uoluit, ne seruilem conditionem spernere uideretur. Notandum autem quod Christus aliquando inuitatus ire noluit, sicut ad filium reguli, aliquando non inuitatus ire uoluit, sicut hic, aliquando inuitatus iuit, sicut ad filiā archisynagogi. Ex quibus datur intelligi, quod Christus aliquorum orationes non exaudit. De quibus dicitur Petitis & non accipitis eo quod male petatis. Aliquorum desideria prauent. Sap. 5. Præoccipatis. eos qui se concupiscunt, ut se prior illis ostendat. Aliquos ad uotum exaudit. Clamauit ad me & ego exaudiam eum. Secundum fuit uerbum equitatis, in eo quod fidem centurionis commendauit licet enim esset gentilis, tamen eius deuotionem non respuit, sed laudibus extulit dicens. Non inueni tantam fidem in Israel. In ueritate comperi quod non est acceptor personarū Deus. Quod autem dixit, non inueni tantam fidem in Israel. intelligitur de presenti tempore, quia in patriarchis & prophetis maiorem inuenit. & intellige beata Virgine semper excepta. De apostolis autem quidam dicunt, quod cum de nouo essent conuersi, non erant tunc temporis tantæ fidei. Vel non inueni tantam fidem. i. tam facile, quia apostoli antequam crederent, multa signa uiderunt. Iste autem nullum signum uiderat. Vel non inueni tantam fidem in Israel. i. tantæ fidei cōfessionem. nullus enim ita aperte confessus fuerat eius maiestatem. Tertium uerbum fuit magnæ gratiæ quo ad saluandos, cum dixit, Multi ueniēt ab oriente, & occidente, & recumbent &c. & non solum ab oriente, & occidente, sed etiam a septentrione, & meridie. Illi ueniunt ab oriente, qui conuertuntur in iuuentute. Illi ab occidente, qui conuertuntur in senectute. Illi ab aquilone, qui inter aduersa seruant patientiam. Illi a meridie, qui inter prospera seruant temperantiā. Quartum uerbum fuit magnæ iustitiæ quo ad dānandos, cum dixit

quinque
uerba ad
petitionē
prolatā.
Iac. 4.
Sap. 6.
Psal. 90.
Act. 10.

dixit. Filij autem regni id est qui fuerunt nati pro regno habendo, sed reddiderunt se indignos, eiciuntur in tenebras exteriores. Dicuntur autem tenebræ interiores, exteriores, respectu interiorum, quas peccatores in hac vita habuerunt. Vel dicuntur exteriores tenebræ, qui sunt extra ambitum diuinæ misericordiz. Peccata enim prout considerantur in presentibus sunt tenebræ interiores quia sunt inter ambitum misericordiz Dei, quia adhuc possunt misericordiam Dei obtinere, sed prout considerantur in futuro, sunt tenebræ exteriores, quia sunt extra ambitum misericordiz Dei. Vel dicuntur tenebræ exteriores, quia sunt extra omnem diem. In cælo quidē sunt dies sine tenebris, in mundo sunt tenebræ cum diebus, in inferno sunt tenebræ sine diebus. Quantum uerbum fuit magnæ potentiz, cum dixit, Vnde, & sicut credidisti fiat tibi. Alij medici sanant cum labore, cum morosa dilatione, & imperfectè. Iste autem medicus est tantę potentiz, q̄ sanauit faciliter, i. solo uerbo, quando dixit. Vade, & sicut credidisti fiat tibi. Sanauit velociter, quia statim illa hora sanatus est. Vnde sequitur. Et sanatus est puer ex illa hora. Sanauit perfectè, quia in corpore, & aniama creditur fuisse sanatus.

Eadem quinta feria post cineres. Sermo secundus. De eadem materia, ut supra Sermonem præcedentem.

Mat. 8.
Intencio
Eccles. in
quadra-
ges. est
ut ad po-
nitentiã
redeant
peccato-
res.

Accessit ad eum Centurio rogans eum & dicens, Domine puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur. Tota intentio Ecclesie in ista quadra-gesima est, ut peccatores ad poenitentiam redeant. Et quia hoc per se non possunt, sanctorum orationes debent postulare, & in Dei misericordia sperare. Ideo in presenti Euangelio tria ponuntur. Primo misera paralytici conditio, per quam peccator intelligitur cum dicitur, puer. Secundo centurionis supplicantis deuotio, per quam signat, q̄ debemus ad sanctos uiros recurrere, qui

qui pro nobis intercedant, cum dicitur, Accessit ad eum centurio &c. Tertio benigna Christi curatio, per quam notatur q̄ de Dei misericordia semper debemus sperare, cum dicitur. Ego ueniam, & curabo eum. Circa primum notandum quod misera conditio istius pueri in tribus erat. Nam & seruus erat & paralyticus & male torquebatur. Ideo merito signat peccatorem qui est seruus peccati, & diaboli, & omnium uiciorũ. Omnis qui facit peccatum seruus est. Aug. Peccator seruus est tot dominorum quot uiciorum. Seruicetis dijs alienis. Et dixit dijs in plura li, quia superbus est seruus luciferi, avarus seruus mammonæ, luxuriosus seruus est asmodei. Secundo peccator est paralyticus. Est autem paralysis morbus q̄ membra reddit mollia, dissoluta & dissipata. Talis est uoluptuosus, & delitijs assuetus. Proverb. 17. Qui mollis & dissolutus est in opere suo, frater est sua opera dissipantis. Est autem differentia inter ista tria que ponit Salomon hic, scilicet molle, dissolutum & dissipatum. Nam molle est quod cedit omni duro. Dissolutum est quod nullo uinculo est colligatum. Dissipatum quod est penitus confectum, sicut pater in uase fictili confecto. Tales igitur homines sunt molles, qui omni aduersitati & tentationi cedunt. Facta autem tribulatione, & persecutione propter uerbum, scandalizantur continua. Non sunt etiam aliquo uinculo timoris, uel amoris ligati, ideo sunt immundi. Vas quod non habet operculũ, nec ligaturam, mundum erit. Sunt etiam confecti, ideo nullum bonum propositum retinere possunt. Cor fatui quasi vas confectum, omnem sapientiam non tenebit. Tertio peccator male torquetur. Aliquando enim torquetur. Aliquando male torquetur. Aliquando pessime torquetur. Torquetur enim p̄ prospera, p̄ curã supflua. Boetius de cõso. Quam multis amaritudinibus humane felicitatis, dulcedo resperfa est. Vñ refert Tullius in tusculanis, q̄ cũ gloria Dionysij tyranni quidã laudaret & beatũ diceret, iussit illum in throno aureo collocari, & mensam omnibus Vorag. Quadrag. B delitijs

FERIA V. POST CIN.

delitijs plenam ante eum præparari. Gladium uero acerrimum seta equina ligatum super caput eius appendi. Cumq; ille propter timorẽ non comederet. dixit ei Dionisi. Talis est uita mea, quam tu beatam putabas. Male autẽ torquetur peccator inter aduersa, propter impatientiam. Ista enim duo, s. prosperitas & aduersitas, omnes probant. Vnde dicit commentator super librum Boetii de cõsolatione philosophiæ. Quod philosophi posuerunt duo dolia in limine domus iouis. Vnum plenum uino, & aliud plenum aceto. de quibus ingredientibus, bibere oportebat. Domus iouis est mundus iste. Dolium uino plenum est prosperitas. Dolium pleum aceto est aduersitas. De quibus oportet gustare omnes mundum ingredientis. Pessime torquetur peccator inter peccata. Ambr. Quæ pœna grauior, quam interius uulnus, s. conscientie. Nonne hoc magis fugiendum quam mors, quã exilium, quã dispendium? Circa secundum, s. orationẽ ceteri.

Secundũ. Oratio. Ceteri notandum quod eius oratio exaudiri meruit propter tres comites quos secum habuit, s. fraternam cõpassionẽ, humilitatem, & fidẽ. Habuit enim cõpassionẽ in seruo qui tam male torquebatur. Humilitatem de se ipso, cui dixit, Non sum dignus ut intres sub tectum meum. Habuit fidem de Christo cum ait, Sed tantum dic uerbo &c. Ista autem tria rãliter ordinantur, quod compassio orationem format, humilitas in cõelum subleuat, & fides omnia impetrat. Oratio igitur quam format compassio multum est acceptabilis Deo. Chryf. Pro se orare natura est, pro alijs uero est grã. Pro se orare rei necessitas cogit, pro alio autẽ charitas fraternitatis hortatur, Dulcior autẽ est ante dominum oratio, non quam necessitas

Ecc. 31. rei transmisit, sed quam charitas fraternitatis hortatur.

Mat. 11. Humilitas autem orationẽ sic formatam, habet in cõelum subleuare. Oratio humiliantis se nubes penetrat. Fides Christi autem orationem sic formatam, & sic eleuatam, omnia mira: uolo impetrare facit. Omnia quæcunque orantes petitis, creata curatio dicitur quia accipietis, & fiet uobis. Circa tertium, scilicet Christi curationem notandum quod curauit uelociter

sine

SERMO IIIII.

sue facilliter. Quod est contra illos, qui nimis faciunt se rogari. Christus autem mox ut centurio eum rogauit. Respondit. Ego ueniam & curabo eum. Sic facilliter Christus fuit ad curandum Dauid, quem curauit tribus syllabis quando dixit. Peccauit. Sic facilliter fuit ad curandum Petrum negantem, quem curauit paucis lachrymis. Sic facilliter fuit ad curandum Publicanum, quẽ curauit quoque uerbis quando dixit, Deus propitijs est mihi peccatori. Secundo curauit eum liberaliter. quod est contra multos qui nimis magna salaria petunt. Christus autem tam liberalis fuit, quod nihil à centurione petiit, nisi fidem, cum dixit. Vade, & sicut credidisti fiat tibi. Sic liberalis fuit Christus Apostolis, quibus pro paruis retribus, regnum celorum dedit. Sic liberalis fuit uidue, quam pro duobus minutis iustificauit. Sic liberalis est omnibus, qui bonam uoluntatem habent, & aquæ frigidæ calicem remunerat. Tertio curauit totaliter, quod est contra multos, qui ab una infirmitate liberant, ab alia liberare non possunt. Christum autẽ istum perfectẽ liberauit. ideo dicitur. Et sanatus est puer ex illa hora. Hic notandum quod quidam sunt paralytici quantum ad sensum, sed non quantum ad motum. Sicut sunt hæretici qui uidentur habere motum operationis bonæ, sed non habent sensum fidei rectæ. Et ideo paralytici sunt, quia sicut dicitur. Sine fide impossibile est placere Deo. Alij sunt paralytici quantum ad motum, sed non quantum ad sensum, sicut sunt mali christiani, qui de Deo bene sentiunt sed ad bona opera facienda, moueri nolunt. De quibus dicitur. Confitentur se nosse Deum, factis autẽ negant. Et fides autẽ sine operibus mortua est. Alij sunt paralytici quantum ad sensum & motum, sicut sunt multi pessimi & scelerati, qui nec habent fidẽ, nec aliqua bona opera faciunt. De quibus dicitur in epistola Iudæ. Hi sunt arbores autumnales bis mortuæ. Quando igitur Christus reddit alicui sensum fidei rectæ, & motum operationis, tunc paralytici perfectẽ curatur. Rogemus &c.

Math 9

Paralyticorum diuersitas

Heb. 11.

1. Thi. 1.

Iac. 1.

FER. VI. POST CIN.

Feria sexta post Cinera: Sermo primus. De Amore. In quo ostenditur: retrahi debere ab amore paruo diminuto, & inordinato: & amorem magnum, perfectum & ordinatum amplecti.

Mat. 5. **A**vdistis quia dictum est antiquis: diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. Sic est de amore cordis sicut est de naturali corporis calore. Calor enim naturalis, aliquando est nimis paruus, sicut in puero, aliquando est nimis defectiuus, sicut in senē, aliquando est nimis inordinatus, sicut in febricitante. aliquando est magnus, perfectus & ordinatus, sicut in uiro bene complexionato, & perfecte sano. *Amor.* Eodem modo amor cordis, aliquando est nimis paruus: sicut quando quis tantum diligit amicum, aliquando est nimis defectiuus, sicut quando quis diminute, & imperfecte diligit Deum, aliquando est nimis inordinatus, sicut quando quis inordinate diligit seipsum, aliquando est magnus, ordinatus, & perfectus, scilicet, quando quis diligit inimicum, & perfecte diligit Deū, & ordinate diligit se ipsum. Dominus igitur in præfenti Euāgelio nos retrahit ab amore paruo, & diminuto, & inordinato, & inducit nos ad amorem magnum, perfectum & ordinatum. *Primo.* Primo igitur retrahit nos ab amore paruo & diminuto qui est diligerē amicum, & inducit nos ad amorem magnum & latum qui est diligerē inimicum cum dicit, Audistis quia dictum est antiquis, diliges proximum tuum & odio habebis inimicum tuum. Ego autem dico uobis, diligite inimicos uestros. Circa quod intelligendum est quod odium quadrupliciter potest considerari, aut prout est in animo, aut produpliciter ut exterius manifestatur, in aliquo rancoris signo, aut prout est in contumelioso uerbo, aut prout est in iniurioso facto. Circa istam quadruplicem differentiam odij

SERMO I.

odij Christus uult ut inimicos quadrupliciter diligamus *Inimicos* Primo in animo, ideo dicit, Diligite inimicos uestros, *quadrupliciter* Secundo in facto, ideo dicit, Benefacite his qui uos oderunt. Tertio in signo, ideo subdit, Et orate pro persequentibus & calumniantibus uos. Magnus enim fructus amoris est pro inimicis orare. Quarto in uerbo ipsos salutando. Vnde subdit, Si saluaueritis fratres uestros tantum &c. Istam quadruplicem dilectionem omnes homines debent impendere inimicis saltem in communi. Debemus enim diligerē inimicos in animo, in quantum sunt creaturæ Dei bonæ. Ideo dicitur. *1. Thi. 1.* Omnis creatura Dei bona. Si quis igitur in suo inimico odiret naturam Dei, in statu salutis non esset. Debent etiā homines orare pro inimicis, saltem in communi. Si enim aliquis pro omnibus fidelibus oraret, & ab illis orationibus generalibus, inimicos excluderet, in statu salutis non esset. *Perfecti* Perfecti autem pro inimicis orare debent, non tantum in generali, sed etiā in speciali. Similiter si aliquis aliquod collegium uel aliquam multitudinem hominum salutaret, ab illa salutatione generali inimicos excludere non debet. & si excluderet in statu salutis non esset. *Perfecti enim* Perfecti enim non tantum in generali, sed etiā in speciali orate & salutare debent. Similiter si aliquis aliqua beneficia alicui communitati exhiberet, non essent inimici a talibus beneficiis excludendi. Et si aliquis excluderet uideretur quod liuorem retineret. Contra illud quod dicitur. Non quæras ultionem nec memoreris iniuriæ ciuium tuorum. In casu tamen necessitatis tenentur etiā omnes inimicis beneficia exhibere. Iuxta illud. *1. Jo. 3.* Qui habuerit substantiam huius mundi, & uiderit fratrem suum necessitatem habere, & clauerit uiscera sua ab illo, quomodo charitas Dei manet in illo? Perfecti autem debent inimicis beneficia exhibere, non tantum in communi, sed etiā in speciali. Non tantum in articulo necessitatis, sed etiā sine articulo necessitatis, quia ad ipsos spectat non uinci a malo, sed etiā uincere in

Re. 11. Segundo. bono malum. Secundo dominus retrahit nos ab amore defectiuo & imperfecto, q est imperfecte diligere, cū dicit. Estote ergo perfecti &c. In amore Dei, sicut & pater uelut celestis i. sicut Deus pater diligit nos perfecte, sic nos ipsum perfecte diligere debemus. Ille autem pfecte Deum diligit, q ipsum plus diligit quā sua. Si dederit homo omnē substantiam domus suæ pro dilectione, qua si nihil despiciet eā. Plusquā seipsum. Ideo dicit, qui non accipit crucem suam. s. seipsum in mortificādo propter me, non est me dignus, Plusquam suos. Qui amat patrem & matrem plusquam me, nō est me dignus. Ito triplici modo Christus etiam nos dilexit plusquam sua. i. plusquam regnum & domum suam plusquam suos. i. angelos, qui erant hereditas sua, quia eos dimisit & nobiscum parentelam contraxit. Plusquam seipsum, quia propter uos se ipsum in mortē tradidit. De his tribus dicitur. Reliqui domum meā, dimisi hereditem meam, dedi dilectam animam meam in manibus inimicorū &c. Tertio Christus retrahit nos ab amore inordinato, quo q sordinate diligit seipsum cum ait. Attēdite ne iustitiam uestram faciat corā hominibus. Ille enim inordinate se diligit si bona quæ facit ad seipsum reflectit, & inde gloriam querit. Magna enim inordinatio ē q aliquis sibi attribuat illud quod ē proprium Dei. s. gloriam. Vult enim Deus ut de operibus nostris habeamus meritum. Labores manuum tuarum quia manducabis &c. Proximus habeat bonum exemplum. Sic luceat lux uestra corā hominibus &c. Et Deus habeat hāc gloriam. Gloriam meam alteri non dabo, sed uanagloriosus meritum perdit, & proximo scāda lum facit, & tandem gloriam non inuenit. Sed notandū *via, quo-* q secundū Chry. uanagloria potest accidere, aut in principio operis, aut in medio, aut in fine. Tūc enim ē in principio quando quis aliquid bonū ex sola uana gloria facere incipit, & tūc illud opus est uitio sum, quia ex uitio sa radice processit, & est potius intermittendum, quā faciendum. Et ilud dominus prohibet hīc cum dicit. Attēdite ne iustitiam uestram &c. Aliquando uero uana gloria

Matt. 10

Hier. 12.

Tertio. Inordina te diligēs qui. sit.

Pf. 136.

Matt. 5.

Esa. 42.

Vanaglo. de.

ria est in medio operis, sicut quando quis ex recta intentione aliquid opus bonum incepit, & in prosecutione aliquis motus uanæ gloriæ se ingerit, tale opus non est intermittendum sed perficiendum. Quia ex quo hoc ex bona radice processit, uitari non poterit, maxime cum sit potius inimici tēratio quā alicuius uanæ gloriæ passio. Vnde legitur de sancto Bern. quōd cum semel gratiose prædicaret, & ex hoc aliquis motus uanæ gloriæ se ingereret, tentatori respondit. Nec per te incepit, nec per te dimittam. Aliquando uero in fine operis accidit homini quoddam gaudium mēris, & complacentia cordis, de eo quōd tale opus bene compleuit, uel de eo quōd bene prædicauit. Et ista talis complacētia, opus præcedēs uitare non potest, quia naturale est, q quilibet delectatur in operibus & sermonibus suis. Letatur homo in sententia oris sui. Immo etiam sancti uiri magnum habent gaudium, de operibus quæ faciunt propter Deum. Vnde super illud. In custodiendis illis retribuit multa. Dicit *Pf. 18. Glo.* Non tantum pro eis in futuro redditur præmium, sed etiam hic in eadem custodia. Magnum est gaudium seruire ei, cui seruire regnare est.

Eadem feria sexta post Cineres. Sermo secundus. De iustitia Christiana: In quo triplex iustitia esse denotatur, scilicet perfectorum: actiuorum, & contemplatiuorum, & in quo qualibet consistat.

Matt. 5. Attēdite ne iustitiam uestram faciatis coram hominibus. Inter fideles qui saluantur, quidam sunt actiui, quidam contemplatiui, quidam perfecti. Ideo in præsentī Euangelio describitur iustitia perfectorum, quæ consistit in inimicorum dilectione, iustitia actiuorum, quæ consistit in elemosynarum largitione, & iustitia contemplatiuorum, quæ consistit in deuota oratione. Prima igitur iustitia quæ consistit in inimico-

Inimicos diligere perfectorum tantum est.
Inimicus debet amor, odium, compassio & beneficiū.

rum dilectione, notatur cum dicitur: Ego autem dico vobis diligite inimicos vestros. Diligere enim inimicos non est omnium, sed perfectorum tantum. Dicit enim August. in enchiridion, q̄ hoc tam bonum magnam, scilicet diligere inimicos, non est tantæ multitudinis quantum credimus exaudiri in oratione cum dicitur, Dimitte nobis debita nostra. Notandum est q̄ inimicis debemus amorem, odiū, compassionē & beneficiū. Possunt enim inimici quadrupliciter considerari. Primo, scilicet quantum ad naturam, prout homines sunt ad imaginē Dei facti, & tunc sunt diligendi. Vnde quidam de hoc reprehenduntur. Homo homini seruat iram, & a Deo querit medelam. in hominem sibi similem non habet misericordiam, & a Deo querit misericordiā. Secundo possunt considerari quantum ad culpam, & tunc sunt odendi. Debemus enim inimicos diligere inquantū homines, & odire inquantū mali sunt. Vnde dicit Aug. q̄ cū dico homo malus, duo dico. Homo & malus. Inquantum vero homo, est diligendus, inquantum malus, odiendus. Tertio odit eos Deus, inquantum scilicet sunt peccatores, sed diligit eos inquantum sunt penitentes. Vnde altissimi odio habet peccatores, & misertus est penitentibus. Tertio possunt considerari quantum ad poenā, id est inquantum sunt poenæ æternæ addicti, & quantum ad hoc debemus eis compati. Valde enim compati debemus, q̄ eos ad mortem æternam ire conspiciamus. Vidi præuaricantes & tabescebam. Vnde Beda. Vera iustitia compassionē habet, falsa indignationem. Quarto considerantur quantum ad indigentiam, & tunc debemus eis impendere beneficiū, & auxiliū. Iuxta illud. Si esurierit inimicus tuus eiba illum. si sitit, potum da illi. Debemus autem diligere inimicos propter debitum, propter fructum, & propter vitandum periculum. Debitum quidem est, quia si volumus q̄ Deus dimittat nobis multa debita, debemus proximo dimittere pauca. Hoc signaturum est in seruo, qui debebat regi decem milia talentorum, & in seruo qui debebat conferu centum

Ecc. 28.

Inimici quadrupliciter considerantur.

Ecc. 12.

Ps. 118.

Ro. 12.

Inimicos diligere debemus propter iriam.

Matt. 18

dena-

denarios. Vbi dicit Chryso. Tanta est differentia peccatorum, quæ committuntur in Deum & in hominem, quā differentia est inter decem milia talentorum, & centum denarios. Magna autem, & multo plus. Ipse enim corpus fecit, & animam inspirauit, filium misit, cælum aperuit, & nos filios suos fecit. Nuaquid igitur si vnaquæque die moremur pro illo, retribuemus ei aliquid dignum? Nequaquam. August. Non possum (dicit aliquis) diligere inimicum. O quicumque es, attendis quid tibi fecerit homo, & non attendis quid tu feceris Deo. Quare non dimittis homini parum, ut Deus tibi dignetur dimittere multum? Secundo debemus diligere inimicos propter fructum, qui quidem est duplex. Vnus est in presentia, scilicet peccatorum remissio. Vnde August. Ad dilectionem inimicorum uos admonco, quia ad sanandum vulnera peccatorum nullum medicamentū vtilius esse cognosco. Alius est in futuro, scilicet æterna remuneratio. Aug. Diligere inimicos grandis est labor in hoc seculo, sed grande præmiū in futuro, quia per amorem hominis inimici, efficietis amicus Dei. Tertio debemus diligere inimicos propter vitandum periculum. Nam secundum Aug. habere odium in corde est quasi habere gladium, scorpionem, & ignem. De primo sic dicit in quodam sermone. Qui alius nocere desiderat, similis est illi, qui gladio se tranuerberat, ut tunica alterius cedat. De secundo sic dicit idem in sermone. Frenate iram, quæ uos stimulat ad uindictam. Ira enim scorpio est, si te interius flammis excitauerit. Si igitur te uis uindicare de inimico tuo, ad ipsam iram tuam te cõuertere, quia ipsa est inimica tua, quæ occidit animam tuam. Tertio sic dicit super psalm. Sic pura malitiam esse, quomodo ignem. Si incendere uis aliquid, illud quod igni apponitur prius ardet, nisi enim ardeat non incendit. Verbi gratia. Cum faculā apponit igni, prius ardet, et aliud possit incendere. Ita ergo malitia procedens ex te, & quid uasat antequam te malitia tua uideri non noceat fieri potest, quoddam autem tibi non noceat fieri non potest. Secunda est

FERIA VI. POST CIN.

est iustitiam actiuorum, quę consistit in eleemosynarum largitione, sed quia ista iustitia omnino perdit, quando propter humanum feruorem impenditur. Ideo dominus istam iustitiam ordinat dicens. Cum ergo facis eleemosynam noli tuba canere &c. Illi canunt tuba, qui habent instantię uerba. Illi adhibent manum sinistram, qui habent intencionē obliquam. Quando autem ipsa eleemosina ualeat na pure sit propter Deum, tunc ualde utilis est & fructuosa. Valet enim homini in uita, in morte, & post mortem. In uita quidem ualeat, quia impetrat remissionem culpę. Vnde de bono eleemosinario. Ecl. 4. Sicut in sereno glacies soluentur peccata tua, acquirat benedictionem gratię. Qui seminat in benedictione de bene. & metet. & gratiam ipsam conseruat in corde. Vnde de eleemosina dicitur. Gratiam hominis quasi pupillam conseruabis. Secundo eleemosina ualeat homini in morte, nam animam egredientem de corpore, associat. Vnde Ambr. Nō sunt hominis opes, quas secum ferre non potest. Sola autem misericordia, seu eleemosina, comes est defunctorū, patronos in adiutorium aduocat. Vnde Bernar. Pauperes non sunt contemnendi, ut egeni, sed exorandi, ut patroni. Vnde. Facite uobis amicos de mammona iniquitatis, ut cum defeceritis recipiant uos. Hostes expugnat. Vnde dicitur de eleemosina. Super scutum potentis & super lanceam aduersus inimicos tuos pugnabit. Tercio eleemosina ualeat post mortem. Nam de salute hominis summo regi literas repręsentat. Soler enim Papa quibusdam concedere literas simplicis iustitię, scilicet omnibus, qui dicunt se iniuriam pati. Quibusdam literas misericordię, scilicet pauperibus & egenis. Quibusdam literas supererogantis gratię, scilicet bene emeritis. Et quoniam serui Dei in hac uita fuerunt pauperes & egeni, & multas iniurias passi sunt, & bene emeriti. Ideo aliquando repręsentant literas summo regi, literas simplicis iustitię. De quibus dicitur. Date & dabitur uobis. Literas gratuitę misericordię. De quibus dicitur. Mat. 5. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur

SERMO II.

quentur. Literas superabundantis gratię. De quibus dicitur. Mensuram bonam & confertam. &c. Tertia iustitia Luc. 6. est contemplatiuorum, quę consistit in oratione deuota, sed quia hęc iustitia perditur nisi ab humano fauore abscondatur. ideo dominus eam ordinat dicens. Et cum oratis non eritis sicut hypocritę tristes &c. Et infra. Tu autem cū oraueris, intra in cubi tu. & clau. &c. Ostia ista claudenda sunt, quinque corporis sensus, qui mentis intentionem sepe distrahunt nisi claudantur, cubiculum est ipsa conscientia in qua anima requiescit. Istud autem cubiculum cum sit summi regis, debet esse mundum, quietum, & odoriferum. Tunc igitur cubiculum conscientię est mundum, quando est sine peccati contagione. Taliter propheta suum cubiculum mundabat dicens. Lauabo per singulas &c. orationes igitur, quę procedunt de cubiculo mundo exaudiuntur, quę autem de immundo, à Deo reprobantur. iuxta illud. Cum multiplicaueritis orationes nō exaudiā, manus. n. uestre sanguine plenę sunt. Tunc cubiculum conscientię est quietum, quando est sine strepitu malarum conscientiarum, concupiscentiarum, & cogitationum, sed multi sunt, qui quando orant, aliqua inania cogitant, talium orationes non sunt Deo gratę. De talibus dicitur. Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me, sine causa colunt me. Tunc autem illud cubiculum conscientię est odoriferum, quando est plenum deuotione, tales orationes quę procedunt de cubiculo odorifero, sunt Deo ualde redolentes. tales orationes odoriferas, scilicet quando cubiculum conscientię est plenum deuotione, optabat propheta dicens. Dirigatur oratio mea sic, incensum in cospe. tuo. Illę autem orationes a Deo exaudiuntur, quę exiūt de cubiculo mundo, quieto, & odorifero, id est quando ipsę orationes sunt purę, attentę, & deuotę.

Conscientia cubiculi nuncupatur.

Pf. 6.

Esa. 1.

Mat. 15

Pf. 150.

SABBATO POST CIN.

Sabbato post cineres, sermo primus, De penitentibus, in quo declarat, quare per nauem penitentia intelligatur qua pericula penitentibus solent accidere, una cum adiutoris ad oia.

Um sero esset factum erat nauis in medio mari. Sicut dicitur. Io. 6. Postquam Christus quinquaginta milia hominum de quinque panibus satiavit, uoluerunt eum facere regem, existimantes, quod eos sepe sic pasceret, & quod sub eo nihil eis deficeret, quod cum Christus cognosceret, fugit in montem. Et sicut dicit Marcus in isto euangelio. Christus factus miraculo panum, iussit discipulos ascendere in nauiculam, & tunc fuerunt in magno periculo & timore, & ratione loci, quia erant in medio mari, & ratione uenti, quia erat eis contrarius, & ratione absentiae naucleri, quia Christus non erat cum eis, & ratione temporis, quia erat sero, & ratione uisionis, quia uidentes Christum putauerunt esse quoddam fantasma. Si enim aliqui nauis essent in medio mari, & esset nox, & haberet uentum contrarium, & non haberent secum nauclerum, & uiderent aliquod monstrum, non est dubium, quod in magno periculo se esse crederent, sed Christus ad eos uenit, eos confortauit & uentum sedauit. Per istam autem nauem, penitentia intelligitur, in qua consueuerunt multa pericula accidere, sed Deus dat eis multa adiutoria. In hoc autem Euangelio tria consideranda sunt. Primo quare per nauem intelligitur penitentia. Secundo, quod penitentibus consueuerunt accidere pericula. Tertio, quae sunt adiutoria. Primo notandum, quod penitentia signatur per nauem ex eo, quod hofes per mare huius mundi ad portum paradisi deducit, & sicut homo in nauis existens dormiendo, & quiescendo, & comedendo, uadit ad portum, sic uerns penitens dormiendo uadit ad portum paradisi. ideo, non dormiunt, ut ad laudandum Deum, fortiores exurgant. Ideo dicit Gregorius. Quod somnus sanctorum, non uacat a merito, immo est sanctorum somnia, aliquando sunt meritoria. Iuxta illud. Reliquiae cogitationum, die festum agent tibi. Reliquiae cogitationum, sunt ipsa somnia, quae sanctis uiris accidunt ex bonis meditationibus, quas uigilando habuerunt, quae quidem faciunt Deo magnum festum

SERMO I.

festum. Similiter ueri penitentes comedendo uadunt ad caelum, ideo comedunt, ut fortiores sint ad seruiendum Deo. Siue manducatis, siue bibitis, omnia in gloriam Dei facite. Si militer ueri penitentes quiescendo uadunt in caelum, ideo enim quiescunt, ut fortiores sint ad laborandum. Sicut enim mali uentur sua fortitudine ad malum, sic boni ad bonum: Iuxta illud. Fortitudinem meam ad te custodiam. Circa secundum notandum, quod illi qui uolunt facere penitentiam, Psalms. quattuor interdum pericula patiuntur. Primo patiuntur a diabolo. scilicet tatione. quae signatur per uentum contrarium. Penitentia. Erat enim inquit uentus contrarius. Iste enim est uentus, uolentes de quo dicitur. Ventus uehemens irruit a regione deser quattuor ti & concussit quattuor angulos domus. Anguli domus quattuor, sunt uirtutes animae, scilicet prudentia, iustitia, temperantia, & fortitudo. Tunc igitur isti quattuor anguli concutiuntur, & domus cadit, quando homo graui tentatione pressus, non habet usum illarum uirtutum. Nam cadit prudentia quoniam homo non praecauet a futuris piculis. Cadit iustitia, quoniam non satisfacit, de culpis praeteritis. Cadit temperantia, quoniam intemperatè utitur perperis. Cadit fortitudo, quoniam non habet patientiam in aduersis. Secundum periculum patiuntur in carne. scilicet fantasmatum illusionem, quod notatur per hoc, quod putauerunt esse fantasma. Saepe enim caro offert animae multa fantasmata concupiscentiarum. Concupiscit caro aduersus spiritum, & ad istud opus caro habet tria adiutoria, scilicet diabolus, qui concupiscentiam inflamat. Ecce ego creauit fabrum sufflantem in igne prunas, habet exteriores sensus, qui concupiscibilia representant. Oculi mei depressi sunt aetiam meam, & cunctis filiabus urbis meae, habet uina & cibaria exquisita, quae concupiscentiae materiam ministrant. Nolite inebriari uino in quo est luxuria. Ideo apostolus istam talē materiam in se refrenabat dicens. Castigo corpus meum & in seruitutē redigo. Tertium periculum patiuntur a mundo. Quod notatur per hoc, quod dicitur nauis erat in medio mari. Mundus iste est mare in quo sicut in mari multi absorbentur. Vnde Augustinus. Amas seculum absorbebit te. amatores suos nouit uorare non portat. Ideo

SABBATO POST CIN.

Pf. 68. Ideo rogat propheta dicens. Non me demergat tempestas aque, neque absorbeat me profundum, neq; urgat super me puteus os suum. rogat propheta, scilicet aut q non demergatur, aut quod non absorbeatur, aut quod non includatur. Illi demerguntur à seculo tempestuosos, qui cedunt in mortalem culpam, sed tamen adhuc possunt liberari, illi absorbentur in profundo, qui per longam consuetudinem profundati sunt, & isti sunt aliquando a maxima misericordia Dei liberandi. Dixit dominus ex bafan conuertam in profundum maris. Sed tunc puteus os suum urget, & claudit, quādo profunditas peccatorum animam in desperationem deiecit. Quārū periculum patiūtur in statu præsens miseræ, in quo sunt in multiplici ignorātia & in Dei imperfecta cognitione, quod notatur per hoc, q dicitur. Erat sero. In præsenti enim uita cognitio est serotina, in celo uerò est meridiana. **1. Cor. 13.** Videmus nunc per speculum in enigmate. Ecce cognitio serotina, tunc autem facie ad faciem. Ecce cognitio meridiana, in inferno enim erit cognitio nocturna. **Sap. 17.** na. Nulla uis ignis poterit illis lumen præbere, nec siderum limpida flammæ illuminare poterunt illam nocturnam horrendam. Tertio contra ista pericula dantur penitentibus multa adiutoria. Primum est de Deo magna fiducia, ad quam Christus inducit eū ait. Confidite ego sum, nolite timere. Nullus enim debet fiduciam ponere in se, sed in Deo, qui enim in Deo ponunt fiduciam, super firmam petram fundamentum operum suorum itabiliunt, & illud est contra primum periculum, scilicet tentationum diaboli. Tales enim non timent tentationem diaboli, nec grauem & occultam, nec grauem & apertam. **Mat. 7.** nec leuem & apertam, Descendit pluuia. illud refertur ad tentationem leuem & apertam, & uenerunt flumina, illud refertur ad tentationem grauem & apertam, & fluuerunt uenti. illud refertur ad tentationem grauem & occultam, & non cecidit domus, fundata enim erat super firmam petram. Secundum est oratio clamorosa, quod notatur cum dicitur, & exclamauerunt, & istud est

contra secundū periculū, scilicet a fatmata malorum cogitationū, contra q debemus ad eū clamare, sicut clamat propheta dicens. Miser factus sum & curuatus sum usq; in finē tota die cōtri. ingre. Quā lumbi mei imple. sunt illi. Non. n. possumus habere carnis cōtinentiam nisi per orationē deuotā. Et ut sciui quū non possum esse continens, nisi Deus det, abii ad Deū & depræcatus sum illū. **Sap. 8.** Tertiu dominicæ passionis meditatio assidua Qd notat per hoc quod dicitur, q omnes infirmi, q tangebant fimbriam uestimenti eius, sanabantur. Vestimentum Christi est corpus eius. Fimbria que est ultima pars, est passio eius, qui. n. illam tangit, per deuotionē, releuatur ab omni tribulatione, & illud est contra tertium periculum, scilicet amaritudinem mundi, ipsa enim Christi passio, omnes tribulationes dulcorat. Recogitare eum, qui talem **Heb. 12.** sustinuit pro peccatoribus aduersus semetipsum contradictionē, ut nō fatigemini animis uestris deficientes. Gre. Si passio Christi ad memoriam reducitur, nihil est quod non æquo animo toleretur. Quod significatum est, in **Exo. 15.** ligno misso in aquas amaras, quæ sunt in dulcedinem uersæ. Quartum est illustratio diuina, quod notatur per hoc quod dicitur, circa quartam uigiliā noctis uenit ad eos. Et istud est contra quartum periculum, quod erat ignorantia, ad illos enim uenit, & lumen suæ scientiæ infundit, scientiæ illis, qui sunt in uigilia. Sicut enim uita beatorum est tota festiuitas, & uita dānatorum est totus luctus, sic uita peregrinātiū, scilicet uita præsens, debet esse in uigilia, ut sic de uigilia perueniatur ad festū & ista uigilia debet esse quarta. Illi aut quatuor uigilias faciunt qui suas cogitationes, locutiones, operationes, & sensus corporis uigilanter cuitodiunt. *quatuor, q faciūs.*

Eodem die, Sabbato post cineres. Sermo secundus, De Beata Virgine, in quo eius dignitas & pietas demonstratur.

E Rat nauis in medio mari &c. Sicut dies dominica de dicata est dominicæ resurrectioni, & in serua sexta dominicæ

Marie
quære di-
es sabbat-
ti dedica-
tur.

Luc. 2.

SABBATO POST CIN.

dominicæ passioni, sic dies sabbati dedicata est gloriose Virgini, & ideo in sabbatis, quæ occurrunt in quadragesima, aliqui de ipsa loquamur ad eius gloriam & honorem. Ecclesia namq; ut dictum est diem sabbati uirginis consecrauit, & hoc multiplici ratione. Prima est quia passio Sanctorum conuenit in aliqua die celebrari. Beata autem uirgo & si non passa sit martyrii carnis, passa est tamen martyrium mentis. Iuxta illud. Tuam animam transibit gladius. Et illud martyrium in ea continuatum fuit in eorum feria sexta, & toto sabbato sequenti sexta autem feria dedicata est martyrio filij, & ideo sequens sabbatum dedicari debuit martyrio matris. Secunda ratio est, quia sicut in Die sabbati Deus requieuit ab omni opere suo, sic Christus intrans Mariæ uterum, requiem inuenit in eius uentre & mente. In nullo enim alio sancto, spiritus sanctus requiem habuit, nisi in Christo & in Virgine Beata quia in aliis sanctis habuit aliquid repugnans, scilicet peccatum ueniale. In Christo autem & Virgine, nihil repugnans inuenit, & ideo perfectè ibi requieuit. Tertia ratio est, quia sicut dominus in sabbato omnes creaturas fecit & compleuit, sic in beata Virgine uniuersa refecit. Fecit tunc Deus uniuersa opera naturæ quæ per peccatum fuerunt corrupta, sed in beata Virgine fecit opera gratiæ, per quæ fuerunt omnia reparata. Quarta ratio est, quia sicut Deus diem sabbati benedixit, sic Beata Virgo fuit ab omnibus benedicta. Et à Deo quia ipsam elegit, & ab Angelo, quia ipsam salutauit, & à toto mundo, quia ipsam laudat & ueneratur. Quinta ratio est, quia sabbatum est medium inter diem gaudiosum, scilicet dominicam, & diem penosum, scilicet feriam sextam, sic ipsa est mediatrix inter Deum & hominem. Sexta ratio est, quia in die sabbati tota fides perit, & in sola Beata Virgine remansit, & ideo merito hæc dies sibi dedicata fuit. Igitur per nauem supra dictam Beata Virgo intelligi potest. De qua duo dicuntur scripturæ notantur. Primo quantæ sit dignitatis, per hoc, quod dicitur nauis. Secundo quantæ sit pietatis, per hoc quod dicitur

SERMO II.

dicitur in medio mari. Dicitur autem Beata Virgo nauis *Maria di* ex meribus quibus conuicta fuit, quæ quidè eius sunt uirginitates, de quibus decorata fuit & ornata, quæ sunt, humilitas, uirginitas, & fecunditas. Nam per humilitatem placuit Deo, per uirginitatem Angelis, per fecunditatem mundo. Tu gloria Hierusalem, id est Dei qui est uisio *Iudi. 15.* pacis nostræ, & hoc propter humilitatem suam. Tu letitia Israel, id est Angelorum, qui semper Deum uident & hoc propter suam uirginitatem, tu honorificentia populi nostri, id est generis humani, & hoc propter fecunditatem, per quam nobis genuit Saluatorem. Secundo attenditur dignitas eius ex mercatore quem portauit. Facta est quasi nauis inuitoris de longe portans panem suum. Iste est panis de quo dicitur. Ego sum panis uiuus *Pro. ulit.* qui de cælo descendit. Et iste panis uenit de longe. *Io. 6.* Verè de longe, quoniam de cælo in terram. Verè de longe, quia cum iste panis constet ex duplici pasta, scilicet natura diuina, & humana. illæ tamen uere in insatium se distant. Verè de longe, quia talis portatio, id est incarnatio, longe est à meritis nostris, quoniam nulla nostra merita meruerant, ut Deus homo fieret. Tertio attenditur eius dignitas ex arbore, qua ista nauis insignita fuit, de qua arbore dicitur. Cedrum de libano tulerunt, ut facerent sibi malam. Arbor cedrina istius nauis fuit Christus, qui assimilatur cedro, non tantum propter sui sublimitatem, sed etiam propter fructus qualitatem. Pomæ enim cedrina in aliqua sui parte sunt dulcia, in aliqua sunt acetosa, & in alia inter dulce & acetosum sunt media, per quæ signantur in Christo tres substantiæ. Eius enim diuinitas fuit dulcissima, eius caro fuit amaritudine plena, eius anima fuit dolore plena in quantum naturæ suæ relicta patiebatur, & fuit dulcedine plena in quantum fruebatur. Quarto attenditur eius dignitas ex uelo, quod in ista nauis appensum fuit. De quo uelo dicitur. Byssus uaria de Aegypto contexta est tibi uelum. Per istud uelum etiam signatur ipse Christus. Istud autem uelum dicitur fuisse

Vorag. Quadrag. C uarium

SABBATO POST CIN.

uarium, quia fuit pictum de colore albo, rubeo & aureo. In Christo enim fuit, ut dictum est, caro, anima, & diuinitas. In carne igitur refulsit color albus propter suam puritatē. Ex anima color rubeus, propter suā charitatem. Ex diuinitate color aureus propter suam præciositatē. Dilectus meus candidus, propter carnis puritatem, rubicundus, propter animę charitatem, electus ex milibus, propter diuinam maiestatem. Secundo ostenditur de ista naui quātā sit pietatis in eo, quod dicitur esse in medio mari. Per mare intelliguntur peccatores penitentes, qui pro suis peccatis habēt multas amaritudines. Ista igitur nauis est in medio mari, quia est medatrix inter Deum & ipsos peccatores.

Can. 5.

Secundo.

Maria

auroræ

lunæ, &

soli assi-

milatur.

Can. 6.

Ps. 103.

Ps. 103.

In quantum autem est medatrix assimilatur lunæ, & soli. Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora cõsurgens pulchra, ut luna electa ut sol. Primo igitur assimilatur auroræ, quia sicut aurora est medium inter diem & noctem, sic & ipsa inter Deum & peccatores. Quando enim peccator est in nocte peccati, tunc tentationes & demones per eius cor transeunt. Iuxta illud. Facta est nox, in ipsa pertransibunt omnes bestię siluæ.

A lucente autem aurora, id est uirginis gratia, tentationes recedunt, demones fugiunt, & homines ad bene agendum habiles fiunt. Vnde sequitur, ortus est sol, id est aurora: Sol enim oritur tunc, quando lux sua incipit apparere, & congregati sunt, scilicet mali motus tentationum, ut recedant. Et in cubilibus suis collocantur, scilicet demones, ut in infernum uadant. Exibit homo ad opus suum, ut scilicet ad bene operandum habilis fiat. Secundo in quantum est medatrix assimilatur lunæ. Sicut luna lucet in nocte, & est uicina terræ, & habet uirtutem efficacem super mare, sic & ipsa, scilicet Maria, lucet peccatoribus dando eis lumen suæ gratiæ, & est uicina eis, cito eis succurrendo per effectum misericordiæ. Et ostendit uirtutem suam super afflictos & amaricatos, dando eis dulcedinem consolationis suæ. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me,

ut per suam tentationē nostras tentationes superaret. Voluit autem tentari immediate post baptismum, ut tentatis daret consolationis remedium: Fuit enim tentatus, quando fuit baptizatus, quando à patre fuit filius appellatus, quando spiritus sanctus super eum in specie columbæ mansit, quando cælos apertos uidit, quando quadraginta diebus, & noctibus ieiunauit, ut per hoc deur intelligi, quod si aliquis tentatur, per hoc non est minus à peccato mundatus, non est minus filiatione Dei dignus, non est minus spiritu sancto plenus, non est minus cælo dignus, non est minus in sua penitentia Deo acceptus.

Tentari igitur uoluit, ut nostras tentationes uinceret, ut tentatis consolationem præberet, & ut diabolo, quod esset Dei filius occultaret. Sciebat enim diabolus per scripturas, & prophetas, quod filius Dei nasciturus erat, & quod per eum suum dominum erat amissurus, & ideo sollicitè obseruabat, ut sciret, quando nasceretur. Audiens

& sic uobis dabo misericordiam meam & à generationi bus meis adimplemini, id est à uirtutibus quas in uobis genero. Spiritus enim meus super mel dulcis, id est uisitatio mea qua dulciter uos consolor. Tertio in quantum est medatrix assimilatur soli. Nam sicut sol habet tres planetas superiores, & tres inferiores, & ipse est in medio constitutus, sic & ipsa habet supra se tres in trinitate personas, & sub se tres status saluandorum, scilicet uirgines, continentis & coniugatos, & ipsa est in medio constituta reconcilians tres status supradictos saluandum, ipsi beatissimæ trinitati, cui est honor &c.

Matth. 4
Christi,
quare no
luit ten. a
ri.

C 2 autem

SERMO I. 00

18

Dominica prima quadragesimæ, sermo primus, In quo ostenditur modus, quo Christus diabolus tentauit, quomodo uictus remansit.

Dictus est Iesus in desertum à spiritu ut tentetur à diabolo. Sicut Christus uoluit mori, ut morte sua nostrā destrueret, sic noluit tentari, ut per suam tentationē nostras tentationes superaret. Voluit autem tentari immediate post baptismum, ut tentatis daret consolationis remedium: Fuit enim tentatus, quando fuit baptizatus, quando à patre fuit filius appellatus, quando spiritus sanctus super eum in specie columbæ mansit, quando cælos apertos uidit, quando quadraginta diebus, & noctibus ieiunauit, ut per hoc deur intelligi, quod si aliquis tentatur, per hoc non est minus à peccato mundatus, non est minus filiatione Dei dignus, non est minus spiritu sancto plenus, non est minus cælo dignus, non est minus in sua penitentia Deo acceptus. Tentari igitur uoluit, ut nostras tentationes uinceret, ut tentatis consolationem præberet, & ut diabolo, quod esset Dei filius occultaret. Sciebat enim diabolus per scripturas, & prophetas, quod filius Dei nasciturus erat, & quod per eum suum dominum erat amissurus, & ideo sollicitè obseruabat, ut sciret, quando nasceretur. Audiens

C 2 autem

DOM. I. QVADRAG.

Diabolus autem sicut dicit Chryso. Angelorum Christi natiuitate
 comestis. tem pastoribus nunciantem, Angelorum multitudinem
 ris tantis iubilantem. Ioannem digito demonstrantem. Patrem
 Christum in baptismo testificantem. Spiritum factum in columbe
 no uero, specie descendente, & nunc ipsum quadraginta diebus
 cognauit, & quadraginta noctibus ieiunantem, enim esse Dei filium
 suspicabatur. Sed uidens eum esurientem, ipsum esse
 puram hominem dubitauit. uolens igitur certificari, u-
 trum esset Dei filius uel homo purus, ipsum tribus uer-
 tis tentationum aggredi uoluit, quibus hominem pri-
 mum prostrauit. Nam sicut dicit Gregorius diabolus
 primum hominem de gula tentauit & uicit, quando de
 ligno uetito manducare suauit. Tentauit de uana gloria
 cum dixit. Eritis sicut dii. Tentauit de auaritia cum
 dixit eos scire bonum & malum. Sicut enim auaritia est
 in appetitu superflue pecunie, sic etiam in immoderato
 est appetitu scientie. Eodem modo tentauit ipsum de
 gula cum dixit. Si filius Dei es, dic ut lapides isti
 panes fiant. Cogitabat enim in se dicens. Si lapides isti
 panes conuerterit, filius Dei est, si autem conuertere
 non poterit homo purus apparebit. Sed sic Christus re-
 sponsum temperauit, quod ipsum cognoscere non po-
 tuit dicens. Scriptum est. Non in solo pane uiuit homo
 &c. Ac si dicat. Cum homo constet ex corpore & anima,
 & uerbum Dei sit cibus anime, & cibus corporis sit pa-
 nis, & nullam mentionem facias de cibo anime, sed tan-
 tum de cibo corporis, manifestum est, quod tua uisio
 tentatio est. Tunc sicut dicit Chryso. Diabolus intra
 se cogitauit dicens. Ille homo sanctus uidetur esse. San-
 cti autem uiri, & si non uincantur uitio gulæ, sæpe ta-
 men uincuntur uitio uanæ gloriæ. Et ideo cum assump-
 sit & super pinnaculum templi cum stauit. Nec fuit in-
 dignum in Christo (sicut dicit Greg.) si à diabolo se p-
 misit assumi, quia à membris suis se permisit occidi. uel
 illa assumptio potest intelligi deductio. Dicit autem gl-
 q. uerisimile est diabolum in humana specie apparuisse,
 sed tamen Christus sic egit, ut à nemine uideretur. Et
 dicit.

SERMO I.

19

dicit diabolus. Si filius Dei es, mitte te deorsum. Hoc
 ideo dicit, ut ex tali præcipitatione & nulla secuta lesio-
 ne, omnes ad eum concurrerent, ut eum adorarent, &
 ex hoc uanam gloriam incurreret. Vel ideo dicit, ut per
 hoc diabolus potentiam suam cognosceret, sed Christus
 sic temperauit responsum, ut diabolo relinqueret dubi-
 bium, dicens. Non tentabis dominum Deum tuum. Ille
 Deum tentat, qui uult explorare quantum possit apud
 Deum cum tamen habeat ex humana ratione, quid fa-
 cere debeat. sic Christus poterat aliter de templo descen-
 dere, quàm per iactantiam præcipitare se. Quia igitur
 non potuit eum superare de gula, nec da uana gloria. uo-
 luit explorare si posset eum tentare de auaritia. Et ideo
 duxit eum in montem excelsum ualde, & ostendit ei om-
 nia regna mundi. Ostendit autem sibi non ea, quæ ne-
 sciebat indicando, sed secundum Chryso. ostendit
 ei ac si aliquis in loco excelso positus, manum exten-
 deret dicens. Ecce ex illa parte est Africa. ex illa Pa-
 lestina, ex illa Græcia, ex illa Italia, & huiusmodi.

Hæc omnia tibi dabo si cadens adoraueris me. Et
 quoniam istud continebit iniuriam creatoris, Chri-
 stum repulit dicens. Vade sathana in infernum. Scri-
 ptum est enim, Dominum Deum tuum adorabis, & il-
 li soli &c. In alijs duabus tentationibus, quæ uide-
 bantur continere iniuriam suam, pariter respondit.
 In ista autem, quæ continebat iniuriam creatoris,
 dure redarguit. Unde Chryso. In proprijs iniurijs esse
 quemquam patientem, laudabile est. Iniurias uero
 Dei dissimulare, impium est. Ex supradicto ordi-
 ne tentationis patet, quod consuetudo diaboli est in-
 cipere à leuioribus, & procedere ad grauiora, & dein-
 de ad grauiora, deinde ad grauiissima. Mude etiam
 patet in Iob. Incepit autem à leuioribus, scilicet quan-
 do omnes res temporales sibi abstulit. deinde processit
 ad grauiora, quando filios extinxit. Deinde ad grauiora,
 quando corpus eius vulnerauit. Tandem ad grauiissima,
 quando fiduciam de Deo per amicos suos sibi auferre
 conatus

Dei ten-
 tare quis
 dicitur.

Deut. 6.

Diaboli
 Modus
 Tentandi

conatus fuit. Illi enim merita sua exstinguabant dicentes, quod propter peccata sua fuerat percussus, quod fuerat tyrannus, & hypochrita magnus. Sed Iob contra primam tentationem se defendit, per natiuitatis & mortis considerationem dicens. Nudus egressus sum de utero matris meae, & nudus reuertat illuc. Contra secundam datoris ablationem, quia ille, qui filios dedit, ille accepit sic dicens. Dominus dedit, dominus abstulit. Contra tertiam per manus paternae percussione, quia manus eius percusserat, qui pecunit ad correptionem non ad subuersionem dicens, si bona suscepimus de manu domini &c. Contra quartam per bonorum suorum numerationem. Vnde 31. capit. Bona sua enumerat non ad iactantiam, sed ad spem excitandam dicens, oculus fui ceco & pes claudus &c. Item etiam ordinem tenet ut diabolus in tentatione Christi. Incepit enim a tentatione leui, cum tentauit de gula. Tentare de pane & maxime famis tempore, leuis tentatio est. Processit ad grauem, quando eum tentauit de uanagloria. Processit ad grauiorem, quando eum tentauit de auaritia. Processit ad grauissimam, quando eum tentauit de idolatria. Ista autem tentationes Christus superauit, sapienter, fortiter, & perseveranter. Sapienter quidem quia per boli uia scripturae testimonia ipsum diabolum uicit, quod figura tum est, in uictoria Golyaz, ubi dicit glo. Dauid uicit Golyaz. Iam triduo lapidibus de torrente, & Christus diabolum 1. Re 28. tribus testimoniis de lege. Eodem modo & nos possumus Testimoniis contra diabolum, scripturae testimonijs respondere. Si ebus dia ntm tentat nos de superbia & appetitu bonorum, debetoli quo mus respondere, scriptum est. Quid superbis terra & ei firestfse nis? ois potentatus breuis uita. Si tentat de appetitum. Si tentat de diuitiarum, respondeamus, scriptum est. Nihil in Ecc. 10. tulimus in hunc mundum, haud dubium, quod non aut 1 Thi. 6. ferro quid possumus. Item. Nudus egressus sum de utero Iob. 1. ro matris meae, & nudus reuertat illuc. Si tentat de appetitu deliciarum carnalium, respondeamus illud. Caro 1. Co. 15 & sanguis regnum Dei non possident. Glo. Per carnem

Iob. 31.

Christus

perabit.

1. Re 28.

Tentatiōi.

Si ebus dia

Ecc. 10.

1 Thi. 6.

Iob. 1.

1. Co. 15

nem & sanguinem, uentre & libidinem, id est opera carnalia desigantur. Exemplo enim Christi, qui tentationes suas uicit per scripturam, debemus etiam iuriis nostris utacere sapienter magis, quam potenter. Illi sapienter uicit, qui scit iniuriantibus rationaliter respondere, uel qui scit cor suum uincere, & dissimulare, uel qui scit a facie iniuriantium se absentare. De primo. Melior est sapientia, quam uires, & uir prudens, quam fortis. De secundo. Melior est patiens uiro forti, & qui damnatur animo suo, expugnatore urbium. De tertio. Honor est homini, qui se uocat se a contentione, omnes autem stulti commiscuntur contumeliosis. Secundo Christus uicit fortiter. Non enim aliquando cessit, sed fortiter resistit, & sic nos debemus resistere. Resistite diabolo & fugiet a uobis. Diabolus enim dicitur a dia, quod est dno, & bolus, quia uult facere de homine duos bolos, corpus, scilicet & animam deuorando. Taliter enim diabolo debemus resistere & fugiet a nobis, & bene dicitur fugiet, a quibusdam enim non exit, sed in eis quiescit, sicut in auaris, superbis, & luxuriosis. Sub umbra dormiunt. Ecce umbra auaritia, in secreto calami. Ecce uirtus superbiae, in locis humentibus. Ecce turpitudine luxuria. Ab aliquibus uero exit, sed non recedit, sed ibi prope expectat, sicut ab illis, qui saepe patiuntur reciduum, ad quos cito se scit reuerturum. Iuxta illud. Reuertat in domum meam, unde exiui. Ab aliquibus autem exit & recedit, sed non fugit, sed lento passu incedit, sicut a tepidis quos non plene deserit. Ab aliquibus uero exit & fugit sicut a uiris perfectis, qui fortiter ei resistunt, & ipsum in fugam conuertunt. Non sicut dicit Greg. Diabolo cum resistitur, est formica. Cum uero eius suggestio recipitur, fortis est, ut leo. Tertio uicit Christus perseveranter, quia in nullo ei cessit, sic & nos perseveranter uincamus, ut nunquam diabolo cedamus. Tunc autem ei non cedimus, quando ad instar Apostoli, cum ipso pugnamus, qui dicit Ego igitur sic curro non quasi in incertum. Miles enim strenuus primo debet habere robustum

Sapienter
quod nicas.
Sap. 5.

Pro. 16.
Pro. 20.

Iac. 4.

Iob. 40.

Luc. 11.

1. Cor. 9.

1. Tim. 6.

animum ad agrediendum, ut scilicet contra hostem fortiter currat, & quasi certus de uictoria ipsum inuadat. ideo dicit. Ego sic curro non quasi in certum. Exultat audacter, in occulum pergit armatus. Secundo debet habere robustam manum ad ferendum. Ideo subdit, sic pugna non quasi aerem uerberant, q. d. non pugno uerbis sed factis. Manus tua in ceruicibus inimicorum tuorum. Ceruix diaboli est ipsa suggestio, quae quasi amputatur, ex toto, diabolus uincitur. Tertio debet habere fortem humerum ad sustinendum. Debet enim fortiter sustinere macerationes, sponte assumptas ideo dicit, sed castigo corpus meum &c. Et tribulationes a Deo immisas. psal. Posuisti tribulationes in dorso nostro, ab inimicis illatas. Supra dorsum meum fabricauerunt &c.

*Eadem dominica prima quadragesimae sermo secundus,
De eadem materia, ut supra.*

ET cum ieiunasset xl. diebus, & xl. noctibus, postea esurit Processus & ordo tentationis Christianus fuit ipse enim ieiunauit, ieiunando esurit, esuriendo tentatus fuit, tentatus superauit, & tunc post uictoriam ministerium angelorum accepit. Primo ergo ieiunauit xl. diebus, & xl. noctibus, exemplo Moyse & Heliae, qui in isto numero ieiunauerunt, sed nullus eorum uirtute propria ieiunauit. Moyses enim ieiunauit sustentatus diuina allocutione Helias sustentatus Angeli ca refectione. Christus autem propria uirtute. Nos autem in isto numero ieiunare debemus tribus de causis quas ponit Gregor. in Homel. Nos enim offendimus Deum de corpore nostro, de tempore nostro, & de operibus nostris. Corpus enim nostrum ex quatuor elementis est compositum, & ideo ad diuersa uitia est proprium. Quia igitur compositum est de terra, ideo promptum est ad desiderandum terrena & ad peccatum auaritia. Quia est de aere, ideo promptum est ad desiderandum sublimitia, & ad peccatum superbiae. Quia est de igne, ideo proprium est

ad

ad inflammationem malae concupiscentiae. Quia est de aqua, ideo promptum est ad uitium leuitatis & inconstantiae. Quia igitur ex corpore, ex quatuor elementis compositus, ad diuersa uitia proprius sumus, ideo saepe mandata quae per decalogum sunt accepta, contempnimus, & ideo iustum est, ut ipsum corpus quater decies affligamus. Secundo offendimus Deum de tempore nostro, dedit enim nobis tempus, ut in ipso poenitentiam faciamus, & tamen nos ipsum in uanitatibus nostris expeditimus. Dedit enim nobis poenitentiam, & ipse abutitur eo in superbiam, facit enim Deus nobiscum pactum, ut si nouem temporis partes teneamus nobis, in quibus nostra negotia faciamus, & saltem decimam partem demus sibi, in qua sibi seruiamus & poenitentiam agamus. & ista est quadragesima, quae est decima pars anni. Sicut dicit Greg. A prima inquit dominica quadragesimae, usque ad Pascha, sex hebdomadae eueniunt quarum dies 42. sunt, ex quibus dum sex dies dominicales, ab abstinentia subtrahuntur 36. in abstinentia remanent. Dum vero per trecentenos 66. dies annus ducitur quasi anni nostri decimam Deo damus. Tertio offendimus Deum de operibus nostris, opera enim nostra debent esse circa obseruationem decem mandatorum, & complementum quatuor euangeliorum, quae tunc complentur, quando habemus dilectionem Dei & proximi. Vel quando complemus duo mandata, sicut faciamus alij, quod nobis uolumus fieri, & non faciamus alijs quod nobis nolumus fieri. Sed nos in operibus nostris, nec praecpta seruamus, nec euangelia custodimus. & ideo iustum est, ut per 40. dies Deo satisfacimus. Est autem ieiunium nostrum magnae uirtutis, quia Deum placat & daemones fugat. Placat quidem & reconciliat Deum sicut patet in iniuicis qui ieiunauerunt, & iumentis similiter ieiunare fecerunt. & ideo Deus eis reconciliatus fuit. Unde dicit Amb. Quale est hoc Christianum ieiunium non facere, quod pecudes fecerunt, nisi quod solidior est pecude, qui in dicto sibi a sacerdote ieiunio, non ieiunat. Et pecus quidem declinat foueam, & calcinet precipitium, tu autem non uis declinare periculum

lum

lum ieiunando quod cernis. Desperationis enim genus est tunc manducare, cum ieiunare debeas, tunc gaudere cum debeas deplorare. Secundo, ieiunium diabolum fugat, diabolus enim est serpens, piscis, lupus, & canis. sicut enim secundum Amb. Sputum hominis ieiuni serpentem interficit, sic ieiunium diabolum occidit. & sicut piscis natat in flumio & moritur in sicco, sic diabolus delectatur in aquis deliciarum, & moritur in sicco abstinentiarum & sicut fames expellit lupum de nemore, sic ieiunium expellit diabolum de corde, & sicut aqua bulliens fugat canem de coquina, sic oratio fernens fugat diabolum de anima. Hoc genus demoniorum in nullo potest eijci nisi in oratione & ieiunio. Secundo Christus ieiunando esuriit. In hoc autem quod Christus ieiunavit 40 diebus & 40 noctibus ostenditur omnipotens Deus. In hoc autem quod esuriit ostenditur homo fuisse infirmus. Legimus autem tribus vicibus Christum esurisse. Prima vice esuriit & non habuit ad comedendum nisi lapides, sicut hoc patet. Lapis est durus frigidus, & sicus. Per lapides enim intelliguntur homines qui non possunt ad penitentiam frangi. Homines frigidi qui non possunt igne diuini amoris inflammari. Homines aridi qui non possunt aqua diuinae gratiae humectari. Tales non possunt incorporari a Christo, sed a diabolo. Diabolus, cum sit lapideus, lapides sibi incorporat. Cor eius indurabitur quasi lapis. Alta vice esuriit & non habuit ad comedendum nisi folia. Ut habetur de ficulnea quae non habuit nisi folia, cui Christus maledixit. Sicut autem Christus non comedit folia, id est verba. Ars or pro ducit folia, gemmas, flores, & fructus. folia sunt bona verba, gemmae bonae cogitationes, flores bonae voluntates, fructus bona opera. Sicut igitur homo non pascitur de folijs, nec de gemmis, nec de floribus, sed de fructibus. sic Deus non delectatur, nec in nostris verbis, nec in cogitationibus, nec in voluntatibus, sed in bonis operibus. Tertio Christus quotidie esurit, scilicet nostram conuersionem & salu-

Mat. 9.

Secundo.

Iob 41.

Mat. 21

salutem. Istum cibum Christus tantum desiderat & etiam illum ostium mendicat. Ego sto ad ostium & pulso. si quis aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum & cenabo cum illo & ipse mecum. id est ad seotum, siue ad simbolum. Peccator in ista cena debet peccator tria fercula ponere. i. contritionem, confessionem, & satisfactionem. Deus autem ponit tria alia. scilicet remissionem culpae, collationem gratiae & promissionem gloriae. Sed multi sunt de natura locutorum, qui semper uellent comedere de alieno & nihil de suo. Vellent quod Deus eis peccata dimitteret, gratiam suam tribueret, & gloriam suam daret. Ipsi autem nec uoluit habere contritionem, nec facere confessionem, nec exhibere satisfactionem. Tertio Christus esuriendo tentatus fuit. quauis autem sint multae causae, qua re Christus uoluit tentari. Apollolus autem in principale ponit dicens. Non enim habemus pontificem qui non possit copati infirmitatibus nostris, tetatū autē p omnia & c. itari uoluit. Ex quo patet quod uoluit tentari ut tentatis, & tribulationis melius sciret misereri. nemo enim potest moueri ad compassionem, & misericordiam, nisi aliorum cognoscat miseras, quas quidem potest cognoscere uel audiendo, uel uidendo uel experiendo. sicut uerbi gratia. Si audio quod passio illata sit grauis poena, iam illud scio per auditū & tunc habentibus multum compatio. Si autem uideo aliquem a dicta passione detentum, & uideo ipsam in magna tribulatione consistere, se horribiliter agitare, & querulosius uocibus conclamare. iam illud scio per uisum, & tunc magis compatio. Sed si illam passionem in corpore meo parior, tunc illud scio per experientiam, & tunc deinceps patientibus maxime compatio. Humanum autem genus ante incarnationem Christi, multas tentationes, & miseras patiebatur, propter quod saepe ad Deū clamabat, & totum coelum clamoribus replebat, & tunc Deus eius miseras licet ab aeterno sciret, tamen quodammodo sciuit per auditum. Ingemiscetes filij Israel propter opera, uociferati sunt, & ascendit clamor eorum ad Deum, & audiuit gemitū eorum. tunc Deus humani generis

Tertio.

Christus

quadrus

pliciter

fit copati

uoluit.

Heb. 4.

Miserere

aliorum

quomodo

cognos-

ciuit.

Exo. 2.

FERIA II. PRIMAE HEBDO.

neris clamoribus excitatus, de caelo descendit, & carne assumens in mundum venit, & triginta tribus annis in mundo mansit, & nostras tentationes & miserias vidit, & sic illud quod sciebat per auditum, postea sciuit per visum, & tunc est magis misericors factus. Vidi afflictionem populi mei qui est in Aegypto, & clamorem eius audiui, & descendi liberare eum. Tandem nostras tentationes & miserias sciuit per experientiam, quia omnes in sua persona expertus fuit, & ideo factus est maxime misericors. Expertus enim est paupertatem, tentationem lassitudinem, famem, tribulationem & mortem. In his enim uoluit nobis esse similis, ut sciret melius nobis misereri. Debit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret. Siquidem aliquis paupertate praemittitur, scit modo melius misereri, quia ipse pauper fuit. Si aliquis tentatur, scit ei modo melius misereri, quia ipse fuit tentatus. Si aliquis patitur tribulationem, famem, lassitudinem, uel dolorem mortis, scit ei modo melius misereri, quia haec omnia passus est ipse, & tentatus potens est & eis qui tentantur auxiliari. In eo enim in quo passus est ipse & tentatus, potens est eis qui tentantur auxiliari. Quarto Christus tentatus superauit & uicit. Vicit autem tentationes ipsas eis in suis principijs obuiando, nam mox ut in eum diabolus tentationes inferebat, Christus eas repellebat, sic & homo mox ut diaboli suggestionis senserit, eas in suo initio debet repellere. Nam ut dicit Hiero. Lubricus est serpens antiquus, & nisi in capite teneatur, totus statim illabitur. Habet igitur serpens infernalis caput, scilicet malam suggestionem, habet corpus, scilicet malum consensum, habet caudam, quia consumationem operis. Vbi autem ponit caput suggestionis, statim ponit corpus consensus, & ubi ponit corpus consensus, statim ponit caudam operis. Et ideo in suo capite, id est, in sua suggestionem est conuincendus. In aliquibus igitur iste serpens est quantum ad caput corpus & caudam, qui scilicet habent malas suggestiones, consensus & opera. Sunt tamen quidam qui

Heb. 2.

Heb. 12.

Quarto
Motus
uincendi.

Tentatio
nis diaboli
ordo.

SERMO I.

qui in ista quadragesima dimittunt peccatum quantum ad opus, sed tamen post Pascha, ad illud redire intentionem relinquunt. Illi amputauerunt serpenti caudam, sed tamen adhuc uiuit in eis quantum ad corpus & caput, id est, uicias quantum ad consensum & suggestionem. Aliqui peccatum dimittunt quantum ad opus & consensum, tenent tamen adhuc malas suggestiones. Illi amputant corpus & caudam, adhuc tamen uiuit in eis quantum ad caput. Sed si uis istum serpentem vincere, bene studeas caput ei amputare, id est, peccatum eius suggestionem repellere, & tunc tibi nocere non poterit. nec quantum ad corpus, id est, consensum, nec quantum ad caudam, id est, opus, quia amputato capite suggestionis tota contracta est uirtus infernalis serpentis, ideo dicitur Gene. 3. Ipsa conteret caput tuum. Quinto post victoriam ministerium angelorum accepit, ideo dicitur. Et ecce angeli accesserunt & ministrabant ei. Quae ministratio tripliciter potest accipi. Primo de temporali subuentione, ut sit sensus, ministrabant, id est, sibi esurienti cibo subueniebant, taliter cibum olim angeli Helig ministrauerunt. Secundo potest intelligi de adoratione, ut sit sensus, sibi ministrabant, id est, tanquam Deum suppliciter adorabant. Iuxta illud. Adorate eum omnes angeli eius. Tertio potest intelligi de congratulatione, ut sit sensus, ministrabant, id est, sibi pugnantem congratulabantur. unde benedicite domino omnes uirtutes eius ministri eius qui facitis uoluntatem eius.

Quinto.

Psal. 96

Pf 102.

Feria secunda primae hebdomadae. Sermo primus. De iudicio. In quo ostenditur omnia in uniuersali iudicio adesse, quae in quolibet iudicio requiruntur.

Cum uenerit filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli eius cum eo. Dicit beatus Isidorus in libro de summo bono. In quolibet iudicio tres personae requi-

FERIA II. PRIMAE HBEDO.

requiruntur. Si iudex, reus & actor. & ideo in isto Dei extremo iudicio illae tres personae requiruntur. Nam persona iudicis exprimitur cum dicitur, Cum venerit filius hominis in maiestate sua. Persona actoris cum dicitur, & omnes angeli eius cum eo. Persona rei cum dicitur, & congregabuntur ante eum omnes gentes. Iudex igitur erit Christus qui iuste iudicabit, cuius iudicium corrupti non potest. Quatuor enim modis ut dicit Ildo. corrumpi iudicium consuevit, scilicet timore, amore, odio, uel munere. Christi autem iudicium corrumpitur timore quia potentissimus est. Nam quid timens arguet re, & ueniet tecum ad iudicium. Quomodo quanto potentiores erunt, tanto durius iudicium sustinebunt. Potentes potenter tormenta patientur. Secundo non corrumpetur amore, quia iustissimus est. ideo contra fratres suos scilicet falsos Christianos sententiam proferet, & nihil proderit eis allegare fraternitatem quod scilicet, sit frater eorum. Frater non redimet. Nec allegare similitudinem quod scilicet sit homo similis eis. A deo subditur, redimet homo? & debet allegari interrogatiue, & responderi negatiue. Nec eis aliquid ualebit precium multipliciter. Iudicio subditur, non dabit placationem suam. Nec sanguis Christi preciositas, quia ipsam precium contempserit. ideo subditur, & precium redemptionis anime tuae. Tertio non corrumpetur munere, quia ditissimus est. Non acquiescet cuiusquam precibus, nec suscipiet pro redemptione dona plurima. Ber. Veniet dies illa in qua plus ualebit pura corda, quam altura uerba, conscientia bona, quam mar upia plana. Aug. Expectatur dies iudicij, & aderit aequissimus iudex, qui nullius potentis personam accipiet, cuius palatum nullus episcopus, uel comes, uel abbas, auro uel argento corrumpere poterit. Quarto non corrumpetur odio, quia optimus est. In eo enim qui optimus est, odium cadere non potest, ipse enim omnia diligit quae creauit. Diligit omnia quae sunt & nihil eorum odilii quae fecisti & quia diligit non odio sed cum dolore, & compassione punit. Esai. 1. Heu consolabor super hosti-

Quot mo
di indi
cum cor
rupitur.
Iob 22.
Sapi. 6.
Psal. 48
Prou. 6.
Sap. 12.

SERMO I. 24

hostibus meis, & nindicabor de inimicis meis ubi sic dicit Ilo. More pij patris punit & plangit. Secundo ponuntur actores siue accusatores, qui erunt angeli, nobis ad custodiam deputati, qui tanquam scientes omnia mala quae peccatores fecerant, ipsos grauiter accusabunt. Res Iob 20. uelabunt caeli iniquitatem eius. Praeter autem istos ac-
cusatores, stabunt contra peccatores scilicet diabolus, totus mundus, & proprium scelus. De accusatione diaboli sic dicit Aug. dicitur est aduersarius in iudicio. Aequissime iudex, iudicatum mecum esse ob culpam, qui noluit tuus esse per gratiam, reus per misericordiam, meus per miseriam, tuus per passionem, meus per persuasionem, tibi inobediens, mihi obediens a te accepit immortalitatis stolam, a me accepit hanc pannosam tunicam, tuam uestem dimisit, cum mea huc uenit, aequissime iudex, iudicatum esse meum, & mecum damnandum esse. Et ponit diabolus quinque allegationes quibus uult ostendere peccatorem damnandum esse secum. Prima est talis Tu obtulisti sibi gratiam tuam, ego meam culpam, tuam gratiam contempsisti, meam culpam recepit, ergo debet esse meus. Secunda talis est, tu creasti eum per naturam, ideo debet esse tuus, sed fecit se meum per magnam suam culpam & miseriam, ideo debet esse meus. Tertia talis est, tu sustinisti pro eo grauem passionem, ideo deberet esse tuus ego uero obtuli sibi meam suggestionem, sed ipse tuam passionem contempsit, & meam suggestionem recepit, ideo debet esse meus. Quarta est talis, duo sunt scilicet obedientia, & inobedientia. Quicumque ergo est tibi obediens, & mihi inobediens, est tuus, & tibi inobediens est meus, sed iste fuit tibi inobediens, ergo dicitur esse meus. Quinta talis est, tuum est facere huiusmodi uestem fulgidam nitentem, meum est facere sibi uestem pannosam, sordidam uitiorum. Quicumque autem habet uestem uirtutum est tuus, qui uero habet uestem uitiorum est meus, sed iste tuam abiecit, & meam secum portauit, ergo debet esse meus. Secundus accusator est torus mundus, omnia scilicet elementa. Istud ostendit Hugo de Sancto Vi-

Secundo.
Iob 20.
Accusato
res in iudicio.
Aug. dicitur est aduersarius in iudicio.
Aequissime iudex.
Iudicatum mecum esse ob culpam.
Tu obtulisti sibi gratiam tuam, ego meam culpam, tuam gratiam contempsisti, meam culpam recepit, ergo debet esse meus.
Quinta talis est, tuum est facere huiusmodi uestem fulgidam nitentem, meum est facere sibi uestem pannosam, sordidam uitiorum.
Quicumque autem habet uestem uirtutum est tuus, qui uero habet uestem uitiorum est meus, sed iste tuam abiecit, & meam secum portauit, ergo debet esse meus.
Secundus accusator est torus mundus, omnia scilicet elementa.
Istud ostendit Hugo de Sancto Vi-

Totus mundus
corra peccatores
insurgit.

Score

FERIA II. PRIMAE HEBDO.

ore dicens. Caelum dicet, ego sibi lacem ministravi ad solatium. Aer dicet, ego omne genus aurum sibi dedi ad ossequium. Aqua dicet, ego diversa genera piscium sibi dedi ad usum. Terra dicit, ego panem & unum dedi sibi ad nutrimentum. Ideo ignis clamabit, a me comburatur. Aqua clamabit, a me demergatur. Aer clamabit, a me uentiletur. Terra clamabit, a me absorbeat. Infernus clamabit, a me de gloriatur. Armabit omnem creaturam contra insensatos Tertius accusator est proprium scelus. Nam omnia peccata quae modo sunt occulta, extra tunc proficient, & suum accusabunt actorem. Nam tinea uestimentorum accusabat nanagloriosum, ergo metallorum accusabit auarum. Merces pauperum defraudata accusabit tyrannum violentum. Iniquum aedificium accusabit usurarium. De tribus primis dicitur. Diuitiae vestrae putrefactae sunt, & uellimenta uestra, Tineis comesta sunt. Aurum & argentum uestrum eruginauit, & erugo eorum in testimonium uobis erit. Et intra. Ecce merces operariorum quae defraudata est a uobis clamat, & clamor eorum in aures domini sabaoth introiit. De quarto dicitur. Lapis de pariete clamabit, & ligam quod est in inter iuncturas aedificii respondebit. Tertio ponitur res ipsi mali, scilicet a sinistris collocati, qui erunt in multa angustia positi. sicut ostendit Grego. dicens. De Angustia quam angustiae erunt tunc uiae reproborum. Superius omnia fuerit iudicatus, inferius horrendam chaos. a dextris peccata accusantia, a sinistris infinita demonia ad supplicium trahentia, intus conscientia mordens, foris mundus ardens. Quid faciet peccator sic deprehensus? latere erit impossibile, apparere intolerabile. Ex his patet quod peccator non poterit fugere sursum, quia ibi est iudex iratus, qui gladio bis acuto, qui de ore eius procedit, ipsum incidet. Nec fugere a dextris, quia ibi sunt peccata quae ipsum apprehenderent. Nec fugere a sinistris, quia ibi sunt demones qui eum ad supplicia traherent. Nec fugere uel abscondere intra se, quia ibi est uermis conscientiae, qui ipsum totum corrodet. Nec fugere extra mundum:

SERMO II.

dum, quia totus est plenus igne, qui ipsum totum combureret. Et ideo non restat nisi ut interius in fornacem cadat. Matt. 25. Ibi sunt hi in supplicium aeternum, &c.

Seria secunda prima hebdomadae. Sermo secundus. De eadem materia, quomodo in iudicio Dominus ordine procedet.

E Suriui & non dedistis mihi manducare. Sicut dicit Beatus August. Si aliquis esset qui de tota sacra scriptura nihil sciret nisi solum istam lectionem praesentem. hoc solum sibi sufficeret ad salutem, quia ibi continentur merita & demerita, praemia & supplicia bonorum & malorum. Quamuis in extremo iudicio omnia facta discutiantur hominis, tamen solum de elemosinis fit hic mentio. Et rationem huius assignat August. in lib. 50. Homel. dicens, Tacet dominus omnia recta facta iustorum, & omnia mala iniquorum, & solum laudat elemosinarum largitionem, & damnat auiditatem. Quare hoc? quia omnia crimina elemosinis redimuntur, si tamen mores mutaueris. Pro peccatis enim praeteritis elemosinas quis facit, si uita mutata & inde recedat & huc accedat. Si autem dicat aliquis in corde suo, Si quotidie peccauero & elemosinas fecero, nunquid peccata extinguo? Et respondit August. Extinguis, sed tamen tu cum eis extingueris. pereunt enim peccata tua, sed tecum. non enim in gehenna peccata remitteris, aut te eum ceperit torqueri ignis aeternus, de satiandis libidinibus non cogitabis, Quamuis igitur de solis elemosinis uideatur in iudicio quod mouenda, de omnibus tamen factis ratio reddetur, & in ipso iudicio dominus ordinate procedet. Nam primo culpas examinabit, deinde examinatas ponderabit. postmodum ponderatas sententiabit. ultimo sententiatas executioni demandabit. Primo igitur culpas examinabit, quod notatur cum dicitur: Esuriui & non dedistis mihi manducare. De qua examinatione dicitur. *Causam quam ne-*

Quare de elemosinis fit hic mentio in Eua gelio.

Primo,

D

sciebam,

sciebam, id est quam me nescire ostendebam, diligentissime inuestigabam. Examinabit quidem & inuestigabit omnia cogitata. In cogitationibus impii interrogatio erit. Examinabit omnia uerba. De omni uerbo otioso, quod loquuti fuerunt homines, reddent rationem in die iudicii. Omnia facta. Cuncta quae fiunt adducet dominus ad iudicium. Omnia omnia, sicut patet in hoc euangelio ubi de commissis reprobi arguuntur, omnia commissa. **Quatuor** enim in nobis Deus commisit, scilicet tempus, ut **Deus nobis dedit.** ipsum utiliter expendamus, res temporales, ut ipsas pauperibus erogemus. Corpus ut ipsam in mundicia teneamus. Animam ad imaginem Dei factam, ut ipsam honoremus. Sed de tempore malam rationem reddent otiosi, qui ipsum negligenter expendunt. Bern. Omne tempus nobis impensum, requiretur a nobis qualiter sit expensum. De rebus malam rationem reddent auari, qui nolunt eas communicare, sed ipsi soli manducare. Inueni requiem mihi, & nunc manducabo de bonis meis solus. De corpore malam rationem reddent luxuriosi, qui corpus suum macularunt. Vnde dicitur de Salomone. **Eccl. 47.** Potestatem habuisti in tuo corpore, & dedisti maculam in gloria tua. De anima malam rationem reddent superbi, auari & luxuriosi, qui dei imaginem deleuerunt, & imaginem, scilicet diaboli superinduxerunt. Matauerunt gloriam incorruptibilis Dei, in similitudinem imaginis hominis corruptibilis, & uolucrum, quo ad superbos, qui super alios uolare uolunt, & quadrupedum, quo ad luxuriosos, quia luxuriam in corpore exercuerunt, quod quatuor elementis componitur, & serpentum, quo ad auaros, qui semper terram appetunt. Secundo iudex eternus culpas examinatas ponderabit, quando dicit: Amē dico uobis, quādiu fecistis uni de fratribus meis minimis, mihi fecistis. Ecce magna ponderatio, quia illud quod fit, uel non fit egenis: fieri, uel non fieri reputatur Deo. **Pro. 16.** ista ponderatione dicitur. Ponderus & statera iudicia Dei sunt. Solent campores monetas in statera ponderare, & eas quas inueniunt nullius ponderis, id est nullius ualoris

loris, uel minoris, in ignem proiciunt uel incidunt. Illas autem quas inueniunt equalis uel maioris, thesauro reponunt. Michael namque Archangelus (secundum Ecclesiasticam repraesentationem) animas ponderabit, quae omnes in quattuor ordinibus erunt. Nam quaedam erunt uacuae, quaedam semiplenae, quaedam plenae, quaedam superplenae. Illae erunt uacuae, quae nulla bona secum portauerunt. Talis appendetur & sibi dicitur. Appensus es in statera, & inuentus es nihil habens. Talis proicietur in fornacem inferni. Illae erunt semiplenae, quae ad penitentiam redierunt: sed tamen satisfactionem congruam, morte praeuente non impleuerunt, talis appendetur, & sibi dicitur. Appensus es in statera, & inuentus es minus habens, & proicietur in fornacem purgatorij. Aliae sunt quae quamuis deliquerint, tamen sati fecerunt. Talibus dicitur. Appensus es in statera, & inuentus es satis habens. Aliae sunt quae opera satisfactionis habuerunt, sicut sunt uiri perfecti. Talibus dicitur. Appensus es in statera, & inuentus es multum habens. Isti duo reponuntur in thesauro caelesti. Tertio iudex aeternus culpas ponderatas sententiabat, quando dicit. Discedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo & angelis eius. Ex qua sententia manifeste colligitur, quod implacabiliter Deus contra reprobos sit iratus. Dato enim, quod reprobi sibi dicant. Non sumus domine digni regnum uestrum possidere, tamen placeat uobis, ut possimus ad pedes uestris manere. Respondebit. Discedite a me. Dato quod sibi dicant. Et si nos repellitis a uobis, saltem benedictionem uestram nobis date. Respondebit. Et uos maledictionem meam habeatis. Ideo subdit. Maledicti. Dato, quod dicant, saltem ad aliquem locum refrigerii nos mittatis. Respondebit: In ignem. Dato, quod subiungant, saltem breuem terminum nobis praefigatis. Respondebit: aeternum. Dato, quod dicant, saltem aliquem bonum dominum nobis praeficiatis, qui clementer nos regat. Respondebit: Qui paratus est diabolo. Dato, quod subiungant, saltem aliquam bonam

Animam Angelus ponderat

4. ordinibus.

Dan. 5.

Sententia damnatio

FER. II. PRIMAE HEBD.

bonam societatem nobis date, cum quibus possumus co
solari. Respondebit. Et Angelis eius. Quasi dicat pro
domino habeatis diabolum maiorem, pro focis uestris
demones minores. Sententia autem iustorum contraria
erit cum dicit. Venite benedicti patris mei &c. Ac si di
cat, Illis dixi, discedite a me, sed uobis dico uenite ad
me. Illis dedi meam maledictionem, sed uobis do meam
benedictionem. Ideo uenite benedicti. Illos mitto in
ignem, uos introduco in regnum caeleste. Ideo posside
te regnum. Illis dixi ut maneant in igne perpetuo, uo
bis dico, ut maneatis in regno eterno, quod paratum
est uobis. Illis dixi, ut habeant in principem suum ipsum
diabolum, uobis dico ut habeatis in principem uestrum
patrem meum. Ideo uenite benedicti patris mei. Illis
dixi, ut habeant in socios demones infernales, uobis di
co, ut habeatis in socios Angelos meos caelestes. illos
scilicet Angelos de quibus dictum est. Cum uenerit fi
lius hominis in sede maiestatis suae & omnes Angeli
eius cum eo. Quarto iudex aeternus culpas sententias
executioni mandabit, quod notatur cum dicitur. Et hi
ibunt in supplicium eternum, iusti autem in uitam eter
nam. Quatuor autem modis quis se iuuare consueuit
ne sententia executioni mandetur, aut per appellatio
nem, aut per supplicationem, aut per querelam falsi,
aut per integram restitutionem. Nullo autem isto
rum modorum damnati se iuuare uel defendere pote
runt, quin illa sententia executioni mandetur, aut per
appellationem, aut per supplicationem, aut per que
relam falsi, aut per integram restitutionem, non app
ellationem, quia eorum crimina erunt notoria & in
notorijs appellatio non habet locum. Hieronym. Ader
it dies illa in qua facta nostra quasi in quadam tabula
picta demonstrabuntur. Non per supplicationem, quia
si omnes sancti pro ipsis supplicarent, Deus non audir
et. Noli orare pro populo isto in bonum, quoniam
gladio, & fame, & peste consumam eos. Non parcam
eis uerbis potentibus, & ad depræcandum compositis,

Hier. 4.
Iob. 21.

SERMO II.

non per querelam falsi, ut dicant, quod illa sententia la
ta sit per falsos testes iudice circumuento, quia sicut dicitur.
Saluatorem animæ tuæ nihil fallis. Ipse nouit de
cipientem & eum, qui decipitur. Non per integram re
stitutionem, ut scilicet ad statum pristinum restitatur,
quia sicut dicitur. Impossibile est eos, qui semel illu
minati sunt, & gustauerunt domum caeleste, & partici
pes sunt spiritus sancti, & prolapsi sunt, scilicet per fidei
impœnitentiam, renouari rursus ad poenitentiam.

*Teria tertia prima hebdomada, sermo primus,
De spiritali ingressu Christi in anima no
stra, & quomodo ad Christum susci
piendum esse debeat.*

Cum intraret Iesus Hierosolimam, commota est
uniuersa ciuitas &c. Sicut patet in superioribus.
Illud quod in isto euangelio legitur, factum fuit
in Dominica in ramis palmarum, quando scilicet domi
nus cum magno honore fuit receptus, sed propter exhi
bitam reuerentiam, non dimisit iustitiam quia mox tem
plum intrauit; & omnes uendentes & ementes inde eie
cit, nec propter seueram iustitiam omisit suam misericor
diam, quia caecos & claudos sanauit, per quod datur intelli
gi, quod iudex & praelatus propter impensum sibi fa
uorem non debet dimittere iustitiæ rigorem, nec propter
rigorem iustitiæ debet dimittere dulcedinem misericor
diæ. In serie autem huius Euangelii notatur, quod Chri
stus tria loca intrauit, scilicet Hierusalem, templum, & Ber
thaniam. Per quæ loca signatur mens humana, quia
debet esse pacifica, & tunc erit Hierusalem, quæ interpre
tatur uisio pacis. Debet esse Dei habitatio grata, & tunc
est templum. Vos estis templum Dei uiui. Debet esse ad
obediendum promptam, & tunc est Berthania, quæ inter
pretatur domus obedientiæ. In auditu auris obediuit

Mat. 21.
Index
praelatus
pp hono
re, iusti
tia dimis
tere non
debet.
Christus
tria loca
intrauit.
2. Cor. 6.

mihi. Ingrediēte autem domino primum locum, scilicet Hierusalem tota ciuitas commota est, ita intrante domino animam per gratiam praeuenientem, omnes potentis animae debeat commoueri per dolorem, & contritionem peccati. Commouisti terram & conturbasti eam, sana contritiones eius, quia commota est. Sed notandum est, quod quaedam sunt duri, scilicet qui nullo modo commouentur. Alii qui cordialiter commouentur. Sunt enim quidam duri, quidam attriti, quidam contriti. Duri sunt obstinati, qui ad poenitentiam non possunt frangi, de quibus dicitur. Secundum duritiam & impenitens cor totum, thesaurizans iram in die irae & reuelationis iusti iudicii Dei. Cor durum male habebit in nouissimo, & qui amat periculum, in illo peribit. Alii sunt attriti, qui scilicet de suis peccatis leuiter, & superficialiter commouentur, in istis est attritio, id est quaedam leuis poenitentia, & ista attritio licet sit bona, tamen non sufficit, non enim paruum, sed magnum dolorem de peccatis Deus requirit, qui dicit. Luctum unigeniti fac tibi planctum amarum. Alii sunt, qui praecordialiter commouentur, qui scilicet omnia peccata sua dolendo minuam contemunt, & in minutas partes frangunt dolendo profunde de peccatis magnis & paruis, & peccatorum circumstantiis, & non tantum de omnibus in communi, sed etiam de quolibet in speciali, & talis dolor uocatur contritio, id est simul tritio, quando scilicet cor simul omnibus uiribus animae minuam omnia peccata terit. Cor contritum & humiliatum Deus non despicies &c. minus dicitur, & plus significat, id est multum diliger. Ista tria, scilicet obstinationem, attritionem, & contritionem uidere possumus per tria exempla. Primum est, quia semen iactum in terram duram & non scissam & grossam non crescit, iactum uero in terram scissam & grossas partes paruum fructum reddit. iactum autem in terram cultam & minuam fructum, multum fructum asfert, cor obstinatum est tanquam terra dura, quae nullum fructum facit, cor attritum est tanquam terra in grossas partes scissa,

quae

quae paruum fructum reddit, cor contritum est terra minuam trita, quae multum gignit. Secundum exemplum est, quia species aromatica si est integra redolet paruam, secundum si frangitur multum redolet, si conteratur redolet plurimum. Sic etiam cor hominis integrum, & durum, coram Deo non redolet, sed foetet. scissum uero per quandam attritionem redolet, sed paruam, contrarium uero per uehementem dolorem redolet multum. Tertium exemplum est, quia de grano integro non potest fieri panis, de grano uero grosso modicum trito, fit panis, sed non sapidus, de grano autem minuam trito, fit panis sapidus & delicatus. Eodem modo de corde integro & duro non potest fieri panis Dei, sed panis diaboli. De corde autem attrito, & si panis fiat tamen non multum sapidus, de corde autem contrito, fit panis Deo sapidus, Angelis delicatus, & poenitentium nutritiuus. psal. Cibabis nos pane lacrymarum. Secundo intrauit in templum & eiecit inde uendentes & ementes, & mensas numulariorum, & cathedras uendentium columbas euerit. Et est intelligendum, quod eiecit de templo uendentes & ementes & oues & boues, prout dicitur in alia eiectione, Postquam Christus intrauit cor hominis per gratiam praeuenientem mouendo ipsam ad contritionem, tunc intrat per gratiam proficicentem purgando illud per confessionem, eiecit de inde oues & boues numularios & columbas. Per columbam, quae est auis libidinosa significatur peccatum luxuriae, per numularios signatur peccatum auaritia, per boues, qui cornibus uentilant peccatum superbiae signatur, per oues si signatur peccatum accidia & inertia, omnia ista quae a templo cordis per confessionem sunt abicienda. Vel potest dici quod per illos, qui uendunt columbas signatur simoniaci, qui uendunt dona spiritus sancti, quod est peccatum clericali per numularios intelligitur cupidi & auari, quod est peccatum mercatorum, per boues signatur superbi, quod est peccatum magnatorum & praetatorum, per oues signatur peccatum hypochritarum, quod est peccatum religiosorum. iuxta illud. Attendite a falsis prophetis, qui ueniunt ad uos in uocantur.

D 4 timen.

Pf. 59.
Tria genera
minuam.

Ro. 2.

Eccel. 3.

Hier. 6.

Contriti
qui dicuntur.

Pf. 50

Exempla
supradicta
ostendunt.Exemplū
secundū.Exemplū
tertium.

Io. 2.

Quid per
columbā
numularios
rius, bo-
ues de o-
ues deno-
satur.

Mat. 7.

stimentis ouium &c. Purgato autem corde per confessionem Christus illud sanat dando indulgentiæ remissionem. Vnde subditur q̄ accesserunt ad eum infirmi, cæci, & claudi, & curauit eos. curat quidem illos qui peccant per infirmitatem humanam, isti sunt infirmi, curat illos qui peccant per ignorantiam, isti sunt cæci, curat illos qui peccant per malitiam, isti sunt claudi qui uolunt seruire Deo & mundo. Usquequo claudicatis in duas partes? si Deus est Deus, sequimini eum. si autem Baal sequimini eum. Tertio Christus intravit in Bethaniam. Postquam enim Christus intrauit cor per gratiam præuenientem, commouendo per contritionem, per gratiam subsequenter, purgando per confessionem, tandem intrat per gratiam perficientem, perficiendo ipsam cor per obedientiæ satisfactionem, & hoc est intrare Bethaniam, quia Bethania domus obedientiæ interpretatur. Ille autem uere obedit qui de omnibus peccatis suis plenam & perfectam satisfactionem facit. Satisfactio enim ipsius aliquando est minor quam debet aliquando æqualis, aliquando maior. Quando est minor, Deus tunc supplebit in purgatorio de rigore suæ iustitiæ, quia sicut dicit August. Sicut nullum bonum est irremuneratum, sic nullum malum remanet impunitum. Quando uero est æqualis, tunc ualet ad dimissionem culpæ. de æquali satisfactione dicitur. Humanum dico propter infirmitatē carnis uestre. Sicut enim exhibuistis membra uestra seruire immunditiæ & iniquitati ad iniquitatem, ita tunc exhibete membra uestra seruire iustitiæ in sanctificationem. Quando autem est maior quam uideantur peccata requirere, tunc ualet illa satisfactio ad dimissionem culpæ & ad cumulum gloriæ. de qua dicitur. Mensuram bonam & confertam, & coagitatam, & superfluentem dabunt in sinum uestrum.

3. Re. 18

Tertio.

Satisfactio triplex.

Roma. 6.

Luc. 6.

Tertia prima hebdomada. Sermo secundus. in quo ostenditur quod Ecclesia edificatur Deo ad habitandum, homini uero ad orandum.

Domus mea domus orationis uocabitur. Quando cunq̄ dominus in Hierusalem ibat, statim ad templum properabat. per hoc nos instruens, ut quando ad aliquem locum imus, primo ad ecclesiam pergere debemus. Postquam ad templum uit, inde omnes uendentes & ementes de templo eiecit. Sacerdotes uero propter auaritiā ordinauerant ut in porticu templi oues & boues & columbæ uenderetur, ne aliqui ex defectu hostiæ sacrificia intermittere cogereatur & si forte aliqui ad emendum pecuniam non haberent, ordinauerunt ut ibi numularii essent, qui eis mutarent. Christus autem facto flagello de funiculis oēs istos eiecit. Et sicut dicit Hieron. Inter cætera miracula que fecit Christus, illud fuit potissimum, s. quod unus homo cum tanta potestate uendentes & ementes eiecit, & mēsas numulariorum, & cathedras uendentium columbas euertit, sed mirum fuit quō iudei ista fieri permiserunt. Ad quod dicit Hieron. q̄ a facie Christi quidam fulgor mirabilis procedebat, qui omnes in terrorem conuertebat, & sibi contradicere non audebant, nusquam legitur q̄ tantam uindictā exercuerit sicut hic. multa enim opprobria sæpe audiuit. multas iniurias sustinuit & nunquam uindictam expetit nisi modo, & rō est, quia illæ aliæ iniuriæ erāt suæ propriæ, & ideo eas uindicare noluit. ista autē erat iniuria patris, & ideo eā seuerè uindicauit ut doceret nos q̄ iniurias proprias debemus remittere, iniurias uero Dei seuerè uindicare. Nos autē e contrario facimus quia de iniuriis Dei non curamus, nostras autē implacabiliter persequimur. eiiciedo autē Christus oues & boues de templo dicit q̄ supra positum est. Domus mea, do. ora. duplex. Ex quo uerbo habetur q̄ ecclesia Dei ad duplex officium edificatur, s. Deo ad habitandum, ideo dicit: Do. mea. fidetur, id est

Et uendentes & ementes fuit potissimum Christi miraculum. Inuiriā hanc quæ re uindicanis.

Ecclesiæ Dei ad duplex officium edificatur.

FERIA III. PRIMAE HEBDO.

Primo.
2. Para-
lip. 8.

Den: qd
in Eccl-
sia po-
nat.

Gen. 28.

Hester

15

ideft mihi ad habitandum electa, & homini ad orandi-
ideo subditur. Domus orationis uocabitur. Est igitur
Domus Dei Ecclesia, quia in ipsa habitat luxta illud
Elegi enim & sanctificauit locum istum, ut sit nomen
meum ibi in sempiternum. Et permaneant oculi mei, &
cor meum ibi, sanctis diebus. Oculi quoque mei erunt
aperti, & aures meae erectae ad orationem eius qui in lo-
co isto orauerit. Ex quibus uerbis habetur quod Deus
in ecclesia ponit nomen suum, cor suum, oculos & au-
res. Nomen suum ibi ponit, quia a seipso eam nominari
uoluit. Sicut enim domus in qua habitant superbi, no-
cari potest domus luciferi, & domus illa in qua habitat
ufurarii, domus mammonae, & domus in qua habitat im-
mundi, domus asmodei. & taberna potest uocari domus
beelzebub, quia propter multitudinem epularum, sibi con-
uenit multitudo muscarum. Sic domus in qua habitant
fideles, & conueniunt deuoti, dicitur domus Dei. Non
est hic aliud nisi domus Dei &c. Secundo in ecclesia cor
suum posuit, id est amorem suum. & ideo multum pro-
malo habet quando aliquis aliqua illicita exercet ibi. Si
cut pater hic quando de templo uidentes & emetes eie-
cit. Legitur in historiis quod Pompeius porticum tem-
pli Dei in stabulum eorum suorum conuertit, & usque
ad tempus illud semper fuit uictor hostium. nūquam po-
stea pugnauit quin semper uinceretur. Tertio Deus in ec-
clesia posuit oculos suos quibus uidet genuflexiones, &
elemosinarum largitiones, quibus etiam uidet orna-
mentorum pompas & uanitates. Amb. Qui in oratione
uult exaudiri amota a se popa inclinare se debet, ut Dei
miseri cordiam prouocet. Habitus nanque superbus nec
impetrat, nec de se recta credi facit, & quanto magis mu-
lier hominibus splendescere uidetur, tanto magis a Deo
despicitur. Legitur quod cum Hester regina se ornasset,
& depinxisset ut regi assuero placeret, ipsa conuerso re-
gem in iram conuertit. sed colore roseo in pallorem con-
uerso, ipsum placauit. Sic & quando mulier uultum
suum pingit, Deum offendit. sed quando de uultu suo
non

SERMO II.

non curat, Deum placat. Quarto Deus in Ecclesia po-
suit aures suas, quibus audit orationes deuotorum. Au-
diui orationem tuam, & lachrymas tuas uidi. Quibus
etiam audit uerba detractorum. Legitur de Sancto Six-
to lanuen. Episcopo, quod semel in Ecclesia consistens,
in risum maximum est prouocatus, asserens se uidisse de-
monem, qui uerba loquentium in ecclesia scribebat. Et
cu carta deficeret, & ille dentibus eam elongare ueller,
carta subito fracta fuit. & ille cum capite suo sic ad mu-
tum percussus, ut sonitus collisionis audiretur, & uultus
capiti sequeretur. Audit & illos clericos & monachos
qui negligenter cantat, & psalmos & uersus & lectiones
multas omittunt. Legitur quod quidam sanctus mona-
chus uidit quendam demonem nomine Titium illum, per
sedes monachorum discurrentem, qui uidebatur aliqua
colligere, & in sacculo recondere. Qui a sancto uiro ad-
iuratus, dixit, se colligere omissiones psalmorum, & quo
libet die mille uicibus saccum adimplebat. Vnde de hoc
quidam fecit huiusmodi uersus. Franginia psalmorum,
Titium colligit horum. Quotidie mille uicibus se sar-
cinat ille. Secundo ecclesia constructa est ad adoran-
dum. Deus enim orationes fidelium in Ecclesia oran-
tium, libentes exaudit. Vnde dicitur. Quicumque orau-
erit in loco isto, exaudietur de habitaculo tuo. Dicit ta-
men Beda, quod tribus de causis contingit orationes no-
exaudiri. Primo quando petimus indigna, id est, ea quae
non decet Deum dare, & nobis non expedit accipere, ut
sunt temporalia. Chryso. illa pete a Deo, quae tibi ex-
diunt accidere, & illum deceat dare. Si autem semper tu-
petis terrena, aut difficile impetras, aut forte non impe-
tras. Quomodo enim illa tibi praestabit libenter, non
habenti, quae si haberes admonet ut contempnas. Legi-
tur in fabulis poetarum, quod Mida Rex, petiit ab Apol-
line Deo suo, ut quicquid tangeret aurum fieret. Et con-
cessum est ei. Cum ergo cibum & potum tangeret mani-
bus uel labiis, statim uertebatur in aurum, & fame mor-
tuus est. Per quod datur intelligi quod auarus semper
diuitias

Esa 38.
Exem-
plum.

Exem-
plum.

Secundo

2. Para. 6

Triplici

de cau

sa oratio.

nes non

exaudiunt

tur,

FERIA IIII. PRIMAE HEBDO.

1. Thi. 6.

Esa. 1.

Tren. 1.

Zac. 5.

Peccati sanguini nubi & plumbo affimilatur.

Io. 9.

Hier. 15.

Exemplum plum.

diuitias desiderat, quæ tamen sunt sibi causa mortis. Ita
 ta illud. Qui uolunt diuites fieri, incidunt in tentationes
 & in laqueum diaboli, & in desideria multa & nocua,
 quæ immerguat hominem in interitum, & perditionem
 Et subditur. Quæ immergunt homines ad interitum. Se-
 cundo orationes non exaudiuntur quando petimus indi-
 gne, id est existentes in aliquo crimine. Cum multipli-
 caueritis orationes non exaudiam. Manus enim uestre
 sanguine plenæ sunt. Opposuisti nabem tibi ne transiret
 oratio. Misit massam plumbi in os amphoræ. i. animæ. &
 dixit, Hęc est iniquitas. Ex his habetur quod peccat-
 um assimilatur sanguini, & nubi, & plumbo. Quia igitur
 peccatum est tanquam sanguis, ideo orationem cont-
 maculat ut non audeat in conspectu domini apparere.
 Quia etiam peccatum est tanquam nubes, ideo oratione
 obtenebrat, & ideo nescit per uiam domini incedere.
 Quia etiam peccatum est tanquam plumbum, ideo ora-
 tionem aggrauat, intantum ut non possit in cœlum a-
 scendere. Tertio orationes nostræ non exaudiuntur,
 quando petitur pro indignis, id est pro peccatoribus, q-
 sunt in proposito peccandi. Ideo scimus quia peccatores
 Deus non audit. Si steterint Moyses & Samuel coram
 me, nõ erit anima meam ad populum istum. Exemplum
 legitur in uitis patrum, quodd cum quidam grauer tenta-
 retur, & quidam sanctus pater pro eo oraret, & tenta-
 tio non recederet, uidit sanctus pater Deo sibi reuelan-
 te, quodd spiritus fornicationis in diuersis formis multie-
 rum, coram illo fratre ludebat, & ille talibus applaude-
 bat, nec in aliquo resistebat. Vidit etiam ipsum Angelu
 increpantem, quare non resisteret, & quare se non iura-
 rat. Tunc dixit pater illi fratri. Inueni causam
 quare orationes meę, quas pro te faciebã non
 exaudiuntur quia nõ es dignus. Oportet
 igitur q- te adiuues, q- corpus mace-
 res, & tentationibus resistas,
 quod cum ille fecisset,
 sanatus est.

Feria

S E R M O I.

*Feria quarta primæ hebdomadæ. Sermo primus. De mala
 hominum generatione: quomodo aliqui enuiofi,
 quidam duri alij recidi-
 uantes sunt.*

Accefferunt ad Iesum scribæ & Pharisei dicen- *Matt 12*
 tes: Magister uolumus a te signum uidere, Qui
 respondens ait illis, Generatio mala & adulte-
 ra, signum querit, &c. Semper a mundi principio fuit *Genera-*
 duplex generatio, scilicet malorum & bonorum. Et *tio duplex*
 iste duę generationes adinuicem current utque ad diem *mundi*
 iudicii. Post iudicium autem omnes boni erunt per se *exordio*
 in cælo: omnes mali per se erunt in inferno. Prima *fuit.*
 igitur generatio scilicet mala habet tres differenti-
 as minimum peruersorum. Quidam enim sunt curiosi ad
 sciendum, & inquirendum. Alii sunt duri ad con-
 uertendum. Alii sunt recidiuantes in peccatum. Pri-
 mi scilicet curiosi sunt illi, qui dixerunt. Magister uo-
 lumus a te signum uidere. Tales enim nolunt crede-
 re, nec ad Deum conuerti: nisi uideant mirabilia.
 Sed sicut dicit August. Si quis adhuc prodigia ut cred-
 dat inquirat, magnum prodigium est qui mundo cre-
 dente non credit. In primitiua Ecclesia mirabilia fre-
 quentius fiebant quàm modo. Et hoc triplici de cau-
 sa. Prima est: quia erat tunc ecclesia introducenda. *Quadrup-*
 sed postquam est introducta, iam miracula non sunt *plexiter in*
 necessaria. Sicut cera filo imponitur, ut ipsum indu- *primitiua*
 cat seu introducat, & postquam filum introductum fue- *Ecclesia*
 rit: cera necessaria non erit. Secundo quia Ecclesia *miracula*
 tunc non erat in fide roborata. modo autem quia robo- *freqwen-*
 rata est, mirabilia necessaria non sunt. Et ponit Grego. *tius fie-*
 exemplum de planta cui tandis aquam infundimus, quo *bant.*
 ad usque ipsam in terra conualuisse uideamus. Et post- *Exemplu.*
 quam radices firmauerit: inundatio necessaria non erit.
 Tertio quia Ecclesia modo est in meritis cumulanda.
 Sed sicut dicit Grego. Fides non habet meritum cui hu-
 mana ratio præbet experimentum. Secundi de genere
 malo-

FER. IIII. PRIMAE HEBDO.

malorum sunt duri qui nullo modo volūt conuerti: nec per efficaciam passionis dominicæ, nec per uerba diuinæ sapientiæ, nec per exempla sanctitatis & uitæ. Non enim uolunt conuerti per efficaciam dominicæ passionis: quod notatur cum dicitur: Generatio praua & adultera signum querit, & signum non dabitur ei nisi signum Ionæ prophete. Quasi dicat, istud sit uobis signum ut credatis. Sicut enim Ionas fuit in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus, sic tribus diebus & tribus noctibus sepultus ero: & postea resurgam. Qui igitur ad memoriam dominicæ passionis nõ conuertitur, uidetur quod eius cor sit durius petris, quia in passione Christi sancti fuerunt. Eius conscientia sit fetidior monumentis, quia tunc aperta fuerunt: eorum animæ sunt miserabiliores monumentis, quia tunc multa corpora surrexerunt. Sunt terrene insensibiliores: quia tunc terra contremuit. Secundo nolunt conuerti per uerba diuinæ sapientiæ & sacræ scripturæ, & tamē Niniuitæ ad prædicationem Ionæ conuersi fuerunt. Ideo dicit: Viri Niniuitæ surgēt in iudicio cum generatione ista, & cõdemnabunt eam, operationes scilicet facti, quia illi crediderūt simplici prophete. Illi autem nolūt credere domino prophetarū. Tales homines sunt multi, qui nolunt conuerti ad prædicationem ueritatis: sed ipsa uerba Dei, aut fastidiunt, iuxta illud. Omnia enim esca abhominata est anima eorum. Aut in memoriam non recondunt. Qui mercedes congregauit, id est uerba Dei, quæ sunt merces uitæ æternæ. mittit eas in tuniculum pertusum, aut certè operibus complere contentum. Estote factores uerbi, & non auditores tantum. factores uosmetipsos. Tertio nolunt conuerti per odorem sanctitatis & uitæ. Fama enim sanctitatis Christi tanta fuit, quòd ad se omnes conuertere debuit. Si enim fama sapientiæ Salomonis: reginam austri ad se traxit, multo fortius fama Christi: qui fuit sapientior, & sanctior Salomone: omnes ad se trahere debuit. Ideo dicit. Reginam austri surget in iudicio cum generatione ista, & conueniet eam: quia uenit a finibus terræ audire sapientiam Salomonis,

Pf. 106
Aggei 1.
Iacob. 1.

SERMO I.

Iononis, & ecce plus quàm Salomon hic. Odor quidem Odor famæ Christi assimilatur odori cedri, myrrhæ, & uinæ. *mae Christi.* Quasi cedrus exaltata sum in libano. Ibidem. Quasi myr si cui astra electa dedi suauitatem odoris. Ibidem. Ego quasi ui si milem. *ris* fructificauit suauitatem odoris. Odor autem cedri fugat serpentes. Odor myrrhæ fugat uermes. Odor uinæ fugat bufones. In Christo autem fuit magna paupertas, magna humilitas, & maxima puritas. Odor igitur sue paupertatis, est sicut odor cedri. & ideo debet fugare omnes serpentes. i. omnes motus auaritiæ. Sicut enim terram comedit serpens, sic auarus semper terrena concupiscit. Sed odor paupertatis Christi, debet mutare eius animam serpentinum, ut terrena nõ diligit, sed cœlestia concupiscat. Paupertas etiam Christi apparuit in natiuitate: quia in præsepio reclinatus: in uita, quia nulla propria domo fuit doratus. In morte, quia in alieno sepulchro fuit sepultus. Vulpes foueas habent, Christus in morte non habuit foueam propriam, sed alienam. Volucres celi nidos: Christus in natiuitate non habuit nisi præsepio asperum. Filius autem hominis, non habet ubi caput suum reclinet, id est domum propriam ad habitandum. Odor humilitatis, est tanquam odor myrrhæ, qui debet expellere uermes, id est motus superbiæ. Non est enim aliquis uermis qui ira corrodat, sicut superbia, quæ quidē rodit in anima nostra merita. Non te extolles in cogitatione animæ tuæ uelut taurus, ne forte elidatur uirtus tua per stultitiam, & folia comedat, & fructus tuos perdat, & reliquaris uelut lignum aridum in heremo. Odor igitur humilitatis Christi, debet expellere istos uermes superbiæ. Discite a me, quia mitis sum & humilis corde. *ga.* O pellis morticina: quid tederis? o sanies fetida quid infaris? princeps tuus humilis, & tu superbus? Odor suæ puritatis est sicut odor uinæ, qui expellit bufones, id est motus luxuriæ. Dicitur ad literam, quod de genitalibus hominis mortui, sæpe nascuntur bufones. Vnde in foueis sæpe bufones inueniuntur. Puritas igitur Christi, debet expellere istos bufones diaboli. Christo enim semper

Matt. 3.
Ecc. 6.
Matt. 6.

Matt. 5.
Sap. 2.
Luc. 11.

semper puritatem dilexit. & in ortu suo quia de purissima matre nasci uoluit, & in uita, quia ipsam serua uir puritatem & docuit. Beati mudo corde, quoniam ipsi Deum uidebunt. Et in morte, quia in lintheis purissimis corpus suum inuoluit. & modo regnat in caelo, quia non nisi in mundis corporibus requiescit. In animas sanctas se transfert. Tertii de genere malorum sunt illi qui recidunt saepe. Saepem. contingit, quod homo ad peccatam redit, & tunc immundus spiritus ab eo recedit. Ille autem circuit per corda sanctorum si forte in eis habitare possit. Et hoc est quod dicit: Cum immundus spiritus exierit ad homine ambulat per loca inaquosa, & Diabolus Diabolus enim non habitat nisi in corde umbroso & habet in quo & humido. Iuxta illud. Sub umbra eius dormit in corde in secreto calami, & in locis humentibus. Corda autem sanctorum non sunt umbrosa, sed fulgida claritate uirtutum, & tum. Non sunt uacua, sed plena abundantia bonorum operum. Non humida, sed arida ab humore deliciarum. Et Iob. 40. ideo redit ad primos unde exiit. Sed tamen inuenit domum cordis illorum uacua, scopis mundatam & ornatum. Iria namque sunt necessaria cuilibet penitenti, si licet bonorum operum exercitatio, cordis purificatio, & honesta conuersatio. Quando igitur quis habuerit ista, diabolus non inuenit, qua parte intrare possit. Sed si aliquid foramen inuenit, mox intrare conatur. Saepem igitur contingit, quod penitens domum conscientiae suae mundat scopis confessionis, & conuersationem exteriorum, ornat moribus honestis. Sed tamen uacat ab operibus bonis. Et hoc est quod dicit: inuenit eam uacantem & scopis mundatam & ornatum. Et quia foramen inuenit, ideo septem spiritus, id est septem peccata mortalia secum assumit, & in domum illius intrat, & sic homo periculosissime reciduat. Et hoc est quod dicit: Et sunt nouissima hominis illius pectora prioribus.

Feria

Feria quarta primae hebdomadae, sermo secundus. De bona hominum generatione, quo ad sanctitatem, & quo ad dignitatem.

Quicumque fecerit uoluntatem patris mei, qui in caelis est, ipse meus frater, & soror, & mater est. Superius dominus egit de generatione malorum, hic agit de generatione bonorum. De qua duo ostenduntur. Primo quantae sint sanctitatis, cum dicitur. Quicumque fecerit uoluntatem, &c. Secundo quantae sint dignitatis, cum subditur. Ipse meus frater & soror & mater est. Sanctitas igitur illorum, qui sunt boni, consistit in eo, quod Dei faciunt uoluntatem. Et sicut in generatione malorum sunt tres differentiae, qui Dei resistunt uoluntati, scilicet curiosi, duri, & recidiuantes, sicut dictum est in sermone superiori. Sic in generatione bonorum sunt quatuor differentiae, qui Dei faciunt uoluntatem. Hanc assignat quatuor apostolus dicens. Ut probetis, quae sit uoluntas Dei bonae, beneplacens, & perfecta. Quod autem dicit beneplacens, includit etiam placens. Sunt igitur, qui faciunt uoluntatem Dei bonam, & isti sunt boni. Alii qui faciunt uoluntatem, & placentem, & isti sunt meliores. Alii qui faciunt uoluntatem Dei beneplacentem, & isti sunt optimi. Alii qui faciunt Dei uoluntatem perfectam, & isti sunt peroptimi. Voluntas Dei bona consistit in uitando prohibita, id est praeccepta negatiua. Sicut non occides, non machaberis, non furtum facies, &c. Voluntas Dei placens consistit in faciundo praeccepta affirmatiua. Sicut in quo conseruare patrem & matrem. Estote misericordes. Date sicut timore, & amore. Nam timor inducit hominem ad uitandum mala. Per timorem domini declinat omnis homo malum. Amor enim incitat hominem ad seruandum Deum. Si diligitis me mandata mea seruare. Voluntas Dei beneplacens consistit in conseruando Dei consilia, scilicet consilium paupertatis, castitatis, &

Vorag. Quadrag.

E

titatis,

FER. IIII. PRIMAE HEBDO.

Dignitas bonorum.

Gal. 4.

Iob. 6.

Mat. 6.

Inter Deum & homines est maior fraternitas quam inter Angelos.

fitatis, & obedientiae. Voluntas Dei perfecta consistit in seruando supererogata. Sicut quando quis consilio paupertatis superaddit nihil habere seu conseruare, relinquere superflua & etiam necessaria. Consilio castitatis superaddit non tantum seruare castitatem continentiae, sed etiam uirginalem munditiam. Consilio obedientiae superaddit seruare obedientiam non tantum illam que ad damna rerum, sed usque ad mortem. Dignitas autem huius generationis bonorum consistit in hoc, quod sunt fratres, sorores & matres Christi. Et istam dignitatem habet homo & seruando Dei uoluntatem, & habendo cum Christo eandem naturae conformitatem. Nam seruando Dei uoluntatem efficitur homo frater, soror, & mater Christi. Tunc igitur homo est mater Christi, quando in cordibus aliorum Christum generat. Talis mater erat, qui dicebat. Filioli mei quos iterum parturio, donec formetur in uobis Christus. Tunc est frater & soror Christi quando facit cum Christo eiusdem patris uoluntatem. Nam Christus facit uoluntatem patris. Descendi de caelo non ut faciam uoluntatem meam, sed uoluntatem eius, qui misit me. Nos etiam petimus, ut Dei uoluntatem faciamus. Fiat uoluntas tua sicut in caelo & in terra. Secundo homo acquisiuit istam dignitatem, ut scilicet uir dicatur frater Christi, & mulier soror Christi, propter eandem naturae conformitatem, propter quod Christus uocat suos fratres dicens, Narrabo nomen tuum fratribus meis. Ex quo uidetur quod inter Deum & homines est maior fraternitas & maior affinitas quam inter Angelos. Est enim fraternitas maior, quod patet ex hoc quod maior fraternitas, quae causatur ex altero parentum est maior, quam in Angelis est frater Christi tantum ex parte patris coelestis, qui est pater Christi, scilicet per aeternam generationem, & angelorum scilicet per creationem. Homo uero est frater Christi ex parte patris, sicut & Angelus, & ex parte matris, quia uirgo beata est mater Christi & nostra.

SERMO II.

nostra. Secundo inter Deum & hominem est maior affinitas, quam inter Deum & Angelum. Affinitas enim quae causatur dando tantum, aut recipiendo tantum, est magna. Sed quae contrahitur ex utroque modo, dando scilicet, & recipiendo est maior. Sed Deus filiam, scilicet imaginem suam & similitudinem Angelo dedit, quando ipsum ad similitudinem suam creauit. Homini uero & imaginem suam dedit, & insuper sororem nostram, scilicet humanam naturam filio suo accepit. In charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te miserans. Tertio inter Deum & hominem est maior consanguinitas, quam inter Deum & Angelum. Pertinere uni ex una linea, est magna consanguinitas, ex duabus lineis est maior. Quando Deus Angelum ad imaginem suam creauit, tunc ipsum de progenie sua quodam modo fecit. Hominem uero & de suo genere fecit. Iuxta illud. Ipsius enim genus summus. Et insuper de nostro genere fecit. Qui factus est ex semine Dauid secundum carnem. Quia igitur inter Deum & hominem est tanta fraternitas, affinitas & consanguinitas, ideo talis parentela erit homini ad magnam securitatem in iudicio, & ad magnam felicitatem in regno. Primo quidem erit ei ad magnam securitatem in iudicio. Valde enim homo iustus securus esse potest in iudicio, qui fratrem suum iustum iudicem esse uidebit. Bernar. Puto quia iam spernere non poterit os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Demones qui in iudicio uidebunt Christum tanquam iudicem punientem, Angeli uidebunt ipsum tanquam dominum praesidentem. Sed homines uidebunt ipsum tanquam fratrem hominem de sua progenie descendente. Quia sicut dicitur Nusquam Angelos apprehendit, semen Abraham apprehendit. Secundo ista talis fraternitas & parentela erit homini ad magnam felicitatem in regno. Legitur quod Ioseph in conuiuio suo, dedit maiorem partem Benjamin, qui erat frater suus ex utroque parente, quam ceteris, qui erant fratres sui ex altera parentela. Christus enim Angelis, qui erant fratres sui, ex parte patris coelestis

Hier. 31

Ast. 7.

Ro. 3.

Deus ab hominibus in iudicio uidebitur.

Heb. 1.

Gen. 43

FERIA V. PRIMAE HEBDO.

dat unam partem, scilicet refectioem in sua deitate. Homini uero dat duas partes, scilicet refectioem in sua deitate in qua reficitur anima, & refectioem in sua humanitate, in qua reficiatur omnes quinque sensus corporis. Nam uisus reficitur in uidendo Christi faciem, ita ut quilibet dicat. Valde mirabilis es domine, & factus tua est plena gratiarum. Olfactus reficitur in sentiendo te. curr. in odo. unguen. tu. Os reficitur loquendo ore redolentiam Christi, ita ut quilibet dicat. Trahe me post te. curr. in odo. unguen. tu. Os reficitur loquendo ore ad os cum Christo, ita ut quilibet dicat, quā dulcia faucibus meis elo. tua super mel &c. Auditus reficitur in audiendo dulcissimam uocem Christi, ita ut quilibet dicat. Sonet uox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis. Tactus reficitur in tangendo. & amplexando ueritatem. Tenui cum nec dimittam.

Hesf. 5.

Can. 1.

Pf. 118.

Can. 2.

Can. 3.

Feria quinta prima hebdomade Sermo primus. In quo decimus Iudæis eorum ostendit perinatiam, nullo modo liberos eos esse demonstras.

Io. 8.

Dicebat Iesus ad eos qui crediderant ei iudæos. Di quodam uice dominus prædicaret, erant ibi discipuli sui, erant etiam ibi quidam de iudæis, de nouo conuersi. Dominus igitur direxit sermones suos ad illos, qui de nouo fuerant conuersi dicens. Si uos manseritis in sermone meo, &c. Quibus ostendit quod si sermonem suum bene seruauerint tria bona inde consequentur. Primo quia erunt uere discipuli sui. ideo dicit, si manseritis in sermone meo ue. discipuli mei eritis. Audientia bona homo fit uere discipulus Dei, Qui ex Deo est, uerba Dei consequi audit. Secundo quia cognoscent ueritatem Dei. Vnde subdit: Et cognoscetis ueritatem. Verbum Dei intellectum illuminat, ut quis ueritatem Dei cognoscat. Psal. 110. Lucerna pedibus meis uerbum tuum. Tertio quia liberantur a seruitute peccati. ideo subdit, Et ueritas libera-

Qui seruire uerbum xpi re enim libenter & retinere uerba Dei, indicat quod tria bona consequi

Io. 8. Psal. 110

SERMO I. 35

bit nos. Verba enim Dei diligenter recondita faciunt uitare peccata. In corde meo abscondi eloquia tua ut non pec. tibi. Ista audientes qui erant ibi & qui nondum erant conuersi, grauitur tulerunt, maxime pro eo quod dixerat. Et ueritas liberabit nos, putantes Christum de carnali liberatione dicere, & quod ipsi serui essent: Et propter hoc inter ipsos Iudæos & Christum, longa disputatio orta est, tota enim ista disputatio non est nisi de libertate & seruitute. Iudæi enim uolebant ostendere se esse liberos, Christus autem ostendit eos esse seruos. Ostendunt igitur se esse liberos, quia habent triplicem libertatem. Primo libertatem quæ causatur ex carnis propagatione, quia habent liberum patrem dicentes, Iudæi ri men Abraham sumus, & infra, Pater noster Abraham est. Secundo dicunt se habere libertatem ex animi uirtute cum dicunt, & nemini seruiimus unquam. ac si dicant, tanta sumus magnanimitatis, & uirtutis, quod nullis nationibus unquam uoluimus seruire, nec subici, nisi Deo. Vbi dicit Glo. Meantuntur, quia Ioseph seruiuit Egypto, patres seruierunt in luto, isti seruierunt Cæsari in tributo. Tertio dicunt se habere libertatem, quæ causatur ex diuina filiatione, & adoptione cum dicunt, nos ex fornicatione non sumus nati, unum patrem habemus Deum. Ex his igitur tribus uolunt ostendere se liberos esse, & quia ex libero patre nati sunt, quia habent libertatem animi, & quia sunt in Dei filios adoptati. Christus autem ostendit, quod nullam de istis libertatem habent. Et primo ostendit quod non habent libertatem illam, quæ causatur ex carnis propagatione, quia licet Abraham pater eorum fuit, ipsi tamen de eius filiatione degenerant. eo quod ipsum in suis operibus non imitantur. Abraham enim tria commendabilia fecit. conuincit. Vnum quādo ad Dei præceptum filium suum immolare uoluit. Secundum quādo Deo continue obediuit dicenti sibi, Exi de terra tua & de cognatione tua. Tertium quia dedit dicenti sibi, Semini tuo dabo terram hanc Abraham igitur ad Dei præceptum filium suum occidere uoluit

Pf. 118.

Iudæi ri men Abraham sumus, & infra, Pater noster Abraham est. Secundo dicunt se habere libertatem ex animi uirtute cum dicunt, & nemini seruiimus unquam. ac si dicant, tanta sumus magnanimitatis, & uirtutis, quod nullis nationibus unquam uoluimus seruire, nec subici, nisi Deo. Vbi dicit Glo. Meantuntur, quia Ioseph seruiuit Egypto, patres seruierunt in luto, isti seruierunt Cæsari in tributo. Tertio dicunt se habere libertatem, quæ causatur ex diuina filiatione, & adoptione cum dicunt, nos ex fornicatione non sumus nati, unum patrem habemus Deum. Ex his igitur tribus uolunt ostendere se liberos esse, & quia ex libero patre nati sunt, quia habent libertatem animi, & quia sunt in Dei filios adoptati. Christus autem ostendit, quod nullam de istis libertatem habent. Et primo ostendit quod non habent libertatem illam, quæ causatur ex carnis propagatione, quia licet Abraham pater eorum fuit, ipsi tamen de eius filiatione degenerant. eo quod ipsum in suis operibus non imitantur. Abraham enim tria commendabilia fecit. conuincit. Vnum quādo ad Dei præceptum filium suum immolare uoluit. Secundum quādo Deo continue obediuit dicenti sibi, Exi de terra tua & de cognatione tua. Tertium quia dedit dicenti sibi, Semini tuo dabo terram hanc Abraham igitur ad Dei præceptum filium suum occidere uoluit

Abrahā tria ope. quia licet Abrahā pater eorum fuit, ipsi tamen de eius filiatione degenerant. eo quod ipsum in suis operibus non imitantur. Abraham enim tria commendabilia fecit. conuincit. Vnum quādo ad Dei præceptum filium suum immolare uoluit. Secundum quādo Deo continue obediuit dicenti sibi, Exi de terra tua & de cognatione tua. Tertium quia dedit dicenti sibi, Semini tuo dabo terram hanc Abraham igitur ad Dei præceptum filium suum occidere uoluit

FER. V. PRIMAE HEBDO.

2. Pet. 2.

Gal. 4.

Psal. 2.

Hier. 49.

Ezech. 24.

Sap. 2.

voluit, sermone Dei obediuit, & veritati Dei credidit. Iudaei ergo contra praecipuum Dei volebant Christum occidere. Vnde ait, scio quia filij Abraham estis, sed quaeritis me interficere. Sermone Christi volebant obedire. Vnde subdit, quia sermo meus non capit in vobis. Glo. interlin. Quia est sicut hamus, qui dum capit capitur, & veritati quam eis praedicabat volebant credere. Vnde subdit, Si filij Abraham estis, opera Abraham fa. Nunc autem quaeritis me interficere, hominem qui veritatem loquutus sum vobis, quam audivi a Deo, hoc Abraham non fecit. Secundo ostendit quod non habent illam libertatem, quae causatur ex animi virtute, quia sunt serui peccati. Vnde ait, qui facit peccatum servus est peccati. A quo quis superatus est, huius & servus est. & quia serui sunt, ideo sunt exheredandi. Vnde subdit. Servus non manet in domo in aeternum. Istam autem libertatem non possunt assequi nisi per filium. Vnde subdit. Si ergo filius vos liberauerit, vere liberi eritis. Qua libertate Christus vos liberauit. Tertio ostendit quod non habent illam libertatem quae causatur ex diuina filiatione. Si enim Deus esset pater eorum, tunc Christum diligerent tanquam filium suum. Vnde ait, Si Deus pater uester esset, utique diligeretis me. Ego enim ex deo processi, & ueni, sicut filius a patre, per aeternam generationem. Dominus dixit ad me, filius meus es tu. Secundo diligerent tanquam nuncium & legatum suum. Vnde subdit. Neque a me ipso ueni. Auditum audivi a Deo, & legatus ad gentes missus sum. Tertio diligerent eum tanquam verbum suum, quia filius est verbum patris. Vnde subdit. Quare loquelam non cognoscitis? quasi dicat, debetis me cognoscere, quia ego loquor uerba patris mei, cum sim verbum patris mei. Ego ex ore altissimi prodij, sicut autem iudaei ex inuidia non poterant videre Christum, iuxta illud. Grauis est nobis ad videndum, sic ex inuidia non poterant eum sustinere, uel eum audire. & ideo subdit, quia non potestis audire sermonem meum. Postquam Christus ostendit

SERMO I. 36

dit quod non habent istas tres libertates, quibus gloriabantur, nec libertatem originis, nec virtutis, nec diuinae filiationis. consequenter ostendit quantum defecerunt, quia de filiatione Dei transferunt in filiationem diaboli & qui consueuerant habere patrem caelestem Deum, modo habent patrem diabolum infernalem. Vnde subdit Vos ex patre diabolo estis, quod autem diabolus sit pater eorum ostendit, quia ipsum in tribus imitantur. Ille enim est iniquus in desiderando, crudelis in occidendo, & mendax in fallendo. Eodem modo se habent iudaei in Christum. Diabolus enim est iniquus in desiderando, sic & iudaei contra Christum inique cogitando. Vnde dicebat, desideria patris vestri uultis facere. Venite & cogitemus contra iustum cogitationes. Secundo diabolus est crudelis in occidendo. Eodem modo iudaei Christum occidere disponebant. Vnde subdit, ille homicida erat ab initio, ubi dicit Glo. Homicidam esse non solum qui ferro, sed etiam qui verbo occidit, ut diabolus primos parentes occidit. Vnde lingua eorum gladius acutus. Tertio diabolus est mendax in fallendo. eodem modo iudaei Christum suis mendacijs infamabant. Vnde subdit. In veritate non stetit, quia veritas in eo non est, cum loquitur mendacium ex proprijs loquitur, quia mendax est pater eius. & sic & iudaei suis mendacijs Christum infamabant dicentes, ipsum esse peccatorem in corde. Noscimus quia hic homo peccator est, seductorem in ore. Recordati sumus quia seductor ille dixit adhuc uiuens & c. Et transgressorem in opere. Non est hic homo a Deo qui sabba non custo, quia igitur iudaei contra Christum, sic inique cogitabant, sic crudeliter eum occidere disponebant, sic mendaciter eum infamabant, ideo ex patre diabolo erant.

Iudaei in tribus
diaboli
imitantur.
H. er. 12.
Ioan. 8.
Mat. 27.
Ioan. 9.

Eadem feria quinta prima hebdomada. Sermo secundus. De officio uerbi Dei, eiusdemque officia.

Io. 8.

Verbum Dei triplicem uirtutem habet.

Exe. 31. Ioan. 15.

SI manseritis in sermone meo, uere discipuli mei eritis. & cognoscetis ueritatem, ueritas liberabit uos. Cum quidam ex iudeis ad fidem essent conuersi, dominus uolens eos in fide recepta confirmare, hortatur eos ut sermonem suum diligenter obseruarent, & rati erunt ueri sui discipuli. In uerbis igitur praemissis duo tanguntur. Primo enim dominus hortatur eos ad sermonis obseruantiam, cum dicit, Si manseritis in sermone meo. Secundo huius obseruantiae sermonis ponit triplicem efficaciam cum dicit, Vere mei discipuli eritis. Circa primum notandam quod ueritas est ualde sermonem Dei obseruare. Nam sicut dicit Aug. super Beati immaculati. Verbum dei habet triplicem uirtutem, scilicet inflammatiuam, illuminatiuam & mundatiuam. Primo uirtutem inflammatiuam. si enim homo in amore Dei est frigidus, uerbum Dei ipsum inflammat eum sicut ignis. Nunquid non uerba mea sunt quasi ignis ait dominus Ps. 118. au? igitur eloquium tuu ue. & ser. tu. di. illud. Omnis Pro. 18. sermo Dei igneus. sic inflammati erant qui dicebant. Luc. 24. Nonne cor nostrum ardens erat in uobis dum lo. no. in uia. Secundo habet uirtutem illuminatiuam si enim homo est ignarus uel in fide dubius uerbum Dei ipsum illuminat cum sit lux. Lucerna ped. meis uerbum tuum. Mandatum Dei lucerna est & lex lux. Tertio habet uirtutem mundatiuam. si homo aliquibus uitiis est infectus, uerbum Dei ipsum mundat cum sit aqua caelestis. Estudam super uos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis uestris. Iam uos mundi estis propter sermo. quem lo sumi uobis. Sed si sermo Dei habet inflammare, illuminare & mundare, quare ergo illi qui audiunt uerba Dei, non statim inflammantur, illuminantur & mundantur? Ad quod diceadam, quod licet

cet uerba Dei sint ignis, tamen multi inflammari non possunt, ex eo quod inter se & iustum ignem diuisionem faciunt, & mutuum ferreum ponunt ipsam peccatum. Ecce non est abbreviata manus domini, ut saluare nequeat sed iniquitates uestrae diuiserunt inter uos & Deum uestra, & peccata uestra absconderunt faciem eius a uobis ne exa erit a uobis haec iniquitas sicut interruptio cadens, & requisita in muro excelsio. Multi et sunt, quos licet uerba Dei sicut lux habeant illuminare, tamen non illuminantur, ex eo quod ad ipsum lumen non appropinquant sed nimis se elongant. Nam sicut dicitur. Qui appropinquant pedibus eius. accipient de doctrina illius. Accedi te ad eum & illumi. Multi sunt quos licet uerba Dei habeant mundare, cum sint aqua caelestis, tamen non mundantur ex eo quod animus eorum conuersus est in terram. Nam sicut dicit Aug. Talis est unusquisque, qualis est dilectio sua. Si terram diligis, terra es. Si Deum diligis, Deus es. sicut enim lateres aqua non lauantur, sed magis inquinantur, sicut nec tales cum in terram sint conuersi. Facti sunt & abominabiles, sicut ea quae dilexerunt. Secundo ponitur efficaciam uerbi Dei quae triplex est. Prima est quia uerba Dei faciunt hominem discipulum Christi. ideo subdit, Vere discipuli mei eritis. Itad enim signum est quod homo sit discipulus Christi, quando uerbum Dei libenter audit. Qui ex Deo est, uerba Dei audit. Aliud signum est quando discipulus Christi respuit omnem amorem illicitum, & appetit omnem amorem diuinum. Amor autem illicitus triplex est, scilicet licet domesticus, terrenus & carnalis. Domesticus est quando quis in malo amat parentes suos. Carnalis est quando quis amat suas animalitates, & carnalitates. Terrenus quando quis nimis amat mundana. Istos tres amores, debet abiicere discipulus Christi. Si quis uenit ad me & non odit patrem suum & matrem suam, hoc refertur ad amorem domesticum. Adhuc & animam suam, & hoc refertur ad amorem carnalem. Et qui non renunciat omnibus quae possidet non potest

Esa. 59.

Esa. 30.

Dent. 33

Ps. 33.

Osee. 9.

De effe

ria uerbi

Amor il-

licitus tri

plex est.

Luc. 14.

test meus esse discipulus, & hoc refertur ad amorem terrenum. Debent autem discipuli Christi habere amorem spiritualium & diuinum, quia consistit in dilectione Dei & proximi. In hoc cognoscent omnes, quod esset mei discipuli, si dilectionem habueritis ad inuicem. Secunda efficacia sermonis Dei est, quia illi, qui verba Dei obferuant, veritatem Dei cognoscunt. ideo ait. Et cognoscetis veritatem. Sicut dicit Aug. Veritas opponitur falsitati, duplicati & vanitati. Illud enim quod verum est non est falsum, non est duplex, non est uanum. Verba ergo Dei faciunt nos agnoscere de mundo veritatem, quia faciunt nos cognoscere, quod omnia mundana sunt falsa, duplicia & vana. Falsa quidem sunt quia mundus promittit in diuitijs sanctitatem, & dat vacuitatem, sicut patet, in illo diuite, qui ad tantum vacuitatem deuenit, & guttam aquae habere non potuit. In delictijs promittit delectationem, & dat amaritudinem. Fauus distillas labia meretricis, nouissima autem illius amara quasi absinthium.

Iuc. 16. In honoribus promittit sublimitatem, & dat deiectionem subitam. Tenent tympanum & cytharam, & gaudet ad sonitum organi. Ducunt enim in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. Eleuasti me, & quasi super uentum ponens allisisti me ualide. Secundo ipsa mundana sunt duplicia & mixta. In mundo enim nihil est purum, sed omnia sunt mixta. Ista. Vinum tuum est mixtum aqua. Si quod gaudium est mixtum dolore, sapientia est mixta obliuione, sanitas est mixta aegritudine, uita est cum morte mixta. In praesenti enim uita ista sunt mixta, sed in beata uita erunt pura, in inferno erunt foetulentia. Deus enim separabit a gaudio dolorem, a sapientia obliuionem, a sanitate aegritudinem, a uita mortem. Et omnes faeces, scilicet dolorem, obliuionem & infirmitatem, & mortem projiciet in infernum. Sanctis autem remanebunt omnia purissima, scilicet gaudium sine dolore, sapientia sine obliuione, sanitas sine aegritudine, uita sine morte. Tertio ipsa mundana sunt uana. Habent enim uanitatem ex parte principij, quia

Veritas cui opponitur.

Iuc. 16.

Prov. 5.

Iob. 10.

Iob. 30.

ex

ex nihilo sunt. Ex parte medij, quia multiplicitate mutabilitate sunt subdita. Ex parte finis, quia cito ad nihilum redigenda sunt. Cuncta subiacent uanitati. hoc refertur ad uanitatem ex parte medij. De terra facta sunt. hoc refertur ad uanitatem ex parte principij. Et in terra pariter reuertentur. hoc refertur ad uanitatem ex parte finis. Tertia efficacia uerbi Dei, quia illi, qui seruant uerba Dei assequuntur plenam libertatem. ideo subdit. Et ueritas liberabit uos. Tales enim habent libertatem animi in arguendo, & in non peccando. Ipsi enim libere arguunt uicium potentum. In diebus suis non pertimuit principem, & potentia nemo uicit illum. Hanc libertatem animi habuerunt etiam philosophi. Unde diogenes philotophus, tunc animum Alexandrum argueret, & ille suam potentiam allegaret, sibi respondit diogenes. Potentia tua, & gloria tua runt. aut est praeterita, aut est futura, aut praesens. Praeteritam non timeo, quia iam non est. Futuram non pertimesco, quia dubia & incerta est. Praesentem parumpendo, quia momentanea & in ictu oculi annullanda est. Tales etiam habent libertatem animi in non peccando, quia dedignantur se seruos esse peccati, Augu. Peccator est seruus totorum dominorum, quot uitiorum. Unde etiam cum Alexander coram philosopho supra dicto dominatorem mundi se esse diceret. Ille ait. Nequaquam es dominus, sed seruatorum meorum es seruus. Superbia enim est ancilla mea & domina tua. concupiscentia carnis est ancilla mea & domina tua. Ista enim sub pedibus teneo, & tibi dominantur, & ideo es seruus ancillarum mearum. Cum igitur fauuli Alexandri uellent in eum irruere. ait Alexander. Videte ne quis eum contingat, quia seruus dei est, & ueritatem dicit.

Ecol. 3.

Ecol. 4.

mi habuit

Peria. 6. prima hebdo. 40. sermo primus, in quo dixeris & grauitas morbi atque curatio denotetur.

ERat dies festus Iudaeorum & ascendit Iesus Hierosolymam. Cum esset festum Penthecostes, dominus ad

ad templum iuit. erat tunc iuxta templum que dam con gregatio aquæ quæ dicebatur. pbatca piscina. Dicebat aut pbatca a probaton, qd est ovis, quia oves, quæ Deo immolabantur ibidem lauabantur. Piscina aut per con trarium dicebatur, quia piscib. crebebat. ibidem aut erat quinque porticus, in quib. iacebant multi ægroti, qui ex pectabant aquæ motum qui fiebat per angelum. Dñs igitur tanq bonus filius, saepe ibat ad templum ut patrem honoraret, & cundi libenter ad ecclesiam exemplum da ret. Tanquam prædicator sollicitus, saepe ibat ad festa ubi conueniebant multi ut multos lucrificeret. Tanquam benignus medicus saepe infirmos uisitabat, ut ipsos sana ret. Sicut hic quia infirmos in porticibus iacentes, uisi tauit, & unum sanauit. Alii autem forte de nouo ne nerant. Iste autem multo tempore fuerat ibi commora tus. Vel forte alius expediebat, ut haberet illam infirmi tatem corporis, ut sanaretur infirmitas metis in eis. Vel forte secundum Glo. unum sanauit ut unitatem comere daret. Debet enim quilibet esse unitus cum Deo per si dem, cum proximo per charitatem. & sibi ipsi per cordis integritatem. Circa istos infirmos de quibus hic fit men tio duo sunt uidenda. scilicet diuersitas & grauitas mor bi. & modus curandi. Diuersitas & grauitas morbi no tatur in hoc quod dicitur, quod ibi erat multumdo lan guentium magna: cæcorum, claudorum, & aridorum.

Quare ex oibus unum sanauit, triplex rō.

Primo.

Peccatiū quot mo dis fit.

Ecc. 10.

2. Pet. 2

Omne peccatum aut fit per inertiam, aut per ignoran tiam, aut per infirmitatem humanam, aut per certam malitiam, aut per consuetudinem longam. Illi qui peccant per inertiam & desidiam sunt languidi, & lan guent propter defectum & propter inopiam gratiæ. Pl. Oculi mei languerunt præ inopia. Iste languor quan do est recens, cito potest curari. Sed quando homo lon go tempore in desidiam perseverat, cum difficultate cura tur. Languor prolixior grauat medicum. breuiem langno rem præcidit medicus. Illi qui peccant per ignoran tiam intelliguntur per cæcos. Cui non præsto sunt hec, cæcus est, & manu tentans obliuionem, accipiens purga tiones

tiones ueterum suorum delictorum. Illi qui peccat per infirmitatem humanam intelliguntur per claudos, qui non habent firmum gressum. Usquequo claudicatis in 3. Re 18 duas partes. Illi qui peccant per malitiam intelligun tur per aridos. De quibus dicitur. Aruit tanquam te sta uirtus mea. Tales enim arefacti sunt ab omni humo re gratiæ & uoluntatis bonæ, ideo dicit, Aruit tan. te. uic. mea. Talis enim uix, aut nunquam ueniunt ad con fessionem. ideo subdit. Et lingua mea adhefit faucibus meis. Tales etiam in iuis malitiis saepe moriuntur. ideo subdit, Et in puluerem mortis deduxisti me. Illi qui pec cant per consuetudinem inueteratam, intelliguntur per illam infirmum qui triuginta octo annos in infirmitate sua habebat. In quorum persona dicit propheta. Inue terati inter omnes inimicos meos. Quid Israel quod in terra inimicorum es. Inueterasti in terra aliena, co inquinatus es cum mortuis, deputatus es cum descen dentibus in lacum inferni. Ideo autem potius sanauit istum inueteratum, quam aliquem languidum, cæcum, claudum uel aridum. Ad inuendum quod si Deus ali quando iustificat hominem qui peccauit per consuetudi nem longam, non debet desperare aliquis qui pecca uit per desidiam ut languidus, per ignorantiam ut cæ cus, aut per infirmitatem humanam ut claudus aut per malitiam, ut aridus.

Psal. 21

Bar. 3.

Quare po tin hunc lanaueris Christus

Secundo.

Piscina a tribus ur ribus ur bebatur.

Secundo ponitur modus curandi, qui erat per im mersionem in piscinam, quia qui prius descendebat post motionem aquæ saluus fiebat. Istam autem uirtu tem ista piscina a tribus habebat. Primo ab hostiis sa cratis quæ ibi lauabantur, & postea Deo sacrificaban tur. Secundo a liguo Crucis. Dicitur enim in hysto ria Scholastica, quod regina Sabba, inuenit in do mo saltus quoddam lignum, de quo dixit Salomoni, quod in illo ligno quidam suspendendus erat, per cuius mortem regnum iudæorum deleri debebat ideo Sa lomoni illud lignum in profundum terre, in uisceribus abscondi fecit. Postea uero ibi probatica piscina facta

facta est. Tempore uero passionis Christi, prædictam lignum superenatauit, & illud Iudæi acceperunt, & crucem de eo parauerunt. Tertio habebat illam uirtutem piscinam a motu Angeli descendens. Per illam igitur piscinam intelligitur pœnitentia, in qua lauantur omnia peccata. Erat fons patens domui Dauid & habitantibus in Hierusalem, in ablutionem peccatoris & menstruatæ.

Zac. 13. Iste fons pœnitentiæ olim erat occultus, quia nullus tantam pœnitentiam facere poterat, quod regnum cœlestis acquireret. Sed modo omnibus est patens. Ideo dicitur.

Qui lauat in isto fonte. Erat fons patens. In isto etiam fonte lauantur a negligentia uiri actiui, qui intelliguntur per Dauid, qui interpretatur manu fortis. Lauatur etiam & uiri contemplatiui, qui intelliguntur per habitantes in Hierusalem. Omnes enim tam actiui, quam cõtemplariui, sæpe aliquas negligentias committunt, & ideo lauari indigent. In isto etiam fonte lauant peccatores omnia peccata, siue sint carnalia siue spiritualia, ideo dicit. In ablutionem peccatoris siue sint corporalia, ideo dicit. Et menstruate.

Quando pœnitentia est uirtuosa. Tunc autem iste fons, & piscina pœnitentiæ est uirtuosa ad lauandum omnia peccata, quãdo in ea inuenitur hostia salutaris, lignum crucis, & motus Angeli descendens, ut supra dictum est. Per hostiam salutarẽ intelligitur mortificatio carnis. Exhibeatis corpora uestra hostiã uiuam, sanctam, Deo placentem. Greg. Hostia quippe, & immolatur & uiua est, quando homo ab hac uita non desinit, & tamen se carnalibus desiderijs occidit, & ad illam mortificationem nos monet Apostolus dicens. Mortificate membra uestra, quæ sunt super terram fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam & auaritiam quæ est idolorum seruitus. Per lignum crucis signatur memoria passionis Christi, talis enim est in tantum uirtuosa, quod sanat omnes infirmitates prædictas, scilicet languidos, cæcos, claudos, & aridos, & inueteratos. Sanat enim omnem desidiam, & hoc signatur, quod in passione Christi terra mota fuit: quia meditatio passionis Christi desidiosos mouet ad sollicitudinẽ, & seruat

Nota de passione Christi.

rem, quod signatum est, dicitur quod elephantibus ostendunt sanguinem uulnẽ, & mori ad acuendum eos ad prælium. Christus enim uia est in torculari crucis compressus. Unde multum sanguinis emanauit. Fuit & morum quia in morte denigratus fuit. Huius igitur uulnẽ sanguis, debet nos acuire ut sinus feruentes ad præliandum contra demones & peccata. Secundo passio Christi cecos sanat, id est peccata facta per ignorantiam, quod signatum est in longino, qui cum clare non uideret, gutta sanguinis Christi in eius oculos cecidit, & clare uidit statim. Est enim sanguis Christi collirium, quod sanat omnem infirmitatem & cœcitatẽ oculorum. Collirio unge oculos tuos, ut uideas. Tertio sanat claudos, id est peccata facta per infirmitatem humanam, sicut patet in Petro, qui ex humano timore Christum in sua passione negauit, sed Christus ipsum respexit, & eum sanauit. Quarto sanat aridos, id est peccata, quæ sunt per malitiam, sicut pater in latrone, qui erat a dextris eius, qui multa mala commisit & tamẽ Christus sibi pepercit & regnum cœlestis sibi dedit. Quinto sanat peccata quæ sunt per consuetudinem longam, in quibus homines putrescunt. Hoc signatum est in passione Christi, quia multa corpora sepulta, & iam putrida surrexerunt. Per motum aquæ, qui fiebat per Angelum, signatur motus animæ, quia ipse motus anima ministerio Angelorum, quãtum ad omnes suas potentias, scilicet memoriã, intelligentiam & uoluntatem, debet in pœnitentia moueri. Memoria debet quidem noueri ad recogitandum & dolendum de omnibus peccatis suis. Recogitabo tibi omnes annos meos, iama ritudine animæ meæ De isto motu dicitur. Ipsi uidentes turbati sunt, per magnã contritionem, commoti sunt, ad se curandum per satisfactionem uerã, tremor apprehendit eos, propter pœnitentiã æternã, cui se obligauerunt. Intelligentia debet moueri sapienter, & discretè ad confitendum, & cognoscendum, & ad intelligendum circumstantias peccatorum. De isto motu potest intelligi, quod dicitur

1. Ma. 6.

Passio Christi cecos sanat.

Apo. 3.

Quid per motum anima signatur.

Esa 38. Ps. 47.

Positens dicitur in psal. Turbati sunt & moti sunt sicut ebrius & ebrius. Sicut enim ebrius, illud quod bibit cum delectatione, sic sicut resicit cum dolore, sic & peccata quæ fecit cum delectatione, debet uolere per confessionem & iudicium. Verba cōgregantis filii uolentis peccata enim quæ peccator congregauit, mala operando debet uolere confitendo, & sicut ebrius nullum tenet secretum, sic nec peccator debet sacerdoti aliquod celare peccatum. Voluntas debet moneri ad satisfaciendum. De illo motu potest intelligi illud. Commouetur a facie eius uniuersa terra. Terra est caro nostra de terra formata a qua maxime satisfactio est assumenda, iuxta illud. Sicut exhibuistis membra uestra seruire immunditiae, & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra uestra, seruare iustitiae in sanctificationem & cetera dicit uniuersa: quia omnia quæ sunt in nostro corpore debent satisfacere, si licet oculi lachrymando: aures uerba Dei diligenter audiendo, os Deum laudando & orando, manus elemosynas largiendo, pedes ad ecclesiam properando.

Pf. 95.

Rem. 6.

Eadem feria sexta primæ hebdomadæ, sermo secundus. De quatuor medicinis spiritualibus, quæ a Deo peccatori exhibentur.

Medicus peritus, quid erga infirmum agat.

Surget tolle grabatum tuum & ambula. Peritus medicus medicinas adhibet, prout infirmo expedire uidet, si enim uidet infirmum malis humoribus plenum, dat ei medicinam purgatiuam, & si nimis uidet eum debilitari, dat ei aliquam medicinam confortatiuam, & si uidet in ipso aliqua infirmitatis accidentia remanentia, dat ei medicinam melioratiuam, quæ ipsi infirmo quotidie sanitatem augeat, donec ipsum pristinae sanitati restituat, & nihilominus, postquam fuerit restitutus dat ei medicinam præseruatiuam, quæ ipsum a casu & infirmitate futura præseruet, ne ipsum recidiuare contingat. Iltas quatuor medicinas spiritualiter loquendo, iste medicus spiritualiter isti infirmo per quæ peccator intelligit exhibuisse

exhibuisse uidetur. Primo enim exhibuit medicinam purgatiuam. Ista est contritio & confessio, quæ peccatore ab omnibus humoribus corruptis, id est ab omnibus uitiis & peccatis mundat & purgat, istam medicinam exhibuit cum eum a peccato surgere præcepit, dicens. Surge a peccato cōuertendo, & cōfitendo recede homo enim stantino de surge, sed sedenti & taceti, sedes riu cito surgit. Iacens uero difficilis, sancti aut uiri stant ideo necesse non habet surgere, debet tamen uidere ne cadant. Qui se existimat stare, uideat ne cadat. Peccatores aut de nouo cadentes sedent, & iō de facili surgere possunt. Tales propheta alloquitur dicens. Surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris, quasi dicat. Postquam sedistis in peccato, ibidem aliquantulum sedendo, surgite priusquam iaceatis in ipso in cetera ascendo, nihilominus manducetis panem doloris, magnam contritionem habendo. Illi enim qui sunt in peccatis inueterati iacent, & ideo difficiliter surgunt. De quorum numero erat iste, qui triginta octo annis infirmus iacuit, tales sunt, qui a sua iuuentute usque in senectutem in peccatorum foecibus requiescunt. Quorum cor est pars diaboli & plenum nino corrupto malorum desideriorum, nec aliquando uel raro efficitur uas Dei, ut recipiat uinum gratiæ spiritualis. Fertilis fuit Moab, scilicet in malis operibus ab adolescentia sua, & requiescit in foecibus suis, nec transfusus est de uale in uas. Secundo dedit ei medicinam confortatiuam, ista est spes ueniæ, quæ animam multum confortat. Ista exhibuit cum dixit, tolle grabatum tuum. Grabatum dicitur a graba, quod est caput, & significat mentem, unde dicitur quæ est animæ caput, Tunc igitur grabatum tollit, tunc quando mentem nostram ad Deum per ueram spem ueniæ erigimus, & ista spes ueniæ animam peccatoris multum confortat & firmat, cum sit anchora Dei. Cum sit anchora a tenendam propositam nobis spem, quam sicut anchora aia tenens tutam & firmam, multum confortat cum sit galea Dei. Induti lorica fidei & galeam, scilicet spem salutis assume, multum delectat cum sit nuncia

Vorag. Quadrag.

F

miseri.

Co. 10

Hier. 13.

Grabatum

Heb. 6.

Eph. 6.

Eccl. 2. misericordiae Dei. Qui timetis dominum sperate in illum, & in oblectationem ueniet uobis misericordia. Tertio dedit ei medicinam melioratiuam, ista est satisfactio, istam exhibuit cum dixit, & ambula, scilicet satisfaciendo de uirtute in uirtutem, de bono in melius procedendo. Sunt autem tres species satisfactionis, scilicet orationes, ieiunia, & eleemosynae. Sunt igitur quidam qui ambulant, quidam qui subsistunt, quidam qui retrocedunt. Illi qui ambulant sunt, qui de orationibus transeunt ad ieiunia, de ieiunio ad eleemosynas. Illi subsistunt, qui tantum stant in uno, scilicet oratione, uel in ieiunio, uel in eleemosynas largiendo. Illi autem retrocedunt, qui omnia ista dimittunt, & ad uomitum reuertuntur. Quarto dedit ei medicinam praeseruatiuam, quae est conseruare ab his, quae sunt, uel esse possunt occasio peccati. istam medicinam exhibuit cum ait: Ecce sanus factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi contingat, ubi dominus monet, quod quilibet, qui sanatur a peccato, et ueniat sibi a reciduo, cum ait, ecce sanus factus es, iam noli peccare. Deinde ponit reciduationis magnum periculum cum subdit. Ne deterius tibi aliquid contingat.

Quo fieri dicitur, ut a reciduo sanetur. homo uero a reciduo sibi caueat, ne esse est ut duo faciat, scilicet ut carnem mortificet, & peccandi occasiones uitet, debet ergo corpus suum mortificare. Iuxta illud. Castigo corpus meum & in ser. re. &c. Col. 3. Mortificate membra uestra quae sunt super terram, non dicitur quae sunt sub terra, uel in terra, sed super terram. Membra quidem nostra sunt sub terra in morte, & tunc non sunt apta ad mortificandum, sed ad putrefactionem, in terra sunt in senescute, quando scilicet prostrata sunt ex debilitate. Vnde & senes dicere consueuerunt, ego sum in terra, & tunc non sunt membra apta ad mortificationem, sed ad uegetationem. Super terram uero sunt in iuuentute. Vnde de talibus dicere consuetum est. Ille est super se, & tunc membra apta sunt ad mortificationem, ne uiciu in eis regnet. Non ergo regnet peccatum in uestro mortali corpore, nec obediatu concupiscentiis eius. Oportet etiam

et, quod ille, qui non uult reciduarere, occasiones peccati uitet, sicut sunt male societates. Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit, amicus stultorum, efficietur eis similis. Sicut sunt male cogitationes. Nunquid abscondere potest homo ignem in sinu suo, ne uerimenta illius ardeant? sicut sunt male oportunitates, quia sicut dicitur. Si ab imbecillitate ueritum ueretur peccare, si inuenit tempus malefaciendi malefaciat, sicut sunt impudici respectus, & lasciuiae confabulationes cum mulieribus. Speciem mulieris multi admirantur. reprobis facti sunt, &c. Deinde ponit dominus, quod periculosa sit reciduiatio in peccatum cum ait, ne deterius aliquid tibi contingat, & istud periculum attenditur. Primo ex parte Dei, quia reciduians grauius peccat propter suam ingratitudinem, & ideo a Deo grauius puniuntur. Secundo ex parte diaboli, quia reciduians fortius a diabolo custoditur, sicut enim miles castrum, quod se mel perdidit, si postea illud recuperat fortius munit, & cautius custodit, sic diabolus peccatorem reciduiantem fortius munit, quia septem spiritus nequiores se ibi ponit, ut patet Mat. 12. id est ad omnia septem peccata mortalia ipsum trahit. Tertio ex parte hominis, quia reciduians facilius postmodum in peccata labitur. nam postquam totiens reciduiare se conspiciat, iam ex quadam mala consuetudine peccare pro nihilo ducit. Impius cum in profundum uenerit peccatorum, contemnit, sed sequetur eum ignominia, & opprobrium.

Sabbato primae hebdomadae, sermo primus. De gloria sanctorum, quae ab amantate loci, a Dei maiestate a consorij iocunditate & a proprii subiecti glorificatione describitur.

Asumpsit Iesus Petrum, & Iacobum & Ioanem, & duxit illos in montem excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Ista transfiguratio signat gloriam beatorum. nam cum Petrus modicum gustu diuinæ dulcedinis pregustasset, tanta dulcedine est repletus,

Luc. 9.

repletus, quodammodo factus est ebrius. Vnde dixit, faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, & Helye unum nesciens quid diceret. Sicut dicitur. Nec petiuit pro se, ut aliquod tabernaculum sibi haberet, quia beatum se putabat, si in talibus tabernaculis tantor licerimeretur. Si ergo modicus gustus, tantam fecit dulcedinem, quantam faciet plenitudo, quando scilicet impletur sicut dicit propheta. Inebriabuntur ab ubertate dimustae. Per illam igitur transfigurationem, sanctorum gloria significatur, quae a quatuor describitur. Primo ab amenitate loci. Secundo a maiestate Dei. Tertio a iocunditate consortii. Quarto a glorificatione propria subiecti. Amenitas autem loci ostenditur in hoc, quod dicitur quod ista transfiguratio est facta in monte, nam in monte

Quare in

monte

Exe. 18.

Gen. 1.

Quare

Christus

natur.

Eccl. 40.

Natura

diuina et

humana

quasi duo

extrema

sunt.

herba uiridis apta pascuis nasci consuevit. In monte igitur monstratur caelesti herba uiridis nascitur, quae ouibus Dei in figuratus scuis datur. Iuxta illud. Pascam eas in montibus Israel est. Ibi requiescent in herbis uirentibus. Ista herba est Christus iuxta illud. Germinet terra, id est beata uirgo. herbam uirentem, id est Christum Denni & hominem, & dicitur Christus uiridis & non albus uel niger, quia color albus uel niger sunt colores extremi. color autem uiridis diis est color medius inter album & nigrum. natura autem non delectatur circa extrema: sed circa media, & ideo oculus non delectatur naturaliter circa colores extremos, id est album & nigrum, sed circa colores medios, id est uiridem. iuxta illud. Gratiam & speciem desiderabit oculus & super hoc uirides sationes. Natura igitur diuina & humana sunt quasi duo extrema, scilicet album & nigrum, natura enim diuina habet excessibile claritatem, & ideo oculus noster ad eam non potest pertingere. Solus habet immortalitatem & lucem habitat inaccessibilem. Natura uero humana habet de se quandam obscuritatem. oculus igitur humani intellectus in naturam diuinam non poterat se eleuare propter nimiam claritatem, nec in humana poterat inuenire refractiones propter suam imperfectionem & obscuritatem, ideo col

iuncta

iuncta est natura diuina naturae humanae in unitate personae in Christo tanquam, scilicet color albus & niger, & sic ipse Christus totus uiridis, id est amenus & delectabilis est factus, ideo Christus uocat se lignum uiride. dicens, si in uiridi ligno hoc faciunt in arido quid fiet. Luc. 23. In monte igitur caelesti inuenitur herba uiridis, id est Christus totus delectabilis, cuius uisio est pascua ouium, quia pascuntur & intus in contemplatione deitatis, & extra in contemplatione humanitatis. Ingreditur & Is. 10. egredietur, & pascua inuenietur. In hoc etiam monte caelesti inueniantur rosae martyrum, Viola confessorum, & Lilia uirginum. Secundo describitur ista transfiguratio Christi a maiestate Dei. In illa enim transfiguratione tota diuina maiestas, id est tota trinitas apparuit, scilicet pater in uoce, filius in humanitate, & spiritus sanctus in nube, sicut dicitur glo. per quod datur intelligi, quod gloria sanctorum consistit in fructu beatae trinitatis. Habet quidem homo tria tabernacula in anima, ubi non Moyses, nec Helyas, sed tantum ipsa beata trinitas habitat, scilicet memoriam, intelligentiam, & uoluntatem, nam filius habitat in tabernaculo intelligentiae implendo ipsam Dei plenissima cognitione, spiritus sanctus habitat in tabernaculo uoluntatis, implendo ipsam Dei suauissimo amore, pater habitat in tabernaculo memoriae implendo ipsam cogniti & dilecti perpetua retentione. De istis tribus tabernaculis & mansionibus trinitatis dicitur. Ad eum uenimus & mansionem apud eum faciemus. Tertio describitur haec transfiguratio a iocunditate consortii, quia ibi fuerunt Moyses, Helyas, Petrus, Iacobus, & Ioannes. In caelesti enim gloria habemus in socios omnes sanctos ueteris, & noui testamenti, sancti autem ueteris testamenti distinguuntur ad duos ordines, scilicet in patriarchas, qui intelliguntur per Moysen, & in prophetas, qui intelliguntur per Helyam. sancti autem noui testamenti distinguuntur

Luc. 23.

Is. 10.

Taberna

cula tria

habet homo in

anima.

Is. 14.

Quare

plures

fuerunt

in signis

ratione.

In tres ordines, scilicet in martyres, qui intelliguntur per Iacobum, qui interpretatur supplantator, in confesores, qui fuerunt pleni sapientia Dei, qui intelliguntur per Petrum, qui interpretatur agnoscens, & in uirgines quae intelliguntur per Ioannem, quia uirgo a Deo electus. Vel potest dici quod Christus uoluit habere testimonium sui aduentus ab illis, qui sunt in caelo, id est a patre, quando dixit, hic est filius meus dilectus. Ab illis, qui sunt in mundo, id est a Petro Iacobo & Ioanne Ab illis qui sunt in terrestri paradiso, scilicet ab Helya, & ab illis, qui sunt in inferno siue in limbo, id est a Moyse, ut non tantum in ore duorum nel trium testium stet omne uerbum, sed in ore quattuor testiu stet omne uerbum.

Quarto

Quatuor describitur haec transfiguratio a glorificatione subiecti, cum dicitur, resplenduit sicut sol facies eius. uestimenta eius sicut nix. In hoc signatur beatitudo & gloria, quibus corpora sanctorum induentur maxime autem per hoc, quod facies eius resplenduit sicut sol, notantur quatuor dotes quibus corpora sanctorum dotabuntur. Sol enim habet immentam claritatem & per hoc signatur dos claritatis. Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patris eorum. Est etiam radius solaris tantae subtilitatis, quod uitrum penetrat, & per hoc ostenditur dos subtilitatis, per quam nullum corpus obsistet, sicut patet quando Christus post resurrectionem ianuis clausis intrauit. Est etiam sol magnae uelocitatis, & per hoc notatur dos agilitatis, quia sicut ait Aug. Ubique uolet spiritus, illic erit protinus & corpus. Est etiam sol substantiae incorruptibilis, & per hoc notatur dos impassibilitatis. Seminatur in incorruptionem.

4. dotes
sanctoru.

Mat. 13.

1. Cor. 5.

Eodem

Eodem sabbato prima hebdomade quadragesime, sermo factus. De Beata Virgine, quomodo Christum genuit, dilexit, & in omnibus complacuit.

Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene com placui. Christus habet in caelo patrem sine matre, & in terra het matrem sine patre. Quauis aut pater propositu uerbum dixerit, nihilominus tamen & matri conuenire pot, ut dicat. Hic est filius meus dilectus, prout igitur matri conuenit, tria de filio dixit. Primo, qd ipsum tanquam uera mater filium genuit. cum dixit, hic est filius meus. Secundo qd ipsum singulari amore dilexit, cum ait. Dilectus. Tertio qd sibi semper in omnibus complacuit. cum subiunxit. In quo mihi bene com placui. Circa primum notandu, qd ipsa fuit Christi uera mater & tota mater, aliae matres, & si sint uerae matres, non sunt totae matres, quia pater in generatione filii, partem her. ipsa aut tota mater fuit, quia tota substantia corporis Christi de suis uisceribus supra existit. Ideo dicit. Creauit dominus nouum super terram. faemina circundabit uirum. Quod tribus modis exponi potest. Primo sic, solet homo circundare, quod est suum proprium, no qd est alienum. ceterae matres puerum in utero non circundederunt, quia caro pueri no fuit tota propria ipsaru, sed est ibi de alieno. s de semine paterno. sola aut uirgo Maria in utero circundedit filium suu, quia in eius utero nihil de alieno fuit, sed totu uirginis existit. Secundo pot aliter sic exponi, nam sicut dicit Aug. ceterae figurae diuersis liacis clauduntur, sola autem linea seu figura circularis, una tantum linea clauditur, caro autem ceteroru pueroru, ex diuersis lineis perficitur, qa ex semine utriusque parentu generatur, generatio aut Christi df circundatio, quia facta est tatu de una linea, id est de carne uirginea. Tertio exponitur sic. Illud est circundatu, qd ex omni parte e clausum. na si in aliqua parte apertum fuerit, circundatio non erit. Beata igitur uirgo Christum circundedit,

Maria fuit tota mater & uera mater Christi.

Hier 31. Faemina circundabit uiru tripliciter exponitur.

F 4 dedit,

SAB. PRIMEA. HEBD. QVADR.

Quo B. diligere tenentur.
dedit, quia ante partum, & in partu, & post partu clausa permansit. Secundo Beata Virgo singulari amore Christum dilexit. Secundum enim Ber. debemus diligere Deum dulciter ne caro nos alliciat, fortiter ne aduersitas mudi nos frangat, & sapiet ne diaboli astucia nos decipiat.

Quo Ma. Xp̄m dilexit.
Istis tribus modis Beata Virgo Christum dilexit. Primo dulciter eum dilexit, quia praenimita dulcedine tota liquefacta fuit, sicut enim aurum liquefcit ad ardorem ignis, sic eius anima tota liquefacta fuit ad ardorem diuini amoris.

Can. 5.
Anima mea liquefacta est. Tam dulciter dilexit, quia amor eius in ea extasim faciebat, fecerat quidem amor extasim in filio, quando in cruce existens sua vulnera obliuioni tradebat, & matris memor erat, sic & extasim fecerat in matre, quae in medio interfectorum manebat, nec ipsos expauerat. Secundo dilexit eum fortiter, nam tempore passionis Christi quidam fuerunt fortes in amore, sed debiles in associatione & fide, sicut apostoli, qui ipsum unum dilexerunt, sed tamen ab ipso recesserunt, & fide perdidit. Alii fuerunt fortes in associatione, & in amore, sed tamen debiles in fide, sicut deuote mulieres, quae Christum mortuum dilexerunt, & ab eius cruce non recesserunt, sed tamen fidem perdidit. Beata autem virgo fuit fortis in amore, quia filium semper dilexit, immo facilius fuisse ei mori, quam ab eius dilectione separari.

Can. 8. Io. 2.
Fortis est ut mors dilectio. fuit fortior in associatione, quia iuxta crucem immobilis stetit. Stabat iuxta crucem lesa mater eius &c. fuit fortissima in fide, quia fides in ipsa sola remansit, nec tempore passionis extingui potuit. ideo bene dicitur de ea. Non extinguetur in nobis, id est in tribulatione passionis eius lucerna eius, id est fides eius, quae totum mundum illuminat. Tertio dilexit eum sapienter, quod patet per tria signa. Primum est quia tunc cum filius suus esset puer delicatus, tamen in his quae Dei erant, sibi parcere uolebat, sed ad festiuitates eum ducebat. Secundum est, quod quantunquam eum diligere: tamen nunquam sibi dissuadere uoluit, qui in crucem ascenderet, & mortem pro humano genere sustineret.

Pro. ult.
id est in tribulatione passionis eius lucerna eius, id est fides eius, quae totum mundum illuminat. Tertio dilexit eum sapienter, quod patet per tria signa. Primum est quia tunc cum filius suus esset puer delicatus, tamen in his quae Dei erant, sibi parcere uolebat, sed ad festiuitates eum ducebat. Secundum est, quod quantunquam eum diligere: tamen nunquam sibi dissuadere uoluit, qui in crucem ascenderet, & mortem pro humano genere sustineret.

SERMO I. 45

stineret. Tertium est, quod quamuis sciret filium suum in cruce possum gravissimos dolores pati, tamen nunquam sibi suauit, ut de cruce descenderet, & a doloribus sibi parceret. ex quo instruntur parentes, quod filios suos a pueritia bonis studiis debent assuetudine, nec a bonis propositis, & operibus penitentiae eos retrahere, nec ut penitentiam assumptam deserant, debent eis persuadere. Tertio Christus matri semper complacuit. Ille filius matri complacet, qui de matre curam sollicitam habet. Christus curam de matre habuit in sua infantia, quia sigilla pudoris sibi illibata seruauit. In sua pueritia, quia in omnibus sibi subditus fuit. Descendit & uenit Nazareth, & erat subditus illis. In sua iuuetute, quia inuitatus ad nuptias, ad preces matris aquam in uinum mutauit. In sua passione, quia de cruce ipsam se commendauit. Post suam resurrectionem, quia sicut dicit sedulius Christus resurgens, primum Mariae apparuit. Post suam ascensionem, quia ad eius mortem uenit, in anima & in corpore ipsam assumpsit, & ad suae maiestatis dexteram collocauit.

Tenio Christus cura sem p de matre habuit. Luc. 2.

Dominica secunda in quadragesima. Sermo primus. De Chanaana, quomodo capiat beneuolentiam, miseriam insinuat, & misericordiam implorat, de duritiis quas ei Christus ostendit, & de comitibus quos secum duxit, ut exaudiret mereretur.

Egressus Iesus fecerit in partes tyri & sydonis, & ecce mulier Chanaana a finibus illis egressa clamabat dicens: Miserere mei fili David. Ista mulier uolens filiae suae sanitatem impetrare, sapienter sciuit allegare. Primum enim apud Christum, captabat beneuolentiam in eo quod uocabat eum dominum, & filium David. Et in hoc consistit curae esse uerum Deum, in quantum uocat eum dominum, et uerum homi-

DOMIN. II. QVADRAG.

hominem, inquantum dicit ipsum esse filium David. Secundo insinuat suam tribulationem, & miseriam cum dicit, Filia mea male a demonio vexatur. Tertio implorat eius misericordiam cum dicit, Misere mei. Christus autem quattuor magnas duritias ostendit sibi, non ut eam confunderet sed ut eius fidem & constantiam probaret. Prima duritia fuit in hoc quod nihil sibi respondere uoluit, tanquam si esset excommunicata, uel Christi responsione indigna. Unde dicitur quod non respondit ei uerbum. Secunda duritia fuit in hoc quod dixit, ipsam non esse de ouibus Israel. Unde dixit, Non sum missus nisi ad oues quae perierunt domus Israel. Oues autem Israel erant oues Dei. In hoc ergo quod dixit eam non esse de ouib. Israel, insinuauit ipsam non esse de ouibus Dei, & per consequens relinquebatur quod esset de ouibus diaboli. Tertia duritia fuit in hoc quod ipsam canem appellauit. Non solum enim ipsam dixit non esse Dei ouem, sed etiam esse canem. Quarta duritia fuit in hoc quod dixit, eam non esse dignam uesci pane cum dixit. Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. Ecce quot, & quantas magnas duritias, Christus sibi ostendit, ut eius constantiam probaret. Non est aliqua mulier ita patiens, nec ita sancta, quae si alicui quantumcumque magno uiro loqueretur, & ipse sibi tanquam excommunicata loqui nollet. Et insuper illam ouem diaboli diceret & canem appellaret, & indignam eam pane esse assereret, quae non recederet turbata & scandalizata. Ipsa autem in omnibus constans & patiens semper fuit. Nam quantum ad primam duritiam se habuit prudenter. quamuis enim a principio ire noluerit ad Petrum, nec ad Iacobum, nec ad Ioannem, nec ad aliquem alium discipulum, sed ad ipsum Christum. Tamen uidens quod Christus sibi respondere uolebat, prouidit sibi, & ad discipulos fuit rogans eos, ut pro ipsa intercedere digresserentur. Tunc accedentes discipuli rogabant eum dicentes. Dimittite eam, i. fac quod ipsa petit, & sic recederet, quia clamabat post nos. In hoc enim eam tenes, quia quae petit

Duritas
4. *Christus*
Chama
canem
non esse
de ouibus
Israel
ostendit
sibi

Quo ad
duritias
prudenter
quamuis
enim
a principio
ire noluerit
ad Petrum,
nec ad
Iacobum,
nec ad
Ioannem,
nec ad
aliquem
alium
discipulum,
sed ad
ipsum
Christum.
Tamen
uidens
quod
Christus
sibi
respondere
uolebat,
prouidit
sibi,
&
ad
discipulos
fuit
rogans
eos,
ut
pro
ipsa
intercedere
digresserentur.
Tunc
accedentes
discipuli
rogabant
eum
dicentes.
Dimittite
eam,
i. fac
quod
ipsa
petit,
&
sic
recederet,
quia
clamabat
post
nos.
In
hoc
enim
eam
tenes,
quia
quae
petit

SERMO I.

petit non complexus. Quantum ad secundam duritiam habuit se magnanimitate, nam dum discipuli pro ea rogarent, & ipse diceret eam non esse de ouibus Dei, & consequenter de ouibus diaboli. Illa hoc audiens sumpta fiducia protinus ad eum appropinquauit, & adorauit eum dicens, Domine adiuna me. Ac si dicat, Vique modo filius ouis diaboli, modo uellem esse de ouibus Dei. Et insignum huius adoro uos, sicut ouis pastorem suum. Idcirco domine adiuna me, sicut pastor adiunat ouem suam debilem & infirmam. Quantum ad tertiam duritiam se habuit humiliter, quia quando Christus canem eam uocauit, ipsa hoc non negauit, sed canem se esse, confessam fuit dicens, Etiam domine. Ac si dicat, Domine me uocas canem, canis tuus uolo esse. Domini autem canis non expellunt eos, & si eos expellunt, per unam portam, per aliam reuertuntur. Si ego sum canis, non debes me expellere a te, & si expuleris me, ad te protinus redibo. Quantum ad quartam duritiam se habuit sapienter quando ei dixit, quod non erat digna comedere panem filiorum. Illa respondit sapienter, Domine non peto panem sed micam, quia illud quod peto est tibi parua mica, & maxime si ego sum canis, sicut me uocasti. Et consuetudo est quod domini dant canibus, & catellis suis saltem micas. Ergo da istam micam quam peto, id est filiae meae curam. Et respondit ei Iesus, O mulier magna est fides tua. Iam non uoco te canem, sed mulierem fidelis. Quia tanta est fides tua, quod me superauit & uicit. Et ideo fiat tibi sicut uis. Et sanata est filia eius ex illa hora. Notandum est autem quod quando quis ad aliquam suam personam gratiam aliquam petiturus accedit, illos secum in societatem ducit, quos illius personae amicos esse credit. Ista igitur mulier ad Christum uolens accedere & sanitatem pro filia impetrare, illas uirtutes secum assumpsit, quas Christo magis gratas esse cognouit, scilicet patientiam, fidem, humilitatem, & perseverantem orationem. Patientia enim fuit soror Christi. Fides autem filia Christi. Humilitas est mater Christi. Et oratio nuncius

Optimam
fontem
seu
Chama
canem
non esse
de ouibus
Israel
ostendit
sibi

DOM. II. QVADRAG.

Esa. 42.
Patientia
in tribus
iniuriis
cōproba-
tur.

nuncijs fidelis ad Christum. Primo igitur assumpsit pa-
tientiam quæ fuit soror Christi, quia ipsum nunq̄ dele-
ruit nec in vita, nec in morte sed tanquam soror indivi-
dua semper eum associavit. Tacui, semper filii, patiens
fui &c. Ista autem patientia in tribus iniuriis compro-
batur, scilicet verborum, rerum & personæ. In his tribus pa-
tientia istius mulieris probata fuit. Primo namq; susti-
nuit iniuriam verbo quando Christus ipsam canem
appellavit. Non est aliqua mulier ita patiens quod si ca-
nis diceretur ab aliquo saltem responderet non est uerū
quod sim canis, sed bona domina de terra mea. Ista au-
tem non tantum patienter portavit q̄ Christus eam ca-
nem uocavit, sed etiam seipsam canem appellavit. Scie-
bat enim q̄ Christus dicebat hoc non causa iniuriandi,
sed causa probandi. Secundo sustinuit iniuriam in re-
bus, quia ovis bonis exoliata fuit a iudeis. Unde die-
cit Hylarius, q̄ chanaanæ terras in quibus iudei sunt, prius
coluerunt qui ultimo bello consumpti, uel in loca uici-
na dispersi, uel in seruitutem subiecti, nomen tñ suum
circuferant. Ex illis ergo ista chanea fuit, quæ iudeis
admixa creditur cognouisse ex lege, Christum ex semine
Dauid nasciturum esse. Illam iniuriam scilicet bono-
rum suorum ablationem libenter portabat. Tertio
sustinuit iniuriam personalem sed filie sue oppressione,
quia a diabolo grauiter opprimebatur, quam oppressio-
nem propriam reputabat. Vñ non dicebat. Dñe miserere
filie mee, sed miserere mei dñe. Istam autem talem iniuriã
non libenter sicut primam, nec patienter sicut secundã,
sed grauiter ferebat. Si Christus canem eam uocauit, de
hoc habuit magnam lætitiã. Si homo bona sua rap-
puit, & in seruitutem ipsam redegit, de hoc habuit patie-
tiam. Sed quod diabolus in domo sua habitaret, de hoc
patientiam habere non poterat, & ideo ad Christum cla-
mabat, Miserere mei &c. Hoc est contra multos, qui in
aduersitatibus a Deo datis murmurant, & in persecutio-
nibus hominum blasphemant. Sed si in domo anime sue
diabolus habitat, de hoc non curant, nec ad Deum cla-
mant.

SERMO II.

mant. Secundo assumpsit fidem quæ est filia Christi, quæ
ab ipso in cordibus nostris generatur. Habitare Chri-
stum per fidem in cordibus nostris. Illam autem fidem
ista mulier habuit. Unde dixit et Christus: O mulier magna
gratia est fides tua. Tunc autem fides est magna, quæ est ope
demonstrata. Fides enim quæ est sine operibus habet ociositatem, & ta-
lis est si des maiorum Christianorum. Fides sine operibus
morta est. Si uerò non est charitati adiuncta, habet in-
utilitatem. Si habuerit fidem ita ut montes transferat, &
charitatem non habuerit nihil sum. Et ista est fides de-
monum qui sunt extra statum merendi, nec ulterius cha-
ritatem habere possunt. De quorum fide dicitur. Tu cre-
dis quia unus est Deus, & bene facis. & demones credunt
& contremiscunt. Si autem fides non est persecratis & fir-
miter pusillanimitatē. Et ista est fides debilis. De qua
dicit. Modice fidei quare dubitasti. Ad ipsos credunt & in
temptatione recedunt. His tribus modis fides istius mulie-
ris fuit magna. Fuit enim operibus coniuncta, quia uocabat
operibus misericordie tam corporalibus, in quantum filie
infirmæ seruirebat; quã spiritualibus, in quantum pro ipsa
orabat, fuit charitati admixta. Vera enim charitas aliena
incommoda reputat sua. Unde ista mulier uexationem si-
lie sue suã propriã reputabat. Fuit et perseverans & fir-
ma, quia sæpe repulsa fuit, & tñ perseverauit. Tertio assumpsit
humilitatē, quæ fuit mater Christi. Dicit enim Bern. quod beata
virgo, & si uirginitate placuit, tamen ex humilitate con-
cepit, quantumcunque enim fuisset uirgo, si humilis
non fuisset, Deum non concepisset. Et quia per humi-
litatem concepit, ideo humilitas quodãmodo mater fuit
Christi. Istam autem humilitatem, ista mulier secum
habuit, & ideo exaudiri meruit. Iuxta illud. Respexit
in orationem humilium. Humilitatem autem suam
ista mulier ostendit exemplo, uerbo, & facto. Exem-
plo, quia Christum adorauit. Verbo, quia se catu-
lam asseruit. Facto, quia inter iudeos in seruitute hu-
militate conuersabatur quod fuit magnæ virtutis, ut iu-
dxi

dæi essent superbi. Inter superbos enim scire humiliter conuersari magna uirtus est. Duo enim humiles & mansueti possunt ad inuicem conuersari. Vnus humilis & vnus superbus possunt adinuicem conuersari. Vnus humilis & vnus superbus possunt adinuicem pacificari. Duo autem superbi, nunquam adinuicem pacificari possunt nec conuenire. Videmus enim quod duo corpora plana possunt adinuicem applicari. vnum autem corpus sphericum, & unum corpus cœcauum, recipit intra suam concauitatem illius tumorem. Duo autem corpora spherica & tumida applicari non possunt nisi in puncto. eodem modo duo homines humiles & mansueti possunt adinuicem pacificari & lætari. Audiant mansueti & lætentur. Christus erat humilis, discipuli eius erant humiles, & ista mulier erat humilis, ideo adinuicem bene conueniebant. nam ipsa orabat. discipuli pro ea intercedebant. & Christus eius preces exaudiebat. Vnus autem humilis & vnus superbus, possunt ad inuicem pacificari. humilis intra suam humilitatem recipit, & supportat illius tumiditatem. Cum his qui oderunt pacem eam pacem.

Psa. 121 Eodem modo ista mulier erat humilis, & iudæi superbi qui ipsam subiugauerant in seruitutem, & tamen cum illis humiliter seruebat, & sciebat uiuere, & eorum superbiam humiliter supportare. Duo autem superbi adinuicem pacificari non possunt, nisi in puncto. pungere quemdem se possunt, pacificari non possunt. Inter superbos

Provs. 13 semper iurgia sunt.

De eadem Dominica secunda quadragesima. Sermo secundus. In quo ostenditur Christi magna misericordia, Chanaanæ instans peritior: eius filie uexatio, & discipulorum magna compassio.

Ecce mulier Chanaanæ a sinibus illis egressa clamat ad filium Dauid. Si aliquibus uiris in exemplum proponerentur, sancti qui præcesserant, forsitan se excusarent & dicerent

dicerent. non possumus sanctos imitari, qui tot donis spiritus sancti præuenti fuerunt. Rursus si proponeretur feminis in exemplum aliqui uiri fortiter Deo seruientes: se excusarent & dicerent, nos cum simus fragiles, uiros non possumus imitari. ablata est enim excusatio in ista muliere chanaanæ, tam uiris quam foeminis. Si ergo non potes tu uir imitari sanctos. vel tu foemina non potes imitari uiros, saltem uterque imitemini hanc mulierem, quæ tantæ fidei & orationis existit apud Deum. In præsentem euangelio de quatuor personis fit mentio, scilicet de Christo, de muliere chanaanæ, de filia a dæmonio male uexata, & de discipulis pro ea orantibus. In Christo autem commendatur magna miseratio, in muliere instans postulat, in filia a dæmonio male uexatio, in discipulis magna compassio. Commendatur igitur in Christo magna miseratio. ideo mulier quamuis sciret Christum habere omnipotentiam, per quam filiam suam sanare posset. habere sapientiam, per quam sanare sciret, non petit potentiam, non sapientiam, sed tantum misericordiam eius dicens, *Miserere mei domine fili Dauid.* Licet enim Deus ante incarnationem multum esset misericors. tamen postquam assumpsit carnem de Dauid, & factus est homo, tunc factus est magis misericors. licet Deus prius uideretur humano generi durus, tamen in ipsa sui incarnatione, oleo spiritus sancti sic fuit unctus, quod factus est postmodum mitis, & mansuetus. Sicut enim accidit in corio duro, & rigido, quod quando iniungitur flexibile & molle efficit. Spiritus domini super me, eo quod unxit me, ad annunciandum mansuetus misit me. Olim erant quatuor dura & inflexibilia, scilicet celum, quod nullum hominem uoluit recipere. Angelus, qui nullius animam uolebat ad se portare. Deus qui humanum genus sibi uolebat reconciliare, & mors, quæ bonos & malos ad infernum festinabat deducere. Sed in Christi incarnatione in tanta abundantia effusa est unctio spiritus sancti, quod ista quatuor dura, facta sunt flexibilia, siquidem celum est unctum, & sic factum est flexibile, quod omnes penitentes susci-

Primo.
Miseri-
cordiã
pesit cha-
nanea.
Esa. 61.
Quatuor
dura o-
lim fue-
rant.

fufcipit. Angelus etiam unctus est, & sic factus est man-
 fuerit, ut animas omnium sanctorum mirorum, ac fan-
 rum mulierum deducat. Deus autem pater est unctus,
 & factus est tantum ad misericordiam flexibilis, quon-
 p. coactorem penitentem ad misericordiam recipit. Mater
 est uncta, & facta est mansueta, ut quod modo a sancto
 desideratur, & nulli sancto viro de cetero domi-
 Sed dicunt illud Phil. Cupto dissolui & esse cum Chri-
 flo. Sciens ergo ista mulier Christum in incarnatione
 se unctum, & factum esse mansuetum, ideo ad memora-
Secundo. hanc reduxit dicens. Miserere mei domine fili David. *Secundo*
 cundo ponitur persona mulieris chananee, in qua sui-
 stans petitio, petitur enim ut liter, humiliter, seruentur,
 sapienter. Vtiliter quidem petitur, petendo, sicut illud quod
 erat sibi utile, & Deo acceptum, non enim petitur dila-
 tias, licet omnibus bonis esset a iudaeis expoliata. Non
 enim petitur iudicia, licet de terra sua esset expulsa, non
 petitur libertatem, licet cum ceteris chananeis in seruitute
 esset a iudaeis subiugata, sed petitur demonis expulsionem
 a quo filia sua tenebatur obesa. Sed multe sunt matres
 quae plus curant filijs suis congregare diuitias, quam demoni-
 nis expulsionem. tales multum flebunt, quando filios
 suos ad infernale patibulum duci uidebunt, & dicit por-
 rit eis. Filiae Hierusalē nolite flere super me, sed super filios
 uestros. Flebunt quidem super Christum, ut indicat
 eum ad compassionem flebunt super ipsas, quia non ad-
 hibuerunt circa filios suos debitam correctionem. Fle-
 bunt super filios quos uidebunt traditos ad aeternam dan-
 nationem. Sed primas lacrymas dominus remouet, ut
 scilicet super eum plorent, quia non possunt eum ad miseri-
 cordiam inclinare, alias duas concedit eis quod, scilicet
 super se, & super filios suos. ac si dicat dominus. Nolite
 flere super me, quia nunquam me ad misericordiam incli-
 nabit, sed flere super uos, quia filios uestros non cor-
 xistis, & super filios uestros quos in perpetuo tormento
 uideris. Secundo petitur humiliter, & in tantum humilia-
 uit se quod cauem suae catulam se appellauit. Respon-
 dit in oratio-

in oratione humiliu. Humilitas. oroni coniuncta tria
 bona facit. Vnum est, quia ipsam in caelum deducit. *Humili-*
 cundum est, quia usque ad Deum appropinquare facit, *tas oratio*
 imo non consolatur, donec Deo appropinquat. Tertium *ni conu-*
 est, quia nisi Deus concedat illud quod petit, non rece- *dit. Ita*
 dit. Ita tria tanguntur. Cuius hominantis se, nubes pe- *bona fa-*
 netrat. ecce primum, & donec appropinquat non conso- *lit.*
 lacur. ecce secundum, & non discedit donec respiciat *Eccl. 35.*
 altissimus. ecce tertium. Tertio petitur seruentur, quod
 notatur in clamore, non enim clamabat tantum ore,
 sed maxime corde, iuxta illud. Clamavi in toto corde *Psal. 127.*
 me exaudi me domine. Et bene dixit in toto corde
 meo. cum enim in corde sint duo, scilicet intellectus & *In corde*
 affectus. illi clamant in toto corde, qui in oratione sua *sunt duo.*
 attentione suam habent & deuotionem, iuxta illud. Ora- *1. Co. 14*
 tio spiritu orabo & mente. Alii clamant cum meo *Oratio*
 corde qui scilicet habent attentionem & nullam ser- *uarij mo-*
 uentiu deuotionem. Diuisum est cor eorum. Alii cla- *di.*
 mant cum nullo corde, qui, scilicet nullam habent at- *Osea. 10*
 tentionem nec deuotionem. Populus autem hic labijs *Mar. 7.*
 me honorat cor autem eorum longe est a me. Quarto
 petitur sapienter, quia sapienter sciunt allegare dicens,
 Nam & catelli edunt de micis &c. Vnde Christus re-
 spondit ei ut dicitur Marci. 7. Propter hunc sermonem
 dixit. Vade, exiit demoniam a filia tua. Allegauit & su-
 perius Christi misericordiam, cum dixit, Miserere mei
 domine fili David. Et suam misericordiam cum dixit, filia
 mea &c. Ita duo multum inclinant Deum ad nos sicut *Duo ad*
 dicit propheta. Primo enim inclinatur ipsum ad miseri- *miseren-*
 rendum sua paterna misericordia, ideo dicit quomodo *dum Deu*
 miseretur pater filiorum miseratus est dominus timentibus se. *inclinat.*
 Secundo inclinatur eum nostra miseria. ideo subditi, quo-
 niam ipse cognouit figmentum nostrum. Vbi ponit miseri-
 feriam quam habet homo ex parte principii, quia est sicut
 figmentum de terra formatum. ideo dicit, quoniam ipse co-
 figuratus est puluis & cinis. ideo subdit, recordatus est quam
 futurus est puluis & cinis. ideo subdit, recordatus est quam
 Vorag. Quadrage. G puluis

FER. II. SECVNDAE HEBD.

pulvis sumus. Tertio ponit miseriam quam habet ex parte medii. i. uite. quia ad instar herbae uel floris, homo in uita modo floreat in iuuentute, modo arefcit in senectute. modo marcescit & putrescit in morte, ideo

Tertio subiungit, homo sicut fornum dies &c. Tertio sic mentio *Peccator* de filia male a demonio uexata. per hoc signatur peccator q aliquā a demonio uexatur male, aliquā peius, aliq̄ *fil. Cha* q̄n pessime, male uexatur dum est inter prospera & aduersa nam inter prospera habet homo impatientiam inter aduersa habet impatientiam. Dicit enim Aug. q̄ homo aliquando est bonus inter bona aliquādo malus inter mala. aliquando malus inter bona. Est enim aliquando bonus inter bona, sicut quando aliquis sanctus ut inter honores & diuitias constitutus, non dimittit suam bonitatem, Deinde inter prospera seruat temperantia & humilitatem, talis fuit Abraham, Iob, & Dauid, & alii sancti patres, qui de diuitiis pauperes sustentabant, & inter honores se non exaltabant, Vnde dicebat unus eorum.

Ps. 130. Domine non est exalta. cor meum. aliquando est bonus inter mala, sicut aliquādo aliquis seruus Dei inter mala aduersa patitur, sed inter hæc non frangitur, sed sicut aurum in igne recipit maiorem claritatem. sic serui Dei inter aduersa maiorem acquirunt sanctitatem. Aug. Quod fornax auro, lima ferro, flagellum grano, hoc facit tribulatio uiro iusto. In igne probatur aurum, & argenti. homines uero receptibiles, in camino humiliationis. Aliquando homo est malus inter mala, sicut quando aliquis peccator aliqua patitur aduersa, & tamen non emendatur, sed peior efficitur. Frustra confauit confiator, malitiæ enim eorum non sunt consumptæ, argenti reprobum uocate eos, quia Deus profecit illos. Aliquando uerò homo est malus inter bona, sicut quando homo malus multa beneficia a Deo recipit & non cognoscit sed potius intumescit. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum. Isti igitur qui uel habent impatientiam in aduersis, uel elationem in prosperis. male a demonio uexantur, peius autem uexatur peccator inter

Eccl. 1. Dicitur tribulatio uiro iusto. In igne probatur aurum, & argenti. homines uero receptibiles, in camino humiliationis. Aliquando homo est malus inter mala, sicut quando aliquis peccator aliqua patitur aduersa, & tamen non emendatur, sed peior efficitur. Frustra confauit confiator, malitiæ enim eorum non sunt consumptæ, argenti reprobum uocate eos, quia Deus profecit illos. Aliquando uerò homo est malus inter bona, sicut quando homo malus multa beneficia a Deo recipit & non cognoscit sed potius intumescit. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum. Isti igitur qui uel habent impatientiam in aduersis, uel elationem in prosperis. male a demonio uexantur, peius autem uexatur peccator inter

Hier. 6. Frustra confauit confiator, malitiæ enim eorum non sunt consumptæ, argenti reprobum uocate eos, quia Deus profecit illos. Aliquando uerò homo est malus inter bona, sicut quando homo malus multa beneficia a Deo recipit & non cognoscit sed potius intumescit. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum. Isti igitur qui uel habent impatientiam in aduersis, uel elationem in prosperis. male a demonio uexantur, peius autem uexatur peccator inter

Psal. 2. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum. Isti igitur qui uel habent impatientiam in aduersis, uel elationem in prosperis. male a demonio uexantur, peius autem uexatur peccator inter

SERM O II. 50

ter peccata. Nam sicut colligitur ex dictis Salomonis, *Tria* bona sunt quæ homini non dant quietem in domo sua, *uini non* scilicet sumas stultitiam, & uxor mala. Per sumum intel *dai* quægiur superiora quæ ascēdit, Sed cito enanescit, & sicut *iam.* sumus oculos excæcat sic superbia mentem obcurat, per stultitiam intelligitur auaritia, quæ in corde hois mulcas anxietates & sollicitudines stillat. Qui uolunt *1. Thi. 6.* diuites fieri, incidunt in tentationem & in laqueum diaboli, per malam uxorem intelligitur mala carnis concupiscentia, quæ homines stimulat & inquietat. Male igitur peccator uexatur, qui in peccato superbiæ, uel auaritiæ, uel luxuriæ est, pessimæ autem uexatur peccator concupiscentiæ longa. tunc enim a diabolo tenetur & per diuersa uita uexatur. Aug. in libro confes. Suspirabam ad te ligatus non ferro alieno, sed mea ferrea uoluntate, uelle meum tenebat inimicus, & inde cathenam mihi fecerat, & constrinxerat me. Quippe ex uoluntate peruersa perfecta est libido. Et dum seruitur libidini, facta est consuetudo. & cum consuetudini non resistitur, facta est necessitas. Quibus quasi annulis subimet annexis unam cathenam appellauit, tenebat me obstructum dura seruitus. Quarto sic mentio de discipulis in quibus *Quarto.* fuit magna compassio, ideo rogabant pro ea dicentes, Dimitte eam, quia clamat post nos. Ex quo docemur quæ quando aliqui a Deo petere uoluimus, & nos indignos esse reputamus, ad sanctos uiros accedere debemus. Vt autem illorum orationes petenti profint, quatuor *Oratio* in se debet habere, prout ostendit Dionysius in ecclesiastica *quatuor* hierarchia. Primum est ut illud quod petit. de *in se ha-* sideranter concupiscat. Desiderium pauperum exau- *bere deo* dio. Aug. seruat tibi dominus quo non cito uult da *ut profi-* re, ut tu discas desiderare. Secundum est, ut sit in *Psa. 8.* statu gratiæ, quia aliter Deus non exaudiret si in pec- *Hier. 1.* cato mortalitatis esset. Si steterint Moyses & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum. Tertium est ut se insufficientem recognoscat, & istum ad quem accedit sufficientem esse credat. Vnde *uini-*

10b. 42. cis. Iob qui non erant digni exaudiri precepit dominus Iob seruus meus orabit pro uobis, faciem eius suscipiam. Quartum est ut iusta petat. Chris. Illa pere a Deo qua & tibi expediant, illum, & deceat dare. Staurem ei semper petas terrena, aut difficile impetras aut forte non impetras. Quomodo enim illa tibi libenter praestabit non habenti, que si haberes admonet te ut cotinuas?

Feria secunda secunda hebdomada. Sermo primus. In quo declaratur, quaedam pertinere ad Christum ut filius Dei, quaedam ut filius hominis, & quaedam ad Iudeos, qui peccatores signant.

10. 8. **E**GO uado & quaeritis me & in peccato uostro moriemini. In isto euangelio dominus ponit quaedam uerba quae pertinent ad ipsum, in quantum est filius Dei, quaedam quae pertinent ad ipsam in quantum est filius hominis, & quaedam quae pertinent ad Iudeos, per quos peccatores intelliguntur. In quantum ergo Christus est filius Dei, tria se habere dicit, scilicet caelestem originem, essentiam inuariabilem, & aternitatem stabilem. Primo igitur habet caelestem originem, quod ostendit cum dicit, Ego de supernis sum. Habet quidem Christus quoddam supremum, scilicet deitatem, quoddam infimum, scilicet humanitatem quantum ad carnem, & quoddam medium, scilicet animam rationabilem. Homo enim erat famelicus, captiuus, & a Dei uisione exclusus. Quia igitur homo erat famelicus, ideo Christus dedit sibi suum infimum, scilicet suam carnem in refectioe. Caro mea uere est cibus, & sanguis meus uere est potus. Quia uero erat captiuus, dedit ei suum medium, id est anima in redemptioem. Animam meam pono pro ouibus meis. Quia autem erat a Dei uisione exclusus, dedit ei suum supremum, id est diuinitatem in fruitionem. Haec est uita aeterna,

eterna, ut cognoscant te solum uerum Deum. Secundo. Secundo. do habet Christus essentiam inuariabilem. ideo subditur. Si enim non credideritis, quia ego sum. Non dicit, quia ego fui uel ero, sed ego sum, ut ostendat suam inuariabilem essentiam. Ego sum qui sum. Apud quem non est transmutatio nec uicissitudinis obumbratio. Omnis enim creatura mutabilis est ex parte principii quia de nihilo facta est. Ex parte medij, quia multiplici uarietati subiecta est. Et ex parte finis, quia in terram omnia rediguntur. Cuncta subiacent uanitati, quo ad medium. De terra facta sunt omnia, quo ad principium. Et in terram pariter reuertuntur, quo ad finem ultimum. In Deo autem nulla est mutatio sed ipse manens immobilis, omnia mouet. Boerius. Stabilis ipse manens dat cuncta moueri.

Tertio habet eternitatem stabilem. Ideo dicit, Ego principium qui & loquor uobis. In hoc autem quod uocat se principium ostendit, quod habet cum patre coaeternitatem & aequalitatem. Eternitatem autem ostendit Augu. duplici exemplo. Primo exemplo ignis dicit, De mihi ignem sine splendore & credam patrem sine filio esse. Secundo exemplo imaginis & uirgulti dicens, Ponamus aliquid natum super aquam, ut uirgultum aut herbam, nonne cum imagine sua nascuntur? Aequalitatem autem eius cum patre ostendit Grego. duplici ratione dicens: Quid mirum si aequalis est patri qui prior est matre. Christum quoque Dei uirtutem, & citius esse Dei sapientiam esse apostolo attestante dicimus: quis autem homo aequanimiter ferret si quis ei diceret. Maius quidem es, sed sapientia tua minor est te. Secundo in quantum fuit filius hominis tria de eo dicuntur, Xpo dicitur quod fuit ualde securus, ualde sanctus, ad patendum ualde spontaneus. Primo quidem fuit ualde securus, quod notatur cum dicitur: Qui me misit mecum est, non reliquit me solum. Homo enim in nullo statu est securus, nec in uita, nec in morte: nec post mortem. Nam in uita potest cadere. Qui

1. Co. 10. stat uideat ne cadat. In morte diabolus nititur ipsum de
Gen. 3. cipere. Dicitur fuit serpenti. Tu insidiaberis calcaneo il
 lius. Post mortem diabolus conatur laqueos apponere.
Pf. 139. In uia hac qua ambulabā absconde. superbi laque. mihi.
 Christus autem fuit ualde securus, quia pater cum nun
 quam reliquit, sed semper secum fuit in uita, in morte, &
 post mortem. Nam secum fuit in uita omnia opera faci
 ciendo. Pater autem in me manens, ipse facit opera. In
 si non facio opera patris mei, nolite mihi credere, si aut
Ioan. 14. facio, & si non uultis mihi credere, operibus credite, ut
Ioan. 10. cognoscatis, quia ego in patre, & pater in me est. Fuit se
Hier. 20. cum in morte, daemones & omnes hostes debellādo. Do
 minus mecum est tanquam bellator fortis, & cetero, qui
 persequuntur me cadent & infirmi erunt. Fuit secum post
Pf. 15. mortem ipsum resuscitando. Non derelinques animam
 meam in inferno, nec dabis sanctum tuum uidere corrup
 tionem. Secundo Christus fuit ualde sanctus, cum uol
 untatem Dei semper fecit, quod notatur cum dicitur,
 Quia quae placita sunt ei facio semper. Nemo enim est
 qui & si aliquando beneplacita Dei faciat, qui semper fa
 ciat. Nemo est, qui aliquando non omittat aliqua, uel
 qui aliquando aliqua negligenter non faciat, uel qui ali
 quando uenialia non committat, Christus nihil unquam
Esa. 5. omisit. Quid est quod debuit facere uinea mea & nō fe
Pf. 18. ci? Nihil unquam negligenter, sed sollicitate fecit. Exulta
 uit ut gygas ad currendam uiam. Nullum etiam peccatū
1. Pet. 2. commisit. Qui peccatum non fecit nec inuentus est dol
 lus in ore eius. Tertio Christus fuit uoluntarie passus,
 quod notatur per hoc, q̄ in suis praedicationibus, passio
 nem suam manifestabat dicens. Cum exaltaueritis filii
 hominis, &c. Vocat autem exaltationem suam passionē,
Christus eo, q̄ Christus non sub rector uoluit pati, sed in aere uo
gnare in luit eleuari. Patiebatur enim non tantum, ut homines
aere uo redimeret, sed etiam ut elementa purgaret. Infecta qui
luit in dem fuerat terra, ex innocentis sanguinis effusione. In
morte elefecta fuerat aqua, ex hostiarum idolatrarum oblatione.
uari. Infectus fuerat aer, ex immolatorum thurificatione.

Infectus

Infectus ignis, ex sacrificiorum concrematione. Sed
 Christus mundauit terram, quando triginta tribus annis
 super eam ambulauit. Mundauit aquam, quando in flu
 mine Iordanis baptizari uoluit. Mundauit aerem, quan
 do in aere crucifixus fuit. Mundauit ignem, quando spi
 ritus sanctus in specie ignis descendit. Tertio Christus
 dixit quaedam quae spectant ad Iudeos, per quos intelli
 guntur peccatores. De quibus tria dixit. Primo q̄ habet
 uitam uitae cōtrariam Christi, cum dicit. Quō ego uado,
 uos non potestis uenire. Christus enim ibat per uiam hu
 militatis, & ipsi erant superbi. Per uiam paupertatis, & ip
 sicut avari. Per uiam puritatis, & ipsi erant immundi.
 Sicut exaltantur celi a terra, sic exaltatae sunt uiae mea. **Esa. 55.**
 uis uestris, & cogit mea a cogit ue. Secūdo dixit, q̄ habi
 turi sunt regionem infimam, cum ait. Vos deorsum es
 tis. Est enim post hanc uitam quidam locus supremus,
 scilicet caelum, ad quem ituri sunt uiri perfecti, quidam **Tria loca**
 medius, scilicet purgatorum, ad quem ituri sunt uiri im
 perfecti, qui secum portauerunt lignum, faenum, & stipu **post hanc**
 lam. Quidam est locus infimus, scilicet infernus ad que **uiam.**
 ituri sunt peccatores & mali. De quibus dicitur hic. Vos **Pf. 74.**
 de deorum estis. &c. De hoc triplici loco dicit. Calix in
 manu domini uini meri plenus mixto, & inclinabit ex
 hoc in hoc, ueruntamen fex eius non est exinanita, bi
 bent omnes peccatores terrae. Calix plenus uino mero,
 est regio beatorum, ubi pura gloria percipietur. Calix
 plenus uino mixto, est regio purgandorum, ubi post admi
 xtionem poenae dabitur gloria. Calix plenus fex est re
 gio damnandorum, ubi ira Dei usque ad fexes bibetur. **Esa. 5.**
 Iuxta illud. Bibisti de manu calicem irae eius, & potasti **Esa. 5.**
 usque ad fexes. Tertio Christus dixit de malis, q̄ habet
 mortem periculosam cum ait. Mori emini in peccato ue
 stro Circa quod sciendum, q̄ aliud est mori pro peccato **Mori in**
 aliud mori peccato, & aliud mori in peccato. Pro pecca **peccato**
 to aut non est mortuus nisi unus, scilicet Christus, qui **quid sit**
 pro peccatis nostris mortuus est iustus pro iniustus. Pro **1. Pet. 3.**
 peccatis nostris mortuus est iustus pro iniustus. Peccato
 autem

1. Per. 3. aut moriunt uiri sancti. Peccatis mortui, iuste autē uiuimus. In peccato autem moriuntur. *celerati. De quibus dicitur hic, Moriemini in peccato uestro.*

Eadem feria secunda secunda hebdomada. Sermo secundus. In quo denotatur, quod Christus in cruce uoluit exaltari, ut nos doceret, ut ab hostibus conseruaret, unde nos reuocaret, & unde recuperaret.

Cum exaltaueritis filium hominis, tunc cognoscetis quia ego sum. Quia homo in terra saeuebat, & sursum ascendere non poterat, ideo Christus ad terram uenit, ut ascensum homini praepararet, & ad caelum per eum ascendere posset. Si igitur Christus in caelo semper mansisset nimis fuisset in loco alto, nec homo ad ipsum se erigere potuisset. Si uero in terra ituisset, nimis fuisset in loco depresso. Ideo Chrs uoluit pati in loco medio, in aere, ut homo ad ipsum posset ad caelum ascendere. Et hoc est quod dicit exalt. si. ho. in aere ipsum crucifigendo, tunc cognoscetis quia ego sum, s. mediator, uos Deo reconciliando. Notandum autē est q. Chrs in cruce uoluit exaltari tanq̄ in cathedram, unde nos doceret, tanq̄ in speculam, unde nos ab hostibus conseruaret, tanq̄ in spectaculum, unde nos reuocaret, tanq̄ in patibulum, unde perditos recuperaret. Primo igitur exaltari uoluit in cathedram, unde nos doceret. Augu. super Ioani. Lignum illud in quo fixa erant membra morientis, & cathedra fuit magistri docentis. Docuit autē in cruce Christus de cathedra Crucis quatuor lectiones. Prima docuit fuit lectio magnae pietatis qn̄, s. matrem Ioani comendauit dicens. Ecce mater tua. per quod datur intelligi, q. si

Quare Christus in cruce exaltari uoluit. Primo. Cruce tanquam in cathedram, unde nos doceret. Augu. super Ioani. Lignum illud in quo fixa erant membra morientis, & cathedra fuit magistri docentis. Docuit autē in cruce Christus de cathedra Crucis quatuor lectiones. Prima docuit fuit lectio magnae pietatis qn̄, s. matrem Ioani comendauit dicens. Ecce mater tua. per quod datur intelligi, q. si

Christus in cruce docuit fuit lectio magnae pietatis qn̄, s. matrem Ioani comendauit dicens. Ecce mater tua. per quod datur intelligi, q. si

Io. 19. lli tanta debent esse pietatis ad parentes, q. non in in uita dēnt eis curam agere: sed etiam qn̄ moriuntur, debēt pro eis orare. Secunda lectio est charitatis, qn̄ dixit. Pa-

Luc. 23. ter dimitte illis: quia nesciunt quid faciunt. Ecce quanta charitas, quia illi eum occidebant, & ipse pro ipsis orabat. Tertia lectio est magnae compassionis quando dixit.

Mat. 27 xit. Deus meus ut quid dereliquisti me. Ecce quanta compassio, quia dereliquerant eum noti & proximi, seu propinqui. Dereliquerant eum discipuli. derelictus uidebatur a patre, mater enim non dereliquerat, quae iuxta crucē semper stabat. Quarta lectio fuit magnae deuotionis quando dixit. Pater in manus tuas comm. spi. meum. Ecce quanta deuotio, quoniam totus uulneratus erat. Inter uulnera suae animae memor erat. Per quod datur intelligi, quod in articulo mortis existens, omnia alia debet dimittere & curam suae animae debet habere. Secundo Christus in cruce exaltari uoluit tanquam in speculam, unde possit nos ab hostibus conseruare. Solent homines speculam erigere, & homines speculatores ibi ponere, ut uisitoribus ibi clament ut ab hostibus se obseruent. Ambulantibus uero per uiam mundi multa pericula imminēt tam a mundo, qui uult frangere per impatientiam, quam a carne, q̄ uult allucere per concupiscentias, quam etiam a diabolo, qui uult decipere per astutiam.

Luc. 23. Ideo Christus in speculam crucis ascendit, & clamat ne dimittamus nos a mundo frangi, nec a carne alluci, nec a diabolo decipi. Clamauit autē multipliciter in cruce. Primo orationibus deuotis. Secundo lachrymis amarissimis. De his duobus habetur. Qui in diebus carnis suae, praecipue supplicationesq; ad Deum qui possit illum saluum facere a morte eū clamore ualido & lachrymis offerens &c. cruce. Tertio clamauit sanguine. &c. Accessit ad sanguinis asperum sionem, melius loquentem quam Abel. Quarto clamauit corde. Nam ipsum cor homini manifestauit quando lacus suum aperiri uoluit & talis apertio fuit maxima amoris clamatio. Tertio ascendit in cruce tanquam ad spectaculum, unde nos reuocaret. Quando enim anes ad dominos suos redire nolunt ad spectaculum ascendere & ostenso aliquo frusto carnis, assimilare, & se eas reuocare non cessant. Homo autē contumax a Deo auolauerat. Effraim quasi aus auolauit. Ideo Christus crucis spectaculum ascendens, totum corpus suum circumdauit, ut ad se fugitios homines reuocaret.

Ambulā tum nū di uiam, diuersa periculā

Christus multipliciter clamauit in cruce. Primo orationibus deuotis. Secundo lachrymis amarissimis. De his duobus habetur. Qui in diebus carnis suae, praecipue supplicationesq; ad Deum qui possit illum saluum facere a morte eū clamore ualido & lachrymis offerens &c. cruce. Tertio clamauit sanguine. &c. Accessit ad sanguinis asperum sionem, melius loquentem quam Abel. Quarto clamauit corde. Nam ipsum cor homini manifestauit quando lacus suum aperiri uoluit & talis apertio fuit maxima amoris clamatio. Tertio ascendit in cruce tanquam ad spectaculum, unde nos reuocaret. Quando enim anes ad dominos suos redire nolunt ad spectaculum ascendere & ostenso aliquo frusto carnis, assimilare, & se eas reuocare non cessant. Homo autē contumax a Deo auolauerat. Effraim quasi aus auolauit. Ideo Christus crucis spectaculum ascendens, totum corpus suum circumdauit, ut ad se fugitios homines reuocaret.

Christus multipliciter clamauit in cruce. Primo orationibus deuotis. Secundo lachrymis amarissimis. De his duobus habetur. Qui in diebus carnis suae, praecipue supplicationesq; ad Deum qui possit illum saluum facere a morte eū clamore ualido & lachrymis offerens &c. cruce. Tertio clamauit sanguine. &c. Accessit ad sanguinis asperum sionem, melius loquentem quam Abel. Quarto clamauit corde. Nam ipsum cor homini manifestauit quando lacus suum aperiri uoluit & talis apertio fuit maxima amoris clamatio. Tertio ascendit in cruce tanquam ad spectaculum, unde nos reuocaret. Quando enim anes ad dominos suos redire nolunt ad spectaculum ascendere & ostenso aliquo frusto carnis, assimilare, & se eas reuocare non cessant. Homo autē contumax a Deo auolauerat. Effraim quasi aus auolauit. Ideo Christus crucis spectaculum ascendens, totum corpus suum circumdauit, ut ad se fugitios homines reuocaret.

Christus multipliciter clamauit in cruce. Primo orationibus deuotis. Secundo lachrymis amarissimis. De his duobus habetur. Qui in diebus carnis suae, praecipue supplicationesq; ad Deum qui possit illum saluum facere a morte eū clamore ualido & lachrymis offerens &c. cruce. Tertio clamauit sanguine. &c. Accessit ad sanguinis asperum sionem, melius loquentem quam Abel. Quarto clamauit corde. Nam ipsum cor homini manifestauit quando lacus suum aperiri uoluit & talis apertio fuit maxima amoris clamatio. Tertio ascendit in cruce tanquam ad spectaculum, unde nos reuocaret. Quando enim anes ad dominos suos redire nolunt ad spectaculum ascendere & ostenso aliquo frusto carnis, assimilare, & se eas reuocare non cessant. Homo autē contumax a Deo auolauerat. Effraim quasi aus auolauit. Ideo Christus crucis spectaculum ascendens, totum corpus suum circumdauit, ut ad se fugitios homines reuocaret.

Christus multipliciter clamauit in cruce. Primo orationibus deuotis. Secundo lachrymis amarissimis. De his duobus habetur. Qui in diebus carnis suae, praecipue supplicationesq; ad Deum qui possit illum saluum facere a morte eū clamore ualido & lachrymis offerens &c. cruce. Tertio clamauit sanguine. &c. Accessit ad sanguinis asperum sionem, melius loquentem quam Abel. Quarto clamauit corde. Nam ipsum cor homini manifestauit quando lacus suum aperiri uoluit & talis apertio fuit maxima amoris clamatio. Tertio ascendit in cruce tanquam ad spectaculum, unde nos reuocaret. Quando enim anes ad dominos suos redire nolunt ad spectaculum ascendere & ostenso aliquo frusto carnis, assimilare, & se eas reuocare non cessant. Homo autē contumax a Deo auolauerat. Effraim quasi aus auolauit. Ideo Christus crucis spectaculum ascendens, totum corpus suum circumdauit, ut ad se fugitios homines reuocaret.

Christus multipliciter clamauit in cruce. Primo orationibus deuotis. Secundo lachrymis amarissimis. De his duobus habetur. Qui in diebus carnis suae, praecipue supplicationesq; ad Deum qui possit illum saluum facere a morte eū clamore ualido & lachrymis offerens &c. cruce. Tertio clamauit sanguine. &c. Accessit ad sanguinis asperum sionem, melius loquentem quam Abel. Quarto clamauit corde. Nam ipsum cor homini manifestauit quando lacus suum aperiri uoluit & talis apertio fuit maxima amoris clamatio. Tertio ascendit in cruce tanquam ad spectaculum, unde nos reuocaret. Quando enim anes ad dominos suos redire nolunt ad spectaculum ascendere & ostenso aliquo frusto carnis, assimilare, & se eas reuocare non cessant. Homo autē contumax a Deo auolauerat. Effraim quasi aus auolauit. Ideo Christus crucis spectaculum ascendens, totum corpus suum circumdauit, ut ad se fugitios homines reuocaret.

Sed

FER. II. SECUNDAE HEBD.

Sed notandum, q̄ triplici de causa autē ad dominos suos redire nolunt. Aut quando sunt nimis repletæ, aut quando in deuotionem prædæ sunt occupatæ, aut quando non sunt bene domesticæ. Ista triplici de causa homines ad Deum non redeunt, sed potius fugiunt. Primo quando diuitiis sunt repleti nimis. Incrassatus est dilectus & recalcitrauit, incrassatus ipingnatus dilataratus, dereliquit factorem suum & re. a Deo suo. Secundo quando spiritibus peccatorum sunt dediti. Tales similes sunt coruū quem Noe de arca emisit, qui deuotioni cadauerū se dedit, & ideo ad arcam non rediit. Tertio quando non sunt bene domesticæ. Dicitur de leone, q̄ quando coram leone flagellatur canis, leo domesticatur. Multo autē fortius domesticatur canis, si ante ipsum flagellaretur. Pueri etiam uolentes domesticare ues, & ad loquendum docere, dant eis unum bibere. Nullum est animal ita feruente, quod ex beneficiis nō efficiatur mansuetum. & ne. Et tamen multi sunt ita Siluestres, quod domesticari non possunt. Nec ex flagellatione leonis, idest Christi, nec ex potu sui sanguinis, nec ex collatis beneficiis. Quanto ascendit in cruce tanquam in paxillum, ut inde perditos recuperaret. Consuetudo fuit antiquitus, q̄ res perditæ, quando inueniebantur, in paxillo suspendebantur. Olim perditū erant Angeli quantum ad sui numeri diminutionem. Erant perditū actiui, quia non poterant facere aliqua meritoria opera. Erant perditū prælati, quia non poterant subditos instruere, per aliquam salutiferam exhortationem. Erant perditū contemplatiui, quia non poterant Deo vacare, per aliquam dulcem inspirationem. Sed ista omnia, & quæ erant perditæ per Christum sunt inuenta, & in paxillo crucis suspensa. Et hoc est, quod dicitur. *Esa. 22.* Figam illum paxillum in loco fideli, & suspendam super illum omnem gloriam domus patris eius. Vasa diuersa genera. Omne uas paruulum a uasis craterarum usque ad omne uas musicorum. Et hoc quod dicitur. Suspendam super illum omnem gloriam patris eius, refertur ad Angelos, qui sunt gloria domus Dei. Hoc quod dicitur,

Antiqua consuetudo.

Esa. 22.

SERMO I. 54

aitur. Omne uas paruulum, refertur ad subditos & actiuos. Hoc quod dicitur. A uasis craterarum, refertur ad prælatos, qui uino sacre scripturæ alios habent imbueri. Hoc quod dicitur. Usque ad omne uas musicorum, refertur ad contemplatiuos, qui habent in cordibus suis decantare de domino. Nolite inebriari uino in quo est luxuria, sed impleamini spiritu sancto, loquentes uobis factis in psalmis & hymnis, & canticis spiritualibus cantantes & psallentes in cordibus uestris domino. *1 pbe. 5.*

Tertia sermō, secunda hebdomada, sermo primus, In quo tres regulae prælatorum & tres subditorum a Christo dantur, ponuntur.

Super cathedram Moysi sederūt scribæ & pharisæi. *Mat. 23.* Omnia ergo quæcunque dixerint uobis seruate & facite. In præsentī uita dominus esse uoluit quosdam prælatos & quosdam subditos, & utriusq̄ certas regulas dedit. Prælati nanque dedit tres regulas. Prima est, Christus ut subditos uerbis & exemplis instruant. Secunda est, q̄ dedit. ut subditos uerbis & exemplis instruant. Secunda est, q̄ de se sibi fortia & subditis leuora imponant. Tertia est, q̄ de potestate sibi collata non gloriantur nec superbiunt. Contra primam regulam faciunt uerbosi. Contra secundam, superstitiosi. Contra tertiam, ambitiosi prælati. Est igitur prima regula prælatorum, ut subditos uerbis & exemplis instruant. Sed contra hanc regulam faciunt prælati uerbosi, qui bona multa dicunt, sed nulla bona faciunt. quos dominus reprehendit dicens. Super cathedram Moysi &c. Omnia ergo quæcunque &c. sequitur. Secundum operarum nolite scire. dicunt enim & non faciunt. Monet prælatos igitur subditos, ut quando sunt aliqui prælati, qui habent rû mala bona uerba, sed mala opera, nō despiciant uerba propter uerba bona opera, sed relinquunt uitam & accipiant doctrinam. Et uerba de illud dicit Chrysostomus super Mat. triplici exemplo dicens. Ecce spici non uisus terra pretiosum aurum dicit. nunquid propter uisum aurum dicitur, & terra relinquitur, sic & nos doctrinam accipite, & *pl. 1.*

1 pbe. 5.

Regulas omnibus

Christus dedit.

Primam

regulam

secundam

tertiam

pl. 1.

pl. 1.

FER III. SECUNDAE HEBD.

mores relinquite. Secundum exemplum ponit dicēs. Nā & apibus herbæ non sunt necessaria, sed flores colligunt, & herbas relinquunt. Sic & nos flores doctrinæ colligite, & conuersationem relinquite. Potest addi tertium exemplū, quia spinæ lilia produunt, & tñ homo lilia odori, & spinas vitæ. Sic etiam qui libet debet uitæ vitæ spinam prælati, & accipere Dei doctrinam odoriferam. Primum exemplum pertinet ad prælatum immundum, qui est sicut lutū habēs aurū. Est enim lutum propter immundam vitā, & ideo de plateis celestis Hierusalem expurgabitur & in cloacā infernalē proicietur. Vt lutū platearum delebo eos. In isto luto, aurum inuenitur, quādo doctrina sana ab eo profertur. Verba enim Dei dicuntur aurū, quia sicut aurum est incorruptibile, sic verba Dei continent

Pf. 17.

Pf. 118

uā hominem, a putrefactione peccati. In corde meo obsecrat eloquia tua, ut non peccem tibi. Secundum exemplum pertinet ad prælatum superbum. Est n. sicut herba habens florem amenum. Sicut enim herba vires, & cito arefcit, sic superbus cito extollitur & subito dericitur. Mane sicut herba transeat, mane floreat & transpere deo. indu. & arefc. Per mane intelligitur iuuentus, siue sanitas, siue uita. Per uespere e conuerso intelligi potest senectus, uel infirmitas siue mors. Et huic triplici statui respondent tria uerba quæ sequitur, scilicet decidat, induret, & arefcit. Est ergo sensus, q̄ superbus uiget in mane sanitatis, sed decidit in lutum in uespere infirmitatis. Floret in mane iuuentutis, sed induratur in uespere senectutis. Viros in mane præsentis uitæ, sed arefcit in uespere mortis. Ista herba florem producit, quando prælati superbi uerba Dei proponit. Et dicuntur uerba Dei flos, quia sicut flos producit fructum, sic uerba Dei faciunt hominem generare opus suum bonum. Voluntariè enim gentit nos uerbo ueritatis. Tertium exemplum pertinet ad prælatum auarum, quia est sicut spina habens lilia.

Diuitia

spine 10.

Luc. 8.

Diuitie enim spinæ uocantur, sicut habetur. Quod autem in spinis cecidit hi sunt, qui audiunt & a sollicitudinibus & diuitiis uoluptatibus uitæ euntes, suffocati sunt.

Tunc

SERMO I.

Tunc autem ista spina producit liliū, quando prælati auarus profert Dei uerbum. Et dicitur uerbum Dei liliū, quia sicut ad odorem lili, serpentes fugiunt & homines attrahuntur, sic homines serpentiui, uerbum Dei fallidantur. Omnem escam abhominata est anima eorum. Boni autem dulciter apperunt, quam dulcia faucibus suis eloquia tua. Secunda regula prælatorum est, ut sibi fortia & subditis leuiora imponant. Contra istam regulam faciat prælati superstitiosi, quos dominus reprehendit dicens. Alligant onera grauiā & importabilia & imponunt in humero hominum, digito autem suo non uolunt ea mouere. Et istud est contra sacerdotes, qui penitentias nimis graues imponunt. Quod tamen non debet fieri tribus de causis secundum Chryostomum. Prima est propter maius periculum, quia sæpe talis homo penitentiam sibi datam proicit, & tanquam desperatus ad peccata redit. Et ponit exemplum dicens. Si enim pondus super humeros adolescentis posuerit, quod non possit portare, necesse habet, ut aut pondus reiciat, ut sub pondere confringatur. Sic homini cui graue pondus penitentię ponit, necesse est, ut aut penitentiam deiciat, aut suscipiens dum ferre non potest scandalizeret, & amplius peccet. Secunda ratio est propter uitandum Dei iudicium. Vnde subditur. Denique fiet ramus modicam penitentiam imponeutes, nonne melius est propter misericordiam dare rationem, quàm propter crudelitatem. Iudicium sine misericordia fiet illi, qui non fecit misericordiam. Talis poterit dicere Deo. Domine sicut feci aliis, facias mihi. Aliis fui misericors, & tu esto mihi misericors. Istam allegationem facit propheta dicens. Non abscondi misericordiam tuam & ueritatem tuam a con. multo. Domine ne longe facias misera tuas a me. ac si dicat, sicut aliis misericordiam meam non abscondi, sic & tuam a me non abscondes. Tertia ratio est propter liberalem dominum. Chryostomus ubi pater familias largus est, dispensator non debet esse tenax, Si Deus est benignus,

Pf. 106

Pf. 124

Luc. 2.

ut

FER. III. SECVNDÆ HEBD.

ut qd sacerdos eius austeru? Deus quidem adeo largus est, qd peccatum dimittit aliquando tribus syllabis, sicut patet quando Dauid dixit, Peccati. Aliquando cum paucis lachrymis, sicut patet in Petro, qui egressus foras le-

2. Re. 11
Mar. 26
Mar. 14
Ps. 31.

uit amare. Aliquando cum solo proposito cordis. Iuxta illud prophete, Dixi, id est firmiter deliberavi. Confitebor aduer. me in iust. meam domino, & tu remi. impenitentem peccati mei. Tertia regula praelatorum est, qd de sua potestate non superbiant. Contra quam regulam faciunt praelati ambitiosi, quos dominus repræhendit cum dicit, Omnia uerò opera faciunt, ut uideantur ab hominibus. *Vana glo dilatant enim ph. lateria sua &c. illud uitium uana glorie uitiu rix nere praelatis est cõmune, & difficile potest uinci. praelatis plici de causa sicut dicit Chryso. Prima causa est, quia omnia uitia habent bona cõtraria, per quæ uincuntur. sicut fornicatio uincitur per castitatem, superbia per humilitatem, iracundia per mansuetudinem, sola autem uana gloria non habet aliquod bonum per quod superetur. Secunda causa est, quam ibidem Chrysi. assignat, qd ex omni re nascitur, quod eã exterminat, sicut ex legum nascitur uermis, qui ipsum corrodit, ex uestimẽto nascitur tinea, quæ ipsum exterminat, ex oleribus nascitur eruca, quæ olera corrumpit, sic ex aliquo bono opere nascitur uana gloria, quæ ipsum opus inficit. Et quomodo uana gloria de bono opere nascitur, ideo non extinguitur per bonum, sed magis nutritur. Postea subdit Chryso. Nullũ ergo remediũ potest esse contra uanam gloriam, nisi oratio sola, & adhuc ipsa uanitatem habet, nisi caute effusa fuerit. Secundo Christus ponit in euangelio regulas subditorum, quæ sunt tres. Prima est, ut non assument officium docendi, unde ait. Vos autem nolite uocari rabbi &c. Officium enim subditorum, non est docere, sed audire, sicut enim in corpore aliud est officium oculi, aliud auris, & aliud ceterorum membrorum, sic e. clesia aliud habet officium ad praelatos, aliud ad subditos. Praelatus enim ad initar oculi habet illud officium, subditus uerò ad initar auris, habet audire, sicut*

Subditio
vñ regula
tre.
Primã.

SERMO I. 56

ergo confusio esset in corpore, si omnia membra essent oculi, sic confusio esset in ecclesia, si omnes fideles uel lent docere. Si dixerit auris, quoniam nõ sum oculus, non sum de corpore, nõ ideo non est de corpore. Si totũ corpus oculus, ubi auditus? Si totum auditus, ubi odoratus. Secunda regula subditorum est, ut non appetant esse filii terreni, sed filii Dei, & ideo subdit, patrem nolite uocare uobis super terram, unus enim est pater uerus, qui in cœlis est. Sunt enim tria signa, per quæ cognoscuntur filii Dei, & filii terreni. Primum est quia filii Dei respiciant ad cœlum cœlestia desiderando dicentes, Pater noster, qui es in cœlis. Filii autem mundi, respiciunt ad terram, terrena desiderando. Ipsi de mundo sunt, & ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. Isto modo probat aquila pullos suos, nam illos quos uidet respicere ad cœlos tanquam proprios nutrit, illos autem quos uidet ad terram respicere, tanquam de genere abiicit. Secundum signum est, quia filii Dei sunt albi, per puritatem, filii autem terreni nigri sunt per impuritatem. Dicit enim glo. super illad Pallis coruorum inuocantibus eum, qd pulli coruorum, quandiu habent penas albas, nascuntur a Deo, sed postquam incipiunt nigrescere, nascuntur a coruis, per quod datur intelligi, qd Deus pascit illos tanquam filios, qui sunt albi per munditiam, diabolus autem pascit illos, qui sunt nigri, per malitiam. Tertium signum est quia filii Dei parentes suos honorant, & nutriunt, filii autem terreni, econuerso eos despiciunt. Legitur qd cyconix parentes suos cum senescerint, in nido collocant, & usque ad mortem eos nutriunt. Filii autem uiperarum, uentrem matris lacerant, & occidunt. Illi ergo sunt filii Dei, qui parentes honorant & nutriunt. Qui timent dominum, honorant parentes. Illi autem qui eos despiciunt, non sunt filii Dei, sed uiperæ, & ideo maledicti. Est maledictus a Deo, qui exasperat matrem. Tertia regula subditorum est, qd nõ debet exaltari, sed humiliari, ideo subditur, qui autem se exaltauerit humiliabitur &c. Sunt enim quædam leuia, & quædam

1. Cor. 2.

1. Jo. 4.

Ps. 106.

Eccel. 3.

Eccel. 3.

ergo

FER. III. SECUNDAE HEBD.

Eccl. 3. 5.

Isa. 14.

Isa. 9.

Eccl. 3.

dam graua, & quædam media, nam leuitas est sursum eleuari, & grauium est deorsum. Humilitas enim facit cor leue, & ideo ipsum eleuat, utque ad cæli. Oratio humilitatis se nubes penetrat. Superbia uero facit cor graue, & ideo ipsum in profundum deiecit. Deiecit enim dum alleuarentur. Vnde dictum est lucifero dicenti. In cælum conscendam. Verum tamen ad infernum detraheris, in profundum lacu. Anima uero dum est corpore iuncta, licet de se habeat leuitatem, tamen a corpore habet grauitatem iuxta illud. Corpus quod corrumpitur, aggrauat animam, & ideo animæ sanctorum, quæ uiuunt in hac uita, nec omnino eleuantur propter corpore grauitatem, nec omnino in terra commorantur, cum habeant cælestium desideriorum auidentiam, sed in medio commorantur, modo ascendentes per contemplationem in cælum, modo descendentes ad terram per necessarium provisionem. Vnde dicitur. Eleuauit me spiritus inter terram & cælum. Non dicit propheta. Posuit me in terram, quia ibi sunt auari, nec dixit eleuauit me in cælum, quia ibi sunt superbi, sed dixit eleuauit me inter cælum & terram, quia ibi sunt sancti, prout sunt in hac uita corruptibili positi.

Eadem feria tertia secunda hebdomade quadragesime, sermo secundus, De lata spatiosaque superbia uia, Deque angusta, arctaque humilitatis.

Qui se exaltauerit humiliabitur, & qui se humiliabit exaltabitur. Postquam dominus scribas & phariseos, de superbia ambitione reprehendit, consequenter discipulos ad humilitatem adducit, quia sicut dicit Chryl. Infructuosum uerbum est, quo sic alter confunditur, ut alter non erudiat, nam & Deus inquit, non propter malos castigationem super terram transmittit, sed propter bonos, scit enim quia malos flagella non corrigunt, sed malos castigat, ut corrigat bonos, quia nisi bonus ammonitus fuerit, per negligentiam

SERMO II.

gentiam euanesceat. Ponit autem dominus in uerbis prædictis duas uias, & duos fines uiarum. Prima est uia superbie, quæ est lata, & spaciouosa, & ducit ad perditionem. Secunda est uia humilitatis quæ est arcta & angusta, & ducit ad saluationem. Superbia autem est quoddam triuium, eo quod habet tres uias, i. tres species superbie. Prima est superbia in affectu, & ista ortum habuit in cælo. Secunda est in intellectu, quæ ortum habuit in paradiso. Tertia est in actu, & ista est sparsa per totum mundum. Prima igitur, s. superbia est in affectu, quæ consistit in appetitu excellentiæ, & ista habuit lucifer in cælo, qui uoluit dominari, & usque ad cælum exaltari. In cælum conscendam super astra cæli exaltabo. Et quia superbia est naturæ cælestis, ex eo quod in cælo orta fuit, ideo sæpè uiros spirituales, & cælestes inuadit, sicut inuasit apostolos. Intrauit autem cogitatio in eos, quis eorum esset maior. Accesserunt ad lesum iacobus, & iohannes & dixerunt, Da nobis ut unus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram tuam, sedemus in gloria tua. Secunda superbia est in intellectu, quæ consistit in appetitu uanæ & mundanæ scientiæ, & ista ortum habuit in paradiso, quando primi parentes uoluerunt habere scientiam Dei. Eritis sicut dii scientes bonum & malum. Ista superbia multos inuadit, quia multi superbi sunt in suo sensu. Ideo dicitur. Superbiam nunquam in tuo sensu aut in tuo uerbo dominari permittas. Ve qui sapientes citis in oculis uestris, & coram uobismet ipsis prudentes. tales non apperunt sapientiam Dei, sed mundi. Sapientes sunt ut faciant mala, bene autem facere nescierunt. Sapientia carnis mors est. Tertia superbia est in actu, quæ consistit in irrogatione iniuriæ, & ista sparsa est in toto mundo, quia mali & potentes bonos opprimunt, & persequuntur. Opprimamus pauperem iustum, & non parcamus uiduæ nec ueterano, sit aut fortitudo nra lex iustitiæ. Impius præualeat aduersus iustum quare respicis, super inique agentes, & Vorag. Quadrag. H. taces

Species tres.

Isa. 14.

Lac. 9.

Mat. 20.

Mar. 10.

Gen. 2.

Tob. 4.

Isa. 5.

Hier. 40.

Rom. 8.

Sap. 2.

Abac. 3.

FER. III. SECUNDAE HEBD.

taces deuorante impio iustiorē se, & facies hominis qua si pisces maris? Sed nunc uideamus ad quos fines uia ista perducunt. Prima est uia superbiae quae perducit ad profunditatem infimam. unde dictum fuit lucifero dicens, In caelum ascendam &c. Verum tamen ad infernum detraheris in profundū laci. Legitur, q̄ quidam dixit Alexandro superbo. Quamuis leo sit rex animalium, tamē sit rapē cibus formicarum, & arbor pro cetera cito eradicatur, a uolētia uētorum, sic & tu quamuis sis rex hominum, tñ cito eris cibus uermiū, quāuis sis altus, tamē cito eris deprāllus. Secunda superbia ducit ad aeternam ignorātiā. Legitur, q̄ Arist. post mortē suā cui dā dicitulo suo apparuit dicens, se totam scientiam suam amississe, nec aliquid scire nisi penam suam. Nec ratio, nec sapientia erūt apud inferos. Tertia superbia perducit ad infernalem cruciationem. mali enim persequuntur bonos in persona, aliquando usq; ad sanguinē persequendo, aliquando in terrena substantia bonis omnibus spoliando, aliquando in fama, falsa crimina imponendo. Sed illi qui in persona usque ad sanguinem alios persecuti sunt, sanguine irae Dei inebriantur. Sanguinem sanctorum & prophetarum effuderunt, & sanguinem dedisti eis bibere ut digni sunt. Hoc bibit de uino irae Dei. Legitur q̄ Thamaris regina, caput Cyri regis in utrem sanguine plenum misit dicens, Sattare sanguine, quem sitisti. Illi qui persequuntur alios, in terrena substantia, in uentris scinduntur, & in auro liquefacto concremabuntur. Denitias quas deuorauit euomet, & de uentre illius extrahet eas Deus. Legitur, q̄ Nero imperator, qui fuit alienigenus, rum rerum raptor, uisus est apud inferos balacare se in auro liquefacto, & cum uidisset cuneos aduocatorum, dixit eis, uenite ad me uenale genus hominum, & mecum balneamini, quia uobis optimam partem reseruauī. Illi qui persequuntur alios in fama, falsa crimina imponendo, omnia sua crimina in collo suo imponentur, & ab omnibus cognoscentur. Vigilauit iugum iniquitatum mearum, & in manu domini conuoluta suat, & impo-

SERMO II.

fitæ collo meo. Reuelabo pudenda tua & ostendam cunctis gentibus nuditatem tuam, & cunctis regnis ignominiam tua. Secunda uia est humilitas. Et per istam uiam iuit Christus. Humiliauit semetipsum factus obediens usque &c. iuit beata Virgo. Respexit humilitatem ancillae suae. Iuerunt omnes sancti, tam maiores, quam minores. Omnis mons & collis humiliabitur. Finis autem uiae huius humilitatis est, quia ducit ad gratiam in presenti. Deus superbis resistit. humilibus autem dat gratiam. Et ducit ad gloriam in futuro. Iob. Qui humiliatus fuerit erit in gloria. Ipsa quidem humilitas meretur gratiae impletionem, impletur augmentationem, augmentatur conseruationem, conseruatur glorificationem. Primo namque meretur gratiae impletionem, Qui emittit fontes in cōuallibus, id est gratiam suam prestat humilibus, inter medium montium pertransibunt aquae. Duo montes, sunt duae species superbiae. Quarum una nascitur ex re temporali, alia ex re spirituali. Inter istos duos montes est uallis humilitatis, nō declinans ad aliquam speciem superbiae, & in isto medio pertransibunt aquae gratiarum. Secundo humilitas meretur gratiae impletur augmentationem. Et hoc potest ostēdi per tria exempla. Primo per exemplum pupillae. Quia secundum Gregor. Quanto pupilla est nigrior & minor, tanto est lucidor. Sic & homo, quāto est despectior contra Deo, nigra sum, scilicet reputatione mei, & ideo for-

Can. 3.
Phil. 2.
Luc. 1.
Esa. 40.
Iac. 4.
Humilitas quid meretur
Ps. 103.
Can. 1.

FER. III. SECUNDAE HEBD.

Eccl. 10. Spiritualem. Taliter conseruanda docetur. Quid super-
Gen. 18. bis terra & cinis? Taliter conseruabat, qui dicebat. Secun-
quar ad dominum meum cum sim puluis & cinis. Secun-
do per exemplum arboris. Rami enim arboris, qui sunt i-
mo positi, sunt securi, sed qui sunt in alto, saepe frangun-
tur a uolentia uenti. Ideo lucifer corruit, quia in imo sta-
re noluit. Tertio per exemplum pulueris. Virtutes enim
sine humilitate, sunt sicut puluis, sed cu humilitate, sunt
sicut terra firma & solida. Greg. Qui sine humilitate uir-
tutes congregat, quasi qui puluerem ante uentum por-
tat. Quarto humilitas meretur gratia augmentate glo-
rificationem. Et hoc ostenditur per tria exempla. Primo
per exemplum turris dicens, Cogitas magnam fabricam
construere in altitudine, de fundameto cogita humilia-
tis. Qui enim uolet turrem construere, per quam ascendat
ad caeli celsitudinem, ponat pro fundameto humilitate.

1. Co. 3. Illud fundamentum ponit Apostolus dicens. Dei aedifica-
tio estis, ut sapiens architectus fundamentum posui. Se-
cundo per exemplum arboris. Vnde dicit, Arborem atre-
dite, figit radicem in humili, uerticem tendit ad caelum, si-
ne radice auras petit, ruina est non incrementum. Qui
igitur figit radicem in imo humilitatis, facit fructum

4. Re. 19 sursum coelestem facietatis, Quodcumque reliquum fue-
rit de domo Iuda, mittet radicem deorsum, & faciet fru-
ctum sursum. Tertio per exemplum aetatis. Vis magna
esse, a minimo incipere. Homo enim prius est paruulus,
& postmodum per etatem crescit, & fit magnus. Ideo

5. Re. 15 dicitur. Nonne cum paruulus esses in oculis tuis ca-
put factus es in tribubus Israel. Ideo dicitur.

Mat. 16. Aduoca's Iesus paruulum statuit in me-
dio eorum, & dixit. Quicunque hu-
milauerit se sicut paruulus
iste, hic maior est
in regno coe-
lorum.

Feria

SERMO I. 59

*Feria quarta secunda hebdomade. Sermo primus.
In quo Christus passionem suam praedicat, indi-
cretet petentes arguit, & indignatos di-
scipulos ad pacem reducit.*

Ascendens Iesus Hierosolymam, assumpsit duo **Mat. 20**
decim discipulos suos secreto, & ait illis: Ec-
ce ascendimus Hieros. &c. Saepe dominus pas-
sionem suam & resurrectionem suam discipulis suis praedi-
cebat, siue ut ex hoc se Deum esse ostenderet, quia su-
perata prauidebat, siue ut discipulorum animos roboraret
ne scilicet adueniente passionis tempore scandaliza-
rentur. Quia sicut dicit Greg. Minus enim iacula feri-
unt, quae prauidetur, siue ut passionem eius uidentes
resurrectionem eius futuram sperarent. In hoc ergo eu-
angelio dominus tria facit. Primo suam passionem praedi-
cit, & hoc in principio huius euangelii. Secundo indi-
cretet petentes redarguit. Et ista pars incipit ibi. Tunc
accessit ad eum mater filiorum Zebedei, &c. Tertio disci-
pulos indignatos ad uiam pacis reducit, & ista pars inci-
pit ibi. Et audientes decem indignati sunt. Circa primum
notandum, quod licet modo non sit tempus pas-
sionis, ecclesia tamen in hoc euangelio, de passione men-
tionem facit, ut ad sustinendam quadragesimalem poenitentiam,
fideles feruentius animentur. In hac enim fit mentio.
quadrage. fideles debent habere contritionem operis. Et ista fa-
bilitate confessionem oris, & satisfactionem operis. Et ista sa-
tisfactio consistit in tribus, scilicet in ieiunando, in oran-
do, & in elemosynas largiendo. Memoria autem pas-
sionis ad omnia ista hominem inducit.

*Quare de
passione
fit mentio.
In 4o. qd
habere te-
neamur.*

Primo inducit ad dolendum, & conterendum de
peccatis suis. Hoc signatum est in hoc, quod in pas-
sione Christi petrae scissae sunt. per quod datur intel-
ligi, quod memoria passionis Christi, saepe corda lapi-
deae ad contritionem frangit. Legitur quod est quoddam
genus lapidum adamantum, qui non possunt frangi,
H 3 nec

nec per ignis combustionem, nec per mallei percussio-
nem, franguntur autem per sanguinis calidi infusionem.
Sic etiam multi sunt, quos non frangit ad poenitentiam,
nec martyrum tribulatio, nec iudiciorum Dei commina-
tio, frangit autem eos dominica passio. Secundo me-
moriam passionis Christi inducit hominem ad confiten-
dum. In huius significationem, in passione Christi mo-
numenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum, qui
dormierant exierunt, & surrexerunt. Monumentum scru-
tidum est cor nostrum, in quo tot sunt corpora mortua
quot sunt peccata mortalia, & ideo monumentum tunc
aperitur, & mortui resurgunt, quando peccator ad me-
moriam passionis Christi, os suum aperit & peccata ni-
cario domini dicit. Ideo dicitur. Surge qui dormis, &
exure a mor. & ille Christus. Tertio inducit ad ieiunan-
dum, qui enim considerat, quod Christus ieiunavit & e-
suriuit, de facili sua ieiunia sustinebit. Christum enim
tribus vicibus esuriuit. Primo quando quadraginta die-
bus, & noctibus ieiunavit, & tunc non habuit ad come-
dendum nisi lapides. Sicut habetur. Alia vice esuriuit &
situit, scilicet in passione quando dixit, Sitio, ut habe-
tur, & tunc non habuit ad comedendum nisi fel, & ad
bibendum acetum. Dederunt in escam meam fel, & in si-
ti mea potauerunt me aceto. Alia vice esuriuit, & tunc
non habuit ad manducandum nisi folia fici. Sed Chris-
tus nec lapide. uoluit comedere, nec folia manducare,
nec acetum bibere, quia ipse non incorporat homines la-
pideos, nec duos, & obstinatos, nec habentes tantum fo-
lia, scilicet uerbosos tantum, nec homines aceto sos per
odia & rancores amarus. Quarto inducit ad orandum.
Multum enim inducitur homo ad orandum, quando co-
siderat, quod Christus in cruce taliter orauit. Nam ora-
uit uerbis pietatis. Dimitte illis non enim sciunt, quid
faciunt. Orauit lachrymis. In diebus carnis suae, id est
passionis suae, preces supplicationesque ad Deum, qui
posset illum saluum facere a morte, cum clamore uale-
do & lachrymis offerens. Orauit effusione sanguinis.

Accessi-

Accessisti ad sanguinis effusionem melius loquentem, *Heb. 12.*
quam Abel: quia sanguis Abel petebat uindictam, san-
guis uero Christi misericordiam. Quinto inducit nos
ad eleemosynarum largitionem. Non enim debet homo
esse auarus, quando considerat, quod Christus in passio-
ne sua fuit tam largus. Ipse quidem largus fuit in lar-
gendo, quia latroni paradysum dedit. Largus in par-
cendo, quia persecutoribus suis totaliter indulgit. Lar-
gus in redimendo, quia non guttam, sed totum sangui-
nem pro nobis dedit & effudit. Secundo indiscretè pete-
tes redarguit. Iac. & Io. mediante matre petierunt, &
Iac. sederet ad dexteram, & alius ad sinistram. Non
enim hoc petere uoluerunt per se, quia petere prima, ta-
men pro aliquo ignorante, tollerabile est. Ipso uero scie-
te & consentiente, reprehensibile est, pro se uero uere-
cundum & uituperabile. Dominus autem uolens ipsam
reprehendere, non respondit matri, sed filiis. Tum
quia secebat, quod ista petitio a filiis procedebat. Tum
quia femina erat, ad inuendum, quod non est honor
homini, contendere cum muliere. Tum quia erat uetu-
la, & pium est mulieres uetulas consolari, nec eas obiur-
gare. Tum quia erat amica, & ideo noluit eam repre-
hendere, sed sibi deferre. Tum quia erat mater, & ipse
sciebat, quod quilibet mater naturaliter amat filios
suos, & bonum ipsorum desiderat. Respondit autem do-
minus eis ualde modestè & discretè, quia non dixit non
dabo, quia ex hoc alii fuissent indignari. Nec dixit non
dabo, quia ex hoc isti fuissent confusi, sed suam respon-
sionem temperauit dicens. Dabo uobis & non dabo.
Non enim dabo ex eo, quod estis mei propinqui, dabo
autem si fueritis meriti, & ideo dixit. Potestis bibere ca-
licem, scilicet passionis, quem ego bibiturus sum? Di-
xerunt: Possumus. Nam Ioannes bibit, quia fuit uirgis
flagellatus, in oleo adustus, ueneno potatus, in exilium
relegatus. Iacobus bibit, qui fuit capite truncatus. Eo-
rum autem petitio quodammodo uerificata est, quia ad
dexteram & ad sinistram sunt ambo. habent enim plus-
quam

H 4 quam

Quid & quam petierunt. Per sinistram uita praesens. Per dexteram autem, uita beata designatur. Sedent igitur hi duo Apostoli a sinistris Dei, quia corpus beati Iacobi, & sepulchrum beati Ioannis in multa gloria habentur. Sedent a dextris Dei, quia eorum animae beatificantur. Vel potest dici, quod dextera Christi est oriens, sinistra est occidens. Sedet igitur Ioannes a dextris, quia eius monumentum est ex parte orientis. Sedet Iacobus a sinistris, quia eius corpus est ex parte occidentis. Vel potest dici, quod per dexteram intelligi potest, Christi deitas, per sinistram eius humanitas. Per beatam igitur resurrectionem, ibi Apostoli & alii sancti sedent ad dexteram, quia eorum animae beatificantur in contemplatione diuinitatis. Sedebunt ad sinistram Dei, quia eorum uisus corporalis, beatificabitur in uisione humanitatis Christi. Tertio Christus discipulos indignatos ad pacem reduxit, eos ad humilitatem deducendo, & seipsum in exemplo praebendo. Sciebat enim, quod humilitas est causa pacis, sicut est conuerso superbia est diuisionis. iuxta illud. Inter superbos semper iurgia sunt, qui autem omnia agunt cum consilio, reguntur sapientia. uidemus enim, quod duo corpora plana, possunt adinuicem applicari. corpus autem sphericum, & concauum, possunt adinuicem conuenire, quia concauum recipit sphericum intra suam concauitatem, duo autem spherica non possunt applicari, nisi in puncto. Eodem modo duo homines plani & mansueti, uiuunt pacifice & iocunde. Audiant mansueti & letentur, unus enim superbus, & unus mansuetus conuenire possunt, quia mansuetus intra concauitatem suae humilitatis, recipit tumorem illius elationis. Cum his, qui oderunt pacem pacis. &c. Duo autem superbi, non possunt conuenire, nec applicari nisi in puncto, pungeret quidem se possunt, pacificari uero non possunt, & ideo bene dicit Salomon. Iater superbos semper sunt iurgia.

Humilitas est pacis causa

Pro. 13.

P/a. 33.

P/a. 129.

Eadem feria quarta secunda hebdomada 40. Sermo secundus. In quo ostenditur in hac uita res esse calices: similiter & in aeterna: qui in eis bibant.

Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? Dicunt ei. Possumus. Ait illis: Calicem quidem meum bibetis, &c. Isti duo Apostoli in petitione ista, non fuerunt bene discreti, quia uoluerunt metere antequam seminarerent, coronam percipere, antequam decerassent, brauium habere, antequam cucurrissent, & ideo Christus eos reprehendens dicit. Nescitis quid petatis, potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? hoc est, potestis pati pro nomine meo, sicut ego passurus sum pro uestra salute? Appellatur autem passio Christi calix, quia calix dicitur a calore: Vel secundum Isid. dicitur a calone quod est lignum, erat enim calix antiquitus, quoddam uas ligneum, in quo infirmis medicina propinabatur, quae medicina erat amara, & calida, & sanatiua. quia passio Christi fuit propinata in ligno crucis cum amaritudine doloris, cum feruore amoris, & cum effectu non sine curationis. Notandum autem quod Deus habet tres calices in presenti, & tres in futuro. Primus calix praesens est plenus balsamo. Secundus est plenus absinthio. Tertius est plenus sanguine rubicundo. Primus calix in praesenti est plenus balsamo. Est enim calix gratiae innocentiae. Secundus calix est poenitentiae. Tertius calix est passionis dominicae. In primo calice qui est plenus balsamo spiritus sancti & gratiae, bibit Christus qui spiritu sancto plenus fuit, de cuius plenitudine accipiunt omnes. bibit uirgo Maria, quia Dei gratia fuit plena, biberunt omnes sancti Apostoli, in Penthe qui spiritu sancto fuerunt repleti, biberunt omnes iusti qui habent gratiam Dei. Sunt autem signa per quae cognoscitur quoniam aliquis in isto calice biberit, & ex ista potatione tria sequuntur. Primum est mundanae uitae extinctio. Qui biberit ex aqua hac sitiet iterum, qui autem biberit aquam quam ego dabo ei non sitiet in aeternum. Chryl. Vere non

Calix: quare Christi passio non cenet.

Deus habet tres Calices: in praesenti & res in futuro. De primo Calice.

Effectus primi calicis.

Eadem

FER. IIII. SECUNDAE HEBD.

non habet super terram quod amet, qui donum celestis in ueritate gustauerit Aug. Qui biberit de fluuio paradisi, cuius gutta est maior oceano, restat ut in eo sitis mundici huius penitus extincta sit. Vocat Aug. fluuium paradisi amorem spūs sancti, oceanum autem uocat collationem omnium amorum mundanorum, quando igitur una gutta amoris spiritus sancti, in cor hominis uenit, totam collationem amorum mundanorum extinguit. Secundum est mente in caelestibus habitatio, qui enim calicem spiritus sancti bibit, frequenter in caelum per desiderium salit. Aqua quam ego dabo, fiet in eo fons aquae salientis, id est salire facientis, in uitam eternam, taliter sciebat qui dicebat. Nostra conuersatio in caelis est. Tertium est mentis exultatio. Sicut enim supra nubes serenum est serenum, infra uero nubes turbulenta, & impetuosorum, sic in cordibus sanctorum uirorum semper est serenitas, & iocunditas cordis, in cordibus uero reuerentorum, semper turbulenta cogitationis, & nullam iocunditatem facit spiritus sanctus. Vinum laetificet cor hominis. Pro 40. mialis. Secura mens iuge conuiuium. Secundus calix est plenus absinthio, & iste calix est poenitentiae, in quo calice licet biberunt apostoli post Christi passionem, bibunt etiam Magdalena, biberunt omnes poenitentes, si enim dilexerit ipsam gratiam, accedat ad hunc calicem & bibat de absinthio amaræ poenitentiae, & quanto fuerit amarior, tanto erit uirtuosior. Chrys. Aspera medicina melius curat, ubi morbus curabilis est, quam leuis. Istud autem absinthium amaræ poenitentiae debet dulcorari per spem caelestis gloriae. Agite poenitentiam, appropinquabit enim regnum caelorum. Ecce promissum premium. Et dixit agite, non dicite. Quod est contra praedicatores uerbosos, qui dicunt, & non faciunt. Nec dixit cogitate, sed agite. Quod est contra illos, qui habent multa bona proposita, sed non complent per bona opera, nec dixit sentite, sed agite. Quod est contra hypocritas & ostentatores, qui fingunt se habere exterius pellem ouinam, &

Io. 14.
Ps. 4.

Ps. 103.
Pro 40.

De secundo calice
qui bibet.

Mat. 3.

SERMO I.

intus habent uoluatatem lupinam. Nec dixit ageris in futuro, sed agite in praesenti, quod est contra procrastinatores, cum tamen dicatur. Ne tardes conuerti ad dominum, & ne differas de die in diem, & sequitur superior auctoritas. Appropinquabit enim regnum caelorum, Magna liberalitas Dei, quia regnum caelorum nobis appropinquare facit. Maior quia ipsum regnum nobis tribuit. Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri uestro dare uobis regnum. Maxima, quia ipsum regnum intra nos est. Regnum caelorum intra uos est. Tertius calix est plenus sanguine. & iste est calix dominicae passionis, in isto calice bibit ipse Christus, sicut ipse dicit hic. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? Biberunt omnes martyres. Hi sunt qui uenerunt ex magna tri. & la. sto. suas in san. agni. Omnis autem alius sanguis habet inficere. Solus uero sanguis Christi habet dealbare. & ideo habet naturam lactis. Nec mirum, si enim lacte sanguis bis coctus, sicut in uenis, & in mammillis, & uirtute illius duplicis decoctionis conuertitur in albedinem, multo fortius sanguinis Christi dealbare habebit, quod non tantum bis sed ter fuit excoctus, sicut amoris. Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Amor enim ignis est. Iuxta illud. Ignem ueni mittere in terram. ignem passionis. Igne me examinasti, sicut examinatur argentum. Item ossa mea sicut cremium aruerunt. Cremium est lardum in sarragine adustum & aridum, de quo omnis pinguedo exiit. Cor sic fuit igne passionis adustum, quod totus sanguis de eo exiit, & in cruce sicut lignum aridum remansit. Fuit etiam coctus igne doloris. O uos omnes qui transitis per uiam, attendite & uidete si est dolor &c. Dolor enim Christi fuit magnus intensiue, quia intensum dolorem in cruce sensit, & propter loci neruositatem, quia pedes & manus sunt neruosae, & propter totius corporis ponderositatem. Fuit etiam magnus ostensiuus. illum enim magnam fuisse dolorem ostendit Christus, qui in cruce sicut ar habet

Eccl. 5.

Liberalitas Dei.

Luc. 12.

Luc. 17.

De tertio calice qui bibet.

Apo. 7.

Ioan. 13.

Luc. 14.

Ps. 16.

Ps. 101.

Thre 1.

Doloris

Christi

magnus

do.

Osten-

Ostendit sol, qui lucem suam subtraxit, ostendit terra, quae contremuit. Fuit etiam magnus extensus, quia ad instanti suae conceptionis, usque ad vltimam horam passionis se extendit, mox enim vt conceptus fuit, suam passionem prauidit, & semper in imaginatione habuit. & ideo nunquam vnum diem, nec vnam noctem in terra uita sua sine dolore pertransiuit. Defecit in dolore

Tres Calices post hanc vitam, quorum primus est plenus uino mero. Secundus uino mixto. Tertius plenus his tribus calicibus. dicitur. Calix in manu domini tui meri, quantum ad primum, plenus mixto scilicet quantum ad secundum. Veruntamen fex eius non est extensa: ibi omnes peccatores terrae. quantum ad tertium.

Anima- rum dif- ferentia. Quaedam animae sunt quae statim euolant, quaedam quae aliqua purganda secum portant, quaedam quae in mortalitate peccato decedunt. Ista igitur primus calix Dei, plenus mero: Et iste calix est caelum, ubi est pura gloria sanctorum. in hoc calice bibunt animae sanctorum, quae statim euolant, quia gloriam meram accipiunt, et

Can. 5. libus dicit Deus illud. Bibite amici mei & inebriamini, sancti enim prout sunt in praesenti uita, sancti Deo charissimi. prout sunt in patria cum animabus, sancti Deo amici. prout uero erunt cum corporibus, erunt Deo charissimi. Sancti ergo qui sunt Deo charissimi, de hoc uino mero quendam gustum recipiunt, dum sunt in hac uita aliquem gustum diuinum dulcedinis hauriunt. prout uero amici bibunt, quia eorum animae ex uisione diuinitatis suas delectationes accipiunt. prout uero erunt charissimi in corpore & anima glorificati, ebriuerunt, ebrietate enim non causatur ex uino semel gustate, sed ex frequentati actu bibendi, tunc enim sancti bibent, quia delectationem suam haurient ex contemplatione diuinitatis, tunc

Purgatio uini quae in calice dicitur. rebibent quia delectationem suam percipient ex uisione humanitatis. Secundus calix est plenus uino mixto. & iste calix est purgatorium. in isto purgatorio seu calice bibunt animae quae portant secum cremabilia & purganda:

et habent quidem gloriam sed eam percipiunt cum aduentione praecedentis poenae. Vinum tuum mixtum est aqua. Ipse saluus erit. Ecce uinum purum, sic tamē quasi per ignem. Ecce mixtio aquae. Vel pot dicitur, quia locus purgatorius est calix uini mixti, quia ibi multiplex mixtio reperitur. Est enim mixta poena cum gratia securitas cum timore. n. de gloria securi habenda, sed semper timet ne nimis differatur a gloria. Est ibi consolatio cum desolatione. habent. n. consolatione de tali securitate, de angelorum uisione, sed hanc desolatione de poenae acerbitate, & de deumonia uicinitate. Tertius calix plenus est fece. & iste calix est infernus, in quo bibent animae immortaliter decedentes. In inferno quidem sunt feces omnium elementorum & Infernus, omnium rerum. post resurrectionem enim purgabuntur omnia elementa. nam ab aere remouebitur omnis turbulencia nubium, & omnia turbulencia tanquam fex proicietur in cloacam infernalem, & remanebit aer clarissimus sicut cristallus, similiter terra remouebitur omnis impuritas, & proicietur tanquam fex in cloacam infernalem, & remanebit terra fulgidissima sicut aurum. Vidi caelum nouum quo ad renouationem aeris, & Apoc. 21

terra noua quo ad renouationem terrae. similiter renouabit mare, quia tota tepestuositas a mari auferetur, & in infernum proicietur, & remanebit mare tranquillum, & fulgidum sicut vitrum. Vidi tanquam mare vitreum. Similiter ab inferno auferetur & diuidetur calor a luce, & totus calor transferretur ad regionem donatorum, ut amplius cruciatur, & tota lux transferretur in regionem beatorum, ut amplius iocundetur. Vox domini intercidentis. i. diuidentis flammam ignis. & Apoc. 18

lucis, in inferno erunt feeces aliarum rerum. Sunt enim sex quae in hac uita appetuntur ab hominibus quae hanc feeces suas scilicet pulchritudo, sanitas, gaudium, uita, lux homines & diuinitas. Fex autem pulchritudinis est segditas, & turpando, fex sanitatis est infirmitas, fex gaudii, est dolor & tristitia. Fex uitae est mors, fex lucis est tenebra, fex diuiciarum est paupertas, iuxta hominum opinionem. Deus igitur post resurrectionem, leuabit uinum de feeces, & totum uinum purum. pulchritudinem, sanitatem, gau-

Esa. 1. 1. Cor. 3

Infernus, calix dicitur.

Apoc. 21

Apoc. 18

Pf. 28.

in hac ui

sa.

gau-

gaudium, uitā, lucem, & diuitia, ponet in calice, in & cel-
lario beatorum. feces autem, turpidiudicem, infirmita-
tem, dolorē, mortem, tenebras, & paupertatem, in cle-
am prouocet infernalem. Bibistis de manu domini cali-
cem irae eius, usque ad fundum, calicis soporis, bibistis &
potastis uique ad feces.

*Feria quinta, secunda hebdomada quadragesime. Ser-
mo primus. De triplici homini statu, in uita, in
morte, & post mortem.*

Homo quidā erat diues & induebatur purpura
& bysso: Secundum beatum Augustinum Status homi-
nis triplex consideratur, scilicet in uita, in morte, &
Status homo post mortem. Quantum ad hunc triplicem statum, de
minis tri scribitur hic diues & pauper. Status enim diuitis in tri-
plex. ra, fuit in magnis diuitiis, quia erat diues, in magnis ho-
noribus, quia induebatur purpura & bysso, in magnis
delitiis, quia epulabatur quotidie splendide. Non autem
reprehēditur ex eo quod diues erat, sed quia circa diuitias
Diuēs 3. tripliciter peccabat. Primo eas auare retinendo, quia in
circa diui hil pauperi dare uolebat. Hoc est enim proprium auari-
tas pec- ut omnia sibi bona retineat, & nihil alteri tribuat, unde
cabat. in persona auari dicitur. Inueni requiem mihi & nunc
Ecl. 11. manducabo de bonis meis solus. Non fuit talis Ale-
Noia. de xander, qui nihil habere uolebat quod suis militibus di-
Alex. uidere non poterat. Vnde cum semel per quandam fili-
uam pergeret, & ipse cum exercitu suo ferē siti deficeret,
quidam pro magno munere ciphū aquae sibi dedit, quē
ille fundi mandauit, noluit enim solus bibere ex quo
alio non potuit cōmunicare. Secundo eas uane expende-
bat in uestibus curiosis, & delicatis epulis, debemus qui-
dem bona temporalia utiliter expendere, cum sine non
nostra, sed a Deo ad dispensandum nobis cōmissa, ipsi
pauperibus, quod enim non sunt nostra propria, patet in
morte, quia nobiscum eas portare non possumus. Quā
canis duos homines sequitur; cuius sit ignorantur, sed
quando

quando homines ab inuicem separantur, tunc canis do-
minum suum sequitur, sic quasi dux personae sunt ho-
mo & mundus, & cuius sunt diuitiae hominis, uel munda-
di, in uita non apparet. sed in morte, diuitiae remanent in
mundo, & homo nudus recedit de mundo. Et propte-
rea dicitur. Nudus egressus sum de utero matris meae,
nudus reuertar illuc. Tertio ipsas diuitias nimis aman-
do. Nimis enim iste diues diuitias suas amabat, & cor
suum in eis posuerat, contra illud. Diuitiae si affluant
nolite cor apponere, & merito non debemus cor appo-
nere, quia amantes se immergunt in interitum. Et ideo
non eas potius mergere debemus, sicut fecit Socrates
Thebanus, qui sicut refert Hieronymus. Collecto magno auri
ponderē proiecit in mare dicens. Abite male cupidita-
tes in profundum ego uos mergam, ne ipse mergar à uo-
bis. Secundus status eius fuit in honoribus, quia indue-
batur purpura & bysso ad ostentationem, & uanam glo-
riam. Homo quidem per peccatum fuit uulneratus, ex-
cœcatus & in furto deprehensus & ideo quando Deus ue-
lies sibi dedit tanquam uulnerato ligaturam adhibuit,
tanquam excœcato, uelamen appo-
cauterium impressit. Tale igitur est de pulchritudine ue-
stium gloriari, quale eēt si aliquis uulneratus gloriare-
tur de eo, quod habet ligaturam sericam, uel excœca-
tus de eo quod habet uelamen deauratum, uel fur de eo quod
habet uelamen pulchrum cauterium. Vnde qui gloriatur
in ueste similis eēt furi qui cauterio gloriatur. Ter-
tio fuit in delitiis, quia epulabatur quotidie splendide. fa-
ciebat enim cōuiuia lauta. Vnde dicitur epulabatur, nā
epulae ab epulentiā sunt dictae, & talia ducunt hominē
ad inopiam. Qui diligit epulas in egestate erit. Conui-
uia continua. Vnde dicitur quotidie, & talia ducunt ad
intemperantiam. Noli esse in conuiuio potatorum & eg-
Conuiuia delicata. Vnde dicitur splendide, & talia du-
cant ad luxuriam. Greg. Praeae semper, epulas comita-
tur uoluptas. Status autem mendici erat econuerso, il-
le enim fuit in diuitiarum ueritate, iste in extrema pau-
peritate,

*Iob. 1.
Psal. 61.
1. Thi. 6.
Socrates
spuit di-
uitias.
Secundus.
Tertius.
Ter. Epula
fa unde.
Pro. 21
Pro. 23.
Status
pauperis*

FER. V. SECUNDAE HEBDO.

*Pauper
3. mag.
in gmo
da patie
batur.*

Lazarus

Secundo

Pf. 90.

Hier. 21

upertate, ille purpura & bysso indutus. iste uelceribus circundatus, ille abundabat delictis, ille indigebat misericordia. Iste pauper secundum Greg. tria magna incommoda patiebatur, scilicet paupertatem, infirmitatem, & grauem tentationem. Magnas enim tentationes patiebatur cum uideret se non habere panem, neque salutem, & diuitem, & tantam uoluptatem, & tamē quodlibet istorum sibi ad poenam sufficiebat, scilicet aut paupertas sine infirmitate, aut infirmitas sine paupertate, aut tentatio sine utroque, sed Deus ad probationem hæc sibi dedit, erat quidem Lazarus aurum Dei, margarita Dei, & stella Dei. Ut igitur probaretur, positum est illud aurum in camino paupertatis, & non potuit corrumpi, posita est ista margarita in sterquilino ulceroque infirmitatis & non potuit infici. Posita est ista stella in nebula tentationis & non potuit obscurari, sed modo extractum est aurum de camino, & positum est in cœlesti thesauro. Leuata est Margarita in sterquilino & posita in regali ornamento, purgata est stella ab omni nebula tentationum & resurgit nobis exemplum. Secundo describitur status istorum in morte, quia uterque mortuus, quia uterque de mundo raptus, sed differenter. nam diues mortuus est morte culpæ, qua separatur anima a Deo, postmodum mortuus est morte naturæ, qua separatur anima a corpore suo, tandem morte gehennæ qua separatur anima a Deo, uisibilibus & beatorum consortiis. Lazarus mortuus est unica morte, scilicet morte naturæ, uterque etiam fuit de mundo raptus, sed differenter, quia Lazarus in sinum Abraham ab angelis fuit deportatus, ista portatio facta est propter cultum diæmonum. Angelis suis Deus mandauit de te ut custo- diam. Propter reuerentiam sicut episcopi in manibus portantur, quando inronizatur, propter letitiam. Chry. Sufficiebat ad portandum unus angelus pauperem, sed propter plures ueniunt, ut chorum letum faciant. Diues autem tanquam parochianus diaboli, ad cimiterium infernale fuit deductus. Tali sepultura sepeliuntur uisibiles & impide, qua sepultura dicitur. Sepultura asini sepelietur

SERMO. I.

pelietur putrefactus & proiectus extra portas hierusalem. Sepultura asini talis est, quod pelle excoriatur, & ipsa ra asini pelis a suo domino possidetur, carnes uero eius a canibus lacerantur, ossa autem plumis & grandinibus exponuntur, sic etiam quando aliquis diues moritur parietes sui eum in omnibus sua expoliât, uermes carnes eius lacerant, grandines infernales animam eius cruciant, quæ quidem anima naturam ossis habet, quia consumi non poterit. Cum morietur homo hereditabit serpentes, scilicet infernales quo ad animam, & bestias ideo parentes uastantes terram id est substantiam, bestia enim quasi uastia dicitur & uermes, scilicet corrodescentes carnem propriam. Tertio describitur status istorum post mortem, quia pauper in sinu Abraham, locus superior inferni habens aliquam lucem, qui dicitur sinus propter tranquillitatem, sicut suum maris dicimus aliquem locum a uentis quietum diues uero fuit in tormentis diuersis, sicut fuerat in diuersis peccatis. Nam sicut dicitur. Per quæ peccat quis per hæc torquetur. Peccauerat quidem iste diues in diuitiarum ubertate. ideo punitur in extrema paupertate. non petebat balsamum neque strolam aquæ, nec manum plenam aqua, sed tanquam minimum digitum in aqua intrinigi, & tum non potuit obtinere, quia sicut dicitur. In diuitiam sine misericordia fiet ei qui non fecerit misericordiam. Vocat autem extremum digiti Lazari modicum suffragium meriti sui. & uocabat guttam aquæ modicum quid refrigerantis misericordiæ. Secundo peccauerat in uestium uarietate. ideo punitur poenarum diuersitate. Habuerat enim duo mutatoria uestium, scilicet purpuram & byssum. & ideo modo habet duo mutatoria poenarum de quibus dicitur. Ad calorem nimium transcat ab aquis niuium. qui enim induebatur purpura quæ habet colorem igneum modo induitur ueste ignea. & qui induebatur bysso, quæ habet colorem niuium seu candidum, modo induitur uestimēto niui. Quando igitur diues est in igne ardentissimo, tunc indutus est purpura, quæ dicitur in niue frigidissima. tunc indutus est bysso candida.

*Septu-
qualis sit
Ecol. 10.
Tertio.
Sap. 11.
Quot mo-
dis diues
peccauerat.
Iac. 20*

Lingua
diuitis
triplici-
ter pecca-
uerat

FER. V. SECUNDAE HEB D.

Tertio peccauerat peccato gulae. Ideo ponitur ad finem linguae. Non est autem dicendum quod diues iste habuit linguam corporalem, sed dicitur cruciari in lingua. id est in anima quae pro peccato linguae torquebatur. Tripliciter enim peccauerat lingua. Primo pauperem irridendo. Secundo nimis voluptuose edendo. Tertio inter conuiuuias detractiones ipsam laxando. Petrus Rauena. Lingua magis ardet quae pauperi insultauit, & nunc degustat cruciatus, quia preciosos cibos & odorata pocula degustauit. Tertio peccauerat in lingua inter conuiuia ad detractiones ipsam laxando. Christo. Qui in conuiuio do magis in loquacitate peccauerat, in lingua atrociter debebat. Multi sunt etiam qui pro isto triplici peccato linguae puniuntur, & qui de pauperibus, derisiones faciunt, & laute & voluptuose comedunt, & bonis detrahere non desistunt.

Eadem feria quinta, secunde hebdomade. Sermo secundus. In quo ostenditur quinquplex de causa peenae diuitis multiplicatae.

Pena diuitis ex multis augetur. primo. Ex. 32.

Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno. Postquam dominus descripsit diuitis vitam, subiunxit eius poenam, ut omnes considerantes poenam non imitentur vitam. Poena autem huius diuitis augetur ex multis. Primo ex ratione loci in quo posuitur, quia sepultus in inferno. Ibi enim sepulchra habent superbi, luxuriosi, & auari. De sepulchris enim talium dicitur. Ibi affur & omnis multitudo eius in circuitu eius, sepulchra illius, qui descendunt ad infernum cum armis suis. Ibi etiam & omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui, qui descendunt ad terram ultimam. Ponuntur autem hic tres demones principales, scilicet Assur, Mofoch, & Elam Mammona. Asmodens. Lucifer. Assur interpretatur asinus, & significat mammonam, qui est demon superborum.

SERMO II. 66

rot. Iste habet sepulchrum altissimum in inferno, & in circuitu eius sunt sepulchra omnium avarorum. Mofoch interpretatur Captura & significat Asmodeum. id est demonem qui est super luxuriosos quos ipse capit & illaqueat. Ipse enim in inferno sepulchrum maximum habet & circuitu eius sunt sepulchra omnium luxuriosorum. Elam interpretatur super luminare, & significat luciferum qui est super superbos qui volunt aliis eminere. Iste habet in inferno sepulchrum altissimum, & in circuitu eius sunt sepulchra omnium superbiorum. Et quia diues fuit avarus, luxuriosus, & superbus ideo merito in inferno habet haec tria sepulchra. Nam trahitur & plorat cum avaris, fetet & lugeat cum luxuriosis, desperat & dolet cum superbis. Secundo augetur eius poena ratione beatae uisionis quam perdidit. quod notatur cum dicit. Vidit Abraham & Iazarum in sinu eius. Plus enim aia eius cruciabatur, ex eo quod amiserat uisionem beatorum quam ex eo quod sustinebat supplicia tormentorum. Christo. Videre possumus transire non possumus, & nos uidemus quam fugimus, & uos uidetis quod perdidistis, & nostra gaudia accumulamus uia tormenta, & uia tormenta accumulamus uia gaudia. Sicut autem dicit Greg. usque ad iudicium boni malos, & mali bonos uident. Postmodum autem mali non uidebunt bonos. Boni autem semper uidebunt malos, ut sic semper eorum gaudia crescant, quia mala conspiciunt quae misericorditer euaserunt. Ex illa uisione quinque colliguntur. Vnum est quod post hanc uitam boni cognoscent bonos, quia Abraham cognouit Lazarum, & Lazarus cognouit Abraham. Secundum est quod mali cognoscent malos, quia diues sciens quod fratres suos cognosceret, si in infernum descenderent, & ex hoc poena eius augetur, nolebat quod illuc uenirent. Tertium est, quod boni cognoscent malos, quia Abraham & Lazarus diuitem cognouerunt. Quartum est quod mali cognoscent bonos, quia diues cognouit Abraham & Lazarum. Quintum est quod post hanc uitam non solum cognoscemus illos, quos in hac uita uidimus, sed etiam

quos nunquam uidimus. Nam diues cognouit Lazaram quem in hac uita uiderat. Abraham cognouit Lazaram & diuitem, quos nunquam in hac uita uiderat.

Tertio.

Tertio augetur poena eius ratione doloris sensibilis quem incurrit. Ideo dicitur. Eleuas autem diuocatos suos cum esset in tormentis. Dicitur autem tormentum quasi torquens metem torquebitur autem de gloria Lazari quam uidebat, de sua poena sensibili quam incurerat, & de impossibilitate remedij pro quo desperabat. Psalmus. Peccator uidebit, scilicet gloriam sanctorum & irascetur, dentibus suis fremet & ta. propter cruciatum quem sentit desiderium peccatorum peribit, quia ultra spem non habent. Propter ista tormenta sepulchrum fuisse dicitur in inferno, secundum glo. in profunditate poenae. Est enim infernus quasi quidam puteus habens superficiem in qua sunt peccatores maiores, habens profundum in qua sunt peccatores maximi. Psalmus. Non me demergat tempestas aquae, quo ad illos qui sunt in medio, neque absorbeat me profundum, quo ad illos qui sunt in fundo, neque urgeat super me puteus os suum, quo ad illos qui sunt in superficie, & licet sint in superficie tantum nunquam inde exibunt, quia puteus urget & claudit os suum.

Infernus quid. Ps. 69.

Quarto augetur eius poena ex ratione medij, quod habere non potuit. Petierat quidem ut ad se Lazarus mitteretur, & cum extremo digito in aqua madefacto lingua eius refrigeraretur. Sed ad primum respondit Abraham, quod uenire non poterat dicens. Inter nos & uos chaos magnum firmatum est. Secundum beatum Ambro. illud chaos meritorum significat differentiam. Vnde ait, later diu. & pau. cha. mag. sic est. quia post mortem imitari merita non possunt. Secundum Theophilum chaos magnum significat distantiam iustorum & peccatorum. Nam sicut effectus eorum fuerunt uarii, sic mansiones eorum non modicum distant. Vel illud chaos potest esse distantia inter lucem & tenebras.

& tenebras, quoniam boni sunt in luce, & mali in tenebris. Quae societas lucis ad tenebras? Ad secundum respondit dicens. Fili recordare quia rece. ho. in uita. Ac si dicat. Cum bene tibi erat, noluisti Lazaro dare micae, & ideo non recipies guttam ab eo. Mille anni sunt, & amplius quod diues petiit unam guttam, & adhuc habere non potuit, nec in perpetuum habebit. Non enim est aliquis ita miser, quod aliquid recuperare non possit, aut precio, aut mutuo, aut mendicando, aut laborando. Sed damnati nullum refrigerium, nullum bonum recuperare poterunt, nec precio, quia precium gloriae sunt ipsa bona opera, quae ibi fieri non possunt. Vnde Mat. 25. spondunt eis. Nec forte non sufficiat nobis & uobis. Pro. 40. Nec mendicando, quia nullas poterunt inuenire elemosinas. Propter frigus piger arare noluit, mendicabit aestate, & non dabitur ei. Nec operando, quia habebant manus ligatas, & ideo non poterant operari. Ligati manibus & c.

2. Cor. 6.

Ve 10. 9.

Mat. 25. Pro. 40.

Mat. 22. Quin. 9.

Quinto augetur eius poena ex ratione fratrum suorum, quos in inferno expectabat. Ideo dicebat. Rogo ergo te pater ut mittas Lazarum in domo patris mei. Ista autem petitio fuit ex parte iniqua, ex parte fatua, & ex parte prouida.

Iniqua fuit, quia Lazarum quem uiderat miserum, iniquum uolebat ad miseriam destinare. Fleuit dominus super Lazarum, quem suscitauit, ex eo quod ipsum (sicut dicit Hiero.) ad huius mundi miseriam iterum reuocabat. Secundo ista petitio fuit fatua, ex eo quod plus mortuis quam scripturis credendum esse putabat. Quod autem sit fatuum asserere, dicit Chrysost. triplici ratione. Primo quia Lazarus resurrexit, & multi cum ipso surrexerunt, & tamen uideri credere noluerunt, immo ipsum Lazarum occidere uoluerunt. Secundo quia scripturae sunt mortuis a Deo, quia quod dicunt scripturae dicit Deus. 16 magis credetis & c.

Diuitis petitio qualis fueris.

Scripturae resurrexit magis quam mortuis

FER. VI. SECUNDAE HEBD.

credendum est scripturae, quam alicui homini uiuo, uel mortuo. Tertio qui esset consuetudo, q mortui resurgerent, & homines eis crederet, diabolus aliquos factice resuscitare posset, qui multa falsa dicerent. Tertio ista petitio fuit prouida. Sciebat enim, quod ex damnatione fratrum, cresceret eius suppliciu, & ideo prouide faciebat, si hoc impediobat. Rogabat autem ut ad fratres suos Lazarus mitteretur, q sciebat eos esse adhaerentes in mundo, ex eo, q non uidebat eos in sinu Abrahami. Lazarus nec secum in inferno. Praeter autem istum modum faciendi, August. libro de cura pro mortuis agenda, ponit alios tres modos, quibus mortui ea qua in mundo sunt, scire possunt. Primo alijs animabus, (quae de mundo ueniunt) ea referentibus. Sic foris Abrahami scinit statum Lazari & dicitis, ipso Lazaro indicante. Secundo scire possunt ab Angelis, qui praesentes sunt omnibus, qua aguntur. Tertio possunt scire non solum praesentia, sed etiam praeterita, & futura, spiritu descendente.

Mortui ea qua mundo sunt sci- re possunt.

Feria sexta secunda hebdomadae qua dragesima. Sermo primus, in quo moraliter aequae mystice euange. exponitur.

Mat. 2. 1. Esa. 5. Hier. 5.

Homo quidam erat paterfamilias, qui plantauit uineam &c. Exponendo istud Euangelium literaliter sicut exponunt gloss. Dicendum est, qd iste paterfamilias est dominus sabaoth, qui plantauit uineam, id est plebem iudaicam. De qua dicitur. Uinea domini exierat a domo Israel est. Ista uinea translata dominus de Aegypto, & in terra promissionis plantauit. ps. uinea de Aegypto translata est in caecum gentes & plant. eam. Sepe eam excudit, quia custodia Angelorum eam munuit. Sed propter eorum obstinatam malitiam ipsa custodia Angelorum eos deseruit. Iuxta illud. Curauimus Babilonem & non est curata, derelinquamus eam. Et uocat ipsam plebem iudaicam Babiloniam, propter confusionem earum. Vbi dicit glo. Quaedam, quod audite sunt uoces Angelorum in

SERMO I.

in aere dicentium. Transimus ab his sedibus. Torcular in ea fodit, quando legem sibi dedit, qua multis praecipis eos torquebat. Turrem edificauit, quando templum creuit. Locauit eam agricolis. Isti agricolae sunt operarii. De quibus dicitur de illo paterfamilias, qui operarios in uineam suam conduxit. Post multum temporis miser seruos, id est prophetas ad recipiendum fructum honorum operum. Sed agricolae alios secauerunt, ut Isachios excerebrauerunt, ut Eze. alium occiderunt, ut Hierem. alium lapidauerunt, ut Zacha. Tandem misit filium suum, & illum extra uineam eiecerunt, quia extra ciuitatem ipsum crucifixerunt, & occiderunt. Postea Christus interrogauit eos, dicens. Cum igitur dominus uinea uenerit, quid faciet agricolis uis? Inter eos erant quidam simplices, & boni, qui dixerunt. Malos male pederet. Erant etiam quidam sapientes, qui ista parabolam intellexerunt, qd scilicet deberent Christum occidere. Propter quod dominus uolebat uineam suam gemitibus locari. Et ideo responderunt ut haberetur. Abbat, qd scilicet Christum occidant, uel uineam perdant. Quae autem hoc facturi erant, ostendit dominus per prophetam. Lapidem quem reprobauerunt edificantes. hoc factus est in caput anguli. Ad literam lapis iste fuit lapis quidam paraeus pro edificatione templi, qui tamen nunquam congrue locari poterat, sed consumato opere positus est sursum in angulo, ita congrue, qd omnes mirarentur. Iste lapis est Christus, qui fuit a iudeis reprobatus, sed a Deo in caput in angulo positus, quia a Deo caput ecclesiae est constitutus, & ideo inquit. Tollitur a uobis regnum Dei, id est ipse Christus qui dicit de seipso. Regnum Dei intra uos est, & dabitur gentibus, id est illis, qui recipiunt fidem eius. Vel regnum Dei, id est sacra scriptura & cognitio ueritatis Dei. Vel regnum Dei ad literam, id est regnum caelorum quod a iudeis est ablatum, & gentibus traditum est. Venient ab oriente & occidente & recumbent cum Abraham, Isaac, & iacob in regno caelorum. Elij autem regni eiciuntur in tenebras. Postea subdit. Qui cecide-

Mat. 20.

Luc. 10.

Ps. 118.

Luc. 13.

Mat. 8.

rit super lapidem iustum, confringetur, super quem vero ceciderit conteret eum. Secundum glo. Ille qui credit, & tamen peccat, cadit super lapidem, & non conteritur, sed confringitur quia ad poenitentiam reseruat, sed quando quis est infidelis, sicut erat iudei, lapis super eum cadit, & conterit, quia nunquam potest ad poenitentiam reverti, quoad non habuerit fidem. Vel tunc aliquis super lapidem cadit, quando quis peccat, quoad est in presenti vita, scilicet tamen non conteritur, quia resurgere potest. Secundum autem Christo. Nil quod cadit fortiter cadit propter duas causas, aut propter podus suum, aut propter altitudinem nimiam. Sic quidam graviter cadunt, aut quia graue peccatum comittunt, aut quia sunt in magnitudine status, & tamen quia adhuc in vita presentia sunt, licet super lapidem cadant, resurgere tamen possunt, sed in iudicio post hanc vitam lapis diuinae sententiae super eos cadet, & tunc nunquam resurgent, quoniam mali in corruptionibus deteriores sunt. Ideo pharisaei, & principes sacerdotum indignati, voluerunt ipsum tenere (sed timore populi, quia sicut propheta eum habebant) non fuerunt autem. Mystice autem vinea ista est ecclesia, in qua sunt palmites, quod dicitur

Fortiter qui cadit dupli- ceter.

Christo miastico.

Io. 15.

Hebr. 11

Io. 15.

Sunt autem quidam palmites, qui viti adherent, sed non fructificant illi sunt qui habent fidem, sed non operantur, de quibus dicitur. Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum, & a confortio beatorum. Alii palmites sunt, qui nec viti adherent, quia sunt praecisi nec fructificant. Isti sunt haeretici, qui a Christo sunt praecisi per fidem praecisi, & ideo nullum bonum facere possunt sicut dicitur. Sine fide impossibile est placere Deo, de talibus dicitur. Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palmes, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardent. Alii palmites sunt qui viti adherent, & fructum faciunt, de quibus ibidem dicitur. Qui manet in me & ego in eo hic fert fructum,

Sepes quam circa istam vineam, scilicet Deus posuit, signat

signat custodiam angelorum, quia Deus ecclesiam ipsam munivit. Ipsi enim Angeli dei, sunt milites Dei, ecclesiam custodientes. De quibus dicitur. Non quid est numerus militum eius? Sicut autem videmus quod in curia terreltris regis sunt quidam milites, qui temper regem associant, & coram illo decantant. Alii qui hostes expugnant, Alii qui castra, & ciuitates regni custodiunt. Sicut curia regis caelestis, sunt quidam angeli, qui ipsum associant regem & ad eius honorem decantant, sicut cherubin & seraphin. Clamabant aliter ad alterum. Sanctus, sanctus, sanctus dominus Deus sabaoth Deus exercituum. Cum me laudarent adra matutina iubilarent & omnes filii Dei. Alii sunt qui contra hostes Dei, id est daemones praeciliantur, sicut virtutes & potestates. Factum est praecilium magnum in caelo Michael & Angeli eius praecilium dracone. Et alii sunt qui custodiunt prouincias, sicut principatus. Alii sunt qui custodiunt ciuitates, & loca spiritualia, sicut Archangeli. Alii personas singulares, sicut Angeli. Super muros tuos Hierusalem constitui custodes tota die, & nocte non tacebunt. Torcular quod fodit, signat crucem in qua Christus manibus iudeorum, sic fuit calcatus & compressus, quod totus sanguis de eius corpore exiuit. Christus enim est uua nata de ista uire uirginea, quae dicit. Ego quasi uitis fructificauit suauitatem odoris. Ista uua fuit alba in nativitate, quia Christus sine omni peccato fuit conceptus, & natus, in cruce autem facta est rubea propter sanguinis asperionem, unde Angeli admirantes dixerunt. Quare tuum est indumentum rubeum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Post mortem autem ista uua remansit nigra, sed factus est niger quasi faecus cilicinus.

Turris istius vineae est ipsa fides, de qua ecclesia se defendit aduersus hostes, ipsi enim fideles impugnantur nunc per prospera, modo per aduersa. Per prospera in sa impugnant caro, mundus, & diabolus, nam caro nititur trahere

1ob. 25.

Esa. 6.

1ob. 36.

Apoc. 20.

Esa. 26.

Ecc. 24.

Esa. 53.

Apoc. 20.

Fideles

per prospera

per aduersa

in sa impugnant

gnant.

FER. VI. SECVNDAE HBED.

Heb. 11.

Mat. 3.

Co. 13.

trahere ad delectabilia. mundus ad terrenas diuitias. diabolus ad sublimes honores, sed istis resistit fides, quae contra delectabilia assumit carnis asperitatem. contra diuitias voluntariam pauperitatem, contra honores humilitatem. Fide Moyses grandis factus negavit se esse filium filiae Pharaonis. Ecce quomodo per fidem contempsit honores magis eligens affligi cum populo Dei, quam temporali peccati habere iocunditatem. Ecce per fidem victi carnis molestiam, & asperitatem, maiores diuitias existimatis thesauro Aegyptiorum, improprium Christi. Ecce quia per fidem despicit diuitias, de hac est turri fidei, fideles se defendunt contra aduersa, siue sint aduersa inimicis a Deo siue a diabolo, siue a mundo. Omnis qui audit uerba mea, & facit ea, a simi labitur viro sapienti, qui edificauit domum suam supra petram, & descendit pluuia, & uenerunt flumina, & flauerunt uenti, & irruerunt in domum illius, & non cecidit, fundata enim erat supra petram. Illud fundamentum preciosum est fides Christi. Fundamentum enim aliud nemo potest ponere praeter id quod positum est, quod est Christus Iesus qui enim sic est in Christo fundatus, non timet pluiam id est aduersitatem de caelo descendente nec timet flumina id est persecutionem a terrenis tyrannis irruentem, nec timet ventum id est tentationem a demonibus (qui sunt in aere) uenientem.

Eadem feria sexta secunde hebdomada quadragesima. Sermo secundus. In quo septem tubis super Euangelium uentur.

Primo. Deus dixit de curis deputauit, & quam tunc minuit, quae uentur suscipi istam igitur uineam, septem per ordinem uidentur familias, & primo quare Deus paterfamilias dicitur, a quo dicitur quare.

Homo erat paterfamilias qui plantauit uineam, id est quamlibet animam siue sciam quam paterfamilias plantari, & sodi, & suo tempore uidentur suscipi istam igitur uineam, septem per ordinem uidentur familias, & primo quare Deus paterfamilias dicitur, a quo dicitur quare, quia tres familias possidere dicitur seu cognoscitur.

SERMO II. 70

Var ex in hoc mundo. congregatio omnium electorum. Alia est in purgatorio. tertia est in celo. Illi autem, qui sunt in inferno non sunt de familia Dei, sed de familia diaboli, illud repraesentat sacerdos, qui de corpore Christi facit tres partes, ad inuocandum, quod corpus Christi in tres partes est diuisum. Illa enim pars quam sacerdos in calice abscendit, & in uino consecrato infundit, signat illam partem quae est in celo, quae ab omnibus mortalibus abscenditur, & torrente diuinae uoluntatis potatur, & inebriatur. Aliqua autem duae partes, signant illam, quae est in mundo, & illa quae est in purgatorio, quia ille adhuc diuino amore fruuntur. Secundo uidentur quare enim uinea dicitur, ad quod dicitur dicitur secundum Christum super Mat. Sicut de uinea nascuntur gemmae, & ex gemmis flores, & de floribus uuae, & de uuis uinum elicitur. sic de anima uiri iusti nascuntur bonae cogitationes, tanquam gemmae, sicut enim gemmae sunt principium omnium fructuum, sic cogitationes bonae sunt principia bonorum operum, priusquam enim homo aliquid boni faciat, illud cogitatione pertractat, & tunc illud principium huius non possumus a nobis, sed a Deo. Non quod sufficientes sumus cogitare aliquid boni a nobis, quasi ex nobis, & sicut ex gemmis nascuntur flores, sic de bonis cogitationibus, bonae uoluntates, quae sic sunt apud deum laues, quae admodum odoriferi flores, & sicut ex floribus nascuntur uuae, sicut de bonis uoluntatibus nascuntur bonae operationes. Flores mei fructus honoris & honestatis. Illa autem duo, scilicet bonae cogitationes, & bona opera a nobis similiter habere non possumus, sed a Deo. Deus est, qui operatur in nobis uelle & perficere pro sua uoluntate. Sicut autem de uuis uinum elicitur, sic ex bonis operibus etiam in presenti magnum gaudium generatur. Vnde super illud psalmi. In custodiendis retributio multa, dicit Glo. non tantum pro eis in futuro reddetur premium, sed et in eorum custodia magnum est gaudium. Tertio uidentur quare Deus ista uinea, id est animam in corpore humano plantauit. Ad hoc dicitur, quod fecit per tres causas.

Haec diuisio quid significat. Aia uinea quare dicitur. 2. Cor. 3. Eccl. 2. 4. Phil. 3. Aiam in corpore plantauit. Deus per tres causas.

causas. Prima est, ut opera sua Deus perficeret, fecit qui de creaturâ purè spirituale, sicut Angelum, purè corporale, sicut lapidè, uel lignû, & ideo nê in Dei opere uniuerso remaneret aliquid incòpletû, oportuit, qd Deus feceret tertiam creaturâ. scorporalem & spirituale, & nò ipsam animam corpori adiunxit. Secûda eâ est, ut anima in corpore & per corpus multa merita acquireret. Quædam enim sunt in quibus anima sine corpore potest mereri, sicut in diligendo Deû, & in cognoscendo Deum, & in commemorando Deû, & in meditando de Deo. immo sæpe anima in talibus à corpore impeditur Corpus, quod corrumpitur aggruat animâ & deprimit terrena in habitatio sensum multa cogitantem. Alia quædam sunt in quibus anima nò potest mereri, nisi in corpore & per corpus, sicut in ieiunando, & peregrinationes faciendo, & martyriû sustinendo. Tertia causa est, ut maiorem gloriam perciperet si em anima fuisset à corpore separata, fuisset glorificata tantum in contemplatione diuinitatis, nunc autem homo glorificatur in anima in contemplatione diuinitatis, & in corpore in uisione humanitatis. Quarto uindendum est, quæ sit sepes huius uineæ. ad quod dicendum est, quod sepes huius uineæ est custodia Angelorû quelibet enim anima habet unum Angelum ad sui custodiam deputatum, & hoc in quintuplici statu suo. scilicet dum est in uero nê suffocetur à diabolo, dum est egressa ab utero, ne à primo baptismo impediatur, dum est uiuens in mundo, nê ad peccata pertrahatur, dum est in morte, nê de sede têtetur, uel à còssessione impediatur. dñ recedit post mortem, nê diaboli laqueis capiatur. Istæ sunt quinque uineas quas anima facit in quibus Angeli eâ custodiunt. p. scilicet Angelis suis Deus manda. de te, ut custo. &c. Quinto uindendum est qualiter ista uinea sit putanda. Ad quod dicendum, quod sicut dicit Ambrosius. Uinea præcisâ fructificat, semputata frondescit, neglecta luxuriat. Uinea igitur animæ nê sit ab omnibus uitiis recisa fructificat, bona opera. Omnem, qui fert fructum purgabit eum, ut fructum plus afferat. Uinea semiputata, id est anima

Sap. 9.

Seper nina q. si.

Ioan. 5.

negligenter, & semiplene purgata frondescit, quia talis habet multa folia uerborum & paucos fructus operum, & ideo tales à Deo sunt maledicti. Sicut patet in ficulnea, quæ habebat tantum folia, cui dominus maledixit. Uinea ergo neglecta, id est anima nullis uitiis purgata, si palmites luxuriat, & ideo non profert uuas dulces, id est opera Deo grata, sed labruscas, id est opera Deo odiosa. Expectamus, ut faceret uuas, & fecit labruscas. in talem uineam sæpe ascendunt uepres concupiscentiæ carnalis. Non putabitur & non fodietur, & ascendat super eam uepres & spinæ. Sexto uindendum est qualiter ista uinea sit fodienda. Et dicendum quod istius uineæ quatuor sunt fossores, scilicet pudor, dolor, timor, & amor. Primus fossor est pudor qui habet terram duram cor diu mollificare. Debet enim peccator erubescere de se ipso. Quem ergo fructum habuistis, tunc in illis in quibus nunc erubescitis. Talis autem pudor cor durum emoluit. Deus emolliuit cor meum & omnipotens turbauit me. Secundus fossor est dolor, qui cor mollium scindit vomero contritionis. Scindite corda uestra, & nò uestimenta uestra. Tertius fossor est timor, qui omnes lapides, id est peccata omnia, quæ in corde scisso inuenit habet extra proicere. Timor domini expellit peccatû. Quartus fossor est amor Dei, qui omnes palmites infestuosos ad radicem uitis subortos, id est omnes amores mundanos habet euellere, & eradicare. Augustinus. Qui biberit de fluuiio paradisi, cuius gutta maior est oceano, restat ut in eo situs mundi penitus extincta sit. Se primo uindendum est de uindemiatione istius uineæ. Ad quod dicendum, quod ista uinea uindemiat in morte, & iudicio, quando scilicet Deo de omnibus operibus nõ rationem reddemus. Sed multi erunt, qui non daunt Deo uuas dulces, id est opera Deo inauia, sed uuas felles, id est peccata nenenata. Uuas eorum felles, & bo amarissi. De talibus dicitur confusi sunt agricol operuerunt capita sua. Hodie quidem sunt tres mali uindemiatores qui uineam istam uindemiant, scilicet

Mar. 2.

Mat. 21.

Esa. 5.

Esa. 5.

Vinea

fossores

quatuor

Re. 6.

Io. 23.

Ioa. 2.

Eccl. 1.

Vinea in

morte,

indicio

Dem. 31

Hor. 14

SAB. SECVNDAE HEBD.

licet auaritia, luxuria, & superbia. De quibus dicitur. Vindemiant eam omnes qui pretergrediantur viam. exterminauit eam aper de silua, singularis ferus depositus est ea. Ambulantes per viam sunt avari, qui non cessant discurrere. Aper de silua est porcus siluestris, & significat luxuriosum, qui efficitur porcinus, & immanus. Singularis ferus est superbus, qui vult esse singularis, & nullum super se vult habere. Et est ferus, id est crudelis, quia vult omnes opprimere. Isti omnes istam vineam sic vindemiant, quod Christus vix aliquos ramos cemos, i. aliquos pauperes, & simplices potest habere. Vt mihi quoniam factus sum sicut qui colligit in autumnum racemos vindemiat.

*Sabbato secunda hebdomadae quadragesime. Sermo primus
De peccatoris auersione eiusdem conuersione, Deique benigna reuersione.*

Luc. 15.

Homo quidam habuit duos filios, & dixit ad obsecrantior ex illis patrem. In isto Evangelio fit mentione de filio prodigo auerso, & postmodum conuerso, & de patre benigno. Et ideo tria sunt notanda. Primo peccatoris auersio cum dicitur. Peregre est profectus est in regionem longinquam. Secundo peccatoris conuersio cum dicitur. In se reuersus. Tertio Dei benigna receptio, cum dicitur. Vidit illum pater & misericordia motus est. Circa primum notandum quod peccator a Deo se auertens, tres miseras incurrit. Prima est quia se a Deo elongat. Vnde dicitur, quod profectus est in regionem longinquam. Longe a pecc. & c. Longe est dominus ab ipsis, & tamen in veritate se Deus non elongat ab homine, licet ita videatur. sed homo se elongat a Deo, sicut ponit exemplum Dionysius dicens, quod si nauis impinguat in petram, non elongatur petra a nauis, sed nauis a petra quanto autem peccator magis se elongat a Deo, tanto magis appropinquat ad Deum. Sicut homo

Primo.

Peccator

tres miseras

incurrit

Primo.

Peccator

tres miseras

incurrit

Primo.

Peccator

tres miseras

incurrit

SERMO. I.

72

no volens se elongare ab oriente, appropinquat ad occidentem, & si elongat se ab austris, appropinquat ad aquilonem. In Deo enim quasi oriens, & occidentis sunt eius misericordia & iustitia, auster & aquilo sunt eius gratia & potentia. Qui igitur se elongat a misericordia Dei preueniente appropinquat ad iustitiam vlciscentem. Et qui elongat se ab eius gratia subsequente, appropinquat ad eius potentiam punientem. Sicut patet de Iona, qui fugere voluit Deum precipitentem, & inuenit Deum punientem. Secunda miseria peccatoris est, quia omnia bona sua dissipat. Vnde dicitur, Dissipauit substantiam suam uiuendo luxuriose. quamuis enim cetera peccata omnia bona consumant, precipue tamen luxuria dissipat omnia bona temporalia, corporalia, naturalia, spiritua lia, & gratuita. Dissipat quidem corporalia bona, quia ipsum corpus deducit ad consumptionem. Qui fornicatur in corpus suum peccat scilicet, in sui corporis consumptionem. Dissipat bona sua naturalia, quia memortiam hebetat ut nihil spirituale possit reminisci. Rationalis homo non percipit quae sunt spiritus sancti. Dissipat etiam bona gratuita. Chrisost. Nulla res sic praecedit virtutem sicut corporalis voluptas. Dissipat bona temporalia, quia deducit hominem ad paupertatem. Qui querit scortum, perdit substantiam suam. Tertia miseria est, quia peccator famem tolerat. Ideo dicitur, quia cepit egere. Nulla enim satietas est in delictis, quia in deliciis, nec in honoribus. Vnde dicitur quod tria in infernum significantur superbus, quia sicut inferus non satiatur animabus, sic & superbus non satiatur honoribus. Per terram significatur auarus, quia sicut terra sitiens non satiatur aqua, sic nec auarus pecunia. Per ignem significatur carnalis concupiscentia, quia sicut ignis non satiatur lignis, sic nec concupiscentia delectationibus prauis. Secundo ponitur peccatoris conuersio. Ad cuius conuersionem tria tanguntur. Primum est

*Luxuria
dissipat
omnia bo
na.*

1. Co. 6.

1. Cor. 2

Prof. 19.

Pro 30.

est

est status sui recognitio cum dicitur. In se reuersus dicitur. Debet autem peccator poenitens quatuor recognoscere sicut dicit Gre. ubi fuit, ubi est, ubi erit, & ubi non est. Vbi fuit, quoniam in peccato, & ibi debet dolere. Sicut quia malum est & amarum, reliquissimè de domo domini. Vbi erit, quia in iudicio, & ideo debet timere. In se reuersus dicitur. In iudicio enim tuis timui. Vbi est quia in misericordia, & ideo debet gaudere & erubescere psalm. Heu me, quia incola tuus meus prolongatus est. Bern. Agnosce ubi es, & in gloria ad quam ex sua creatione fuerat ordinatus, & ideo debet suspirare, & illa cum desiderio perere psalm. Vnum petii à domino hanc requiram, ut inhabitet in domo domini omnibus diebus uitae meae. Secundum est oris confessio, quod notatur cum dicitur. Pater peccaui in eglis id est coram Angelis & sanctis Dei, & coram te, id est coram Deo sciente & uidente. Quia igitur peccaui coram te qui es iudex meus, multum debeo erubescere & timere. Boetius. Magna est uobis si dissimulare non uultis in dicta necessitas probitatis, cum omnia agitis ante oculos iudicis celsi cernentis. Quia peccaui coram Angelis dei, qui sunt custodes mei, debeo multum dolere, quia inquantum in me fuit, eos contristauit. Angeli pacis flebunt amare. Quia peccaui coram sanctis & curia coelesti, qui suis meritis me nutriunt, debeo multum dolere & flere, quia ipsam nutrimentum meam contristauit. Contristatis nutrimentum uestrum Hierusalem. Tertium est satisfactio, quod notatur cum dicitur. Fac me sicut unum de mercenariis. Quasi dicat, paratus sum amodo satisfacere spe mercedis aeternae. Est autem differentia inter seruum, mercenarium & filium. Seruus est, qui solo timore abstinet à peccato. Mercenarius est qui intuitu mercedis seruit, & uitae cauere offensam. Filius est, qui solo amore seruit & uitae offensam. Iste igitur primo erat seruus, qui uni ciuim, & deum est demoni adhaerebat, & quando porcos pascebat, & ad est brutales motus satiabat, sed postea factus mercenarius, quoniam spe mercedis uitae aeternae, Deo uoluit seruire. Sed

Isa. 33.
Bar. 4.

sed pater coelestis eum filium fecit, quando ad suam hereditatem eum recepit. Hoc quanta benignitas Dei, quia peccatorem de seruitute diuoli extrahit, ipsum tanquam mercenarium spes mercedis aeternae facit seruire sibi, & tandem tanquam filium ad aeternam hereditatem eum recipit.

Tertio ponitur benignitas Dei receptio. Recepit enim eum uelociter, dulciter, honorabiliter, & iocunter. Velociter quidem eum recepit. Unde dicitur. Et ac. Deus ad currens &c. Semper enim Deus promptus est in misericordia puniendo, quod autem sit tardus in puniendo dicitur. Cum audisset uocem Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem &c. Ecce quia ad iustitiam uadens ad puniendum transgressionem non currebat, sed deambulabat, id est lento passu uadebat. Et non sibi impulsus ab aura, sed contra auram, quando ad puniendum uadit, sua misericordia sibi resistit. Et non iudicium meridiem statim, scilicet quando Adam peccauit, sed expectauit usque post meridiem. Uadens uero ad miserandum, dicitur quod currebat. Nam sicut dicit Chryso. Illud quod homo contra naturam facit, pigre facit.

Quia uero Deo est contra naturam suam punire, ideo ad puniendum est tardus. Quia secundum suam naturam est misereri semper & parcere, ideo ad parcendum & miserandum est promptus.

Secundo recepit eum dulciter, quod notatur cum dicitur. Cecidit super collum eius. Facit Deus erga peccatorem ad similitudinem uulturis, quia primo cadauer a longe uidet, deinde aduolat, postea incumbit super eum, tandem sibi incorporat. Sic etiam dominus hic facit, quia cum adhuc longe esset, eum oculis misericordiae uidit, deinde accurrens alis misericordiae & uirtutis, ad eum uolauit. Postea collum eius superincumbit, & incidit, & tandem eum deosculans, & reconcilians, ipsum sibi tanquam membrum suum incorporauit.

Deus ad currens &c.
miserior, quam
ad iustitiam
Gen. 3.

Tertio recepit eum honorabiliter, quia fecit eum indolere; prima id est innocētia quam in baptismo induerat sed per peccatum eam perdidit, per penitētia[m] uero eam recuperauerat. Sed quia non sufficit habere innocentiam nisi fiat bona opera, non sufficit abstinētia a malo nisi fiat quod bonum est. Ideo subditur. Et dante anulum in manu eius. id est gratiam operandi. Gratia enim Dei est annulus siue signaculum quo signantur serui Dei a seruis diaboli. De quo signo dicitur. Firmum fundamentum Dei stat habens signaculum hoc. Cognouit dominus qui sunt eius. Sed quia in operando multa aduersa incurrunt, ideo indigent forti patientia. Et hoc est quod dicitur. Et calciamenta in pedes eius. Calciamenta enim pedes eius muniunt, contra duritiam uirginitatis, & ideo significant constantiam contra aduersa. Quarto ipsum recepit gratanter. Vnde dicit, Manducemus & epulemur. In cōuersione enim peccatoris maximum est gaudium, luxta illud. Gaudium est angelis Dei.

Luc. 15. super uno peccatore penitentiā agente &c. Nam gaudet Deus, angeli, & omnes sancti. Ideo dicitur. In Ieremia. **Isa. 51.** egredimini, scilicet de peccatis, & in pace deducemini. id est ad penitentiā. Montes, id est altitudo & sublimitas personarum, & colles, id est altitudo angelorum cantabunt coram uobis laudem, & omnis lingua regionis id est collegium omnium sanctorum plaudet manibus.

Eodem sabbato secunda hebdo[m]ada quadragesime. Sermo secundus. De Beata Virgine. In quo ostenditur eius maternam erga filium dilectio, Christi cum matre indiuisibilis habitatio, & ex parte utriusque omnium bonorum communicatio.

Filli tu semper mecum es & omnia mea tua sunt. Quamuis ista uerba dixerit pater filio, qui secum remanserat ut ipsum placaret, possunt tamen esse uerba uirginis loquentis ad filium & dicentis. Filii tu semper mecum es &c. In quibus uerbis tria uidentur.

Primum est ex parte uirginis materna dilectio, cum uocat eum filium dicens, fili. Secundum est ex parte Christi cum matre indiuisibilis habitatio, cum subditur. Tu semper mecum es. Tertium est ex parte utriusque omnium bonorum cōcicatio, cum subditur, Omnia mea tua sunt. Circa primum notandum, quod beata uirgo fuit uera mater Christi, & non tantum uera mater, sed etiam fuit studiosa & pia mater. Vera quidē mater fuit, quia materiam carnis sibi dedit, conuenientem locū in utero sibi tribuit, & conueniens nutrimentum sibi ministravit. Ista enim tria faciunt ueram matrem. In uentre matris meae figuratus sū caro, ecce quia Christus in utero locum conuenientem a matre habuit, decem mensium tempore coagulatus sum in sanguine ex semine hominis, ecce quia Christus materiā corporis uirginē totā sumpsit, & ideo dicitur, Ex semine hominis id est ex sanguine hominis. Alii enim homines formantur ex semine hominum. Christus uero ex semine, id est ex sanguine hominis, id est uirginis. Et sequitur delectamēto sonantem conuenientis. Ecce quia accepit conueniens nutrimentum quo in utero nutrebat & delectabatur. Secundo fuit sollicita & studiosa mater. Adeo quidem studiosa fuit, quod sicut dicit Bern. omnia opera misericordie circa personam filii exhibuit. Ipsum enim indumento carnis induit, ipsum in hospicio uteri sui nouem mensibus tenuit, ipsum lacte uirgineo nutrit, & potauit, ipsum per infantilem ætatem infirmum fouit, ipsum in carcere crucis positum uisitauit, eius sepulture interfuit. Tertio fuit mater pia. Fons enim pietatis nouem mensibus in utero suo habitauit, & ideo tota pietate resplenduit. Ideo simulatur aurora, soli, & lunę, armatęque aciei, & meris stellę. Quę est ista quę progreditur quasi aurora confus. pul. ut luna ele. ut sol, ter. ut ca. aci. or. Assimilatur enim aurora, quia eius misericordia omnibus est necessaria. Sicut enim aurora est media inter noctem, & diem, sic & ipsa est mediatrix inter Deum & hominem. Assimilatur lunę, quia eius misericordia omnibus est in-

Primam Maria quō. mater Christi si fuit. S. p. 7.

Maria quibus assimilatur. Can. 5.

SAB. SECVNDÆ HEBD.

cinior. Sicut enim luna præ cæteris planeris, terræ magis est uicina, sic & ipsa præ cæteris sanctis peccatoribus, est magis propinqua. Assimilatur soli, quia eius misericordia oibus est cõior. Sicut enim sol lucē suam, & calorē oibus tribuit, sic & ipsa lucē & calorē eius misericordia oibus expendit. Assimilatur armatæ aciei, quia eius misericordia oibus est potēior. Quia ipsa hostes, & demones conerit, & expellit, & eis terribilis existit. Nilominus assimilatur stellæ maris, quia eius misericordia est omnibus diuturnior. Sicut enim cæteri stellis occidentibus, stella maris nõ occidit, sic cæteris sanctis non exaudientibus, Maria tamen non deserit. Secundo ponitur ex parte Christi indiuisibilis cū matre habitatio, cū dicitur. *Secundū.* Tu semper mecū es. Christus enim semper cū mīe fuit, in triplici statu suo. dū esset in matris utero, dū uiuere in mundo, & dū recessit de mūdo. Nam dum esset in utero matris, ipsam sanctificauit, dū uiuere in mūdo ipsam ab oī peccato cõseruauit dū recessit de mūdo ipsam gloriosam totā & luminosam fecit. Primo igitur ipsam sanctificauit. Tres quidē sunt cõceptiones & natiuitates. Una qua quis sine peccato concipitur, & sine peccato nascitur. Et hoc modo nõ est conceptus & natus sine peccato, nisi solus Christus q̄ fuit conceptus, & natus sine peccato. Alia est qua quis cū peccato cõcipitur, & cū peccato nascitur, ista ē cõceptio nra, & natiuitas nostra, quia cū peccato cõcipimur, & cum peccato nascimur. Alia est media qua quis cū peccato cõcipitur, & sine peccato nascitur. Et fecit dū Bern. talis fuit cõceptio, & natiuitas beatae Virginis. Fuit. n. (ut asserit in Epistola ad canonicos Lugdun.) cū peccato originali cõcepta, & sine peccato nata, quia a ipsa sancto fuit sanctificata, & ab oī peccato mundata. Et ideo secundū Bern. fuit ante sancta q̄ nata. Ista triplex differentia tangitur. Vbi loquitur de nocte originalis culpæ. Pertra dicit in qua natus sum, & nox in qua dictū est conceptus est homo. Et sequitur. Obtenebrentur stellæ caligine eius expectet lucē & non uideat, nec ortū surgentis auroræ. Ecce quia hic nominat lucem, & aurorā, & stellam.

Per

SERMO II.

75

Per solē Christus, per aurorā uirgo Maria, per stellam ceteri sancti intelliguntur. Nox igitur originalis culpæ nõ uidit Christū nec quantū ad cõceptū nec quantū ad ortū ideo dicit. Expectet lucē & nõ uideat. Aurorā. i. uirginē beatā uidit quantū ad cõceptū, sed non uidit quantū ad ortū. Et ideo dicit. Nec ortū surgentis auroræ. Stellam autē i. uiros sanctos, ipsa nos originalis cõcupiscentie uidit, & in cõceptu & in ortu. Et ideo ex toto obtenebrati sunt, & hnt tenebrosū conceptū, & tenebrosū ortū. Ideo dicit. Obtenebrentur stellæ caligine eius. Secundo fuit secū dū uiuere in mūdo, quia ipsam ab oī peccato cõseruauit. Fuit. n. (vt pulchre deducit sanctus Thomas tertia parte q̄ 27. ar. 4.) sine peccato originali, & ueniali. Rari sunt qui sibi caueant a peccato originali, rariores q̄ sibi caueant a ueniali, rarissimi qui nascuntur sine originali. Ideo dicit rarissimi, quia nõ fuerūt nisi tres in ueteri, & nõ nõ restimēto. i. Christus, Hieremias, & Ioānes Baptista. De beata uirgine dicit. Tota pulchra es amī mea & maris nõ est in te. Ipsa enim fuit pulchra, quia ab oī peccato mortali penitus clōgata. Ipsa fuit tota pulchra, quia in carne & aīa ab oī originali aliena. Ipsa fuit sine macula, quia ab oī ueniali immunis essecta. Tertio fuit secū q̄ exiuit de mundo, quia ipsam totā gloriosam & luminosam fecit. Hæc est illa mulier, de qua dicit. Mulier amicta sole & luna sub pedibus eius, & in capite eius coronā stellarum duodecim, & in utero hñs &c. Ipsa enim est luminosa a parte superiori, quia habet coronā stellarū i capite. Duo decim stellæ sunt duodecim ordines. Nonē ordines angelorū, & tres hoīum. scilicet martirū, cõfessorū, & uirginū, isti omnes eam coronant, quia eam exornant. Est luminosa a parte inferiori. ideo dicitur. Et luna sub pedibus eius. Per lunam significatur ecclesia, quam sub pedibus habet, quia eam sub protectione tenet. Et luminosa ex parte exteriori, quia est amicta sole. i. glorificata corpore. Et luminosa ex parte interiori, quia in utero habens. Ipsa enim diuinum splendorem in utero habuit, & tota luminosa remansit. Tertio ponitur ex parte

K 3 ma-

Christo
& mari
qua com
munia ex
sternunt
Cor. ulii.

Can. 1.
Nardus
Marie
humilita
tem si-
gnat.

Luc. 1.

Gen. 27.
Ecl. 9.

matris & filii bonorum oium cōcēatio. ideo dicitur. Oīa mea tua sunt. Omnia. n. quæ fuerunt filii, fuerunt & patri, & econuerso. Filius tria habuit, scilicet carnem animam, & diuinitatem. Et ista fuerunt uirginis, scilicet caro per generationem, aīa per amorē, diuinitas per fructuōnē. Quæ est ista quæ ascē. de deserto deli. afflu. & innixa. super dilectū suū. Caro Christi & uirginis fuit terra. sed non terra orti, sed deserti, quia ab omni hamone concupiscentia fuit apida, & nulli uitio unquam apta fuit. Et ideo ambo in deserto fuerūt habitatores, quia carne clausam & integram habuerunt. Fuit etiam affluēs delictis, in quantum delectabatur in contemplatione & fructuōne deitatis. Fuit ē. super dilectū in nixa, in quantum ipse eius aīe per amorē fuit coniuncta. Oīa ē. quæ fuerūt in matre fuerunt filii, i. a filio, s. eius humilitas, uirginitas, & sexūditas. A filio quidem habuit humilitatem suam, q̄ tanta fuit q̄ Deum de cęlo ad se traxit. Dum esset rex in accubitu suo, i. in sinu paterno, nardus mea dedit odorem suum. Nardus est herba parua, & odoriferā significat humilitatē Mariæ ad cuius odorē Chr̄s i. eius uterū uenit. iste est unicornis qui a nemine capi pot̄ nisi a puella dū i. sinu eius caput reclinat. Secūdo a filio habuit uirg suam, q̄ tanta fuit q̄ ē. aliorū corda penetrabat & oēs motus prauos extinguebat. Vñ quis pulcherrima fuerit, a nullo tñ unq̄ potuit cōcupisci. ex eo q̄ eius puritas penetrabat omnia corda & ea reddebāt casta. Ideo asfirmitur myrrhæ & cedro. Sicut enim odor myrrhæ expellit uermes, & cedrus expellit serpētes, sic eius puritas expellebat de cordibus aliorū omnes motus brutales. Tertio a filio habuit fecunditatem, que tāta fuit quod matrem fecundauit, & totum mundum satiariuit, recreauit & reconciliauit. Fuit enim tanquā arbor fecunda, quæ nobis illum fructum attulit. De quo dicitur. Benedictus fructus uentris tui. Cuius odor patrem reconciliauit, ut possit dicere. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni. Cuius sapor totum mundum delectauit. Breuis est in uolatilibus apīs, & initium dulcoris habet fructus eius

eius eius. Cuius color, id est species & uisio faciei beatitudinem facit. Hæc est uita æterna, ut cognoscant te se Ioan. 17. Iam uerum Deum.

Dominica tertia quadragesimæ, sermo primus. Quomodo in huius infirmi curatione, Christi potentia, sapientia, & bonitas manifestatur.

ERat Iesus efficiens demonium, & illud erat mutum. Quia diabolus in isto tempore quadragesimæ mali magis exercet conatus suæ tentationis, ideo ecclesia in duabus dominicis precedentibus, & in ista tentationes suas admonet esse cauendas. Eorum enim quos tentat quatuor sunt genera. Quosdam enim tentat, sed nequaquam superat. Isti significantur per tentationem Christi. Alios tentat & superat, & per diuinitatem uexat, isti significantur per filiam mulieris Chanaan. Unde dicitur. Filia mea male a demonio uexatur. Alios tentat & superat, sed tamen postmodum per contritionem expellitur, isti significantur per illum demoniacū, qui curatus fuit. Alios tentat & superat, sed postmodum fugit, sed tandem postmodum ad eos redit, isti significantur per hoc quod dicitur. Cum imundus spiritus exierit ab homine &c. Iste autem demoniacus, non tantum mutus erat, sed etiam cæcus, & ideo per eam peccator significatur. Circa eius curationem Christus ostendit suam potentiam, sapientiam, & bonitatem. Primo quidem triplex opus magnæ potentie circa eum ostenditur. Primum est, quia demonium ab eo expulit. Peccator enim in domum cordis sui demoniū cōducit, sed Christus tanquā malum passionarium de domo expellit. In tribus enim casibus, quis de domo conditū potest expelli. Primo quidem quando pensionē non soluit, Deus enim dedit homini tria de quibus uult pensionem habere, scilicet corpus, animam, & res temporales. nam de corpore requirit ieiunium, de anima requirit orationes, de rebus requirit elemosynas. Diabolus au-

Luc. 11.

Diab lus
quatuor
genera p
sonarum
tentat.

Mat. 15.

Mat. 12.

Christus
triplex
opus ma-
gnæ potē
tia ostēdit.

Deus de
tribus a
nobis pen-
sionem
parit.

te, phibet ieiuniū, quia est sibi uenenum. Dicit. n. Ambrosius iputū hominis ieiuniū est serpenti uenenuū, per quod datur intelligi, quod uenenum serpenti infernali est ieiuniū.

Thob. 6. Prohibet orationes, quia sunt incendium ei Cordis eius particulam super carbones ponas, fumus eius extirpat omne genus demoniorum, fumus est oratio, quæ quādo exit a corde inflammato per amorem, fugat omnem demonem. Prohibet elemosynas, quia sibi sunt iaculū.

Ecl. 29. de dicitur de elemosyna. Super scutum potentis & sup lanceam, aduersus inimicum tuū pugnabit. Secundo potius quis expelli de domo conducta, quādo in prauum scutum eam uertit. Diabolus enim cor hominis in prestibulū conuertit dum ibi ponit inuidias omnium peccatorum.

Apo 28. Facta est Babylon habitatio demoniorum, quo ad peccatum auaritiæ, quia auaritia est simulachrum seruientium.

Colos. 3. Et custodia omnis spiritus immundi, quo ad peccatum luxuriæ, & custodia omnis uolucris immunda, quo ad peccatum superbix. Tertio de domo conducta expelli quis potest quādo dominus eius caret habitatione & eā uult habere. In anima sunt tres domus in quibus dominus habitare uult, scilicet memoria, intelligentia, & uoluntas.

Anima tres camere. & ideo diabolus merito debet expelli. In domo quidem memoriæ uult habitare per suorum beneficiorum recordationem. psalmus. Memor sui dierum antiquorum meorum in omni tuo. &c. In domo intelligentiæ uult habitare.

Esa. 38. per peccatorum nostrorum si continuā meditationem. Recogitabo tibi omnes annos meos in auaritudine anime meę. In domo uoluntatis uult habitare per sui cōtinuā dilectionem. Vnde postquam dominus dixit. Signus diligis me sermōnem meum seruauerit. Et subdit, & ad eum ueniemus & mansionem apud eum faciemus. Secundum opus potentix fuit, quando mutus loquelam restituit licet peccator quādo cūque loquatur, tamen mutus est.

Io. 4. Deus enim dedit homini linguam ad tria officia, scilicet ut Deum laudet, ut proximum ædificet, se de peccatis suis accuset, sed peccator est mutus, quia Deum non laudat sed blasphematur.

Rom. 2. laudat sed blasphematur. Nomen enim Dei per nos blasphematur.

Lingua ad tria officia. scilicet ut Deum laudet, ut proximum ædificet, se de peccatis suis accuset, sed peccator est mutus, quia Deum non laudat sed blasphematur.

Rom. 2. laudat sed blasphematur. Nomen enim Dei per nos blasphematur.

phemat. Inter gentes, unde propheta, omnes creaturas ad Deum laudandum inuitat, inter ceteras dracones, infernum, serpentes, dicens: Laudate dominum de terra dracones, & omnes abyssus. Item serpentes & uolucres. Nusquam autem inuitat superbos, auaros, & luxuriosos, quia tales non laudant dominum, sed blasphemant. Ex quo uidetur, quod peccatores sunt peiores draconibus, serpentibus, & inferno. Secundo peccator est mutus, quia proximum non ædificat, sed scandalizat. Lingua tertia multos commouit & disperdit eos de gente in gentem.

Prima lingua est diuina seu Angelica, quæ est perfectiorum cuius est loqui ea, quæ sunt ad Dei laudem & ædificationem proximi. Ecl. 51. Dedit mihi dominus linguam meam & in ipsa laudabo eum.

Secunda lingua est humana, quæ est lingua imperfectiorum cuius est loqui de mundo & de his, quæ requirunt necessitas humana. Ipsi de mundo sunt, & ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

Tertia lingua est diabolica, & ista lingua est peruersiorum hominum cuius est detrahere, & mendacium dicere. Cum loquitur mendacium ex propriis loquitur. Qui igitur Deum laudat & proximum ædificat, ille loquitur prima lingua, id est Angelica, siue diuina, qui secularia negocia pertractat, ille loquitur lingua secunda, id est humana, qui proximum scandalizat, ille loquitur lingua tertia, scilicet diabolica.

Tertio peccator est mutus, quia de suis peccatis se in confessione sua non accusat, cum tamen dicatur. In principio sermonis accusator est sui. Peccator enim habet principium, scilicet malam cognitionem, habet medium, scilicet malum consensum, habet & finem, scilicet malum opus. non tantum media, id est malum consensum, sed etiam principium, id est malas cogitationes & delectationes.

Tertium opus potentix fuit, quia sibi lumen restituit, signum est autem, quod peccator est illuminatus quādo uidet

Apo. 4.

uidet ante & retro, a dextris & a sinistris sicut dicitur de sanctis animalibus, q̄ plena erant oculis ante & retro & in circuitu. Ille uidet retro, qui cōsiderat peccata sua, & habet inde dolorem. Ille uidet ante, qui cōsiderat Dei iudicium & inde habet timorem. Ille uidet a dextris, qui cōsiderat mundi prospera, quā sint uana & ad ea nō allicitur per amorem. Ille uidet a sinistris, qui cōsiderat aduersa, quā sint breuia, & inde non frangitur per desperationem. Secundo Christus ostendit suam sapientiam in calumniatorum confutatione. Dicebant enim Christum expellere dæmonia in Baelzebue principe dæmoniorum, sed Christus ostendit per quattuor rationes non esse uera, quæ dicebant. Prima assumitur a parte dæmoniorum, & talis est. Si enim in aliquo regno aliqua diuisio oritur, oportet, quoddam ad nihilum redigatur, si ergo dæmones mutuo se expellerent, sibi inuicem contrarij essent. & idē iam ad nihilum redacti essent, & in malorum cordibus non regnarent, quod tamen uerum non est, immō regnant, q̄ idē dñi non sunt, ista ratio adiuuatur per hoc quod dicit Hierem. Concordia partū res crescunt, discordia maximē dilabuntur. Secunda ratio sumitur ex parte Iudæorum & Apostolorum, & est talis. Filij uestri, id est Apostoli mei de uobis progeniti, expellunt dæmones uirtute uominis mei, uel filij uestri, id est exorcismi uestri, expellūt dæmones uirtute exorcismi, si igitur illorū eiectionē Deo attribuitis, med quoque similit̄r attribuere Deo debetis. Ista ratio adiuuatur per illud, quod dicitur in hist. scholastica, q̄ Salomon fecit quosdam exorcismos, per quos exorcismi Iudæorum dæmones expellebant. Tertia ratio sumitur ex parte Christi, & ipsius diaboli, & est talis. Diabolus tanquam fortis, mundum tanquam castrum tuum pacificē possidebat, sed ego fortior, ipsum uici & ligauit. Ex quo igitur ego sum fortior & ipsum uici & ligatum teneo, eius auxilio non indigeo. Ista ratio adiuuatur per illud q̄ dicitur. A quo quis superatus est huius & seruus est.

2. Pet. 2.

Quarta ratio sumitur ex parte Christi & ipsorum dæmonum,

nam, & est talis. Ego & diabolus habemus contrariam uoluntatē, quia qui non est mecum cōtra me est. Ego nō uolo omne bonū, ille omne malū, ego humilitatē, ille superbiam, habemus. n. cōtrariā operationē. q̄ qui non colligit uicem, dispergit, ego n. colligo oēs ad fidē ueritatē, ille dispergit & errorē, ego colligo ad uirtutes, ille dispergit ad uicia. Ista rō adiuuatur p̄ illud quod dicit. Qui cōuenit nō Christi ad Baelzebue q̄ societas lucis ad tenebras? Tertio ostendit Christus suam bonitatem, & hoc in sua benigna ammonitione, qua nos ammonet ut reciduum caueamus, eum dicit. Cum immundus spiritus exierit ab homine, & potest intelligi de Iudæis, ut sit sensus. Vos dicitis, q̄ ego eicio dæmonia in principe dæmoniorum, sed ego possem dicere de uobis, q̄ prius, scilicet ante quē habetis unū dæmonem, qui uos faciebat idololatras, sed modo habetis septem, id est oēs, quia per septem numerum ueritas designatur, qui scilicet uos suadent, ut nō debeatis occidere. Vel potest intelligi de reciduantibus, ut sit sensus. Quāuis diabolum eiecerim & ligauerim, tamen nullus de se confidat, quoniam quando ab alio expellitur, uadit ad perfectos, & inueniens eos sine humore uitiorum, reddit ad primos, assumens omnes modos tentandi, tam nequiter eos tentat q̄ sape eos uincit, & superat.

2. Cor. 6.

Eadem dominica tertia quadragesima, sermo secundus, in quo demonstratur principes dæmoniorum, qui sunt, & quomodo eijciuntur.

IN Baelzebue principe dæmoniorum eicit dæmonia. Iudæi miracula Christi deprauabant, & ea uice appellabant. Idolum enim, quod fecerant deridendi causa, appellabant Baelzebue, quod sonat uir mularum, propter sordes sanguinis immolationi, quem mularum sequebantur. In isto idolo principem dæmoniorum Iudæi asserabant habitare, & in tali principe Christum

DOM. TERTIA QVADRAG.

Christum miracula sua facere dicebant. ex hoc ergo videtur, quod inter demones sunt aliqui principes. Videamus igitur qui sunt principes & qualiter expellantur.

Primus. Circa primum, notandum quod inter demones sunt quatuor principes, qui specialibus vitiis dominantur. Primum principium tur Lucifer, de quo dicitur. Quomodo cecidisti de caelo lucifer. Iste multos subditos habet quibus principatur. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

1. Io. 5. sicut dicitur. Tectus mundus in maligno positus est. Tectus est in maligno igne concupiscentia. Tertius est qui praest avaritiae, & vocatur mammona. Non potest Deo seruire & mammonae. Est autem mammona (ut dicit glo.) nomen demonis, qui praest diuitiis. Non quod in eius potestate sint, sed quia eis utitur ad deum prendum. Et iste multos habet subditos, quibus principatur. Iuxta illud. A maiore usque ad minorem omnes avaritiae student. Quartus est qui praest in malis cogitationibus, & odiis, & rancoribus, & malis inuentionibus, & vocatur Beelzebub, id est uir muscarum. Immittit enim muscas, id est cogitationes immundas quae dicuntur muscae, quia ad animam saepe volant, & ipsam molestant, atque commaculant. Iste habet multos subditos, quibus principatur, quia sicut dicitur. Quis potest dicere mundum est cor meum, purus sum a peccato? Viso qui sunt isti principes, uideamus quomodo liter expellantur. Circa quod sciendum quod diabolus est serpens: Serpens autem malus per quatuor expellitur. Primo per odorem uinae florentis, quia naturaliter illum odorem odit, & ipsum fugit. Secundo per sputum

Esai. 14. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

1. Io. 5. sicut dicitur. Tectus mundus in maligno positus est. Tectus est in maligno igne concupiscentia. Tertius est qui praest avaritiae, & vocatur mammona. Non potest Deo seruire & mammonae. Est autem mammona (ut dicit glo.) nomen demonis, qui praest diuitiis. Non quod in eius potestate sint, sed quia eis utitur ad deum prendum. Et iste multos habet subditos, quibus principatur. Iuxta illud. A maiore usque ad minorem omnes avaritiae student. Quartus est qui praest in malis cogitationibus, & odiis, & rancoribus, & malis inuentionibus, & vocatur Beelzebub, id est uir muscarum. Immittit enim muscas, id est cogitationes immundas quae dicuntur muscae, quia ad animam saepe volant, & ipsam molestant, atque commaculant. Iste habet multos subditos, quibus principatur, quia sicut dicitur. Quis potest dicere mundum est cor meum, purus sum a peccato? Viso qui sunt isti principes, uideamus quomodo liter expellantur. Circa quod sciendum quod diabolus est serpens: Serpens autem malus per quatuor expellitur. Primo per odorem uinae florentis, quia naturaliter illum odorem odit, & ipsum fugit. Secundo per sputum

Esai. 14. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

1. Io. 5. sicut dicitur. Tectus mundus in maligno positus est. Tectus est in maligno igne concupiscentia. Tertius est qui praest avaritiae, & vocatur mammona. Non potest Deo seruire & mammonae. Est autem mammona (ut dicit glo.) nomen demonis, qui praest diuitiis. Non quod in eius potestate sint, sed quia eis utitur ad deum prendum. Et iste multos habet subditos, quibus principatur. Iuxta illud. A maiore usque ad minorem omnes avaritiae student. Quartus est qui praest in malis cogitationibus, & odiis, & rancoribus, & malis inuentionibus, & vocatur Beelzebub, id est uir muscarum. Immittit enim muscas, id est cogitationes immundas quae dicuntur muscae, quia ad animam saepe volant, & ipsam molestant, atque commaculant. Iste habet multos subditos, quibus principatur, quia sicut dicitur. Quis potest dicere mundum est cor meum, purus sum a peccato? Viso qui sunt isti principes, uideamus quomodo liter expellantur. Circa quod sciendum quod diabolus est serpens: Serpens autem malus per quatuor expellitur. Primo per odorem uinae florentis, quia naturaliter illum odorem odit, & ipsum fugit. Secundo per sputum

Hier. 6. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Pro. 20. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Secundo. Circa quod sciendum quod diabolus est serpens: Serpens autem malus per quatuor expellitur. Primo per odorem uinae florentis, quia naturaliter illum odorem odit, & ipsum fugit. Secundo per sputum

Gen. 3. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

SERMO II.

sputum hominis ieiunantis. Dicit enim Amb. in exame ro, quod tanta est uis ieiunij, ut moriatur serpens, si gustauerit sputum hominis ieiunij. Tertio per denudationem hominis. Nam sicut dicitur in historia scholastica. Serpens in hominem uestitum insilit, nudum fugit. Et ratio assignatur ibidem. Quia quando Deus posuit inimicitias inter serpentem, & mulierem, & semen eius, tunc homo erat nudus, & ideo naturaliter fugit hominem nudum, tanquam inimicum. Quarto per carmina incantatoris. Vnde quando incantari se sentit, unam aurem in terram figit, & aliam cum cauda claudit, ne uocem incantatoris audiat. Psal. Sicut a pitone, scilicet lucifer qui praest superbiae, expellitur per odorem uinae florentis, id est per ueram humilitatem cordis. Humilitas enim tantum est odorifera, quod eius odor Deum trahit, demonem expellit, & omnia eius tentamenta confringit. Trahit quidem Deum. Sicut patet in beata uirgine, quae traxit ad se Deum sua humilitate. Dum esset rex in accubitu suo, nardus mea odoriferus, & signat humilitatem uirginis, cuius odor in caelum ascendit, & Christum ad se descendere fecit. Iste nardus, demones expellit. Vnde legitur de beato Antonio

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Exemplum. Ipsi est rex super omnes filios superbiae. Alius est qui praest luxuriae & vocatur Almodeus. De quo dicitur. Quod interfecit septem viros Sarræ. Obsequium legitimum matrimonium, & diligit adulterium & ideo per hunc modum volebat illam puellam in adulterium ducere. ut scilicet postquam non poterat legitimum matrimonio vii, egeretur ad fornicationem. Quod & iste multos habet subditos, quibus principatur.

Can. 1.

Exemplum.

Mar. 9.

Tali.

DOM. III. QVADRAG.

Co. 9. Taliter se mortificabat qui dicebat. Ego enim sic pugno non quasi aerem uerberans, sed castigo corpus meum & in seruitutem redigo: Quidam enim sunt qui se ipsos macerant solum uoluntate, sicut procrastinantes qui proponunt in futuro tantam penitentiam agere, sed illud incertum est. Contra quos dicit apostolus. Sic curro non quasi in incertum, futura enim sunt incerta. Omnia in futurum seruantur incerta. Alii autem sunt, qui istam macerationem habent in ore, sicut sunt simulatores, & uerboi predicatores, & hypocritae. Quidam enim se dicunt grauem penitentiam facere, & nullam faciunt. Alii graues penitentias predicant, & inducunt, & ipsi modicas facere nolunt. iuxta illud. Alii autem habent onera grauia & importabilia, & imponunt humeros hominum, digito autem suo, mouere nolunt. Isti rota die sermonibus suis aerem uerberant, quia uentus aeris est tenuissimus ictus. Et contra hos dicit apostolus. Pugno non quasi aerem uerberans. Alii sunt ueri penitentes, qui corpus suum castigant, ipsum ieiunio disciplinando & refrenant eius concupiscentias extinguendo. Ideo subdit. Sed castigo corpus meum & in seruitutem redigo. Tertius demon est qui praestitit auaritia. iste expellitur per denudationem, id est per abiectionem rerum temporalium. Ista autem fit aliquando totaliter, iuxta illud. Si uis perfectus esse uade & uende omnia quae habes, & da pauperibus. Aliquando fit particulariter. Iuxta illud. Quod superest date eleemosynam & id est de his quae uobis superiunt. Aliquando nullo modo fit, sicut patet in avaris, qui nihil dare uolunt. Nam remansit de cibo eius, & propterea nihil remansit de uis illius. Nunc manducabo de bonis meis solus. & non scit quod tempus praetereat, & omnia relinquat aliis. Alii igitur qui nullo modo uolunt se de bonis suis denudare, nec aliquid pauperibus tribuere, sed uolunt esse diuitius sarcinati, diabolus serpens infernalis inuadit. Quia uolunt diuites fieri incidunt in tentationes diaboli. Alii autem qui totaliter se denudant, id est, qui omnia mundana

SERMO II.

derelinquuntur, & illos qui particulariter id est quod de sua abundantia eleemosynas faciunt, diabolus fugit. Eleemosyna enim expellit peccatum, expellit diabolum. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemosyna resistit peccato. Expellit etiam diabolum in morte, quia quando animam plenam operibus misericordiae inuenit, ab ea confusus recedit, sicut patet in sancto Martino. Expellit postea mortem, quia est scutum & lancea contra eum. Unde de eleemosina. Super scutum potentis, & lancea aduersus inimicum tuum pugna. Quartus demon, scilicet Belzebuc qui interpretatur uir muscarum, expellitur per incantationem, id est confessionem. Sicut autem musca super carbones mortuos resident, super tepidos uolitant, ignitos autem fugiunt, sic male cogitationes seu tentationes resident super corda in Dei amore frigida, uolitant super tepida, sed fugiunt corda in Dei amore inflammata. Iste autem demon expellitur ut dictum est per incantationem. Incantatores Dei sunt ipsi sacerdotes, qui serpentem infernalem incantant, quando super caput peccatoris absolutionem faciunt. Et quia diabolus sic se uidet per confessionem expelli, ideo ipsam confessionem nititur impedire, ad similitudinem lupi, qui non capit ouem, id est hominem per pedem, sed dimittit ipsum ire ad ecclesiam. nec per aurem, sed dimittit eum ire ad praedicationem. nec per manus, sed dimittit eum extendere manum ad pauperem, sed capit ipsum per guttam, ne possit confessionem emittere. Aug. Nec enim diabolo acriores dolores infligimus, quam cum plangas peccatorum nostrorum confitendo, & poenitendo sapamus.

Ecc. 31

Ecc. 28.

Demonis afluia lupi asse milatur

Feria secunda tertie hebdomade 40. Sermo primus De Helia atque Helyse: hystoria, & de quibus utraque nos instruat.

Luc. 4.

Quanta audimus facta in capharnaum, fac & hic in patria tua. Ad intelligendam historiam utus Evangelii notandum, quod compatriotae Christi, tunc (scilicet de Nazareth) ubi Christus fuit nutritus, conceptus & conversatus, ipsum despiciant, in ipsum non credebant, & sibi inuidebant. Despiciant quidem Christum, propter genus infimum, quod noverant, & quia apud se nutritum, & per ardua tempora profecisse uiderant, & non credebant miracula quae de ipso referebantur. Vnde dicitur. Abiit Iesus in patriam suam & dicebant. Vnde huic haec omnia, & quae est sapientia quae data est illi, & uirtutes tales, quae per manus eius efficiuntur? Nonne iste est Iosephi filius, & Mariae? frater Iacobi & Ioseph, & Iudae & Simonis? Nonne & sorores eius hic nobiscum sunt? Ecce quanta despectio. Et sequitur. Et mirabatur Iesus propter incredulitatem eorum. Ecce quanta incredulitas, & quantam incredulitatem, tantam habebant etiam inuidiam. Quia sicut dicit Hiero. Proprie naturale est ciues ciuibus inuidere. Quia igitur erant superbi, increduli, & inuidi, ideo Christus tot ibi miracula non fecit sicut fecit in capharnaum, & in aliis terris. Vnde dicitur. Et non poterat ibi ullam uirtutem facere, nisi quod paucos infirmos impositis manibus curauerunt. Et non poterat scilicet de iusticia sua, quia illi indigni erant. Cum ergo quadam uice Christus in Nazareth ueniret, accesserunt ad eum compatriotae sui dicentes. Iud quod refert hic Luc. Quanta audimus in capharnaum, fac & hic in patria nostra. quasi dicant. Cum magis tenearis tuis compatriotis, quam alienigenis, beneficia tua quae aliis impendis, & miracula tua quae aliis facis, deberes huic multo magis facere. Christus autem respondit eis, quod si inter eos miracula non faceret hoc

Mar. 6.

Mar. 6.

hoc non erat, quod scilicet patriam despiceret, quam sua natiuitate honorauerat, uel propter hoc quod impotens esset, sed quia ipsi indigni erant. Tum propter superbiam, quia eum despiciabant. Tum propter eorum incredulitatem, quia in ipsum non credebant. Tum propter eorum inuidiam, quia sibi inuidebant, & ideo ipsum non honorabant, sed ipsum despiciebant, cum tamen alienigenae ipsum honorabant. Et ideo illis plura miracula faciebat quia magis digni erant. Et hoc est quod subditur. Amen dico uobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua. Ista autem duo. scilicet quod prophetae aliquando magis apud extraneos, quam apud domesticos honorarentur. Et aliquando prophetae extraneos plures, quam inter domesticos uirtutes operarentur, ostendit duplici exemplo. Helye & Helysae, quoniam prophetae in maiori honore habentur apud extraneos quam domesticos ostenditur exemplo Helye, quia iudeis expellebatur & cotenebatur, a gentibus autem honorabatur. Sicut patet, quia cum multa uiduae in Israel essent, & tamen nulla fuit digna eum recipere, nisi uidua apud sarem sydoniae quae eum honorifice recepit. Quod uero prophetae inter extraneos aliquando plura miracula faciebant, quam inter domesticos, ostenditur exemplo Helysae prophetae, qui datus est in iudea existentibus, nullus tamen mundus est nisi Naam syrus. Illi autem hoc audientes, quia scilicet eos indignos reputaret, inter quos miracula faceret, indignati sunt, & duxerunt eum usque ad spercilium montis, ut praecipitarent eum. In hoc sicut dicit Beda. Priores sunt discipuli iudei, magistro suo diabolo. Ille enim ait. Mitte te deorsum. Isti uero de facto mittere conati sunt. Sed quoniam dominus non elegerat mori per praecipitum, sed per Crucis patibulum, & quoniam nondum uenerat hora mortis suae, ideo de manibus eorum exiuit, & sicut dicit Beda, & habetur in glossa. Quod cum dominus de manibus eorum lapsus, de rupe descendisset, atque in ipsa rupe latere uellet, subito ad tactum dominicae uocis

Miraculum.

stis saxum illud subterfugit, & ad instar cere relolutum, quendam sinum in quo dominicum corpus reciperetur effecit, tantae quippe capacitatis, quantae ipsius corpus extitit, in quo, linea mopta, & rugae uestis, quae a tergo domini fuerant, uelut de manu sculptoris impressa seruantur. In hoc igitur euagelio tangitur duplex hystoria, scilicet de Helya, & Heliseo.

Primo.

3. Re. 17. Infirmis. Helyas quidem. Ad preceptum domini mandanos strepitus fugit, & in solitudine habitauit, ibique dominus eum pascit, mittendo sibi per coruum, mane & uespere panem & carnem, & de torrente bibebat. Deum enim aiā quae mundanos strepitus fugit, pascit, licet licet caelesti refectioe, pane & carne. Christo quidem est duplex natura, scilicet diuina & humana. Per panem intelligitur diuinitas, quae habet in se omne deitamentum. Panem de caelo praestitisti eis, omne deitamentum in se habet. Per carnem intelligitur humanitas, animam igitur quae humanos strepitus uitae, & internae quieti uacat, Deus pascit, pane & carne refectioe eam in contemplatione diuinitatis, & humanitatis.

In Christo duplex natura.

Sap. 16.

Secundo notandum quod ista refectio habet in hoc modo imperfectionem, admixtionem, & defectionem. Imperfectionem quidem habet, quia perfecta consolatio nes & refectioes in patria sunt. Ex parte cognoscimus perfecta. & ex parte prophetamus. Cum autem eueniret quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est.

Spiritalis refectio hic non est perfecta.

1. Co. 13. Illud notatur per hoc quod dicitur, quod Helyas pascetur mane, & uespere, & non in meridie. In mane quidem & uespere sunt lux & calor, sed non in sua perfectione. In meridie autem sunt in sua perfectione. Sancti igitur uiri pascuntur in praesenti uita in mane, & uespere, quia habent lumen diuinae cognitionis, & calorem diuinae amoris, sed imperfecte. In futuro autem pascuntur in meridie, quia tunc habent plenam Dei cognitionem & perfectum Dei amorem. Ideo sponsa desiderat pasci

sci in meridie dicens, Indica mihi ubi pascas in meridie? Secundo spirituales refectioes sanctorum in praesenti habent admixtionem, purae enim consolatioes in patria sunt, in praesenti autem multum habent de admixtione contrarii, siue a carne, siue ab hoste, siue a mundo. Illud significatur per hoc quod Helyas licet haberet de licatum cibum, habebat tamen inspidum de torrente potum. Vinum tuum mixtum est aqua. Vinum enim purum, id est consolatio pura est in caelo, fex, id est tribulatio in inferno, sed uinum mixtum, id est consolatio mixta est in mundo. Istam autem triplicem differentiam tangit propheta dicens, Calix in manu domini ut me, plenus mix. Tertio spirituales consolatioes sanctorum in praesenti habent defectionem, quia sepe ab eis subtrahuntur ad tempus. Hoc notatur per cibum Helyae, quem Deus subtraxit, & ad tantam penuriam deuenit, quod uix bucellam panis, & modicum aquae habere potuit. Saepe in sanctis uiris consolatioes spirituales subtrahuntur, in tantum quod uix modicum possint habere, & hoc ideo facit Deus, ne de illis gratis superbiant, & ut feruentius eas requirant, & cautius eas custodiant. Secundo instruimur ut eleemosynas insistant, & per hoc quod uia modicam eleemosynam dedit Helyae, & multiplicatioem bonorum accepit. Qui enim dat bona temporalia, Deus dat sibi & temporalia ad sustentandum, & corporalia ad consolatioem, & spiritualia ad iustificatioem, & caelestia ad glorificationem. Frange esurienti panem tuum. ecce datio eleemosynarum. Sequitur, & sanitas tua citius orietur, hoc refertur ad bona corporalia, ante faciem tuam ibit iustitia tua. hoc refertur ad bona spiritualia, & gloria domini colliget te. & hoc refertur ad bona caelestia. & eris quasi hortus irriguus cuius non deficient aquae, hoc refertur ad bona temporalia, quae sic adeo eleemosynarum largitione continuantur, ut nunquam tibi deficient. Ex secunda hystoria instruimur, ut nos in sanguine Christi abluamur. Sicut enim Naaman in Iordane septies fuit lotus & mundatus, sic

Esa. 1.

Tempora lia distri buens bona que recipit.

Secunda.

Christus a septem vitis mortalibus mundabimur. Ideo Christus a septem sanguinem suum fudit, ut a septem mortalibus peccatis mundaret nos. Primo in circūcisione contra peccatum luxuria, quæ in primo homines in illo membro pullulabat. Secundo in sudore contra peccatum gula, ex gula enim sæpè nascuntur mali humores qui sanantur per sudorem. Tertio in capite contra peccatū superbiæ, nam sicut dicit Aug. Sub spinoso capite non decet membrum fieri delicatum, non decet esse caput humile, & membrum superbum. Quarto in corde contra peccatum ira. nam secundum Dama. Ira est ascensio sanguinis circa cor. Quinto in flagellatione contra peccatum invidia. invidi enim sunt sicut canes mordentes, si igitur leo timet, quando canis flagellatur, multo fortius isti canes, id est peccatores, alia mordentes & lacerantes timere debent, quando vident Leonem, i. Christum esse flagellatum. Sexto in manuum perforatione contra peccatum avaritiæ. offēdit enim se liberalem in manu perforatione, extensione, & apertione, nam in Cruce habuit manus extensas, ut daret utiliter habuit apertas, ut daret liberaliter. habuit perforatas, ut daret totaliter. Septimo, in pedum affixione contra peccatum accidia. Pedes enim animæ sunt intellectus & affectus, qui sæpè sunt pigri ad bonum, sed quando in Christi sanguine intinguntur, tunc uelociter currunt ad Deum, & omne bonum. psalmus. Ut intingatur pes tuus in sanguine &c.

Eadem feria secunda. tertiæ hebdomadæ quadragesimæ. Sermo secundus. De lepræ malignitate, quid significat.

Lepra quæ sit abominabilis.

Multi leprosi erant in Israel sub Helyseo propheta, & nemo illorum mundatus est, nisi Naaman Syrus. Inter ceteros morbos, lepra est abominabilior apud omnes. Est enim morbus fetidus,

duus, sibilundus, & contagiosus. In quantum est fetidus, significat peccatum luxuriæ. In quantum est sibilundus, significat peccatum avaritiæ. In quantum contagiosus, significat peccatum superbiæ. Lepra autem in quantum est morbus fetidus, significat peccatum luxuriæ, quæ coram Deo & hominibus fetet. Computruerunt iumenta in stercore suo. Greg. iumenta computrescere in stercore, est carnales homines in fetore luxuriæ uitam finire, luxuria. tunc autem luxuriosus est fetidus, quando est quadrivanus. Domine iam fetet quadrivanus enim est. *Primo. Iohel. 5. luxuria. Io. 11.*

Prima enim dies est mala cogitatio & delectatio, & tunc adhuc non fetet. Secunda dies est malus consensus, & tunc adhuc non fetet. Tertia est malum opus, & tunc quamuis animus sit mortuus, tamen pro unico actu adhuc non fetet. Quarta est mala consuetudo seu obstinatio, & tunc animus est mortuus & fetidus. Ista sunt quatuor scelera damasci, de quibus dicitur. Super tribus sceleribus Damasci, & super quatuor non conuertam eum ubi dicit Glos. Primum peccatum est mala cogitare. secundum consentire. tertium opere implere; quartum non poenitere. Et subdit glo. qui in tribus prioribus peccat, si poenitet, conuertit eum Deus ad ultimum clementiæ suæ. Si uerò non poenitet, auertit ab eo vultus clementiæ suæ, & quia animus carnalis fetet in uita per culpam, ideo fetebit in inferno per poenam. *Qui fetor causabitur in inferno a quatuor: Fetor a primo a fetenti loco, quia terra infernalis tota fetida est, quia omnium immunditiarum sentina est, quia omnes immunditiæ post iudicium ab elementis, & a rebus ceteris separabuntur, & in cloacâ infernalem proiciantur. Secundus causabitur a fetenti consortio. demones enim qui sunt socii damnatorum, sunt ualde fetidi. Ascendet fetor eius, & ascendet putredo eius, quia superbiæ egit. Tertio causabitur a fetenti supplicio, quia fetenti poena, id est sulphurea punietur. Psalmus. Ignis sulphur spiritus procellarum pars calicis eorum, &c. Quarto causabitur a fetenti corpore suo, quia corpora*

Isa. 34.

Auarus

insatiabi-

lior oib.

Pro. 30.

Insatiabilior est inferno, carnali concupiscentia, & sitienti terrae. Non enim dicit sufficit, quando est plenus lignis, sicut dicit infernus, quando est plenus damnatis, nec dicit sufficit praeter diuturnitate temporis, sicut dicit carnalis concupiscentia, quia si ligna essent perpetua, ignis etiam esset perpetuus. Nec dicit sufficit praeter nimiam abundantiam lignorum, sicut dicit terra sitiens, praeter nimiam abundantiam pluuierum, immo ex hoc magis augetur, & ideo merito per ignem avaritia designatur, quia est insatiabilior inferno, concupiscentia carnali, & terra sitienti. Primo igitur avarus insatiabilior est, quam infernus, quia infernus postquam plenus fuerit dicit sufficit, avarus autem quanto magis plenus est, tanto magis cupidus est. Infernus & perditio animae, sicut modo, similiter oculi hominum replentur, sicut modo, similiter oculi hominum replentur. Avarus non implebitur pecunia. Secundo avarus est insatiabilior, quam concupiscentia carnalis, quae in homine sene dicit sufficit. Avaritia uero in homine sene non senescit, sed amplius inuenescit. Hierony. Cum

Prou. 27

Insatiabilior est, quam infernus, quia infernus postquam plenus fuerit dicit sufficit, avarus autem quanto magis plenus est, tanto magis cupidus est. Infernus & perditio animae, sicut modo, similiter oculi hominum replentur, sicut modo, similiter oculi hominum replentur. Avarus non implebitur pecunia. Secundo avarus est insatiabilior, quam concupiscentia carnalis, quae in homine sene dicit sufficit. Avaritia uero in homine sene non senescit, sed amplius inuenescit. Hierony. Cum

Eccl. 5

Insatiabilior est, quam infernus, quia infernus postquam plenus fuerit dicit sufficit, avarus autem quanto magis plenus est, tanto magis cupidus est. Infernus & perditio animae, sicut modo, similiter oculi hominum replentur, sicut modo, similiter oculi hominum replentur. Avarus non implebitur pecunia. Secundo avarus est insatiabilior, quam concupiscentia carnalis, quae in homine sene dicit sufficit. Avaritia uero in homine sene non senescit, sed amplius inuenescit. Hierony. Cum

damnatorum foetida erunt. De cadaueribus eorum ascendet foetor. Secundo lepra est morbus sicibundus, & quod tum ad hoc signat peccatum avaritiae, avarus enim ad hoc fit, quod satiari non potest. Est enim insatiabilior omnibus rebus insatiabilibus, nam sicut dicitur. Tria sunt insatiabilia, infernus, os vuluae, & terra, quae nunquam satiatur aqua. Ignis uero nunquam dicit sufficit. Infernus quamuis sit insatiabilis ex eo quod quotidie, quasi infinitas animas recipit, saturari non potest, tamen ueniet tempus, quando dicit sufficit. Iudicio enim extremo celebrato, infernus replebitur, & manus Dei claudetur, & tunc dicit sufficit, nolo plures. Sic carnalis concupiscentia licet sit famelica, & saturari non possit, tamen tempus ueniet, quando dicit sufficit, quando enim homo senescit, ualde, ut quod calor naturalis in eo deficit, tunc concupiscentia dicit sufficit, sic terra sitiens quamuis aquam absorbere desideret, tamen tempus ueniet, quando dicit sufficit, quando enim est magna inuidantia pluuierum, ita quod aquae superabundant, tunc terra dicit sufficit. Ignis autem insatiabilior est inferno, carnali concupiscentia, & sitienti terrae. Non enim dicit sufficit, quando est plenus lignis, sicut dicit infernus, quando est plenus damnatis, nec dicit sufficit praeter diuturnitate temporis, sicut dicit carnalis concupiscentia, quia si ligna essent perpetua, ignis etiam esset perpetuus. Nec dicit sufficit praeter nimiam abundantiam lignorum, sicut dicit terra sitiens, praeter nimiam abundantiam pluuierum, immo ex hoc magis augetur, & ideo merito per ignem avaritia designatur, quia est insatiabilior inferno, concupiscentia carnali, & terra sitienti. Primo igitur avarus insatiabilior est, quam infernus, quia infernus postquam plenus fuerit dicit sufficit, avarus autem quanto magis plenus est, tanto magis cupidus est. Infernus & perditio animae, sicut modo, similiter oculi hominum replentur, sicut modo, similiter oculi hominum replentur. Avarus non implebitur pecunia. Secundo avarus est insatiabilior, quam concupiscentia carnalis, quae in homine sene dicit sufficit. Avaritia uero in homine sene non senescit, sed amplius inuenescit. Hierony. Cum

cetera

cetera uitia senescant in homine senescente, sola avaritia iuuenescit. Tullius. Avarus quid sibi uelit non intelligo, quid enim absurdius esse potest, quam quo minus restat uix eo amplius uaticini querere? Tertio avarus est insatiabilior quam terra sitiens, quae dicit sufficit quando est magna inuidantia aquarum, & quando ipse aquae superabundantes, per diuersa loca discurrunt. Avarus autem, & si habet magnam abundantiam diuitiarum, non tamen dicit sufficit, si diuitiarum suarum discurrant ad terras longinquas, ad diuersas nundinas, adhuc tamen non dicit sufficit, sicut dicit infernus, quando est plenus damnatis, & sicut dicit carnalis concupiscentia, quando calor naturalis deficit in homine sene. Nec sicut dicit terra sitiens, quando habet abundantiam pluuierum, sed sicut dicit ignis non sufficit quantumque sit diuturnus, postquam habet ligna superposita, sic dicit carnalis concupiscentia, & sicut ignis non dicit sufficit quando habet magnam abundantiam lignorum, sic ignis avaritiae non dicit sufficit, nec in homine diuitis pleno, nec in homine ueterato, nec in homine superbo, donec aliquid glutiat. Tertio lepra est morbus contagiosus, & per hunc morbum signatur superbia, quae est contagiosa. Qui tetigerit picem coinquinabitur ab ea, & qui communicat superbo, inducit superbiam, & assimilatur superbiae picis, quia pix est nigra & multae adhaerentiae, sic superbia animam obscurat & impedit, ne ueritas ad eam transeat. Greg. Tumor mentis est obstaculum ueritatis, est etiam tantae adhaerentiae, quam alii uitiis superatis, ipsa superari non potest. Nam inter uitia ipsa est prima in accessu, continua in processu, & ultima in recessu. non solum prima ad accessum, sed omne peccatum mortale in se est continuo ueritatis. Sicut enim leprosus generat leprosum corpore, sic peccator generat peccatorem spiritualiter. Cor cedit. eam sanis in sanitate mutuo se conseruant, quando uero leprosi sunt cum leprosis, magis ac magis se uitiunt & corrumpunt. De quo modo est curandum. Quando uero

Eccl. 23.

Eccl. 13.

Superbia

prima ad

accessum

continua in

processu

ultima in

recessu

non solum

prima ad

FER. II. TERTIAE HEBD.

fani stant cum leprosis uel econuerso, fani sepe inficiuntur a leprosis, leprosi autem multum adiuuantur a sanis, idèd non est periculum stare leprosis cum sanis, sed periculum est sanis stare cum leprosis. Eodem modo quidam boni cum bonis stant, mutuo se ad bonum prouocant, unus enim alium prouocat ad humilitatem, alius alium

Pro. 27.

Pf. 17.

Pf. 44.

Ap. 22.

Pf. 17.

Pro. 9.

Hier. 51.

Societas quibus uerbis ostenditur, quod ille, qui uitat malas societates, quatuor mala uitat. Primo animæ suæ perditionem, idèd postquam dixit, egredimini de medio Babylonis, subdit. Ut saluet unusquisquam animam suam, quæ sepe boni inter malos animas suas perdunt. Secundo uitat diuinam indignationem, quam sepe incurrunt, qui inter malos habitant, idèd subdit. Ab ira furoris domini. His qui oderunt dominum amicitia iungebaris, & iccirco iram domini merebaris. Tertio uitat mentis emutationem, quia sepe boni habitantes cum malis, a

a. Pa. 19

SERMO II.

gore uirtutù mollescunt, idèd subditur. Ne forte mollescat cor uestrum. Quarto uitat diabolicam tentationem, quia sepe diabolus per malos peruertit bonos, idèd subdit. Ne timeatis auditum, qui audietur in terra. Iste auditus est diabolica tentatio, seu suggestio, quia sepe diabolus infestat bonos, ut possit eos corrumpere per malos.

Feria tertia, tertia hebdomade. Sermo primus. De quinque documentis, nos ad salutem trahentibus.

SI peccauerit in te frater tuus, uade & corripe eum inter te & ipsum solum. Dominus noster aliquando ostendebat miracula suæ potestatis, ut malos conuerteret, aliquando exhibebat exempla suæ sanctitatis, ut bonos ad meliora alliceret. Aliquando dabat suæ ueritatis documenta, ut omnes ad salutem traheret, & instrueret, sicut patet in præsentì euangelio, ubi ponit quæque uerissima documenta. Primum documentum est, quod ostenditur qualiter fraterna correptio fit fida. cum dicit. Si peccauerit in te frater tuus. i. te solo sciente, uel in te, idèd cõtra te iniurias, & cõtumelias irrogãdo, uel in te, idèd cõtra te malo. s. ex èplo cõrrumpèdo. Vade & corripe eum inter te, & ipsum solũ. Vbi notatur, quod nõ oēs æqualiter & eodẽ modo sunt corripiendi. Quidam autem corripiendi sunt eum amore, sicut humiles mansueti, qui si aliquando offendunt continuò recognoscunt, & iste modus intelligitur cum dicitur, inter te & ipsum solum, idèd dulciter & secretè. Tales. n. aliquando emendantur leni ammonitione. Augu. Prudentem uirum, & corrigi paratum, breuiter ammonuisse sufficiat, immò aliquando superioris respectione. Ambro. super psalm. Iusti aspectus perfectioribus lætitia est, imperfectioribus uerò correptionis ammonitio, quidam uerò corripiendi sunt cum ratione, sicut a stuti, iste modus tangitur cum dicitur. Si autem te non audierit, adhibe tecum unũ uel duos, ut in ore duorum uel trium testium, stet omne uerbum. Multi enim

Mat. 18.

Corripere dorum dicitur ueritas.

suat

Dan. 13. sunt astuti, qui peccata sua abscondunt, & defendunt, nec se corrigere uolunt. Prælati autem uel iudex debet esse astutus cum astutis, & debet eos corrigere per testes, & per omnes alios modos, quibus potest. Istum modum seruauit Daniel contra senes & astutos, quos rationabiliter liter & astute conuincit. Alij sunt coercendi cum timore, sicut superbi & presumptuosi. Ille modus tangitur cum dicitur, qd si non audierit te, dic ecclesie, id est prælato ecclesie, ad quem spectat duos, & presumptuos castigantibus subiuicere, & poenis & flagellationibus coercere. Talis enim prælatus, & iudex, debet esse, qui possit superbos comprimere & domare. Noli querere fieri iudex, nisi ualeas uirtute irrumperere iniquitates, ne forte extimescas faciem potentis, & ponas scandalum in agilitate tua, id est dicitur. Argue cum omni imperio. Alii sunt coercendi uel abiciendi cum rubore sicut obstinati, qui debent ab ecclesia præscindi, & excommunicari. iste modus tangitur cum dicitur. Si ecclesiam non audierit sit tibi sicut ethnicus. i. gentilis & publicanus, id est cum eis ratiõ excõdicatis non communices. Pharisei enim cum istis duobus generibus hominum non communicabant, id est cum gentilibus, iuxta illud. Non. n. contantur Iudæi Samaritanis, nec cum publicanis & peccatoribus. Vnde dicitur. Quare cum publicanis manducat & bibit magister uestest. Isti igitur sunt ab ecclesia excommunicandi, nec aliquis cum eis debet participare, nec in salutatione. Si quis uenit ad uos & hanc doctrinam non asert, nolite cum recipere in domum, nec aue ei dixeritis, nec publica oratione. Est enim peccatum ad mortem, non pro illo dico, ut roget quis, nec cum eis comedere. Si quis frater nominatur inter uos & est fornicator, aut auarus, & sequitur, cum huiusmodi cibum non sumite. Secundum documentum est per quod ostendit quanta sit prælatorum iurisdicção, cum subdit. Amen dico uobis quodcumque alligaueritis super terram erit ligatum & in coelis. Ex quibus uerbis habetur, quam magna sit potestas & iurisdicção prælatorum, quia possunt ligare & soluere, cælum aperire &

cludere. Peccator quidem habet super se cælum clausum. infra se infernum apertum, intra se habet culpam interficientem, & perdit gratiam spiritualem. extra se a nobis meritorum ecclesie communicationem. De quibus meritis dicitur psal. Participem me fac Deus omnium timantium. Prælati autem siue sacerdos, potest peccatori poenitenti cælum aperire. Tibi dabo clauas regni cælorum. Vnde cantatur de Apostolis, Habent potestatem claudere cælum, nubibus, & aperire portas eius, quia linguæ eorum clauas regni factæ sunt. Secundo potest infernum claudere. Portæ inferi secundum glo. sunt peccata quæ infernum aperiunt peccatori. sed quando sacerdos peccatum dimittit. tunc portas inferni claudit. Tertio potest sacerdos culpam dimittere. Accipite spiritum sanctum quorum remittuntur eis peccata. Quarto potest gratiam spiritus sancti conferre. Tunc imponebant super illos, & ac. spiritum sanctum.

Quinto potest prælatus merita sanctorum communi care, & indulgentias facere. Vnde dicebat Apostolus. Nam & ego quod donauit, siquid donauit, propter uos in persona Christi. Tertium documentum est per quod ostendit sanctorum uirorum quantum ualeat oratio, cum dicit. Iterum dico uobis, quia si duo ex uobis consenserint super terram de omni re quacumque petierit. fiet uobis a patre meo, qui in cælis est. Quando enim aliqui sancti uiri conueniunt ad rogandum Deum, eos exaudit, aut quantum ad uorum, si expedit ad salutem. aut quantum ad meritum si hoc eis non expedit. Deus enim aliquando exaudit ad uoluntatem, sed non ad utilitatem. sicut exaudit dæmonem petentem tentare Iob, & demones petentes intrare porcos. Aliquando exaudit ad utilitatem, non ad uoluntatem, sicut exaudiuit Paulum petentem stimulum amoueri. Non enim exaudiuit eum ad suam uoluntatem, sed dixit ei, sufficit tibi gratia mea. Exaudiuit autem ad suam utilitatem. Vnde dixit, quam uirtus in infirmitate perficitur.

Ali-

Acf. 1.

Despera-
re nemo
debet.

Matt. 2.
1. Io. 2.

Pf. 44.

Esa. 61.

1. Io. 2.

Io. 3.

Aliquando autem exaudiuit ad uoluntatem & ad uoluntatem, sicut exaudiunt. Apostolos in missione spiritus sancti, inter ascens. & penthecost. postulantes, quia spiritum sanctum receperunt ad libitum, & ad suum meritum. Unde dicitur. Hi omnes erant perseverantes in oratione cum mulieribus & Maria matre Iesu. Quartum documentum est per quod ostendit, quam uolens est seruatorum Dei congregatio, cum dicitur, Vbi dicitur ab Adam usque ad Christum fuerunt 77. generationes. Illi qui dicit se esse in medio congregationis seruatorum Dei, est Iesus Christus filius Dei. In congregatione quidem sunt aliquando aliqui timidi, qui propter multitudinem peccatorum, quos fecerunt, timident gratiam Dei non promereri. Sed non debent de hoc timere, quia habent Iesum, qui interpretatur Saluator, quia a peccatis suis omnes saluos facit. Vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim sal. fa. po. su. a pec. eorum. Quis peccauerit aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum, & ipse est propiciatio pro peccatis uestris. Alii etiam aliqui sunt tribulati. Sed debent consolationem accipere, quia habent secum Christum, qui interpretatur unctus, qui eos ungit oleo letitiae & exultationis. Vixit te Deus, Deus tuus oleo letitiae praefor. tu. Spiritus domini super me, eo quod unxerit me dominus. Ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corperionem. Et uos unctionem quam ab eo accepistis, non timeat in uobis, &c. Ibi sunt etiam aliqui pusillanimes, qui timent ex propriis meritis se posse saluari. Sed non debent de hoc timere, quia habent secum filium Dei, qui gloriam suam eis tribuit. Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis, qui credit in ipsum non pereat, sed habeat uitam aeternam. De his tribus dicit Bernard. Venit ad nos Iesus Christus filius Dei, uenit cum salute, uenit cum unguentis, uenit cum gloria. Neque est enim sine salute Iesus, nec sine unguentis Christus, nec sine gloria

Quintus.

ra filius Dei. Quantum documentum est per quod ostendit, quod in iurias semper debemus remittere, quod notatur cum dicitur. Tunc accedens Petrus ad eum dixit, Domine quotiens peccabit in me frater meus, dimittam ei usque septies? Dixit ei Iesus, Non dico tibi usque septies, sed usque septuagies septies. Et ponitur numerus determinatus pro indeterminato, id est quotiens peccabit, toties dimitte. Vel ideo ponitur iste numerus, quia ab Adam usque ad Christum fuerunt 77. generationes. Sicut igitur Christus totius humani generis deleuit culpas, sic & homo omnes suas dimittere debet iniurias. Vel iste numerus constat ex numero diuersitatis, id est septem, & numero transgressionis, id est undecim, quia septies undecim, faciunt 77. Est ergo sensus. Dimitte septies septies, id est uniuersas tibi factas iniurias, & transgressiones.

Eadem tertia feria tertia hebdomadae. Sermo secundus.
De correctione fraterna, quomodo ab omnibus exerceri debet, & quomodo Praelatorum correctio magni fieri debet.

SI peccauerit in te frater tuus uade & corripe eum inter te & ipsum solum. Quia saepe fit peccatorum remissio, ideo saepe debet fieri fraterna correctio. Corripe amicum, saepe enim fit remissio. Ne autem ista correctio praelatorum despiciatur, ostenditur quomodo sit auctoritatis, cum dicitur. Amen dico uobis, quae si alligaueritis super terram &c. Ex his duo habetur, quod praelati debent subditos corrigere, & quod subdit eorum debent correptionem in magna reuerentia habere. Circa primum notandum quod sunt multi qui peccant & peccatum suum non intelligunt, quidam qui intelligunt, & tamen peccare non desinunt. Alij sunt qui peccatum suum negant, & confiteri erubescunt. Ideo

FER. III. TERTIAE MEBD.

Eccl. 9. Ideo utilis est correptio; ut ex hoc ille qui peccat, peccatum suum cognoscat, & cognitum confiteri non recusat, & sic iterare non presumat. Ista talis sententia tangitur. Corripe amicum, ne forte non intellexerit, & dicat, non feci. Si autem fecit, ne iterum addat facere. Corripe proximum, ne forte non dixerit, & si dixerit, ne forte iteret. Istud autem praeceptum spectat ad omnes ex debito charitatis. Maxime autem spectat ad praelatos ex debito officii. Ideo Apostolus praelatos ad praesens monet dicens, Si praecipuus fuerit homo in aliquo delicto, uos qui spirituales estis, huiusmodi instruite in spiritu lenitatis. Non dicit in uerbo lenitatis, nec in opere lenitatis, sed in spiritu lenitatis. Quidam enim sunt obliuiscendi in disciplina seueritatis, omnes tamen in spiritu lenitatis, ut nunquam fiat aliqua reprehensio cum mentis perturbatione, sed cum cordis compassione, ut dicit quaedam glo. super Iohel. Laudatur illud Archidiaconi Tarentini, qui cum uillico suo iratus esset, ait. O infelix anima te occiderem si iratus non essem. Bene ergo dicit Apostolus in spiritu lenitatis, quantumcunque exuberat seueritas in correptione, semper tamen debet esse lenitas in mente. Ille autem qui alium uult corrigere, quinque considerationes debet seruare, quarum tres ponit Aug. super illud. Hypocrita, eice primum trabem de oculo &c. Reliquas duas ponit Grego. in moralibus. Primo nanque qui alium uult corrigere debet considerare, si est ei similis, id est si in eodem peccato, uel aequali uel maiori, & tunc maxime si peccatum est notorium non debet eum corrigere, sed se & ipsum ad penitentiam commonere debet. alias posset sibi dici illud. Qui alium doces, te ipsum non doces, qui praedicas non furandam furaris. Gregor. Durum est, ut qui nescit tenere modum deramina uitae suae, iudex fiat uitae alienae. Idem. Modicus debet esse a uitiis, qui aliena corrigit, eo quod non bene maculam in alio considerat oculus, quem palam grauat. Neque tergere ualet oculos, manus quae forant tenet.

SERMO II. 88

tenet. Aug. Iudex in nullo horum sit iudicandus, qui in alio est paratus iudicare. Si autem non est ei similis, debet seruando uidere, si aliquando fuit similis, & tunc si non uolebat despici, sed compassionem sibi impendi, sic accipit fratrem peccantem, & poenitentem debet despiciere, sed compassionem, & misericordiam exhibere. Ne **Eccl. 8.** despicias hominem auertentem se a peccato, & ne improperes ei, & memento quoniam omnes in corruptione sumus, eiusdem. Intelligi quae sint proximi tui ex teipso. Si autem non est ei similis, nec aliquando fuit similis, tunc debet tertio cogitare quia potest esse similis. Et alio ratione talis dubit, non debet superbiere. sed delinquentibus condescendere. Ne gloriatur accinctus, aequè uel accinctus. Qui se existimat stare, uideat ne cadat. **3. Re. 20.** **1. Co. 10.** Nemo est qui securus esse possit in hac uita, quae tota tentatio nominatur, ut qui potuit fieri ex deteriori melior, non possit fieri ex meliori deterior. Si autem non est ei similis nec unquam fuit similis, & de Dei bonitate confidit, quod nunquam erit similis, tunc debet quarto uidere, si ille qui sit reprehensibilis, in aliquo alio est commendabilis, si ille qui tot habet defectus, habeat aliquos profectus, & tunc ratione illorum bonorum quae habet, debet supportari in his quae minus habet. Vnde uolens dominus reprehendere Episcopum Ephesi, primo ponit quoddam uitium, quod habebat dicens, Habeo aduersum te pauca, quia charitatem tuam primam reliquisti. Sed tamen statim ponit quoddam bonum quod habebat, dicens, Sed hoc habes bonum quod odisti facta Nicolaitarum, quae ego odi. Sic uolens reprehendere Episcopum Sardis, primo ponit quaedam suam defectum dicens, Non inuenio opera tua plena coram Deo meo. Deinde ponit statim quendam suum profectum dicens. Sed habes pauca nomina in Sardis, qui non coinquinauerunt uestimenta sua. Ecce dominus postquam ponit illa, in quibus ipsi erant reprehensibiles, statim subiungit illa, in quibus erant commendabiles, ad inuendum, quod si aliquis propter aliquid

quod uitium est repræhendendus, si tamen habet aliquod bonum, est supportandus, hoc dato quod aliquis omnino uideatur esse malus, nec habet aliquid propter quod est supportandus, seu tolerandus, tunc debet cogitari, quia ille qui sic uidetur esse malus, forte in conspectu Dei est sibi in merito præponendus. Et ponit exemplum Grego. de Stephano, & Paulo 23. moral. super illo uerbo. Audi igitur lob eloquia mea dicens, Nam cum Stephanus consentiente Paulo, & adiuuante lapidaretur, tunc Stephanus omnino erat bonus, & Paulus omnino uidebatur esse malus, & tamen in conspectu Dei Paulus, qui sic erat malus, erat Stephano in merito, &

Secundo. Prælatorum uis auctoritatis.

præmio præponendus. Secundo subditi debent correptionem prælatorum in magna reuerentia habere, quia eorum sententias Deus approbat & confirmat. Vnde dicit, Amen dico uobis. quod enim ligaueritis super terram, erit ligatum & in cælis. Vnde notandum quod in cælo sunt omnes soluti, in inferno omnes ligati. In uero uero quidam sunt ligati, quidam soluti.

Primo igitur in cælo omnes sunt soluti, in præsentia etiam uita sancti uiri habent ligatum intellectum, quia non possunt Deum libere, ac clare uidere. Habent ligatam potentiam affectiuam, quia non possunt Deum ex toto corde, & ex tota mente seu anima diligere. Habent ligatam potentiam depræcatiuam, quia non possunt Deum laudibus indefinenter insistere. In cælo autem omnia ista habent soluta, quia Deum clare & sine fine uidebunt, & ipsum totaliter amabunt, & ipsum indefinenter laudabunt. Aug. de ciui. Dei. Ipse est finis desideriorum nostrorum, qui sine fine uidebitur, sine fastidio amabitur, & sine tædio laudabitur. Si aliquis habet amicum quem libenter uidet, & præcordialiter diligit, eius uisio aliquando habet finem, eius dilectio aliquando habet fastidium, eius laudatio aliquando habet tedium. Sed tunc uisio nostra non habebit ullum finem, sed continuationem, ideo dicit. Qui sine fine uidebitur. Dilectio nostra nullum habebit fastidium, sed summum desiderium,

derit, ideo ait. Sine fastidio amabitur. Laudatio nostra nullam habebit fatigationem sed summam dilectionem & delectationem. Ideo subditur. Sine fatigatione laudabitur. In inferno uero omnes erunt ligati. Iuxta illud. Ligatis manibus & pedibus, mittite eum in tenebras exteriores. Habent enim ligatam potentiam operatiuam, quia nullum bonum meritorium poterunt facere. Affectiuam habent ligatam, quia Deum nunquam poterunt diligere, ideo dicitur. Ligatis pedibus & manibus. Mat. 23.

Per pedibus enim (secundum Amb.) affectus animæ signifi- cantur. Habent ligatam potentiam intellectuam, quia Deum nunquam poterunt uidere, nec cognoscere, cum sint in tenebris & in terra obliuionis, ideo dicitur. Mittite eum in te. exte. Habent ligatam potentiam reparatiuam, quia nunquam poterunt ad penitentiam reparari, ideo dicitur. Exteriores. Peccata enim prout sunt in hac uita sunt tenebræ interiores, quia sunt intra ambitum misericordiae diuinæ, in inferno autem peccata sunt tenebræ exteriores, quia sunt extra ambitum diuinæ misericordiae. In mundo autem quidam sunt soluti, sicut uiri perfecti, qui ædificant aurum, & argentum, & lapides preciosos. Tales nullum habent uinculum culpæ nec obligati sunt poenæ æternæ, nec obligati sunt alicui poenæ satisfactoriæ. Alii sunt ligati, sicut peccatores ob-

1. Cor. 3. Iud. 15.

ligati, tales habent uinculum culpæ. & hoc figuratur. Cum dicitur. Ligauerunt Sampson duobus nouis funibus. Dno funes sunt nexu culpæ & poenæ. Alij sunt ex parte soluti, & ex parte ligati, sicut sunt penitentes qui soluti sunt uinculo culpæ, sed ligati sunt funibus poenæ satisfactoriæ, in huius significatione dicitur. Excucite Hieremiam funibus, & eduxerunt eum de laqueo. Potestas igitur ligandi, & soluendi, quam prælati habent, non extenditur in celum, quia omnes ibi ita sunt soluti, quod non possunt ligari, nec extenditur in infernum, quia omnes ibi sunt ligati, quia nunquam possunt solui, sed tantum habet locum in mundo, ubi peccatores penitentes possunt ligari per poenam satisfactoriam

Hier. 38.

FER. IIIII. TERTIAE HEBD.

factoriam, & possunt absolui a culpa, qui habent contritionem ueram, & confessionem puram, & satisfactionem integram, possunt etiam ligari per excommunicationis uentulum, & solui per absolutionis beneficium.

Beria quarta tercia hebdomada, qua tragesima. Sermo primus. De Pharisaeorum superstitioe, Christi consuetudine, eiusque uere doctrinae traditione.

Mar. 8.

Accefferunt ad Iesum ab Hierosolymis scribae & pharisei dicentes. Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorum, non enim lauant manus suas, cum panem manducant. Ad intelligendum istud euangelium, notandum est, quod pharisei qui erant inter iudeos nobiliores, & doctiores, erant superstitiosi, auari, & impii. Superstitiosi quidem erant, quia plus curabant de munditia exteriori, quam de interiori. plus de lotione manuum, calicum, & uittorum, quam de lotione animarum, unde subditur. Relinquentes enim mandatum Dei, tenetis traditionem hominum. baptisimata uiciorum, calidum, & alia similia, his multa facitis. Videntes igitur discipulos comedentes non lotis manibus, indignati sunt, & dixerunt. Ad Iesum. Quare discipuli tui transgrediuntur, non enim lauant manus cum panem manducant. Secundo erant auari, quia inducebant iudeos qui habebant parentes, ut omnia Deo deuouerent, ac si eis dicerent, quod tale munus factum Deo, sibi proderit ad uitam aeternam, & per talem modum pharisei bona illorum cum filiis diuidebant postea. Ideo Christus subdit. Quare uos transgredimini praecipua Dei, propter traditionem patrum uestrorum?

Mat. 7.

Tertio erant impii in parentes. Audientes enim parentes, quod omnia Deo consecrata erant, eis uti deuebant, ne sacrilegii crimen incurrerent, & sic fame acciebant.

SERMO I.

sciebantur, ideo Christus subdit, & non honorificabit patrem suum, aut matrem &c. Illud enim mandatum. Honora patrem tuum, & matrem tuam, intelligitur de duplici honore, scilicet de necessariorum prohibitione, & de reuerentiae exhibitione. Et quia isti pharisei sic erant superstitiosi, sic auari, sic impii ideo Christus uocat eos hypocritas, plantas eradicandas, caecos, & duces caecorum. Nam in quantum aut erant superstitiosi, plus curantes de munditia corporum quod animarum, uocat eos hypocritas dicens bene prophetauit de uobis Isaias &c. *Mat. 23.*

de dicitur. Ve uobis scribae & pharisei hypocritae, qui mundatis quod de foris est calicis & parapsidis, intus autem pleni estis rapina & immunditia, ideo Christus ostendit, quod cibus qui intrat per os, siue comedatur manus sed lotis, siue non lotis, non potest animam inquinare, sed quae procedunt de ore, illa sunt quae coinquinant animam. In quantum autem erant auari, dixit eos esse caecos, & duces caecorum. Nam illi qui docebant iudeos, ut sua Deo deuouerent, ne parentibus prouiderent, erant duces caecorum, illi qui eis eradebant, erant caeci, & ideo ambo eradebant in foueam infernalem. Ideo dicit, finite illos, caeci sunt & duces caecorum. In quantum erant impii ad parentes, erant plantationes eradicandae a consortio, scilicet beatorum, quia sicut dicitur. Benedictio patris confirmat domos filiorum, maledictio autem matris, eradicat fundamenta. Ideo dicitur. Omnis plantatio, quam non plantauit pater meus caelestis eradicabitur. In hoc igitur euangelio sicut patet ex praemis, tria dicuntur. Primo enim ponitur phariseorum superstitio, qui discipulos reprehendebant de hoc quod non lotis manibus panem manducabant. Horum similes sunt multi, qui uolunt habere exteriora pulchra, interiora uero secura, de quibus sic dicit Augu. Bona uis habere, & bonus non uis esse, quid est quod uelis habere malum, nihil omnino, non uxorem, non filium non seruum, non iumenta, non tunicam plane non caligam, & tamen uis habere malam uitam? Postea subdit, rogo te praepone re uitam tuam caligae tuae.

Mat. 23.

Beate. 3.

Primo.

FER. IIII. TERTIAE HEBD.

Multi autem sunt qui non præponunt, saltem ytinam ad æquarent, si n. caliga tua est luto infecta, mox ipsam abluis, si est puluere resperfa, mox ipsam excutis, si est lacerata, mox ipsam consuis. uade ergo & tu fac similiter de anima tua, si est infecta luto peccati mortalis, uade

Hier. 4.

& ipsam ablue per confessionem. Laua à macula cor tuum. *Isa. 1.* Hierusalem, usquequo morabuntur in te cogitationes tuæ noxiæ. Lauamini, mundi estote &c. Si est lacerata, præ nimia uetustate in peccatis, uade & ipsam consue h. militer per confessionem. Sutores enim sunt sacerdotes quia animam laceratam consuunt. Ite angeli ueloces ad gentem conuulsam, & dilaceratam. Si est puluere alspersa uenialium, ipsam excute iuxta illud excute puluerem de pedibus uestris. Secundo ponitur ipsius supererogationis à Christo prudens confutatio, cum dicitur. Quare & uos transgre. mandatum Dei, propter tra. uic. &c. Glo. si uos mandatū Dei contemnitis, pro traditionibus hominū, quare discipulos arguitis, qui mandata hominum dimitunt, & præcepta Dei custodiunt? Et quamuis pharisei alia Dei præcepta non obseruarent de nullo tamen eos reprehendit nisi de inhonoratione parentum, ad innuendum, quod displicet Deo, quando patres inhonorantur. Debemus autem iudici ad honorandum parentes propter quatuor. Primo per præceptū, quod Deus hoc præcepit, & insuper præceptum seruanti. ad dicit remunerationem, & non seruantibus æternam dānationem. cum dixit. Honora patrem & matrem, ut sis longeuus super terram. Qui maledixerit patri suo, uel matri suæ, morte morietur. Et tamen in nullo alio præcepto inuenitur ista promissio, uel comminatio, per quod datur intelligi quantum placet Deo, quando honorantur patres. & quantum sibi displicet, quando inhonorantur. Secundo inducitur per exemplum, quia ipse Iesus de matre sua magnā curam habuit, & in morte, & post mortem. nam in uita ualde sibi obediens fuit, & subiectus. Venit Nazareth & erat subditus illis.

Isa. 18.

Mat. 10.

Secundo.

Honora.

re paren.

tes indu.

cimur p.

pter qua.

tuor.

Exo. 20.

Exo. 21.

Christi

exemplo

parentis

honorare

debemus

Luc. 2.

Bernardus quis? quibus? Deus, hominibus. Augu. sin.

SERMO I.

sin. Erubescat homo fieri superbus, quia humilis factus est Deus. Honorauit in morte, quia in cruce pendens, Ioanni eam commendauit, honorauit post mortē, quia sicut dicit Sedulius. Resurgens primo apparuit sibi. Item honorauit eam morientem, quia personaliter cum tota curia cœlesti ad eius obitum uexit, honorauit matrem uiuentem, quia matrem Dei eam fecit, honorauit eam de hoc seculo recedentem, quia ipsam in corpore & anima ad suam dexteram collocauit. Tertio inducimur propter debitum nos enim à parentibus receptus esse, nutrimentum, & documētum, quia igitur ab eis recepimus esse, debemus eis magnam reuerentiam exhibere. *Ecd. 7.* Honora patrem & matrem tuam & genitus matris tuæ nō obliuiscaris, memento, quia nisi p eos, natus non fuisses, quia ab eis accepimus nutrimentum, debemus ipsis magnam diligentiam, ut sicut nos diligenter nutrimus in iuuentute, sic & nos cum magna diligentia debemus eos nutrire in senectute. *Ecd. 3.* Fili suscipe senectam patris tui. Quia ab eis recepimus documētū debemus eis magnam obedientiam. *Eph. 3.* Filij obedite parentibus uestris in domino, hoc enim est iustum. Quarto inducimur per naturæ instinctum. Natura enim omnes docet, quod debemus parentibus subuenire, & quando sunt in necessitate positi, & quando sunt senectute confecti, & quando sunt mortui. Et ad ista tria ostendenda, ponit Valerius tria exempla. ad ostendendum, quod debemus parentibus subuenire, quā sunt in necessitate positi. Recitat, quod cum quedam mulier nobilis ob quōdam flagitiū fuisset morti adiudicata. noluit eam Rex comburere, uel alia morte publica punire, propter honorem parentum, sed inclusa est in carcerem, ut ibi fame periret. *Fil.* uero eius, (quæ erat nupta) de licentia iudicis, eam quotidie uisitabat in carcere, prius tamen eam diligenter perceruabatur ne aliquid comestibile sibi deferret, illa uero extracto uobere, singulis diebus de proprio lacte matrem alebat. Cum uerō iudex miraretur, quod tanto tempore superuinceret, repertum est, quod sic fiebat,

Sebat, tunc iudex pietate comotus, matrem filiae donavit. Ad ostendendum quod debemus parentibus subuenire quando sunt senectute confecti. Ostendit per exemplum Cyconiae dicens, quod Cyconiae filij, parietes suos in nido ponunt, & uelut infantes iuxta pectus suum collocant, fouent & nutriunt, soli uultures parentes suos iam morti permittunt. Ad ostendendum uero quod de parentibus curam debemus agere, etiam in morte eis sepulturam debitam preparando, ostendit exemplo Scytarum. Dicit enim, cum Darius rex fines Scytarum inuasisset, & sepulchra parietum suorum inuadere uellet, miserunt ei Scytarum dicentes, quod depopulationem agrorum, & uinearum aequanimiter ferrent, sed si sepulchra parentum contingeret, tunc Scytarum potentiam, & uires sentiret, quia pro ipsis defendendis mori parati essent.

Tertio.

Tertio ponitur uerba doctrinae a Christo tradita, cum subditur, non quod intrat in os coinquinat hominem, sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem, & ideo connumerat multa uicia, & mala, quae ab ore procedunt. Scilicet uerba, homicidia, furta, falsa testimonia, blasphemiae, & ideo ipsum os diligenter est custodiendum. Et quia non sufficit humana custodia, perenda est diuina, sicut petebat propheta dicens. Pone domine custodiam os meo. Legitur quod fuerunt tres philosophi, qui inter alios loquentes multum fuerunt taciturni, scilicet Socrates, Solon, & Xenocrates. Quadam igitur uice cum inter multos loquaces Socrates sederet, & taceret, interrogatus cur sic taceret, respondit. Quia me loquutum fuisse saepe poenituit, tacuisse uero nunquam. Ideo dicitur. In multiloquio non deest peccatum. Solon etiam cum alijs loquentibus taceret, interrogatus est si taceret quia stultus tacere potest. Ideo dicitur. Stultus uerba multum loquitur.

Socrate.

Prov. 10.

Solo. 2.

Ecl. 10.

Xenocrate.

101.

Quia me loquutum fuisse saepe poenituit, tacuisse uero nunquam. Ideo dicitur. In multiloquio non deest peccatum. Solon etiam cum alijs loquentibus taceret, interrogatus est si taceret quia stultus tacere potest. Ideo dicitur. Stultus uerba multum loquitur. Xenocrates etiam cum alijs loquentibus taceret, interrogatus quare hoc faceret? Respondit, quia os unum, aures duas a natura accepimus. Quasi dicat, multa debemus audire, & pauca dicere. Ideo dicitur.

Sic

Sit omnis homo uelox ad audiendum, tardus ad loquendum. Idem etiam philosophus cuidam uerbooso dixit. Si nostris auribus te audires, taceres. Quasi dicat, si uerba tua displicerent tibi, sicut nobis, taceres. Ideo dicitur. Est tacens qui inuenitur sapiens, & est odibilis, qui prolixus est ad loquendum. Ecl. 20.

Eadem quarta feria hebdomadae 40. Sermo 2. De tripli planta, & ubi unaquaque plantata sit, secundum triplicem terrae differentiam.

Omnia plantatio quam non plantauit pater meus eradicabitur. Homo dicitur planta sine arborum uerba. Habet enim ramos inferius scilicet manus & brachia & pedes. Ad ostendendum, quod non debet fructificari in opera misericordiae superius facere, sed inferius. Id est non debet ea facere in caelo, sed in mundo. Nam sicut Augustinus in Homel. In caelo misericordiae opera, non sunt necessaria. Nemo enim induet nudum, quia omnes sunt ibi ueste immortalium induti. Nemo ibi hospitabitur peregrinum, quia sunt ciues perpetui. Nemo ibi pascet fame, quia omnes ex uisione Dei sunt saturati. Nemo ibi morietur, quia omnes uino Spiritus sancti sunt sobrii. Nemo ibi usitabit infirmum uel tribulatum, quia omnes sunt ibi sani & consolati. Nemo ibi redimet in carceratum, quia omnes ibi sunt liberi, & sanati & soluti. Nemo ibi uadit ad sepulturam, quia omnes immortales effecti sunt. Et ideo ista planta, id est homo non habet ramos extensos superius, sed inferius, quia non debet fructificare in caelo, sed in mundo. Habet etiam ista planta radices superius scilicet capillos, ad inueniendum, quod non debet plantari inferius, hoc est in mundo, sed superius. hoc est in caelo. Radix autem in planta est sicut os in animali, quia per radices humorem attrahit, unde planta nutritur, & fructus producuntur. Quando ergo radix est plantata in bona terra, tunc attrahit humorem bonum, & facit fructum bonum. Quando uero plantata est

Miseri cordie opera in caelo necessaria sunt.

in mala terra, tunc corruptum humorem attrahit, & malum fructum facit. Notandum autem, quod duplex est terra, scilicet coelestis. Credo uidere bona domini in terra uiuentium. Mundialis. Coelum caeli domini. **Psal. 26.** no, terra autem dedit filijs hominum. Infernalis. Terram miserix & tenebrarum ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Planta igitur, quae est in caelo plantata, sicut sancti uiri, attrahit humorem pinguem & dulcem, & ideo facit fructum bonum. Sic plantata erat illa planta, quae dicebat. **Phi. 3.** fra conuersatio in caelis est. Planta uero quae est plantata in mundo sicut auari, qui sunt sicut terra arida & uacua, nullum attrahit humorem, & ideo nullum fructum facit. Aspexi terram & ecce uacua erat. Terra creata inanis, & uacua. Planta uero, quae est plantata in terra infernali, sicut sunt peccatores miseri, trahunt humorem uenenatum, & ideo faciunt fructus acerbos, & ad manducandum, & ad nihilum apri. Prima igitur planta, quae est in terra coelesti, sicut sunt uiri sancti, producit (sicut dicit Chrysostom.) bonas gemmas, id est bonas cogitationes, bonos flores, id est bonas uoluntates, quae nascuntur de bonis cogitationibus, sicut flores nascuntur de gemmis. Producit etiam de floribus **Sancti uiri** bona poma, id est bona opera, quae nascuntur de bonis uoluntatibus, quemadmodum poma nascuntur de floribus. Et sicut planta fructificat in omnibus sensibus, & sic sancti uiri, seruiunt Deo de omnibus sensibus, & membris suis corporis. Sicut dicit Chrysostom. in quadam Homilia. Oculi enim Deo praestant obsequium, quando a uanitatibus se auerit. Auris quando uerba Dei libenter audit, & uerba detractionis fugit. Os, quando libenter Deum laudat, & mendacia & uana uerba deuittat. Manus quando homo ad pauperes porrigit, & ad rapinas aliquas non extendit. Pedes, quando ad malum non currunt, & ad ecclesiam libenter uadunt. Et sicut rami plantae, quando

magis

magis sunt fructibus onusti, tanto magis ad terram sunt procliu. Sic sancti uiri quanto sunt bonis operibus fertiliores, tanto magis sunt coram Deo humiliores. Secundo planta, quae est plantata in mundo, id est in terra arida, & uacua, sicut sunt homines mundani, nullum humorem attrahit, & ideo nullum fructum facit. Si aliquis haberet plantam in horto suo, circa quam multum laboraret, & nullum reciperet fructum, ipsam plantam praescindere deberet. Talis planta est iste mundus. Illi enim, qui nimis illam terram aridam & uacua diligunt, in uita magnum habent laborem. Iuxta illud. Est homo, qui diebus, **Ecc. 3.** & noctibus somnum oculis non capit. Item. Laborauit diues in congregatione substantiae suae. In morte uero habent magnum dolorem, quia non possunt sine magno dolore dimitti, quae cum magno amore possessa sunt. Diuitiae conseruatae in malum domini sui, pereunt enim in afflictione pessima. Habent enim afflictionem malam, quia eas dimittunt, petiorem, quia secum portare non possunt, pessimam, quia uident, quod causa suae perditionis fuerunt. Post uero mortem dant uacuitatem. Diues cum dormierit nihil secum asseret. aperiet oculos suos, & nihil inueniet. E conuerso autem bona spiritualia habent in uita delectationem. Cantabiles mihi erant iustificatio- **Pro. 3.** nes tuae &c. In morte dant securitatem. Si dormieris, non timebis, quiesces, & quietus erit somnus tuus. Post mortem dant securitatem & satietatem psalmus. Satiabor cum apparuerit gloria tua. Quia igitur ista mundus est talis planta, quae in uita dat laborem, in morte dolorem, post mortem uacuitatem. Ideo esset penitus praescindendus, id est amor eius penitus relinquendus. Ista est illa planta infructuosa de qua dicitur. **Luc. 13.** Ecce anni tres sunt ex quo uenio, quaerens fructum in ficulnea hac, & non inuenio. succide ergo illam, ut quid etiam terram occupat? Et dixit cultor uiciorum ad patrem familias. Domine sime il- lam

FER. III. TERTIAE HEBD.

lam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam & mittam stercora, & si quidem fecerit fructum, sin autem in futurum succidens eam. Ista ficus infructuosa est iste mundus, id est amator mundi. Tres anni sunt tria tempora, scilicet tempus ante legem, tunc non fecit fructum, tempus sub lege, tunc etiam fructum non fecit, tempus gratiae, sub quo etiam multi sunt, qui fructum non faciunt. Vel tres anni sunt tres aetates hominis, scilicet adolescentia, iuventus, & matura aetas. Sunt autem qui fructum non faciunt bonum, nec in adolescentia sua, nec in sua iuventute, nec in sua matura aetate. Et Christus habens curam de peccatoribus, rogat patrem, ut adhuc expectet usque ad quartam annum, id est usque ad senectutem. Et hoc saepe facit Deus. Iuxta illud.

Isa. 46. Usque ad senectam ego ipse & usque ad canos ego portabo, & ego feram. ego portabo, & saluabo. Sunt autem tria, quae plantam infructuosam saepe fructificare faciunt, scilicet fossio, irrigatio, & simi appositio. t. hoc fructifera est quod subditur. Usquequo familiam circa illam &c.

Ps. 118. Tria etiam sunt quae peccatorem saepe ad conversionem adducunt. Primum est peccatorum suorum cognitio, & ista est fossio. Avarus enim peccata sua operit de terra. Superbus lapide duro. Luxuriosus luto. Et ideo peccata sua non possunt accipere, & ideo fodienda est terra avaritiae, lapis superbiae, lutum luxuriae. Et tunc videtur ab hominationem peccatorum suorum, & inde plarimum erubescet. Iuxta illud. Quem ergo fructum nauuistis tunc in quibus nunc erubescitis. Ideo dicitur. Fili hominis fode parietem, & uidebis abhominaciones pessimas quas illi faciunt. Secundum est elemosynarum largitio, & ista est irrigatio. Elemosyna enim est ab Hely, quod est Deus, & Moys, quod est aqua, quia si aqua Dei. Ista elemosynae peccatorem disponit ad gratiam. Tum quia intercessores sibi acquirunt. Iuxta illud. Facite uobis amicos de mammonae iniquitatis. Tum quia peccata extinguit. Ignem ardentem extinguit aqua, & elemosyna refilit peccatis. Tum

Eccl. 3. Tum quia peccata extinguit. Ignem ardentem extinguit aqua, & elemosyna refilit peccatis. Tum

Ro. 6.

Eccl. 3.

Eleemosynarum largitio, & ista est irrigatio. Elemosyna enim est ab Hely, quod est Deus, & Moys, quod est aqua, quia si aqua Dei. Ista elemosynae peccatorem disponit ad gratiam. Tum quia intercessores sibi acquirunt. Iuxta illud. Facite uobis amicos de mammonae iniquitatis. Tum quia peccata extinguit. Ignem ardentem extinguit aqua, & elemosyna refilit peccatis. Tum

Eccl. 3. Tum quia peccata extinguit. Ignem ardentem extinguit aqua, & elemosyna refilit peccatis. Tum

SERMO. II.

quia diabolum uincit. Unde dicit Glo. super illud psal. Misericordia mea & refugium meum. De nulla re sic vincitur diabolus sicut de misericordia. Tertium est mortis recordatio, & ista est stercoris siue simi appositio. In morte enim homo stercus efficitur & putredo. Et *1. Mac. 7.* uerbis uiri peccatoris ne timueritis, quia gloria eius ueris, & stercus est. Ipsa enim mortis memoria a peccato praeseruat. Memorare nouissima tua & in aeternum non peccabis. In bono opere sollicitus. Grego. Valde effectus. nem se sollicitat in bono opere, qui semper cogitat de si

Ter. 10. *Gen. 18.* *Tertid.*

ne. Et gratiam Dei conseruat. Sicut enim cinis conseruat ignem, sic memoria mortis conseruat gratiam spirituales. Ideo dicitur. Quid superbis terra & cinis? Tale cinerem se recognoscebat Abraham dicens. Loquar ad dominum meum cum sim puluis & cinis. Ter. *Ter. 10.* *Gen. 18.* *Tertid.*

illa, qui sunt in peccato mortali, attrahit corruptum humorem, ideo facit aliquando mortiferos fructus, id est peccata mortalia. Ista planta est similis illis plantis, quae nascuntur in loco ubi Sodoma subuersa fuit & Gomorra, quae faciunt poma exterius pulchra, intus autem serida. De talibus dicitur arbores autumnales infructuose bis mortuae. Sicut enim arbores bis moriuntur, scilicet in folijs, & fructibus, sic & isti habent uerba uenenata, & opera mortifera. Aliquando uero si ista planta facit fructus id est opera, de genere bonorum, tamen inuictiles sunt quantum ad meritum uitae aeternae. Dicit enim Aristoteles quod arbores siluestris aliquando plus fructificant quam hortenses, sed fructus hortenses suat meliores. Saepe enim contingit, quod illi qui sunt in peccato mortali multas elemosynas & ieiunia faciunt. Sed tamen una elemosyna cum gratia facta, cum sit fructus hortensis, multo plus ualeat, quam multae factae in mortali, cum sint fructus plantae siluestris. Aliquando uero nimia uerustate in peccatis, ista planta sic arida facta est quod nullum bonum desiderium, uel propositum habere potest. in quorum persona dicit

Ter. 10. *Gen. 18.* *Tertid.*

Ter. 10. *Gen. 18.* *Tertid.*

Ter. 10. *Gen. 18.* *Tertid.*

Ter. 10. *Gen. 18.* *Tertid.*

pro-

FER. V. TERTIAE HEBD.

propheta. Aruit tanquam testa uirtus mea. Sicut enim te-
sta ab igne ex siccata facta est arida, sic tales igne concu-
piscen-
sunt aridi, præ nimi a vetustate peccati. Dicit enim An-
storeles, quod cum amigdalus est vetus, debet perforari
& tunc humor in medulla depurabitur & fertilis effe-
ciatur. Eodem modo quando quis est uetustus in pec-
cato, faciat tria foramina in corde suo, scilicet dolori-
rem contritionis, pudorem confessionis, & laborem sa-
tisfactionis. Et tunc ista planta renouabitur, & bonum
fructum faciet.

*Seria quinta tertia hebdomada quadragesima. Sermo
primus. De tribus magnis operibus Christi erga
febricitatem, scilicet de opere magnæ po-
tentis, magnæ misericordis, &
magnæ sapientiæ.*

Lnc. 4. **S**urgens Iesus de synagoga, intravit in domum Symo-
nis. Socrus autem Symonis, tenebatur magnis fe-
bribus. In præsentī Euangelio ostenditur quod
Christus tria magna opera fecit, scilicet. Opus ma-
gnæ potentis. Opus magnæ misericordis. Opus
magnæ sapientiæ. Opus magnæ potentis ostenditur in
socrus Simonis curatione. Cum enim magnis febribus
teneretur, Christus febribus imperavit, & illa continuo
sanata surrexit. Ostenditur etiam opus magnæ po-
tentis in hoc, quod cum sol occubisset multos sanavi-
uit. Inter quos fuit multitudo magna infirmorum.
Vnde dicitur. Variis languoribus. Fuit facultas cura.
Vñ dicitur quod singulis manus imponens curabat eos.
Secundo ponitur opus misericordis, & hoc in dæmo-
num expulsionē. Magna enim pietas Christi erat quan-
do dæmones ab obsessis corporibus expellebatur. Ma-
gna enim Christi misericordia erat in hoc, quod dæmo-
nes qui suspicabantur eum esse Christum, loqui non per-
mittebat. Et hoc ideo Christus faciebat, ne homines au-
diē-

SERMO I.

ientes dæmonem prædicare modo ueritatem, deinceps *Dæmones*
acquiescerent sibi prædicanti falsitatem. Vnde dicit glo. *quare a*
ideo prohibet loqui ne dū aliquis audiuit dæmonē uera *Christo*
pudicāte postea sequatur errantē. Improbis enim magi- *loqui pro*
ter, ueris falsa permiscet, ut sub specie ueritatis, testimo *hibiti*
nū ueritatis obtegit. Tertio ponitur opus magnæ sapiē *sunt.*
tis, & hoc in sapienti prædicatione. Vnde cum turbæ eū
uellent detinere, ut inter eos miracula faceret, dixit se
nō esse missum tm̄ ad curationem corporū, quæ fit in mi-
raculorū operatione, sed maxime ad curationē animarū
quæ fit in uerbi Dei prædicatione, & ideo erat prædicans
in synagogis Galilææ. Circa primum opus. s. potentis p- *Primo.*
quæ curauit soerum Simonis tria sunt uidentia. s. infir- *Primo.*
mitatis genus, curadi modus, & curatiōis effectus. Genus
siue species infirmitatis erat magna febris, per quā mor- *Febrie*
tale peccatum significatur. Inter cætera aut incommoda *Febrie*
quæ patitur febricitās est, quia habet palatum inordina *morsale*
tum, propter quod dulcia sibi uidentur amara, & insipida *peccatum*
& econuerso. Eodem modo sic habet inordinatum pec- *significat*
cator palatum animæ, quod omnia spiritualia sibi uidentur
amara & insipida. Et hoc ostendit Chris. super Mat. per
tria exempla. Primum est quod si leoni ostendatur pratum
uirens, non excitatur eius appetitus, quia de natura sua
non est comedere herbas uirentes, sed carnes.
Secundum exemplum est quod si pluuia cadit super
lapidem, lapis quidem foris balneatur, intus autē siccus
manet. Tertium exemplum est, quia si in aliquo uase
pleno aceto gutta mellis infunditur, & mel perditur, &
acetum non dulcoratur.
Primum exemplum pertinet ad luxuriosos, quibus
si ostenduntur herbe uirentes. i. si predicentur eis cælestes
amēnitates, non excitatur eorum uoluntates eas deside-
randum, quia non est de natura sua desiderare cælestes
amēnitates, sed carnales voluptates. Quia sicut dicitur
dicitur. Animalis homo non percipit quæ sunt spiritus
Dei. Audier luxuriosus, scilicet uerbum castitatis, & di *1. Co. 2.*
splicebit ei, & proijciet illud post dorsum suum. Secundū *Eccl. 13*
exem-

Iob 41. exemplum pertinet ad superbos, qui habet cor lapideum, ita quasi si Deus dat pluuiam gratiae suae, uel inspirationis internae immiserit eis, cor eorum exterius potest tangere, sed interius nihil potest intrare, & ideo remanent aridi & siccii ab omni humore gratiae. Cor eius indurabitur quasi lapis. Magna enim misericordia Dei est, quantum tale cor durum mollescat. ut gratia Dei intrare ualeat. Auferam cor lapideum de carne uestra, & dabo uobis cor carneum, & spiritum meum ponam in medio uestri. Tertium exemplum pertinet ad auaros, qui habent cor acetosum, & multis amaritudinibus repletum. Habent enim amaritudinem laboris in acquirendo, timorem in custodiendo, & doloris in amittendo. Et ideo diuini uocantur spinæ. Ex eo quod corporaliter pungunt. Scilicet igitur melius uerbum celeste, uel inspiratio diuina, in trillium corda immittitur, & uerbum perditur, & cor eorum non muratur. Et ideo faciendum est quod dicit Aug. Disce non diligere mundum, ut diligas Deum: diffunde ut implearis, auerte ut conuertaris.

Secundo notatur modus curandi cum dicitur. Errogauerunt eum pro illa, & stans super illam imperauit acri, & dimisit illam. Ex quo habetur, quod dominus ad preces discipulorum eam sanauit. Per quod datur intelligi, quod aliquando Deus ad preces uirorum sanctorum, alicui peccatori salutem animæ concedit. Peccator enim est immundus, Dei inimicus, & claudus. Quia enim est immundus, non audet coram Deo apparere, quia Deus tales abominatur. psalmus. Virum sanguis, & dolens a Deo impetrare. Scimus quia peccatores Deus non audit. Et ideo talibus Deus indignatur potius, quam placatur. Cognoscetur manus domini seruis eius, & indignabitur inimicis suis Grego. Cum is qui displicet, ad intercedendum mittitur, irati animus ad deteriora propinquit. Quia uero est claudus, non potest ad Deum accedere. Quamuis enim habeat pedem fidei, non tamen habet pedem boni operis dei. De talibus dicitur. Visque quo

Peccatoris qualitas.
Iob 9.
Esa. 66.
3. Re. 12

quo claudicatis in duas partes &c Ideo peccator indiget auxilio sanctorum uirorum, quia ipsi sunt mundi. ps. Ambulans in uia immaculata hic mihi ministrabat. Ipsi sunt amici Dei. In aias sanctas se transfert, amicos Dei & prophetas constituit. Ipsi sunt sani & recti. Rectos gressus facite pedibus, ut non claudicans quis erret, magis autem sanetur.

Tercio ponitur curationis effectus, cum dicitur. Et continuo surgens ministrabat illis. Naturaliter ut dicitur glo. homo febricitans incipiente sanitate, consuevit lacessere, sed ista continuo surrexit, & Christo ministrabat. Per quod datur intelligi quod peccator non debet stare in peccato, sed continuo surgere, alioquin de peccato in peccatum cadit. Et hoc accidit propter tres causas. Prima est propter peccati ponderositatem. Peccatum enim est ualde onerosum. Iniquitates meae supergressae sunt caput meum, & sicut onus graue grauatae sunt super me. Et ideo peccatum quod per penitentiam cito non diluitur, mox sua ponderositate ad aliud trahit. Secunda causa est propter peccatoris cecitatem. Erponit exemplum Chrysost. de Sampson, cui esset capilli in quibus erat uirtus sua detruncati essent, philistei ipsum ligauerunt, & sibi oculos eruerunt, & ipsum molle fecerunt, quia quando peccator perdit robar uirtutum oculorum. mox demones ipsam sanibus peccatorum ligant, & oculo fidei ipsum excecans. de uitio in uitium eum currere procurant. Tertia causa est propter quandam contumaciam. Nam auaritia trahit ad rapinam, & luxuriam. Superbia trahit ad multas iniurias inferendas, & ad multas ambitiones appetendas. Unde dicitur. Qui fugerit a facie formidinis, cadet in foueam, & qui legitur de fouea, tenebatur laqueo. Per formidinem intellegitur auaritia, quia uarus semper est in timore. Per foueam intelligitur luxuria. Fouea profunda est meretrix. Per laqueum intelligitur superbia, quae omnes illaqueat. Saepe autem contingit quod quando auarus dimit-

Pecca op de pecca-
to in pecc-
atum ca
dit 3. do
causa.
Esa. 24.
Pro. 23.

Secundo. dimittit auaritiam, & dat se ineritiæ, cadit in luxuriam. Et quando luxuriosus superat omnem concupiscentiam, cadit in uanam gloriam, & superbiam. Circa secundum opus. i. misericordie quæ Chrs. demones fugauit. Notandum quod demones habent magnam potentiam. Notandum quod potentia super terram quæ comparatur ei. Habet magnam potentiam astutiam. Timeo autem ne sicut serpens. Euan. duxit astutia sua, ita corrumpantur sensus uettri, & excedant à simplicitate quæ est in Christo Iesu. Habent magnam scinitiam. Aduersarius uelut tanquã Leo rugiens. **1. Pet. 5.** cir. que. quem deo. Magna ergo misericordia Dei est, quando a nobis expellit aduersarium tam potentem, & tam astutum, & tam scinitiam. Nihilominus enim eius potentiam uincimus resistendo. Resistite diabolo, & fugiet à uobis. Eius astutiam uincimus, dum ad Deum per orationem reuertimur. Cum ignoramus quid agere debeamus, hoc solum refugium habemus, ut oculos nostros dirigamus ad te. Eius scinitiam frangimus nos ipsos macerando, quia quando nos ipsos maceramus, hostes prosternimus. Omnis enim qui in agone contentum est, ab omnia se abstinet, ego non sic curo nõ quasi in certandum qd Christus ibat sapienter prædicando. Ibat enim prædicando sine expensis, usque ad esuriam. Cum exiret à Bethania, esurivit. Ibat sine equis usque ad lasitudinem Iesus fatigatus ex itinere. Ibat sine clientibus usque ad captionem. Unde dixit Pilato. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent, ut non traderer ludæis. Prædicator qui aliter iret, insipienter iret. Si uidelicet iret aut constipatus equis, aut diuitijs suffarcinatus, aut seruatoribus, aut domesticis uallatus.

Eadem

Eadem quinta feria septimæ hebdomadæ, quadragesimæ. Sermo secundus. De diuersis speciebus febrium uim corporaliũ, uim spiritualiũ.

Oculus autem Simonis tenebatur magnis febribus, super febre significatur peccatum mortale, quia sicut febricitans modo patitur frigus, modo æstus, sic peccator modo patitur timorem qui est frigus animæ, modo cupiditatem, quæ est calor animæ. Unde Aug. super Psalm. Incenta igni & suffosa, quia omnia peccata duæ res faciunt, timor & cupiditas. Timor facit fugere omnia quæ sunt carni molesta. Cupiditas facit apparere omnia quæ sunt carni suauia. Sicut autem diuersæ sunt species febrium, sic etiam sunt diuersæ genera peccatorum. Prima febris est quotidiana & significat peccata uenialia quæ quotidie agimus, quæ secundum August. assimilantur gutti aq. & arenæ, & scabiei. Guttis a quæ assimilantur, quia feruorem charitatis remittunt. Arenæ, quia sæpe ab omnibus bonis operibus animam sterilem faciunt. Et scabiei quia decorem animæ diminuunt. Et dicit ibidem Aug. quod sicut multæ guttæ navi faciunt naufragium, & multa grana arenæ faciunt onus ponderosum, & multitudo scabiei reddit hominem corruptum, sic peccata uenialia quando continentur, sæpe sua multitudine, grauitate, & deformitate, disponunt animam ad mortale. Vel febris quotidiana potest esse gula propter exactionem quotidianam. Venite sumamus cibum, & impleamur ebrietate & erit sicut hodie, sic & cras & multo amplius. Gulosus enim si hodie bene comedat, cras melius appetit comedere, idco assimilatur sanguifugæ. Sanguifugæ duæ filie sunt dicentes, affer affer, quia gulosus post unum ferculum, dicit, affer aliud. Secunda febris est effimera. & dicitur ab effimero pisce marino, qui eo die quo nascitur moritur. & significat subitum iræ motum, qui de-

Peccata dua res fa. iunt.
Esa. 56.
Pron. 30

Vorag. Quadrag. N bec

Eph. 4. bet finire ante occasum solis. Sol non occidat super iram uestram. Talis enim motus subitus quasi omnes inuadit, quia sicut dicit Hiero. Qui nulla animi perturbatione mouetur, aut Deus est, aut lapis. Dicit tamen Grego. Nazianzenus quod tres sunt qui non possunt moueri: duo in caelo, scilicet Deus & Angelus, tertius in terra, scilicet Christianus populus, quamuis enim Deus dicitur irasci, tamen secundum Augu. non dicitur irasci propter aliquem turbulentum affectum, scilicet propter uindictam. Angeli etiam quamuis de perditione peccatorum dolere dicantur, tamen nullam sentiunt passionem, sed dicuntur dolere, quia ad modum dolentium se habent. Christianus autem populus appellatur ille, qui in dea amore est perfectus, talis enim licet aliquando perturbationem patiat, tamen ex hoc eius ratio non obnubilatur, quia talem perturbationem tenet sub dominio rationis. **Tertia.** Tertia febris est erratica quae non accidit certis horis, & significat inuidiam, quae quando aliquis laudatur accedit, quando uituperatur recedit, non habet horam determinatam sed quotiescunque renouantur laudationes, totiens renouantur accessiones. Hoc patet de Saul qui inuidebat Dauid. Cum enim diceretur, Saul percussit mille, & Dauid decem milia, tunc Saul passus est magnas accessiones, & quotiens audiebat de sua probitate, tunc laborabat totiens illa accessione. Quando autem Dauid canem & pulicem mortuum se nominabat, tunc illa accessio recedebat, ideo inuidus significatur per Holy **1. Ro. 3.** de quo dicitur. Quod non poterat uidere lucernam domini sui, antequam extingueretur lucerna, accensa lucerna lucet, sed extincta foetet. Lucerna igitur accensa sunt uiri uirtuosi, extincta peccatores foetidi. Inuidus igitur non potest sine magna afflictione sustinere ut uideat uiros uirtuosos, libenter autem uidet uiros miseros & abiectos. ideo dicit Socrates. Utinam inuidi in omnibus ciuitatibus oculos, & aures haberent, ut de cunctorum sclicitatibus torquerentur. Quarta febris est tertiana, qua laborant illi, qui de peccatis suis non

sunt satis facere. Habent enim contritionem & confessionem, sed nolunt habere satisfactionem. Vnde dicitur quod cum quidam daemionicus ad quendam uirum sanctum fuisset ductus, & ille daemone adiuraret, ut recederet, & nomen suum ei diceret, ille ait. Nos sumus tres fratres, qui habemus nostra officia determinata. ego enim uocor claudens os, alius uocatur claudens os, alius uocatur claudens marsupium, officium enim meum est cor peccatoris indurare, ne possit contritionem habere, & si forte conteritur, laborat frater meus, scilicet claudens os, ut a confessione impediatur, & si forte conuersus fuerit laborat frater meus, scilicet claudens marsupium ne satisfaciatur. ne male ablata restituat. Quinta febris est continua. ista laborant auari & maxime usurarii, ceteri peccatores interpolationem faciunt in peccatis. Usurarius uero continuè peccat, scilicet die & nocte, & qualibet hora, & quolibet momento, & quolibet festo. ideo uidetur esse peior Iuda scarioth. ille enim uendit Christum. Ille uendit Christum, beatam Mariam, Indas in & omnes sanctos, & sanctas Dei, quia ipsorum festiuitates computat in usuris, & quia usurarius similis est Indas, immo peior in culpa. ideo similis erit ei in pena. Indas enim in aere interit qui est habitatio daemone, ad inuendum quod non debebat stare in caelo cum angelis, nec in terra cum hominibus, sed in aere cum daemonebus. Eodem modo usurarius non habitabit in caelo, quia Deum & beatam uirginem, & omnes sanctos offendit, nec in mundo, quia homines conturbauit sed in inferno cum daemonebus, quos per auaritiam adorauit. Iuxta illud auaritia quae est idolorum seruitas. Ista febris continua, scilicet auaritia cito extinguit hominem, quia tollit tria quae sunt causa uitae, scilicet cibum, somnum, & quietem. Auarus enim cito homo non potest comedere. Non satiabitur pane indigenis, nem occidit. & in tristitia erit, super mensam suam. Non potest dormire. Cuncti dies eius doloribus, & erumnis pleni sunt. Ec. 14. nec per noctem mente requiescit, nec potest quietem habere. Per sollicitudinem quiescere non potuit. Hier. 44.

Superbia
Species 4.

Sexta febris est quartana, & significat superbiam propter quatuor species superbiam, de quibus dicit Greg. Quatuor sunt species tumoris, scilicet cum quis bonū quod habet a se habere existimat, vel pro suis meritis datum sibi putat, vel cum iactat se habere quod non habet, vel cum despectis ceteris appetit singulariter uideri habere, quod non habet. Vel potest significare luxuriam quae per corpus expletur, quod ex quatuor elementis componitur. Vel potest significare consuetudinem longam peccandi, ut prima dies sit mala suggestio, secunda malus consensus, tertia malum opus, quarta mala consuetudo. Ista quadruplex species quartanae difficulter curatur. Superbia enim difficulter curatur, quia semper est in ascensu. Superbia eorum qui te oderunt ascendit semper. Luxuria difficulter curatur, quia in corpore radicitur, quia tunc totum corpus inflammatur. Ignis est usus ad consumptionem deuorans ipsum vulnerat. Cū uulnerauerunt lumbos meos, ipsum corrumpit & sedat. Computruerunt iumenta in stercore suo. Grego. Iumenta in stercore computrescere, est carnales homines in febre luxuriae vitam finire. Mala autem consuetudo difficulter curatur, hoc signatum est in Lazaro quatuoriduanus, quem dominus cum quadam difficultate uoluit resuscitare, scilicet cum oratione, cum clamore, & cū sui conturbatione, & cum lachrimarum effusione. Septima febris est ethica, quae radicitur in medullis & naturalem humiditatem consumit, & significat tristitiam illam de qua dicitur. Seculi tristitia mortem operatur. Spiritus

Ps. 33. in ascensu. Superbia eorum qui te oderunt ascendit semper. Luxuria difficulter curatur, quia in corpore radicitur, quia tunc totum corpus inflammatur. Ignis est usus ad consumptionem deuorans ipsum vulnerat. Cū uulnerauerunt lumbos meos, ipsum corrumpit & sedat. Computruerunt iumenta in stercore suo. Grego. Iumenta in stercore computrescere, est carnales homines in febre luxuriae vitam finire. Mala autem consuetudo difficulter curatur, hoc signatum est in Lazaro quatuoriduanus, quem dominus cum quadam difficultate uoluit resuscitare, scilicet cum oratione, cum clamore, & cū sui conturbatione, & cum lachrimarum effusione. Septima febris est ethica, quae radicitur in medullis & naturalem humiditatem consumit, & significat tristitiam illam de qua dicitur. Seculi tristitia mortem operatur. Spiritus

Cor. 7. tristis efficit ossa, id est robur virtutum. Sunt tamen

Pro. 17. quaedam ossa, quae non tantum sunt efficienda, sed etiam incineranda. Incederunt ossa regis ydumeae usque ad cinerem. Ydumea interpretatur sanguinea, & signat diabolum, qui sanguinem nostrum sicit, eius ossa sunt nostra peccata, per quae contra nos diabolus assumit robur. Sunt igitur quidam qui ossa habent integra, qui scilicet de suis peccatis non conuertuntur, alii sunt qui illa ossa in grossas partes frangunt, qui scilicet superficialiter

ter conuertuntur, alii uero sunt qui ista ossa incinerant, scilicet qui praecordialiter conuertuntur, & istam contritionem facit salubris tristitia, de qua dicitur. Quae enim 2. Cor. 7. secundum Deum tristitia est, per poenitentiam in salutem stabile operatur.

Feria sexta tertiae hebdomadae, quadragesima. Sermo primus. De muliere cum Christo colloquutionibus, & quomodo eam ex nos a mundi amore remouere nititur, ut ad sui amorem conuersionemque ducat.

Iesus fatigatus ex itinere sedebat super fontem. Dū 10. 4. dominus noster per diuersa loca predicando discurreret, & quadam uice fatigatus esset, super quendam fontem sedere coepit. Et licet hic dicatur fons, tamen inferius uocatur puteus. Sed sicut dicit glo. Vbi cūque aqua de terra manat dicitur fons, sed si manat in superficie, fons tantum dicitur, si uero manat in profundo, etiam puteus hoc omnis puteus est fons, sed non omnis fons puteus est. Dum igitur sic sederet uenit mulier de Samaria haurire aquam, inter quam & Christum magnus dialogus fuit, quia plures colloquutiones mutuas habuerunt. Prima fuit quia Christus suam humanitatem ostendit in eo, quod bibere petiit, probabile enim est quod Christus post fatigationem sitiebat, & in hoc ostendit se esse uerum hominem, quia Deus sitire non potest. Ad hoc respondit mulier cum quadam admiratione dicens. Quomodo tu cum iudeus sis a me bibere potes & iudei enim habebant in uestimentis fibrias, per quas distinguebantur ab aliis gentibus. Secunda colloquutio fuit qua Christus ostendit suam diuinitatem cum ait, si scires donum Dei & quis est qui dicit tibi da mihi bibere, tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam uiuam, scilicet spiritus sancti gratiam, hoc non poterat nisi in quantum Deus. Sed mulier intelligens de aqua materiali illius putei, dixit

N 3 quod

FER. VL. TERTIAE HEBD.

quod hoc facere non poterant, quia nec situlam, nec chordam habebat, & puteus profundus erat. immo nec ipse Iacob quod ipse maior non est, aliter ipsam aquam habere non potuit, nisi cum adiutorio. Tertia colloquutio fuit quia Christus ostendit aquam materialis & spiritalis magnam differentiam, cum dixit, Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum. Aqua enim materialis ad tempus potest auferre sitim aqua uero spiritalis, semper auferit. Ad hoc respondit mulier, Domine da mihi aquam hanc, quasi dicat, magna pena est mihi sitire, magna fatigatio est huc uenire, magnus labor est haurire, ergo da mihi aquam hanc, quae penam sitis auferat, fatigatione itineris tollat, laborem hauriendi amoveat.

Quarta colloquutio est quia Christus dixit ei ut uirum suum uocaret, id est illum quae loco uiri tenebat. Ad hoc respondit mulier, quod non habebat uirum, scilicet legitimo matrimonio sibi coniunctum.

Quinta colloquutio est quia Christus dixit totam uitam suam praeteritam cum ait. Bene dixit isti, id est uirum dixit, quia non habeo uirum, quinque enim uiros habuisti. Ad hoc mulier respondit, quod credebatur ipsum prophetam esse. Postquam totam uitam suam ei dixerat. Post haec autem mutatur ordo loquendi. Huc uenit enim Christus quae sitim & mulier respondit. Modo autem mulier quaerit, & Christus respondit. Quaerit enim, ex quo ipse est propheta, ut soluat controuersiam quae est inter Iudaeos & Samaritanos. Iudaei enim dicebant quod non licet alicubi adorare nisi in templo Dei. Samaritani autem dicebant, quod poterant adorare in monte Samariae, quia patres sui, scilicet Iacob & filii eius, ibi adorauerunt. Et uocabant Samaritani Iacob patrem suum, siue, quia ipsi legem tenebant Moysi, siue, quia Iacob & filii eius ibi habitauerunt, siue quia ille mons ex hereditate Iacob ad eos peruenerat. Ad hoc Christus respondit quod in orando, Deus non requirit locum corporalem, sed spirituales, id est cor mundum & deuotum. Illa responsio non placuit mulieri, quia

SERMO I.

100

quia uolebat, quod diceret, quod in monte illo poterant adorare, & ideo dixit, quod quaestionem illam determinandam referuabat messiae, id est Christo, qui Christus cum uenerit de hoc ueritatem eis annuntiabit. Ad hoc Christus respondit, quod ipse erat ille messias. Quo audito, quod ille erat, praeter gaudio hydrias dimisit, & in ciuitatem currens nunciavit omnia. Et tunc Christus ad praesens Samaritanorum ciuitatem intrauit, & omnes ad fidem conuertit. Sicut patet ex praedictis Christus hanc mulierem & nos ad tria inducebat. Primo ad contemnendum amorem mundi cum dixit, Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum. Amor enim mundanorum, scilicet diuitiarum, deliciarum, & honorum, sitim non extinguit, sed auget. De quibus dicitur. Sanguisugae dux sunt filiae, quae semper dicunt affer affer. Sanguisuga mater est superbiae, quae est causa omnium malorum. Initium omnis peccati uerbia. Habet autem duas filias, scilicet cupiditatem & uoluptatem. Quia superbus non tantum honores ambit, sed etiam aliorum bona rapit, & noluose uiuit. Illa autem sitis, quam sit uana ostenditur in morte Alexandri, qui cum esset totius mundi dominus diuitiis plenus, sibi dimosus, & eius ossa in uase aureo fuissent reposita, philosophi conuenerunt. Unus igitur uolens ostendere dominium suum fuisse uanum ait. Heri isti non sufficiebat totus mundus, hodie parua sepultura est contentus. Alius uolens ostendere esse uanum aurum, & argentum congregatum, ait, Heri iste faciebat thesaurum de auro, hodie aurum thesaurum facit de ipso. Alius uolens ostendere uanum esse corpus delitiis nutrire, dixit, Heri iste nutrebat corpus suum diuersis delitiis, hodie uero comeditur a uermibus infinitis.

Secundo Christus inducebat istam mulierem, & nos sum ipsa ad desiderandum amorem Dei cum ait. Qui autem biberit ex aqua quam ego do, non sitiet in aeternum. Augustinus. Qui biberit de paradisi fluuio cuius gutta maior est oceano, restat, ut in eo sitis penitus

N 4 extincta

Pro. 30

Ecl. 10.

Nota de
Alexan.

extincta sit. Huius fluvii paradisi unam guttam percepit Paulus, & statim extinxit in eo omnem superbiam, ita quod ferocem lupum mutavit in agnum mansuetum. Percepit Matthæus, & mox extinxit in eo omnem avaritiam, ita quod raptorem convertit in contemptorem. Nam qui prius rapiebat aliena, postmodum contempsit propria. Percepit Magdalena, & mox extinxit in ipsa omnem luxuriam, ita quod corniculam nigerrimam, convertit in columbam candidam. Tertio inducebat eam & nos in ipsa ad sui cognitionem. Gradatim autem hæc mulier surrexit ad Christi cognitionem. Nam primo dixit esse unius veri Dei cultorem, in hoc quod dixit esse prophetam, & hoc fuit magnum. Deinde ipsa dixit esse prophetam, & hoc fuit maius. Tandem & dixit & credidit ipsum esse Christum, & hoc fuit maximum. Per

A mini- mo debe- rim: inci- pere & paulatim asce- dere. quod datur intelligi, quod debemus incipere a minimo, & paulatim ascendere ad maiora. Iste gradus significat ubi dicitur. Vltro enim terra fructificat herbam primo, deinde spicam, deinde plenum fructum in spica. Hoc est paulatim secundum Glo. timorem, poenitentiam, & charitatem. Illi qui generant herbam, id est timorem sunt incipientes, qui debent incipere a timore. Sicut enim herba est principium spicæ, sic timor Dei est principium novæ vitæ. Timor Dei principium sapientiæ. Illi qui generant spicam, id est poenitentiam duram sunt proficientes, qui sicut fuerunt delectati in peccatis, sic debent se affigere in poenitentiam & lamentis. Ipse enim reprehendo, & ago poenitentiam in favilla & cinere. Illi qui producant plenum fructum in spica, id est charitatem & honorum operum plenitudinem, sunt perfecti qui habent charitatem Dei, & proximi. Quia sicut dicitur. Plenus do legis est dilectio.

Rom. 13.

Eadem

Eadem sexta feria tertiæ hebdomadæ quadragesimæ. Sermo secundus. De triplici aquarum differentia, quarum alia sitire facit, altera sitim extinguit. Tertia quæ in vita aeterna fluit.

Omnis qui biberit ex aqua hac sitiet iterum. Ponit dominus hic tres differentias aquarum. Una est, quæ facit sitim cum dicit. Omnis qui biberit ex aqua hac sitiet iterum. Secunda est, quæ sitim extinguit, cum dicit. Qui autem biberit ex hac aqua quam ego dabo ei, non sitiet in æternum. Tertia est, quæ in vita æterna fluit cura subdit. Sed aqua quam ego dabo, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Prima aqua significat amorem mundi, scilicet amorem divitiarum, deliciarum, & honorum. Et ideo istam aquam, quæ sitim non extinguit, sed facit, nullus debet appetere, cum sit turbida & amara. Quid tibi in via Aegypti, ut bibas aquam turbidam, Superbus enim habet cor turbidum, præ continua indignatione & contentiosa emulatione. Inter superbos semper iurgia sunt. Tange montes & fumigabunt. Avarus semper habet cor turbidum præ nimia tristitia & sollicitudine. In tristitia erit super mensam suam. Turbati sunt in mari præ sollicitudine, quiescere non poterunt. Libidinosus habet cor turbidum præ nimia concupiscentia & furore. Ignis est usque ad consumptionem devorans & omnia eradicans germina. Non solum autem ista aqua est turbida per se ipsum, sed et in se ipsa. Aqua verò turbida non est apta ad bibendum cum sit amara, nec ad speculandum, cum sit turbulenta, nec ad lavandum, cum sit immunda. Amor mundi eodem modo non est aptus ad bibendum, quia est amarus. Facit nam amaritudinem in conscientia. Novissima illius amara quasi absinthium. Et tandem facit amaritudinem in pena. Amara erit potatio bibentibus illam. Similiter amor mundi non est aptus ad speculandum, cum

Hier. 2.

Prov. 33

Pf. 103.

Ecc. 4.

Hier. 49.

Iob. 34.

Pro. 5.

Isa. 24.

cum sit turbulentus. Non enim possumus ibi speculari Deum per contemplationem, nec peccata nostra per contritionem.

Legitur in uitis patrum, quod cum quidam frater cor plenus anxietatibus & tribulationibus haberet, & more solito Deum contemplari non posset, quidam sanctus pater ad quendam fontem duxit eum, & cum aquam cum quodam baculo perturbasset, dixit, ut respiceret si faciem suam uideret, & cum non posset uidere, expectauit quousque aqua clarificata fuit, & tunc uidit. Applicatio huius exempli plana est. Similiter amor mundi non est aptus ad lauandum, et sit immundus. Si quis ergo habet cor immundum & illud uult lauare cum amore mundi, magis se inquinabit. Vnde Ambr. in libro de uirginibus Pitagoram reprehendit dicens. Pitagoras postquam cubitum ierat, tibicinem iubebat molliora canere, ut anxia curis secularibus corda mulceret. Sed ille facit sicut is qui laterem lauat, secularia secularibus frustra cupiebat abolere. Magis enim liniebat se luto, quam remedium a uoluptate quaerebat. August. Qui quis qui es in mundo ad te uenit, qui facit mundum, ut eripiat te de mundo, quod si forte aliqua delectatione te retinet mundus, temper uis esse in mundus.

Secunda aqua est, quae solum extinguit, & ista est amor spiritus sancti, qui extinguit amorem diuitiarum, deliciarum, & honorum. Hoc figuratum est iudicum. 14. in Sampson. De quo dicitur, quod spiritus domini irruit in eum, & sic leonem interfecit, & Philisteon expugnauit, & uincula rupit. Per leonem intelligitur superbia. Per Philisteon, qui interpretatur cadentes, intelligitur auaritia. Sicut enim dicitur. Qui confidit in diuitiis suis corrumpet. Per uincula intelligitur carnalis concupiscentia. Quando igitur amor spiritus sancti aduenit, superbia expellit, auaritiam occidit, concupiscentiam tollit. Ista aqua est contraria superiori. Et

Eccl. 24. enim dulcis ad bibendum. Qui bibunt me adhuc bibent. 1. Cor. 3. Est clara ad speculari. Nos autem reuelata facie gloriam

riam Dei speculari. Est munda ad lauandum. Effusam super uos aquam mundam, & mundabimini ab omni iniquitate uestra. Spiritus enim sanctus quodam lixiuio in corde hominis generat, per quod omnia peccata lauat. In quo quidem lixiuio ponit lachrymas pro aqua, quae habent peccata lauare. Lauabo per singulas noctes lectum meum lachryanis &c. Ponit memoriam mortis pro cinere, quae similiter habet animam peccatis mundare. Memorare nouissima tua & in gremio non peccabis. Ponit amorem caelestem pro igne, qui ipsum lixiuio inflamat. Lixiuio enim frigidum non bene lauat, sed calidum optime lauat. Quando igitur lachrymae nostrae & memoria mortis ab igne diuini amoris inflammatur, tunc omnis macula & rabigo peccati tollitur. Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Vbi dicitur glo. Incendit plene peccati rabiginem, qui ardet ualide per amoris ignem. Quando igitur in tali lixiuio abluitur, quantumcunque facit niger, albus efficietur. Lauabis me & super nitem dealbabor. Si fuerint peccata uestra, ut coecum, quasi nix dealbabitur. Istud patet de quadam muliere de qua legitur in uitis patrum, quae cum per ciuitatem cum nimia ambitione procederet, episcopus quidam sanctus eam uidentem ad terram corruit, & amaril sine flere coepit. Et cum interrogaretur cur fleret, Respondit Fleo, quia ista mulier plus sollicita est placere mundo, quam ego Deo. Cum igitur episcopus domum redisset pro ea orauit, cuius dominus praeces exaudiuit. Sequenti autem nocte uisum est sibi, quod quaedam concucula nigerrima ad eum uenisset quam ille accipiens in aquam dimiserit, & statim in columbam candidam conuersa fuit. Sequenti igitur mane illa mulier tota in lachrymis resoluta, ad pedes eius prociuit, quae prius fuerat peccando nigerrima, postmodum in lachrymis baptizata, tota facta est candida. Iam autem aqua spiritus sancti Deus nobis gratis dare promittit. Omnes sitientes uenite ad aquas & qui non habetis argentum propter eum dabit.

emite, & comedite. Si ergo aliquis istam aquam non habet, culpa est ipsius non recipientis, & non Dei offerentis. Si enim offero tibi ciphum aquae frigidae, & tu non vis os aperire, si porrigo tibi rosam, & non vis eam accipere, si sol ad fenestram uerberat, & tu tenes eam clausam, si pulso ad ostium & non uis mihi aperire, tua culpa est, & non mea. Deus aquam suae gratiae nobis offerit, & nos os cordis claudimus, rosam gratiae suae nobis porrigit, & nos accipere negligimus, radium suae gratiae nobis mittit, & nos uoluntatem nostram referimus, & nos contemnimus. Ad ostium nostri cordis pulsat, & nos non sibi aperire dissimulamus. Tertia aqua est quae in uentram eternam fluit, quae ad instar fluminis ibi datur, quae sancti ibi habent in maxima plenitudine abundantiam spiritus sancti. Ostendit mihi flumen aquae uiuae. Abster enim communicat aquam suam puteus, aliter fontem aliter fluius. Puteus enim habet aquam absconditam & cum labore hauritur. Fons uero habet aquam patentem & hauritur sine labore, tum non diffundit se in magna plenitudine. Fluius uero habet aquam patentem & de facili hauritur, & in magna plenitudine diffundit. Gratia igitur Dei est ad instar putei peccatorum quia est eis abscondita, cum non sint digni, & oportet quod cum multo labore poenitentiae eam hauriant, est tantum ille labor modicus respectu gratiae quam acquirunt. Modicum laborant, quod inueni multam requiem, bonis autem ad instar fontis, quia faciliter possunt haurire, sed tantum in praesenti modicum possunt gustare. Sitit uero anima mea ad Deum fontem uiuum. Beatis autem datur ad instar fluminis, quia in maxima abundantia, habent amorem spiritus sancti. Psal. Inebriabuntur ab ueritate domus tuae.

Tertia
Aqua.

Apo. ult.

Aquarum
communi-
catio na-
ria.

Eccl. 5. 1.

Psal. 41.

ma mea ad Deum fontem uiuum. Beatis autem datur ad instar fluminis, quia in maxima abundantia, habent amorem spiritus sancti. Psal. Inebriabuntur ab ueritate domus tuae.

Sabba

Sabbato tertia hebdomada 40. Sermo primus. In quo phariseorum peruersitas. Christi misericordia atque iustitia & adulterum peccatum insinuat.

Adducunt ad Iesum scribae & pharisei, mulierem Ioan. 8. in adulterio deprehensam. Isti scribae & pharisei, saepe uoluerunt Iesum capere in sermone, ut ipsum infamarent, & contra eum populum uocarent, sicut patet in isto Euangelio, in quo quidem ponuntur tres differentiae personarum, scilicet pharisei, Christus, & mulierem in adulterio deprehensam. In phariseis quidem duo fuerunt, scilicet subdola adulatio, & fallax interrogatio. Subdola adulatio fuit in hoc quod magistrum eum uocauerunt. Chryso. Magistrum eum uocauerunt, ut quasi honoratus, sui secretum cordis simpliciter eis aperiret, haec est enim hypocritarum prima potentia, simulata laudatio. Istam autem laudem magister, Christus recipiebat a discipulis. Vos uocatis me magister & dicitis, & bene dicitis, sum etenim, quia sciebat quod eum sic uocabatur, causa honorandi, ab istis tamen recipere noluit, sciens quod eum sic appellabant causa tentandi. Adulatores enim sunt scorpiones & apes. Scorpio enim facie applaudit, sed cauda pugnat, apes mel portat in ore, sed pungit a posteriori parte, sic tales in facie laudant, in absentia uituperant, sunt enim sicut syrenae, quae sunt pisces marini, qui habent faciem mulieris, sicut dicit glossa super illud. Syrenae in delubris voluptatis, quae ita dulciter cantant, quod nautas dormire faciunt, & sic Isai. 13. naufragium patiuntur, sed sapientes nautae aures claudunt, & sic periculum euadunt. sic etiam contra tales adulatores, sapientes debent claudere aures, & non eos laudare. Hiero. Nos ad patriam festinantes, mortiferos syrenarum cantus, debemus aures surdas transire. Nullus enim in hoc mundo debet uelle laudari respiciendo ad uitam praesentem, futuram, & praeteritam, si enim respiciat beatitudinem ad

Remo: ad vitam præteritam, inuenit se multa commisisse, de quibus debet erubescere. Quem ergo fructum tunc habuistis in illis, in quibus nunc erubescitis? Si respicit ad vitam præsentem inuenit se esse in loco exilii, de quo multum debet dolere. Hæc me: quia incolatus meus prolongatus est: ecce exilium. habitauit enim habitantibus cedar multum. Ecce periculum qui habitant cum hominibus tenebrosis. Si respicit ad uitam futuram inuenit super se Dei iudicia, de quibus multum debet timere. A iudiciis enim tuis timui. Nullus ergo in huius uita debet uelle laudari, postquam habet caulam tantæ doloris, & timoris. Illi autem qui sunt in præsentia, secure possunt laudari, cum nec de præterito habent de quo debeant erubescere, cum sint in omnimoda libertate, nec de præsentia unde debeant dolere, cum sint in plena iocunditate, nec de futuro unde debeant timere, cum sint in æterna iocunditate & securitate. Secundo in phariseis fuit fallax interrogatio, cum dicitur. Magister hæc mulier modo deprehensa est in adulterio. Hoc autem dicebant ut eum possent accusare. In Christo fuit ueritas doctrinæ, mansuetudo misericordiæ, & rectitudo iustitiæ. Iuxta illud. Propter ueritatem & mansuetudinem &c. Cogitauerunt igitur pharisei & dixerunt intra se. Aut ipse dicet quod ista mulier debet lapidari, aut quod non debet, aut omnino tacebit. Si ipse dixerit quod ista mulier debet lapidari, tunc cum deridebitur, quod non habet mansuetudinem misericordiæ, quam ipse prædicat, propter quod etiam a populo adamat. Si dixerit quod non debeat lapidari, sed dimittitur, tunc dicemus quod non habet rectitudinem iustitiæ, & accusabimus eum quod hostis est legis, & contrauius Moyfi & Deo, actori legis, & ideo est potius cum adultera lapidandus. Si autem tacebit omnino, tunc sibi imponemus quod non habet ueritatem doctrinæ, sed propter timorem humanum ipsam ueritatem prædicare formidat, sed Christus sic respondit, quod de nullo istorum deprehendi potuit, sicut infra dicitur. In ipso autem

fuerunt duo. Primo matura discretio, in eo quod dicitur. In Christo scribebat in terram. Per digitum intelligitur discretio. Iudex ergo quando audit accusantes, non debet sententiam statim dare, sed discutere, & ea quæ aut debet in corde scribere, id est discrete inquirere, & quæ agenda sunt uidere. Vnde dicitur glo. Decet uos autem alienis malis non temere iudicare, sed digito discretionis prius uos ipsos discutere, seu discurrere. Ad hoc autem quod iudex discrete iudicet, debet seruari illud quod dicitur. Numerauit, appendit, & diuisit. Debet enim culpas numeratim inquirere, inquisitas in statum sui iudicii ponderare, ponderatas diuisim punire. Non enim debet, culpas æqualiter punire, sed diuisim, quia leues debet punire leuiter, mediocres mediocriter, & graues grauius. Quid autem Christus in terra scriberet. Ambrosius dicit quod scribebat in terra. terra terram accusat. Augustinus dicit quod scribebat illud quod postea uoce expressit, qui sine peccato est uestrum, primus in eam lapidem mittit, &c. Glo. dicit quod scribebat eorum peccata, quæ ille legebant, & præ uerecundia exierunt. Christus dicit quod scribebat in terram, absorbe hos uiros abdicatos, id est aperte condemnatos. Pharisei enim & ista mulier erant in duobus similes, & in duobus dissimiles, similes erant in naturæ fragilitate, & quantum ad hoc conuenit prima scriptura, scilicet terra terram accusat. Et in peccatorum multitudine, & quantum ad hoc conuenit secunda scriptura, scilicet qui sine peccato est uestrum primus in eam lapidem mittat, quasi dicat si ista est peccatrix, & uos similiter estis peccatores. Dissimiles autem erant, quia peccata eorum coram Deo erant scripta. Peccata autem istius mulieris per contritionem erant deleta, & ideo conuenit alia scriptura, quæ peccata eorum non istius scribebat. Illi etiam scripti erant in terra infernali, hæc autem propter penitentiam iam scripta erant in terra cœlesti, & quantum ad hoc conuenit illa scriptura quam scripsit, terra absorbe hos uiros abdicatos. Nomina enim peccatorum scripta sunt in terra infernali.

Iuden us recte iudicet, quod agat.
Dan. 5.
Christus quid in terra scriberet.

Hier. 17 fernali. Recedentes a te in terram scribentur, quia de
Sanctorū reliquerunt venam aquarum uiuentium domicum. Nota
ubi mina autem sanctorum Deus in quatuor locis scribitur.
sint scri. scilicet in palatio suo, ut nunquam possint reprobari.
Gaudere quia nomina uestra scripta sunt in caelis. In li-
bro tuo. Lu. 10. bro suo, ut nunquam possint falsificari. In libro tuo om-
nia. Ps. 138. nes scribentur. In manibus suis, ut nunquam possint ob-
scure. Esa. 49. liuioni tradi. In manibus meis scripti te &c. In corde tuo.
2. Cor. 3. ut nunquam possint non amari. Epistola estis Christi.
Secundo. scripta non atramento, sed spiritu Dei uiui.

Secundo in Christo fuit iuxta diffinitio cum ait. Qui
sine peccato est uestrum primus in illam lapidē mittit.
In hoc Christus seruauit rectitudinem suae iustitiae. Vnde
de dicit glo. Si lex iubet puniri reos, non tamen permissi-
liter puniendos, ecce plena iustitia, ut mala iustus puni-
at. Illi ergo uel ream dimittant, uel cum ea poenitentiam
subeant. Seruauit etiam mansuetudinem suae misericordiae.
dix, cum dixit. Nemo te condemnauit mulier, nec ego
te condemnabo. Seruauit etiam ueritatem doctrinae, ut

Mat. 9. qua dicitur. Misericordiam uolo, & non sacrificium. In
muliere autem duo fuerunt.

re duo Primo thori maritalis uolatio, ideo adultera
fuerunt. cupatur, & ideo lapidanda erat. quare autem debet
lapidari uxor, quae fornicatur, magis quam uir, tres cau-
sa.

Eccl. 23. se ponuntur. Primo quia contra legem Dei fecit. Se-
cundo quia fidem suam non seruauit. Tertio quia uirum
suo heredes extraneos acquisiuit. Vnde dicitur ibidem.
mulier non uir sic. Mulier omnis relinquens uirum suum, & statuens
sibi hareditatem cum alieno matrimonio. Primo etiam in
lapidari hareditatem cum alieno matrimonio. Primo etiam in
debet: lege altissimi incredibilis fuit. Secundo uirum suum
dereliquit. Tertio in adulterio fornicata est, & statuens
sibi hareditatem cum alieno matrimonio.

Mulie- chridion aliter respondit, & dicit quod mulier ha-
rem qua- ber quatuor retrahentia a peccato fornicationis. &
trahenda uir tantum unum. & ideo maiori poena est obnoxia
a pecca- quae habet plura retrahentia. Primum est diligenti-
to. custodia uiri. Viri enim custodiunt uxores, & non
uxores

uxores uiros. Si non ambulauerit mulier ad manum
tam, confundet te in conspectu inimicorum tuorum.
Secundum est uerecundia, & confusio mundi, quia ma-
ior est confusio mulieri, quando fornicatur, quam ui-
ro si fornicatus fuerit. Putredo in ossibus eius, quae
confusione res dignas gerit. Tertium est terror legum,
lex enim diuina, & humana iubet puniendam mulierem
fornicariam, & non uirum fornicarium. Vnde dicitur
Hier. In lege autem Moyssi, mandauit nobis huiusmodi
lapidare.

Quartum est timor Dei, qui debet eam retrahere a
peccato. Per timorem domini declinat omnis a malo, & Pro. 15.
illud solum sicut dicit Augu. uiros retrahit, non enim ti-
met uxoris custodiam, nec mundi uerecundiam, nec le-
gem aliquam poenam, timet autem Dei offensam. Se-
cundo in muliere fuit Dei magna miseratio, quod nul-
lam sibi poenitentiam iniunxit, sed tantum ei dixit uade,
& amplius noli peccare. Vidit enim ipsam habere con-
tritionem tantam, quae ad satisfactionem sufficiebat.
Aliiter enim non sufficit quod quis peccata dimittat, ni-
si satisfaciatur, sicut ostendit Grego. in pasto. Per tria
exempla. Primum exemplum est, quia si quis literis uel
infrumentis falsum scripserit, non sufficit quod ulte-
rius non sciebat, nisi etiam quod male scriptum est dele-
at, peccata autem nostra coram Deo scripta sunt.
Peccatum iuda scriptum est stilo ferreo in ungue ada-
mantio: Non igitur sufficit ut quis amplius non pec-
cet nisi quod male fecerit per contritionem, & lachry-
mas lauet. Talis enim scriptura non potest melius lau-
uari, quam per aquam lachrymarum. Lauabo per sin-
gu. noc. le. meum &c. Secundum exemplum est. quod
si quis alicui blasphemias dixerit, non sufficit quod ulte-
rius non dicat, nisi de his quae male dixit satisfaciatur. Quae
do igitur qui peccat tunc Deum blasphemat. Nomen
Dei per uos blasphematur. Non ergo sufficit ut ab his
peccator blasphemias abstineat, nisi de his quae fecerit
coram Deo se reprehendat & poenitentiam agat.

SABBATO TERTIAE HEED.

Iob. 24. In circō ipse me reprehendo, & ago pœnitentiam in fra uilla & cinere. Tertium exemplum est quia debitor non absoluitur a debitis, quę contraxit, pro eo q̄ alia non multiplicat, nisi ea quę contraxeris persoluat. Quando autem peccamus, Dei debitores sumus, ab his ergo peccatorum debitis abfoluti non sumus, pro eo quod alia peccata non multiplicamus, nisi de his quę contraximus Deo digne satisfaciamus, ab istis debitis quotidie absolui petimus cum in oratione dominica dicimus. Et dimitte nobis debita nostra sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

Eodem sabba:o tertia hebdomada quadragesime.
Sermo secundus De Christi humilitate,
Virginis excellentia: atque
constantia.

Iesus autē inclinans se deorsum digito scribebat in terra. Inclinatio Christi significat eius humilitatē, qua intantum se inclinavit, quod in uterum uirginis descendit, inclinādo autem se in terram scripsit. Pet. 45. terra significatur Virgo Maria, quę sic fructifera fuit, quod illum fructum protulit, de quo dicitur. Apertur terra & germinet saluatorem. In ista terra Christus scripsit quando matrem suam omnibus donis & uirtutibus dotauit & adornauit. In uerbis igitur pœmissis tria notantur. Primo ostendit de filio quantę fuerit humilitatis, cum dicitur. Iesus autem inclinans se deorsum, intelligitur de sede patris in mundum. Secundo ostenditur in matre quantę fuerit excellentiæ & dignitatis, cum dicitur, digito scribebat. Tertio ostenditur de ipsa matre quantę fuerit constantiæ & firmitatis in eo quod terra uocatur. Circa eius inclinationem, i. eius humilitatē qua in uterum uirginis descendit. Notandum q̄ tunc Christus magis inferius se inclinavit qui inclinare potuit, ut signanter dicitur, inclinans se deorsum. Natura diuina

SERM O III. 106

diuina super omnia est, infra autem diuinam, angelicas infra angelicam, natura humana, infra naturam humanam est poena, infra poenam est culpa, siue peccatum, infra uerò peccatum est nihil, quia omnibus rebus infimis peccatum infimum locum tenet. Inquātum igitur Christus in uterum uirginis se inclinavit, & naturam passibilem assumpsit. inclinavit intantum naturam diuinam, quod infra seipsum exinaniuit. Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens. Inclinavit se infra naturam angelicam, quia paulo minus ab angelis minoratus est. Minuisti eum paulo minus ab angelis &c. Inclinavit se infra naturam humanam, quia opprobrium hominum factus. Ego sum uermis & non homo, opprobrium hominum & abie. plebis. Non est ei species neque decor, & uidimus eum, & non erat aspectus ei. Inclinavit se tandem usque ad poenam, quia propter nos uulneratus est. Vulneratus est propter ini. qui. nostras, attritus est propter scelera nostra. Usque ad culpam siue peccatum se non inclinavit, quia Deus erat in quem peccatum cadere non poterat. Debuit etiam esse sine peccato qui omnia uenerat auferre peccata. Secundo ostenditur de matre quantę fuerit excellentiæ & dignitatis, in eo quod scripta fuit. Totā enim trinitas in ea scripsit, nam pater in ea scripsit suam potentiam, filius suam sapientiam, spiritus sanctus suam bonitatem & misericordiam, & sic pater fecit eam potentem ad adiuuandum, filius fecit eam sapientem ad aduocandum, spiritus sanctus fecit eam clementem ad miserandum. Primo pater fecit eam potentem ad adiuuandum. In Hierusalem potestas mea. Est enim tam potens effecta quod potest nos adiuuare in uita, in morte, & post mortem. Si enim quis haberet amicum qui posset eum iuuare in uita esset bonus, si haberet aliū qui posset iuuare post mortem, iste esset optimus. Beata igitur Virgo in isto triplici statu adiuuare nos potest. Vnde cantat eccle

fia. Maria mater gratiæ, mater misericordiæ, tu nos ab hoste proteges. & hora mortis susce. Primo quidē adiuuat in uita. In præsentem enim uita quidam sunt iusti, & quidam peccatores, iustos adiuuat, quia cōseruat in eis Dei gratiam, idē dicitur mater gratiæ. Peccatores adiuuat, quia impetrat eis diuinam misericordiam, idē subditur, mater misericordiæ. Secundo adiuuat in morte, quia tunc a diabolo nos defendit, diabolus enim est tante audaciæ, quod non tantum ad peccatores sed etiam ad uiros sanctos qui moriuntur, uenit, uolens scire si aliquid ius in eis habeat, sicut uenit ad mortem sancti Martini. Sed beata uirgo quando moriuntur aliqui sui deuoti ad eos uenit, & a dæmonibus eos protegit & defendit. Ideo dicitur, tu nos ab hoste proteges. Tertio adiuuat uiam post mortem, quando enim aliqui sancti uiri moriuntur, tunc angeli ueniunt, & animas eorum deducunt in cælum, sed quando moriuntur aliqui deuoti beate Mariæ Virginis, ipsa ad eos uenit & eorum animas suscipit, & in cælum deducit, idē subditur, & hora mortis suscipe. Secundo filius eam facit sapientem ad aduo-

Maria candum, unde significata est per illam mulierem sapientem: est tithianam de qua dicitur. Misit Ioab thecnam, & tulit in eam aduocatum. de mulierem sapientem, quæ pro Absaloue apud David aduocauit, allegans generalem infirmitatem, dicens o. 2. Reg. 14. omnes morimur, & quasi aquæ dilabimur super terram, quæ non reuertuntur. Vbi beata Virgo allegat primo humanæ miserix generalitatem, quia omnes moriuntur. Secundo continuitatem, quia quasi aquæ dilabuntur. Tertio irruocabilitatem, quia non reuertuntur, homo enim est spiritus uadens & non rediens. Habet enim illa aduocata omnia illa bona, quæ in bono aduocato requiruntur, Bonus enim aduocatus tria debet habere, bonâ diligentiam ut sit ualde sollicitus in promouendo causam suam, quia si negligens esset cito iucumberet, sed si esset sollicitus & parum esset iuris peritus, non esset bonus aduocatus, idē oportet ut præter diligentiam habeat etiam magnam sapientiam. Sed si sollicitus esset & per-

Aduocatus bonus tria debet habere. diligentiam ut sit ualde sollicitus in promouendo causam suam, quia si negligens esset cito iucumberet, sed si esset sollicitus & parum esset iuris peritus, non esset bonus aduocatus, idē oportet ut præter diligentiam habeat etiam magnam sapientiam. Sed si sollicitus esset & per-

tus, & regi an quem aduocaret, & toti familiæ suæ esset odiosus, non esset idoneus aduocatus. Et idē oportet quod coram rege, & familia sua habeat grām. Ille igitur optimus est aduocatus, qui hêt magnam diligentiam, magnâ sapientiam, & magnam gratiam. Ista tria hêt nra aduocata, sicut Dauid in spiritu sancto præuidens dixit. Astitit regina a dextris tuis. Ecce quanta diligentia. Nō. n. ad haram recedit, sed a dextris filii semper astitit, & pro peccatoribus intercedit. In uestitu deaurato. Ecce quanta sapientia. Per aurum. n. in sacra scriptura diuina sapientia significatur. Alii. n. sancti habuerunt aurum, i. sapientiam diuinam, sed nullus uestitus fuit auro, ut Virgo Beata. Ideo dicitur, in uesti. deau. Tūc. n. diuina sapientia ipsam uestiuit, quā nouem mētib. in utero eius habitauit. hinc etiam colligendum est quanta sapientia cor eius respiciendū quā diuina sapientia nouem mētib. in utero eius habitauit, ista est illa mulier de qua dicitur. Signū magnum apparuit in cælo. mulier amicta sole. Tunc. n. amicta sole fuit, quā sol instituit in ea descendit. Circum amicta uarietate. Ecce quanta grā coram rege & sua familia. Instantum est enim toti cœlesti curiæ gratiosa, quod omnes eam circumdant, nā in cælo quot sunt ordines tot sunt uarietates, istæ uarietates tanquam domus cellæ eam circumdant, & tanquā dñam, & reginam eā semper associant, idē cantat Ecclesia, sicut dies uerni circumdabāt eam flores rosarum, i. oēs societates martyrum, & lilia conualli. oēs societates angelorum, confessorum, & uirginum. Tertio spūs sanctus fecit eam clemētē ad miserandū. Sunt. n. quidā sancti in cælo, qui quā rogantur, sequuntur informationē suæ conscientiæ. & ideo quique Deum rogare nolunt, quia hnt cōscientiam, quod illi non sunt digni exaudiri. Alii scī sunt qui quā rogātur sequuntur rectitudinē diuine iustitiæ. Et idē si rogant, & sciunt quod diuinæ iustitiæ hoc non cōpetit, rogare non audēt. Beata autem uirgo nō respicit ad conscientiam, nec ad iustitiam sed ad misericordiam. ac si dicat, teneant se ad conscientias qui uolunt, respiciant ad Dei iustitiam. Ego

Apo. 12.

Sanctorū
diferen-
tia in cæ-
lo.

- Eccl. 24.** me semper tenebo ad misericordiam. Propter istam misericordiam tam excellentem ipsa dicit de seipsa Quasi oliua speciosa in campis. Ex quo habetur, q̄ ipsa habet misericordiam excedentem, congruentem, & patentem. Excedentem quidem, per hoc quod dicit, oliua. Sicut enim oleum omnibus liquoribus eminet, sic misericordia eius, omnibus sanctorum misericordiis præminet, & illa excellit. unde illud quod dicitur, de domino, potest dici etiam de domina. Misericordia hominis circa proximum suum. Misericordia autem domini super omnem carnem. Habet etiam misericordiam congruentem, id est dicitur, Speciosa. Tunc enim dicitur speciosa, quando in tempore necessitatis & tribulationis impeditur. Iuxta illud. Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis. Istam misericordiam congruentem in tempore tribulationis, beata uirgo impedit & subuenit. Id est uocatur luna, & lucet in nocte, quia ipsa impendit lucem consolationis in tribulatione. Habet etiam misericordiam patentem, id est dicitur oliua in campis non in ortis. Ad oliuas quidem horrorum, non omnes possunt accedere, ad oliuas autem camporum, omnes possunt ire. Quidam sancti uident esse oliuas horti cæli, quia misericordias suas nobis clausas tenent, quia digni non sumus. Beata autem uirgo, est sicut oliua in campis, quia eius misericordia est communis. Unde dicit Bernar. De plenitudine eius capiunt uniuersa. ægri curationem, tristes consolationem, peccatores ueniam, iusti gratiam, Angeli iustitiam, filius hominis humanæ carnis substantiam, tota trinitas gloriam, ita ut non sit, qui se abscondat a calore eius. Tertio fuit Maria multæ constantiæ & firmitatis, quod ostenditur in hoc quod terra uocatur. Generatio præterit & generationis aduenit, terra autem in æternis sit. Nam in passione Christi generatio Apostolorum præterit, quia fidem amisit. Sed in resurrectione aduenit, quia tunc eam recuperauit. Sed terra, id est beata uirgo cadere non potuit. Ceciderunt quidem Apostoli in passione Christi, fide, a gratia, a societate. Christi, quia ipsi sum sol-

lum reliquerunt. Sed beata uirgo a fide cadere non potuit, quia in altitudine sapientiæ diuinæ erat fundata. Fundamenta eius in montibus sanctis. Idem significatur Ps. 86. per stellam maris, quæ cæteris stellis occidentibus, illa occidit, sic beata uirgo cæteris Apostolis cadentibus ipsa cadere non potuit. Secundo cadere non potuit a gratia, quia septem columnis, id est septem donis spiritus sancti, fuerat stabilita. Sapientia ædificauit sibi domum, excidit columnas septem. Tertio non potuit cadere a societate Christi, quia cruci eius fuit semper cõiuncta. Stabat iuxta crucem iesu mater eius. Et quia sic firma fuit, ita q̄ nec a fide, nec a gratia nec a societate Christi cadere potuit, idem ipsa dicit. Ab initio s̄ ante secula creata s̄, & uique ad futurum seculum &c.

Dominica quarta quadragesima. Sermo primus. In quo Christi magna clementia potens, & prouidentia, discipulorum tres differentia, turbamq; humilis se, plena refectio, & deuota laudatio, insinuantur.

Abit Iesus trans mare Galileæ, quod est tyberias. In presenti euangelio fit mentio de tribus generibus personarum, scilicet de Christo, de discipulis, & turbis. In Christo fuerunt tria, scilicet magna clementia, magna potentia, & magna prouidentia. Clementia eius fuit in duobus. Primo in hoc quod dicitur, q̄ oculos subleuauit & turbam uidit Beda. q̄ subleuasse oculos Iesus, & uenientem ad se multitudinem uidisse perhibetur, diuinæ pietatis inditiu est, quia uidelicet cõsis ad se uenire querentibus, gratia misericordiæ celestis occurrere consuevit. Notandum autem, quod duos oculos Deus oculos habet, scilicet oculum sapientiæ. Omnia uidet oculis eius: Et oculum misericordiæ. Gratia Dei cõsis illius. Istos duos oculos olim Deus clausos tenebat. Et oculum sapientiæ, quia nulli uiam eundi ad patriam ostendebat. Et oculum misericordiæ, quia nullum sibi

DOM. III. QVADRAG.

- Iob. 3.** sibi reconciliare uolebat. Sto & non respicias me, scilicet oculo sapientiz, mutatus es mihi in crudelem, quia nō uides me oculo misericordiz. Tandem aperuit Deus oculum sapientiz, quando Iudæorum populo, legem dedit. Oculum autem misericordiz clausum tenebas, quia nullū ad se recipiebat. Modo autem oculos ambos aperuit. Et oculum sapientiz, per quem nobis uitam ostendit. Et oculum misericordiz, per quem nos ad suam gloriam recipit, idē dicitur. Cum subleuasset oculos Iesus. Secūdo eius clemētia fuit in hoc, q̄ de his, quæ facturus erat tam familiariter cum suis discipulis conferebat. Vnde dixit ad Philippum. Vnde eme. pa. ut man. hii &c. Christus namque inter discipulos, modo exhibebat se superiorē dicens. Vos uocatis me domine & magister, & bene dicitis &c. Modo inferiorē. Ego autem in medio uestrum sum, sicut qui ministrat. Modo æqualem. Iam non dicam uos ser. sed ami. In hoc datur exēplū prælatis, q̄ inter suos subditos, aliquando debent se ostendere tanquam superiores, & hoc in officio correctionis. Argue cum omni imperio. Aliquando tanquam inferiores, & in hoc in humili sui reputatione. Facti sumus paruuli in medio uestrum ac. Aliquando tanquam æquales, & hoc in amabili conuersatione. Rectorem te posuerunt, noli extollī, sed esto illis quasi unus ex illis. In Christo fuit magna potentia, quæ ostenditur in duobus. Primo in hoc, quod quinque panes sic multiplicauit, quod quinque milia hominū inde satiāuit, exceptis mulieribus & paruulis. Secūdo dicitur. Et nihilominus duodecim cophini superfluerunt. Hoc enim fuit potentiz infinitæ. Multiplicabantur autem inter manus Christi ipsi panes, dum eos frangeret inter manus discipulorum, dum eos distribuerent, & inter dētes edentium, dum eos ederent. Istud autem miraculum quotidie fit, & tamē nemo miratur. Augustinus quia miraculum est gubernatio totius mūdī, q̄ saturatio quinquē milium hominum de quinque panibus, & tamen hoc nemo miratur. Istud mirantur homines, non quia mirabile est, sed quia rarū est. Vnde enim multiplicat de paucis granis

SERMO I. 109

nis segetes, inde multiplicauit in manibus suis quinque panes. Potestas in Christi manibus erat. Panes autem illi quinque semina erant, non quidem terræ mandata, sed ab eo, qui terrā fecit multiplicata. Idē notandū, q̄ sunt quædam miracula, quæ habent tantum utilitatē, sed nullā admirationē, quia ex usu uiluerunt, sicut est mūdū gubernare, segetes de terra producere, homines de muliere facere, & huiusmodi. Quædam sunt quæ habent admirationem, sed nullam utilitatem, sicut sunt miracula magorum & antichristi, sicut est per aerē uolare, statuas facere loqui, & huiusmodi. Quædam sunt, quæ habent admirationem, & aliquam temporālē utilitatem, sed nullā necessitatē, sicut sunt miracula malorū Christianorū, q̄ dicunt. Domine domine nonne in nomine tuo propheta uimus? Nō enim faciunt illa, ut infideles conuertantur, uel fideles in fide cōfirmantur, sed ut ipsi reputentur. Miracula autem, quæ fecit Christus & alii sancti, habent admirationem, quia fiunt præter ordinē cursuumq; naturæ. Et habent utilitatē, quia fiunt propter cōsolationē indigentū. Et habent necessitatē, quia sūt q̄ imminet necessitas fidei uel aliq̄ periculū. Tale fuit miraculū Xpi. Habuit admirationē. Vnde dicit, q̄ illi hoīes cum uidissent q̄ fecerat signū, dicebant, Hic est uere propheta, q̄ uenturus est in mūdū. Habuit utilitatē, quia quinque milia hominum saturauit. Habuit necessitatē, quia cū illi infideles essent, ex hoc multos ad fidē cōuertit. Secūdo ostēdit potentiam suam in hoc quod panes asperos, id est ordeaceos, in panes dulces & suaves conuertit. Credendum est enim, q̄ nunquam fuerunt panes & pisces dulcioris saporis, Et ratio potest esse. Quoniam aliquid fieri potest, aut per naturam, aut per artem, aut per miraculum. Id autem quo fit per naturam, melius est in eodē genere, & in eodē spe fieri potest, q̄ illud quod fit per artificium. Illud uero quod fit per miraculum, melius est, q̄ illud quod fit per naturam uel per artem. Verbi gratia. Aurum alchimicum, quod fit per artificium hominis, uidetur esse præciosum, sed aurū naturaliter radis solaribus in terrę uisceribus generatū, est præciosius.

Si uero aliquis sanctus miraculose aliquam materiam aurum conuerteret, sicut fecit Ioannes Euangelista, illud aurum esset preciosissimum. Cum igitur isti panes fuerunt miraculose multiplicati, manifestum est, quod fuerunt dulcioris saporis quam aliqui alii panes, quia isti panes partim fuerunt opus naturæ, in quantum grana naturaliter sunt producta. Et fuerunt opus artis, in quantum grana fuerunt contrita, & farina fermentata, & panes modo aliorum decocti. Fuerunt etiam opus gratiæ in quantum miraculose fuerunt multiplicari. Tertiæ in Christo fuit magna prouidentia, in eo, quod præcepit quod fragmenta & reliquias colligeret, ut denuo pauperibus darent. Notandum tamen, quod sunt quædam reliquias dispergendæ, sicut sunt reliquias peccatorum, id est mala cogitatio, & delectatio, quæ remanet aliquando post peccatum. Perdã Babylonis nomen, & reliquias, & germen & progeniem. Nomina Babylonica sunt uerba lasciuia. Germina sunt mala opera. Reliquias sunt cogitationes malæ. Ista omnia sunt dispergenda. Aliæ sunt reliquias colligendæ & cõseruandæ sicut sunt reliquias bonarum cogitationum. psal. Reliquias cogitationis diæ festum agent tibi. Reliquias cogitationum, id est ipsæ cogitationes bonæ quæ relinquuntur post opus bonum Deo faciunt festum magnum. Vel reliquias cogitationum sunt somnia sanctorum uirorum, quæ causantur ex cogitationibus præcedentibus. Et ille reliquias facient Deo magnum festum. Quia sicut dicit Gregor. Somnia sanctorum non uacant a merito. Tertiæ reliquias sunt, quæ sunt erogandæ, sicut sunt reliquias ciborum, quæ sunt pauperibus erogandæ, Sed tamen de multis dicitur illud psalmus Saturati sunt filii, id est cum filiis suis. Et tamen reliquias non dederunt, sed dimiserunt ea parulis suis. Secundo fit mentio de discipulis. Inter quos fuerunt tres

Reliquias multiplicantes.

Ma. 14.

Discipulum tres sicut Philipus, qui respondit Ducentorum denariorum differencie.

sicut Andreas, qui dixit. Est unus puer hic &c. Alii erant deuoti

deuoti & seduli, sicut alii discipuli, qui panes à Christo receptos sollicitè distribuiebant. Non est ergo mirandum, si in aliqua religione aliqui inueniuntur tardi, sicut sunt incipientes. Alii qui nondum perfecti, sicut sunt proficientes. Alii qui deuoti, sicut sunt perfectionem apprehendentes. Tertio fit mentio de turbis in quibus tria fuerunt. Vnum est humilis sessio. Vnde dicitur. Disubnerunt ergo uiri &c. Per sessionem igitur corporis, intelligitur quies mentis. Qui igitur uult a Deo spiritualiter pasci, oportet quod sedeat, id est a curis superfluis & anxietatibus, & perturbationibus conquietetur. Hinc est quod filii Israel, non potuerunt pasci manna celesti quoadiu fuerunt in Egypto, & quoadiu farinam secum tolerant, & quoadiu non transierunt mare Egypti. Qui ergo uult pasci manna celesti, exeat de Egypto, id est de tenebrositate peccati, abiciat farinam Egypti, id est occupationes peccati, transeat mare, id est turbationes & fluctuationes mundi. Secundo in turbis fuit plena refectio, quo notatur cum dicitur. Cum autè impleti essent &c. & signat celestem refectioem in qua sancti plenè satiati sunt. In inferno quidem est fames omnimoda & tanta, quæ nimia fame tantum pellis in eis remanebit. Adhærit enim eorum osibus, aruit & facta est quasi lignum, tanta quod fames intra costas eorum conclusa erit. In media iacuat costas eorum, tanta quod linguas proprias manducant. Commanducauerunt linguas suas, tanta quæ brachia sua deuorabunt. Vnusquisque brachia sua uorabit. In caelo erit satietas plena. psal. Satiabor cum apparuerit gloria tua. sed in mundo est satietas semiplema. psal. Calix in manu domini uini meri. ecce satietas cæli, plenus mixto. Ecce satietas mundi. Veruntamen fames non est exinanita &c. ecce miseria & fames inferni. Tertio in turbis fuit deuota laudatio quom dicitur, illi ergo homines cum uidissent signum quod fecerat Deus, dicebant, quia hic est uerè propheta &c.

Tertio

Inferni fames. Thien. 4. Job. 18. Apoc. 7. Esai. 56.

Quando igitur comedimus prius debet præcedere benedictio, cum dicitur. Accepit ergo Iesus panem &c. sic cum

Ch. 4. cum gratias egisset &c. Omnis creatura Dei bona est & nihil reiciendum quod cum gratiarum actione percipitur, sanctificatur enim per uerbum Dei & orationem. Deinde debet communicari lectio. Aug. Cum acceditis ad mensam donec inde surgatis, quod uobis secundum consuetudinem legitur, sine tumultu, & contentione audite.

g. c. 10. Ultimo debet subsequi gratiarum actio. Sine mandatis siue bibitis uel aliquid aliud facitis, omnia in gloria Dei facite.

*eadem dominica quarta quadragesima, sermo secundus.
De duplici nomine huius dominice, & quid per unumquodque denotetur.*

Accepit ergo Iesus panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus. Istud Euangelium bis in anno recitatur in ecclesia. scilicet a dominica ante aduentum, & hoc est propter finem Euangelii ubi dicitur. Hic est uerè propheta, qui uenturus est in mundum: Et in quarta dominica quadragesimæ, & hoc propter principium Euangelii, ubi dicitur. Erat autem proximi pascha dies festus iudeorum. Vocat autem ista dñica dupliciter. scilicet dñica de rosa, & dñica de panibus. Causa autem prime appellationis est, quia in hac die summus Pontifex per uerbum portat rosam auream, & musco & balsamo intus plentiam, & quam postmodum dat prefecto urbis. Quare autem ista rosa portat, ratio triplex assignari potest. Vna literalis, alia spiritualis, & tertia moralis. Ratio autem literalis (prout dicit Innocentius in sermone quodam) quoniam corruptibile corpus nostrum ex nimio labore & fatione deficeret, nisi ipsum ad recreationis remedium releuaret. Vnde dicitur, Interpone tuis interdum gaudia curis. Nam quod caret alterna requie, durabile non est. Vnde & sanctus Antonius post longum laborem, solitus erat ducere aliquam recreationem, & cum hoc cuidam sagittario displicuisse, docuit eum sanctus Antonius, per arcus nimiam extensionem, quod oportet

et interdum laxare vigorem. Ecclesia igitur populum ieiuniis fatigatum, triplici remedio ninitur hodie releuare. Primo uerbo lætificante, omnia enim quæ sunt in hodierna missa, tam in introitu, quàm in epistola, quàm in toto officio, sunt gaudiosa, & ideo eos qui in penitentia laborant, fortificat, quia delectatio fortificat operationem, ut dicitur in ethicis. Secundo cibo confortante, sicut patet in Euangelio. Istud enim miraculum de quinque panibus sicut tunc refecit corporaliter, sic nos debet reficere spiritualiter. Tertio quodam solatio recreante, scilicet rosæ deportatione, unde dicit ibidem Innocentius. Ne populus propter asperitatem quadragesimalis obseruantie, continuo labore deficeret, in hac meridiana dominica, rosæ solatium interponitur, ut anxietas temperata, melius sufferatur.

Secunda ratio est spiritualis. Per rosam enim illam *Christus* tam naturalem quàm artificialem Christus signatur. In *per rosam* illa enim rosa artificiali tria sunt scilicet. Aurum, muscum, & balsamum. Similiter in Christo sunt tres substantie. scilicet. Caro quæ signatur per aurum, quod corrumpi non potest. Non dabis sanctum tuum uidere corruptionem. Anima quæ plena fuit musco. i. odore omnium uirtutum & gratiarum. Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum. Et diuinitas, quæ signatur per Balsamum. Quasi balsamum non mixtum odor meus. *Eccl. 24.* Diuinitas enica fuit carni unita, sed non admixta. Qui igitur uult laborem penitentie ferre, debet hanc rosam in corde portare. Signatur etiam Christus per rosam natum suum colore, magis recreat olfactum suo odore, magis confortat gustum suo sapore, sic etiam Christus est delectabilis ad intuendum. In quem desiderant angeli prospicere, est suauis ad odorandum. Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum. Est dulcis ad prægustandum. Si tamen gustasses, quam dulcis est dñs. *2. Pet. 23* Non debet igitur fatigare fideles labor penitentie cõsiderando hanc rosam, in qua recepturi sunt tantæ charitatis

Christus per rosam significatur & quare. Ps. 15.

Can. 1.

Eccl. 24.

1. Pet. 1.

Can. 1.

2. Pet. 23

eis visionem, tantæ suauitatis odorem, & tantæ satietatis refectioem. Tertia ratio est moralis. per rosam enim signatur, quod per pœnitentiam spinæ uirtutum nostrorum, conuertuntur in rosas uirtutum. Vnde dicit Ambrosius in sermone, quod per abstinentiam spinæ conuertuntur in rosas uirtutum, producit enim (inquit) per ieiunium libido continentiam, superbia humilitatem, ebrietas sobrietatem. Nec est intelligendum quod uitia per se producant uirtutes, cum contraria sint, sed quod per ieiunium fit, quod qui prius erat libidinosus, efficitur castus, qui prius erat superbus, efficitur humilis &

Isa. 55. mansuetus, qui prius ebriolus, efficitur sobrius. Pro saliuca abies ascendit. & pro urtica crescit mirrus. Saliuca est herba spinosa, dicta a saliendo, eo quod se concalcantes salire facit. Abies dicitur ab eundo, eo quod præ cæteris arboribus, longe eat, & in excelsum præmineat. Per saliuicam igitur intelligitur amor mundi, qui est spinosus. iuxta illud. Nunquid colligitur de spinis uuas &c. Eius consideratio facit homines resilire ab

Mat. 7. **Mat. 4.** eius amore. Omnis qui uiderit te resiliet a te. Per abietem intelligitur amor Dei qui facit animam ascendere usque ad cœlum. Urtica facit pruriginem, mirrus uero habet frigiditatem. Est ergo sensus, quod per pœnitentiam amor mundi uertitur in amorem Dei, & prurigo concupiscentiæ carnalis uertitur in refrigerium conuenientis. In cubilibus in quibus prius dracones habitabant orietur uiror calami & iunci, quia in cordibus peccatorum, in quibus habitant dracones, qui demones dicuntur per pœnitentiam uirtuorum, oritur per pœnitentiam uiror uirtutum. Secundo hæc dominica uocatur

Secundo. **Fidels;** **quodidie** **quinque** **panibus** **à Christo** **refectum** **est.**
de panibus, ex eo quod Christus quinque milia hominum de quinque panibus saturauit. Sicut autem tunc satiauit de quinque panibus corporaliter, sic quotidie reficit fideles de quinque panibus spiritualiter. Primus est panis pœnitentialis, & iste conficitur de tribus farina, quarum una est tota amara, alia tota est dulcis, tertia est & amara & dulcis. Verus enim pœnitens debet habere

bere timorem & spem. Timorem quidem debet habere de consideratione pœnæ æternæ, & ista est farina amara. Panem tuum in conturbatione comede. Multum enim pœnitens debet timere, & conturbari, quando considerat horribiles pœnas inferni. Quando recordatus fuero concutit carnem meam tremor. Secundo pœnitens debet habere amorem de consideratione cœlestis gloriæ, & ista farina est tota dulcis. Nihil enim dulcius, quàm Dei gloriam mente conspiciere, & ipsam desiderare. Psal. Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ domine. De illo pane dicitur. Beatus qui manducabit panem in regno Dei. Tertio pœnitens debet habere spem de consideratione peccatorum & uenire, & ista farina est dulcis, & amara, amara quando considerat peccatorum multitudinem. Recogitabo tibi omnes annos meos, in amaritudine animæ meæ. Dulcis uero quando habet spem de uenia obtinenda. Cor quod nouit amaritudinem animæ suæ. Ecce quanta amaritudo pro culpa, in gaudio eius non miscebitur extraneus, ecce gaudium pro uenia. Secundus panis est sacramentalis, quæ in scæsto paschæ receptari sumus, & iste panis formatus fuit in arca uteri uirginalis, de farina æternæ, id est sempiternæ, de farina antiqua, id est de carne ab Adam traducta, & de farina noua, id est de anima de nouo creata. Iste panis sic formatus, triplici igne fuit excoctus, scilicet igne amoris, de quo igne dicitur. Ignem ueni mittere in terram. Iste igne amoris fuit inflammatus, quia propter amorem nostrum fuit passus. Maiorem hæc dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Ignem doloris. O vos omnes qui transitis per uiam, attendite & uidete, si est dolor similis sicut dolor meus. Ignem passionis. Psal. Ignem me examinasti &c. Item idem. Ossa mea sicut cremum aruerunt. Iste panis sic formatus & sic decoctus, in quinque partibus uulnerum fuit incisus. Primum uulnus ut patrem reconciliaret. Secundum ut uulnera cœlestem ianuam aperiret. Tertium ut ruinam angeli cœlestem repararet. Quartum ut sanctos de limbo educeret. Quintum

DOM. IIII. QVADRAG.

Quintum vt dæmones subiugaret. Tertius panis est materialis, quem quotidie petimus in oratione dicentes. Panem nostrum quotidianum, da nobis hodie. Istum panem pauperibus debemus communicare, si uolumus quod ieiunia nostra, Deo sint accepta & grata. Vnde postquam

Isa. 58. dixit dominus. Nonne hoc est ieiunium quod elegi. Et Eleemosi subdit. Frange esurienti panem tuum &c. Dicit enim **Petrus** Rauch. quod eleemosina conuenit ieiunio, sicut oleum lucernæ, sicut sol diei, & sicut anima corpori. Sicut enim lucerna extinguitur, cum oleum deficit, sic ieiunium meritum perditur, cum eleemosyna subtrahitur. Grego.

Talia sunt sine charitate ieiunia, qualis est sine oleo lucerna, fumigare quidem & fovere potest, lucere non potest, est etiam sicut sol diei, sicut enim sol nubes expellit & glaciem soluit, sic eleemosyna peccatū extinguit Eleemosyna enim patris non erit in obliuione, & sicut in sereno glacies dissoluitur, sic in eleemosyna peccata tua soluantur. Est etiā eleemosyna iuncto ieiunio, sicut anima corpori. Sicut. n. anima corpus uiuificat, sic eleemosyna ieiunium gratificat. Et sicut corpus moritur, quando anima recedit, sic ieiunii meritum perditur, cū eleemosyna deficit. Quartus panis est infernalis, qui conficitur ex peccatis. Comedunt panem impietatis, & uinum iniquitatis bibunt. Nihil enim prodest a cibo abstinere, & pane materiali, nisi abstineatur ab isto pane peccati. Vnde dicitur.

Isa. 58. Nonne hoc est ieiunium quod elegi. Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimentes. Quisdam habent impietates colligatas, quia ex mala cogitatione cadunt in delectationem, & de delectatione in consensum, & de consensu in opus, & de opere in consuetudinem, & de consuetudine in necessitatem peccandi. Habent etiā fasciculos peccatorum deprimentes, quia est deberent de isto fasciculo diminueret, semper uolunt peccata peccatis addere. Sicut legitur in uitis patrum quod sanctus Anselmus ostendente sibi angelo, uidit tres uiros.

Pro. 4. Vnus in nemore faciebat fascem lignorum, & semper ligna addebat, donec ferre non posset.

Isa. 58. Peccandi ordo. Nonne hoc est ieiunium quod elegi. Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimentes. Quisdam habent impietates colligatas, quia ex mala cogitatione cadunt in delectationem, & de delectatione in consensum, & de consensu in opus, & de opere in consuetudinem, & de consuetudine in necessitatem peccandi. Habent etiā fasciculos peccatorum deprimentes, quia est deberent de isto fasciculo diminueret, semper uolunt peccata peccatis addere. Sicut legitur in uitis patrum quod sanctus Anselmus ostendente sibi angelo, uidit tres uiros.

Anselmi uisio: qui eius signi fieri. Vnus in nemore faciebat fascem lignorum, & semper ligna addebat, donec ferre non posset.

Alius

SERMO II.

Alius infundebat aquam in cisternam perforatam, quæ tota effluebat. Alius quandā trabem non in longum, sed transversum in quandam ecclesiam ducere uolebat. Et exposuit angelus sibi, quod primi sunt qui peccata peccatis addant, cum deberent minuere. Præcare eorum domino, & minue offendicula. Secundi sunt qui habent cor suum per diuersa crimina perforatum, ita quod si aliqua opera de genere bonorum faciunt, omnia perdunt. Qui merces cōgregauit, mittit eas in sacco pertusum. Tertii sunt superbi, qui nolunt ire recti, sed transuersi, nolunt se inclinare, sed eleuare. Et ideo cor porta sit angusta, in domum cœlestem intrare non possunt, angusta porta, & arcta uia, quæ ducit ad uitam. Quintus panis est celestis, quem sancti manducabunt in mensa Christi. Et ego dispono uobis regnum, sicut disposuit mihi pater meus &c. Sequitur super mensam meam. Ex quibus uerbis habetur quod illud conuiuium habebit ministrantem nobilitatem, cum dicit. Ego, non aliquis angelus, nō Petrus Apосто. non aliquis alius sanctus, sed ipse Christus. Amen dico uobis quod præcinget se & facit eos discumbere, & transiens ministrabit illis. Habebit conuiuii ordinabilitatem, cum dicit, dispono uobis. i. in diuersis mensis pono. Nam in una mensa erunt patriarchæ, in alia prophetæ, in alia apostoli, in alia martyres, in alia confessores, in alia uirgines. Beata autem uirgo habebit unam mensam, per se, à dextris filii collocatam. In domino patris mei mansiones multæ sunt. Hebebunt plenam satietatem, ideo dicit. Ut edatis & bibatis &c. Comedite amici, bibite & inebriamini charissimi. Habebunt mentem nobilitatem, quia sedebunt in eadem mensa cum Deo. Ideo dicit. Super mensam meam. Psal. Filii tui sicut uellæ oliuarum, &c. Habebunt loci amenitatem, ideo dicit. In regno meo. Pulchra tabernacula tua iacob, & tertia tua israel, ut ualles nemorosæ, ut horti iuxta flumines irrigui.

Dec. 16.

Agg. 1

Mat. 7.

Luc. 22.

Luc. 12.

Io. 14.

Can. 5.

Nu. 34.

Tertia secunda quartae hebdomadae quadragesime. Sermo primus. In quo Christi magnus zelus in puniendo, magna potentia in sui resurrectione, magnaque sapientia in secretorum cognitione demonstratur.

Jo. 2.

Invenit Iesus in templo vendentes oves & boues. Quicumque Iesus hierosolymam veniebat. statim templum intrabat. Vnde dicit Chryso. Proprium erat boni filij, ut veniens Hierusalem ad domum cureret patris. Tu autem imitator Christi factus, cum aliquam ingressus fueris civitatem, primo ante omnem actum, ad ecclesiam debes currere. Intrans autem Christus in templum oves & boues de porticu templi eiecit. Sacerdotes enim avaritiae suae consulentes, in porticibus templi oves & boues, & columbas, faciebant vendi, ut venientes & longinquo, hostias inveniunt praeparatas, ne forte ex defectu hostiarum, recederent, & nihil offerrent. Et ne pauperes, qui denarios non habebant se excusarent, quod emere non poterant. Ideo nummularios ponebant ibi, qui denarios talibus accommodarent. Non ad usuram, quia non licebat eis, sed aliqua munuscula uilia, sicut uinas passas, cicera, poma, & huiusmodi accipiebant ab eis. Sed quia indecens erat in templo Dei talia agere, ideo Christus zelum magnum assumpsit, & omnia talia de templo eiecit. In isto igitur euangelio tria notantur. Primo, quia Christus magnum habuit zelum, & magna constantiam, in uitiorum punitione, quod notatur in hoc quod oves & boues de templo eiecit. Secundo quod habuit potentiam magnam in sui corporis resurrectione, quod notatur in hoc quod dicitur. Soluite templum hoc & in triduo reaedificabo illud. Tertio quod habuit magnam sapientiam in secretorum cognitione, quod notatur in hoc quod dicitur. Iesus autem non credebat semetipsum eis, eo quod nosset omnes.

Circa

Circa primum est notandum quod Christus nunquam *Primum.* fuit tam leuiter in puniendo sicut hic. Et ratio est quia fuit iniuria Dei patris. Iniuriam propriam Christus patienter portauit, sicut pater quando iudei dixerunt. *De- Io. 8.* montium habes. In iniuriis discipulorum Christus se opposuit, & eos excusauit. Sicut pater quando pharisei discipulos reprehenderunt, quod non lotis manibus manducabant. Iniuriam autem Dei grauius puniuit sicut pater hic. Per hoc dat nobis exemplum ut nos similiter faciamus. Iniuria enim aliqua, aut redundat in Deum, aut in proximum, aut in nos ipsos. Iniuriam autem quae redundat in Deum, non debemus patienter portare, sed grauius patire. Hiero. Iniuriam meam patienter tali, iniuriam autem Dei ferre non potui. Chryso. In proprijs iniurijs esse quempiam patientem laudabile est, iniurias uero Dei distimulare nimis impium. Si autem iniuria redundat in proximum, debemus nos opponere. Sed de multis dicitur, Non ascenditis ex aduerso, nec opposuistis uos iniurijs pro domo Israel. Aliqui uero non tantum non opponunt se, sed etiam fugiunt. Mercenarius autem uidet lupum uenientem, & dimittit oves & fugit. Aliqui tamen non fugiunt corpore, sed mente. De quibus dicit Aug. O mercenarie lupum uidisti, & fugisti, Forte dicis. Ecce hic sum, non fugisti quia racuisti. Corpore stetit, sed mente fugisti. Si uero redudat iniuria in nos ipsos debemus etiam patienter portare, immo si uolumus esse perfecti, debemus iniurijs dare beneficium cordis, ipsos diligendo, beneficium oris, pro eius orando, & beneficium operis eis benefaciendo. Diligite inuitos uestros quo ad beneficium cordis. Benefacite eis qui oderunt uos, quo ad beneficium operis. Et orate pro persequentibus, & calumniantibus uos, quo ad beneficium oris.

Circa secundum notandum est, quod iudei contra Christum uersi sunt in magnam indignationem, ex eo quod occasionem lucri sui auferebat, dum de templo oves & boues expellebat. Versi sunt in magnum stuporem.

porem uidentes, quod unus homo mensas camporum subuertebat, & animalia expellebat. Et hoc faciebat solus, ad quæ multi sufficere non potuissent. Verſi ſunt in magnum timorem uidentes radium, & fulgorem ex eius facie procedere. Tradunt enim quidam ſicut dicitur in hiftoriis ſcolasti. Quod fulgor radiſus egrediebatur ex oculis eius, quod territi ſacerdotes, & leuitæ, non poterant ei reſiſtere, & ideo ſic indignati, ſic ſtupefacti, ſic territi dixerunt. Quod ſignum oſtendis nobis, quia hoc facis? Quafi dicerent. Non credimus tibi hoc licere, ergo oſtende nobis ſignum, quod credamus. Vel forte indolo perebant, ut ſignum faceret, ut ſic circa aliqua ſigna occupatus, ab eorum inſeſtinatione deſiſteret. Chriſtus autem eis taliter reſpondit, quod in maiorem admirationem & ſtuporem eos induxit dicens. Soluite templum hoc, & in tribus diebus reædificabo illud. Iudei autem intellexerunt hoc de templo materiali, credentes quod uellet dicere, ſi ſum tantæ potentæ, quod ſi illud templum, deſtrueretur poſſem in tribus diebus reædificare. Bene poſſum de ipſo oues & boues euicere. Et ideo reſpoderunt quadraginta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc &cæt. Illi autem non intellexerunt de ædificatione templi ſub Salomone, quæ ſeptem annis perfecta eſt, ſed de ædificatione facta ſub Zorobabel, quæ quadraginta ſex annis impediendus inimicis, protelata eſt. Chriſtus autem intelligebat de templo corporis ſui, ac ſi dicat. Vos queritis ſignum de mea poteſtate, & ego uobis dico quod ſi corpus meum diſſolueritis per mortem, ego illud reſuſcitabo per meam uirtutem. Vel ſecundum gloſſ. uult dicere Chriſtus, hoc templum ſignat templum corporis mei, in quo nulla eſt macula. Et merito hoc figurale purgo qui illud ab hominibus morte ſolutum, reſuſcitare diuina potentia uoco. Dicitur autem corpus Chriſti templum multiplici ratione. Primo ratione diuinæ inhabitationis, quia in illo templo tota diuinitas habitauit.

Corpus Chriſti dicitur eſſe plūm mul- tiplici ratione. Col. 2.

In hoc habitat omnis plenitudo diuinitatis corporalis.

ter. Ideo dicitur templum quaſi tenens amplum, quia continebat diuinitatem, quæ ſic eſt ampla, quod cælum & terra ipſam non poſſunt continere. Si cælum & cæli celorum te non capiunt, quanto magis domus quam ædificauit. Secundo dicitur templum ratione reconciliationis, quia ſicut Deus reconciliatur in templo, ſic Deus pater reconciliatus eſt in Chriſto. Deus erat in Chriſto mundum reconcilians ſibi. Aug. Chriſtus eſt Deus, templum ſacerdos, & ſacrificium. Deus, cui ſumus reconciliati. Templum in quo ſumus reconciliati. Sacerdos, per quæ ſumus reconciliati. Et ſacrificium, per quod ſumus reconciliati. Tertio dicitur templum ratione fabricationis, quia ſicut templum. 46. annis fuit fabricatum ſic corpus Chriſti ſecundum glo. fuit in tot diebus, non dico organizatum, ſed de exhibitibus organibus, quæ habuit, in initiatione conceptionis, ad nobilem quantitatem eſt deductum. Vnde ſecundum quod dicitur in glo. Nunc numerum dierum perfectioni dominici corporis conuenire, dictum eſt quantum ad membrorum diſtinctionem, non quantum ad formationem, quia inſtanti fuit formatum, & organizatum. In aliis autem pueris, hoc accipitur, quia corpus ipſorum ſupra dicto numero format, & organizatur. Quantum ad tertium notandum, quod eius ſapientia eſt tanta, quod ſim corda nouit. Vnde dicitur ipſe enim ſciebat, quod eſſet in hoc. Vnde Leo papa. Iſta eſt ſapientia ſummi iudicis, iſte tremendus aſpectus, cui molle eſt omne ſolidum & apertum omne ſecretum, cui obſcura clarent, muta reſpōdent, ſilentium conſiterur, & ſine uoce mens loquitur. Quia igitur Dei ſapientia eſt tanta, ideo nullus ab ea ſe poteſt abſcondere. psalmus Quo ibo a ſpiritu tuo, & quo à facie tua ſugiam? Si aſcendero in cælum tu illic eſt &cæt. Quidam enim ſunt, qui abſcondunt ſe ſub ſimulato amore, ſingentes ſe amare cæleſtia, cum tamen non ament, ſed Dei ſapientia ibi eſt, & eorum ſimulatum amorem uideret. Ideo dicit. Si aſcendero in cælum tu illic eſt. Alii ſunt, qui ſe abſcondunt ſub ſimulato timore, fingentes ſe timere Dei iudicia, cum tamen non timeant. Ideo

Ecl. 51.

2. Co. 5.

Dei nota

plura.

Abſcōdō

in ſe ua-

rietas.

dicat similiter tibi, ad est. Et eorū simulatū timorem cognoscat. Ideo dicit. Si descendero ad infernū ades. Alii sunt qui se abscondunt sub simulato sermone, q̄ aliud hōt ore, & aliud in corde latent. Sed eorum cor diuina sapientia manifestū est, ideo dicit. Si superfero pēnas meas diluculo &c. Sicut. n. pēnas sanctorū sunt virtutes, ita pēnae hypochritarū sunt simulati sermones, quibus fingit se uolare in cōlū. Et iō dicit diluculo, q̄ eorū sermones vident hēre lucē alicuius veritatis. Sed tū manus Dei tales deducit à sua hypochrisi, iō dicit. Manus tua deducet me. Alii sunt qui se abscondunt sub simulata conuersatione prætendentes exterius sanctitatem, sed interius habentes iniquitatem, iō dicit. Si habitauero in extremis maris. Mare est mundus, in cuius profundo sunt pētōres q̄ sunt profundati in diuitiis, deliciis, & honoribus. Sed sancti uiri sunt in extremis maris, quia de mundo nō accipiunt nisi extrema & necessaria. Hypochritae autem fingunt se habitare in extremis maris. i. diligere mundū ad necessitatem cū tū diligāt ad natiuitatem, ideo dextera Dei eos tenebit, & suā falsitatem in iudicio omnibus manifestabit. Ideo subdit. Et tenebit me dextera tua.

Eadem secunda feria quartae hebdomadae 40. Sermo secundus. In quo sacerdos in avaritia. Christi iustitia, & templi reuerentia denotatur.

Inuenit Iesus in templo uendentes & ementes oues & boues &c. Quia Xps semper avaritiam condēnat, & honorem Dei patris zelabat, ideo inueniens, q̄ sacerdotes oues & boues in templo ex avaritia uendi faciebant, & ex hoc domum Dei deturpabant, oēs eiecit, sicut in p̄ncipiū euangelio cōtinetur. Ideo tria in p̄ncipiū euangelio dñr. Nam ex parte sacerdotū notatur magna avaritia. Ex parte Christi magna iustitia. Ex parte templi magna reuerentia. Avaritia autem sacerdotum in hoc creat, quod timētes ne aliqui se excusarēt a sacrificijs ex dote sua hostiarum, ipsas hostias uendi in templo faciebant.

Ita

Ista avaritia adhuc regnat in sacerdotibus, & praelatis. Iuxta illud. A minore usque ad maiorem omnes avaritiae student, à propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum. Inter maiores autem & minores, sunt mediocres. In hoc ergo, quod propheta dicit. A minori usque ad maiora. a. s. intelligitur, quod avaritiae studeat maiores, & praelati, & mediocres, id est minores clerici, & minores laici. Potest dici, quod in anima sunt tres potentiae, scilicet memoria, quae est prima, intelligentia quae est media, & uoluntas, quae est ultima. In anima igitur omnes istae potentiae, a maiore & mediocri, usque ad minorem. i. a memoria & intelligentia usque ad uoluntatem, student avaritiae. Memoria. n. studet avaritiae, dū semper recogitat & memoratur lucra praeterita. Intelligentia studet avaritiae, dum semper uias inquit, & parat ad lucra praesentia. Voluntas autem studet avaritiae, dum semper anhelat ad lucra futura. De ista avaritia dicitur. Avaritia in capite omnium. Auarus enim habet avaritiam in omnibus sensibus corporis, id est in oculis, dum semper uult aurum & argentum uidere. In auribus, dum semper uult imminuentia lucra audire. In naribus, dum de remotis partibus ferias & nundinas uult odorare. In ore, dum de terrenis semper uult loqui & tractare. In manibus, dum eas clausas ad dandum, & apertas ad recipiendum cupit habere. Sed non est tantum periculum in istis, dummodo super caput avaritia non ascendat. Ideo non dixit propheta. Avaritia in oculis hominum, uel in auribus, sed in capite omnium, quia si avaritia caput non ascendit, de facili ab aliis membris expellitur. Tunc autem est super caput alicuius, quando ipsa diuitiae sunt dominus, & ipse seruus. Tales à propheta, uocantur uiri diuitiarum, non diuitiae uirorum. Tunc enim sunt diuitiae uirorum quando eas expendunt ut domini. Tunc sunt uiri diuitiarum, quando eas tenent ut serui. Secundo in Christo fuit magna iustitia, quando oues & boues de templo eiecit. In hac tamen iustitia, Christus seruauit seueritatem, in seruauit.

Hier. 6.

Amos. 9.
Auarus in
omnibus
sensibus
a
uaria
habet.

Pf. 75.

Christus
in iustitia
seruauit.

Mundus
mare di-
citur.

Primo.

hoc, q̄ oues, & boues, quæ templum fœdabant eiecit. Lenitatem, in hoc q̄ cum columbæ non essent ad tale impedimentum, uel fœdationem, leniter uendentibus dixit Auferte ista hinc. Discretionē, in hoc, q̄ nō gladio, nec cum baculo sed cū flagello de funiculis eiecit. Per quod datur intelligi, quod prælatus debet esse seuerus quantum ad duros, mansuetus quo ad bonos, discretus quantum

Prælati

quō iusti

ca.

Ubi erant

virga Aaron,

manna, & tabulæ

Moyfi.

In

quibus scriptura

erat scientia Dei.

Per arcam

significatur

prælatus,

in quo debet esse

uirga seueræ

correctionis,

quo ad bonos.

Manna

dulcis exortationis,

quo ad

malos.

Manna

dulcis exortationis,

quo ad

bonos.

Et tabulæ

Moyfi in quibus scripta

erat scientia Dei,

notatur uirtus discretionis

quo ad omnes.

Ita etiam

figuratur.

Ubi Salomō fecit

sculpi in basibus templi

leones,

boues, & cherubin.

In leone ferocitas. In boue mansuetudo & lenitas. In cherubin sapientiæ immensitas designatur, quia cherubin plenitudo sapientiæ interpretatur. Prælatus igitur, qui debet esse basis & sustentamentum ecclesiæ, debet habere ferocitatem leonum in corrigendo malos, mansuetudinam bouinam in fouendo bonos, & angelicam sapientiam patienter leniter, & sapienter sustentando omnes. Tertio ex parte tēpli Dei requiritur magna reuerentia & munditia, ideo Christus ipsum misit, & purgavit. Potest autem dici, quod illud templum extra, quod eiecit ista animalia, significat templum cœleste, extra quod proiciētur superbi, qui intelliguntur per boues, qui cornibus suæ potentie alios feriunt. Proiciantur etiam auari, qui intelliguntur per mularios. Proiciantur libidinosi, qui intelliguntur per columbas, quæ est avis libidinosa. Proiciētur hypocriti, qui intelliguntur per oues, quia exterius ueniunt in pellibus ouium. Isti omnes tanquam excommunicati, extra templum cœleste proiciantur. Foris canes, & uenefici, impudici, homicidæ, & idolis seruientes, & omnes qui faciunt mendacium. Omnes igitur tales, tanquam excommunicati extra templum cœleste proiciantur. In ciuitate

ciuitate enim cœlesti, templum est ipse Christus ratione deitatis & humanitatis. Templum non uidi in ea. Dominus enim Deus omnipotens, templum eius est agnus. In isto templo quotidie fit officium. Psal. Beati qui habitant in domo tua domine. Per omnes uicos Hierusalē alleluia cantabitur. Quia igitur damnati erunt excommunicati, ideo sancti non participabunt cum eis in locutione. Non enim cum eis aliquas locutiones habebūt, sed semper facies suas ab eis auersas tenebunt. psalm. Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros. Nec participabunt cum eis in diuino officio quod fiet in cœlesti templo. Ecce serui mei laudabunt præ exultatione cordis, & uos clamabitis præ dolore cordis, & præ contritione spiritus ululabitis. Nec participabunt cum eis in saluatione, quia eos non saluabunt, scilicet salutem æternam non optabunt. Item sicut dicitur in psal. Letabitur iustus cum uiderit uindictam. Nec participabunt cum eis in mensa. Beati enim stabunt in mensa Dei. Ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo. Damnati autem fame morientur. Ecce serui mei comedent, & uos esurietis, ecce serui mei bibent, & uos sitietis. Nec participabunt cū eis in sacramentis, & maxime in perceptione sacramentorum, id est corporis Christi, quod quidē sancti uiri modo percipiunt sub sacramento, sed tūc percipient sine uelamento. Ipsi enim damnati, sunt canes, sed sancti sunt filij Dei. Ideo dicitur. Non est bonum sumere panem filiorum mittere canibus.

*Teria quarta hebdomada, quadragesima. Sermo primus.
Quomodo Iudæi de Christo diuersimode sentiebant.*

In die festo mediante, ascendit Iesus in templum. Inter Iudæos erant diuersi, qui de Christo diuersimode sentiebant, sicut patet ex præsentī Euangelio. Quidam enim illorum admirabantur dicentes. Quomodo hic literas scit cum non didicerit. Alij trahebant de morte

morte sua. Vnde dicit. Quid me queritis interficere, hominē &c. Alii indignabantur de pgenie sua, dicentes. Hunc scimus unde sit. Alij indignabantur de curatione cuiusdam hominis, quem curant in sabbato. Vnde dicit Mibi indignamini, quia totum hominem sanum feci in sabbato? Alii studebant de captione sua. Vnde dicitur, Querebant ergo eum apprehendere. Quantum ad primum q̄ Christus fecit patri suo magnā reuerentiam. Ad mirabantur enim Iudæi de sua sapientia. Sed ipse dixit sapientiam suam non habere à seipso, sed à patre. Mea inquit doctrina non est mea sed eius, qui misit me patris. Christus enim patri suo omnia attribuebat, scilicet miracula sua. Opera quæ ego facio omnia in nomine patris mei, hæc testimonium perhibent de me. Verba sua. & opera. Verba quæ ego loquor vobis, à me ipso non loquor. Ioh. 10. Pater enim in me manens, ipse facit opera. Christus. n. patrem suum maiorem se uocabat, & ideo sibi in omnibus deserebat. Pater maior me est. Vnde Aug. ad Felicianum. Quod maior & minor dici potest tripliciter, scilicet ætate, sicut senior maior est puero. Forma, sicut longior maior est paruo. Potentia, sicut fortior maior est imbecilli & debili. Et subdit Aug. q̄ filius nullo istorum modorum minor est patre. Non ætate, quia de principio patre, constat in patre ipsum extitisse principium. Nō forma, quia non est fas ipsum aliud predicare, q̄ Deum. lux ta illud. Qui cum in forma Dei esset &c. Non potentia, quia omnia per ipsum facta sunt, & suis ipso factum est nihil. Qualiter aut ipse pater dicatur esse maior, determinat idem Aug. super psal. Verumque inquit dominus dicit, ego & pater unum sumus, secundum formam Dei, & pater maior me est, secundum formam serui. Quantum ad secundum Christus magnam patientiam exhibuit. cum enim dixisset, qd me queritis interficere? Iudæi magnū opprobrium responderunt sibi dicentes. Demonis habes. Sed Christus ad tantum opprobrium motus nō fuit, sed potius eos docere non cessauit. In hoc dat nobis exemplum, ut quando iniurias recepimus, iram nostram temperamus.

*Christus
in
tribus
bar
patri.
Ioh. 10.
Ioh. 14.
Ioh. 14.*

Phil. 2.

peremus. Ponit autem Seneca quatuor remedia contra illas iniurias. Vnum est obliuioni tradere. Vnde dicit inuictarum remedia si obliuio est. Vnde & Cicero in laudem Cæsaris dicit. nihil solebat obliuisci, nisi iniurias. Secundum negare iniurias recepisse. Magnanimus enim nihil debet sibi reputare iniuriam. Vnde dicit idem Seneca, inquirens quid faciet sapiens colaphis percussus? dicit q̄ debet facere illud quod Cato fecit. Cum enim quidam ipsum in ore percussisset, nagauit se ab illo iniuriam recepisse. Tertium est quod debet dissimulare, semita non audire, nec uidere. Sen. Non expedit omnia audire, uel uidere, multæ iniuriæ nos transeunt, ex quibus plerunque non accepit, qui nescit, nō uis esse iracundus; non sit iniurius.

Quartum est in ludum & solamen iniurias conuerrere. Vnde dicit idem Seneca. Circūscribenda est ira, ut in ludum iocumque conuertatur. Vnde narrat idem, quod cum Diogenes quandam causam cum Léntillo haberet. Lentillus tracta salua pingui, in faciem eius expuit. Ille faciem abstergens in ludum conuertit dicens. Affirmabo omnibus Lentille, falli eos qui dicunt te os non habere. Circa tertium notandum Christus adhibuit rationem uericam, indignabantur enim quod Christus sabbato curabat, sed Christus ostendit quod male mouebantur, quia sæpe pueros sabbato circuncidebant, corpora curabant, animalia soluebant. Multo ergo fortius ipse corpora & animas in sabbato curare poterat. Nullum enim Christus sanabat corporaliter, quem non sanaret spiritaliter, & ideo si corpora licebat sabbato curare, multo magis animas curare licebat, quia maiorem curam quilibet debet habere de anima quam de corpore, & hoc multiplici ratione. Primo propter dignitatem corpus enim de terra est formatum, anima uero ad imaginem Dei, & similitudinem facta est. Ideo dicitur. Fili in mansuetudine serua animam tuam & da illi honorem secundum meritum suum. Secundo propter necessitatem, anima enim est causa & principium omnium honorum

Tertium.

*Cura ma
ior de ani
ma quæra
de corpo
re haberi*

Ecol. 10.

honorum

bonorum & malorum, corpus enim per se nullum bonum vel malum potest velle, nec facere per se, plusquam lapis & ideo indeget anima maiori custodia, quam corpus. Tertio propter vltimum finem, i. gloriam & foelicitatem, corpus enim per se non est susceptibile, sed tota foelicitas, & gloria, quae erit in corpore causabitur a gloria ipsius animae, & ideo dignius est ut ipsam custodiamus magis quam corpus. Circa quartum notandum quod Christus ostendit suam diuinam & humanam naturam. Nam quantum ad humanam naturam ipsum cognoscebant. Vnde dicebat, & me scitis, & vnde sim scitis Quantum ad diuinam naturam ipsum non cognoscebant. Vnde ait, sed est uerus qui misit me quem uos nescitis &c. Quia igitur iudeis eius cognationem infamam sciebant, ideo ipsam despiciebant. His multi sunt similes, qui despiciunt pauperes & ignobiles. Notandum autem quod nobiles & ignobiles quantum ad tria sunt aequales. Sicut habetur scilicet, quantum ad principium, medium, & finem vltimum. Omnes enim ignobiles & nobiles similem habent introitum, quia omnes de terra sunt formati, & in ventre matris ex sanguinibus configurati, & cum lactu & fletu emissi. Vnde dicitur ibidem. Sum quidem & ego mortalis homo, similis omnibus. Ex genere terreno illius, qui primus factus est, & primam uocem similem omnibus emisit plorans. Secundo sunt similes quantum ad medium, quia omnes habent similem aerem, non enim est alius aer hominis ignobilis & nobilis, habent similem terram. Vnde sequitur, & ego natus accepi communem aerem, & insimul factam de caeli terram. Tertio sunt similes quantum ad vltimum vltimum, quia omnes ad eandem mortem, & ad eandem uitam, & ad eandem putredinem deducuntur. Sequitur, uemus ergo introitus est omnibus ad uitam, & similis exitus. Putredini dixi. Pater meus & mater mea, & soror mea uermibus. Circa quantum ostendit Christus suam magnam misericordiam, illi enim volebat eum capere, sed Christus eos cepit. Vnde dicitur, de turba autem multi

Quartus.

hiles

et ignobiles aequales sunt quo ad uita.

Sap. 7.

Iob 17.

Quintus.

multi crediderunt in eum. Volebat quidem eum capere corporaliter, sed ipse cepit eos spiritualiter. Est. n. sermo Dei sicut hamus, qui dum capitur, capit. Vnde dictum est Apostolis. Venite post me, faciam uos fieri piscatores hominum. Sicut autem dominus nos capit, uerba sua in nos immittendo, sic & nos eum capimus, ipsum amando & deprecando. Vnde Ambrosius. Vix domino facimus, non compellendo, sed flexando, non prouocando iniurias, sed lachrymis exorando, non blasphemando per superbiam, sed per humilitatem mendando. O beata uolentia, quae non indignatione percutitur sed misericordia condonatur, quisque enim uolentior fuerit religio siior habebitur ab ipso Christo. Deinde subdit Aggrediamur in itinere dominum, & more latronum suis spoliare nitamur, cupiamus auferre aurum, thesauros, & uita, aggrediamur inquam non fuste, non ferro, non saxo, sed mansuetudine, bonis operibus, & castitate.

Mat. 4.

Eadem feria 3. quartae hebdomadae. 40. Sermo secundus. In quo plures infirmitatis causae, una cum curationis remedia, signaque sanitatis demonstrantur.

Tantum hominem sanum feci in sabbato. Magnum est sanare hominem corporaliter, maius spiritualiter, maximum est sanare utroque modo. Taliter sanauit Christus hominem. Ideo dicit, totum hominem sanum feci in sabbato. fuit uerus medicus, ad nos de caelo transmissus, ut omnes infirmitates nostras curaret. Psal. Qui sanat omnes infirmitates nostras. Vnde Augustinus. Magnus de caelo uenit medicus, quia per totum mundum, magnus iacebat aegrotus. De isto igitur aegrotato, & medico quod totum hominem sanum facit, tria sunt uidentia scilicet, quae sunt signa infirmitatis, quae sunt remedia curationis, quae sunt signa sanitatis. Circa primum uidentium quae quaedam infirmitas causatur ex nimia comestione, tali modo infirmatus est Adam, qui de pomo uetito comedit, & sanatus. Ideo infirmitatem corporis, & mentis incurrit. Idud etiam

Primum.

Infirmitas spiri-

tualis, si

corpora-

lis ex pi-

uibus cau-

saui.

- etiam vitium gulae in multis hodie dominatur, & id sepe infirmatur. In multis etiam erit infirmitas, immo saepe multi moriuntur. Ibidem. Propter crapulam multi perierunt, corpora enim pinguis, diu uiuere non possunt. Tum quia sunt modici sanguinis, qui est causa uitae, tum quia calor naturalis saepe praeter nimiam pinguedinem impeditur, & sic mors sequitur. Secundo causatur infirmitas ex nimia in frigidatione. Peccatum enim mortale est naturae frigidae, ita quod ignem diuini amoris extinguit. Est enim aqua frigidissima, quae extinguere diuinum amorem. Sicut frigidam facit cisternam aquam suam, sic frigidam facit malitia animam suam. Idem etiam frigus peccati facit hominem in bono opere pigrum. Propter frigus piger arare noluit. Peccatum enim prohibet arare hominem, id est cor suum seindere per contritionem, & ipsum serere per bonam operationem. Non solum autem peccatum animam facit frigidam, sed etiam congelatam, ita quod resoluere potest per mortem, sed calefieri non potest per amorem Dei. Frigidus ventus aquilo fluit, & congelauit cristallus ab aqua. Tertio causatur infirmitas ex nimietate, & corruptione sanguinis. Sanguis nimius est abundantia terrenorum, quae est saepe causa peccati. Psal. Prodit quasi ex adipe iniquitas eorum. Sanguis putridus est ipsa carnalis concupiscentia, quae animam maculat, & coram Deo putridam facit. De quo sanguine dicitur. Cum multiplicaueritis orationes vestras, non exaudiam. Manus enim vestrae sunt plenae sanguine. Sanguis sanguinem tetigit, tunc sanguis sanguinem tangit, quando unum peccatum ad aliud adducit. Quarto causatur infirmitas ex humorum id est vitiorum corruptione. psal. Corrupti sunt & abominabiles facti sunt. Non est qui faciat bonum non est usque ad unum, id est usque ad Christum. Christus enim de sancto sanguine fuit generatus & natus, nos autem ex corruptione nitida sumus concepti, & nati, & educati. Secundo videndum quae sunt remedia curatio-

nis contra ipsas infirmitates. Circa quod notandum, quod quatuor remedia attulit, per quae istas infirmitates sanauit. Primam enim infirmitatem sanauit per dietam, quam quadragesima diebus, & quadragesima noctibus ieiunando sanare debemus. Qui abstinentes est, adijciat ad utrumque. Et uero nostra ieiunia sunt meritoria, & possint uolare ad Deum, debent habere duas alas. scilicet orationem, & eleemosynam. Quando enim uis non habet alas, in terra remanet, quando tantum unam habet, parum potest uolare, quando autem duas, velociter uolare potest. sic etiam quando quis habet abstinentiam & nullam eleemosynam, nec aliquam orationem, sua abstinentia manet in terra, quando uero unum istorum habet, parum uolare potest, sed si ieiunat, orat & eleemosynam dat, tunc ieiunium in caelum uolat.

Secundam infirmitatem Christus sanauit per sudorem, quando factus est sudor eius sicut guttae sanguinis decurrit in terram, ipse enim totus inflammatus fuit igne nostri amoris, qui ipsum sudare fecit, & nostram frigiditatem calefecit. Nos ergo sudare debemus lachrymas emittendo, tunc enim oculi sudant, quando plorant. In isto autem sudore lachrymarum, homo frigidus inflammatur. Unde dicit Grego. de Magdalena, quod frigida uenit, & inflammata recessit. In isto etiam sudore lachrymarum, spiritus sanctus libenter commoratur. Spiritus domini ferebatur super aquas: in isto etiam sudore lachrymarum diabolus contribulatur, & submergitur. Plumbum contribulasti capita draconum in aquis. Submersi sunt quasi plumbum in aquis uehementibus. Tertiam infirmitatem Christus sanauit, & curauit per minutionem, quando scilicet in latere, & manibus & pedibus minutionem fecit. Istam minutionem & nos facimus, quando uenam oris nostri in confessione aperimus. Vena uisus iusti, os impiorum operit iniquitatem. Aliquando enim sanguis est putridus, aliquando superfluus aliquando necessarius. Tunc autem laudabilis est minutio,

Remedia
quatuor
cora in
firmisa-
tes spiri-
uales.
Ecl. 27.
Ieiunij
ala dua.

Gen. 1.

Exo. 15.

Pro. 10.

tio, quando sanguis putridus extrahitur, superfluous dimi-
nuitur, necessarius conseruatur. Sanguis putridus est
amor peccati, iste ex toto est abijciendus. Sanguis su-
perfluous est amor mundi, quando scilicet quis amat diui-
tias ad superfluitatem, iste est per eleemosynam dimi-
nuendus. Sanguis necessarius est amor Dei, qui est causa
uitae animae, & iste sanguis est conseruandus. Quar-
tam infirmitatem Christus sanauit per amaræ medicinæ
sumptionem. Dederunt in escam meam fel, & in sui

Psa. 21. mea potauerunt me aceto. Istam medicinam amaram,
scilicet dolorem, & contritionem cordis, nos recipere
debemus, quæ quanto erit amarior, tanto ad expellen-
dum malos humores erit uirtuosior. Amara erit potio

Esa. 24. bibentibus illam. Iste dolor assimilatur torsioni, & do-
Contritio lori parturientium, & dolori flentium unigenitum. Illi
cui affini enim tres dolores sunt maiores qui inueniri possunt. Es-
teur. scriptura dat nobis intelligere, quod dolor pecca-
ti non debet esse paruus, sed magnus, uel maximus. De
duobus primis dicitur. Torciones & dolores tenebunt,

Esa. 13. & quasi parturiens dolebit. De tertio luctum unige-
Hiere. 6. niti factibi planctum amarum. Tertio uidendum est
Tertium. quæ sunt signa sanitatis. Circa quod notandum quod qua-
Sanitatis tuor sunt signa sanitatis. Primum est appetitus ordina-
signa qua tio. Tria autem sunt quæ appeti possunt nociua, super-
tuor. flua, & utilia siue necessaria. Si enim post infirmitatem
quis appetit nociua uel nimis superflua, manifestum est
quod non est perfecte sanus. Si uero appetit utilia, uel
necessaria, perfecte sanatus est. Nociua sunt male socie-
tates, uel peccati occasiones, quæ sæpe sunt causa pec-
candi. Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit, am-
icus autem stultorum, efficietur similis. Superflua sunt di-
uitiæ mundanæ quæ nimis superflue abundant. Illi igitur
qui habet appetitum caninum, terrena superflue ap-
petendo, perfecte sanati non sunt. De quibus *Psal.* Famé
patientur ut canes. Necessaria & utilia sunt spiritalia,
quæ Apostolus nos hortatur appetere dicens. Quæ sur-
sum sunt sapite, non quæ super terram.

Secun-

Secundum signum est totius cordis & corporis forti-
ficatio. Debent enim esse fortes in faciendo opera for-
tia. Omnia possum in eo qui me confortat. in proficien-
do de bonis ad meliora. *Psal.* Ibunt de uirtute in uirtute. *Pf. 4.*
& c. Etiam potenter & perseveranter sustinendo
aduersa. In disciplina perseverate, quis enim est filius,
quem non corripit pater? Tertium signum est coloris ue-
nustatio. Illi enim qui habent uiridem, uel croceum co-
lorem, non sunt perfecte sanati. Debet autem perfecte
sanatus habere tres colores. Iuxta illud. Dilectus meus *Heb. 12.*
candidus, rubicundus, electus ex milibus. Debet habere
colorem candidum per puritatem, rubicundum per cha-
ritatem, lucidum, per lucidam conseruationem. Et iste
est color electus ex milibus. Ille enim ex milibus eligitur,
qui inter malos sancte & honeste conuerfatur.
Quartum signum est leuitas, & agilitas. Vere enim per-
nitentes ad omnia mandata Dei sunt ualde agiles. Qui *Esa. 40*
sperant in domino, habebunt fortitudinem, affluet in pen-
nas ut aquilæ, uolabunt, & non deficient. Peccatores
autem sunt ualde poderosi & graues, ita quod nec Deus
potest eos portare. Vos estis onus, proiciat quippe uos. *Hier. 23.*
Laborati sustinens. Nec cælum potuit eos sustinere, si-
cut patet in lucifero. Videbam sathanam sicut fulgur de *Esa. 1.*
cælo cadentem. Nec terra eos potuit sustinere. Ecce *Luc. 10.*
dies domini ueniet crudelis, & indignatione plenus, ad
ponendum terram in solitudinem, & peccatores eius co-
terendos de ea.

Seria quarta quarta hebdomada quadragesime. Sermo
primus. In quo genus infirmitatis caci hu-
ius, modus, atque effectus cura
tions notatur.

Pateriens Iesus uidit hominem cæcum a natiuitate. *Io. 1.*
te. Dominus noster sanando in hominibus sen-
sus corporales, sanauit & sensus spirituales. Nam
Vorag. Quadrag. **Q** quando

quando reddidit surdo auditum corporis, reddit sibi auditum mentis. Illum auditum de quo dicitur in Psalm. Audiam quid in me loquatur dominus Deus. Quando sanauit mutum dans ori corporis, ut proferret uerbum de ore & dedit & cordi, ut Dei dulcedinem prae gustaret. De quo dicitur in Psalm. Gustate & uidete quoniam iustus uisus est dominus. Quoniam illuminauit illum ex caeco ut uideret corporaliter, illuminauit ipsum in mente, ut uideret spiritualiter. Ideo per istum caecum illuminatum intelligere possumus peccatorem iustificatum. circa cuius curationem tria uidentur. Primo genus incurritatis, quod notatur cum dicitur Vidit hominem caecum a natiuitate. Secundo modus curationis, cum dicitur Expuit in terram & fecit lutum de spuro. Tertio effectus ipsius curationis, qui notatur cum dicitur, Abiit ergo & lauit, & uenit uidens. Circa primum notandum quod caecitas spiritualis tribus modis causatur. Primo modo, scilicet a patredine terrae cupiditatis, quod figurat. Thobias 2. ubi dicitur. Quia Thobias stercore hircudinis excecatus fuit. Oia autem ista stercorea sunt temporalia. De quibus dicitur. Oia ardeant. bitro ut stercorea, ut Christum lucrifaciam. Periculum est autem ut ista stercorea, siue isti pulueres nimis diu adherent. Pulueres enim recentes, cito ab oculis, & pedibus euertuntur. Pulueres uero inueterati, aliquando in substantia carnis couertuntur. Ideo dominus ammonet dicens. Excutate puluerem de pedibus uestris. Isti pulueres mundani adherent aliter affectibus sanctorum uirorum, & aliter affectibus auarorum. Nam affectibus sanctorum adherent, per modum formae accidentalis. Accidens autem est quod adest & abest praeter subiecti corruptionem. In sanctis autem uiris amor terrenorum & diuitiarum inest per modum accidentis. Quia si adsunt, non corrumpitur eorum mens per superbiam. Si desunt, non corrumpitur per impatientiam. Talis erat Apostolus qui dicebat. Scio abundare, scio penuriam pati, id est scio abundare sine superbia. & penuriam pati sine impatientia. In auaris autem talis amor inest menti ipsorum

Primum lauit, & uenit uidens. Circa primum notandum quod caecitas spiritualis tribus modis causatur. Primo modo, scilicet a patredine terrae cupiditatis, quod figurat. Thobias 2. ubi dicitur. Quia Thobias stercore hircudinis excecatus fuit. Oia autem ista stercorea sunt temporalia. De quibus dicitur. Oia ardeant. bitro ut stercorea, ut Christum lucrifaciam. Periculum est autem ut ista stercorea, siue isti pulueres nimis diu adherent. Pulueres enim recentes, cito ab oculis, & pedibus euertuntur. Pulueres uero inueterati, aliquando in substantia carnis couertuntur. Ideo dominus ammonet dicens. Excutate puluerem de pedibus uestris. Isti pulueres mundani adherent aliter affectibus sanctorum uirorum, & aliter affectibus auarorum. Nam affectibus sanctorum adherent, per modum formae accidentalis. Accidens autem est quod adest & abest praeter subiecti corruptionem. In sanctis autem uiris amor terrenorum & diuitiarum inest per modum accidentis. Quia si adsunt, non corrumpitur eorum mens per superbiam. Si desunt, non corrumpitur per impatientiam. Talis erat Apostolus qui dicebat. Scio abundare, scio penuriam pati, id est scio abundare sine superbia. & penuriam pati sine impatientia. In auaris autem talis amor inest menti ipsorum

Phil. 4.

per modum formae substantialis. Quia si diuitiae adsunt corrumpitur eorum mens per superbiam. Diuitibus huius seculi praecipue non sublime sapere. Vbi dicit Augustinus quod uernis diuitiarum est superbia. Si uero diuitiae desunt, corrumpitur eorum mens per impatientiam. Diuitiae conseruatae in malum domini sui percunt in afflictione pessima. Secundo causatur caecitas mentis ex igne carnalis concupiscentiae. Psalm. Supercecidit ignis & non uiderunt solem. Sicut igitur uisus excecatur ad peluim candentem, sic libidinosus ad concupiscentiam ardentem. Nam ex pollutione carnalis concupiscentiae, fumositates ascendunt, quae oculum mentis obscurant, & excecant. Quando autem uas cordis per ignem male concupiscentiae ebullit, triplex remedium adhiberi debet: Vnum est quod uas ab igne debet remoueri, id est a colloquio & aspectibus & uicinibus mulierum se abstinere. Auerte faciem tuam a muliere compta. Et in facie mulieri alienae multi admirantes, reprobi facti sunt, colloquium illius quasi ignis exardescet. Secundo debet ligna uel prunas, id est cogitationes ignitas a corde suo remoueri, & abiicere. Quia sicut dicitur. Numquid abscondere potest homo ignem in sinu suo, ut uestimenta illius non ardeant? Tertio debet aquam frigidam penitentiam asperam corpori suo imponere. Malitias unius horum obliuionem facit luxuriae magne. Castigo corpus meum & in seruitutem redigo &c. Tertio cauatur caecitas mentis ex tumore superbiae, quia sicut dicit Gregorius. Tumor mentis est obstaculum ueritatis, ista caecitas est inducta a natiuitate. Est enim quaedam superbia in affectu quae est appetitus excellentiae, & ista ortum habuit in caelo, quando lucifer excellentiam Dei appetiuit. Est alia superbia in intellectu, quae est appetitus immoderate scientiae, & ista ortum habuit in paradiso terrestri, quando homo appetiuit scientiam Dei. Et est alia superbia in actu, quae est uolentia irrogatae iniuriae, & ista ortum habuit in mundo quando scilicet Cayn occidit Abel fratrem suum. Merito igitur superbia est caecitas a natiuitate,

1. Thi. 6.

Ecc. 1.

**Remediū
triplex**

**contra
ignem**

concupiscentiae.

Ecc. 9.

Pro. 6:

Ecc. 9.

1. Cor. 9.

**Superbia
multiplex**

Q. 2. tinitate,

tiuitate, quæ ortum habuit in ipsa angeli creatione, in ipsa hominis formatione, in ipsa mundi habitatione. Circa secundum, scilicet modum curationis notandum est quod est triplex collirium. Primum est totum amarum, quod conficitur ex felle piscis, quo Thobæ oculi sunt sanati. Et representat Christum, prout fuit in patibulo, ubi tanquam piscis fuit affatus, & felle poratus. Ista autem amaritudo passionis debet sanare cæcitatem inductam ex carnali uoluptate, quia seruus nõ debet delectationes querere, quando uidet dominum suum amaritudinibus repleri. Augu. Sub spinoso capite, non debet membrum fieri delicatum.

Secundum collirium est totum dulce, quod conficitur ex fano mellis, quo sanati sunt oculi sonathæ & illumi nati. Et significat Christum prout erit in regno suo. *1. Re. 14. Eccl. 24.* Vbi erit totus dulcis. Spiritus meus super mel dulcis. Mel quidem in superficie est dulce, in medio dulcius, in profundo dulcissimum. Sancti quidem ex uisione corporis Christi habent delectationes dulces, ex cogitatione anime ipsius, dulciores, ex contemplatione profundæ deitatis, habent dulcissimas. illud collirium debet expellere cæcitatē causatā ex puluere terrene cupiditatis. Quia secundum Augu. omnes diuitiæ debent contemni, ut saltem una hora possit uideri facies Dei. Tertium collirium est ex parte dulce, & ex parte amarum quod conficitur ex salina, quæ est dulcis, & terra quæ est amara, de quo habetur hic. Et signant Christum prout erit in iudicio, ubi erit dulcis bonus, & amarus reprobis. Et illud collirium debet expellere cæcitatē inductam ex tumore elationis, quia tunc superbi humiliabuntur & reprimuntur. Dies domini exercituum super omnem superbum & excelsum, & super omnem arrogantē, & humiliabitur. *Ter. 11.*

Circa tertium, scilicet effectum curationis, Notandum quod homo erat superbus, & inspidus, & immundus. Ideo Christus in terram expuit, super oculos lutum posuit, & ut se lauaret præcepit. Quia igitur erat inspi-

inspidus, idē in terra expuit. Per saliuam intelligitur Dei sapientia, quæ dicit. Ego ex ore altissimi prodii. *Eccl. 24.* Tunc ergo Christus saliuam expuit, quando diuinam sapientiam homini terreno infundit. Salina uerò aliquando est dulcis, aliquando amara, aliquando insipida. Salina dulcis est sapientia diuina, quæ spiritualia facit dulce scere. Salina amara, est sapientia carnis, quæ spiritualia facit uideri amara, & carnalia dulcia, de ista duplici sapientia dicitur. Qui enim secundum carnem sunt, quæ carnis sunt sapiunt, qui uerò secundum spiritum, quæ spiritus sunt sentiunt. Salina insipida est sapientia mundana, homines enim mundani inspidi sunt, in tantum quod non possunt sentire dulcedinem Dei. Vnde dicitur de sancto spiritu. Quem mundus non potest accipere quia non uidet eum, nec scit eum. Secundo quia homo erat superbus. Ideo lutum super oculos eius liniuit, lutum inire est utilitatem humanam homini ad memoriam reducere, & talis reductio, est homini causa humilitatis. Humiliatio tua in medio tui, in medio. v. præsupponit utrumque extremum. Quasi dicat, causam habes humilitatis, si respicias tuam uariuitatem, & uitam & mortem. Vnde qui eam interrogauit quendam philosophum dicens, quid sis, quid sum, & quid ero? Ille respondit. sperma foetidum, faecus stercoreum, & cibus uermium. Tertio quia homo erat immundus, idē præcepit ipsum lauare. qui enim immundus est per peccatum, debet lauari aqua confessionis. Laua a malitia cor tuum Hier. 4. Hierusalem, ut salua fias. Qui autem lotus est debet seruare se mundum. Lauamini mundi estote. Sed illi qui lauant se in quadagesima, & post pascha se inquinant. Sunt tanquam canes immundi, tanquam porci foetidi, tanquam aratores stulti. De duobus primis. Canis reuersus ad uomitum, & sus lota in uolutabro lutii. De tertio. Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei. *Luc. 9.*

Eadem quarta feria quarta hebdomada quadragesima.

Sermo secundus. De tribus signis cuiuslibet

spiritualiter illuminati.

Abiit ergo & lauit, & venit uidens. Quando aliquis cecus, i. peccator, sit spiritualiter illuminatus, tria sunt signa. Vnum est quando recte uadit, & recte incedit. Ideo dicitur. Abiit ergo. Secundum est quando omnes maculas licet minimas in se perpendit, & eas abluit. Ideo sequitur, & lauit. Tertium est quando clare uidet omnia, & cognoscit, & hoc est quod sequitur. Et uenit uidens. Circa primum notandum quod uultus iustus qui est spiritualiter illuminatus, debet ire recte non distorte. Semita iusti recta est, & rectus callis eius ad ambulandum. Quando uero aliquis distorte incedit, uel in uia errat, perfecte illuminatus non est. Ideo monet Apostolus. Rectores gressus facite pedibus uestris, ut

Primum iustus recte ire debet.

Esa. 26.

Hebr. 12.

Hi duo habet extrema.

Iob. 1.

Mat. 5.

Mat. 19.

non claudicans quis erret, magis autem sanetur. Videmus ergo qui sint illi qui uadunt per uiam rectam, & qui uadunt per uiam distortam. Primo ergo per uiam rectam uadunt pauperes Christi, per uiam distortam uadunt auari. Est enim rectam cuius medium non discrepat a suis extremis, quilibet homo habet duo extrema. scilicet natiuitatem, & mortem. Inter haec duo extrema est uisum medium. scilicet uita. Tunc igitur homo recte incedit, quando suum medium, id est uita non discrepat a suis extremis, id est a natiuitate & morte. Natiuitas igitur hominis & mors, sunt cum paupertate, quia homo nudus nascitur, & nudus moritur. Nudus egressus sum de utero matris meae, & nudus reuertar illuc. Quando igitur medium hominis, id est uita est cum paupertate, tunc est uita recta, quia medium eius concordat cum extremis. talia sunt de quibus dicitur. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est reg. caelorum. Sed si aliquis habet natiuitatem pauperem, & mortem pauperem, & uult habere uiam locupletem, tunc non uadit per uiam rectam, quia suum medium discordat a suis extremis. De talibus dicitur. Facilius est

est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regno caelorum. Camelus est in principio & in fine depressus, & in medio gibbosus, & signat avarum, qui a natiuitate & in morte est mendicus, & in uita uult esse diuitis sarcinatus. Secundo per uiam rectam uadunt humiles & mansueti, per uiam autem distortam uadunt superbi, homo enim uiliter & despecte nascitur & moritur. Quando aliquis habet uitam despectam & abiectam propter Deum, id est humilem, tunc uadit per uiam rectam, quia suum medium concordat cum suis extremis. De talibus dicit Bernardus. Disce unde uenis & erubescere. ubi sis & ingemisce, quod uadis & contremisce: Quando enim habet natiuitatem & mortem despectam, & uult habere uitam elatam, tunc non uadit per uiam rectam. Quid superbis terra & cinis? quasi dicat. Mirum est cum sis terra, id est de terra in uentre formatus, & iterum in terram seu cinerem sis redigendus, & tamen in uita uis esse elatus. Tertio per uiam rectam uadunt homines, qui sunt in mundo mortificati, per uiam autem distortam uadunt delictiosi & dissoluti, homo enim cum fetu nascitur, & cum dolore & fetu moritur. Sancti igitur uiri, qui habent uitam suam cum lactu uadunt per uiam rectam. de quibus dicitur. Beati qui luceat quoniam ipsi consolabuntur. Quando uero, quis habet natiuitatem & mortem febilem, & uult habere uitam resibilem, non uadit per uiam rectam. De talibus dicitur. Teae tinnunt & cyccharum, & gaudent ad sonitum buccinae, ducunt in bonis diebus suos, & in puncto ad infernum descendunt. Secundum signum, quod quis sit illuminatus, est quando maculas etiam minimas in se aduertit, & eas abluit, quanto enim quis illuminatus, & magis sanctus fuerit, tanto magis omnes maculas, etiam minimas, citius deprahendit. Sicut potest ostendi per tria exempla, quorum duo prima ponit Chrysostomus. Vnum est quia in loco pulchro & mundo modice immunditiae statim apparent. In loco autem immundo etiam magne immunditiae non apparent. Secundum est, quia in ueste alba modica macula statim

Ecol. 10.

Mat. 9.

Iob. 21.

uidetur. In ueste aut nigra, et magnæ maculæ non videntur. Tertiū est, quia in aere radio solari p̄fuso, minuti pulueres conspiciuntur, in aere uerò nō radiato, non conspiciuntur, sed parum prodest maculas recognoscere & eas nō lauare, & idē signanter dicit, abuit & lauit. Qui aut maculas vult lauare, dēt ad similitudinē mulieris in speculo respicere, & maculas quæ sunt in facie eius ablueret. Vnde dicit. Fecit labrū æneū cū basi sua de speculo mulierum &c. Dicitur in histo. Sco. q̄ labrū æneū erat uas lauatorium, & in circuitu labii sup̄remi erāt specula mulierū, in quibus sacerdos posset uidere si quas maculas in facie haberet, & eas lauare posset, & sic mūdus ad sacrificandū Deo accederet. Per illud speculum intelligimus Christū incarnatū. Speculum. n. lit. de uitro & plumbo, neq; enim uitrum p̄ se, neq; plumbum p̄ se p̄t facere speculum, sed utrumq; cōiunctum, seu cōmixtū, utrū enim est lucidum, plūbū uerò habet colorē terreum. Per uitrum enim intelligitur diuina natura, per plumbū uerò humana natura, homo enim non poterat speculari in diuina natura, propter immensam claritatē. Lucē habitat inaccessibilem, quam nullus hominū uidit, sed nec uide

Exo. 38.

Christus est speculum.

1. Tim. 6

Pro. 20.

Mar. 2.

1. Cor. 8.

re p̄t, nec in natura humana propter suā impuritatem. Quis p̄t dicere mundū est cor meum, purus sum a peccato? Ideo coniunctum est, utrum diuinitatis, cum plumbo nostræ humanitatis, & sic unum speculū est effectum, quia Christus est uerus Deus, & uerus homo. In hoc igitur speculo, omnes maculas possumus speculari, & eas p̄ aquam, id est cōfessionem mundare, & lauare possumus. Superbus ibi specularitur deformitatem suā superbiæ, quia ibi uidebit magnam humilitatem. Dilicite a me, quia mitis sum & humilis corde. Auarus ibi specularitur suā auaritiæ & cupiditatis deformitatē, quia ibi uidebit magnam paupertatem. Scitis gratiam domini nostri Iesu Christi, qui cum diues esset pro nobis, egenus factus est. Gulosus ibi specularitur deformitatem suā uoracitatis, quia ibi uidebit magnam sobrietatem, quia quadragesima diebus, & quadragesima noctibus ieiunauit, & nunquam

carnes

carnes legitur comedisse, nisi de agno paschali propter preceptum legis. Tertium signum est, quodd peccator sit illuminatus quando clare uidet, & cognoscit ista autem cognitio in duobus consistit. Primo in cognoscendo se ipsam. Vnde in libro soliloquiorum dicit Augu. Ora q̄ breuius potes. Et respondet Augu. Deus semper nouerit te, & nouerit me oratum esse. Secundo ista cognitio est cognoscendo Deum in presenti, & suam potentiam & suā bonitatē, cognitio autem potentie generat in nobis timorem, qui timor facit nos recedere a malo. Secundum illud. Per timorem autem domini declinat omnis homo a malo, cognitio bonitatis generat in nobis amorem, qui quidem amor inducit nos ad bonum, quia sicut dicit Greg. Non est amor Dei otiosus, operatur enim magna si est, si autem operari negligit, amor non est. Cognitio autem nostri generat in nobis humilitatem iuxta illud. Humilitas tua in medio tui, humilitas aut est custos omnium uirtutum, quia sicut dicit Greg. Qui ceteras uirtutes sine humilitate congregat. Quasi pulcrem in uentum portat. Et sic patet, q̄ hæc duplex cognitio, scilicet Dei nostri, est causa totius nostræ salutis, nam cognitio potentie Dei, generat timorem, & facit uitare malum. Cognitio bonitatis Dei, generat amorem, qui facit operari bonum. Cognitio autem nostræ generat humilitatem, quæ nos conseruat in uitatione mali, & operatione boni.

Feria quinta quarta hebdomadæ quadragesimæ, sermo primus. De statu peccatoris, quomodo scilicet et est mortuus, extra domum delatus, portatur sepellendus, & a multis plangitur.

Ibat Iesus in ciuitatem quæ uocatur Naym, & ibant discipuli eius cum eo, & turba copiosa plebis. Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicus matris suæ. Quia historia huius euangelii satis est plana, idē ad moralia transeamus.

Cognitio illuminat in duobus consistit.

Prou. 15.

Mich. 6.

Luc. 7.

mus.

mus. De isto igitur adolescente, quatuor dicuntur. **1.** q. erat mortuus, q. extra domū iā erat delatus, q. portabatur sepeliendus, & q. plāgentiū multitudine erat uallatus. Ideo merito per ipsum intelligi potest peccator in mortuū positus. Primo ergo erat mortuus, peccator autē assimilatus mortuo, quia ad instar mortui, est fœtidus, frigidus & ponderosus. Est autē consciētia peccatoris fœtida triplici de causa. Primo quia est latrina diaboli, qui libet habitare in loco fœtido & immūdo. Vnde dæmones non petierūt mitti in colūbas, quia nō amāt simplicitatē, nec in turtures, qā non diligunt castitatē, nec in agnos, quia non diligunt innocentiam, sed in porcos, quia amant immunditiā vnde dī, quia ipse diabolus habitat in locis humentibus. i. lutosis, & fetentibus. **2.** quia habet in locis humentibus. i. lutosis, & fetentibus. **3.** quia habet in locis humentibus. i. lutosis, & fetentibus. **4.** quia habet in locis humentibus. i. lutosis, & fetentibus.

Peccator mortuus assimilatur.

Job 40.

Isa. 34.

Mat. 23.

Luc. 12.

Mat. 24.

ipsam ad tartara rapiat, a proprio scelere, ut cōtra ipsam accusationē proponat, corpus ēt à uermibus sugatur, ut ipsum comedat, diuitiæ fugatur a parentibus, ut ipsas diuitiæ erandū est ergo, ne fuga nostra, i. mors nra, fiat in hyeme uel sabbato. Illi moriūtur in hyeme, q. moriuntur sine igne amoris diuini. Illi in sabbato, q. moriūtur ocio & torpore operis boni. Orandū est ne moriamur pgnantes uel nutriētes, illi moriūtur pgnantes, qui bona proposita, quæ cōceperūt non cōpleuerūt, illi nutriētes moriuntur, qui peccāt sub spe lōgioris uitæ, uel sub spe diuina ueniæ, & usq; ad mortē deducūt. Tertio peccator est ponderosus, nihil. n. est pōderosius peccato, qd patet, quia cōtra habet immensam fortitudinē. Si fortitudo quaritur **Job. 9.** robustissimus est, cœlum hēt firmissimam soliditatem. Tu fortis cum illo fabricatus es cœlos, qui solidissimus **Job. 37.** quasi arcus effusus sunt tertio terra hēt soliditatem Terra autē **Ecl. 3.** in æternum stat, & tū peccatum ita ponderosum est, q. nec Deus ipsum potest portare. Si dixerint, qd est onus **Psal. 33.** dñs, dices ad eos, uos estis onus, proiciā quippe uos. Loquitur dñs ad similitudinem iulius, qui portat onus graue, quod intantum ponderat, q. ipsum proiicit. Prebuiisti **Psal. 43.** mihi laborē in iniquitatibus tuis, nec cœlum potuit ipsum sustinere, sicut patet in lucifero, cuius superbia sic tam ponderosa, q. cœlū fregit, & ipse subito cecidit. Vide **Luc. 10.** potuit tolerare, sicut patet in Dathā & Abiron, qā terra **Nu. 16.** sub eorū pedibus rupta fuit & eos uiuos deuorauit. Ecce quā pōderosum est peccatū, q. p sui pōderositate Deum preant, cglū frangit, & terrā icandit. Sedo iste mortuus extra portā erat delatus. Vbi notādum, q. Christus tres **Christus** mortuos suscitauit. Vnum in domo. s. filium principis ar- **1re. n. 8.** che. Alium sepultum, & fœtidum in monumento, sicut **quos suscitauit.** Lazarum, Quid autem ista significant dicit Augu. in lib. **Mat. 9.** de sermone domini in monte. Peccati sunt tres differen- **Luca. 11.** tes, in corde, in facto, & in consuetudine. Vna est quasi in domo, quando scilicet consentitur libidini.

Alia

Alia iam prolata, quasi extra domum, cum in factum processit consensus. Tertia cum consuetudine mala, tanquam mole terrena premitur animus, quasi in sepulchro iam fixens, tunc igitur peccator est mortuus in domo, quando est in consensu peccati, tunc est extra domum, quando procedit ad opus peccati, tunc mole premitur, & fetore quod procedit ad opus peccati, tunc mole premitur, & fetore quod in est consuetudine peccati. Quod igitur dicitur in scriptis, quod reuocat aliquos a consensu peccati, hoc est magnus, quod opere, hoc maius, quod uero in seculis a consuetudine, hoc est maximum. Sed notandum quod filia archisynagogi fuit sustentata, eiecit multitudinem, puer centurionis coram multitudine, & Lazarus est coram multitudine, & ea scilicet, nam scilicet Martha, scilicet Maria Magdalena, scilicet Christus, scilicet iudaei. Per puellam igitur in domo iustificata, intelligitur peccator occultus, qui Deum offendit, ideo debet facere poenitentiam in occulto, ut Deum placet. Per puerum extra domum, intelligitur peccator manifestus, qui Deum offendit, & proximum scandalizauit, ideo debet facere poenitentiam manifestam, ut Deum placet, & proximum edificet. Per Lazarum quadriduani intelligitur peccator consuetudinarius, qui Deum offendit, & proximum scandalizauit, & a Deo se nimis elongauit, ideo debet facere poenitentiam manifestam, & acquirere sibi sanctorum uirtutum suffragia, & sic placet Deum, edificet proximum, & paratim possit appropinquare ad Deum. Tertio iste mortuus portabatur sepeliendus, sic & peccator est sepeliendus in inferno. Iuxta illud. Mortuus est dines, & sepultus est in inferno. Portatores autem eius ad sepulturam infernalem (secundum Ambrosium super Lucam) sunt quatuor species delicta. Quidam deponantur a terra per appetitum terrenorum, sicut avari. Alii ab aqua, per appetitum sensuum, sicut luxuriosi. Alii ab aere, per appetitum ambitionis, sicut superbi. Alii ab igne, per iram & odium sicut iracundi.

Tertio.

Luc. 16.

Quarto

Peccator

a muli.

plagitur.

Mich. 7.

Quarto ille mortuus placentium multitudine fuit multatus. Per quod datur intelligi, quod peccator debet a multis plangi, seu flere. Primo enim fleret a Deo. Ve mihi, quia factus sum sicut qui colligit racenos uindemare in

autumno, plorat enim Christus, quod diabolus colligit omnes uvas magnas, id est animas omnes magnas, & sic uix potest habere paruas. Heu consolabor super hoc sicut in me, & uindicabor de inimicis meis. Glo. More filii patris, eos licet inimicos, plangit, & percutit. Secundo plangitur ab angelis, sicut enim gaudent de conuersione peccatorum, iuxta illud. Gaudium est angelis super uno peccatore, poenitentiam agente &c. sic dolent & plorant de eorum praeruaricatione. Ecce uidentes clamant angeli pacis amare flebunt.

Tertio plorandus est a seipso. Luctum unigeniti fac tibi planctum amarum. Item facias tibi planctum uelut draconum, & luctum quasi strutorum. Mulier amarissima plorat, quando unigenitum suum amittit, draco plangit quando elephas suum conterit, strutio ululat quando uia sua perdit, sic peccator debet flere quando diabolus animam suam unigenitam extinxit, quia caput suum, id est Christum abtulit, & quia omnia merita sua eum perdidit.

Quarto fleendus est a quolibet christiano. Aug. Sunt in te o christiane uiscera misericordiae, qui plangis corpus, a quo recessit anima, & non plangis animam a qua recessit Deus? Super mortuum plora, deficit enim caro eius. Super fatuum plora, deficit enim sensus, mortuum plora super mortuum, quoniam requieuit, nequissimi enim nequissima uita, super morte fatui, luctus est illorum septem dies, fatui autem & impii omnes dies ulorandi. Ex quibus uerbis habetur quod tres sunt plorandi.

fatuus, ideo dicit, super mortuum plora, &c. sunt tres. fatuus, ideo dicit, & super fatuum plora, & homo impius, super mortem fatuis, ac si diceret, fatuus est peior pius, peior est quam fatuus. Sed adhuc homo nequissimus, siue impius, peior est quam fatuus. Iste igitur tres sunt plorandi. fatuus, fatuus, & impius, sed differenter, quia mortuus est plorandus paruo tempore, fatuus uero est plorandus omni tempore uitae suae, impius autem fleendus est & in to-

Esai. 7.

Luc. 15.

Esai. 33.

Hier. 6.

Mich. 1.

Ecc. 22.

Plorandi

fatuus, sunt tres.

ta uita sua, & post mortem suam. Vnde subdit, Iustus mortui septem dies, fatui autem & impij omnes dies uite illorum.

Eadem quinta feria qu. u. s. hebdomadae quadragesimae. Sermo secundus. De Fiduitate.

ET hęc uidua erat & c. Ista uidua multum flebat, ex eo quod unicum filium suum perdidit. Et iste dolor generabatur in ea, ex quatuor causis scilicet, ex eo quod erat mulier, ex eo quod erat mater, ex eo quod erat uidua, & ex eo quod erat filius unicus.

Primo. Primo quidē generabatur in ea dolor, ex eo quod erat *Mulier*, naturaliter enim mulieres patiuntur magis, & magis *o* compatuntur quā uiri ex eo quod habent animam *patitur* magis mollē, unde mulier dicitur quasi mollis, & hoc *quā uiri* ideo secundum philosophum, in omni genere animalium feminae sunt molliores quā uiri, prater ursam, & leopardam. Vnde quando inuenitur aliqua mulier leuiter potest uocari uersa, uel leoparda. Mulier enim naturaliter est frigida, & ideo naturaliter est magis passibilis, uel autem sicus & calidus naturaliter, & ideo non sic de facili patitur, nec compatitur. ideo de filii morte, uel eius aduersitate, mater magis dolet, quā pater, ex eo quod est magis mollis & passibilis. Isti filii autem honore, ac sublimitate, pater plus naturaliter gaudet quā mater quia est magis magnanimus. Istud aperete infirmatur.

Primo 10 Filius sapiens iustificat patrem, filius stultus mestitia est matris lux. Secundo causabitur in ea dolor ex eo quod

Secundo. Mater mater erat, naturaliter enim plus mater filium diligit quā pater, & ideo magis dolet de morte eius. de amissione enim rei, quā magis diligimus, magis dolemus quā pater. Quare autem mater plus diligit filium quā pater tres sunt iripli. Prima est, quia illud circa quod plus laboramus, plus diligimus. Mater autem plus laborat quā pater circa filios, tam portando quā in parturiendo. *Thob. 4.* quā etiam in educando. Memor enim esse debes, quā

quanta pericula passa sit propter te mater tua in utero suo. Secūda causa est, quia illam rem plus diligimus, quā certitudinaliter magis nostram esse scimus. Mater autem pro certo scit, quod filium de se generauit. Patris autem si credit, tamen certus non est. Vnde Iudas dixit de Beniamin. Ipsum enim solum habet mater sua. *Gen. 44.* Non enim ausus fuit dicere, ipsum solum habet pater

sua, quia sciebat quod pater certus non erat. Tertia causa, quia illam rem plus diligimus, in quam plus iuris nos habere scimus. Mater autem habet maius ius in corpore filii, quā pater, quia secundum philosophum, plus est ibi de substantia matris quā patris. Tertio causatur iste dolor ex eo quod erat uidua. Nam uiduae sepe decipiuntur, quia sunt sine uiro consiliatore. Ideo dicitur. Deorant domos uiduarum, sub obtentu prolixae orationis. Sepe etiam molestantur, quia sunt sine uiro defensore. Ideo dicitur. Defendite uiduam. Sunt etiam sepe in tristitia, quia sunt sine uiro consolatore. Ideo dicitur. Viduam nolite contristare. Cor uiduae consolatum est. Religio munda & immaculata apud Deum patrem hęc est, uisitare pupillos & uiduas in tribulatione. *1ac. 1.* Quando igitur uiduae filios amittunt, multum dolent, quia remanserant eis loco uiri consiliatoris, defensoris, & consolatoris. Quarto causabatur in ea iste dolor ex eo quod erat unicus. Si enim alios filios habuisset, superius consolata fuisset. Et ideo amissio unigeniti, est nimium dolorosa. Vnde scriptura quando uult exprimere suum unigeniti. Tres enim sunt luctus dolorosi. Vnus est in presenti mundo, quo peccator lugere debet de eo quod Deum offendit. Et iste luctus assimilatur luctui unigeniti. Luctus unigeniti facit tibi planctum amarum. Secundus erit in iudicio, quando peccatores Christum uidebunt in carne humana, cum stigmatibus vulnerum, quae pro ipsis pertulit, & iste luctus assimilabitur luctui unigeniti. Aspicient ad me quem confixerunt, & plan-

Gen. 44.

Tertio.

Mar. 12.

Esai. 1.

Hier. 22.

1ob. 29.

1ac. 1.

Quarto.

Luctus.

tres sunt.

Hier. 6.

Zac. 2.

gent

gent planctu magno quasi super unigenitum, & dolerit super eum, quasi dolore solet in morte unigeniti. Tertius luctus erit inferno, ubi non erit aliqua lux, sed tenebrae perpetuae. Vbi loco festiuitatis erit perpetuus luctus, & loco cantici planctus aeternus. Ille planctus similiter Amos. 8. assimilatur planctui unigeniti. Occidet sol in meridie, & tenebrescere faciam terram. s. infernalem in die luminis, & couertam festiuitates uestras in luctum, & ponam eam quasi luctum unigeniti, & nouissima eius quasi die amarum. Quoniam autem hic fit mentio de uidua ideo de ipsis uiduis tria uideamus.

Vidua. Et primo quot sunt genera uiduarum.

Secundo quot sunt regulae ipsarum.

Tertio utrum sit melius stare in uiduitate quam transire ad alium uirum, uel secundum coniugiam. Circa *Primam* uiduarum notandum quoddam sicut dicit Aug. Tria sunt genera uiduarum. Vnum est quod intendit epulis & delictis. Secundum quod intendit curae domus & filii alendis. Tertium est quod die ac nocte intendit orationibus & ieiuniis. Primae uiduae sunt malae. De quibus dicitur. *1. Tim. 5.* Vidua quae in delictis est uiuens, mortua est, licet enim uiuens sit corpore, est tamen mortua mente. Secundae sunt bonae, & maxime quando nutriunt filios suos in timore Dei. Si qua uidua filios uel nepotes habet, dicat domum suam bene regere, & mutuum uide reddere parentibus. hoc enim acceptum est coram Deo. Et infra, Siquis autem suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negauit, & est in fidelitate inferior. Tertiae sunt optimae. De quibus dicitur ibidem. Viduas honora, quae uere uiduae sunt. Circa secundam notandum quod apostolus fecit regulam uiduarum, quae habet quatuor capita. Primum est, ut sint in oratione deuota. Vnde dicitur. Quae autem uere uidua est, & desolata speret in domino, instet obsecrationibus die ac nocte. De hoc habetur exemplum in una uidua. De qua dicitur. Quoddam non discedebat de templo, ieiuniis & obsecrationibus seruies Deo die ac nocte. Exemplum de illa uidua quae importunè iudicem interpellabat, quam dominus ad exitum adduxit, cum ad orandum induceret ut haberetur. Secundum capitulum est ut non sint curiosae. Vnde Apostolus reprehendit aliquas uiduas dicens. Simul autem & curiosae discunt domos discurrere. Periculum est mulieri, cum sit curiosae. Dominus enim posuit Adam & Eua in Paradiso terrestri, ut ibi operarentur, sed diabolus quada uice inueniens seminam curiosam, eam aggressus est, & ipsam tetrauit, & in peccatum fecit ruere ipsam & uirum. Ideo dicit Hier. Semper aliquid boni facite, ut diabolus te inueniat occupatum. Sicut enim in aqua stante generantur uermes, sic in aia curiosae, generantur malae cogitationes. Multam malitiam docuit curiositas. Tertium capitulum est ut non sint uerbosae. Vnde apostolus quasdam uiduas reprehendit dicens. Non solum autem curiosae, sed uerbosae loquentes quae non oportet. Quamuis enim uerbositas sit reprehensibilis in uiris, praecipue tamen in feminis, & maxime in uiduis. Nam secundum Chryso. Mulieres sunt incautae, molles, & fragiles. Quia sunt incautae, ideo de facili decipiuntur. Quia sunt molles, ideo ad bonum & ad malum cito flectuntur. Quia sunt fragiles, ideo facili superantur. Ideo diabolus non est aggressus uirum sed feminam. Sciens quod femina facilius deciperetur, cum sit sexus mollior, & facilius uinceretur, cum sit seculior. Quartum capitulum est ut non sint curiosae. Vnde apostolus quasdam uiduas reprehendit dicens. Non solum curiosae, sed & curiosae discunt circuire domos. Legitur de naturis animalium, quod turtur amissio compari stat in nido, & raro discurret. Sic uidua raro debet discurrere de domo in domum, sed debet morari in nido domus propriae ibi in silentio habitando, uel in nido sanctae ecclesiae suae, ipsam mundando, uel in nido sanctae ecclesiae, orationibus insistendo.

Circa tertium notandum est quod melius est esse in uiduitate quam transire ad secundum coniugium quatuor de causis. Primo quia maioris castitatis est iudicium. Quando enim mulier totiens nubit, signum est magnae importunè iudicem interpellabat, quam dominus ad exitum adduxit, cum ad orandum induceret ut haberetur. Secundum capitulum est ut non sint curiosae. Vnde Apostolus reprehendit aliquas uiduas dicens. Simul autem & curiosae discunt domos discurrere. Periculum est mulieri, cum sit curiosae. Dominus enim posuit Adam & Eua in Paradiso terrestri, ut ibi operarentur, sed diabolus quada uice inueniens seminam curiosam, eam aggressus est, & ipsam tetrauit, & in peccatum fecit ruere ipsam & uirum. Ideo dicit Hier. Semper aliquid boni facite, ut diabolus te inueniat occupatum. Sicut enim in aqua stante generantur uermes, sic in aia curiosae, generantur malae cogitationes. Multam malitiam docuit curiositas. Tertium capitulum est ut non sint uerbosae. Vnde apostolus quasdam uiduas reprehendit dicens. Non solum autem curiosae, sed uerbosae loquentes quae non oportet. Quamuis enim uerbositas sit reprehensibilis in uiris, praecipue tamen in feminis, & maxime in uiduis. Nam secundum Chryso. Mulieres sunt incautae, molles, & fragiles. Quia sunt incautae, ideo de facili decipiuntur. Quia sunt molles, ideo ad bonum & ad malum cito flectuntur. Quia sunt fragiles, ideo facili superantur. Ideo diabolus non est aggressus uirum sed feminam. Sciens quod femina facilius deciperetur, cum sit sexus mollior, & facilius uinceretur, cum sit seculior. Quartum capitulum est ut non sint curiosae. Vnde apostolus quasdam uiduas reprehendit dicens. Non solum curiosae, sed & curiosae discunt circuire domos. Legitur de naturis animalium, quod turtur amissio compari stat in nido, & raro discurret. Sic uidua raro debet discurrere de domo in domum, sed debet morari in nido domus propriae ibi in silentio habitando, uel in nido sanctae ecclesiae suae, ipsam mundando, uel in nido sanctae ecclesiae, orationibus insistendo.

Quando enim mulier totiens nubit, signum est magnae importunè iudicem interpellabat, quam dominus ad exitum adduxit, cum ad orandum induceret ut haberetur. Secundum capitulum est ut non sint curiosae. Vnde Apostolus reprehendit aliquas uiduas dicens. Simul autem & curiosae discunt domos discurrere. Periculum est mulieri, cum sit curiosae. Dominus enim posuit Adam & Eua in Paradiso terrestri, ut ibi operarentur, sed diabolus quada uice inueniens seminam curiosam, eam aggressus est, & ipsam tetrauit, & in peccatum fecit ruere ipsam & uirum. Ideo dicit Hier. Semper aliquid boni facite, ut diabolus te inueniat occupatum. Sicut enim in aqua stante generantur uermes, sic in aia curiosae, generantur malae cogitationes. Multam malitiam docuit curiositas. Tertium capitulum est ut non sint uerbosae. Vnde apostolus quasdam uiduas reprehendit dicens. Non solum autem curiosae, sed uerbosae loquentes quae non oportet. Quamuis enim uerbositas sit reprehensibilis in uiris, praecipue tamen in feminis, & maxime in uiduis. Nam secundum Chryso. Mulieres sunt incautae, molles, & fragiles. Quia sunt incautae, ideo de facili decipiuntur. Quia sunt molles, ideo ad bonum & ad malum cito flectuntur. Quia sunt fragiles, ideo facili superantur. Ideo diabolus non est aggressus uirum sed feminam. Sciens quod femina facilius deciperetur, cum sit sexus mollior, & facilius uinceretur, cum sit seculior. Quartum capitulum est ut non sint curiosae. Vnde apostolus quasdam uiduas reprehendit dicens. Non solum curiosae, sed & curiosae discunt circuire domos. Legitur de naturis animalium, quod turtur amissio compari stat in nido, & raro discurret. Sic uidua raro debet discurrere de domo in domum, sed debet morari in nido domus propriae ibi in silentio habitando, uel in nido sanctae ecclesiae suae, ipsam mundando, uel in nido sanctae ecclesiae, orationibus insistendo.

Circa tertium notandum est quod melius est esse in uiduitate quam transire ad secundum coniugium quatuor de causis. Primo quia maioris castitatis est iudicium. Quando enim mulier totiens nubit, signum est magnae importunè iudicem interpellabat, quam dominus ad exitum adduxit, cum ad orandum induceret ut haberetur. Secundum capitulum est ut non sint curiosae. Vnde Apostolus reprehendit aliquas uiduas dicens. Simul autem & curiosae discunt domos discurrere. Periculum est mulieri, cum sit curiosae. Dominus enim posuit Adam & Eua in Paradiso terrestri, ut ibi operarentur, sed diabolus quada uice inueniens seminam curiosam, eam aggressus est, & ipsam tetrauit, & in peccatum fecit ruere ipsam & uirum. Ideo dicit Hier. Semper aliquid boni facite, ut diabolus te inueniat occupatum. Sicut enim in aqua stante generantur uermes, sic in aia curiosae, generantur malae cogitationes. Multam malitiam docuit curiositas. Tertium capitulum est ut non sint uerbosae. Vnde apostolus quasdam uiduas reprehendit dicens. Non solum autem curiosae, sed uerbosae loquentes quae non oportet. Quamuis enim uerbositas sit reprehensibilis in uiris, praecipue tamen in feminis, & maxime in uiduis. Nam secundum Chryso. Mulieres sunt incautae, molles, & fragiles. Quia sunt incautae, ideo de facili decipiuntur. Quia sunt molles, ideo ad bonum & ad malum cito flectuntur. Quia sunt fragiles, ideo facili superantur. Ideo diabolus non est aggressus uirum sed feminam. Sciens quod femina facilius deciperetur, cum sit sexus mollior, & facilius uinceretur, cum sit seculior. Quartum capitulum est ut non sint curiosae. Vnde apostolus quasdam uiduas reprehendit dicens. Non solum curiosae, sed & curiosae discunt circuire domos. Legitur de naturis animalium, quod turtur amissio compari stat in nido, & raro discurret. Sic uidua raro debet discurrere de domo in domum, sed debet morari in nido domus propriae ibi in silentio habitando, uel in nido sanctae ecclesiae suae, ipsam mundando, uel in nido sanctae ecclesiae, orationibus insistendo.

Vorag. Quadrag.

R. inconi-

1. Tim. 5. incontinentiæ. Adoleſcētioreſ uiduas deuota. Cum autem luxuriatæ fuerint, in Chriſto nubere uolunt. Ibidem. Vidua eligatur quæ fuerit unius uiri uxor. In aliquibus enim aibus inuenitur hoc, ut poſtquam una moritur, reliqua alteri non ſociatur. Bernar. Pudeat ad negotium honeſtatis, rationem non poſſe in homine, quod natura poteſt in uolucere. Hiero. in lib. contra Iouinianum. Portia minor cum laudaretur, quædam bene morigerata quæ ſecundum acceperat uirum, reſpondit. Fœlix & pudica matrona, nunquam præter ſemel nubiſ. Secundo, quia hoc eſt ſignum maioris amoris ad primum uirum, quando, ſcilicet amore primi mariti nulum alium uult habere. Cum enim ambo fuerint una caro, mortuo uiro mulier remanſit ſemimortua, & ideo amplius nubere non deberet. Refert Hieron. ut ſupra, quod cum Valeria rogaretur ſecundum uirum accipere. Reſpondit ſe hoc non poſſe facere, quia primus adhuc uiuebat, quandiu inquit uixero, uir meus ſemper per amorem uiuet in corde meo. Idem etiam refert ibidem, quod cum Marcia catonis nollet iterum nubere, & uirum deſunctum ſemper lugeret, interrogata, quem diem haberet ultimum ſui luſtus ait, quem & uitæ ultimum. Tertio quia hoc eſt ad maiorem ſecuritatē. Vidua eſt domina ſui, & in pace uiuit, & ſi accipit uirum, exponit ſe diſcriminari, quia fortè habebit uiram rixolum, & durum. Vnde refert Hiero. ut ſupra, quod cum Anna rogaretur ut ſecundo nuberet. Reſpondit non ſe hoc facere, quia bonum habuerat uirum, & ſi ſecundum acciperet, aut ille eſſet bonus aut malus. Si bonus, ſemper eſſet in timore, ne ipſum perderet. Si malus, ſemper eſſet in dolore, quia poſt bonum uirum tam peſſimum ſubineret. Quarto, quia ad ſeruiendum Deo maiorem libertatem habet. Qui ſine uxore eſt, ſollicitus eſt quæ ſunt Dei, & mulier innupta & uirgo, cogitat quæ ſunt mundi, quæ ſunt corporis & ſpiritus, quæ autem nupta, cogitat quæ ſunt mundi, quomodo placeat uiro. Hiero. in epiſtola ad Paul. Sancta, & nobilis melancolia, noſtra

noſtri temporis inter Chriſtianos natura nobiliſſima, cum caleſcente adhuc mariti corpufculo, necdum humato, duos filios perdidit, rem dicturus incredibilem, ſed Chriſto teſte non falſam, ſtetit immobilis, & ad pedes aduoluta Chriſti, quaſi ipſum teneret, arriſit & dixit, Expediſti tibi ſeruitura ſam domine, quia me tanto onere liberaſti.

Seria ſexta hebdomade quarta quadreſima. Sermo primus. De ſuſcitatione Lazari. quomodo aliqua retrahantur, aliqua inducebantur: aliqua uerò admittuntur ex equentibus concomitantur.

ERat quidam languens Lazarus a Bethania de caſtello Marthæ & Mariæ ſororum eius. Cum quaſi die Chriſtus Hieroſolimis prædicaret, & inter cætera diceret. Ego & pater unum ſumus. Iudæi ipſum cum diſcipulis ſuis, lapidare uoluerunt. Sed ipſe de manibus eorum euadens abiit trans Iordanem, longè a Bethania per dietam. Dum autem ibi eſſet, Lazarus infirmatur, ſorores eius nuncium miſerunt domino dicentes. Ecce quem amas infirmatur. Sed quare non iuerunt perſonaliter ſicut Regulus & Centurio? Ad hoc reſpondet Chryſo. quia uehementer conſidebant de Chriſto, & ideo ſperabant, quod per nuncium faceret quod petebant. Alia ratio eſt ſecundum eundem Chryſo. quia a luſta detinebantur. Tertia ratio eſt ſecundum Theophilum, quod non decet de facili mulieres circuire. Aliam quaſtionem facit hic Augu. quare, ſi non dixerunt ueni & ſana, uel iube, & fiet. Sicut dixit Centurio qui ait. Dic tantum uerbo & ſanabitur puer meus, ſed tantum dixerunt, Domine ecce quem amas infirmatur. Et reſpondet Aug. ſiue glo. quia ſufficit amanti nunciare neceſſitatem amanti, quia non deſerit quem amat. Vel poteſt dici quod ideo ſanitatē fratri ſuo non petierunt, ſed Chriſti uoluntati cōmiſerunt, quia nesciebat quid magis fratri expediret. Vtrum, ſi ſanari, uel infirmari uel mori,

FER. VI. QVARTAE HEBD.

Christus autem nunciavit eis per nuncium, infirmitas hanc non est ad mortem. Et tunc Christus in loco ubi nuncius cum inuenerat, mansit duobus diebus. Ideo Christus mansit (secundum Aug. & Chryso.) donec Lazarus exspiraret, sepultus iaceret, atque fœteret, ut sic miraculum magis appareret, quarta autem die dixit Iesus discipulis suis. Eamus in iudæam iterum &c. Circa autem istud miraculum fuerunt quædam retrahentia, quædam inducentia, quædam cocomitantia, & quædam subsequætia. Retrahentia fuerunt tria, scilicet retractio discipulorum, qui Christum uolebant retrahere, ne in Iudæam pergeret. Primo incutiendo sibi timorem dicentes. Rabbi, nunc te quærebant iudæi interficere, & lapidare, & iterum uadis illuc. Ipsi autem hoc non dicebant, compatiendo Christo, sed maxime timendo sibi ipsi. Quibus respondit Christus. Nonne duodecim horæ sunt diei? Hic appellat se diem, & duodecim Apostolos, duodecim horas, ac si dicat. Horæ sequuntur diem, non dies horas. Sic & uos debetis sequi uoluntatem meam, non ego uestram, & si uoluntatem meam qui sum dies secuti fueritis, non offendetis. Ideo dicit. Si quis ambulauerit in die non offendet, si autem uoluntatem uestram, quæ est nox securi fueritis, offendetis. Vel aliter. Nonne duodecim horæ sunt diei? Quasi dicat, non debemus credere quod iudæi perseuerent in uoluntate me lapidandi, quia sicut horæ mutabiles sunt, sic & affectus hominum, & frequenter sepius mutatur cor hominis in die, quam horæ, & ideo qui ambulat in die, ideo in pace sicut & ego & uos, non offendet aliquem, ideo securi eamus. Secundo uolebant eum retrahere assignando bonam rationem, nam cum Christus dixisset. Lazarus amicus noster dormit. Responderunt. Domine si dormit saluus erit. q. d. secundum Aug. Non oportet quod propter hoc uadas, quia somnus ægotantium est salutis indicium. Et quærit hic Augustinus. quomodo discipuli sic erant stulti quod crederent Christum uelle ire, per tot stadia, ad excitandum dormientem, & respondet, quod credebant Christum loqui

SERMO I.

131

in enigmate, sicut sepe consuevit. Christus autem de dormitione mortis intelligebat, sicut exponit Euangelista. Dicuntur autem mortui dormientes tribus de causis. Primo propter spem resurrectionis, quia sicut de dormiente est spes quod debeat euigilare, sic de mortuo est spes quod debeat resurgere. Nolumus uos ignorare de dormientibus, ut non contristemini sicut & ceteri qui spem non habent. Secundo propter facilitatem resurrectionis, Aug. Dominus tanta facilitate excitat te de sepulchro, quanta tu excitas dormientem de lecto. Tertio propter meliorem immutationem, sicut enim dormientes surgunt meliorati, in melius mutati. sic & mortui boni resurgent in melius mutati. Seminatur in corruptione, resurget in incorruptionem. Tertio uoluerunt Christum retrahere ostendendo magnam perturbationem. & hoc quando Thomas dixit, Eamus & nos ut moriamur cum ipso. q. d. ex quo uult se exponere morti, moriamur omnes. Secundum autem glossa. Non fuit uerbum turbationis, sed amoris. Vbi dicit, Ecce uerus amantiam affectus, aut cum eo uiuere, aut cum eo mori. Secundum uero Chryso. fuit uerbum formidinis, & timoris, omnes enim discipuli ut ibidem dicit, iudæos timebant. Super omnes alios Thomas. Sed Christus non dimisit nec propter eorum perturbationem, nec propter eorum amorem, nec propter ipsorum timorem. In hoc datur nobis exemplum, quod ea quæ sunt ad gloriam Dei & ad utilitatem animarum, non debemus dimittere, nec propter priuatum amorem, nec propter aliquam perturbationem, nec propter aliquam formidinem. Secundo fuerunt quædam inducentia, & ista fuerunt tria. Primum est honor paternus unde dixit. Infirmitas hanc non est ad mortem, sed ad gloriam Dei. Circa quod sciendum quod est quædam infirmitas quæ est ad mortem corporis tantum, scilicet sanctorum martyrum. Alia est infirmitas quæ est ad mortem anime, quæ est tantum peccatorum. Tertia infirmitas est quæ est ad mortem utriusque quæ est damnatorum. Infirmitas autem Lazari, non

R 3 fuit

Mortui dicuntur dormientes tripli modo de causa

1. The. 4
1. Co. 15

Secundo.

Infirmitas non uarietas

fuit ad mortem corporis, quia nō fuit a morte detentus sed resuscitatus. Nec fuit ad mortem animæ, quia gratia fuit plenus. Nec fuit cum morte damnatorum, quia non descendit ad infernum, cum damnatis, sed in limbo cū patribus suis sanctis, & idē fuit p gloria Dei, ut gloriā cetur filius Dei p illum, q̄a & Deus per eius resuscitationem est glorificatus, & Christus Deus est manifestatus. Secundum indictiū fuit amor. Vnde dixit, Lazarus amicus noster dormit, idē diligebat Iesus Lazarum, & Mariam, & Martham sorores eius, isti enim quadā specialī familiaritate, Christo fuerūt coniūcti, ita q̄ Lazarus uocabat eum amicum suū, Maria magistrū suū, & Marthā hospitem suum. Tertium indictiuum fuit compassionis affectus. Compatiebatur enim Christus amico suo defuncto, qui iacebat in tanto fœtore & miseria, compatiebatur sororibus dilectis, quæ erant in tanta tristitia, compatiebatur quodammodo sibi ipsi, quia carebat presētia tā boni amici, & ideo his tribus considerationibus intantum compassus est, q̄ compassionem ostendit uerbo, cū dixit. Vbi posuistis eum? & est uerbum piæ compassionis q̄d. pater prius cōquæredō de filio defuncto & sepulto, ubi posuistis filium meum? Itra Christus quadam pia cōquestione dixit. Vbi posuistis amicum meum? ostēdit ipsam compassionē in signo, quia lachrymas fudit, ostēdit in factō, quia ipsum resuscitauit. Tertio fuerunt quedam concomitantia, & ista fuerunt tria. Primum fuit quia lapidem remouere fecit dicens, tollite lapidem. Potera enim Christus ipsum facere resurgere, non remoto lapide, uel solo uerbo poterat remouere lapidē, sed uoluit ut ipsi accederent, & uiderent, & fœtore sentirent, & de miraculo nō dubitarēt, ne dicere possent quōd factasma fuerit, uel quōd aliud fuerit qui resurrexit. Certū tati enim sunt per omnes corporis sensus, scilicet per uisum, quando dixerūt, uenite & uidete, per uisum, quādo ipsum fasciatum exire uiderunt, per tactum, quādo lapidē leuauerunt, & uincula soluerunt, per auditum quādo audierunt. Lazare ueni foras, per olfactum, quādo fœtorem

Tertio

torem senserunt. Secundum concomitans fuit quod Christus fremuit & seipsum conturbauit, lachrymas fudit, Quod quidem Christus uoluit, ut (secundum Theophilum) se esse uerum hominē ostenderet, quia tales passionēs in deum cadere nō possunt. Vel ideo hoc fecit, (secundum Hiero.) quia dolebat quōd amicum suum ad istā miseriam reuocabat, Vel ideo hoc fecit, ut nos instruat, quōd debemus compati miseris aliorum. Tertium concomitans fuit quia patrem orauit dicens, pater gratias tibi ago. Non autem hoc fecit ut indigeret oratione, quia eiusdem potestatis erat cū patre, & quia multos sanauit sola iussione, sed ideo orare uoluit, ut ostenderet quōd non erat contrarius deo, sicut iudei sibi imponebant. Vnde subdit. ego autem sciebam quōd semper me audis, sed propter populum qui circumstat dixi. Vel ideo orauit, ut ostenderet quōd miracula faceret uirtute Dei, non in potestate diaboli, sicut iudei sibi imponebant. Vel ideo orauit, ut doceret nos in nostris necessitatibus ad orationis suffragium esse securundum. Quarto ponuntur quedam subsequētia, inter illos enim qui ibi aderant quidam erant boni sicut discipuli, quidam autem mali sicut iudei, ex isto enim miraculo boni facti sunt meliores, quia discipuli in fide fuerunt amplius confirmati. Malorum autem quidam facti sunt boni, quia ad fidē sunt conuersi, sicut ibidem habetur. Quidam facti sunt peiores, de quibus dicitur. Colligerunt ergo pontifices & pharisei consiliū &c. Quidam fuerunt dubii, de quibus est incertum, utrum fuerunt conuersi uel non, de quibus dicitur. Quidam autem ex ipsis abierunt ad phariseos & dixerunt eis omnia quæ fecit Iesus (ut dicit glo.) siue aliquid nunciando, ut crederent, siue prodendo ut sentirent eodem modo accidit de prædicatione ueritatis, quia quidā de ipsa ueritate de bonis efficiuntur meliores, sicut sunt mansueti, quidam de malis efficiuntur boni sicut ad penitentiam conuersi, quidam in sua malitia perseverant ut obstinati, quidam nec peiores, nec meliores efficiuntur, sicut tepidi.

Oratio

Quarto

Eadem feria sexta quarta hebdomadae quadragesimae, sermo secundus. In quo iustos laetari, peccatores timere, & sperare, & iustis uerò consolari debere ostenditur.

Iob. 2.

Diligebat Iesus Marthā, & Mariam sororem eius & Lazarū. In isto euangelio ponuntur quaedam unde boni & iusti debent gaudere, quaedam de quibus peccatores debent timere, quaedam unde ipsi peccatores debent sperare, & quaedam unde tribulati consolationē debēt recipere. Boni enim audientes, & a Christo diligunt multū gaudere debent. Unde dicit hic, diligebat Iesus Ma-

Via uiri- rīa &c. Boni autē aut sunt in uita contemplatiua, aut sunt in actiua, aut sunt in penitētia. Istae sunt tres uiae cūdi ad cælum. Prima uia est tre per uia cōtēplatiuā, illa signatur per Mariā, quae ad pedes Christi sedebat, & eius uisione & locutioe placebat, ista uia est diuturnior, & actiua, quae illa finitur, ista non auferitur. Ideo dicit pars optima, quae nō auferetur ab ea. Actiua. n. uita est tantum in presenti nō in futuro. Ibi enim non est necesse, & aliqui aliquē induat, quia ueste immortalitatis sunt oēs induti, nec ali- quē potest uel pascat, quia oēs sunt saturitate pleni. Nec

in hospicio recipiat, quia oēs sunt in propria patria constituti, nec quae aliquē in inferis uisitet, quia nullus ibi infirmitatur, nec quae ad sepulchrū uadat, quia ibi nullus moritur. Secūda uia qua itur ad cælū, actiua uita est, & ista significatur per Marthā quae pauperes & peregrinos recipiebat hospicio, & ista uita ē utilior & fructuosior, quae prima. Est enim utilior proximo, quia inde sustentatur. Est utilior facienti, quia inde remunerantur. Bona enim temporalia nō sunt nostra propria, sed sunt nobis accommodata, non sunt māsura, sed transitoria, non sunt praeciosa, sed uilia

Eleemo- syna mu- nis.

eleemosyna enim facit ut accommodata sint propria, quae pauperibus damus propria habemus Petrus Rauē. Da pauperi ut des tibi, quia quicquid pauperi dederis, tu habebis, quod pauperi non dederis, alius habebit. Idē. Si hic mansurus es, quae tua sunt hic depone, si illic iturus

es, hic quae tua sunt cur relinquis? qui relinquenda seruat, alienorum custos est, non suorum. Facit enim ea quae sunt transitoria, ut sint perpetua, sine propria & secura. Ambrosio. Hereditas in tuto loco ponitur, quae Deo custo de seruat. Petrus Rauē. Quidquid pauper accipit pauper celestis suscipit, & in cælo recondit. Aug. Quasi fœdus traieciturum his facis cum Deo tuo, hic das res perituras, ibi recipis sine sine mansuras. Facit etiam eleemosyna, uilia, ut sint preciosa, quia terra mutat in cælum unum uertit in centuplum. Petrus Rauē. Da pauperi, ut accipias cælum, da nummum, ut accipias regnum, da micam, ut accipias totum panem. Et subdit. Deus unum accipit, & centum dat, & tamen nolunt homines cum Deo habere contractum: Quantum Deus diligit uitam actiuam, ostenditur per hoc quod non de Rachel, per quam significatur uita contemplatiua, sed de Lya, per quam significatur uita actiua nasci uoluit. Tertia uia eūdi ad cælum est per penitentiam. Si enim aliquis per mortale peccatum a uita contemplatiua, uel actiua recessit, unū sibi restat remedium, scilicet quod recurat ad penitentiae suffragium, & tunc qui erat mortuus per culpam, resurgit per penitentiam. Isti significantur per Lazarum resuscitatum. Diligebat igitur Iesus Mariam, & Martham, & Lazarum. Quia Christus diligit seruentem contemplatiua, uel actiua operantes, & a peccato resurgentes. Qui non est in numero istorum trium a Deo nō diligitur, sed oditur. Isti sunt tres uiri illi de quibus dicitur. Tres isti uiri, scilicet Noe, Daniel, & Iob, in sua iustitia liberabunt animas suas. Per Noe, qui Deo arcam fabricauit, & in fluctibus rexit, significantur actiui, qui saepe fluctuationibus exponuntur. Per Danielem, qui caelestes uisiones aspexit, intelliguntur contemplatiui. Per Iob, qui interpretatur doleas, intelliguntur penitentes, qui de peccatis suis dolere debent. Secundo in isto Euangelio ponuntur quaedam unde peccatores debent multum timere. Multum enim debent timere peccatores, quia nunquam propria uirtute a peccato possunt exire, sicut nec Lazarus potuit

Christus quos ser- uentem di- ligi. Eze. 14.

uisset resurgere, nisi Dei uirtute. Et super hoc ponitur triplex exemplum. Primum ponitur ab Arsenio, qui dicit, quod homo potest se per se in foueam precipitare, sed per se non potest inde exire. Et illud exemplum *Isa. 24.* pertinet ad auaros, de quibus dicitur. Formido, & fouea, & laqueus super te, qui habitatores terræ. Auarus enim semper est in formidine, ne diuitias suas perdat. Semper est in fouea profundæ cupiditatis, quia nunquam potest satiari. Semper illaqueatus est a diabolo, quia nullo modo uult restituere. Secundum exemplum est Chryso-
Pro. 23. so, qui dicit, quod sicut nauis fracto gubernaculo, illuc ducitur ubi tempestas uoluerit, sic homo perditio auxilio gratiæ Dei, non facit quod uult, sed quod diaboli. Et illud exemplum pertinet ad luxuriosos, qui sunt in mari carnalium uoluptatum, quæ licet uideantur dulces, tamen in ueritate sunt amaræ. Oculi tui uidebant extraneos, & cor tuum loquatur peruersa, & eris dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernator amissus clauo, id est Dei auxilio. Tertium exemplum est eiusdem Chryso. qui dicit. Antequam peccemus liberi sumus. Sed si semel operibus diaboli nos obligauerimus, iam nostra uirtute liberari non possumus. Sicut enim populus facit regem, tamen iam factum non potest expellere, sic postquam homines thronum diaboli in cordibus suis posuerunt, iam nullus potest eos corrigere, nisi Deus. Et istud exemplum pertinet ad superbos, qui diabolum suum regem fecerunt. Iuxta illud. Ipse est rex super omnes filios superbiæ. Tertio in isto Evangelio ponuntur quædam, unde peccatores multum sperare debent. Lazarus enim erat mortuus, & sepultus, & foetidus, & tamen resurrexit ad uitam. Per quod datur intelligi quod quantumcumque sit aliquis grauis peccator, tamen cum Dei auxilio, potest ad penitentiam resurgere. Debet tamen quilibet Deum rogare, ne in peccatis profundetur. Et si profundatus fuerit, debet recurrere ad Deum, ut non demergatur. Hoc modo orabat propheta dicens. Non
 me

me demergat tempestas aquæ &c. Tunc tempestas aquæ hominem demergit, quando grauis tentatio peccati impellit. Tunc profundum absorbet, quando profunditas uiciorum ipsum detinet. Tunc puteus super os suum urget, quando in desperationem ductus, confiteri non audeat. Vbi dicit August. Si cecidisti o homo, non claudet super te puteus os suum. sed tu non claudas os tuum, sed confitere & dic. De profundis clamaui ad te, & sic euades. Non debet tamen etiam profundatus desperare, quia sicut dicitur in Psalm. Dixit dominus ex baltan conuertam, conuertam in profundum maris. Secundum Glo. baltan interpretatur confusio, uel siccitas. Per profundum maris secundum Glo. interpretatur desperatissimi. Est ergo sensus quod Deus sapè conuertit illos, qui sunt in confusione peccatorum & in siccitate gratiæ Dei & honorum operum, & qui prolapsi sunt atque ad profundum desperationis. Quarto in isto Evangelio sunt quædam unde tribulari possunt consolari, Christus enim diligebat Mariam & Martham, & tamen dimisit eas uenire in magnam tribulationem, ut per hoc datur intelligi, quod Deus amicos suos in præsentia uita multis tribulationibus exponit, quia ipsæ tribulationes sunt eis in signum amoris, & meritum æternæ gloriæ. Unde ipsæ tribulationes a propheta appellantur apes, id est dicit. Circundederunt me, sicut apes. Apes enim licet pungant, tamen me propinquant. Sic etiam perfectiones licet pungant in carne, tamen dant consolationem in mente. Psalm. Secundum multitudinem dolorum meorum in cor meo confortatus est. animam meam. A Deo autem ipsæ persecutiones uocantur uirga, siue baculus Dei. Væ assur uirga furoris mei, & baculus ipse est. Solet enim pater filium percutere uirga, & postquam fuerit correctus, uirgam proicit in ignem, & filio dat suam hereditatem. Sic Deus per malos corrigit bonos & tandem malos proicit in ignem inferni, & bonos deducit ad hereditatem cæli. Et in hoc sensu loquitur dominus, cum dicit, Væ assur, quasi dicat. Quamuis
 per

Quarto

Esa. 10.

per malos bonos corrigam, tamen ut eis, quia postmodum malos igni infernali tradam, & bonos ad gloriam deducam. Ab August. autem in lib. 50. Homel. ipsi persecutores uocantur torcular & mole. Vnde ait. Confidete quod illi, qui te persequuntur, apud Deum uelut mole & torcular deducantur, tu uero quasi oliua, & uua egrigia. Sicut ergo in torcularibus uua & oliua præmuntur ut uinum & oleum seruentur, & ponantur in cellario & ut uinum & oleum seruentur, illi qui boni sunt, multis tribulationibus fatigantur, ut animæ eorum tanquam uinum & oleum recondi in æterna cellaria mereantur.

Sabbato quartæ hebdomadæ quæ tragesimæ. Sermo primus. Quomodo Christus lux est. De aliquibus lucis contrariis effectibus.

Iob. 8.

Ego sum lux mundi, qui sequitur me non ambulat in tenebris, sed habebit lumen uitæ. Super hunc locum dicit Augustin. Hæc uerba dominus cum uerbis psal. concordant dicentis. Quoniam apud te est fons uitæ, & in lumine tuo uidebimus lumen. In istis uisibus corporalibus aliud est lumen, aliud est fons. Fontes fauces quærunt lumen oculi apud Deum, qui lumen est. Hic est fons, qui tibi lucet, ut uideas, ipse tibi manat ut bibas. In hoc igitur euangelio, primo lucet se assimilatur, cum dicit. Ego sum lux mundi. Secundo ostendit, quod ista lux homines in uia morum dirigat & illuminat, cum dicit. Qui sequitur me non ambulat in tenebris, sed habebit lumen uitæ. Tertio ostendit, quod fulgor istius lucis, sudzorū oculos excæcauit. Cui enim ad illud quod dominus dixit. Ego sum lux mundi &c. debuit se esse illuminati, potius fuerit excæcati dicendo. Tu de teipso testimonium perhibes, testimonium tuum non est uerum. Quarto absentia huius lucis, homines in iudiciis exarare facit. Vnde subdit. Vos secundum carnem iudicatis &c. Quinto ista lux seipsum & patrem manifestat. Vnde ait. Solus non sum, & ego, & qui misit me pater unum sumus.

Circæ

Circæ primum notandum quod Christus assimilatur luci, ex eo quod omnes illuminat. Erat lux uera quæ illuminat omnem hominem uenientem, sed tamen non omnes illuminat. Quod potest contingere tribus de causis. Vel quia homo in domo tenebrosa se includit. Vel quia oculos claudit. Vel quia obstaculum interponit. In domo obscura se includit, quando affectat ignorantiam. Vnde dicitur. Ipsi fuerunt rebelles lumini. Oculos claudit, qui non aperit uoluntatem suam. Declinauerunt oculos suos ut non uiderent cælum, neque recordarentur iudiciorum iustorum. Obstaculum enim interponit, qui habet mortale culpam. Iniquitates uestræ diuiserunt inter uos & Deum. Circæ secundum notandum quod ista lux Christi ambulantes illuminat, ne tenebras incurant. Ideo dicit, Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed &c. Vbi dicit Aug. Tenebræ ueniendæ sunt morum, non oculorum, & si oculorum non exteriorum, sed interiorum. Non illorum uero discernitur nigrum & album, sed unde discernitur iustum & iniustum. Non possunt errare qui uadunt post istam lucem. i. Christum. In ipso sunt tria quæ hominem defendunt ne erret in uia, pedum. i. feruorem, uisum. i. reflexio. Christus igitur fuit uia. Ego sum uia, & ueritas. In ista uia fuit impressio uulnerum. Fuit crucis erectio. i. crucis bauiatio. Bauias sibi crucem. Fuit spinarum & plantarum reflexio. i. de spinis coronatio. Impressio igitur feruoris. i. uulnerum docet nos ad currendum per istam uiam patienter, aspiciendo. s. quod ipse fuit actor & consumator uulnerum. Deponetes omne pondus, & circumstantes nos peccatum, patienter in actoris fidei & consumatoris lesum. Inspectio crucis debet nos inducere ad eundem in uia mandatorum Dei ualde gaudere. Vnde subdit Apostolus, Qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem omni confusione contempta. Inspectio coronæ spinæ debet nos inducere ad eundem per se ueranter & infatigabiliter. Iudæi enim contradixerunt eum regem esse. Non habemus regem nisi Cæsarem. Et ideo in signum derisionis, coronam spinæ sibi imposuerunt.

Ista

Ista igitur contradictio & derisio Iesu Christi, debet nos inducere ne deficiamus in uia per aduersa aliqua. Vnde subdit Apostolus, Recogitate eam qui talem sustinuit aduersus semetipsum a peccatoribus contradictio nem, ut non fatigemini animis uestris deficientes. Vnde dicit glo. August. Omnia bona terrena contempserit Christus, ut in illis non quaeratur felicitas, & omnia mala terrena sustinuit, ut in illis non timeretur infelicitas. Circa tertium notandum quod iudei fuerunt de natura nocturnae quae ad lucem excrucatur. Sic & ipsi cum debuissent illuminari, fuerunt excrucati. Vnde dixerunt, Tu de teipso testimonium dices, testimonium tuum non est uerum. Christus autem ostendit eis quod testimonium patris & suum est recipiendum, quia scriptum est in lege ipsorum, quod in ore duorum uel trium testium stat omne uerbum. Verum est tamen quod in causa propria non accipitur testimonium alicuius, sed in causa aliena, quia homo potest fallere & falli. In Deo autem non sic, quia nec in causa sua, nec in causa nostra potest fallere nec falli. Sicut enim obscuritas facit nos errare circa res cognoscendas, lux autem non potest errare, nec circa se nec circa alia, quia in ueritate se & alia manifestat. Sic & homo cum sit in tenebris ignorantiae, saepe potest fallere & falli. Deus autem cum sit lux, nec falli nec fallere potest. In hoc autem quod iudei dei dixerunt Christo. Testimonium tuum non est uerum, imponebant ei mendacium. Nam aliquando imponebant sibi mendacium in ore, sicut hic. Aliquando imponebant sibi mendacium in corde. Nos scimus quia hic homo peccator est. Aliquando transgressionem in opere. Ibidem. Non est hic homo a Deo, qui sabbatum non custodit. *Esa. 17.* Magna uesania est imponere mendacium ueritati. Sermo tuus, id est filius tuus ueritas est. Imponere peccatum sanctitati. Vocatur sanctus sanctorum. Imponere transgressionem sabbati domino. Christus enim inquam transgressionem sabbati domino. Dominus est filius hominis. *Mat. 12.* Deus, dominus erat sabbati. Dominus est filius hominis etiam sabbati. Circa quartum notandum quod ab-

Tertium.

Iudei qui dei dixerunt Christo imponebant.

Io. 9.

Esa. 17.

Dan. 9.

Mat. 12.

Quartum.

sentia ueri luminis facit errare hominem in iudicio, ut dicat uerba mala esse bona uerba. Vnde dicit. Vos secundum carnem iudicatis. Illi enim qui non habent lucem gratiae & sapientiae, dicunt diuitias, & delicias, & honores esse uera bona. Sed quod isti errent patet. Diuitiarum temporalium non sunt uerae diuitiarum. quod patet in morte & post mortem. Nam in morte deducunt hominem ad denudationem, & summam paupertatem. Nudus egressus sum de utero matris meae, nudus reuertat *Iob 1.* illuc. Idem. Saccum confui super cutem meam, & ope *Iob 16.* rui cilicio carnem meam. Mortui enim, sacco & cilicio inuoluuntur. Post mortem uero deducunt ad extremam penuriam, sicut patet. De illo diuite qui ad tantam diuitem penuriam, quod non potuit habere guttam aquae. Similiter deliciae carnales non sunt uerae deliciae. quod patet in morte & post mortem. Nam in morte corpus in deliciis nutritum deducunt ad uermium corruptionem. In puluere dormient & uermes operiet eos. Post mortem deducunt animam ad tinearum & uermium corrosionem. Detracta est ad inferos superbia tua. Concidit cadauer tuum, subter te sternetur tineae, & operimentum tuum erunt uermes. Similiter honores mundani non sunt ueri honores, quod patet in morte & post mortem. Nam in morte deducunt ad suppeditationem, quia illi qui alios suppeditabant, tandem in morte ab aliis suppeditabuntur, quando scilicet transeuntes homines & bestiae, & serpentes & uermes super eorum foueam gradientur. Cum enim morietur homo, uero deducunt ad laci infernalis profunditatem. Qui dicebas in corde tuo. In caelum conscendam &c. Ideo sequitur. Veruntamen ad infernum detraheris in profundum laci. Christus autem qui lucem diuinae sapientiae habet, dat iudicium uerum, & iudicat ista falsa esse. Vnde postquam dixit, Vos secundum carnem iudicatis. subdit, Ego non iudico quenquam, scilicet secundum carnem. & si iudico ego, iudicium meum uerum est. Po-

Tempora lia non sunt uerae bona.

Luc. 16.

Esa. 14.

Ecl. 10

Esa. 14.

Mat. 6. uitis & delitiis & honoribus, cum dicit. Nolite thesaurizare uobis thesauros in terra, ubi erugo, & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt. Non sunt enim ueræ delitiae, quia corpora delicate nutrita, a tincis & uermibus comedantur. Non sunt ueri honores, quia homines exaltati in terra effodiuntur, & fures, id est demones omnem

Quintus. gloriam ipsorum furantur. Circa quintam notandum quod lux manifestat se & omnia alia. Sic & Christus manifestauit seipsum & patrem suum. Vnde subdit, Ego sum quod testimonium perhibeo de meipso, & testimonium perhibet de me qui misit me pater. Et cum iudæi interrogassent ubi est pater tuus? Respondit, Neque me scitis neque patrem meum scitis. Quæ uerba exponit Aug. dicens, Quando uides aliquem alicui similem quotidiana locutio est, si hunc uidisti illum etiam uidisti, propter suam similitudinem. Sic & Christus dixit, Si me scieritis, & patrem meum scieritis, non quod pater sit filius, sed quia pater est similis filius. Deinde Aug. subdit, Hoc autem uerbum forsitan uidetur esse uerbum dubitationis. Homines uero de rebus quas certas habent, aliquando uerbum dubitationis ponunt, uelut si indigneris seruo tuo, & dicas contempnis me. considera. forsitan dominus tuus sum. Sic & dominus non dubitando increpat infideles, cum dicit,

Tria de Forsitan & patrem meum scieritis. Notandum autem quod *patre e-* de parte nobis tria incognita erant, scilicet gloria eius, *terno in-* quia nullam ad suam gloriam recipiebat. Gratia eius, *cognita* quia nullum sibi reconciliabat. Veritas & sapientia eius, *sunt.* quia nulli uiam cundi ad cælum demonstrabat. Sed ista

Io. 1. tria Christus nobis manifestauit & secum portauit. De quibus dicitur, Vidimus gloriam eius gloriam quasi uisus geniti a patre, istud refertur ad primum. Plenum gratiæ, istud refertur ad secundum. Et ueritatis, istud refertur ad tertium.

Eodem

Eodem sabbato quartæ hebdomadæ quadragesimæ. Sermo secundus. De beata Virgine, quomodo diuersi generibus personarum est aurora, luna, sol, & sicut acies terribilis.

Ego sum lux mundi. Secundum Beatum Augustinum tanta est *Io. 8.* unitas capitis ad membra, & membrorum ad caput, quod aliquando caput assumit personam membrorum. Iuxta illud. Saule Saule, quid me persequeris? aliquando membra nominantur ex parte capitis, iuxta illud Psalmi. Nolite tangere Christos meos. Multo fortius tanta est unitas inter matrem. scilicet beatam uirginem & eius filium Iesum Christum quod illud quod dicitur de filio, potest matri conuenire. Vnde uerbum propositum. Ego sum lux mundi. licet dictum sit de filio, tamen & matri conueniri potest. Est enim Christus lux mundi, quæ illuminat, & non illuminatur. Est et mater lux mundi, quia est lux per quam mundus illuminatur. Quali teratur ipsa sit lux mundi. Salomon admirandum ostendit dicens. Quæ est illa quæ ascendit seu progreditur quasi aurora conturgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? Ecce qualiter est lux mundi. In mundo enim sunt quidam tribulati, quidam tentati, quidam peccatores, & quidam iusti. Ipsa quidam est peccatoribus sicut aurora, quia eis dat radium suæ misericordiae. Tribulatis est sicut luna, quia eis dat radium suæ consolationis. Ipsa iustis est sicut sol, quia eis dat radium gratiæ. Ipsa tentatis est sicut acies terribilis, quia demones expellit fulgore suæ maiestatis.

Primo igitur est peccatoribus sicut aurora, quia dat eis radium misericordiae suæ. Sicut enim aurora tentatis expellit & lucem adducit, sic eius misericordia a peccatoribus expellit noctem culpæ, & dat eis lucem gratiæ. Ideo uocatur mater misericordiae, quia Deus in potestate sua tradidit facere omnes misericordias. Ipsa autem in suis misericordiis non est auara, sed multum liberalis, & larga, iuxta illud quod dicitur. Manum *Primo. Mariae peccatori bus sicut aurora.* suam

Vor. g. Quadrag.

S

suam

Pron. ul.

suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperes. Si esset aliqua dñs, quæ sp brachium suum extenderet ad pauperes, & manus apertas teneret, & ipsas manus plenas haberet, multum liberalis esset. Per istum modum loquitur Salomon de muliere forti. id est de beata Virgine, quæ sic fuit fortis, quod Deum de cælo traxit & diabolum ut cit. Ista igitur mulier fortis uersus peccatores, tenet brachium extensum, quia eius misericordiam ad omnes extenditur uniuersaliter. Tenet manum apertam non clausam, quia suas misericordias non dat difficulter, sed ualde faciliter, quia non multum nec diu facit se rogare. Habet manus plenas eleemosynis, quia suas misericordias largitur, dat, & abundanter. Siquis ergo eius misericordiam nõ habet beatæ Mariæ non imputer, postquam ipsa brachium extendit dando uniuersaliter, postquam manum plenam habet dando abundanter, postquam manum apertam tenet dando faciliter. Istud igitur officium dandi & faciendi misericordias Deus sibi commisit. Sicut enim in curia Papæ quædam conceduntur literæ simplicis iustitiæ, quædam puræ gratiæ, quædam mixtæ, scilicet quæ uidentur iustitiam & gratiam continere. Sic Deus in sua curia tres habet cancellarios. Vnum cui commisit dare literas simplicis iustitiæ. Iste est Michael, qui animas ponderat secundum mensuram bonorum, uel malorum operum. Dat mensuram supplicij, uel celestium præmiorum. Alius cancellarius est cui commisit Deus dare literas mixtas, scilicet iustitiæ & gratiæ. Iste est beatus Petrus qui est ianitor cæli, ubi sunt duo portæ, scilicet iustitiæ, per quam ingrediuntur qui saluantur ex operibus iustitiæ. Quam portam propheta sibi aperiri petit dicens. Aperi mihi por. iusti. & c. Alia est porta gratiæ, per quam ingrediuntur illi qui saluantur ex sola gratia Dei, sicut sunt pueri baptizati. Beata autem uirgo est cancellaria Dei, cui commisit Deus dare misericordiam & gratiam. Ideo talem cancellariam debemus sæpe inuocare & dicere. Eia ergo aduocata nobis sæpe inuocata. Ita ill. tu. mi. ad nos cõ. Secundo tribulatis est sicut la-

Secundo.

Ita ill. tu. mi. ad nos cõ. Secundo tribulatis est sicut la-

na, quia eis dat radium consolationis suæ. Luna enim habet uirtutem supra mare, sic & ipsa super tribulatos & amaricatos. Et sicut luna lucet in nocte & sic & ipsa subuenit i tribulatione. Dicit autem pulchra ut luna. Luna enim tunc est pulchra, quæ est plena, & tunc tota nocte lucet. Quando autem luna non est plena, modo lucet in principio noctis, modo in medio, modo in fine. Sic etiam sunt quidam sancti qui adiuuant tribulatos aliqui in principio tribulationis, constantiam in tribulatione tribuendo. Aliqui uero permittunt eos tribulari & tentari in principio, sed tunc uiuant in medio, perseverantiam dando. Aliqui dimittunt eos tribulari in principio, & in medio, & adiuuant in fine, ne, sper impatientiam cadat uictoriam eis conferendo. Virgo autem Maria est sicut luna plena, quæ adiuuat in principio tætionis, & tribulationis. dando constantiam. A diuina in medio, dando perseverantiam. adiuuat in fine dando coronam seu uictoriam. Nec mirum si ista luna lucet tribulatis & obscuratis, quia ipsa etiam fuit tribulata, & obscurata, & ideo scribitur melius tribulatis compati & misereri. Secundum Augustinum luna tripliciter obscuratur. aut quando est uacua, aut quæ est nube tecta, aut quando est eclipsata. Beata Virgo in hac uita habuit tres tribulationes. Vna fuit quædam Herodes puerum interficere uoluit, & ipsa in Aegyptum fugit, tunc ista luna sine consolatione fuit uacua, quæ enim consolatio sibi esse poterat, quædam ipsa puella delicata, de partu paulo ante surrexerat, & in terram longinquam per uias asperas cogebatur fugere, & quando inter idolatras compellebatur manere, & quædam puerum sic tenerum cogebatur circumferre? Secundam tristitiam habuit quando filium suum amisisse credidit, timens ne in manus hostium deuenisset, uel ad longinquas partes gentes conuertendas accessisset, uel ad patres celestem sine redemptione humani generis redisset, & tunc fuit nube tecta, quia nubes obscura doloris & tristitiæ, eius animam occupauit. Unde ipsa dixit. Pater tuus & ego, dolentes querebamus te & c. Tertiam tribulationem habuit in filij passione, &

Maria &
sicut luna
tribulatis.

Maria
in hac uita
habuit tribulationes.

tunc luna fuit eclipsata. Luna autem quando eclipsatur tota sanguinea uidetur, & ipsa in filii passione fuit gladio doloris uulnerata. iuxta illud. Et tuā ipsius animam pertransibit gladius. Item. Sol, id est. Christus conuertitur in tenebras, scilicet per mortem, & luna, id est. Beata Maria in sanguinem per dolorem. Tertio iustus est sicut sol quibus mittit radium gratiæ suæ, illuminat enim eos per exemplum & beneficium. Per exemplum quidē quia est speculum diuinum in quo nos debemus speculari. *Candor est enim lucis æternæ, & speculum sine macula.* *in suis est* *sicut Sol.* Speculum enim sit de uitro & plumbo. Per uitrum quod est lucidum intelligitur uirginitatis eius. Per plumbum quod est ductibile & habet colorem cinereum, intelligitur eius humilitas, & sicut uitrum per se, uel plumbum per se, non facit speculum, nisi coniungantur, nec resultat imago, sic nec Mariæ humilitas sine uirginitate, nec uirginitas sine humilitate, fecisset eam speculum Dei ut in ea resulasset Christus qui imago Dei nisi ad inuicem iuncta fuisset, scilicet humilitas cum uirginitate, & uirginitas cum humilitate, & sicut speculum recipit illū qui se fecit, sic & ipsa in suo utero habuit illum qui se creauit. Qui creauit me requieuit in tabernaculo meo &c. In isto igitur speculo omnes debent prospicere & maculas suas uidere. nam superbi cognoscent ibi superbiam suam & maculam, respiciēdo ad suam humilitatem. luxuriosi ad suam uirginitatem, auari ad suam paupertatem, quam sacrata fuit eius uita ad quā speculari debemus, ostendit Hiero. in epistola ad cromaciū & Eledorum. Dicit. n. quod ipsa à mane usq; terram usq; instabat, post modum ab oratione surgens, à tertia usq; ad nonam operi manum uacabat, postmodum intermitterēs opera manuum, iterum ad orationes redibat, & inde non recedebat donec Angelus ueniebat, qui sibi cibum ministrabat, cum quo consolationem suam habebat. Et hoc igitur exemplū habemus ut instamus orationi, & operationi, & q̄ libentius conuersemur cum uiris angelicis, quam cum uiris diabolicis. Secundo lucet omnibus

per

per beneficiū, & dat beneficia illa de quibus dicitur. Ego m̄ pulchræ dilectionis & t̄i. & agniti. & sanctæ spei. Dat *Isrl. 24.* eis dilectionem, per quam inflammantur. Dat eis timorem per quem humiliantur. Dat eis agnitionem per quā illuminantur. Dat eis sanctam spem per quam ad sperandam cœlestia animentur. Quarto tentatis est sicut acies *Quarto.* *Mariæ* *ordinata,* *quibus dat radium suæ defensionis.* Est enim *illis est* *sicut a-* *ciens ordi-* *nata.* demonibus terribilis denominatio eius, salutatio eius, & laudatio eius. Quandoque enim ipsam nominamus, uel salutamus uel laudamus, protinus demones terribi fugiunt. quādo. n. diabolus audit nomen eius, ita est ac si sentiret bacculū, uel clauum eū quo percuterēt. Cōsurget uirga de Israel, & percutiet duces Moab. Quādo audit eius salutationē, ita est ac si audiret tonitruū quo terreatur. ps. Vox tonitruū tui ī rota. Tūc. n. Diabolus tanq̄ in sanus terret. Qū uero audit eius laudationē, ita est ac si audiret seu sentiret gladiū quo iugularēt. Hoc figuratū est Iudith. 16 ubi d̄r quod ipsa pugione amputauit caput Holofernis. Si igit̄ grauemur à diabolo siue à tyrāno siue à corpore n̄ro, ad ipsam curramus, ad ipsam appellemus, ipsa. n. est d̄na & Augusta, siue imperatrix, & intermissis oib. intermediis sc̄is ad ipsam appellare licet siue quis grauet̄ a diabolo. sicut patet in Theophilo, quia diabolo deceptus & angustā appellauit, & statim liberatus fuit. Siue quis grauet̄ à tyranno. Hoc figuratū est in Mardocheo, qui ab Aman grauabatur, & ad Hester Augustā appellauit, & Aman cōdēnatus, & Mardocheus liberatus fuit. Siue quis grauetur à carne sua, sicut patet ī Maria Egyptiaca, q̄ eū eēt uoluptati dedita. ad angustā appellauit, & mox sibi castitatē cōcessit. Siue qs grauet̄ a iustitia Dei. Vñ legitur in uita b̄i d̄nici, q̄ eū Xps contra mundū multū eēt iratus. Virgo ei dixit. Bone fili, nō debes cum eis agere secundū iustitiam tuam sed s̄m misericordiā tuā, & sic illi suam reuocauit. Et ita in oī tribulatione ad eā appellare licet. Propter quod dicit Bernar. Siue misericordias tuas uirgo beata, quicunque, te inuocatum in suis necessitatibus memigerit defuisse.

Dominica in passione. Sermo primus. De quatuor ueritatibus, quare due ad nos, cetera ad Christum spectans.

Io. 9.

Quis ex uobis arguet me de peccato? si ueritatem dico, quare non creditis mihi? magna causa quare iudei Christum persequebantur erat, ex eo quod ueritate predicabat, quam ipsi recipere uolebant, ideo dicit. Si ueritatem dico, quare non creditis mihi? Ille enim qui predicat ueritatem doctrinae debet habere sanctitatem uitae, ideo praemittit. Quis ex uobis arguit me de peccato? Non enim potuit argui de peccato cordis, quia semper habuit cogitationes sanctas nec de peccato oris, quia semper habuit locutiones discretas, nec de peccato operis, quia semper habuit operationes iustas, nec de peccato omissionis, quia nullum bonum quod facere debuit, omisit, non de peccato originis, quia nullum peccatum originale contraxit, sed fuit sanctus conceptus, & sanctus in partu. Talis igitur qui habet talem sanctitatem uitae, secura potest predicare ueritatem doctrinae. Ponit autem dominus in isto Euangelio quatuor ueritates, quibus tamen iudei contradixerunt, quarum duae ueritates spectant ad nos, aliae duae ad ipsum. Prima ueritas est per quam ostendit falsam, quare quidam audiunt uerbum Dei, & quidam non audiunt, eum dicit. Qui ex Deo est, non natura, sed fide, timore, & amore, uerba Dei audit. Ille uero, qui ueraciter in Deum credit, & ueraciter Deum timet, & diligit ueraciter, uerba Dei audit. Qui uero non habet fidem nec amorem nec timorem Dei, (sicut erant iudei,) audire non potest. Ideo subdit. Ideo uos non auditis, quia ex Deo non estis. Isti ueritati iudei nescierunt contradicere uerbis, ideo contradixerunt iniurijs dicentes. nonne bene diximus nos, quia Samaritanus es tu, & demonium habes? Unum Christus negauit, scilicet demonium se habere, aliud concessit, scilicet Samaritanum se esse. Samaritanus enim interpretatur custos, Christus autem debet dici custos,

Christus nullo modo de peccatis argui potest.

Prima.

ci custos, de quo dicit. Nisi dominus custodierit ciuitatem frustra &c. negauit autem aliud, scilicet quod demonium haberet, quia continebat infamiam, scilicet quod demonium haberet, quia talem infamiam non poterat sustinere, non negauit illud in quo nulla erat infamia, & poterat sustinere. si esset Samaritanus. In hoc enim dat nobis exemplum, ne ad omnia quae de nobis dicuntur respondeamus, sed si talia sint, quae possint tolerari, debemus dissimulare. Si uero infamiam importent, possumus nos humiliter excusare. Secunda ueritas fuit per quam Christus ostendit uirtutem, & efficaciam quam habet uerba Dei. eum dicit. Amen dico uobis, si quis sermonem meum serauerit, mortem non uidebit, id est non experietur in eternum. Per hoc autem, quod dicit in aeternum ostendit se non intelligere de morte corporis, sed animae. In hoc ostenditur magna Christi benignitas, quia illis a quibus tunc receperat conuictum, non negauit suae doctrinae beneficium. Isti ueritati iudei contradixerunt inferendo in iuriam, cum dicunt. Nunc cognouimus, quia demonium habes, allegando rationem falsam, cum dicunt. Abraham mortuus est, & prophetae &c. Fundabant enim suam rationem super falsum. si Christus dixisset de morte corporali, qui tamen intellexerat de morte aeterna. Duae autem ueritates sunt ad ipsum pertinentes. Una est per quam ostendit suam naturam ueritatem aeternalem, quia aeternaliter natus est de patre sine matre, & suam natiuitatem aeternalem, qua temporaliter natus est de matre sine patre, cum dicit Abraham pater uester exultauit ut uideret diem meum, & uidit & gaudium est, secundum enim gloriam potest intelligi de die suae aeternitatis, uel de die suae temporalitatis, quia in carne uenit, & utrumque Deus Abraham reuelauit, unde immensum gaudium habuit. Dixerunt iudei superius, quod Christus non erat maior Abraham, qui tamen mortuus est, & Christus ostendit se esse maiorem in quantum aeternaliter natus de patre, & in quantum natus temporaliter de matre, quare utrumque diem Abraham tanquam fidelis seruus, desiderauit uidere. Isti ueritati iudei contradixerunt respondentes

Nesad.

Secunda.

cum ira & cum suppositione falsa dicentes. Quinquagin-
 ta annos nondum habes, & Abraham uidisti? Suppone-
 bant enim falsum, scilicet, q̄ Christus dixisset se uidisse
 Abraham in presenti uita oculo corporaliter, quod ta-
 men non dixerat. Sed cum Christus tunc haberet. 2. 2. an-
 nos, quomodo Iudæi dixerunt eum esse quinqueagenariū
 Vna causa est, quia Iudæi erant irati, & ira impedit ani-
 mum, ut non possit cernere uerum. Alia causa est, q̄ Xps
 licet iuuenis esset, tamen uidebatur quodammodo anti-
 quus, tum propter nimiam morum grauitatem, tum pp̄
 nimiam corporis lassitudinē & asperitatē, quas saepe i cor-
 pore fuerat expertus. Alia causa potest eē, quia si homo
 iuuenis appellatur senex, iniuriam sibi reputat fieri. Iu-
 dæi ergo iniuriam Christo credebant facere & dicere,
 quia ipsum senem uocabant. Secunda ueritas pertinet
 ad ipsum fuit per quam ostendit suam cum patre æterni-
 tatem, cum dixit. Amen amen dico uobis antequam
 Abraham fieret ego sum. Non dixit antequam Abrahā
 esset, quia Abraham à Deo fuit factus. Non dicit etiam
 ego sum factus, quia Christus in quantum Deus, non fuit
 factus, sed ab æterno patre genitus. Huic ueritati Iudæi
 non contradixerunt uerbis contumeliosis, uel ratione
 uel suppositionibus falsis, quemadmodum contradixe-
 rant tribus ueritatibus supradictis, sed contradixerunt
 huic ueritati iniurioso facto, uolentes eum lapidare tan-
 quam blasphemum, sed Christus abscondit se, & exiit
 de templo, ideo exiit ab eis ut auferret ab eis causam
 feruendi. Vel ideo exiit, quia adhuc non uenerat hora
 crucifixus. Vel ideo exiit, quia adhuc non uenerat hora
 patiendi. Ex supradictis patet, quod Iudæis odiosa erat
 ueritas, & q̄ Christus furentibus cedebat. Veritas. n. mul-
 tis est odiosa ita enim est de ueritate, sicut de luce, odo-
 re, & sapore. Lux. n. est amabilis oculis sanis, sed odiosa
 ægris. Odor hominem recreat. sed serpentē fugat. Panis pa-
 lato sano est sapidus, sed infirmo est pœnosus. Veritas igitur
 est odiosa superbis sicut lux oculis lippis. Si. n. p̄dicat
 superbo de humilitate talis ueritas est sibi odiosa. Et cau-
 sa

Veritas
 odiosa est
 malis

sa est, quia lippitudo superbiæ facit hanc lucem displice-
 re. Abominatio est superbo humilitas.

Ecc. 13.

Secundo ueritas est odiosa luxuriosis, sicut odor ser-
 penti. Si enim prædicatur eis de odore puritatis, talis o-
 dor displicet sibi. Et causa est, quia consueuerunt stare
 in fetore luxuriæ. Audiet luxuriosus & displicebit ei.
 Tertio ueritas est odiosa auaris, sicut panis palato cor-
 rupto. Si enim prædicatur eis contemptus terrenorum,
 talis panis doctrinæ licet in se sit suauis, eis tamen uide-
 tur execrabilis. Execratio diuitum pauper. Causa est,
 quia habet palatum animæ corruptū, ideo non possunt
 sentire saporem celestium. Animalis homo non perci-
 pit ea quæ sunt spiritus Dei.

Ecc. 21.

Ecc. 13.

Secundo Christus a Iudæis furentibus recedebat, per
 quod datur nobis exemplum, ut à furentibus nos subtra-
 hamus, ne ipsorum iram amplius inflammemus. Habuit
 autem Christus contra furem Iudæorum quinq; reme-
 dia, sicut patet in hoc euangelio. Primum est patientiam
 ferre. Vnde cum plures iniurias audiuerit, scilicet, q̄
 sermonum habet. ipse tamen patientiam in omnibus
 ferrebat. Nec habuit aliquem motum in animo, nec ali-
 quē motū ostēdit in signo, nec in uerbo, nec in facto. Vn-
 de dicitur. Non erit tristis in animo, nec turbulentus in

1. Cor. 2

Ez. 42.

tim non conteret in facto aliquo iniurioso. Secundum
 remedium fuit tacere. Vnde cum Iudæi dixissent, q̄ ha-
 beret demonium, & q̄ esset Samaritanus, ipse omnino
 tacuit. Sciebat enim, q̄ illud dedisset Iudæis occasionem
 litigandi & materiam, quia si dixisset non sum Samarita-
 nus, forte Iudæi sibi respondissent. immo es Samaritanus,
 quia Samaritiam uisisti & cum eis bibisti, comedisti cū eis
 comoratus cum eis, & eis prædicasti. Et iste etiam con-
 ueniens modus extinguendi ignē furentis. Tacere & cū
 talibus non litigare. Sicut enim ignis extinguitur, quan-
 do ligna subtrahuntur seu non apponuntur, sic ira frue-
 ns annihilatur, quando nihil respondetur. Cum de fece-
 ra ligna, extinguetur ignis, & susurrone, subtracto

Pron. 26

iurgia

DOM. IN PASSINE

- Ecl. 8.** iurgia cōquiescunt. Quando uerò quis litigat, ligna parat. Nō litiges cū homine linguato, & non strues in igne illius ligna. Greg. Imitatione Dei, gloriosius est iram tacendo fugere quā respondendo luperare. Tertium remedium quod habuit Christus fuit pacifica uerba respondere. Cum enim iudæi uerbum tam iniuriosum sibi dixerunt, scilicet quoddam dæmonium haberet, ille patienter respondit eis dicens Ego dæmonium non habeo. Et iste est conueniens modus extinguendi irā fuerentis, uerba, scilicet pacifica respondere. Cor enim iracundum est sicut olla bulliens. Os stulti ebullit stultitiā. Sicut cessat ebullitio ollæ, quando aqua frigida apponitur, sic cessat ebullitio iræ, quando pacifica uerba quæ sunt refrigeratiua respiciuntur. Responso mollis frangit iram, sermo durus sustentat furorem. Quartum remedium quod habuit Christus contra iudæos furentes, quia uoluit se ab eis absentare. Et hoc fuit quando se abscondit & ab eis exiit. Greg. Exemplo dominus nobis loquitur, ut cum etiam resistere nō possumus, iram superbientium declinemus. Et iste similiter est conueniens modus extinguendi irā furentis, ab eius, scilicet facie recedere. Sicut enim olla quæ fortiter bullit, si ab igne eleuatur, cessat ebullitio. Sic quando ille contra quem furitur elongatur, cessat ebullitio, scilicet iræ inflammatio. Honor est homini qui separat se à contentionibus, omnes autem stulti inueniuntur cōtumeliosi. Quintū remediū quod habuit Christus cōtra iudæos furētes, fuit beneficia impedire. Unde postquā iudæi dixerunt ei, dæmonium habes. Ipse inquit propter tāta improperia, non cessauit eis impedire salutaria documenta dicens. Siquis sermonē meum seruauerit &c. Vbi dicit glo. sic dicit hō Iesus nō malū reddere, sed bonum. Et iste est conueniens modus extinguendi iram furētis, scilicet beneficia exhibere. Si es fornicator inimicus tuus ciba illū, si sitit, potū da illi, hoc est, faciens carbonem ignis congeres super caput eius. Illi carbones secundum glo. sunt uel seruo charitatis, ad quam amplius incitantur. Vel amor spiritus Sancti, ad quem
- Pro. 15.** ollæ, quando aqua frigida apponitur, sic cessat ebullitio iræ, quando pacifica uerba quæ sunt refrigeratiua respiciuntur.
- Pro. 25.** scitat furorem. Quartum remedium quod habuit Christus contra iudæos furentes, quia uoluit se ab eis absentare. Et hoc fuit quando se abscondit & ab eis exiit. Greg. Exemplo dominus nobis loquitur, ut cum etiam resistere nō possumus, iram superbientium declinemus. Et iste similiter est conueniens modus extinguendi irā furentis, ab eius, scilicet facie recedere. Sicut enim olla quæ fortiter bullit, si ab igne eleuatur, cessat ebullitio. Sic quando ille contra quem furitur elongatur, cessat ebullitio, scilicet iræ inflammatio. Honor est homini qui separat se à contentionibus, omnes autem stulti inueniuntur cōtumeliosi. Quintū remediū quod habuit Christus cōtra iudæos furētes, fuit beneficia impedire. Unde postquā iudæi dixerunt ei, dæmonium habes. Ipse inquit propter tāta improperia, non cessauit eis impedire salutaria documenta dicens. Siquis sermonē meum seruauerit &c. Vbi dicit glo. sic dicit hō Iesus nō malū reddere, sed bonum. Et iste est conueniens modus extinguendi iram furētis, scilicet beneficia exhibere. Si es fornicator inimicus tuus ciba illū, si sitit, potū da illi, hoc est, faciens carbonem ignis congeres super caput eius. Illi carbones secundum glo. sunt uel seruo charitatis, ad quam amplius incitantur. Vel amor spiritus Sancti, ad quem
- Pro. 20.** fat ebullitio, scilicet iræ inflammatio. Honor est homini qui separat se à contentionibus, omnes autem stulti inueniuntur cōtumeliosi. Quintū remediū quod habuit Christus cōtra iudæos furētes, fuit beneficia impedire. Unde postquā iudæi dixerunt ei, dæmonium habes. Ipse inquit propter tāta improperia, non cessauit eis impedire salutaria documenta dicens. Siquis sermonē meum seruauerit &c. Vbi dicit glo. sic dicit hō Iesus nō malū reddere, sed bonum. Et iste est conueniens modus extinguendi iram furētis, scilicet beneficia exhibere. Si es fornicator inimicus tuus ciba illū, si sitit, potū da illi, hoc est, faciens carbonem ignis congeres super caput eius. Illi carbones secundum glo. sunt uel seruo charitatis, ad quam amplius incitantur. Vel amor spiritus Sancti, ad quem
- Eccl. 11.** inimicus tuus ciba illū, si sitit, potū da illi, hoc est, faciens carbonem ignis congeres super caput eius. Illi carbones secundum glo. sunt uel seruo charitatis, ad quam amplius incitantur. Vel amor spiritus Sancti, ad quem

SERMO II.

142

quem inflammantur. Vel ardor pœnitentiæ ad quem pronocantur.

Eadem dominica in passione. Sermo secundus. In quo Iudeorum magna malitia. Christique magna patientia insinuat.

Uerunt lapides iudæi ut iacerent in eum, Iesus autem abscondit se, & exiit de templo. Omnia quæ uerebat, & ad nostram uilitatem conuertebat, & ad nostram instructionem. Si enim dicebat uerba, conuertebat ea ad nostram instructionem. Si faciebat miracula, conuertebat ea ad nostræ fidei confirmationem. Si præbebat exempla, conuertebat illa ad nostram informationem, sicut patet hic quando dicitur quod iudæi furentibus se absentauit, dans nobis exemplum, quod & nos similiter faciamus. In uerbo ergo præmissis duo tanguntur. Primum est iudæorum magna malitia, qui Christum uoluerunt lapidare. Secundum est magna Christi patientia, quæ eis uoluit cedere. Circa primum sciendum quod iudæi quatuor modis Christum pati uoluerunt. Primo enim eum uoluerunt occidere cum adhuc esset paruulus, scilicet tempore Herodis. Secundo uoluerunt eum de quodam montis supercilio præcipitare, ut sic contracto cerebro & caecitate colliso moreretur sicut habetur. Tertio uoluerunt ipsum lapidare sicut patet hic. Quarto uoluerunt ipsum crucifigere, & crucifixerunt. Multi autem sunt qui hodie istis quatuor modis Christum occidunt. Primo eum est adhuc paruulus. Christus enim paruulus est in illis qui de nouo ad pœnitentiam conuertuntur. De quibus dicitur. Filioli mei quos iterum parturio donec formetur Christus in uobis. Illi igitur qui de nouo ad pœnitentiam conuersos scandalizant, uel ab ipsa pœnitentia reuocant. Christum paruulum in eorum cordibus occidunt. Contra quos dicitur. Qui scandalizauerit unū de pusillis istis qui in me credunt, expedit

Primum: Iudæi quatuor modis Christum pati uoluerunt. Luc. 4. Gal. 4. Mat. 18.

dit ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius, & de
 mergatur in profundū maris. Alij sunt scilicet qui Chris-
 tum precipitant, & caput sibi frangunt. Isti sunt hereti-
 ci. Nam sicut dicitur, Caput Christi est Deus. Heretici
 igitur qui Christum Deū esse nō credunt, caput sibi autē
 runt. Alij ipsum lapidant. Isti sunt qui malas cogitatio-
 nes & voluntates habere non cessant. Quælibet. n. mala
 cogitatio, & mala voluntas, est vnus lapis quem in Chris-
 tum mittunt. Beda. Quot quot malas cogitationes quo-
 assumit, quasi tot lapides Christo immittit. Alij sunt qui
 Christū crucifigunt. Isti sunt qui iterū ad peccatū redi-
 unt. De quibus dicitur. Rursum crucifigentes sibi meritis
 lulum Dei. Amb. Quid est Iesus nisi veritas, pax, & mi-
 sericordia? Qui igitur p. falsitate relinquit veritatē, & p. cupiditate
 dirumpit & odit pacem, & pro aliquo p. crimine occu-
 rat iustitiam, nihil aliud dicitur facere, quā lapidare, &
 crucifigere, & occidere Christum. In hoc autem q. no-
 daei in Christum lapides voluerunt immittere, videtur
 pilam pōtis inchoasse. Nō Christus dicitur pōtis. Im-
 tem faciens. In epistola autē agitur de ponte cū cruce. Chri-
 stus assistēs pōtis. i. faciēs pontē. In Evangelio autē agitur
 tur de pila. Tunc enim iudæi pilā fecerūt, qn lapidant
 Christū miserūt. Sed in passione crux posita est sup. pilā
 & sic nobis pons factus est. Mundus. n. iste erat tanq. nauis
 rapidus, & tāquā mare periculosum, in quo oēs ho-
 micidabantur. Sed contra istud naufragium dedit nobis
 Christus triplex adiutoriu. In nauē, tabulā, & pōtē. Nauis
 enim innocentia est, in qua positus fuit Adā. Sed illa nauis
 fraeta fuit, quādo ipse peccauit. In hac nauis fuit beata
 ta uirgo q. nauis integra & saluis mercibus ad portū p. uenit,
 disti peruenit. In hac nauis sunt oēs pueri baptizati, quos
 diu seruāt innocentia baptismalem, sed q. fere oēs frangunt
 gunt nauē baptismalis innocentie, iō Deus parat nauē
 lam penitentie. Nā secundum Hiero. penitentia est nauis
 ma tabula post naufragiū. In hac tabula penitentia fuit
 Maria Magdalena, q. cū illa tabula ad portū paradisi p. uenit,
 ait, immo & multas uirgines, quæ erāt in nauis innocentie
 tran-

transcendit, & quantum ad meritum, & quantum ad p. re-
 mium. Ber. Sicut Deus non priuabit bonis eos, qui am-
 bolant in innocentia, ita non priuabit bonis eos, qui am-
 bolant in penitentia. Quia uero sunt multi qui frangūt
 nauem innocentie, & qui p. dunt tabulā p. n. iō Deus ter-
 tiū adiutoriu p. parauit. I. pontē passionis suæ. iste pōs ho-
 mianus est in trabiū & tabularū suppositione. Tunc igitur
 quatuor trabes superinducte sunt. Quartum prima fuit de
 palma. Secunda de oliua. Tertia de cedro. Quarta de cy
 presso. De his em lignis crux facta fuit. Deinde sup has lignis fa-
 ctas posita est tabula. i. caro Christi purissima. q. qua-
 tuor clauis fuit confixa, & sic factus est pons. Ideo Chri-
 stus bene dicitur pontifex. i. pōtem faciens. Nihilominus di-
 citur pontifex triplici de causa. Primo propter habitum
 Christus dicitur
 Pontifex
 triplici
 de causa.
 Habuit enim amictū, qn fuit uelatus. Habuit albā qn ad
 Pontifex
 triplici
 de causa.
 habuit fuit ductus, & ab eodē alba veste fuit indu-
 ctus. Habuit planetā, qn purpura a militibus fuit circun-
 datus. Habuit cingulū & stolam, qn ad columnam fuit li-
 gatus. Habuit manipulum, quādo in manibus fuit clauis
 confixus. Habuit mitram, quando spinis fuit coronatus.
 Habuit baculum pascoralem quando arundo fuit sibi da-
 ta in manibus. Habuit sandalia, qn habuit clauos in pedi-
 bus. Secundo dicitur pontifex propter unctiois mysteriu, ip-
 se enim fuit unctus, iuxta illud psal. Vnxit te Deus Deus
 oleo letitie p. confortibus tuis. Olim quidē deus
 erat homini durus, sed Christus est unctus, ideo factus
 est sed factus est letus, ideo dicitur, oleo letitie. Olim de-
 us sua erat auarus, sed in Christo factus est largus,
 ideo dicitur, p. confortibus tuis. Redit enim sibi spi-
 ritus sine mensura de cuius plenitudine omnes accipi-
 unt. Tertio dicitur pontifex propter officiu, quod qui
 Pontifex
 triplex of-
 ficiū.
 & Christus pro nobis orauit multipliciter, nam ora-
 uit pro nobis. Non pro eis rogatum, sed pro illis qui cre-
 dituri sunt per uerba illorum in me. Orauit lachrymis.
 Cum

Heb. 5. Cui clamore ualido & lachrymis offerens exauditus est pro sua reuerentia. Orauit sanguine. Accessistis ad sanguinis asperionem melius loquentem q̄ Abel. Orat et quotidie cicatricum representatone, quia eas quotidie patri representat. Intrauit Iesus in ipsum cœlum ut appareat vultui Dei pro nobis.

Heb. 9. Secundum officium pontificis est sacrificium offerre, & illud Christus habuit qui seipsum pro nobis in sacrificium obtulit. Per spiritum sanctum seipsum obtulit in maculatum Deo. quando autem sacrificium offerebatur igne accedebatur, & ipse fuit accensus igne amoris quo ad animam. De quo igne dicitur. Ignem ueni mittere in terram & cæt. Isto igne fuit totus accensus. Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat

Zuc. 12. quis pro amicis suis. Fuit accensus igne doloris quo ad corpus & animam. O uos omnes qui transitis per vias,

Io. 15. & c. Fuit accensus igne passionis, quo ad carnem suam. Ignem me examinasti & non est inuenta in me iniquitas. Tertium officium pontificis est præbendas distribuere, & ipse præbendas distribuit. sicut Ambro. dicit in hęc

Thren. 1. verba. Actor humani generis in cruce extensus, patris officia diuidebat, persecutionem Apostolorum, patris discipulis, corporis iudæis, patri spiritum, virgini parthenymphum, latroni paradysum, peccatoribus infernum, Christianis penitentibus crucem penitentię delegantem.

Secundū Secundo in Christo fuit magna patientia in hoc quod iudæis furentibus se absentauit. In hoc dat nobis exemplum ne inmiscamus nos rixis, sed homines rixosos, &

Hominū contentiosos declinemus, maxime quando ex nobis genū. *iri* correctionibus peiores fieri uidentur. Sunt enim quidam sicut cera mollis. Alii sicut lapides. Alii sicut spinæ pungentes. Cera mollis si tangitur statim cedat, & seduci permittit, sic etiam sunt multi qui ita molles fuerunt quod quando tanguntur, id est reprehenduntur. statim obediunt & ad omne opus bonum se ducunt. statim obediunt & ad omne opus bonum se ducunt. statim obediunt, in quorum persona dicit. Factum est cor meum tanquam cera liquefcens. tales sunt cępi

admonendi, quia sicut dicit Chryso. Iustus si admonitus non fuerit, per negligentiam euanescit. Alii sunt sicut lapides, lapis enim si tangitur non cedit, tamen non lædit, sed in sua duritia persistunt. Cor eius indurabitur quasi lapis, unum tamen bonum habent, quia contra se reprehendentes non mouentur, nec uerba iniuriosa eis dicuntur sepe admonendi sunt & reprehendendi, quia sepe mollescunt cum reprehenduntur & corriguntur, quia

Lapides excuantur aq̄. sicut enim lapides ex frequentatione aquæ excuantur, sic multotiens homines sicut spinæ, nam si spinæ tanguntur non cedunt, insuper puniunt, sic sunt multi, qui quando reprehenduntur non corrigunt, & insuper se reprehendentibus uerba conuuliosa inferunt, & ideo oportet qui uolunt tales homines spinosos reprehendere, prius se arment forti paciētia. i. dominicę passionis memoria, & charitate succelsa.

De ista triplici armatura dī. Præuaricatores quasi spinę tanguntur uniuersi, q̄ non tolluntur manibus, & si quis tangere uoluerit armabitur ferro & ligno lanceato. Si quis igitur tales reprehendere uoluerit, debet se armare lorica ferrea. i. impenetrabili paciētia, ideo dī. Armabitur ferro. Debet se armare dominicę passionis memoria dī. Ligno lanceato. Christus. n. fuit lignū de quo dicitur. Erat tanquam lignum quod plantatū est secus & c. *Psal. 1.*

Et lignū fuit læceatū. i. in cruce lancea perforatū. Debet se armare succelsa charitate, ut sic omnia uerba maledicta ab illis spinosis prolata igne charitatis comburantur, & ad nihilam redigantur. sicut uidemus in spinis quæ igni impostæ comburuntur & annihilantur. ideo dicitur. Igneque succelsa comburentur usque ad nihilum.

2. Re. 23. *Psal. 1.*

Feria secunda quinta hebdomadae, quadragesima Sermo primus. In quo Iudaeorum peruersio, sapiens Christi responsio, Stulta eorum interrogatio, benignaque Christi inuitatio manifestatur.

Io. 7. **M**iserunt principes & pharisei ministros ut apprehenderent Iesum. Sicut dicit Ioannes supra in mendacitate. Multi de turba crediderunt in Christum & dicebant hic facit? Et ideo contra phariseos qui Christum perquebatur murmurabant. Quod audientes pharisei accidia comoti, non sunt ausi ut personaliter ad Christum accederent timore turbatum, ad ipsum capiendum, sed miserunt ministros, quia tales personae pro leui precio periculo se exponunt. In isto ergo Euangelio quatuor describuntur primo magna Iudaeorum peruersio cum dicit. Miserrunt principes. Secundo sapiens Christi responsio cum dicit. Modicum tempus vobiscum sum. Tertio stulta Iudaeorum interrogatio cum dicitur. Quid hic iturus est, quia non inuenimus eum. Quarto benigna Christi inuitatio. cum ait. **Primum.** quis sitit veniat ad me & bibat. Circa primum notandum quod Iudaei saepe Christum multipliciter comprehendere conuerunt, aliquando in persona sua sicut hic, aliquando in sermone suo. Ab eunt pharisei consilium inierunt, ut apprehenderent Iesum in sermone, aliquando in opere suo. **Eiusdem** homo habens manum aridam, & obseruabant eum, si laborem curaret, ut accusarent illum, aliquando in iudicio. **Mat. 22.** Adducunt Iudaei & pharisei mulierem in adulterio deprehensam. Et sequitur, hoc autem dicebant tentantes eum, ut possent eum accusare, aut de immiserordia, si iudicaret ipsam lapidandam, aut de iniustitia, si diceret eam lapidandam non esse, quia tunc contra legem iudicaret. **Mat. 3.** Christus contra illud quod volebant eum capere in persona, ostendit magnam potentiam. Vnde dicit. Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Chryl. q. d. Quid festinat

me interficere, parum expectate tempus, quod mihi vultis facere, facturi estis, sed non modo, quia nolo. Contra illud quod volebant eum capere in sermone, ostendit magnam potentiam dicens. Reddite quae sunt Caesaris Caesari. Contra illud quod volebant eum capere in opere, ponit interpretationem uerba dicens. licet sabbatis benefacere, an male? animam saluam facere, an perdere? Contra illud quod volebant eum capere in iudicio, ostendit simul in iudicio & iustitiam, cum dicit. Qui sine peccato est uestrum, primus in illa lapidem mittat. & suam misericordiam subdit, cum dicit. Nec ego te condemnabo, uade & amplius noli peccare. Circa secundum notandum quod pharisei faciebant Christum querere, & volebant ipsum apprehendere, & ad utrumque respondit Christus. nam ad illud quod ipsum faciebant querere dixit. Queretis me, & non inuenietis, hoc fuit secundum Augustinum Christi ascensionem, quando multi Iudaei compuncti ad praedicationem Apostolorum crediderunt. Vnde dicit Augustinus. Viderunt Christum suo scelere morientem, & crediderunt in Christo suis sceleribus ignoscentem. Et quousque biberunt sanguinem quem effuderunt, de sua salute desperauerunt. Secundum autem Chryl. hoc fuit quando ciuitas eorum capiebatur. probabile est enim ut dicit, tunc eos meminisse Christi, & miraculorum eius, ut eius praesentiam quaererent, & ideo dicit, quaeritis me, & non inuenietis. Istud autem quotidie accidit, quia multi Christum quaerunt & non inueniunt, ex eo quod non quaerunt ubi quaerit, sed ubi non est. Christus enim non est in deliciis, nec in diuitiis, nec in honoribus. & ideo ibi non inuenitur. Non inuenitur in terra stauiter uiuentium, hoc quantum ad Iueniunt. delictiosos, abyssus dicit, non est in me, hoc est quantum ad auaros, quorum cupiditas non habet fundum, & mare loquitur, non est mecum, hoc est quantum ad superbos, qui semper sunt tumidi, & inflati. Inuenitur autem in humilitate, paupertate, & asperitate, quia ibi est. Ista enim tria, ubi inuenitur. Christus in hunc mundum ueniens secum portauit, & cum istis nasci uoluit. Inuenietis infantem. Ecce quanta humilitas pannis inuolutum. Ecce quanta paupertas, & positum

in praecepto. Ecce quanta asperitas. Ad illud autē quod iudaei uolebant eum apprehendere & capere. Christus respondit, ubi sum ego, uot nō potestis uenire, & est ubi sum ego immutabilis. unum cum patre, non autem secundum gloss. dixit non poteritis, sed non potestis, tales enim erant tunc, qui non possent, sicut & alibi dixi. Petro, non potes me sequi modo, sequeris autem postea, quamuis aut Christus dicat, ubi sum ego, uos non potestis uenire, tamen de ministris suis dicit. Voi sum ego, illic & minister meus erit. Christus autē ē in dextera Dei sedens. Et dominus quidem Iesus postquam loquutus est eis, assumptus est in caelum & sedet a dextris Dei. Est Iesus Christus in gloria est Dei patris. Est in lumine Dei & Tim. 6. Lucem habitat inaccessibile. Ministri ergo Christi erunt in dextera Dei, quia pater dextera suae potentiae aeternitate conseruabit. erunt in lumine Dei, quia filius lumine sapientiae suae eos illuminabit, erunt in gloria Dei, quia spiritus sanctus dulcedine suae suauitatis glorificabit eos. Peccatores autem erunt in dextera Dei, sed sub pedibus Dei. Tres enim tenebunt pedes suos ad gulam damnatorum, scilicet Deus. Psalm. Ponā inimicos tuos

Iob. 18. scabellum pedum tuorum. mors perpetua. Calcet super eum quasi rex interitus. & tota congregatio sanctorum. Calcabitis impios cum fuerint cinis sub planta pedum uestrorum, non erunt etiam in lumine Dei, sed

Mat. 22. in tenebris inferni. Ligatis manibus & pedibus. in tenebras exter. nec erunt in gloria Dei sed in poena aeterna. Ibi aut hi in supplicium aeternum. Circa tertium notandum quod iudaei prophetauerant ignorantē quādo dixerant? Quo tunc iturus est, quia non inueniētiū eum? Nunquid in dispersionem gentium iturus est, & docūrus gentes? Verum quidem dixerunt, sed ignorantē dixerunt, quia Christus per Apostolos gentes docuit, & ad fidem conuertit. Totum quidem genus humanum erat in tenebris ignorantiarum, & in profunditate ueriorum Deus enim tenebat in caelo ueritatem suam, &

misericor

misericordiam suam, iuxta illud psalmus. Deus misericordia tua in caelo, & ueritas tua usq; ad nubes. Tandem Deus ueritatem, i. ueram sui cognitionē in terram misit, & eam in quodam angulo, id est in iudaeorum populo occultauit, iuxta illud. Notus in iudaea Deus, in

Ps. 75. Israel magnam nomen eius, gratiam tamen suae misericordiae per quam omnes reconciliaret, & in gloriam eos reciperet, eis non dedit. Christus autem utrumq; se Christus cum portauit, scilicet gratiam, & ueritatem, ita quod & quae secundum ueritatem, ueram cognitionem de Deo gentibus dedit, & per gratiam eos reconciliauit sibi. De his duobus dicitur Lex per Moysen data est, id est cognitio ueritatis Dei data est per Moysen, scilicet populo iudaeorum, sed gratia & ueritas per Iesum Christum facta est, quia Christus dedit gratiam reconciliatam, & ueritatem illuminatam. Circa quartum notandum quod Christus ad aquam gratiae suae nos inuitauit dicens, Si quis sitit ueniat & bibat. Aug. si sitimus ueniamus non pedibus, sed affectibus, nec migrando, sed amando. Ad istas aquas nos uocat Deus per Esaiā dicens. Omnes sitientes uenite ad aquas. & qui non habetis argentum, properate, emite, & comedite, uenite emite absque argento & asque ulla commutatione, uinum & lac. quare appenditis argentum non in panibus, & laborem uestrum non in satuitate? Dominus uocat sitientes illos qui sunt uacui ab amore mundi, & aquas uocat amorem Dei. tales enim debent uenire ad aquas gratiarum. ideo dicit, Omnes sitientes uenite ad aquas. Aug. Si habitat in te amor mundi, non est quo intret amor Dei. uas es, si plenus es, funde quod habes ut recipias quod non habes, funde amorem seculi, ut implearis amore Dei, sequitur. Et qui non habetis argentum, properate emite, & comedite. Per argentum intelligitur terrena substantia, uel eloquentia, siue uerbis intelligentia, si ergo sunt aliqui qui non habent argentum temporalis substantiae nec humanae facundiae, nec profundae intelligentiae. saltem properent, emāt & comedant, properent per desinam

Quartū.
Christus
ad gratiam
quomodo uocatur.
Esa. 55.

derium & uoluntatem, emant per feruentē orationem, & comedāt per deuotam meditationem. Sequitur, Venite emite absq; argento. s. mundanæ eloquentiæ, uel profundæ intelligentiæ, & absq; ulla cōmūtatione palis substantiæ, uinum & lac. Per uinum intelligitur iocūditas

Notandū

mentis, per lac puritas corporis, emite ergo uobis orationes & desideria, spūalem iocūditatē in mente, & puritatem in carne. Vel per uinū & lac intelliguntur dux natura in Chfo. nam per uinū intelligitur eius diuinitas iocūditissima. Psalm. Vinum letificat cor hominis, per lac intelligit eius humanitas purissima. Debemus ergo emere per desideria & orationes, uinum & lac. i. ut nos possimus in cœlesti gloria contemplari eius diuinitatē & uidere eius humanitatē, quia in ista contemplatione & uisione consistit tota beatitudo sanctorū, & tunc uerificat

Can. 5.

illud quod dicit sponsa. Bibi uinum cū lacte meo. sequitur. Quare appenditis argentum nō in panibus & laborem ustrum, non in saturitate? Multi sunt qui argentū. i. eloquentiam uel ingenium appēdunt & ponunt nō in panibus. i. non in uera scientia, quæ habet animam reficere,

Mat. 10

iuxta illud. Non in solo pane uiuit homo, sed in omni uerbo quod procedit ex ore Dei, & laborem suum & studium suum non ponunt in saturitate, quia discunt scientias lucratiuas, quæ animam non satiant, sed euacuant, non adducunt saturitatem, sed uanitatem.

Madē secunda Feria quinta hebdomadae quadragesimæ. Sermo secundus. De gratia, quomodo quilibet potest eam recipere, & quomodo Deus, nedum gustum gratiæ, sed & plenitudinem & consuetudinem dare pollicetur.

Siquis sitit ueniat ad me & bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura. flumina de uentre eius fluent aquæ uiuæ. Ista aqua uiua quæ Christus uult dare sitientibus, non est materialis, sed spiritalis, sicut innuendiate subditur. Hoc autem dicbat de spiritu quem accipere

pruri erant credentes in eum. Magnum est habere potentiam receptiuam gratiæ, maius est habere aliquem gustum gratiæ, maximum est habere plenitudinem gratiæ, & per maximum est habere perseverantiam gratiæ. Ihas quatuor differentias ponit dominus in uerbis præmissis.

Primo enim ostenditur quod quilibet habet poteriā receptionem gratiæ, quia in potestate cuiuslibet est uenire ad fontē gratiæ, iō dicit, si quis sitit ueniat ad me. Secundo promittit dare gustū gratiæ cum subdit, & bibat. Tertio promittit dare plenitudinem gratiæ, cum dicit, flumina de uentre eius fluent. i. de corde eius. Quarto promittit dare continuationem, & perseverantiam gratiæ, cū subdit, fluent aquæ uiuæ. Circa primum notandum, quod homines tam boni quam mali, habent potentiam receptionem gratiæ, soli autem damnati ista potentia carent. Nō enim ad istum fontem possunt uenire, nec de ipso fonte etiam minimam guttam haurire, ad fontem quidem uenire non possunt, quia habent ligatas manus & pedes & sunt in tenebris. Ligatis manibus & pedibus mit. cum in tenebras exteri. Non igitur possunt uenire, quia habent ligatos pedes. Nec etiam possunt se dissoluere, quia habent ligatas manus. Nec etiam sciunt uenire, quia sūt in tenebris, damnati habent ligatas manus, quia nullum bonum uelle, uel desiderare possunt, uel facere, sunt in tenebris, quia nullū bonum possunt intelligere, sunt in tenebris exterioribus, quia nullum bonū possunt sperare, sed sunt extra spem omnē salutis Dato etiā quod ad fontē possent uenire, tamē de illo fonte nec modicā guttam gratiæ possent haurire, sicut patet in illo diuice, qui modicam guttam aquæ, id est gratiæ refrigerantis petiit, & tamen obtinere non potuit. Si ergo dæmones uel damnati haberent istam potentiam receptiuam gratiæ, ad momentum unius horæ, ita se disposerent, quōd ad istum fontem uenirent, & aquam gratiæ obtinerent. Miseri autem peccatores, quādo cunq; uoluerint uenire possunt, & tamē uenire contemnūt. Ite. n. fons omnibus patet tū bo

Primum.

Dānati gratiam recipere non possunt.

Mat. 22.

Gratia fons omnibus patet

Zac. 13. Quisquam malis, de quo fonte dicitur. Erit fons patens domini David & habitantibus Hierusalem in ablutione peccatorum, & menstruatæ. Per David qui interpretatur manu fortis, intelliguntur actiui. Per Hierusalem quæ interpretatur uisio pacis, intelliguntur contemplatiui, nomine autem peccatoris, intelliguntur illi qui habent peccata spiritualia. Per menstruatam autem qui habent peccata carnalia. omnes enim isti in isto fonte bibere debent, scilicet actiui, ut amplius roborentur. Cōtemplatiui, ut dulcius contemplantur, & omnes peccatores, ut a sordibus mudentur. Circa secundum notandum quod dominus seruis suis dat gustum gratiæ, & ille gustus est tantæ uirtutis, quod extinguit sitim omnium mundanorum, est tantæ dulcedinis, quod in dulcedinem cōuertit supplicia tormentorum, est tantæ suauitatis quod animam excitat ad desideria supernorum, quod enim eius uirtus extinguit sitim mundanorum, patet in Magdalena quæ do extinxit in ea sitim carnalis concupiscentiæ, in Mattheo sitim auaritiæ, in Paulo sitim superbiæ & mundaniæ gloriæ, in Iacobo & Ioanne extinxit amorē domesticum & amorem propriū, nam sicut dicitur. Vidit Iesus Iacobum & Ioannem in naui enim Zebedæo patre eorum & uocauit eos. Illi autem mox ut senserunt gustū diuine gratiæ, reliquerunt amorem terrenum, & patrē dimiserunt in naui, & sic reliquerunt amorem domesticum, & secuti sunt Christum, nō seipsos, nec proprias uoluntates, & sic reliquerunt amorem proprium. Aug. Qui bibere rit de fluuio paradisi, cuius gutta maior est oceano, restat ut in eo sitis mundi penitus extincta sit. Quod autem dulcedo eius tormēta & supplicia uertat in dulcedinē, patet in Stephano, qui lapides torrētis fecit dulces. Iuxta illud. Lapidēs torrētis illi dulces fuerunt. In Andrea Crucis supplicium uertit in gaudiū. Vnde dixit alloquens ipsam Crucē, securus, & gaudens uenio ad te. In Laurentio ignis incendium uertit in refrigerium. Vnde dixit Decio: Disce miser, quia carbonēs tui mihi præstant refrigerium, tibi autem parant æternum incendium. In

Secundū
Gratia,
gustus ex
tinguit si
tim.

Mat. 4.

Gratia ef
fectus. 2

Apoſto-

Apoſtoli, omnes contumelias uertebatur in gloriam. Hæc Apoſtoli gaudētes a conspectu concilii, quoniā digni haberi sunt pro nomine Iesu contumeliā pati, quod uerō eius suauitatis faciat desiderare cœlestia dicitur. Vbi Petrus aqua spiritus sancti potatus, & quodāmodo ebrius effectus, dixit. Domine bonū est nos hic esse. si uis, faciamus hic tria tabernacula. Dicitur autem tabernaculū a taberna, uolebat enim Petrus, quod ibi essent tres tabernæ, in quibus uinum spiritus sancti uenderet, ita quod pater haberet suā tabernā, filius suam, & spiritus sanctus suam. In Gratia taberna autem patris uenditur uinum forte, id est gratia triplex. corroborans, quæ habet animam in dono confirmare. in taberna filii uenditur uinum clarum, id est gratia illuminans, quæ habet animam in agendis dirigere, & illuminare. In taberna spiritus sancti uenditur uinum dulce. i. gratia dulcorans quæ habet animam cœlesti dulcedine adimplere. Circa tertium notandum, quod Christus uiris perfectis dat spiritum sanctum in magna plenitudine, ideo dicitur, flumina de uentre eius fluent aquæ. Voca- tur spiritus sanctus flumen secundum Chryso. quia sicut flumē nec reuertitur nec stat, sed semper currit, sic & il- li, qui habent spiritum sanctum, non reuertuntur ad peccatum, nec stant per ocia, sed semper currunt ad fortia. De isto flumine dicitur. Mensus est mille cubitos & traduxit me per aquam usque ad talos. Rursumque mensus est mille, & perduxit me usque ad genua. Rursumque mensus est mille, & perduxit me per aquam usque ad renes. De hoc etiam flumine dicitur. Spiritus domini uelut torrens inundans usque ad medium colli. Quidā ergo in hoc flumine introducuntur usque ad talos, quidā usque ad genua, quidam usque ad renes, quidam usque ad collum. In talis autem est corporis supportatio, in genibus deambulatio, in renibus uiget concupiscentia, a collo procedunt uerba. Illi ergo in flumine spiritus sancti introducuntur usque ad talos, qui fortes sunt ad supportandum aduersa. Psalmus. Spiritu oris eius omnis uirtus eorum. Illi introducuntur usque ad genua, qui

Act. 5.

triplex.

Spiritus

flumē uo

catw.

Eze. 47.

Esa. 30.

T 4 Ius

- Eze. 1.** sunt magnanimes ad aggrediendum opera uirtuosa. Vbi erat impetus spiritus illic gradiebantur. Illi introducuntur usque ad renes, in quibus extinguuntur omnia desideria carnalia. Grego. Gustato spiritu desipit omnis caro. Illi introducuntur usque ad collum, qui habent utilia uerba. Non enim uos estis, qui loquimini, sed spiritus sanctus. Circa quartum notandum, quod spiritus sanctus dicitur aqua uiua, quando scilicet quis habet gratiae continuationem & perseverantiam. Sine hac enim nihil ualerent praecedentia. Bern. in epistola ad Eugenium papa. Tolle perseverantiam, nec obsequium mercedem habes, nec beneficium gratiam, nec laudem forritudo. Iste autem fluvius aquae uiuae specialiter fuit in caelo. De quo dicitur. Ostendit mihi fluvium aquae uiuae splendidum, tanquam cristallum procedentem de sede Dei & agni, & in medio plateae Hierusalem. Ex quibus uerbis habetur, quod iste fluvius spiritus sancti dabit facietatem resicienti, id uocatur flumen. In praesenti enim uita sancti uiri bibunt aquam spiritus sancti ad mensuram. Aquam in mensuram bibes. In futuro autem in isto flumine erunt, & sine mensura bibere poterunt. Bibite amici mei, & inebriamini charissimi. Serui Dei in praesenti sunt amici Dei, in futuro erunt charissimi. Amici ergo bibunt, quia spiritus sanctum habent ad mensuram. Sed charissimi erunt ebrii, quia ipsum habebunt sine mensura. Secundo iste fluvius habet emanationem, ideo dicitur aquae uiuae. Fluvius aquae mundi deficit, sed fluvius spiritus sancti, deficere non ualebit. Me dereliquerunt fontem aquae uiuae, & foderunt sibi cisternas dissipatas, quae continere non ualent aquas. Mundus est sicut cisterna perforata, quia amor eius deficit cito. Spiritus autem sanctus est aqua uiua, quia amor eius nunquam deficit, quod enim amor mundi cito deficit, dicitur. Mundus transiit & concupiscentia eius, quae autem
- Io 2.** amor spiritus sancti non deficit dicitur. Charitas nunquam excidit. Tertio habet claritatem resurgentem, ideo dicitur. Splendidum tanquam cristallum. Fluvius amoris mundi est turbidus, & ideo facit animam turbidam, & feda.
- Mat. 10.** Spiritus sanctus.
- Mar. 11.** S. aqua uiua dicitur.
- Apo. 17.**
- Eze. 4.**
- Can. 5.**
- Hier. 2.**
- 1. Co. 13.**

dam. Quid tibi in uia Aegypti ut bibas aquam turbidam? Hier. 2. Fluvius uero amoris Dei est clarus, & ideo facit animam claram, & pulchram. Clara est & quae nunquam marcescit Sap. 6. sic sapientia. Implebit animam tuam splendoribus. Quar. Esa. 58. tu habet suauitatem afficientem, ideo dicitur. Procedentem de sede Dei & agni, hoc est de contemplatione Dei, & eius diuinitatis, & uisione humanitatis. Ex qua uisione & contemplatione, causatur tota dulcedo & suauitas sanctorum. Fluvius autem mundi habet aquas amaras. Amara erit potio bibentibus illam. dicitur quod populus non poterat bibere de aquis Marath, Marath enim interpretatur amaritudo peccati, & signat mundum in quo sunt multae amaritudines peccatorum. Fluvius autem spiritus sancti habet aquas dulces. Spiritus meus super mel dulcis, & hae. mea super mel & fauam, qui edunt me ad huc esu. & qui bi. me ad sitient. Quinto habet praesentiam assistentem, quia fuit in medio plateae Hierusalem. Mundus dat suas consolationes cum magno labore, quia oportet, quod homo ultra mare uadat, & labores multos sustinet, ut diuitias, & consolationes mundanas acquirat. Sed fluvius spiritus sancti, & in praesenti uita fluit ad ostium uoluntatis, & in futuro fluit in medio ciuitatis celestis. Et quilibet sine labore potest inde haurire. Manda tam, quod ego precipio tibi, non supra te est, neque procul positum, neque trans mare, ut causeris & dicas. Quis est nobis trans fretare poterit mare, & illud ad nos usque deferret? sed iuxta te est ualde in ore tuo, & in corde tuo ut facias illud. Fluit etiam ad ostium nostrae uoluntatis. Ego sto ad ostium, & pulso.

Seria tertia quinta hebdomadae quadragesimae, sermo primus. Quomodo aliqui Iudeorum erant malitiosi, aliqui uanagloriosi, & aliqui formidolosi.

Ambulabat Iesus in Galileam. Sicut patet in Io. 7. isto Evangelio inter Iudeos quidam erant malitiosi, qui scilicet Christum occidere uolebant. De

De quibus dicitur in principio Euang. Ambulabat Iesus in Galileam. Non enim volebat ambulare in Iudæa quia quærebant Iudæi eum interficere. Secundo erant quidam uanagloriosi, qui mundi gloriam quærebant, sicut erant quidam propinqui Christi, qui dixerunt et Transi hinc, & uade in Iudæam. Tertio erant quidam formidolosi, qui scilicet in Christum credebant, sed propter metum Iudæorum cum confiteri non audebant, quibus dicitur. Quidam enim dicebant, qui bonus es, alij autem dicebant non, sed seducit turbas. Nemo tamen, scilicet illorum, qui in presenti credebant, palam quæbatur de illo, propter metum Iudæorum. Inter istos malitiosos, uanagloriosos, & formidolosos erat Christus in medio constitutus. Circa primū, duo dicuntur, quod Christus in Galileam ambulabat, & quod in Iudæam ire nolebat. Galilea autem interpretatur terra migratio, siue uolubilis. Et signat presentem uitam, quæ est uolubilis & transitoria. In qua uolubilitate Christus nobiscum fuit, & idem in Galileam cum discipulis suis ambulauit. Post resurrectionem autem discipulos suos in Galileam præcessit.

Mar. ul. Præcedam uos in Galileam, quia iam cum eis in uitæ mutabilitate non fuit. Postquam enim in baculo crucis flumen nostre mortalitatis tranfluit, omnem mutabilitatem abiecit. In baculo meo tranfluit Iordanem istum. Ille

Gen. 32. humana autem fluius mutabilitatis humanæ, triplicem habuit mutabilitatis statum. In primo quidem stabat & paratus erat stare & fluxu rati stare. Et hoc fuit in prima hominis conditione, quando homo habuit in potestate mori, & non mori. In secundo autem statu non stat nec reuertitur, sed semper fluit. Iuxta *2. Re. 14.* illud. Omnes morimur, & quasi aquæ dilabimur in terram, quæ non reuertuntur. In tertio autem statu iste fluius reuius reuertetur, quia omnes qui fluxerunt per mortem, reuertentur per resurrectionem. Et tunc iste fluius semper

Christi stabit, quia nullus de cætero morietur. Possumus igitur *status tri* dicere, quod Christus in isto triplici statu fuit. Nam uitæ *plex.* tute diuinitatis potuit mori & non mori. Iuxta illud. *Ioan. 10.* testatem habeo ponendi animam meam & iterum sumere

Etiam. In quantum autem homo mortalis fuit, in secundo statu fuit, quia idem nasci uoluit ut moreretur. Idem in sua uoluntate magi sibi myrrham obtulerunt, ad inuentionem, quod homo mortalis erat, quia tunc corpora mortuo condabantur cum myrrha. In quantum autem a mortuis resurrexit, fuit in tertio statu. Christus resurgens a mortuis iam non moritur. Secundo dicitur, quod noluit in Iudæam ire. Et subditur causa, quia quærebant eum interficere. Subtrahebat ergo suam presentiam a Iudæis, ut non interficerentur. Et dicitur triplici de causa, scilicet ratione sui, nostri & Iudæorum. Primo ratione sui, quia noluit adhuc a Iudæis occidi, ex eo quod nondum uenerat tempus passio eius. Iuxta ab ipso electum. Unde respondet illis, qui suadebant ut in Iudæam iret. Tempus meum nondum aduenit, ut in Iudæam iret. Tempus autem &c. Secundo ratione nostri, ut nobis exemplum daret, & aliquando persecutores possumus declinare. Istam rationem ponit beatus Aug. dicens. Poterat dominus inter Iudæos ambulare & non occidi ab eis. Hanc enim potentiam, quando uoluit demonstrauit, sed infirmitati nostre præbebat exemplum. Non enim ipse perdidit potestatem, sed nostram consolabatur fragilitatem. Futurum enim erat, ut aliquis fidelis absconderet se, ne a persecutoribus inueniretur, & ne illi pro crimine habulum obiceretur. præcessit in capite, ut in membris confirmaretur. Tertio ratione Iudæorum. Hanc rationem assignat Theophilus dicens. Nolebat in Iudæam ambulare. Vanum enim reputabat in medio inimicorum manere, & magis ipsos ad odium incitare. Circa secundum notandum, quod Christus quosdam habebat cognatos secundum carnem, qui more Iudæorum fratres dicebantur, qui tamen de numero Apostolorum non erant, nec adhuc in Christum credebant. Isti enim erant cupidi inuidie gloriæ. Erat autem tunc in proximo dies festus Iudæorum scenophegia. Et dicitur scenophegia a scenos, quæ est umbra, quia tunc Iudæi in umbraculis habitauerant. Isti igitur cognati Christi uolebant, quod Christus ad illud festum ascenderet, & ibi gloriam suam manifestaret.

Rom. 6.

Christus presentiam suam a Iudæis subtrahit, ut triplici de causa.

Et

Et imponebant Christo tria, secundum Chrysostomum, scilicet for-
midinem, amorem glorie, & quia non erant uera multa
miracula, quae de ipso dicebantur. Nam in hoc, quod dicitur,
quod nemo quidem occulte aliquid facit, notabat eum de for-
midine. In hoc quod subdunt, & querit ipse in palam esse
notant eum de amore glorie. Et in hoc, quod subiungunt,
si hoc facis manifesta te ipsum mundo, notabant eum, quod
non faciebat multa, quae dicebantur. Christus autem re-
spondit eis ostendens, quod inter ipsum & ipsos tres erant
differentiae. Una est, quia tempus suum nondum aduenerat,
tempus autem ipsorum semper paratum erat. Et potest intelligi
differentiae gloriae suae, quod dicitur, Vos uultis, & ego ostendam
tempus meae resurrectionis, & ascensionis, & nondum aduen-
tum est uestrum, id est gloria mundi, semper est paratum.
Vel potest intelligi de tempore passionis. Dicit enim Christus,
quod isti fratres, qui in eum non credebant, id est forte cre-
debant, ut in Iudaeam ascenderet, ut ipsum Iudaeis tra-
derent. Et idem dicit, Tempus meum, scilicet me tradendi in manus
ab eis occidendi, nondum aduenit, tempus autem uestrum, id est
dicitur cum Iudaeis semper est paratum. Habuit autem Christus
triplex tempus, scilicet praeteritum, praesens, & futurum. Tem-
pus praeteritum fuit tempus natiuitatis, scilicet de quo
plenitudo temporis misit Deus filium suum &c. Et illud
tempus fuit ad gloriam Dei, & ad pacem mundi. Unde
tunc Angeli gloriam cantauerunt dicentes, Gloria in excelsis
Deo & in terra pax hominibus bonae uoluntatis.
Tempus praesens fuit tempus uitae suae, & illud expendit
in utilitatem nostram, totum enim tempus uitae suae ex-
pendit & consumpsit ad nostram eruditionem & instru-
ctionem. Tempus futurum, erat tempus suae passionis,
& illud expendit ad redemptionem generis humani, ecce
quam utiliter Christus totum tempus expendit. Sed multi
sunt, qui tempus suum praeteritum in uanitatibus con-
sumperunt, tempus praesens similiter in uanitatibus ex-
pendunt, tempus uero futurum, Deo dare nolunt. Sed
adhuc ero bonus homo, adhuc poenitentiam faciam.
Sed

*Inter
Christum
& cognos
cos eius
differen-
tiae tres .
Christus
triplex te
pus ha-
buit.
Gal. 4*

Sed sicut dicit Augustinus. Qui promisit ueniam poeniten-
tiae, non promisit diem castitum differenti. Dicit ta-
men Bernardus. quod uere poenitens de tempore nihil per-
dit, & quia praeteritum restaurat per contritionem &
confessionem, praesens per bonam operationem, & futu-
rum tenet per boni propositi constantiam & firmita-
tem. Secunda differentia inter Christum & illos erat,
quia Christus mundum, id est mundanos reprehendebat, & idem
mundus ipsum odiebat, ipsi autem mundum diligebant,
& idem mundus eis fauebat. Unde subdit, non potest mun-
dus odisse uos. Ita est enim de mundo & mundi contem-
ptoribus & amatoribus, sicut de duobus hominibus con-
morantibus insimul. Si enim duo homines insimul ui-
uent, ambo mutuo se possunt uidere, & diligere, si uo-
uerint, ambo sunt mortui, neater potest alterum uidere, nec
diligere. Si autem unus est mortuus, & alter uiuus, ui-
uus mortuum uidet, mortuus autem uiuum uidere non
potest, homo igitur & mundus sunt quasi duo homines,
tunc autem ambo sunt uiui, quando homo mundum di-
ligit, & mundus sibi prospera tribuit, de his duobus di-
citur. Ipsi de mundo sunt, & idem de mundo loquun-
tur, & mundus eos audit, tales erant isti fratres Chri-
sti, idem dixit eis, non potest mundus odisse uos. Vbi
dicit Chrysostomus, qualiter eos mundus odit, qui eadem cum
mundo uolunt, & pro eo student? Tunc ambo sunt
mortui quando homo mundum non amat & mundus
de ipso non curat, talis erat Apostolus qui dicebat,
Mhi mundus crucifixus est, & ego mundo. talis erat
Christus, qui mundum reprehendebat, & idem mundus
ipsum odiebat. Unde ait. Me autem odit, quia testi-
monium perhibeo de illo, quia opera illius mala sunt.
Tunc autem unus est mortuus, & alter uiuus, quando
mundus de homine non curat, & tamen homo mundum
amare non cessat, uel quando homo mundum amare
contemnit, & tamen mundus occupationibus eum astrin-
git. Tertia differentia erat inter Christum & illos, quia
illi gloriam mundi amabant, Christus autem gloria mundi
di

*Mundus,
& eius
contemptor
quomodo
se habe-
ant.
1. Io. 4.
Gal. 6.*

di contemnebat. Vnde ait, Vos ascendite ad diem festum hūc ergo non ascendam, scilicet uobiscum, uel non ascendam eo modo quo uultis, scilicet ut laudem & fauorem humanum habeam & acquiram. Isti uolebant semper in festo esse, licet non in uigilia, q̄a semper uolebant habere gloriam mundi, & nullam ferre mundi molestiam, similes istis sunt multi in presenti uita, qui uolunt semper facere festum, & idē in futuro facient uigiliam. Volunt enim modo esse in comestationibus, risibus, & uanitatibus, ideo erunt semper in esurie, & in fletu, & in tribulatione. & ideo modo faciunt festū, quia modo sunt in humana consolatione, de quibus dicitur,

Luc. 6. Vx uobis qui nūc ridetis. ecce festum, quia lugebitis & flebitis. ecce uigilia. Ponatur exemplum de Lazaro & diuite. Lazarus quidem fuit in uigilia. i. in paupertate, & in esurie & tribulatione, idē modo est in festo, quia est in abundantia, in satietate, & consolatione, diues autem fuit semper in festo. s. in epulatione, in pompa & in letitia. ideo modo facit uigilia, quia modo est in tormentis, in igne, esurie, ira quōd nec guttam aquae potuit habere. Circa tertium notandum est quōd erant quidam

Tertii. In ueritate tripli. ceter peccatur. formidolosi & timidi, qui in Christum credebant, sed ueritatem dicere non audebant. ideo in ueritatem peccabant. Tribus enim modis, ut dicit Chry. in ueritatem quis peccare potest, alii ueritatem tacendo, alii ueritatem ipsam in mendacium commutando, alii ipsam ueritatem non defendendo. Erāt eodem modo quidam hic, qui ueritatem p̄ timore tacebant, unde in euangelio dicitur. Alii dicebant quia bonus est, & subditur. Nemo tamen apalam loquebatur de illo, propter metum iudeorū. Aug. Vterque reus est apud Deum, & qui ueritatem tacet, & qui mendacium dicit. Ille quia prodesse non uult, iste quia nocere desiderat. Alii erant, qui ipsam ueritatem in mendacium commutabant, de quibus subditur alii autem dicebant non, sed seducit turbas. de talibus dicitur. Commutauerunt ueritatem Dei in mendacium, alii erant qui ipsam ueritatem non defendebant, de quibus

Ro. 1.

ditur dicitur. Murmur multus de eo erat in turba, murmurabant quidam de eo, quōd pharisei Christum persequebantur, sed tamen eum non defendebant, nec aperte resistere audebant cum tamen dicant. Pro iustitia agitare pro anima tua usque ad mortem. **Ecl. 3.**

Eadem tertia feria quinq̄ hebdomada quadragesimae. Sermo secundus. De triplici festo, alterum nunc quasi celebrandum, alterum occulte, tertium uero manifeste

Vos ascendite ad diem festum hunc, ego autem non ascendam ad diem festum istum. Beatus factum. Ioannes Euangelista describit nobis tria festa. Vnum est quōd nunquam est celebrandum, quia Christus illud festum noluit celebrare, & hoc ostendit Christus cum dicit uos ascendite ad diē festum hunc. Secundum est quod est celebrandum quasi occulte non ualde neque pompaticè, de quo subditur. Ut autem ascenderunt fratres eius &c. Tunc & ipse ascendit ad diem festum, non manifeste sed quasi in occulto. Tertium est quod est celebrandum manifeste, & cum magna solemnitate, sicut festum quod fiet in templo cœlesti. istud figuratur per illud quod Ioannes immediate subdit, dicens. Circa autem diē festo mediante, ascendit Iesus in templū. Circa primum notandum est quōd festum hominum uanorum, non est celebrandum, quia totum tempus tuum ponunt in comestationibus, delectationibus & uanitatibus. De quo festo dicitur. Cras solemnitas domini est, & subditur, & sedit populus manducare & bibere, & surditer exerunt ludere. Istud est festum diabolicum, & non est festum estendum triplici de causa. Prima quia hęc uia tota nō est festum est uigilia, ideo debemus ieiunare, & peccata nostra plā dū tripligere, ut possimus ad festum cœlesti peruenire. Conuer-timini ad me in toto corde uestro, in ieiunio, & fletu, & sa-planctu &c. Beati qui lugent, ecce uigilia, quoniam ipsi consolabuntur. ecce festum, sed homines mali uolūt hic facere

Luc. 6. facere festum, idè uenient ad uigiliam. Vx uobis qui saturati estis, ecce factum, quia euri etis, ecce uigilia. Secundo istud festum non est celebrandum, quia ita uita tota est exilium. Stultus enim esset ille peregrinus qui in exilio positus, uellet facere festum, sed deber expetare quousque ad suam patriam reuertatur. Ista igitur uita est quoddam exilium. Psal. Aduena ego sum apud te & peregrinus. patria autem nostra est regio caelestis.

Heb. 12. Non enim habemus hic manentem ciuitatem, sed futuram inquirimus, quia ergo hic peccatores faciunt patriam, idè a patria caelesti semper erunt exulati & banniti. Foris canes, & uenefici, & impudici. Tertio istud festum non est faciendum, quia ista uita est locus laboris. Homo nascitur ad laborem & auis ad uolandum. idè serui Dei sunt in continuo labore. Dum temporibus operemur bonum ad omnes, & idè de labore uenient ad quietem. A modo iam dicit spiritus, ut requie a labo. suis. Vani autem homines uolunt esse in ocio, & idè de ocio uenient ad laborem. Psal. Laborabit in æternum &c. scilicet in pœnis, & uiuet adlaborem in finem. Secundo est quoddam festum ut dictum est quod est celebrandum, sed quasi occultè, & iterum quod est celebrandum solemniter & manifestè. Et ad ista intelligenda notandum quòd animæ sanctorum uirorum tres habent status. Primus status est, in quo ipse anima in presenti uita cum suo corpore sunt coniunctæ, & tali modo sunt in manu Dei. Iustorum animæ in manu Dei sunt &c. Secundus status est in quo ipse anima in suis corporibus sunt exuta, & quantum ad hoc sunt in sinu Dei. In brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit fœtas, ipse portabit, congregabit agnos, id est innocentes, ne ab innocentia cadant, leuat & portat fœtas. i. pœnitentes in sinu, ut semper in operibus pœnitentiæ secundi permaneat. Tertius est in quo anima ad sua corpora reuertentur, & in suis corporibus beatificabuntur, & quantum ad hoc sunt in thalamo Dei. Amantissimus dominus habitabit confidenter in eo, quasi in thalamo

Deut. 33

thalamo tota die morabitur, & in humeris illius requiescet. In quantum igitur sunt animæ adhuc in presenti uita cum ipso suo corpore coniunctæ & sunt in manu, nõ debet eis fieri aliquod festum triplici de causa. Primo propter periculum, quia ille qui est homo sanctus, eras potest esse malus. Qui stat uideat ne cadat. Secundo propter dubium, quia nescimus qui sunt in dextera Dei, uel sinistra. Multi enim uidetur esse boni & in eius dextera, qui tamen sunt mali & in sinistra, & e conuerso. Iudas enim quãdo erat bonus uidebatur esse in dextera Dei, & tamen quantũ ad Dei presentiam erat in sinistra. Latro quoniam erat in crucifixione uidebatur esse in sinistra Dei, & tamen in Dei prædestinatione erat in dextera. Tertio propter statum, quia sancti uiri in mundo isto multis tribulationibus sunt expositi, homo autem qui est in tribulatione non indiget celebratione festi, sed compassionem animi, propter istam causam nec de Christo, nec de beata uirgine, quãdiu fuerit in hac uita, factum fuit aliquod festum, quia tota uita sua fuit in labore, & afflictione, & idè nõ erat eis necessaria celebratio festi sed compassio. Secundo animæ confidatur prout sunt exuta a corpore, & quãtũ ad hoc sunt in sinu Dei, sicut enim illud quod est in sinu est securum, est homini earum est homini quodammodo coniunctum, sic & animæ sanctorum dicuntur oēs in sinu Dei, quia sunt ualde securæ. Nõ rariet eos qui quã de manu mea, sũt Deo coniunctæ. Empti estis precio magno. sunt Deo coniunctæ & unitæ, Oēs unũ sunt, sicut tu pater in me, & ego in te. sicut enim filius est unũ cum patre per naturam, sic & sancti unũ erũt per gratiam. Quãtũ ad istum statum de sancti in presenti uita facimus festum tribus de causis, ut dicit Aug. contra Faustum. Primo propter imitationem, ut. si ex hoc exẽpla sanctorum imitemur. Exẽplũ accipite fr̃es mali exitus lõganimitatis, & patientiæ & laboris a prophetis, qui loquuntur in nomine dñi. Secundo propter meritõrum associationem, ut. seorum meritõs associemur & participes simus. Sancti. n. merita sua participant his qui illos honorant. Tertio propter orationem eorum ut. si ipsi apud Deum

Vorag. Quadrag. V pro

1o. 10.
1. Co. 6.
1o. 10.
De sanctis sit festum triplici de causa
Iac. 5.

Iob. 5. pro nobis intercedant. Ideo dicitur. Ad aliquē sanctorū cōuertere. Istud autē sc̄stūm debet fieri quasi occulte. non pompatice nec cū aliqua uanitate. Et in hoc maxime peccant mulieres. Contra quas dicitur. Conuertā sc̄stiuitates uestras in luctū, & omnia cantica uestra in plāctū, & inducam super omnem dorsum saccum, & super omne caput caluitiū. Mulieres enim in sc̄stiuitatibus cōsueuerunt ducere choreas, & uanas dicere cātilenas. Sed ista cantica conuertentur in luctum infernalem. Et ideo dicit. Cōuertam sc̄stiuitates uestras in luctū. Conuertunt etiā fatua, & uana ornamenta deferre. Sed ista ornemēta in saccū mutabuntur, quia cum sacco & cinere sepelientur. Et id dicit, Inducā super omne dorsum taccū. Cōsueuerunt capillos alienos deferre, & caput suū uanē ornare. Sed ille ornatus ī caluitiū cōuertetur, quia sicut pater capita eorum in monumentis totaliter decaluita sunt. Et ideo subditur. Super omne caput caluitiū. Tertius status est, quādo post beatam resurrectionē animarū ad sua corpora reuertentur, & tunc faciēt sc̄stūm, nō semel in anno, uel mēse, uel hebdomada, quia ibi non erit annus, nec mēsis, nec hebdomada, sed tātum una dies. Vnde Aug. exponēs illud uerbum Christi. Nōdā uenit tempus meū, exponit de tēpore glorię in persona Christi dicens. Iste est dies sc̄stus meus, nō diebus istis perueniens & transiens, sed permanēs in æternū. Ipsa sc̄stiuitas est gaudium sine fine, æternitas sine labore, serenitas sine nube. Istud sc̄stūm fiet non occulte, sed cum magna cōlebritate, quia omnes Angeli, & omnes beati in simul Deum laudabunt. Aug. in lib. de ciui. Dei Vacabimus, & uidebimus, & amabimus, & laudabimus. Ecce quid erit sine, sine fine. Ad uacare igitur sequitur uidere, quia nōquitur amare, quia nulla res potest amari, nisi uideatur uel nisi aliquo modo cognoscatur, ideo dicit. Videbimus, & amabimus. Ad amare sequitur laudare, & cōmēdare. Illam enim rem, quā odio habeo, semper uitupero. Illa enim

enim quam diligo, semper cōmendo, & extollo. Et ideo dicit, Amabimus & laudabimus. Sancti igitur in patria uacabunt, uacando uidebunt, & uidendo amabūt, & amādo laudabunt. Et hoc erit in fine, sine fine.

Feria quarta quinta hebdomada quadragesime. Sermo primus. In quo offenditur, quomodo contra singulas Iudaeorum insidias se habuit Christus.

FACTA sunt encenia Hierosolymis, & hyems erat. *Io. 10.* Encenia erat sc̄stū dedicacionis templi. Et dicitur Encenia tur encenia enceniorū in plurali, quia illud sc̄stū quod siplures dies agebatur. Et dicitur ab en q̄ est in, & enos significat. quod est nouum. vnde encenio as. i. initiare uel aliquid de nouo facere. Vnde uestem nouā enceniat qui primocam portat. Et episcopus ecclesiam enceniat quādo eam dedicat. Agebatur tunc sc̄stū dedicacionis templi. Nam *Tēpli de dicationes tres.* facta fuit a Salomone in autumno mēse Septembri. Secunda facta fuit a redeūtibus de captiuitate Babilonica, in uere, mēse Martii. Tertia facta fuit a Iuda machabeo, qui templum prophanatum a gentibus mundauit, & in hyeme mēsis septēbris de qua hic dī. Christus ergo *Nonēbris uel decēbris.* ad illud sc̄stū dedicacionis ascēdit, & ambulabat in porticu Salomonis. Fecerat quidem Salomō quandam porticu ubi populus itabat ad orandū, & quamuis illa porticus fuerit postmodū destructa, tamen credendum est, quod tunc fuerit reparata. Tunc igitur iudei Christum circūdederunt dicentes. Quousque animam nostram tollis? Si tu es Christus dic nobis palam. in hoc sicut dicit Chryso. ostenditur peruersitas iudeorum, qui quando Christus eos erudiebat per uerba, petebant signa di. *Io. 2.* centes illud. Quod signum ostendis nobis quia hæc facis. *Iudei Christo* Cam autem faciebat signa, petebant uerba, sicut hic patet cum dicunt. Si tu es Christus dic nobis palam. *quid agis* Notandum est autem quod iudei intēdebant Christum *re intēde* decipere, uel cum deterere, uel ipsum conturbare. Sed *reintēde* Christus

Christus contra hoc, quod uoluerūt eum decipere, se habuit sapienter, Contra hoc, quod uoluerunt eum deterrere, se habuit constanter. Contra hoc, quod uoluerunt eum conturbare, se habuit patienter, & respondit rationally. Primo quidem uoluerunt eum decipere & premituunt uerbum adulationis, ut citius eum decipere possent. dicente, Usquequo animam no. tol. &c. Cogitabat eum taliter decipere, quia aut respondebit se non esse Christum, & sic habebimus propositum nostrum. Aut se esse Christum, & regem, & tunc sibi duo imponemus, scilicet ambitionem. Vnde dicit Aug. si diceret ego sum Christus, qui de semine Dauid est oriundus, calumniabatur quod sibi arrogaret regiam potestatem. Iterum usurpationem regni. Et per hoc cogitabant eum tradere potestati praesidis puniendū, quasi qui sibi augustum imperium usurparet. Si autem respondebit dubie, dicemus quod ipse est homo duplex, quia aliud habet in corde, & aliud dicit in ore. Sed ad ista omnia dominus se habuit sapienter. Non. n. dixit se non esse Christum, quia dixisset contra fidem & ueritatem, & ipse est ueritas ipsa, quae mentiri non potest. Respondit autem ad alia duo dicens, Loquor uobis & non creditis, opera quae ego facio in nomine patris mei, testimonium perhibent de me. q. d. Christus. Vultis me audire, si ego sum Christus, & ego respondeo uobis, quia non oportet quod ego dicam, quia opera quae ego facio, testimonium perhibent de me. Faciebat enim Christus quaedam opera quae indicabant suam humanitatem, sicut esurire, flere, & conturbationem ostendere, lassitudines sustinere. Quaedam quae suam potentiam ostendebat, & diuinitatem, sicut spiritum sanctum dare. Accipite spiritum sanctum &c. sicut peccata remittere. Homo remittunt tibi peccata tua. Vnde dixerunt scribae & pharisaei. Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? Sicut infirmos & mortuos solo imperio suscitare, & sanare. Puella tibi dico surge. Ista opera praebant testimonium de eo, quod ipse erat uerus homo, & uerus Deus. Alia testimonia quod sit uerus deus & uerus homo ponit lo. dicens. Tres sunt quae testimonium dant in

Christi
opera uera
humana
diuinitate
ostendunt.
Io. 20.
Luc. 5.
Mar. 5.

caelo,

celo, pater, uerbum, & spiritus sanctus, & hii tres unum sunt. Io. 5.
Et tres sunt quae testimonium dant in terra, scilicet spiritus, aqua, & sanguis. Quod enim Christus fuerit uerus Deus, dedit testimonium pater, quando dixit. Hic est filius meus dilectus. Testimonium dedit sanctus spiritus, quando in specie columbae super ipsum baptizatum descendit. Testimonium dedit ipse filius, quando dixit. Ego & pater unum sumus. Quod autem fuerit terrenus uerus homo, tres sunt testes, scilicet spiritus. i. anima quam in cruce emisit. Aqua, quae de eius latere emanauit. Et sanguis quod quarebat, scilicet si ipse erat Christus respondit. Quia opera sua indicabant quod ipse esset. Ad illud quod scire uolebant si rēdisset dubie. ait. Pater quod dedit mihi, ut sim uerbum eius, ut sim unigenitus filius eius, ut sim splendor lucis eius. Et subdit dicens. Ego & pater unum sumus. q. d. Vos uultis scire si ego locutus fuero dubie, & ego dico uobis manifeste, quia ego & pater unum sumus. Aug. Vtrumque audi. & unum, & sumus. & a caribdi & scilla liberaberis, quod dicit unum, liberat se ab Arrio, quod dicit sumus liberat se a Sabellio. Si ergo unum, non dixeris, si sumus, ergo pater & filius. Secundo iudaei uoluerunt Christum deterrere. quod notantur per hoc quod dicitur. Sustulerunt lapides iudaei ut lapidaret eum. Audientes enim hoc iudaei quod dixit. Ego & pater unum sumus, inzellexerunt quod diceret se aequalē Deo, & ideo manus ad lapides posuerunt, ut sic eum deterreret, ne talia ulterius dicere auderet. Sed Christus ad eorum terrorem se habuit constantem dicens. Multa bona opera ostēdi uobis ex patre meo, propter quod eorum opus uultis me lapidare? q. d. Christus. Nullus debet lapidari propter bona opera sed propter mala. Ego autem inter uos mala non feci, sed multa bona opera operatus sum, quia leprosos mundauit, caecos illuminauit, mortuos suscitauit. Sunt quidam qui reddunt mala pro malis, & illud est prohibitum, quia Deus sibi hoc retinuit. Mihi uindictam & ego retribuam. Alii sunt qui retribuunt bona pro bonis, & illud est quoddam naturale debitum. Si diligitis eos qui uos diligunt quam mercedem

Mar. 3.

Secundo.

Ro. 12.

V 3 cedem

Mat. 5. eodem habebitis nonne & publicani hoc faciunt? Alii sunt qui retribuunt bona pro malis, & illud est perfecte charitatis indicium. Talis erat Christus, quia a iudeis multa recipiebatur conuitia, & tamen non cessabat eis dare beneficia. Istam doctrinam docet Christus suis dicens. Benefacite his qui oderunt uos. Alii sunt qui retribuunt mala pro bonis, & illud est ualde iniquum. Tales erant iudei, qui a Christo multa recipiebant beneficia, & tamen multa re-
Mat. 5. ferebant opprobria. Psalmus. Retribuunt mihi mala pro bonis, & odium pro dilectione mea. Et idem Christus eos charitativè redarguit dicens, Multa bona opera ostendit vobis ex patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis. Tertio iudei uoluerunt Christum conturbare in hoc quod blasphemiam sibi imponentes dixerunt, De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia. Non est illi quis ita patiens qui non moueretur ad conturbationem, si sibi diceretur quod esset blasphemus. Christus autem respondit patienter, & rationabiliter dicens. Nonne scriptum est in lege uestra, quia ego dixi dii estis quod me non debetis lapidare, si Deum me uocauit, quia scriptura uestra uocat Deos homines puros. Multo fortius potest uocari Deus ille, quem pater sanctificauit. i. quem sanctum genuit, & in mundum misit. Dicit autem glo. quod Deus dicitur tribus modis, scilicet natura, & hoc modo Christus erat Deus. Adoptione & gratia, & hoc modo sancti uiri dicuntur dii & falsa nomenclatione, & hoc modo idola & demones dii appellantur. Sancti ergo uiri dicuntur dii, non per naturam, sed per gratiam. Aug. Talis est unusquisque qualis est dilectio sua, scilicet si Deum diligit, Deus es. Si terram diligit, terra es. Diligamus ergo Deum, ut dii appelllemur, contemnamur terrena, ne terra uocemur. Sed possit aliquis dicere. Volo utrumque facere. & Deum diligere, & sicero Deus & terram amare. & sic ero terra.

Tertio. Sed hoc fieri non potest, quia sicut dicitur. Nemo potest duobus dominis seruire, scilicet Deo & mundo. Est illud potest ostendi per tria exempla, scilicet uasi manus, & oculorum. Aug. in li. omel. hoc ostendit ex emplo manus, quia

Deus tribus modis dicitur. Deus dicitur tribus modis, scilicet natura, & hoc modo Christus erat Deus. Adoptione & gratia, & hoc modo sancti uiri dicuntur dii & falsa nomenclatione, & hoc modo idola & demones dii appellantur. Sancti ergo uiri dicuntur dii, non per naturam, sed per gratiam. Aug. Talis est unusquisque qualis est dilectio sua, scilicet si Deum diligit, Deus es. Si terram diligit, terra es. Diligamus ergo Deum, ut dii appelllemur, contemnamur terrena, ne terra uocemur. Sed possit aliquis dicere. Volo utrumque facere. & Deum diligere, & sicero Deus & terram amare. & sic ero terra.

Mat. 6. Sed hoc fieri non potest, quia sicut dicitur. Nemo potest duobus dominis seruire, scilicet Deo & mundo. Est illud potest ostendi per tria exempla, scilicet uasi manus, & oculorum. Aug. in li. omel. hoc ostendit ex emplo manus, quia

quia si uas aliquod debet impleri melle, & est plenum acetum, oportet quod acetum effundatur, & sic mel infundatur. Unde dicitur. Est amor utilis & amor noxius. Amor utilis impellit, amor noxius recedat. & amor utilis succedat. Pleni sunt homines amore huius seculi, fundant & capiant. Vis ut intret mel, unde acetum non fudit. Secundo hoc idem ostendit Aug. super Ioannem exemplo manus dicens. amorem hominis sic purate, quasi manus animæ si aliquid tenet, aliud tenere non potest. Vt autem possit tenere quod datur, dimittat quod tenetur. Qui enim amat seculum, Deum amare non potest, occupatam habet manum. Dicit illi Deus, tene quod do, non uult dimittere quod tenebat, nec potest accipere quod offeritur. Tertio hoc ostendit Cyprianus in tractatu de duodecim abusibus seculi exemplo oculorum dicens. Mundi amor & Dei pariter in uno corde habitare non possunt, quemadmodum oculi caelum pariter & terram, nequaquam conspiciunt. Dicit Aristoteles in li. de animalibus, quod aues claudunt oculos cum palpebra inferiori, animalia uero sensibilia cum palpebra superiori. Per aures intelliguntur sancti uiri, qui ad inferiora & terrena oculos claudunt, & caelestibus & superioribus intendunt. Per animalia intelliguntur mundani, qui habent oculos clausos ad caelestia, & apertos ad terrena.

Eadem quarta feria quinta heb. 40. Sermo secundus. De duplici ouium differentia, & quomodo cognoscuntur.

O Pera quae ego facio in nomine patris mei, haec te stituumonium perhibent de me, sed nos non crediti, quia non estis ex ouibus meis. Oues mea uocem meam audiunt, & ego cognosco eas & sequuntur me. Dominus noster qui est uerus pastor ponit hic duas differentias ouium. Sunt enim quaedam oues quae non sunt suae sed oues diaboli. De quibus dicit, sed uos non creditis, quia non estis ex ouibus meis. Aliae sunt oues suae, de quibus dicit. Oues mea uocem meam audiunt &c.

Primæ oues, scilicet oues diaboli, faciunt duos greges. Primus grex est in hoc mundo. Oves igitur diaboli quæ sunt in hoc mundo, sunt ipsi hyprochritæ. De quibus dicitur. *Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in uestimentis ouium &c.* Dicit tamen Chrysof. super *Matt. 7.* *Lupus si th. q. lupus si tegatur pelle ovina, potest tamē cognosci, quia pel quod sit lupus p̄ tria. Primo per actum, quia lupus dentibus mordet, ouis autē non habet dentes unde mordatur. Secūdo per ululatum, quia lupus uersus cœlum ululat, ouis autem uersus terram ad seipsam balat. Tertio per cibum, quia lupus cibatur carnibus, ouis uero herbis uiuentibus pascitur. Eodem modo hyprochritæ cognoscuntur, primo per actum, quia serui Dei non mordent, nec detrahunt, nec de aliquo obloquuntur, hyprochritæ autem mordent, & detrahunt. De quibus dicitur. *Si inuicem mordetis, & comeditis, uidete ne ab inuicem consumamini. Ex hec habetur, q. aliqui mordent, quidam comedunt, & quidam consumunt. Ille qui mordet partem accipit, & partem relinquit. Sic detractor, sępe in parte laudat, & in parte uituperat. Ille uero, qui comedit, cibum masticat, & sibi incorporat. Sic etiam multi contra uicia aliorum murmurant, & tamen eadem faciēdo sibi incorporant. Ille autem, qui consumit, nec de pelle, nec de carne, nec de osse, aliquid dimittit. Sic etiam multi condemnant uitam, uituperant famam, & iudicant conscientiam. Secundo cognoscuntur per nocem. Serui enim Dei balant aduersus terram ad seipos, quia recognoscunt se terram esse, & multos defectus habere. Hyprochritæ uero uersus cœlum ululant, quia cōtra homines cœlestes sępe loquuntur, & ipsos infamant. Psalm. *Posuerunt in cœlum os suum, id est in cœlestes.* Item iniquitatem in excelso locuti sunt, id est contra uiros excelsos. Tertio cognoscuntur per cibum, quia oues, id est boni uescuntur herbis uiuentibus, id est cœlestibus amœnitatibus. Requiescent in herbis uiuentibus, mali autem pascuntur carnibus, id est carnalibus uoluptatibus.**

Exe. 34.

Rom. 8.

Qui enim secundū carnē sunt, ea quæ carnis sunt sapite.

Qui uero sunt secundum spiritum, ea quæ sunt spiritus sapientie, & sequuntur. Secundus grex diaboli ouium est in inferno. De quibus dicitur in psal. *Sicut oues in inferno positi sunt, mors depascet eos.* Quod quidem uerbū quatuor modis exponitur. Primo sic, quando oues sunt infirmæ cōsueuerūt stare compressæ, & una super aliam iacere, sic etiam damnati adinuicem in inferno sic erūt cōpressi, & unus super alium iacēbit. Et hoc innuitur, ubi dicitur. *Primum colligite zizania, & alligate fasciculos ad comburendum. Sicut ligna in fasciculis sunt compressa, sic etiam damnati adinuicem comprimuntur.* Nota est tamen, q. oues in magno calore stant cōpressæ, in magno autē frigore stant separatæ. Sic damnati, quī stant igne sunt compressi, ut adinuicem se magis comburant. Et quando stant in frigore sunt separati, ut quilibet per se fremat & strideat dentibus. Secundo intelligitur sic, Greges consueuerunt abinuicē separari, sic & in inferno erunt diuersi greges, id est diuersi damnatorum ordines. Nam erit tibi grex superbiorum, grex auarorum, & grex luxuriosorum. Et hoc innuitur. *Plangent terra, scilicet infernalis familiæ, & familiæ seorsum. Quia per se plangent familiæ superbiorum, per se plangent familiæ auarorum, & per se familiæ luxuriosorum.* Tertio modo sic potest intelligi. Consueuit pastor oues tondere, & lanam ab eis auferre, & sic attonsas ad pascua eas transmittere. Sic etiam oues diaboli dimittunt hic lanam, id est res temporales, & sic attonsas ad pascua infernalium diriguntur, & de bonis suis nihil portant secum. Dives cum dormierit nihil secum afferet. Quarto modo sic potest intelligi. Consueuerunt oues postquam in uno prato pauerunt, ire ad pascendum in aliud pratum. In inferno sunt duo prata. Vnum est pratum caloris, aliud est pratum frigoris. Postquam igitur oues diaboli in prato caloris sunt adultæ, transibunt ad pratum frigoris. Postquam in prato frigoris sunt congelatæ, transibunt ad pratum caloris. Ad nimium calorem transibunt ab aquis niuium.

Secundo

Matt. 14.

Greges multi in inferno,

Zac. 12.

Iob. 27. In inferno duo prata.

Iob. 32.

Oves Dei tuor signa. Primo per opera quæ faciunt. Istud signum per quæ dominus etiam ponit de se, qui est pastor ouium cum dicitur. Opera quæ ego facio testimonium perhibent de me. Eodè modo fideles sui ab operibus cognoscuntur. Hic notandum est tñ, qd sunt quædã opera quæ hominem sanctum ostendunt, sed non faciunt. Sicut sunt opera miraculorum, quæ etiã aliquando mali uirtute fidei faciunt. unde **Mat. 7.** ne tuo prophetauimus, & uirtutes multas fecimus? Alii sunt opera quæ faciunt hominẽ sanctum, sed non ostendunt, sicut est simplicitas, & humilitas sanctorum uirtutes, & cætera uirtutes quæ faciunt hominem sanctum. Deo, sed sæpe reddunt eum despectum, coram mundo. **Iob. 22.** De quibus dicitur. Deridetur iusti simplicitas, lampas est tempta apud cogitationes diuitum. Vbi dicit Greg. qd. isti uiri sunt lampas, quæ lucet interius, sed contempta, quia exterius non lucet. Lampas sunt quia interius uirtutibus splendent, sed contempta, quia exterius irrisuuntur. Aliã opera sunt quæ hominem faciunt sanctum, quia peccata omnia dimittunt. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemosyna reficit peccatis. Hominẽ sanctum, quia peccata omnia dimittunt. **Eccl. 31.** etiam coram hominibus sanctum ostendunt. Eleemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorum. Secundum signum est, qd sunt oues Christi, quando uocem eius audiunt. Vnde subditur. Oues meæ uocem meam audiunt. **Vox Christi** Quatuor enim uoces iste pastor dat ouibus suis. Prima est exterior exhortatio. De qua dicitur. Sapientia foris prædicat, in plateis dat uocem suam. Secunda est interior inspiratio. de qua dicitur in psalm. Audiam quod dicitur. **Pron. 1.** loquatur in me dominus Deus. Inspiratio omnipotentis dat intelligentiam. Tertia est beneficiorum clarificatio. Si uolueritis & audieris me bona terræ comedetis. Quarta est corporalis flagellatio, per quã homines sæpe ad Deum recurrunt. psalmus. Multiplicatae sunt infirmitates eorum, postea accelerauerunt. Sed quoniam multi sunt, qui istas uoces non audiunt, idè dominus conque-

conqueritur, dicens, Vocauit, scilicet per exteriorẽ exhortationem, & reuocatis. Extendi manum meam, scilicet beneficia largiendo, & non fuit qui aspiceret. Denique inspirabam, & increpationes meas neglexistis, per quas aliquando uos arguebam, & flagellabam. Ideo subditur magna comminatio. Ego quoque in interitu uestrum ridebo &c. Tertium signum est, qd aliqui sunt oues Christi, quãdo ipse Christus, qui è pastor, eas cognoscit. Vnde subditur. Et ego cognosco eas. Cognoscit autẽ fideles suos per imaginẽ suam, quam eis impressit. Iuxta illud psalm, Signatum est super uos lumen uultus tui domine. Per arma uirtutum, quibus eos armauit. Inueniamur arma lucis &c. Per signa bonorum operum, quibus eos decorauit. Pone me ut signaculum super cor tuum, & super brachium tuum. Per doctrinam charitatis qua eos instruxit. In hoc cognoscent omnes, quia **Ioan. 13.** Quia uerò discipuli si habueritis dilectionem ad inuicem. Amen dico uerò reprobis ista non habent, idè a Christo in uocem non cognoscentur. Sed dicit eis illud. Amen dico uobis nescio uos. Quod uerbum exponens Chrysostomus dicit. Pater cognoscit filios suos, per imaginẽ & similitudinem suam. Rex cognoscit milites suos, per arma & uexilla sua. Pastor cognoscit oues suas, per signam. Magister cognoscit discipulos suos, per doctrinam suam. Ego autem non cognosco uos tanquam pater filios suos, quia meam imaginẽ non habetis. Nec tanquam rex milites suos, quia mea arma non habetis, nec uexilla portatis. Nec tanquam pastor oues, quia mea signa abiecitistis. Nec tanquam magister discipulos, quia meam doctrinam non seruastis. Quartum signum est, quòd sint oues Christi, quando ipsam uerum pastorem sequuntur. Vnde subditur, & sequuntur me. Mali nolunt Christum sequi, sed eum fugiunt & ab eo se auertunt. Vnde de talibus dominus conqueritur dicens. Quotiens uoluit congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos

Pron. 1.

Ro. 2.

Can. 3.

Ioan. 13.

Mat. 25

Mat. 23

los

FER. V. QUINTAE HEBD.

Notādū. los suos sub alas, & noluitis? Legitur de proprietariis
bus auium, quod aliquando gallina simul & semel fouet
oua propria, & oua anatum, & oua pauonum, cum au-
tem pulli creuerunt, ueri pulli matrem sequuntur, an-
tes autē in aquam se immergunt, pauones de sua
chritudine gloriātes, nutricem relinquunt. sic & De-
tanquam bonus pastor & bona gallina, congregat bo-
nos & malos in una fide, & fouet eos per multa bene-
cia, quæ eis confert, sed tandem quidam eorum sequuntur
tur ipsum per imitationem bonorum operum, sicut ha-
miles & mansueti, alii uerò deserunt ipsum & in aquam
deliciarum se immergunt, sicut sunt uoluptuosi, alii
suis diuitiis & honoribus gloriantes Christum deserunt
sicut superbi & auari, sed qui uere Christi oues sunt &
pulli ipsum sequuntur, idē dicit. Et sequuntur me.

*Seria quinta quinta hebdomadae quadragesima. Sermo
primus. De Historia Magdalene quantum ad tria
genera ægrotantium*

Luc. 7. Rogabat Iesum quidā phariseus ut manducare
cum illo, & ingressus domū pharisei discubuit. Et
ecce mulier quæ erat in ciuitate peccatrix. Es-
clesia supponit uniuersaliter, quod ista mulier peccatrix
fuit Maria Magdalena soror Lazari, quæ etiam in Be-
thania unxit pedes Iesu Christi & caput. De qua dicitur.
Mat. 27. Cum esset in Bethania in domo Simonis lepro-
si, accessit ad eum mulier habens alabastrum unguen-
ti præciosi & effudit super caput ipsius recumbens.
Io. 12. De qua etiam dicitur. Ante sex dies paschæ uenit Iesus
in Bethaniam, & infra. Maria ergo accepit libram un-
guenti nardi pistici præciosi, & unxit pedes Iesu, & co-
terisit capillis suis pedes eius. Vtrum autem ista unctio
de qua facit mentionem Lucas, & illa quæ facta fuit in
Bethania fuerit una & eadem, uel fuerunt duæ dubita-
tur. August. autem dicit quod fuerunt duæ. Vnde sicut
dicit in libro de consensu Euangelistarum, eandem Ma-
riam

SERMO I.

riam bis fecisse intelligendum arbitrōr semel ut Lucas
narrat. Vnde Ioannes cum de Lazaro resuscitando ce-
pisset loqui, antequam uenirent in Bethaniam dixit. Ma-
ria autem quæ unxit dominum unguento, exersit capil-
lis suis pedes eius, cuius frater Lazarus infirmabatur.
Et quæ etiam hoc Maria fecerat, quod autem in Bethania
hoc fecerit rursus, aliud est quod ad Lucæ narrationem
non pertinet. Siue autem fuerint duæ unctioes, siue
una, manifestum est quod illa talis unctio sepulturam
Christi representabat. Vnde dicitur. Mittens hæc mu-
lier in corpus meum hoc unguentum, ad sepeliendum
me fecit, & quoniam tempus illud uocatur tempus de-
passione, ideo legitur hoc Euangelium in quo agitur de
illa unctioe. In hoc igitur Euangelio ponuntur gene-
ra ægrotantium.

Mat. 26

Quidam enim erant ægrotantes qui ægritudinem suā
cognoscebant, & medicum requirebant, de quorum nu-
mero erat ista peccatrix, quæ infirmam & immundam se si-
cognoscescens ad medicum & ad fontem uenit. Greg. Quia
humiliter turpitudinis suæ maculas aspexit, lauanda ad
fontem misericordiæ cucurrit.

Alij erant qui nec ægritudinem suam cognoscebant,
nec medicum requirebant, immō ægros & medicos in-
dicabant de quorum numero erat phariseus, qui dice-
bat intra se. Hic si esset propheta, sciret utique & c.
Grego. Ecce phariseus apud se superbus, & fallaciter in-
quis, ægrum reprehendit de ægritudine, & medicum de
sua inuentione, quæ profectō mulier si ad pedes pharisei
uenisset, calcibus depulsa descendisset, inquinari se alie-
no peccato crederet.

Alij erant qui de aliorum sanitate ægrotabant, de
quorum numero erant illi qui dicebant, quis hic qui etiā
peccata dimittit? Vnde dicit Greg. Ecce quæ ad medicū
peruenit ægra, sanata est. Sed de salute eius adhuc alij æ-
grotant. In medio igitur ægrotantiū erat istorū medicū
constituturus, qui primū infirmū sanauit, secundū rationa-
liter cōsultauit, tertium in ipsa infirmitate dereliquit.

Circa

Firmum. Circa primum infirmum, scilicet ipsam peccatricem, notandum quod ipsa per quatuor Deum offenderat, & ita per quatuor Deo satisfacerebat, ut verificetur quod dicitur. Per quem peccat quis, per hunc & torquetur. Primum enim offenderat Deum per oculos ipsos ad uana iactando sapienter, idem de suis oculis Deo satisfacerebat amando de ipsis lachrymas emittendo, idem dicitur, lachrymas cepit rigare pedes eius.

Sap. 11. Inuenimus tamen quod ipsa quatuor lachrymarum genera habuit. Primo lachrymas compassionis, quas fudit ex consideratione peccatorum suorum, de quibus dicitur hic, quod lachrymae fuerunt tantae uirtutis, & efficaciae, quod impetrauerunt omnium peccatorum suorum absolutiorem, unde dixit ei Christus, Remittuntur tibi peccata tua.

Secundo habuit lachrymas compassionis, & hoc in morte fratris sui, quae fuerunt tantae efficaciae, quod inducunt Christum ad scilicet, & quod fecerunt eum resuscitatum.

Io. 11. Lazarum. Unde dicitur. Videns Iesus Mariam plorantem, lachrymatus est, postmodum ad monumentum uenit & Lazarum resuscitauit.

Tertio habuit lachrymas doloris, & hoc in morte Christi. Unde dicitur. Sequebatur illum multitudo populorum, & mulierum, quae plangebant & lameabantur. Certum est autem quod inter illas mulieres, ista principiorum aderat, & istae lachrymae fuerunt tantae uirtutis, quod induxerunt Christum ad compassionem. Unde dicitur Filiae Hierusalem nolite flere super me, sed super uos ipsas flere & super filios uestros, quoniam uenturi sunt dies, &c.

Quarto habuit lachrymas amoris, quas fudit ex desiderata praesentia corporis Christi. Unde dicitur. Maria stabat ad monumentum foris plorans, & lachrymae fuerunt tantae uirtutis, quod meruerunt angelicam uisionem. Unde dicitur, Dum ergo fleret ad monumentum, uidit duos angelos in albis sedentes. Meruerunt etiam Christi apparitionem. Unde dicitur, cum resurrexisset uidit Iesum stantem.

Secundo offendit Deum per capillos ipsos, uane componendo, idem latisfecit Christi pedes de ipsis tergendis. In talibus enim uanitatibus capillorum sepe offendunt uanae mulieres Deum. Unde dominus contra eas loquitur dicens. Pro eo quod eleuatae sunt filiae syon, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum ibant, & uanae enim mulieres modo collum extendunt, modo nutibus oculorum plaudunt, modo composito gradu incedunt. Sed contra tales ponit poenas dicens, & erit pro illi odore foetor, & pro zona funiculus, & pro crispatione caluitium, & pro fascia pectorali cilicium. quod dicitur quod diuersos sibi exhibebant odores, intolerabiles in morte habebunt foetores, quae cingebantur corrigijs argenteis, tunc ligabuntur pedes & manus funiculis, quae ornabantur uanitatibus capillorum, tunc habebunt caluitium capiti, quae portabant fasciam sericam, tunc portabunt fasciam cilicium.

Tertio offendit Deum ore suo, siue uerba lasciuia dicendo, siue lasciuia oscula dando, siue lasciuie comedendo. Ideo de ipso ore satisfacerebat, ipsum in pedibus Christi deuote figendo, & ipsos osculando. Solent etiam homines inimici quando ad pacem ueniunt se inuicem osculari. Ista peccatrix Deo guerram fecerat, sed modo reconciliationem accipiens erat, idem Christo in pedibus oscula dabat. De ista reconciliatione peccatoris dicitur in Psal. Misericordia & ueritas obuiauerunt parti suae, iustitia & pax osculate sunt, quando peccator ex parte sua habet ueritatem, quia de suis peccatis ueraciter se accusat. statim ex parte Dei ipsi peccatori misericordia obuiat. idem dicitur, Misericordia & ueritas obuiauerunt sibi. Quando etiam peccator habet iustitiam, quia de seipso iustitiam facit, & se punit, statim pax Dei sibi osculum tribuit. idem dicitur, iustitia & pax osculate sunt. Quarto offendit Deum per uingenta, ea sibi ipsi uane exhibendo. idem satisfacerebat Christo pedes eius de ipsis deuote unguendo. Est autem triplex unguen-

Vnguen. vnguentum quod ipsa Christo obtulit. Primum est con-
tū triplex tritonis, quod signatur per illud vnguentū quo Christi
Magdale pedes unxit, & lacrimis rigauit, species huius unguenti
na chri- ex parte sunt amara, & ex parte dulces, quia debet habere
sto obui- re amaritudinem peccator de peccatis suis, & ipsorum per-
lur. petratione, sed magnū gaudium de uenie impetratione.

Mat. 26. illam unctione, qua unxit caput Christi. Et Psal. Impie
 quasi in oleo caput meū, tunc caput oleo impingatur,
 quā mens suauit de uotione repletur. Species istius vngue-
 ti sunt oēs suaves, quę sunt beneficia Dei, & dona gratia-
 rum. Tertium vnguentum est odorifere opinionis, illud
 signatur per aromata, quibus corpus Christi ungeretur
 luit. Species huius unguenti odorifera sunt, quę sunt odor-
 ifera conscientia, odorifera uita, & odorifera fama. *Var.*

Prou. 27 guentis & uarijs odoribus delectatur cor. Circa secun-
Secūda dum infirmum notandum q. Christus posuit sibi paradig-
 ma dicens, duo debiores erant & c. phariseus aut rādis, q.
 plus diligere debebat cui plus dimissum fuerat. Vbi dicit
 Greg. Dum sua sententia phariseus conuincitur, quasi he-
 neticus funem portat, cum quo ligatur. Isti duo debito-
 res erant. Maria quę erat debitor Deo quingentorū de-
 nariorū, phariseus aut quinquaginta, quia minus crede-
 bat se peccasse, & ideo Magdalena plus diligere debebat,
 quia maiore remissione acceperat, & quā plus diligebat,
 ideo maiora obsequia Christo p̄bebat, ideo dixit Chris-
 tus: Intraui in domum tuam &c. Olim quando aliqui
 recipiebant aliquos hospitio. Primo dabant osculum in
 signum securi hospitii, deinde lauabāt sibi pedes, propter
 laborem itineris, postea unguento refrigerationis bene-
 caput ungebant, cōtra caloris æstum. Sed dñs phariseus
 reprehendit, quia illa sibi non exhibuerat, & tamen illa
 peccatrix ista sibi dederat. Ideo dixit, Intraui in domum
 tuam &c. Circa tertium infirmum notandum q. illi qui
 de sanitate peccatricis infirmabantur, erant sicut uelpe-
 rones, qui ad lucem excecantur. Malitia eorū excecā-
 uit eos. Erāt sicut serpentes, qui de bono odore moriantur.

Ter. ū.
Sap. 2.

Christi bonus odor sumus, alijs quidem mortis in mor-
 tem, alius odor uitę in uitam. Erāt sicut palatum infectū
 habentes, qui circa saporum naturam falluntur. De qui-
 bus dicitur Vx qui dicitis malum bonū, & bonū malum,
 ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras, ponentes
 amarum in dulce, & dulce in amarum. *Esa. 5.*

*Est quinta feria quinta hebdomada quadragesime Sermo se-
 cundus. De eadem materia quantum ad tres mundi status.*

Ecce mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix, & c. Sta-
 tus huius mundi describitur quātū ad tria. Pri-
 mo quantum ad statum culpe, cū dicitur. Mulier
 quę erat in ciuitate peccatrix. Secundo quantum ad statū
 penitentię cū dicitur. Lacrymis cepit rigare pedes eius.
 Tertio quantum ad statū perfectionis & gratię, cum in
 fine concluditur. Fides tua te saluā fecit. Circa primum
 statum notandum quōd culpa istius mulieris iuit, quia
 peccatrix erat, & carnalibus uoluptatibus se exposuerat.
 Habuit enim tria, quę sibi & alijs mulieribus fuerūt &
 sunt causa peccati. Primo pulchritudinē corporis, quia
 dicitur multum pulchra & formosa fuisse. Secundo opu-
 lentiam rei temporalis, quia fuit multum locupleta. Ter-
 tio habuit dominium suum & libertatem, quia fuit sui
 domina, quia cum Lazaro fratre suo, & Martha sorore
 sua patrimonium diuisit, & magdalenū castrum in partē
 recepit. Ista tria ut dictum est, fuerunt sibi & multis alijs
 mulieribus occasio peccati. Primū quod est occasio pec-
 cati, est pulchritudo corporis. Circulus aureus in narra-
 bus suis mulier pulchra & fatua. Sicut enim sus habens
 circulum aureum in lutum se immittit, sic mulier ha-
 bens pulchritudinem, in uoluptatem se immergit.
 Quando autem mulier est pulchra & sapiens, non est
 periculum quia sapienter se conseruat. Similiter quan-
 do est tarpis & fatua, non est periculum, quia nemo eā
 sollicitat. Sed quādo est pulchra & fatua, tunc est pericu-
 lum. Nam quia est pulchra, sollicitatur a multis. *Quia*
Vorag. Quadrag. X uerō

*Primo
 status.*

*Magdale-
 na tria
 habuit,
 peccatum
 causan-
 tia.*

Prou. 1.

Prou. 8. verò est fatua, custodire se nescit. De tali pulchritudine *Mulieris* dicitur. Fallax gratia & uana est pulchritudo. Est enim uana pulchritudo quia cito transit, & est fallax, quia multos decipit. Pulchritudo enim mulieris est sicut carbo fulgidus, est sicut gladius splendidus, & est sicut pomum pulchrum, plenum uerbis affumilatur. Pueri igitur uidentes carbones fulgentes eos tangunt, & comburuntur, uidentes gladios splendentes eos accipiunt & uulnerantur, uidentes poma pulchra exterius & interius fatida, eligunt & decipiuntur. Sapientes autem ab omnibus sibi cauent. Sic etiam homines pueriliter uiuentes assumunt sibi carbones in corde suo, id est ignitas cogitationes, & ideo comburuntur. Nunquid potest homo abicodere ignem in sinu suo, ut uelimenta illius non ardeant? Assumunt gladios fulgentes dum uolunt habere familiaritatem cum mulieribus, & ideo uulnerantur. Hiero. Gladius igneus species mulieris. Vnde dicitur de muliere. Acuta est, quasi gladius biceps. Et dicitur mulier gladius biceps, quia occidit hominem in anima & corpore. Sunt etiam tanquam poma a foris pulchra, sed inter forda. Saepè enim quae sunt exterius pulchriora, sunt intus sordiores. Abominabilem fecisti decorum tuum. Illa enim mulier abominabilem facit decorum suum, quae est exterius decora, sed interius abominabilibus plena. Bern. Filiae Babylonis quarum uere gloria in confusione est, induuntur purpura & bysso, & sub pannosa conscientia iacent, fulgent in monilibus & sordent moribus. Secundum quod est in muliere occasio peccati est opulenta rei temporalis. Hæc fuit iniquitas sodomæ & peccati causa, saturitas panis, & abundantia & ocium. psalmus. Prodiit quasi ex adipe frumenti iniquitas eorum. Ita enim est de corpore humano, sicut de prato & instrumento ferreo. Quando enim pratum non irrigatur, herba arefcit, quando uero debito modo irrigatur, herba uirescit. Similiter instrumentum ferreum quando indebite exercetur consumitur. Quando nullo modo exercetur rubigine corrumpitur. Quando uero debito modo exercetur, fulgidus inuenitur. Sic etiam quando

quis corpus suum per abstinencias & immoderatos labores affligit, ipsam ad omne opus bonum debile reddit. Quando uero ipsum delictis nutrit, hostem animæ ipsum inuenit. Quando uero debito modo ipsum fouet, tunc anima in adiutorium ipsum habet. Hugo de sancto uictore. Qui carnem suam supra modum affligit per abstinenciam corpus suum occidit, qui plus quam expedit alimentis reficit, hostem nutrit. Sic igitur caro nutrienda est ut seruiat, & sic domanda, ut non superbiat. Tertium quod in muliere est occasio peccati, est quod est sui domina & libera. Est enim mulier mollis multum & imbecillis, & incauta, & ideo regenda & custodienda est. Ideo dicitur. In filia non auerente se firma custodiam, ne inuenta occasione ab utatur se. Vnde dicitur de muliere. Si non ambulauerit ad manum tuam, confundet te in conspectu inimicorum tuorum. Quia enim mulier magis fragillis est & homo magis uirilil, ideo circa mulierem quatuor custodie sunt adhibendae. Sicut dicit Aug. lib. de decem chordis quod sunt timor Dei, diligens custodia uiri, uerecundia, & confusio mundi, & terror legum publicarum, quae uxores fornicarias condemnant. Custodia autem uiri ut ibidem dicit Aug. debet esse timor Dei & ipsa eius uirililas. Et subdit Aug. Ideo mulieri adhibenda est maior custodia, quia in ea est maior infirmitas. Illa erubescit uirum, tu non erubescis Christum, tu liberior, quia fortior, ideo tibi commissus es. Non igitur erubescit fornicari, quia illud faciunt multi. Tanta est peruerfitas generis humani, ut aliquando metuendum sit, ne castus erubescat apparere inter impudicos. Secundus status eius fuit status penitentiae, ubi tantam contritionem ostendit quod lachrymis eius pedes Christi rigauit. Quae quidem lachrymae tres magnas efficacias habuerunt. Primo fecerunt ipsam totam mundam. Iuxta illud psal. Lauabo per singulas noctes lectum meum, lachrymis meis stratum meum rigabo. Vnde Grego. quia enim mulier turpitudinis suae maculas aspexit, lauando ad fontem misericordiae cucurrit. Secundo fecerunt sibi serenam conscientiam. Vnde

Ecc. 26.
Ecc. 25.
*Mulieris
custodia.*

*Secundus
status
lachry-
mae.
Magd. 3
efficacia*

dicat Chryf. super hunc locum. Sicut ubi uehemens imber prorumpit, fit serenitas, sic lachrimis effusis apparet tranquillitas, & perit caligo reatum. Et sicut per aquam & spiritum, sic per lachrimas & confessionem, denuo mundatur. Tertio in ipsa aqua lachrymarum submersa sunt omnia crimina eius. psal. Contribulasti capita draconum in aquis. Draco. i. diabolus habet septem capita, id est septem mortalia peccata, quae aliquando fuerunt in peccatrice ista. Apparuit primo Mariae Magdalene, de qua dicitur septem daemona. Tunc igitur Christus capita draconum in aquis tribulauit, & cotriuit, quando in lachrymis suis omnia peccata submersit. Non tantum omnia peccata grauiora lauit, sed etiam omnes cogitationes, quae significantur per capillos, quos in obsequium Christi adhibuit. Vnde dicitur quod capillis capitis suis pedes terfit. De istis capillis cogitationum dicitur. Sume tibi gladium acutum radentem pilos, & duces per caput tuum & barbam tuam, & assumes tibi stateram ponderis, & diuides eos, tertiam partem combures igni, & tertiam partem concides gladio in circuitu eius, tertiam uero aliam diuiseris in uentum, & gladium nudabis post eos. Cogitationes enim nostrae saepe in tres partes diuiduntur, quia aut sunt bonae, aut sunt malae, aut sunt indifferentes. Cogitationes igitur bonae sunt igne comburendae, id est spiritui sancto committendae, & ab ipso inflammandae. Cogitationes indifferentes, quae aliquando eueniunt pro necessitatibus temporalium, sunt circuncidendae & moderandae, ut non sint superfluae. Cogitationes autem noxae & malae, sunt à nobis penitus expellendae, & dispergendae. Et si forte redire satagerent, contra eas status fuit perfectionis gratiae, quando dixit ei Christus. Vade in pace. Vnde dicit Grego. Postquam dominus ei peccata dimisit, non sedit in remissione peccati, sed ad peccati operationem boni. In hoc igitur quod dicitur. Vade in pace. Notandum quod ista habuit sollicitatione per bona opera, & quod habuit pacem in sua conscientia. Ip

Mat. 16.

Exe. 5.

Cogitationes saepe in 3. partibus diuiduntur.

Tertius Status.

Maria Magda. duo habuit.

sa quidem habuit pacem per opera interiora, quia fuit contemplatiua iuxta illud. Maria optimam partem elegit. Per opera exteriora, quia fuit actiua, quia omnia opera misericordiae erga personam Christi exercuit. Ipsa enim ipsum pauit. Fecerunt ei coenam ibi, & Martha ministrabat. Maria ergo accepit libram unguenti &c. Cum ille erat aliquae mulieres curatae. i. Maria Magdalena, & aliae multae quae ministrabant ei de facultatibus suis. Ipse eum hospitio recepit. Intrauit Iesus in quoddam castrum, & mulier quaedam Martha nomine excepit illum in domum suam, & huic erat soror nomine Maria &c. Ipsa bysso puritatis & purpura charitatis eum induit. Iuxta illud Byssus & purpura indumentum eius. Ipsa eum in tribulatione positum uisitauit, & associavit. Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius. Maria cleophae & Maria Magdalena. Ipsa eius sepulturae inter fuit. Ioseph accessit ad Pilatum & petiit corpus Iesu, & depositum inuoluit in syndone, & posuit eum in monumento exciso in quo nondum quisquam positus fuerat. Secutae sunt autem mulieres, quae cum ipso uenerant, de Galilaea, & praecipue Maria Magdalena, & in monumento fixa permanfit. Maria stabat ad monumentum foris plorans. Secundo habuit pacem in conscientia. Istam pacem conscientiae non potest habere superbus, & ratio est, quia ipse Deo est contrarius. Iuxta illud. Currens aduersus Deum erecto collo, & pingui ceruice aratus est, quia igitur est Deo contrarius, non potest esse sibi ipse pacificus. Quis resistit ei, & pacem habuit? Istam etiam pacem conscientiae non potest habere avarus. & ratio est quia habet terram, ista est terrena desideria in superiori parte animae, & caelestia in inferiori. terra autem cum sit grauis naturaliter appetit deorsum descendere. & caelum cum sit leue appetit ascendere sursum. ideo. Caelum sursum, & terra deorsum, quia igitur in tali ascensu & descensu est pugna, ideo non potest ibi esse pax aliqua. Cor impii quasi mare feruens, quod quiete non potest. Impius est avarus, quia est sine pietate.

Luc. 10.

Io. 12.

Luc. 8.

Luc. 10.

Pro. ult.

Io. 18.

Luc. 23.

Ioan. 19.

Iob 15.

Iob. 9.

Pro. 25.

Eccl. 17.

ta signa facit. Tertio ponit unius consiliatoris prolocutio. Vnde subditur. Vnus autem ex ipsis Cayphas nomine &c. Quarto ponitur ipsius sententia ab omnibus confirmatio cum subditur. Ab illo ergo die cogitauerunt cum interficere. Non enim fecerunt partium, quia non diuiserunt se in partes, sed omnes unanimiter in morte Christi conueniunt. Primo igitur ponitur concilij collectio, & illud concilium fuit improvide congregatum, quia cum festinatione, cum iniuria, cum ira, cum inuidia, & cum iniuria congregauerunt. In concilio autem non debet esse festinatio, nec ira, nec insipientia, ideo dicit Socrates quia in concilio duo sunt maxime contraria, scilicet festinatio & ira. Non debet etiam esse tertium, scilicet insipientia, sed potius magna sapientia. Ego sapientia habito in conciliis. Pontifices igitur & Pharisei, illud concilium non fecerunt cum maturitate, & deliberatione, sed cum precipitatione, & festinatione. Mox enim cum audierit quod Christus suscitauerat Lazarum, & quod omnes ibant post eum, concilium collegerunt, cum tamen debuissent cogitare, expectare, & deliberare, quid magis expediret. Ideo dicitur. Qui festinus est, pedibus offendit, quia enim nimis festinauerunt, ideo offenderunt, quia Christum occiderunt. Socrates. Concilium uelox sequitur penitentiam. Varro philosophus imperitiae signum est, exigere cito fieri, quod difficilimum est. Ideo legitur de Augusto Caesare, quod dixerat, quod festinatio & temeritas male in duce conueniunt, dicens, satis enim celeriter fit, quicquid bene sit. Secundo illud concilium congregauerunt cum ira & inuidia. Audientes igitur quod populus post eum ibat, in grauem iram, inuidiam exarserunt, & in tali ira concilium collegerunt. De tali concilio dicitur. Simeon & Leui uasa iniquitatis bellantia, in concilio eorum non ueniat anima mea, quia in furore suo occiderunt uirum, id est Christum. Dicit enim Hiero. quod de Symeone Pharisei, de Leui autem pontifices exiuerunt. Illud enim fuit periculosum concilium, quod in furore & ira fuit celebratum. Greg. Si ira semel mentem possidere ceperit, iustum esse

Heb. 12.

Pro. 25.

Feria sexta hebdomada quinta quadragesima. Sermo. I. De concilio iudeorum contra Christum.

Iob. 2.

Collegerunt pontifices & pharisaei concilium & dicebant. Quid facimus, quia hic homo multa signa facit. Quando aliquis rector ciuitatis audit negocium graue, & periculosum, conuocat concilium & exponit negocium, & audit consiliatores, & tandem facit partium, & tunc illa sententia approbatur in quam plures consentiunt. Eodem modo pontifices & pharisaei fecerunt, audierunt enim de resurrectione Lazari, & quomodo omnes in Christo credere uidebantur, unde credentes ex hoc eis imminere periculum, collegerunt concilium. In isto igitur euangelio quatuor tangunt. Primo concilij congregatio cum dicitur. Collegerunt pontifices & pharisaei concilium. Secundo negocii diligens inquisitio cum dicitur. Quid facimus, quia hic homo multa signa

ta signa facit. Tertio ponit unius consiliatoris prolocutio. Vnde subditur. Vnus autem ex ipsis Cayphas nomine &c. Quarto ponitur ipsius sententia ab omnibus confirmatio cum subditur. Ab illo ergo die cogitauerunt cum interficere. Non enim fecerunt partium, quia non diuiserunt se in partes, sed omnes unanimiter in morte Christi conueniunt. Primo igitur ponitur concilij collectio, & illud concilium fuit improvide congregatum, quia cum festinatione, cum iniuria, cum ira, cum inuidia, & cum iniuria congregauerunt. In concilio autem non debet esse festinatio, nec ira, nec insipientia, ideo dicit Socrates quia in concilio duo sunt maxime contraria, scilicet festinatio & ira. Non debet etiam esse tertium, scilicet insipientia, sed potius magna sapientia. Ego sapientia habito in conciliis. Pontifices igitur & Pharisei, illud concilium non fecerunt cum maturitate, & deliberatione, sed cum precipitatione, & festinatione. Mox enim cum audierit quod Christus suscitauerat Lazarum, & quod omnes ibant post eum, concilium collegerunt, cum tamen debuissent cogitare, expectare, & deliberare, quid magis expediret. Ideo dicitur. Qui festinus est, pedibus offendit, quia enim nimis festinauerunt, ideo offenderunt, quia Christum occiderunt. Socrates. Concilium uelox sequitur penitentiam. Varro philosophus imperitiae signum est, exigere cito fieri, quod difficilimum est. Ideo legitur de Augusto Caesare, quod dixerat, quod festinatio & temeritas male in duce conueniunt, dicens, satis enim celeriter fit, quicquid bene sit. Secundo illud concilium congregauerunt cum ira & inuidia. Audientes igitur quod populus post eum ibat, in grauem iram, inuidiam exarserunt, & in tali ira concilium collegerunt. De tali concilio dicitur. Simeon & Leui uasa iniquitatis bellantia, in concilio eorum non ueniat anima mea, quia in furore suo occiderunt uirum, id est Christum. Dicit enim Hiero. quod de Symeone Pharisei, de Leui autem pontifices exiuerunt. Illud enim fuit periculosum concilium, quod in furore & ira fuit celebratum. Greg. Si ira semel mentem possidere ceperit, iustum esse

Quareq. ratur ad concilium.

Pro. 8.

Pro. 19

Gen. 49.

putat, & etiam crudeliter fit. Chryf. Non potest pacifice loqui, qui cor habet turbatū. Tertio illud concilium collegerunt cum infipientia. sapiens enim in eo, quod habet facere, attendit ad principium, ad medium, & ad finē, ut scilicet negotium suum incoheret sapienter, & prosequatur constanter, & finiat utiliter. Isti autem Pharisei inchoauerunt cum fatuitate, mandatum dantes ut Christus caereretur. vnde dicitur parum infra. Dederunt autem pontifices mandatum, ut si quis cognouerit ubi sit, iudicet ut apprehendant eū, & prosequuti sunt eum cum crudelitate, quia mortē Christi facere firmauerūt. vnde dicitur. Ab illo ergo die cogi. inter eum. Finierunt autem eū sua destructione, quia illud, quod timebant. scilicet perire locum & gentē, euenit eis. Secūdo ponitur negotiū super quo debet haberi conciliū diligens expositio, cū dixerūt. Quid facimus. nec tardamus? cur nobis nō prouidemus? quia hic homo multa signa facit. Si dimittimus eum sic scilicet uiuentem & signa facientē, omnes credent in eū & ueiant Romani & tot. no. lo. & gentem. Romani enim & multi alii principes agentium in magna reuerentia habebant dei templum. vnde etiā Alexāder cū Hierosolymam festinaret, & iudget imperum eius timerent, pontifex indutus pontificalibus, & in capite suo habens cidarim in qua scriptū erat nomen Dei tetragrammaton. i. quatuor syllabarum, quod est Iehoue sicut processit. Statim Alexāder de equo descendit, nomen Dei adorauit, & pontificē ueneratus est, & cū super hoc a suis militibus argueretur. Respondit, nō istū, sed Deū in ipso adorauit. Deus enim celi in isto habitu mihi apparuit, & principatū Persarū mihi promisit. Romani igitur & principes gentium in magna reuerentia habebant templum. Christus autē praeedicabat sacramenta Iudaica, & certum omnia esse abolenda, & ideo dixerūt, si Romani ista audierint, templum contēnent. Opes templi auferet, & nos & locū nostrum tollēt. Vel aliter. Iudei intendebant tūc Romanis rebellare, & tributa eis non soluere. Christus autē prae-

Mat. 5.

dicabat, nō esse alicui resistendū dicēs. Ego autē dico uobis,

his, non resistere malo, sed si quis te percusserit in unam maxillam, praebe ei & aliā, & ideo qui uult in iudicio cōtendere tecum, & tuam tunicā tollere, dimitte ei & palium. Ideo timebant ne uenientibus contra se Romanis, nullus se defenderet. Vel aliter. Romani ordinauerunt, ut nullus rex constitueretur nisi, prout ipsi mādarent. Multa autem turba sequebatur Christum, quae etiam ipsum regem, & Christum confitebatur, & iō timuerunt & Romani audirent, ut turba eū sequeretur, & crederēt & uellent rebellare, & si audirent, quod eum regē cōfiterētur, crederent, quod ipsum regem uellent facere, & sic ueniret, & locum & gentem tollerent. Ista autem sicut Chrysol. dicit, Pharisei quantum ad ueritatem nō credebāt, cum turba quae ipsum sequebatur nō essent milites armati, nec armigeri, sed inermes & simplices uiri, sed ideo dicebant, ut contra Christum populum excitarent. Tertio ponitur unius malitiosa proloquutio cum dicit. Vos nescitis quicquā, nec cogitatis, quia expedit uobis, ut unus homo moriatur pro populo, & non tota gens pereat. In hoc autem uerbo, aliā intentionem habuit Cayphas, & aliam Spiritus sanctus. Intendebat enim Cayphas, quod expedit, ut Christus occideretur, priusquam a Romanis captiuaeretur. Spiritus autē sanctus, qui per os uirū prophetauit, intellexit quod expedit, ut Christus pro humano genere moreretur. Vbi dicit Augustin. Hic docemur per homines malos spiritum sanctum futura docere, quod tamen euangelista diuino tribuit sacramento, quia ipse, scilicet Cayphas erat pontifex, quamuis autem prophetauerit, tamen propheta non fuit. Nam sicut dicit Augustinus super Gen. ad litteram. Tri sunt quae faciunt hominem esse perfectum prophetam. Vnum est, quod ipse aliquas uisiones habeat. Secundum est, quod ipsas uisiones intelligat & reuelationes.

Tertium est quod ipsas uisiones etiam alijs manifestare sciat, primum habuit Nabuchodonosor, quia statuum uisit. Duo uero sequentia non habuit, quia nec significationem intellexit, nec ipsam uisionē Danieli enarrare sciuit,

uit, & ideo propheta non fuit. Duo autem ex his habuit Pharaon, quia & uisionem habuit, quando septem boues pingues, & septem macilentos uidit, & ipsam uisionem Ioseph enarrauit, sed non habuit terram, quia eius significationem non intellexit, & ideo propheta non fuit. Nil tamen ex his habuit Cayphas. Ipse enim de morte Christi nullam reuelationem habuit, ipse etiam intellexit, & tamen quem habuit spiritus sanctus, non intellexit. habuit tamen unum, quod mortem Christi necessariam fore denuntiauit, & ideo similiter propheta non fuit. Sed spiritus sanctus, qui os a se aperuit, per istam prophetiam praedixit quando ait. Expedi uobis ut unus moriatur homo pro populo &c. Quarto ponitur istius sententiae approbatio, & confirmatio, cum dicitur. Ab illo ergo die cogitauerunt interficere eum. Prius quidem pluries ipsum interficere cupiebant, sed modo definitiuam dederunt sententiam. Ista autem sententia fuit iniusta & iniusta, ex

Snia In-
deorū cō-
tra Chri-
stum fuit
iniusta
triplici-
ter.
Mat. 27
Luc. 23.
Iob. 26.
Io. 5.

animo, ex causa, & ex ordine. Tunc sententia est iniusta ex causa, quando sufficiens causa non suffragatur, tunc est iniusta ex ordine, quando ordo iuris omittitur. Sententia igitur quam principes & Pharisei super mortem Christi protulerunt, fuit iniusta ex animo, quia ex inuidia ipsum tradiderunt. Vnde dicitur. Sciebat enim, scilicet Pilatus, quod per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes &c. Secundo fuit iniusta ex causa, quia nulla causa mortis suae suberat. Vnde dicitur. Nihil inuenio causae in hoc homine, & infra. Ecce ego coram uobis interrogans, nullam causam inuenio in homine isto ex his, in quibus eum accusatis, sed nec Herodes, ideo dicitur. Causa tua quasi impii iudicata est, causam iudicisque recipies, & potest esse uerbum patris ad filium, quia enim causa sua impie iudicata fuit ideo ipse causam iudiciumque omnium a Deo patre accepit. Neque pater iudicat quemquam, sed omne iudicium dedit filio &c. Tertio fuit iniusta ex ordine, quia non fuit seruatus ordo iuris, quia ipsum condemnauerunt nec sponte confessum, nec testi-

bus conuictum. Vnde dicitur. Multi enim falsum testimonium dicebant, & conuenientia testimonia non erant. Quia igitur in Xpi, qui iudicatus fuit, sic fuit iniusta ex animo, ex causa, ex ordine, ideo ipse feret sententiam iustam cum dicit illud. Discedite a me maledicti in ignem aeternum. &c. Illa enim sententia erit iusta ex animo, quia non ex ira per uicium, sed ex ira per zelum proferetur. Accipiet armaturam zelus illius, erit iustus ex causa, quia opera misericordiae non habuerunt. Vnde dicit. Esuriui & non deditis mihi manducare, erit iusta ex iuris ordine, quia non proferetur nisi contra sponte confessos, & conuictos. ipsi. n. peccata sua sponte confitebuntur. Ergo errauimus a uia ueritatis &c. Conscientia etiam contra ipsos testificabitur. Testimonium illis reddente conscientia eorum.

Mar. 14
Mar. 25
Sap. 5.
Sap. 5.
Rom. 5.

Eadem feria sexta hebdomadae quintae quadragesimae. Sermo secundus. Quomodo expediebat Christum mori.

Expedi uobis, ut unus moriatur homo pro populo & non tota gens pereat. Spiritus. S. in ueris prophetis tantum corda eorum, reuelationes & inspirationes aliquas imitando, illuminat eorum mentes ipsarum reuelationum sensum & intelligentiam tribuendo, aperit eorum os ad proferendum illas reuelationes, uerba congrua ministrando ista tria tanguntur. Omnis prophetia scripturae propria interpretatione non fit. i. propria expositione, sed a Deo concessa. Ecce quia ad Spiritum. S. pertinet corum, quae inspirat intellectum dare. Et sequitur. Non. n. uoluntate humana illata est aliquando prophetia, sed Spiritu. S. inspirante. Ecce quia ad Spiritum. S. pertinet diuinam inspirationem emittere. Sequitur. Locuti sunt sancti Dei omnes. Ecce quia ad spiritum. S. pertinet uerba conuenientia ministrare. In Caypha spiritus. S. non illuminauit cor eius ad intelligendum. Vnde dicit Origenes. Cayphas ex se nihil protulit, nihil dixit, quia prophetiam Dei non accepit, nec tetigit cor eius inspirandum, sed tantum aperuit os eius ad proferendum. Vnde dicit Chrysostomus. Ore Cayphae

2. Per. 1.

Cayphæ solum spiritus sanctus usus fuit, cõtaminatũ autem cor eius non tetigit. Dixit ergo, Expedi vobis unus moriatur homo pro populo &c. Homo quidem erat mortuus, ideo expediẽs erat ut moreretur Christus ut eius mors, nostram destrueret, ideo dixit. expedi vobis ut unus moriatur &c. Homo Et erat perditus. & ideo expediebat ut Christus ad nos veniret, & mortem subiret, ut sic hominem perditum inueniret. Ideo subditur. Et non tota gens pereat. Erat etiam homo à Deo diuisus & dispersus, ideo expediebat Christus homines ad eum congregare, ideo subditur. Non tantum pro gente, sed ut filios Dei qui erant dispersi, congregaret in unũ. Ex his igitur habetur, qd humanum genus erat mortuus, perditũ, & dispersum. Expediebat ergo ut Christus moreretur, & sic humanum genus mortuum uiuificaret. Erat autem homo mortuus quadruplici morte. Quarum duæ erant in præsentĩ, scilicet mors naturæ, & mors culpæ. Dux autem erant in futuro, scilicet mors gehennæ, & mors quæ causatur ex priuatione uisionis diuinæ. Primam mortem, scilicet naturæ destruxit per suam gloriosam resurrectionẽ. Per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. Viuificabit nos post duos dies, i die tertia suscitabit nos secundam mortem, scilicet culpæ destruxit per sui sanguinis effusionem. Lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Sanguis Christi emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis. Tertiam mortem, scilicet gehennæ destruxit per inferni expolationem, tunc enim infernum exposuit, quando sanctos patres inde eduxit. Ero mors tua o mors, morsus tuus ero o inferne. Quartam mortem quæ causatur ex priuatione uisionis diuinæ, destruxit per suæ uisionis restitutionem, quam quidem restitutionem petebat sibi fieri propheta dicens. Redde mihi salutem salutarem tuam. Ista autem mors est grauior quam gehenna. Vnde august in enchiridion. A regno Dei exulare, a ciuitate Dei alienari, a uita Dei cadere dulcedine Dei carere, tam grauis est pœna, ut ei nulla possint tormenta, quæ nouimus comparari. De hac etiam sic dicit

Primo.
Homo
quadruplici morte mortuus erat
1. Co. 15
Osea. 3.
Apoc. 1.
Heb. 9.
Osea. 13
Psa. 50.

dicit Chrysostomus in libro de reparatione lapsi. Nonnulli imperitorum putant sibi satis esse, & optabile uideri, si gehenna tantummodo careant, ego autem multo grauior quam gehenna dico esse cruciatus, remoueri & abici ab illa gloria, & ita excludi a beatis, & alienum efficit ab his quæ præparata sunt sanctis, tantum generat cruciatum, tantum dolorem, ut si etiam nulla extrinsecus pœna torqueat, hæc sola sufficeret, omnis enim gehennæ superat cruciatum. Secundo expediebat Christum mori ut hominem perditum inueniret, Christus enim uenit ad querendum hominem perditum. Dimisit domum suam cœlestem, & uenit ad nostrum exilium, uade propheta admirando dixit. Quare quasi colonus futurus es in terra, & quasi uiator declinans ad manendum reliquit societate angelicã & uenit ad nostram consortium? Post hæc in terris uisus est, & cũ hominibus conuersatus est. Ipse etiam cum esset indutus lemine, induit se nostrum saccum Sol factus est niger quasi saccus cilicius, de his tribus dicitur. Reliqui domum meam scilicet domũ celestem, dimisi hereditatem meam, id est angelicam societatem, in quibus ego regnabam. Dedi dilectam animam meã in manus inimicorum eius, assumendo scilicet humanam carnem, quam tanquam saccum consui super meam diuinitatem. Saccum consui super cutem meam, quem quidem saccum, dedi in manibus inimicorum meorum qui ipsum occiderunt, & lacerauerunt, ut in precium sanguinis emaneret. psal. Concidisti saccum meũ. Nec mirum si tam misericorditer nos redemit. Tria enim ipsum induxerunt ut misericorditer nos redimeret. Vnũ fuit ex parte sui, scilicet eius uiscerosa pietas. Secundum ex parte nostri, scilicet nostra magna necessitas. Tertium tam ex parte sui quã ex parte nostri, scilicet nostra. cũ ipso & sua nobiscũ magna propinquitas. Primum enim est eius pietas, est. n. ille pater benignus, qui super filiũ prodigum reuertentem misericordia motus est, sup collũ cecidit, & osculatus est eũ, & dixit. Filius meus mortuus erat, & reuixit, perierat & inuentus est. De hac uiscerosa misericordia eius dicit,

Secundo.
Hier. 14.
Baruc. 3.
Apo. 6.
Hier. 12.
Iob 16.
Christũ
uia indolentia
xerunt ut
no. redi.
meret.

cit August. Nemo de Dei pietate diffidat, maior est enim
 misericordia, quam nostra miseria, tardius quidem uide-
 tur peccatori ueniam sibi tradere, quam ipsi peccatori
 accipere. Secundum quod ipsum induxit ad misericor-
 diam & ad perditum requirendum, est magna nostra ne-
 cessitas. Non quidem errauerat, & ad uiam rectam ire ne-
 sciebat. Vnde clamabat. Errauit sicut ovis quæ perit
 & cæ. Iste est pastor ille bonus de quo dicitur. Qui non
 ginta nouem oues reliquit, & ouem centesimam, id est
 hominem querere uenit, hoc sic dicit August. in li. con-
 tra quinque hæreses. Cum esses inimicus patri meo, re-
 conciliaui te per me, cum inter montes & siluas errares,
 quæsiui te, humeris meis portauit te, patri meo reddidisti
 te, laboraui, sudauit, caput meum in spinis opposui, man-
 us meas clauis obieci, lancea latus meum aperui, & sate-
 guinem meum sudi, animam meam posui, & coniunxi me
 mihi, & tu diuideris a me. Tertium quod ipsum induxit
 ad misericordiam & perditum requirendum fuit nostra
 cum ipso, & sua nobiscum propinquitas, ipse enim de sua
 pro genie nos fecit, quando ad suam imaginem & similitu-
 tudinem nos creauit, tãdem se fecit de pro genie nostra,
 non de pro genie angelica, iuxta illud. Nusquam angelus
 apprehendit, sed semen Abraham apprehendit, ex prima
 parètela facti sumus filii eius, ex secunda facti sumus fra-
 tres sui, & ideo non debuit nos derelinquere, sed nos re-
 dimere, & patri reconciliare. ista est illa mulier sapientia
 scilicet diuina sapientia, quæ amiserat dragmam de-
 mam, id est humanam naturam sua imagine insigni-
 tam, propter primam parentelam, & suo nomine appella-
 latam. Quia a Christo dicimur Christiani, & ideo lucem
 nam accendit, quia lucem suæ diuinitatis terræ nos-
 stræ mortalitatis uniuert, & sic dragmam quam perdidit
 ratinuenit. Tertio expediebat Christum mori, ut hu-
 manum genus dispersum reuocaret. Vnde dicitur
 fra prophetauit quia Iesus moriturus erat pro gente
 licet iudeorum, non tantum pro gente, sed ut filios dei
 scilicet de populo gentilium qui erant dispersi. congrega-
 ret

ret in unum. Hæc autem sicut dicit Augusti. secundum
 predestinationem dicta sunt, quia ipsi gentiles adhuc fi-
 lii Dei non erant, expediens igitur fuit mors Christi, ut
 dispersos congregaret. Christus fecit tanquam uexilli-
 fer, tanquam uenator, tanquam speculator. Vexillifer
 uexillum in altum leuat & dispersos cõgregat, Christus
 uero Dei filios congregaret, uexillum crucis in altum leua-
 uit. Huius uexilli hasta fuit crux, tela ibi posita fuit ca-
 loris Christi affixa. Quæ quidem tela fuit de tribus colori-
 bus, colore scilicet, albo, rubeo, & nigro. Eius enim caro
 fuit alba per innocentia candorem, fuit rubea per san-
 guinis asperionem, & fuit nigra in morte per liuorem.
 Omnes igitur qui sunt à Deo dispersi debent ad illud ue-
 xillum congregari. Leuabit dominus signum in natio-
 nes, & congregabit profugos in Israel, ideo ipse dicit. Si
 exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum. Se-
 cundum fecit Christus tanquam uenator. Solent enim
 uenatores arbores ascendere, carnem cruentam
 monstrare, & ad aues sibillare, sic fecit Christus homini.
 Homo quidem à Deo uolauerat Efraim quasi auis auo-
 lauit. Ideo Christus arborem crucis ascendit, carnem
 cruentam suam habuit, & ad nos clamare & sibilare ce-
 pit. Leuabit dominus signum in nationes procul, & sibil-
 labit ad eum de finibus terræ. Tertio Christus fecit
 sicut speculator. Solent enim speculatores in altum
 ascendere, ut uideant & clament. Sic Christus in spe-
 culam crucis ascendit. Vnde Bern. Ascendit Christus
 in altum, ut uideretur, fortiter clamauit ut audiretur,
 clamori lachrimas immiscuit, ut homo ei cõpateretur.
 Ideo igitur in speculam crucis ascendit, ut uideretur sci-
 licet oculo intellectus meditatione, & oculo affectus
 per deuotionem. Psalmus. Respice in faciem Christi tui.
 Iste autem respectus sanat vulnera peccatorum quod si-
 gnatum est. In illis qui respiciebant serpentem, qui à
 moribus serpētum sanabatur. Detergit caliginem igno-
 rantiarum. Hoc signatum est in Longino, qui cum ma-
 le uideret & ex tactu sanguinis Christi est illuminatus.
 Sanguis

Notãdũ.

Esa. 11.

Io. 12.

Osa. 9.

Esa. 5.

Num. 11

Apo. 3.

Heb. 12.

Vocem

Christi q

non au-

diunt.

Iob 6.

Thren. 1.

Matt. 27

Esa. 33.

Sanguis enim Christi verum collirium est, quod illumi-
nat oculos mentium. Collirio iunge oculos tuos, ut ui-
deas. Dat etiam iste respectus patientiam aduersoribus. Per
patientiam curramus ad propositum a nobis certamen,
aspicientes in actorem & consummatorem Iesum. Secundo
fortiter clamauit, ut audiretur. Eius tamē uocem nō
audiunt auari, qui in auribus suis ponunt terram auri-
tæ. Ideo clamat Christus dicens. Terra ne operias san-
guinem meum, neque inueniat locū in te latēdi clamor
meus. Non audiunt etiam superbi nec luxuriosi. Et
ideō superbi sunt lapidibus duriores. Ex luxuriosi sunt
mortuis fetidiores, quia ad clamorem Christi lapides
sunt scissi, & monumenta aperta sunt, & mortui resurre-
xerunt.

Tertio Christus clamori lachrimas addidit, ut homo
compateretur. Debet quippe homo Christo compati,
qui fuit in tanto dolore. O nos omnes qui transiit
per uiam attendite, & uidete si est dolor & ex. Qui fuit in
tanta derisione. Prætereuntes autem blasphemabant
mouentes capita sua, qui fuit in tanta ignominia & ui-
lificatione, quia tanquam latro cum latronibus
fuit crucifixus. Et propter hoc compassus
fuit sibi sol, quando splendorem suum
abiecit. Et uestibus nigris induit
se, id est tenebris. Compassa
fuit terra, quando præ-
nimio dolore tre-
muit. Compassi
sunt angeli.

De quibus dicitur. Ecce
videntes clamabūt
foris, ange-
li pacis a-
mare fle-
bunt.

Sabbato

Sabbato quinta hebdomada. 40. Sermo primus. De clarificatio-
ne: quomodo pater filium: filius patrem, filius filios:
& fideles Christum clarificant.

Subleuatis Iesus oculis in cœlum dixit, Pater uenit Io. 17.
hora clarifica filium tuum, ut filius tuus clarificet
te. Quia in isto euangelio sæpè fit mētio de clarifi-
catione. Idēd notandum, quod sicut uidemus in istis na-
turalibus, quædā claritas est, quæ a nullo illuminatur, &
cætera illuminat ut est claritas solis. Alia est claritas,
quæ illuminatur & illuminat, sicut est claritas lunæ, quæ
illuminatur a sole, & illuminat inferiora. Et est quoddā
corpus clarum, quod illuminatur a sole, & nō illuminat
inferiora, tamen aliquos fulgores emittit, sicut uidemus
in quibusdā metallis fulgidis, uidelicet in auro & argen-
to. Est aliud corpus opacū, quod illuminatur: sed tamē
nec illuminat, nec aliquos fulgores emittit, sicut est ele-
mentum terræ. Eodem modo est in spiritalibus. Est enim
quædā claritas substantialis, scilicet claritas diuina, quæ
a nullo lucem recipit & omnia illuminat. Erat lux uera, Io. 1.
quæ illuminat omnē hominē &c. Alia est claritas, quæ
illuminat & illuminatur, sicut sunt doctores & prælati,
qui a diuina claritate recipiunt influentiam sapientiæ, &
subditis dant lumen doctrinæ. De quibus dicitur. Inter Phil. 2.
quos lucetis, sicut luminaria in mundo, uerbū uitæ conti-
nentes. Alii sunt, qui illuminentur, sed non illuminant,
tamen aliquos fulgores emittunt, sicut sunt boni subdi-
ti, & auditores, qui recipiunt a superioribus lumē sacræ
scripturæ, tamen ipsi non illuminant aliquos per uerba
doctrinæ. Veruntamen emittant aliquos fulgores ex sua
lucida conuersatione. De quibus dicitur. Sic luceat lux Mat. 5.
uestra coram hominibus, ut uideant opera uestra bona.
Alii sunt tenebrosi, sicut sunt mali subditi, qui sæpè
illuminantur per sacram scripturam, sed tamen nec ipsi
illuminant, nec aliquem fulgorem emittunt per aliquā
bonam uitam, sed semper remanent in tenebris igno-
rant.

Vorag. Quadrag. Y ran-

Gen. 1: rantig, & malæ uitæ. De talibus dicitur. Terra autem erat inanis & uacua, & tenebræ erant super faciem abyssi, &c. Homines enim terreni sunt inanes, quia plenitudine, & sunt uacui ab omni opere bono, & habent tenebras ignorantie. Ista quadruplex differentia tangitur hic. Nam claritas diuina quæ illuminat & non illuminatur, est pater, & filius, & spiritus sanctus. De qua dicitur. Pater clarifica filium tuum, ut filius tuus clarificet te. Claritas quæ illuminatur & illuminat, fuerunt apostoli. De quibus dicitur, Pater manifestaui nomē tuū hominibus quos dedisti mihi de mundo. Deinde alij illuminantur qui & emittunt fulgorem honoris operum, ut sunt boni auditores, qui ad prædicationē apostolorū crediderunt, de quibus infra dicitur. Nō pro his autē rogo fātū, sed pro eis qui credituri sunt in me. Alij qui semper in tenebris sunt, & illuminari non possunt, sunt homines terreni & mundani, pro quibus Christus non rogat, quando tales sunt, ideo dicit. Non pro mundo rogo. Cæteris autem omnibus dicamus tantum de patris claritate, scilicet diuina, de qua quatuor sunt uidentia. Primo qualiter pater clarificat filium. Secundo qualiter filius clarificat patrem. Tertio qualiter ipse filius clarificat suos filios.

Prima. Quarto qualiter ipsi fideles clarificant Christum. Circa primum notandum quod pater est claritas, filius claritas, & spiritus sanctus est claritas & tamen sunt omnes una deitas, seu claritas. Pater ergo filium clarificat, quando ipsum gloriose resurgere fecit. Vnde Augu. dicit. Venit hora clarifica filium tuum, tanquam si diceret. Venit hora seminare humilitatis fructum, non differas claritatem. In Christo quidem tres fuerunt substantiæ quæ ante resurrectionem uidebantur obscuræ, scilicet caro, anima, & diuinitas. Caro enim uidebatur obscura propter mortalitatem. Anima propter passibilitatem. Deitas uidebatur obscura, propterea quia paucis fuit manifestata. Sed in resurrectione clarificata est caro eius, quia induit in mortalitatem. Anima eius induit in passibilitatem, & fecerit. Et diuinitas eius accepit manifestationem.

festationem. Tunc enim Deus manifestatus est ex eo quod per diuinitatis sue potentiam resurrexit. Secundo filius clarificauit patrem in quantum, scilicet quod in iudæa solummodo notus erat, in toto mundo ipsum manifestum fecit. Vnde super illud. Ut filius tuus clarificet te. dicit Augu. Ac si diceret Christus. Resuscita me, ut innotescas toti mundo pro me. Filius enim toti orbi de patre tria *Christus* maximè manifestauit. scilicet notitiam suam. Io. 1. Nemo Deū in mundo uidi unquam, nisi unigenitus qui est in sinu patris. Ipse tria de nobis enarrauit misericordiā suam. Estote misericordes *de parte matris* sicut pater uester misericors est. Liberalitatem suam. Nō *manifesta* time timere pusillus grex, quia complacuit patri uestro *quod* dare nobis regnum. Iā igitur non potest se excusare in *Luc. 6.* delis, si in Deo non credit, quia toti mundo manifestata *Luc. 12.* est notitia sua. Iam nō potest desperare aliquis peccator de Deo, quia toti mundo manifestata est misericordia sua. Iam nullus potest recedat, quia toti mundo manifestata est liberalitas eius. Tertio ipsa claritas diuina *Tertio.* fideles suos clarificabit, quod notatur cum dicitur, Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, id est omnium hominum, a parte totū ut oē quod dedisti ei, det eis uitā æternā. Hæc est autē uita æterna, ut cognoscant te solum uerum Deū, & quem misisti Iesum Christū. Tunc igitur fideles suos clarificabit, quā eos in uita beata glorificabit. Vitam autem beatam ponit in Dei cognitione. Sicut dicitur. Vide *Co. 13:* mus nunc, per speculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem. De hac uisione dicit Fulgentius sic. Sicut per speculum uitreum trina nobis uisio administratur, quia nos ipsos & ipsum speculum, & quicquid præsens ad eum uideamus, sic per speculum diuinæ claritatis, & ipsum Deū quātū possibile erit creaturæ, & nos ipsos, & cætera omnia uera, certa scientia cognoscemus. Quarto nos Deū *Quarto.* clarificamus quando ipsum laudamus. Nos igitur in præsentia, & in futuro Deū debemus clarificare & laudare, cum operibus nostris, cum sensibus nostris & cum uocibus nostris. De laude operū sic dicit Aug. in li. de catholicis rudibus. Quicquid homo fecerit laudabile in suis factis

factis inuenit Deum. Si bene egerit laudabilem inuenit per iustitiam premiorum. Si peccauerit, per iustitiā simpliciorum laudabilem inuenit. Si peccata confessus fuerit, laudabilem per indulgentiam delictorum. De laude sensuum dicit Chry. in quadā omel. super Psal. Oculus Deo praestat obsequium si turpia declinet aspicere. Lingua meretur premium si in Dei laudibus occupatur. Auditus placebit Deo, si se detractionibus nō immisceat. Pedes laudare Deum poterūt, si cursum suum ab omni malitia reuocare festinant. Manus benedicūt Deum, si rapinis renuncient, & ad misericordias properent. De laudibus eū nocte dicit propheta. Repleatur os me. lau. ut cantē glo. tu. Et dicit Repleatur. Ceteros enim debemus laudare, cum medio ore, idest moderate timentes ne aliquando inueniatur contrarium, & sic erubescamus. In Deo autē nō sic est, Aug. super Psal. Quid debet homo magis laudare, quā illud quod sic placet, ut nō possit displicere. Securitas autem laudis, in Dei laude est ubi laudatur, securus est ubi nō timer, ne de laude erubescat. De laude autē quae erit in patria dicit Aug. in li. de ciu. Dei. Ipse est finis desideriorum nostrorum, qui sine fine uidebitur, sine fastidio amabitur, sine fatigatione laudabitur. Primo dicit sine fine uidebitur. Aliquibus sicut dā-

Deut. 32. natis Deus abscondit faciem suam. Abscondam faciem meam ab eis. Aliquibus ostendit aliquē splendorem faciei suae, sicut sanctis uiris in praesenti uita. Vnde propheta non fuit ausus petere uisionem faciei, sed splendorem dicens. Illustra faciem tuam super seruum tuum. Beatus

1. Io. 4. autem apertē ostendit faciem suam. Videbimus eū sicuti est. Sequitur sine fastidio amabitur, amor carnalis aliquid quando habet fastidium. Facta es quasi meretrix fastidio sa, augens precium. Aliquando uertitur in odium. No-

1. Re. 13. patet de Amon & Chamar, aliquādo in absinthium. No-

Prou. 5. uislima illius amara quasi absinthium. Deus autem amabitur cum suauitate, cum delectatione & cū dulcedine.

Ecl. 24. Qui edunt me adhuc esuriunt, & qui bibunt me adhuc sitient. Sequitur. sine fatigatione laudabitur, illa enim

laus

laus fatigationem dare non poterit, tum quia laudanti erit iocunda multum. Psal. Deo nostro iocunda sit laudatio, tū quia illi cui fiat. I. Deo, multum erit grata. Vade Deus reprobans sacrificium carnale, approbat & accipit sacrificium spirituale, dicens per prophetā. Nūquid manducabo carnes taurorum &c. q. d. non. Et subdit, immola Deo sacrificium laudis, & iterum, sacrificium laudis honorificabit me idē quilibet sanctus alium poterit admonere, ut frequētē cantet, & sibi dicere illud. Bene canere frequenter canticum, ut memoria tui sit, tum, quia laus est magno praecio remuneranda. Qui elucidant me, uitam aeternam habebunt.

Eodem sabbato quinta hebdomada quadragesimae Sermo secundus. De Beata Virgine quomodo omnia Christi sunt matris, & e contra.

MEa omnia, tua sunt, & tua mea sunt. Quamuis *Io. 17.* ista uerba dixerit Christus ad patrem, possunt tamen dici ad matrem. nam omnia sua officia Deus sibi comisit, & ipsa omnia quae habuit Deo dedit. Si igitur omnia officia sua beata uirgini comisit Deus, non incongrue potest sibi dicere, omnia mea tua sunt. Si quidem pater fecit eam thesaurariam suam, filius fecit eā camerariam suam, spiritus sanctus fecit eam cellariam suam, tota trinitas, fecit eam eleemosynariam suam. Primo igitur pater fecit eam thesaurariam suam. Commisit enim pater sibi thesaurum potentiae suae, iuxta illud. In Hierusalem potestas mea, habet autem aliquis magnum posse in curia alicuius regis, aut propter parentelā sicut quā quis est frater, uel filius regis, aut propter gratiā inuētiā, sicut quā quis propter suā sapientiā, & probitatē, inuenit gratiam apud regem, aut propter obsequia exhibita, sicut quā quis multa fecit in obsequiū regis. His tribus de causis habet Maria uirgo habere magnum posse, in curia caelestis gratiae. Primo propter parentelam, quia est mater regis, & se in caelestis rex nihil debet sibi denegare. Vnde dixit Salomon *Io.*

Y 3 Berisa-

1. Re. 2. Bersabee matris suae. Pere mater mea quod uis, neque enim fas est ut auertam faciem meam. Bersabee interpretatur puteus satietatis. Quidam sunt, qui habent putrem, id est animum suum gratia Dei euacuatam, alii qui habent semiplenum, sed Beata Virgo habuit plenam, & super plenam, & ideo fuit puteus satietatis, non debet igitur a filio auerti, sed ab eo in omni sua peritione exauerti. Secundo habet possessionem gratiae apud Deum inuente: iuxta illud. Inuenisti gratiam apud Deum. Eia quaedam perdidit gratiam, & per quinque millia annorum & amplius, perditam remansit, sed Beata Virgo ipsam inuenit non tantum sibi inuenit, sed etiam pro nobis, immo, & per nos. Quia si peccatores non fuisset, Deus de ipsa carnem non assumpsisset, & ideo possumus dicere, reddite nobis gratiam quam inuenisti pro nobis, & per nos. Tertio habet possessionem propter obsequia, quae regi exhibuit, quia omnia opera misericordiae sibi impendit. Unde Christus potest sibi dicere. Esuriui & dedisti mihi manducare, me infan-
Luc. 1. tem nutriendo. Sitiui & de mihi bibisti. Tu lacte uirgineo me potando, nudus eram & cooperuisti me, uel stumtum tui corporis tribuendo. Hospes eram & col. me in mensibus in tuo utero me hospitando. Infirmus eram et ui. me infan-
Nei. d. 1. tem in necessitatibus subueniendo. In carcere eram & uenisti ad me, incarceratum in crucis patibulo associanda. Secundo filius fecit eam camerariam suam in suo utero, tanquam thalamo regali quiescendo, deest autem thalamum regalem esse pulchrum & depictum, & sic regem ibi quiescere. Uterus igitur Beatae Virginis
Can. 4. fuit pulcher. iuxta illud. Totae pulchra eas amica mea & macula non est in te. Fuit enim pulchra, quia Christus pulchrum fecit uentrem suum. Fuit sine macula, quia spiritus sanctus purgauit eius mentem, & uentrem. pial. Sanctificauit tabernaculum suum altissimus. Secundo iste thalamus fuit depictus triplici colore, nigro humili-
Can. 1. tatis. albo puritatis, & rubeo charitatis. Nigra suam Ecce nigredo humilitatis, sed formosa. Ecce candor puritatis, sicut pelles Salomonis, quae erant pelles arctis
 rubri-

rubricatae. Ecce rubedo charitatis. Postquam iste thalamus sic fuit pulcher, & depictus, requieuit ibi Dei filius. Iuxta illud. & uirtus altissid est Christus, qui est Dei
Luc. 1. uirtus & Dei sapientia, obumbravit tibi, & bene dicit obumbrabit, quia nisi ibi Deus sibi umbram fecisset, nequaquam ipsam capere potuisset. Deus enim est ignis inextinguibilis. Deus noster ignis consumens est. Est lux inaccessibilis. Lucem habitat inaccessibilem. est, dulcedo ineffabilis. Spiritus meus super mei dulcis. Habendo igitur Beata uirgo in utero Dei filium habebat ibi ignem inextinguibilem. lucem inaccessibilem, & dulcedinem ineffabilem, & eum ipsa esset pura creatura, nequaquam tantum ardorem potuisset sustinere, nec tantam lucem conspiceret, nec tantam dulcedinem sustinere, nisi se sibi obumbrasset, ignis enim diuinus se sibi obumbravit, quia inter se & animam Beatae Mariae corpus assumptum posuit, & sic tantum ardorem sustinere potuit, sicut homo aliquando inter se & ignem ponit aliquod medium, lux diuina sibi se obumbravit, quando carni terrena se uniuert, & sic Beata Virgo lucem in testa, tanquam in laterna uidere potuit, dulcedo diuina se sibi obumbravit, quia tantam dulcedinem carne uelauit, & sic ipsa tantam dulcedinem sustinere potuit, uelut si aliquis aliquem bolum mellis aliquo extrahere uelaret, ne tantam dulcedinem sentiret. Tertio spiritus sanctus fecit eam cellariam suam. iuxta illud. Introduxit
Can. 2. me rex in cellam uinariam. Unde ipsa dicitur crater & aqueductus. Dicitur enim crater, quia uinum spiritus sancti nobis infudit. Umbilicus tuus crater. cornu tibi
Can. 7. quam egens poculis. Est enim crater, quia semper infundit, & cornu tibi, quia semper circuit, & iterum ad primum redit, & nunquam indiget poculis, quia quantuncumque influat, nunquam tamen deficit. Est etiam aqueductus iuxta illud. Ego quasi aqueductus exiui de paradiso. Per
Ecc. 23. ipsam enim tanquam per aqueductum fluunt aquae gratiarum in campum, uindarium, & hortum. Habet campum uindarium & hortum in quibus fuit aqua gratiarum, iuxta illud. Fons hortorum pu. aqua. u. quae fluunt in porta de
Can. 4.

Boni libano, hortus Beatæ Virginis sunt boni, & sibi deuoti. **hortus** in suos sensus claudunt ne ad illicita dirigantur, in **Virg.** illis oriuntur flores uirtutum, sed tamen crescere nõ possunt, nisi ab isto aquæ ductu uirginis fluat in eis fons gratiarum, ided dicitur Fons hortorum. Campus sunt peccatores, in quibus nõ est aliqua clausura sensu, & in quibus aruerunt flores, & herbe uirtutis & bonorum operu. Sed si ad Beatã Virgine cõuertant, mox ab isto aquæ ductu fluunt in eos aquæ uiuentes, q̄ oia arida, & mortua uiuificant, & ided dicitur puteus aquarũ ui. q̄ fluunt. Viridarium Beatæ Virginis sunt beati, qui sunt in patria, in quibus ipsa ipa tria. modo spatia inter Rosas martyru, nõ inter Lilia uirgineu, modo inter Violas confessoru. In isto uiridario fluunt aquæ spiritus sancti, ab isto canali cũ impetu uehementi, ided subditur, quæ fluunt impetu de libano. Ad hoc aut, q̄ aquæ cũ impetu fluunt tria requirunt. 1. q̄ ueniat ab alto, q̄ fluant in abundantia, & q̄ nullã inueniant resistentiã. Aquæ igitur spiritus sancti, & gratiæ q̄ fluunt in beatissimã cũ impetu uadunt, tum quia fluunt a monte altissimo trinitatis, tum quia fluunt in abundantia maxime plenitudinis, tum quia in beatis nullũ inueniunt obstaculu alicuius mortalis peccati, nec et uenialis. Quarto tota trinitas elemosynaria suã cam fecit, oēs enim elemosynæ, quæ de celo fluunt, p̄ suas manus transeunt, ipsa autem tanquã bona elemosynaria defendit oppressos, pascit famelicos, & uestit nudos, ided dicitur de muliere forti. Dedit prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis. Et sequitur omnes domestici eius, uestiti duplicibus. Sunt enim quidam oppressi diabolo, carne, & mundo, sed ista domestici suis, id est sibi deuotis tales hostes dat in prædam, & facit eos de ipsis habere uictoriam, & hoc est quod dicitur. Dedit prædam domesticis suis. Sunt etiam quidã famelici quos nutrit cibo spirituali, ided dicitur, & cibaria ancillis suis. Eodem autem cibo, animas quæ sunt ancillæ suæ nutrit, quo ipsa nutritur. Iuxta illud. Comedit fauam cum melle meo, bi. ui. cum lacte meo &c. Per fauam in quo est cera & mel, intelligitur Christus, in quo

est cera humanitatis, & mel diuinitatis. Ipsa igitur comedit fauam cum melle, quia summe delectatur in uisione humanitatis, & in contemplatione diuinitatis. Isto cibo nos pascit, quando gratiam nobis infundit, per quam delectamur in humanitate & diuinitate Christi. Deinde dicitur Bibi uinum meum cum lacte meo. Tunc unũ cum lacte bibi, quando spiritus sanctus eius mentem pascit unũ spiritualis lactis & eius carnem lacte uirginis mundit. Isto potu etiam nos potat, quando nos facit habere unum iocunditatis in mente, & lac puritatis in carne. Quæ nunc sunt elemosynæ, quas ista elemosynaria dat nobis. ipsa dicit. Ego mater pulchræ dilecti, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. Ipsa enim frigidos in amore Dei inflamat, ided dicit. Ego mater pulchræ dilectionis, ipsa præsumptos humiliat, ided dicit, & timoris, ipsa ignaros sapientia diuina illustrat, ided dicit, & agnitionis, ipsa pusillanimes ad spem uenientem exaltat, ided, & subdit, & sanctæ spei. Sunt etiam quidã nudi, quos ipsa uestit duplici uestimento, ided dicitur, omnes domestici eius, id est deuoti eius, uestiti duplicibus. Illud duplex uestimentum est, de quo ibidem dicitur. Byssus & purpura indumentum eius. Per byssum, quæ est candida, intelligitur munditia carnis. Per purpuram, quæ est rubicunda, intelligitur charitatis feruor. Tunc dicitur suos deuotos uestit duplicibus, quãdo eis dat mundiciam in carne, & feruentem amorem in mente. Secundum omnia, quæ fuerunt matris, fuerunt filii, ided dicitur. Filius, & tua mea sunt. In matre quidem tria fuerunt, scilicet spiritus, anima, & corpus. iuxta illud. Ipse enim Deus pascit sanctificet uos per omnia, ut integer spiritus uideatur, & anima & corpus sine querela in aduentu domini nostri Iesu Christi seruetur. Ista tria Beata uirgo dedit filio suo. Et ided potest sibi dicere filius uerbum propositum, & tua mea sunt. Nam corpus & uerum suum sibi dedit, ad habitandum. Animam suam animæ Christi participem uniuert, & quodammodo unam fecit. Spiritum suum diuinitati Christi indissolubiler coniunxit. Vir-

*Elemosy
ne quas
nobis dat
Maria.
Hee. 24.*

*1. Thes. 1
Maria si
lio. 1115
dedit.*

SABBATO QUINTAE HEBD.

go enim Beata, fuit domus Dei, in qua fuerunt tria solaria prædicata. Spiritus, qui est solarium superius. Anima quæ est solarium medium. Et corpus, quod est solarium inferius. De his tribus solaris huius domus dicitur. Fecit sibi rex Salomō de Ligno Libani, columnam cuius fecit argenteas, reclinatorium aureū ascensum purpureum, media charitate constravit. Perculū dicitur aureū, & signat Beatam Virginem, in cuius utero per nouem mēsis se pavit. Et fuit de lignis Libani, quæ sunt impetribilia, quia ipsa fuit incorrupta. Solarium igitur inferius fuit eius corpus sine utero, in quo Christus requieuit. Et hoc est, quod dicitur, reclinatorium aureum.

Can. 3. Eius enim corpus fuit aureū, quia non corruptū. Et fuit in brachio columnis argenteis, ita quod nunquam cadere poterit. **Pror. 1.** catū. De istis columnis dicitur. Sapientia ædificavit sibi domū, excidit columnas septē. i. septem dona Spiritus sancti. Vel septē columnæ sunt septē virtutes. scilicet tres theologice & quatuor politicae. Solarium medium est eius anima, qua Christus habitavit per amorem. De quo dicitur. Media charitate constravit. Eius enim anima in tantum charitate fuit plena, quod tota fuit in amore conuersa. Sicut autem ferrum missum in igne totum factum est ignis, sic anima Mariæ tota facta est charitas. i. charitate succensa, quia tota fuit ex amore languida. Nunciate dilectio, quia amore langueo. Quia tota fuit liquefacta. Anima mea liquefacta est, ut dilectus meus locutus est. Quia tota fuit per amorem vulnerata. Vnde dicit. Sponsa vulnerata charitate, ego sum. Solarium superius est eius spiritus in quo Christus habitavit per inseparabilem unionem, ideo dicitur. Ascensum purpureū. Color purpureus est igneus

Color purpureus. sanguineus. & rubicundus. Eius igitur spiritus fuit rubicundus, siue purpureus. Tum quia fuit cœlestis desiderio inflammatus. Tum quia fuit in Christi passione doloris gladio cruciatus. Tum quia fuit charitate Dei repletus.

Dom. 1.

SERMO I.

174

Dominica in ramis palmarum. Sermo primus. De quatuor obsequiis Christo exhibitis, & quomodo à nobis Christo talia sunt exhibenda.

Cum appropinquasset Iesus hierosolomis, & uenisset Bethphage ad montem oliueti. Tota contentia huius Euangelii comprehendit in quatuor obsequiis, quæ Christo fuerunt hodie exhibitæ. Quorum primum fuit exhibitum a discipulis.

Secundum a iumentis. Tertium a turbis. Quartum a pueris. Primum igitur obsequium fuit exhibitum a discipulis. Sciens enim Iesus quod appropinquaret tempus suæ passionis, appropinquare uoluit loco passionis, ut dicit Beda. Et cum uenisset Bethphage, quæ erat in Hierusalem. Ipsi duo discipuli (secundum quosdam) fuerunt Petrus & Philippus, quos misit binos. propter fraternam societatem. Melius est duos esse simul quam unum, tamen propter uerbi auctoritatem. In ore duorum aut trium testium, stat omne uerbum. Tum propter geminam charitatem, Dei scilicet, & proximi. Tunc dixit eis, ite in castellum quod contra uos est, supple potest. Et non uocat Hierusalem ciuitatem, quia non erat ibi cuius uitas, sed multiplex discordia inter eos uocat autem eam Castellū, quia munita erat armis militibus contra Christum. Præcepit autem eis ut adducerent asinum & pullum, & si quis aliquid eis diceret, responderent ei, quia dominus noster, sed dominus uerbaliter, quia sicut dicit Chryl. ibidem. Ego sum dominus omnium, non solum illorum, qui mihi subiecti sunt, sed etiam illorum qui mihi contrarii sunt. Boni enim mei sunt conditione & uoluntate, peccatores autem mei sunt conditione, uoluntate autem diaboli.

Etiam Chryl. dicit quod dominus iumentorum, non permisisset, ut persone ignote ea accepissent, nisi spiritus Christi præuenisset, qui cor ipsius domini præparasset.

Primum)

Eccl. 4.
Deu. 19.

Hierusa
le quare
uocatur
castellū.

& sic quandoque discipuli a sinam & pullum ad Christum adduxerunt. Secundum obsequium fuit sibi exhibitum a iumentis. Volens igitur Christus implere prophetiam. dicitur. Ecce rex tuus uenit ibi mansuetus. Fecit sibi adduci a sinam & pullum. Dicitur enim q̄ Hierusalē quadam a sinā cōis seruabat p̄ pauperibus, ad portādū aquā cum ciuitas esset in alto, & h̄ret aqua penuria, & p̄ alia opera necessaria. Et erat ante domū alicuius ligata, & indigebant tenebantur illo die ad locum eam redire, & pabulum sibi dare. Pullus autem pro hoc eodē opere nutrebat. Quidā autē dicunt, q̄ Christus non sedit super utrumq; iumentū, sed tñ sup pullum. Vnde & ceteri Evangelistæ nō faciunt mentionē nisi de pullo, & maxime, quia breuis uia erat. Et idē sessione utriusq; iumentū non indigebat. Alij dicit, q̄ primo sedit supra pullum, sed quia lasciuus erat & uia rectā non tenebat, eum descendere fecerunt, & sup a sinā eū posuerunt. Sed cum ista sessio super iumenta nō fieret p̄ aliquā necessitatē, sed tantum mysticā significationem, nō v̄ aliquod inconueniens dicere, quia licet uia breuis esset, Christus tñ sup utrumq; iudicare uoluit, primo super a sinā, postea sup pullū, ut significaret, q̄ utriq; populū ad fidē suā dēbat adducere, & utrumq; ad fidē coniungere. Quod impletū fuit in primitiua ecclesia, quā multitudo Iudaeorū ad fidē conuersa est. Istud tñ maxime in ultimis fiet tēporibus, quā plebs Israelitica conuertēt. Per a sinā enim intelligit plebs Iudaeorum, quā fuit mater gentiū, & edomita multitudo peccatorum. Per pullum uerō intelligitur populus gentium, barbarus & lasciuus, cui nullus ceterorū frenū imposuit correctionis. Tertium obsequium fuit sibi exhibitum a turba, quia quidam eorum sternerant in uia uestimēta sua, quidam ramos palmarum, & ista faciebant. Tum propter reuerentiam quā ad ipsum habebāt. Tum p̄ miraculū quod faciebat. Et maxime propter suscitationē Lazari. Tum ut iumenta leuius, & sine lāsione incederent. Quartum obsequium fuit sibi exhibitum a pueris, qui clamabant, Osanna filio David, benedictus qui uenit &c. Vnde dicitur

Zac. 9.

Io. 2.

dicitur infra. Videntes autem principes sacerdotum pueros clamantes in templo, Osanna filio David. Ipsi enim pueri & cetera turba quae antecederant, & quae sequebantur cum laudibus & canticis, Christum usque in templum deduxerunt. Et cum quidam ex pharisaeis dicerent Christo. Ut ipsos tacere faceret, Respondit. Dico uobis, quod si hi tacuerint, lapides clamabunt. Supradicta quatuor obsequia a nobis Christo sunt exhibenda. Primum pertinet ad praedicatores. Secundum ad penitentes. Tertium ad actiuos. Quartum ad contemptiuos.

Luc. 18.

Primum enim omnium exhibitum fuit a discipulis qui a sinam & pullum ad Christum adduxerunt. Isti sunt praedicatores qui bestias, id est peccatores bestiales, debent praedicationibus conuerti ad dominum, & ad Christum adducere, & sic illi qui erant brutales fiunt rationales. Peccator enim uerē bestialis est. Nam bestia super terram respicit. Tales sunt auari qui super terram respiciunt. Psal. Oculos suos ita. de. inter. Bestia una facies non est contenta, sed plures inuadit. Tales sunt inuidiosi, qui propria uxore non sunt contenti. Vnusquisque ad uxorem proximi hincibat. Et ibidem. Equi non regitur ratione. Tales sunt superbi, qui non reguntur ratione, sed propria uoluntate, dicentes illud. Operamur in uanitate. Tales sunt inuidiosi, qui non reguntur ratione, sed propria uoluntate, dicentes illud. Operamur in uanitate. Tales sunt superbi, qui non reguntur ratione, sed propria uoluntate, dicentes illud. Operamur in uanitate. Tales sunt inuidiosi, qui non reguntur ratione, sed propria uoluntate, dicentes illud. Operamur in uanitate.

Peccator
quomodo
bestialis.

Hiere. 5.

Quando autem peccator conuertitur ad Deum, tunc ille qui erat bestialis, efficitur rationalis.

De talibus dicitur. Qui habent uxores tanquam non habentes sint, & qui utuntur hoc mundo tanquam non utantur, & qui gaudent tanquam non gaudentes.

1. Cor. 6.

Ille habet uxorem tanquam non habens, qui ea utitur non ad uoluptatis expletionem, sed ad filiorum procreationem. Ille hoc mundo utitur tanquam non utatur, qui carnis caritas retinet non ad uanitatem, sed ad necessitatem, & ad pauperum sustentationem. Ille gaudet tanquam non gau-

gau-

- Secul. 16.* gaudet qui inter prospera non effertur in elationem, sed humiliter recognoscit suam conditionem. Secundum obsequium Christo fuit exhibitum a iumentis, quod ipsum sessorem habuerunt. Isti sunt penitentes qui si habuerint aliquando sessorem diabolum, modo debent habere sessorem Christum, scilicet, ut ratio subiciatur Deo, & caro subiciatur rationi, & ratio dominetur carni, & tunc est pax in domo animæ. Dicit enim Augustinus super Psalm. quod aliquando in domo maritus & uxor, aduersum se dissecant, & tunc est ibi pugna & labor molestus. Si autem maritus vincatur, & uxor dominetur, tunc est ibi pax sed peruersa. Si uero uxor subiicitur, & maritus dominatur, tunc est ibi pax recta. Postest etiam addi quartum, quando scilicet uir & mulier bene conueniant, nec in aliquibus uxor honestis resistit uiro, nec uir uxori, sed mutua pace gaudent, tunc est pax optima & perfecta. Uxor (sicut idem Augustinus dicit) caro est, uir autem ratio. In præsentem autem uita illa uir & uxor ualde dissentiant. Iuxta illud. Caro enim concupiscit aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnem, hæc enim sibi inuicem aduersantur. Et ideo modo in sanctis uiris est labor molestus. Quando autem caro dominatur, & ratio subicitur, tunc in domo animæ est pax peruersa. Ideo dicit Bernardus. Dominam ancillam, & ancillam dominari, magna abusus est. Quando uero caro subicitur rationi, & ratio Deo, tunc in domo animæ pax est recta. Taliter carnem suam subiicit apostolus dicens, Castigo cor me. & in ser. re. Augustinus ubi supra. Expedi inferius subici superiori, agnosce oculum tuum, quare pacem, tu. Deo, tibi caro, tu maiori, minore tibi, seruias tu ei qui fecit te, ut tibi seruiat, quod factum est propter te. Perfectissima autem pax est, quando nec spiritus carni, nec caro spiritui resistit, sed quicquid uult spiritus, uult & caro. & e conuerso. & illud est in patria.
- Esa. 32.* Iuxta illud. Sedebit populus in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiducia, in requie opulenta.
- Tertio.* Tertium obsequium fuit Christo exhibitum a turib, quia

quia in uia strauerunt uestimenta, ramos oliuarum, & palmiarum. Et illud; erinet ad actiuos. Quorum quidam sunt incipientes, quidam proficientes, quidam perfecti, & quidam perseverantes. Ad incipientes pertinet opera misericordiae. Et isti significantur per illum qui sternerant Christo ramos oliuarum. Per oleum misericordia intelligitur, quia oleum misericordiae interpretatur. Dicit enim ibi glo. Oliua lucis misericordiae est, & laborum & dolorum solatio est. & eminet in liquoribus. Ex quibus uerbis habetur quod ipsa misericordia ualeat homini in uita, quia dolorem & uulnere peccati sanat, ideo dicitur quod est dolorum solamen. Et in morte, quia ad instar lucernæ uiam animæ demonstrat, ne in tenebris mortis incidat, ideo dicitur quod est lucis sinistra. Valet etiam post mortem, quia animam sursum leuat, ideo dicitur, quod excellit cunctos lapides. Ista tria ponit Raphael Angelus. Eleemosina ualeat uicem uitæ æternæ, & ipsa est quæ purgat peccata, & facit percipere uitam æternam. Ad proficientes scilicet qui procedunt de uirtute in uirtutem, pertinet exhibere aliis exempla uirtutum, & bonorum operationem. Isti significantur per illos, qui uestimenta sua in uia sternerant. uestimenta animæ diuersorum colorum, sunt uarietates uirtutum. Nam charitas ibi ponit colorem rubeum, humilitas nigrum, puritas album, meditatio passionis Christi rubeum, contemplatio resurrectionis albidum. De istis uarietatibus dicitur in Psalm. Assitit regina a dex. tuis in uesti. deau. cir. ua. Tunc igitur ista uirtutem a uirtutum in uia sternimus, quando ea aliis in exemplum præbemus. Cæsius. Benedicta Deo anima cuius humilitas alterius confundit superbiam, cuius patientia, proximi extinguit iracundiam, cuius obedientia, alterius increpat, cuius feruor, inertiam a corpore suscitatur, qui proximi sui tubatum præ iracundiam cordis, gratia consolationis atque ædificationis illuminat. Ad perfectos & perseverantes pertinet semper in Dei opere continuare. Isti significantur per illos, qui

DOMINICA IN RAMIS

qui sternerant in uia ramos palmarum. Palma enim semper uiret in uere, in autumno, in estate, & in hyeme. Tales in seruitio Dei debent semper vivere, & florescere iuuentutis, in autumno senectutis, in estate prosperitatis per temperantiam, in hyeme aduersitatis per patientiam. Quartum obsequium fuit Christo exhibitum a pueris & a turbis, qui eum laudabant dicentes, Osanna filio Dauid. Osanna idem est quod salua obsecro, & illud spectat ad contemplatiuos, qui debent insistere laudibus diuinis & orationibus deuotis. Tunc autem oratio est deuota, & Deo grata, quando habet tria. Primo quando a seruore cordis est emissa. Et hoc notatur cum dicitur. Clamabant. Intensum enim desiderium animi, est magnus clamor in auribus Dei. In isto clamore dicitur. Quid cla. ad me. Secundo quando infunditur eum fiducia. Et hoc notatur cum dixerunt, Filio Dauid. Magnam enim fiduciam & spem, de nostra salute habere debemus, & possumus quando ipsum esse fratrem nostrum, & de nostra natura progenitum, confitebamur. Bern. Puto quia me iam spernere non poterunt os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Tertio quando petuntur digna, scilicet, illa quae sunt ad salutem eternam, quod notatur cum dicitur. Osanna in excelsis. Insuper petimus salutem in infimis, sed maximè salutem petimus in excelsis.

Quartum.

Oratio tria habere debet.

Exo. 14.

Eadem die dominica in ramis. Sermo secundus. De duabus processionibus, altera à monte Oliueti usque ad Hierusalem cum ramis, altera ab Hierusalem usque ad montem Caluaria.

Plurima autem turba strauerunt uestimenta sua in uia. Hodie sancta mater Ecclesia duas processiones recolit. Prima fuit qua iudei Christum à monte Oliueti usque Hierusalem cum ramis oliuarum & palmarum, magnis canticis associauerunt. Et illa processio

SERMO II.

processio fuit magnae reuerentiæ & honoris. Et ista representat ecclesia in euangelio hodierno. Secunda fuit qua iudæi Christum à Hierusalem usque ad montem Caluarie, cum magnis opprobriis, & irrisionibus deduxerunt. Et ista fuit processio magnæ ignominie, & doloris. Et ista representat in passione, quæ recitatur hodie. Circa primam processionem quatuor sunt uidentia. Primo a quibus ista processio facta sit. Quia non est facta a magnis & diuitibus, sed a pueris & pauperibus. Unde dicitur. Plurima autem turba strauerunt uestimenta sua in uia. imò quædam pauperes & humiles hodie Christum susceperunt, & processionaliter deducebant, pharisei & principes sacerdotum, eius mortem tractabant. Similes enim & pauperes Christo adhærebant, diuites uerò & potentes Christum fugiebant. Unde Christus de omnibus diuitibus unum solum habuit amicum, scilicet Zachæum. De omnibus potentibus, unum, scilicet Cæturionem. Euc. 19. De omnibus sapientibus unum, scilicet Nichodemum. Unde Apo. 1. 8. Nolite uocari sapientes, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles, sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes &c. Secundo uidentium est quare Christus uadens ad mortem tantum honorem uoluit accipere, cum alias honorem regni respuerit. Ad quod dicendum, quod hoc idè fecit, ut ille qui in magnis honoribus constitutus est, debet memoriam mortis habere, si non uult superbire. Si enim quis magnas diuitias habet, cogitet quod uadit ad mortem, & quod de omnibus suis diuitiis nihil, præter cilicium, uel saccum portabit secum. Unde dicebat Iob qui fuerunt rex magnus. Saccum cõsui super eum, & ope. ci. carnem meam. Iob 16. Item. Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus reuertar &c. Siquis etiam est in magnis honoribus constitutus, cogitet quia uadit ad mortem, ubi si erat in gradu supremo, ponetur in loco infimo, id est sub terra. Si ascenderit super alios eis imperando, serpentes, & bestie super foueam eius ascendent. eam calcando.

Vorag. Quadrag. Z Cum

Eccl. 10. Cum enim morietur homo, hæreditabit serpentes bestias & uermes. Si aliquis uel aliqua tenet corpus suum in delictis diuersis ipsum delicate nutriendo, diuersis coloribus faciem depingendo, preciosis & diuersis inuatoriis ornando, uoluptates carnis exercendo, cogiter, quia uadit ad mortem, ubi uermes corpus suum tam delicate nutritum comedent & lacerabunt. Viscera eius plena sunt adipem, & medulla ossis illius irrigantur, & tamen in puluere dormient, & uermes operient eos. Tertio uidentur est quare **Luc. 19.** re Christus tanto honore sibi exhibitio, lachrymas uoluit immiscere. Dicitur enim. Qui cum duceretur cum tanto honore in Hierusalem, uidens ciui. fleuit super illam. **Quare fleuit.** Quod quidem Christus fecit ut ostenderet, quod omnia gaudia & honorabilia huius mundi lachrymis & doloribus sunt admixta. In caelo quidem sunt omnia pura. In mundo omnia mixta. In inferno omnia foetulentia. Vnde **Aug. in li. de ciui. Dei lib. 22. cap. 30.** in persona Dei ponit octo purissima, quæ sunt in caelo dicens, **Quid est aliud, iero illorum dominus, nisi ero eis omnia quæcūq; desiderantur. s. uita, salus, uictus, copia, gloria, honor, & pax, & omnia bona. Ista omnia in caelo pura sunt, in mundo mixta. in inferno foetulentia, & ut omnia illa possimus melius uidere, singula percurramus. Vita. pur est in mundo est mixta, quia ibi est uita & mors. Prout est in inferno, est foetulenta, quia non est nisi sola mors sine uita. Salus prout est in caelo pura est, quia ibi est salus sine ægitudine. Prout est in mundo est mixta, quia est salus & ægitudine. Prout est in inferno est foetulenta, quia ibi est ægitudine sine sanitate. **Victus, i. satietas prout est in caelo est pura, quia ibi est satietas sine esurie. Prout est in mundo est mixta, quia ibi est esuries & satietas. Prout est in inferno est foetulenta, quia ibi est esuries sine satietate. Copia. i. diuitiæ prout sunt in caelo sunt puræ, quia ibi sunt diuitiæ sine paupertate. Prout sunt in mundo sunt mixte, quia ibi sunt diuitiæ & paupertas. Prout sunt in inferno sunt foetulente, quia ibi est sola paupertas sine diuitiis. Gloria, id est pulchritudo, prout est in caelo est pura.****

pura. Quia ibi est pulchritudo sine deformitate. Prout est in mundo, est mixta, quia ibi est pulchritudo & deformitas. Prout est in inferno est foetulenta, quia ibi est deformitas sine pulchritudine. Honor prout est in caelo est purus, quia ibi est honor sine indignitate. Prout est in mundo est mixtus, quia est honor & indignitas. Prout est in inferno est foetulentus, quia ibi est dedecus sine honore. Pax prout est in caelo est pura, quia ibi est pax sine pugna. Prout est in mundo est mixta, quia est ibi pax & pugna. Prout est in inferno est foetulenta, quia ibi est pugna sine pace. Omnia bona prout sunt pura, sunt in caelo, quia ibi sunt omnia, sine aliquo malo. Prout sunt in mundo sunt mixta, quia ibi sunt bona, & mala. Prout sunt in inferno sunt foetulenta, quia ibi sunt mala, & nulla bona. Propter illa significanda dicit propheta. Calix in manu domini, uini meri plenus mixto, & inclinauit ex hoc in hoc, ueruntamen fex eius non est exinanita. Ex quibus uerbis habetur quod dominus habet tres calices. **3. Domini nus habet.** Vnus est plenus uino mero, iste est caelum. Ille enim est calix plenus uita, sanitate, satietate, diuitiis, pulchritudine, honore, & pace, & omnibus bonis. Alius calix est plenus mixto, & iste est mundus. Ille enim calix est plenus cum uita, cum morte, cum sanitate, cum ægitudine, satietate, esurie, diuitiis, paupertate, cum pulchritudine deformitate, honore ignominia. Pace, pugna, bonis, & malis. Tertius calix est infernus, & iste est plenus foete. Est in plenus morte, ægitudine esurie, paupertate, deformitate, dedecore, ignominia, pugna, & omnibus malis. Quarto uidentur est quare Christus noluit super equum sedere, sed super asinam. Quod ideo fecit ad innuendum quod non sedet in cordibus superbiorum, sed humilium & mansuetorum. **Chryl.** Non sedet Christus in curru aureo, preciosa purpura fulgens, non ascendit super ferudum equum discordiæ amatorem & litis, sed super asinam tranquillitatis & pacis amicam. Per equum igitur superbus, per asinam humilis designatur. Equus enim si tangitur recalcitrat, asinus si tangitur mansuere nigrat.

tur. Sic superbi si reprehendantur, impatienter ferunt, mansueti patenter audiunt. Quædam animalia sunt quæ non permittunt se tangi. siue quia arrogantia sunt, sicut equus & Leo. Siue quia nimis siluestria sunt, & domesticari non possunt, ut lupus. Siue quia pungitiua, ut Ericicius. Tria genera hominum sunt qui nolunt reprehendi. Primi sunt superbi. Isti sunt sicut equus uel Leo qui detestantur tangi uel reprehendi. Bestia quæ tetigerit non tem, lapidabitur. Dives iniuste egit & fremebit, pauper autem lesus tacebit. Alii sunt in malum indurati, qui Heb. 12. instar lupi non possunt domesticari, nec ad bonum induci. Ecc. 13. ci. Peruersi difficile corri. tales enim corripit. Peccator Eccl. 1. homo ui. correctionem. Tertijs sunt homines astuti qui Eccl. 3. si tanguntur, id est arguuntur, statim sicut Ericicius per excusationes multiplices se abscondunt, cum tamen dicuntur. Qui abscondit scelera sua, non dirigitur, tales enim puniunt, quia reprehendentes odiunt. Odio habuerunt corripientem.

Amos. 5. Circa secundam processionem duo sunt considerata. Vnum est quod in magna illa processione fuit magna personarum uarietas. Quidam fuerunt ibi boni, qui Processio Bonorum autem mali. Bonorum autem fuerunt tres differentie. tres differentie. Quidam enim fuerunt boni, qui postea fuerunt mali, sed tamen postea recuperauerunt bonitatem, sicut, scilicet, Apolloli, qui fidem perdidit, sed postea recuperauerunt. Alii fuerunt boni, qui facti fuerunt mali, & nunquam recuperauerunt bonitatem, sicut Iudas. Alii fuerunt boni, qui semper seruauerunt bonitatem, sicut beata uirgo. Malorum autem dux sunt differentie. Quidam enim fuerunt mali, qui postea facti sunt boni, sicut latro a dextris & Longinus. Alii fuerunt mali, qui semper in sua malitia perseverauerunt, sicut latro a sinistris, & iudei qui Christum crucifixerunt. Ab illa processione quidam fuerunt corde & corpore, sicut apolloli, qui corporaliter Christum reliquerunt & fidem perdidit. Alii fugerunt corde sed non corpore, ut Magdalena & ceteræ mulieres, quæ iuxta crucem corporaliter steterunt sed tamen fidem perdidit.

perdiderunt & miserunt. Alii fugerunt corpore, sed non corde sicut creditur de Iacobo fratre domini, de quo dicit Hiero. in lib. de uiris illustribus, quod in passione domini uerum nouit se non comesturum, donec uideret Christum resurgentem. Videtur ergo, quod ille fidem de resurrectione habuit, & timore mortis fugit corpore, sed corde stetit. Alii sunt, qui non fugerunt, nec corde, nec corpore, sicut uirgo beata, quæ iuxta crucem stetit, & fidem integraliter seruauit. Secundum quod in ista processione ostenditur est in Iudæis magna uoluntatis mutabilitas. In prima processione fecerunt Iudæi sibi sex magnos honores: In secunda fecerunt sibi sex magna uituperia, & confusiones. Nam in prima cum magna reuerentia & deuotione ipsum super asellum posuerunt. In secunda cum magna ignominia in patibulo affixerunt. In prima, uestimenta sua in uia strauerunt. In secunda, ipsum uestimentis propriis expoliauerunt. In prima, cum ramis oliuarum & palmarum sibi obuiam processerunt. In secunda, spinas acutissimas eius capiti infixerunt. In prima, appellauerunt eum regem, ut haberetur. In secunda, negauerunt eum esse regem dicentes, non habemus regem nisi Cæsarem. In prima, appellauerunt eum Saluatorem dicentes. Osanna, id est salua obsecro. In secunda, negauerunt eum esse Saluatorem, quia etiam seipsum saluare non poterat, dicentes. Alios saluos fecit seipsum saluare non potest. In prima, dixerunt ipsum esse benedictum, & in nomine patris uenisse in mundum dicentes. Benedictus, qui natus in nomine domini. In secunda, dixerunt ipsum esse malefactorem & cruci patibulo affigendum, dicentes. Si non esset malefactor, non tibi tradidissemus eum. Tolle tolle crucifige eum. Ecce quanta instabilitas fuit in istis, quia quem tantum honorauerunt, postmodum statim ignominiose trasterunt.

Iudei in die palmarum sex magnos honores fecerunt, contra quos in Paraclete sex maxima uituperia.

Io. 12.

*Peria secunda sexta hebdomada quadragesime. Sermo primus
De genere passionis Christi, deq; eiusdem fructu.*

Jo. 12.

Sl exaltatus fuero a terra, omnia trahā ad me ipsum
Christus uocat hic exaltationē suā passionem, sicut
euangelista exponit dicens, hoc autē dicebat, signifi-
cās qua morte esset moriturus. Secundum enim Chry-
dicēdo, tra trahā, plus dicit q̄ si dixisset, resurgā, si nō di-
xisset tm̄ resurgā, significasset resurrectionē, sed nō tra-
tionem, dicēdo uero trahā, utrūq; innuit, q̄ nō posset
trahere nisi resurgere. Hoc autē q̄ dicit oīa trahā, tribus
modis exponitur secundū Aug. Primo ut hoc nō intelli-
gatur q̄tū ad uniuersitatē oīum hoīum, quia nō oēs sūt
tracti, sed q̄tū ad integritatē naturæ. s. spūm animā, & cor-
pus. Trahit n. spūm, sibi dādo ueræ fidei agnitionē. Tra-
hit aīam p̄ gr̄a iustionē. Trahit corpus p̄ beatā resurre-
ctionē. Vel hoc q̄ dicit oīa referē ad oīa sp̄dētinata ad
salutē, uel referē ad oīa gr̄a hominū, q̄a de oībus gene-
ribus hoīum aliqui sunt tracti. s. de oībus linguis, de oī-
bus ritibus, de oībus gradibus. In uerbis autē p̄missis duo
ponūtur. Primo igitur ponit genus passiois cū dī, si exal-
tatus fuero à terra. Secundo tractus passionis cū dī, oīa
tra. ad meip. Circa primū notādū q̄ Christus noluit mo-
ri in aliqua domo, nec sub aliquo tecto, sed ī aere uoluit
exaltari triplici rōne. Primo quidē q̄a aer est elementū
cōe, p̄tē enim hō habere p̄priā terrā, uel p̄priā aquā, uel
p̄priū ignē. Aerē uerō, p̄priū nemo habere p̄t. Secūdo
quia est elemētū mediū, inter cœlū & terrā. Tertio quia
est elemētū immūdū ex fumo hostiarū idolis immolā-
rū, Christus ergō uoluit primo ī aere exaltari, ad iustē dū
q̄ sicut aer est oībus cōis, sic & passio Christi. nā passio-
nes aliorū sanctorū fuerūt p̄riæ, quia Petrus passus est
pp̄ se, Paulus pp̄ se, & sic de aliis. Christus autē nō ē pas-
sus p̄ se, sed cōiter propter oēs. Sua enī passio fuit cōis
illis qui in cœlo sunt, scilicet angelis, qui sunt reparati
illis qui sunt in mundo, quia per suā passionem sunt sal-
uati. Pacificans omnia per sanguinem Crucis eius, sicut

*Primo.
Christus
triplici
ratione
in aere
mori uo-
luit.*

*Passio
Christi
fuit cōis
omni-
bus.*

Col. 1.

quæ in terra, id est homines, siue q̄ in cœlis, scilicet An-
gelos, fuit communis illis qui sunt sub terra, id est s̄ctis
patribus, qui erant in limbo, quia inde sunt liberati & il-
luminati. Penetrabo inferiores partes terræ, & inspicia Eccl. 34
omnes dormientes, & illuminabo omnes operātes in do-
mino. Non fuit autē cōis illi, qui sunt in profundo terræ
idemōnibus, quia sunt in malitia indurati, & idēd man-
ferunt in supplicii desolati. Qui dicit profundo desola-
te. Secundo Christus uoluit in aerem exaltari ad innuē
dū q̄ sicut aer ē mediū inter cœlū & terrā, sic Christus
fuit mediator inter Deū & hoīem. Mediator nō unius Gal. 4.
est naturæ, sed duplicis, diuinæ. s. & humanæ, & idēd si-
cut aer ex parte superiori habet puritatē, p̄ quā conue-
nit cū cœlo, & ex parte inferiori habet quā dā grossitiē,
p̄ quam cōuenit cum terra, sic & Christus est mediū in-
ter Deū & hoīem, quia cū Deo cōuenit ipse ratione nat-
uræ diuinæ, cum hoīe uerō rōne naturæ humanæ. Erat
reijct discordia inter Deū & hoīem, nā Deus conquire-
batur de hoīe, quia eius mādāta nō seruauerat, homo cō-
querebatur de Deo, quia creaturā suā reliquerat, idēd
uenit Christus, & mediatorē se fecit. Mediator autē inter
Deum & hoīem tria debebat h̄re. Primo similitudinē, ut
esset similis homini in natura, & in defectibus naturali-
bus, ut sic hoī cōpati sciret. Secūdo æqualitatē, ne homi-
nem per potentiā grauaret, & si grauaret, posset corā iu-
dicio Dei ipsam cōuenire. Tertio debebat h̄re ex; utraq;
parte auctoritatē, arguendi & compellendi illā partem,
quæ suā sui im non seruaret, & quia homo non poterat
inuenire talem mediatorē, qui ita tria haberet. idēd cō-
querebatur dicens. Neque enim uiro, qui similis est mei, Job 9.
respondēdo. Istud referetur ad similitudinē, nec q̄ me-
cum in iudicio ex æquo possit iudiri, istud referetur ad
æqualitatē, nō est, qui utrunque ualeat arguere, & po-
nere manū suā in ambebus, istud referetur ad auctori-
tatē, Christus uerō, ut uerus mediator esset, ita tria ha-
bere uoluit. Primo similitudinē in natura, & in defe-
ctibus naturalibus, ut sic sciret iudicare misericordius.

Debit

Z

Heb. 2. Debit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Secundo habuit æqualitatem cum utraque parte, quia æqualis fuit Deo, in quantum Deus, & æqualis homini, in quantum uerus homo, & idè nulli patri potuit esse suspectus. Vnde dixit Deus humano generi in psal. Ponam in salutari, & respòdet homo, fiducialiter agam in eo. q. d. Deus homini, de quæstione nostra quæ est inter me & uos ponam in salutari meo, qui est filius meus respondet hõ, fiducialiter agã in eo, quia est frater meus. Tertio habuit auctoritatè arguendi, & cõpescendi utrãq; partem, arguisset enim si uoluisset hominem cõdignam satisfactionem facere. Arguet in æquitate pro manitæntis terræ, arguisset quodammodo Deum si dato per impossibile, q. uoluisset satisfactionem condignam recipere. Vnde ipse Deus ait. Venite arguite me, dicit dominus. Tertio uoluit in aere exaltari, ut ipsum in mundum sanctificaret & mundaret. Sanctificauerat quidem terram, triginta tribus annis, super eam ambulando. Sanctificauerat aquam, in ipsa se baptizari faciendo. Sanctificaturus erat ignem, Apostolis spiritum sanctum in specie ignis mittendo. Non restabat igitur nisi, ut aerè sanctificaret, non sub tecto, sed in aere moriendo. Secundo ponitur fructus passionis cum dicitur, omnia trahunt ad me ipsum. Circa quod notandum, quòd tria sunt, quæ naturaliter attrahunt. Primum est simile, istud uidetur in animalibus. Omne animal diligit simile sibi, sic etiam uidemus in hominibus. Vnde subditur, omnis homo sibi similia conueniunt. Secundum est uacuum, sicut patet in uentosa, quæ quàm cito stuppa per ignem euacuatur, & aere non impletur sanguinem ad se trahit. Tertium est calidum, sicut patet in sole, qui uirtute sui caloris suos uapores ad se trahit. Christus igit trahit nos ad seipsum triplici similitudine. Prima similitudo est imaginis, quia ad eius similitudinem creati sumus. Secunda similitudo est assumptionis humanitatis, in similitudinem hominum factus. Tercia est imitationis, quia ipsum tanquam

boni filii imitari debemus. Estote imitatores Dei, sicut *Eph. 5.* filii charissimi. Propter istam triplicem similitudinem debemus ad Christum ire, & ab ipso trahi. mali aut, quia non habent istã triplicem similitudinem, ab ipso nõ trahuntur, habent enim imaginem deturpatã, & idè a Deo non cognoscuntur, habent naturam maculatam, & idè fratres Christi non uocantur, habent uitam sceleratam, & idè non Christum, sed diabolum imitantur. Omnia comixta sunt aiarum inquinatio, istud refertur ad imaginis deturpationem, natiuitatis immutatio, istud refertur ad naturæ uilificationem, inordinatio mechæ, & impudicitia, istud refertur ad uitæ deprauationem. Secundo. *Sap. 24.* Christus nos attrahit per uacuum, fuit etim uacuum in natiuitate, in uita & in morte. In natiuitate fuit uacuum ab omnibus rebus necessariis. Non enim habuit lectum ubi requiesceret, sed in præsepio requieuit. Non habuit etiã pannos quibus mater eum inuolueret, nisi uiles & pãnos. Non habuit seruientes qui assisterent, nisi bouem & asinum. Secundo fuit uacuum in uita, quia non habuit domum ad habitandum. Vulpes foveas habent, & uolucres cœli nidos, filius autè hominis &c. Non habuit diuitias ad possidendum. Propter nos egenus factus est, cum esset dominus. Non habuit etiam cibos ad comedendum, quia sæpè esurinit. Mane reuertens ad ciuitatem esurinit. Tertio fuit uacuum in morte. Eius enim corpus fuit uacuum, & euacuatum sanguine, ita quòd remansit in crucerarium sicut lignum. psalmus. Aruit tanquam testis uirtus mea. Eius anima fuit uacua omni consolatione, & impleta tristitia & dolore. Tristis est anima mea usq; ad mortem. Passio eius fuit uacua utilitate & ualore, quia illa die tantum unum latronem est lucratus. In uacuum laboraui sine causa. & uane fortitudinem meam consumpsi. Mater eius fuit uacuata omni gaudio & plena omni amaritudine. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Eius familia fuit euacuata fide, quia omnes Apostoli fidem perdidierunt. Tertio trahit nos per calidum. Christus enim in passione

fiore totus fuit calidus igne amoris, quod patet per quatuor signa, quae sunt, sudare sinitre, rubere, & uestimentis ferre non posse. Quando enim aliquis sudat in facie, & in toto corpore, signum est intensi caloris. Christus igitur in ardore emisit, qui tantus fuit, quod in terra decurrebat. Et factus fuit ardor, quod humorem stagnatum in sanguinem convertebat. Secundo sitiuit, quod fuit signum magni caloris. Bernar. Sitio, ait Christus, non doleo. O domine, quid sitis fide vestram, salutem vestram, gaudium vestrum, plus amaram vestram, quam corporis mei cruciatus me tenet. Et si non mei, saltem vestri miseremini. Tertio Christus in corde & facie totus rubuit, quia totus sanguine crucientis fuit. Quare rubrum est uestimentum tuum, & indumenta tua sicut calcantium in torculari? Christus etiam in cruce uestimenta ferre non potuit, sed nudus ascendit, ac suspensus factus dicat. Tanto igne charitatis ardeo, quod uestimenta ferre non ualeo.

Esa. 62.

Eadem feria secunda, sexta hebdomada quadragesima, sermo secundus. Quomodo Christus in cruce exsistens, trahit ad se peccatores per sex modos.

SI exaltatus suero à terra, omnia traham ad me ipsum. Christus per suam passionem trahit ad se omnia, scilicet terrena, caelestia, & infernalit. Trahit quidem caelestia, patrem reconciliando. Trahit terrena, gentilem populum ad fidem ducendo. Trahit infernalit, sanctos patres, qui erant in limbo liberando. Ideo uoluit Christus in cruce exaltari, ut per caput sursum, nos Deo reconciliaret. Per pedes deorsum, infernum conculcasset. Per manum dexteram ad aquilonem extensam, gentes in frigore inanis deliciarum positas attraheret. Per manum sinistram ad austrum extensam, Iudaeos, in quibus aliquando calor fidei uiguerat, caecitatis suae merito reprobari. Nihilominus quotidie peccatores ad se trahit ad fiduciam & spem, quando considerant corporis Christi in cruce positi dispositionem. De quo sic dicit Bernar. Qui non rapiatur ad

ad spem impetrandi que fiduciam, quando eius confidit corporis dispositionem scilicet, caput inclinatum ad osculum, brachia extensa ad amplexandum, manus perhoras ad largiendum, latus apertum ad diligendum, pedum extensionem ad se nobis totaliter impendendum. Ex his uerbis habetur quod Christus in cruce existens per sex modos peccatores ad se trahit.

Primo per capitis inclinationem, sicut amicus nutu capitis amicum uocat ut det sibi osculum. Illud osculum petebat genus humanum. Quis mihi det te fratrem meum, inquit uerba matris meae, ut inueniam te foris, & deo sculetur? Habet igitur Deus duo labia, scilicet gratiam & gloriam, homo similiter habet duo labia, scilicet ueritatem & pacem. De quibus dicitur. Veritatem tantum & pacem diligite. Homo enim osculari debet Deo, cum duo labia suis, scilicet ueritate & pace, ut scilicet ueritatem de se in confessione dicat, & cum Deo & proximo pacem habeat, & tunc Deus ipsum osculabitur cum duobus labiis suis, scilicet cum gratia & gloria, quia dabit sibi gratiam in presenti, & gloriam in futuro. Psalm. Gratiam & gloriam dabit dominus.

Notandum autem quod Christus in cruce passionis, caput inclinatum habuit ad dexteram, sicut ut per hoc significaret quod patiebatur propter peccatum, quod peccatores primi parentes cum dextera. Sicut ut per hoc innuiceret quod non uocat hominem ad leuam, id est ad uitam temporalem, sed ad dexteram, id est ad uitam caelestem. Sicut ut per hoc ostenderet, quod in his que facimus non sinistram, sed rectam intentionem habere debemus. Iuxta illud. Nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua.

Secundo trahit per brachiorum extensionem, sicut miser trahit ad se puerum brachia aperiendo. Deus autem duo brachia extendit, scilicet sinistram, quo congregat ad fidem, & sui agnitionem. Et dextrum quo deportat ad beatitudinem æternam. Vtrumque autem brachium

Primo.

Can. 8.

Labia
duo Dei
& duo
hominis.

Zac. 8.

Hoc est.

Mat. 5.

Secundo.

chium olim Deus clausum tenebat, quia nulli veritatem suae fidei dabat, & nullum ad suam beatitudinem deducebat. Tandem aperuit brachium sinistrum, quando ad fidem veram deduxit populum iudeorum. Dextrum autem non aperiebat, quia nullam ad suam gloriam recipere volebat. Modo autem utrumque brachium apertum habet, quia fidem & sui cognitionem omnibus aperit, & ad suam beatitudinem fideles recipit. Vnde quilibet ad dexteram illius amplexabitur me. Levam suam Deus sub capite ponit, quando in praesenti vita, sui agnitionem & fidem infundit. Dextera illius amplexum tribuit, quando sanctos aeternaliter sibi unit. Vnde etiam quilibet fidelis dicere potest cum psal. Tenuisti manum meam, & in voluntate tua deduxisti me, scilicet per viam veritatis me deducendo, & cum gloria suscepisti me, scilicet ad tuam beatitudinem me recipiendo.

Tertio trahit per manuum perforationem, sicut liberalis trahit egenum ad se veniendum. Habuit autem Christus in Cruce manus apertas, ad innuendum quod datur facilliter & liberaliter, quia gratiam suam omnibus tribuit. Tanquam filius offert se Deus. Praecipit qui se concupiscunt. Ideo dicitur.

Heb. 12. Non protrahas datum angustianti. Habuit manus confixas, ad innuendum quod datur immutabiliter & perseveranter. Respicite filii nationes hominum, & scitote quia nullus speravit in domino, & confusus est, permanfit in mandatis eius, & derelictus est.

Pauci autem sunt, qui habent istam immobilem voluntatem servandi, & benefaciendi. Ideo dicitur de multis in Psal. Constitetur tibi cum benefeceris ei. Est amicus socius mense. Habuit manus perforatas, quia dat omnibus largiter & abundanteter. Sicut enim vas perforatum largiter effundit, sic Christus largitur tribuit. Qui prestat nobis abunde. Qui dat omnibus affluenter, & non immerito.

Non solum autem est liberalis, sed quoddammodo pro-

prodigus, quia habet manus perforatas, sicut dicitur de aliquo prodigo qui nihil sibi scit retinere. Ille habet perforatas manus. Valde prodigus esset, qui pro potu patrionium suum daret. Sic Christus pro potu aquae frigidae, dat mercedem caelestis gloriae. Quicumque dederit petum uni ex istis minimis calicem aquae frigidae, amen dico vobis, non perdet mercedem suam.

Christus in vita sua fuit multum liberalis, quia multa beneficia dedit. In fine autem vitae suae quoddammodo fuit prodigus, quia nihil sibi retinuit, sed omnia dedit etiam usque ad uestes. Nam Petro dedit ecclesiam, Joanni matrem suam charissimam. Patri dedit animam suam preciosam. Latroni dedit Paradisum. Nichodemo & Ioseph dedit corpus proprium. Nobis omnibus dedit suum sanguinem preciosum, & crucifixoribus uestimenta. Quarto Christus trahit nos per lateris apertionem, ut

amorem ostendat. Amor autem aliquando ostenditur ex sermone. Iuxta illud. Ex abundantia cordis os loquitur. Quando enim cor abundat in amore, os abundat in sermone. Aliquando amor manifestatur in opere, & ille est amor. De quo dicitur. Non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate. Aliquando amor radicatur in corde. De quo, diliges dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Primus amor qui est in sermone, nihil valet nisi sit secundus amor, qui est in opere. Nec primus nec secundus aliquid valet, nisi amor radicetur in corde. Primum amorem Christus nobis ostendit in sua salubri eruditione. Secundum ostendit in multiplici beneficiorum largitione. Sed tertium, scilicet paternale amorem nobis ostendit in lateris apertione.

Christus. Clavus penetrans, clavus reserans factus est mihi, quid nisi ut videam per foramen, clamet clavus, clamet vulnus, quod Deus verè sit homo, in Christo mundum reconcilians. Quinto trahit nos per pedum afflictionem, sicut amicus positus in carcere trahit amicum ad se vitandum. Christus propter amorem nostrum incarcerari se fecit, quando in cruce affligi voluit. Debemus enim ad

Mat. 10.

Liberali.

tas Christi

sui.

Quarto.

Mat. 12.

1. Io. 3.

Mat. 22.

Quinto

Deu. 33. ad eius pedes currere. Quia sicut dicitur. Qui appropinquant pedibus eius, accipient de doctrina eius. Ad pedes ergo eius debent currere peccatores, & tribulati. Nam unus pes unctus est oleo, iste est eius misericordia. *Deut. 33.* unctus est oleo. Tingat in oleo pedem suum. Secundus pes est unctus sanguine, iste est passio eius gloriosa. *Plal.* Ut tingatur pes tuus in sanguine &c. Peccatores igitur accedant ad pedem intinctum oleo misericordie, & ibi inuenient consolationem. *Grego.* Si passio Christi ad memoriam reducit, nihil est quod non æquo animo toleretur. *Sexto* trahit per sui corporis extensionem. Postquam enim pro nobis taliter se extendit, debemus & nos ad ipsam extendi, & ab ipso trahi. Nam extendit se pro nobis de cælo usque ad uirginis uterum, de utero in præsepium, de præsepium in mundi exilium. De mundo in patibulum, de patibulo in sepulchrū, de sepulchro in limbum, de limbo rediit in mundum, de mundo se extendit usque in cælum, de cælo se extendit usque ad iudicium.

Feria tertia sextæ hebdomadæ quadragesimæ. Sermo primus. Quomodo Christus dicitur agnus, & agnus mansuetus, & agnus uictimatus.

Hier. 11.
Agnus
appellatur
Christus,
&
quare.

EGo quasi agnus mansuetus qui portatur ad uictimam. Sæpè Christus in scripturis agnus appellatur, propter mansuetudinem & innocenciam. Nam sicut dicit *Isido.* cetera animalia armauit natura, solum agnum demisit inermem, non enim habet cornua ad uentilandum, nec dentes ad mordendum, nec ungues ad lacerandum, sed mansuetus & innocens inuenitur, eodem modo Christus nunquam ulli nocuit, sed omnibus profuit. Dicitur autem Christus in auctoritate *proximi* agnus, & agnus mansuetus, & agnus uictimatus.

tu. Agnus autem secundum *Isido.* dicitur ab agnoscent. *Primo* quia inter omnes innumerabiles greges, solo balatu *Christus* matrem cognoscit. Eodem modo Christus dicitur agnus in *Cruce* agnoscento, quia Christus in *Cruce* existens, agnoscentia tria genera personarum, scilicet patrem, matrem, & *tria* genera crucifixores.

Nam patrem agnouit, sibi animam suam recomendando dicens, Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Dicitur enim, & scriptum reperitur, & Christus existens in *Cruce* totum illum. Deus Deus meus, respice in me, usque in te domine speravi, silenter dicere incipit, & cum peruenit ad illam uersum, in manus tuas domine, commendo spiritum meum. Fortiter exclamauit dicens, Pater in manus tuas commendo spiritum meum. *Luc. 23.* la hoc autem dat nobis exemplum ut cum ad extrema *Deo* commendamus, spiritum nostrum Deo commendemus, *dare* debemus *tribus* de causis sciendum est.

Primo uidelicet ut Deus ab insidijs demonū nos custodiat, & nostrum spiritum. Demones enim in uia parati sunt, ut animam rapiant. Sed anima quæ in manu Dei est, nullum debet timere. Non rapiet eos quisquam *Io. 10.* de manu mea.

Secundo ut animam nostram per angelorum ministerium ad cælum deducat. Ecce ego mitto angelū meū, qui præcedat te, & custodiat in uia, & introducat in locū quem preparauit. *Exa. 23.*

Tertio ut animas a morte custodiat. Iustorum animæ in manu Dei sunt, & nō tæget il. tor. malitiæ seu mortis. Secundo agnouit iste agnus matrem, spirituales curam de ea habendo, & Ioanni eam recomendo, quando dixit, ecce mater tua. In hoc dat nobis exemplum, ut de parentibus nostris usque ad mortem curam & diligentiam habeamus. Petro quidem commendauit ecclesiam. Ioanni uerò matrem suam. Si uerò inuenisset digniores aliquos, certum est quòd talium thesaurorum eos fecisset custodes, pecuniam uerò ludæ commendauit, ad inuendum quòd pecunia temporalis, est

res nullis & indigna, & ideo custodi indigno & vilissimo recommendauit. Nos ergo exemplum Ioannis habemus eam in matrem, si uolumus eam habere in nutricem. Cui enim sit triplex status hominis, sicut dicit August. scilicet in uita, in morte, & post mortem.

Status triplex homini.

Ipsa in isto triplici statu adiuuat filios suos, qui eam habent in matrem. Vnde cantat ecclesia. Maria mater gratiae, mater misericordiae, tu nos ab hoste protege, & hora mor. suscipe. Adiuuat igitur in uita, si in uita sunt quidam iusti, istis impetrat perseuerantem gratiam, ideo dicitur. Maria mater gratiae, scilicet datrix, uel confessorum uatrix. Alij sunt peccatores, istis impetrat peccatorum misericordiam, & Dei misericordiam, ideo dicitur mater misericordiae. Secundus status est, prout sunt in morte, qui est status periculosus, quia hostes id est demones ad morientes accedunt, & si aliquod ius habent inquirunt, sed beata uirgo hostes, id est demones expellit, & animam protegit, ideo subditur, tu nos ab hoste protege.

Tertius status est post mortem, scilicet quando anima de corpore est egressa, & iste status est similiter periculosus, quia ibi sunt demones rugientes, animam deuorare uolentes, sed beata uirgo animas in morte suscipit, & in caelum deducit, & a demonibus defendit, ideo subditur, hora mortis suscipe. Vnde quaelibet talis anima potest regitari beatæ Mariæ, & sibi dicere illud. *Libertati me secundam multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus preparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam.*

Tertio iste agnus agnouit suos crucifixo-
Luc. 23. rando dicens. Pater dimitte illis, non enim sciunt, quid
Iniuria- faciunt. Aliquando potest iniuria irrogari in contumeliis
riū diuer- uerborum, & hæc est magna iniuria. Aliquando in spoliatio-
stas. ne sup-
ne sup-
pliciorum, & hæc est maxima. Iste tres iniuriarum fuerunt Christo in passione irrogatae, ipse enim fuit contumeliis lacessitus. Vnde dicitur. Prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua & dicentes, uah qui destruis templum Dei, & in tribus

tribus diebus il. reedific. Ipse fuit omnibus rebus & uerbis suis denudatus, unde signatur per Ioseph, de quo dicitur. Nudauerunt eum tunica talari, & polimita. Ista *Gen. 39.* fuit tunica Christi inconsutilis desuper contexta per totum. Diuiserunt sibi uestimenta mea &c. Iste fuit multis uulneribus sauciatus. Ipse autem uulneratus est propter iniquitates nostras. In his igitur iniuriis, magnum est habere patientiam, minus habere lætitiā, maximum dare beneficentiam, Christus autem omnia ista non tantum portauit patienter, iuxta illud. Tacui, semper filii. patiens fui. Non tamen lætenter. Iuxta illud psal. Conscidisti saccum meum id est corpus meum, & circum me le. sed etiam suis crucifixoribus beneficium impendebat, dum pro eis orabat dicens. Pater ignosce illis &c. Et quoniam ipse agnus in cruce existens, cognouit patrem, suum spiritum sibi recommendando, cognouit & matrem, de ea spiritualē curam habendo, cognouit etiam suos crucifixo-
Agnus cuius oratio multos de ipsis conuertit, & Deo reconciliauit. ideo in missa ter agnus cantatur. q.d. Ecclesia. Agne Dei, qui cognouisti patrem, spiritum tuum in manibus suis recommendando, miserere nobis. Agne Dei qui cognouisti matrem, de ea spiritalem curam habendo, miserere nobis. Agne Dei qui cognouisti inimicos pro eis orando, & deo eos pacificando dona nobis pacem. Secundo fuit agnus mansuetus, sicut enim agnus quando occiditur non murmurat, nec clamat, sed tantum quasdam uoces que rulosas emittit, sic & Christus non murmurat nec clamat. Sicut ouis ad occisionem ductus, & quasi agnus coram tendente se obmutescit, & non aperiet os suum, scilicet ad blasphemandum, uel murmurandum. Emisit tamen quasdam uoces pie conuersionis, unam emisit ad patrem dicens. Deus meus Deus meus, ut quid dereliquisti me?
noci: xpi

Aliam emisit ad matrem. Vae mihi mater mea, quare me genuisti uirum rixarum discordiarum in uniuersa terra? Iudei enim sæpe rixabantur cum eo, sæpe discordias inter se inueniebant, sæpe etiam ipsum maledicebant.
Hier. 15.
Vorag. Quadrag. Aa Vado

Vnde subditur. Omnes maledicunt mihi. Tertiam emisit ad circumstantes, & pratercuntes. O vos omnes qui transitis per viam attendite & uidete si est dolor &c. Quarta emisit ad terram dicens. Terra ne operias sanguinem meum nec inueniat locum in te latendi clamor meus. Quintam emisit ad celum dicens. Obstupescite celi super hoc, id est super opprobriis, & iniuriis mihi a iudeis illatis, & portus eius desolamini uehementer. Ex sequitur. Duo enim mala fecit populus meus, me dereliquerunt fontem aquae uiuae, & foderunt sibi cisternas dissipatas, quae non ualent continere aquas, ac si dicat, ista duo mala fecerunt iudei, quia me, qui sum fons aquae uiuae sicauerunt. i. occiderunt, & Barrabam qui erat aqua turbida conseruauerunt, & bibere dimiserunt.

Tertio fuit agnus uictimatus. Est autem differentia inter hostiam & uictimam. quia hostia dicitur sacrificium pro hostibus uincendis. uictima autem pro hostibus uictis. siue autem esset hostia aut uictima. oportebat ut igne accenderetur, ut sic fumus esset Deo odoriferus. talis uictima pro nobis, oblationem & hostiam domino, in odorem suauitatis. Ista autem hostia ut esset odorifera, quadruplici igne inflammata est. Primo uidelicet igne amoris. de quo dicitur. Ignem ueni mittere in terram, magnum ignem. Secundo in iudicium amoris est dare amico suo temporalem substantiam, maius est dare in obsequium suam per mortem. maximum est dare in mortem uitam suam. Istud maximum signum amoris habuit Christus. Maiorem hanc dilectionem habet ut animam suam pro amico suo. Secundo ista uictima fuit inflammata igne doloris, quanto enim caro est melius complexionata, tanto est maioris doloris sensitua, sicut caro oculi magis sentit dolorem, quam caro calcanei, quia melius est complexionata. Caro igitur Christi fuit manibus spiritus sancti de purissimis sanguinibus uirginis facta, & ideo maioris doloris fuit sensitua. Tertio ista uictima fuit inflammata igne passionis, de quo igne dicitur in Psalm. Ignem me

examina si, & non est inuenta in me iniquitas. Ire ossa mea sicut cremum aruerunt, si non ossa fuerunt concremata, manifestum est quod caro & pellis concremata fuerunt. Quarta ista uictima inflammata fuit igne compassionis, magna quidem compassione replebatur, quoniam matrem deolatam & afflictam uidebat, quoniam apostolos dispersos, & in errorem prolapsos tenebat, quoniam suos crucifixores in frenesim uersos respiciebat. Sicut uir pius pater quoniam uidet filium suum freneticum in ipsum surgentem, & dolet & plorat, non sui iniuriam, sed filii furiam, sic Christus non suos dolores, sed perditionem suorum interfectorum debebat, ideo pro eis orabat & clamabat. In diebus carnis suae preces supplicationesque ad Deum, ecce quia orabat cum clamore ualido, ecce quia clamabat, & lachrymis offerens. Ecce quia plorabat.

Eadem serua tertia sexta hebdomade 40. Sermo primus.
De octo legatis quo Christus in morte dimisit.

Hic est sanguis meus noui testamenti, qui pro multis tradetur. Omne testamentum confirmatur morte testatoris, & ideo Deus uoluit utrumque testamentum scilicet uetus & nouum, sanguine suo confirmare, De confirmatione ueteris testamenti per sanguinem dicitur. Lecto enim mandato legis a Moyse, universo populo, accipiens sanguinem uitulorum & hyrcorum cum aqua & lana coccinea, & yso, ipsum quoque librum & omnem populum aspersit dicens. Hic est sanguis testamenti, quod mandauit ad nos Deus. De confirmatione testamenti noui per sanguinem, dicitur in auctoritate promissa. hic est sanguis noui testamenti &c. Notandum autem quod Christus in nouo testamento quod in sua passione condidit, octo legata dimisit, de quo testamento sic Amb. Auctor humani generis in cruce existens, pietatis officia diuidebat, pacem discipulis, corpus iudeis, patri spiritum, uirgini parvulum, latroni paradysum, peccatoribus infernum,

Hob. 5.

Mar. 14
Hob. 9.

Hob. 9.

Legata

no testamento
no testamento
no testamento

Primo. legauit apostolis persecutionē, illud enim legauit quod ipse possedit. Si me persecuti sunt & uos persequentur, & illud legatum fuit perfecte apostolis persoluitur, quia & mortem sustinuerunt, hereditas autē transit ad heredes cum onere suo. Deus igitur hereditati aeternae beatitudinis, adiunxit onus intolerantiam passionis, cum isto onere habuit eā Christus. *Luc. ult.* Oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam. *Act. 13.* habuerunt eam cum hoc onere oēs apostoli. Per multas *2. Tim. 3.* tribulationes oportet nos intrare. habuerūt eā cū hoc onere oēs fideles. Omnes qui uolunt pie uiuere in Christo Iesu, persecutionem patiuntur. Qui igitur uult adire, qui aeternam beatitudinē, & nullam pati tribulationem, vř esse dignior Christo, & apostolis sanctior, & cunctis fidelibus melior. Hiero. Difficile est, immo impossibile, ut presentibus, quibus, & futuris fruatur bonis, ut de delictis, transferat ad delicias, ut hic uentrem, & illic mentem impleat, ut in caelo & in terra gloriosus appareat. Secundo legauit discipulis pacem. Pacem relinquo uobis. Habebat enim Christus quosdam discipulos, qui non erant ita fortes sicut apostoli ad sustinendā persecutiones, & ideo reliquit eis non tantum pacem aeternitatis Christi, sed etiam temporis. non enim infirmis & debilibus statim sunt graui imponenda. Habemus enim ex euangelio, quod non sunt imponenda tristitia festiuius, nec fortia infirmis, nec insolita in expertis. Non enim sunt imponenda tristitia festiuius. ideo dicit dñs ibidem. Nunquid possunt filij sponsi lugere, quando cum illis est sponsus, filij autē sponsi, & festiui sunt eō. *Mat. 9.* contemplatiui, qui semper cum Deo illud festum faciūt, de quo dicit in psal. Reliquiae cogitatio. diem festum agent tibi, talibus enim non debet imponi tristitia ne impediantur, & turbentur à contemplatione interna. Secundo non sunt imponenda fortia infirmis. ideo subdit. Nemo autē mittit commissuram panni rudis, in uestimentum uerius, pannus autē rudis. i. nouus est, doctrina noua euangelica, quae inducit ad contemptum terrenorum, sic tales infirmis

mi non sunt statim ad cōtēptum terrenorū inducendī, nō sunt et imponenda insolita in expertis, iō addit, nec minum nouū in utres ueteres mittūt. Per utrē ueterem intelligit mens assueta terrenis. Per uinū nouū doctrina, quae inducit ad appetitū celestium, sed hoīes assueti diligere terrena, nō sunt statim cogendi ad celestia. Tertio legauit corpus iudaeis, ut. si ipsa crucifigerēt, & sic vřam salutationem perficerēt. Terra, i. caro Christi, de nra terrena substantia assumpta, data est in manus impij. i. Pilati, siue Iudae. Corpus autem Christi fuit sicut quidam sacculus diuinus, in quo erant tria preciosa inclusa, scilicet sanguis, anima, & diuinitas. Christus igitur de sua carne emplatitru fecit, quo infatura nostrae superbiae frangeretur. Aug. Ecce habes humilitatis exemplū, superbiae medicamentum. De sanguine fecit collirium quo cecitas nra ignoratiae curaretur. Collirio unge oculo tu. ut uideas, aīam dedit. i. precium, quo seruus redimeret. Filius hominis nō uenit ministrari, sed mini, & da. aīam suam redemp. pro multis. Deitas fuit balsamū, quo fœtorē nrae immunditiae tolleretur. Sicut eina, & bal. aro. odo. dedi. Quarto legauit patri spiritū. Pater in manus tuas, cō. spir. meū. In hoc dat nobis exemplū, quod in manus Dei debemus recommendare spiritum nřm. Illud enim quod est manu Dei, est securū, & est ante conspectum Dei. & est preciosum. Primo quidem aīe quae sunt in manu Dei, sunt securae, ita etiam ut nunquam perdantur. Nō raeas quisquam de manu mea. Secundo sunt Deo proximae, ita ut diuina uisione fruatur. Ecce in ma. meis descrip. te. muri tui co. oculo. meis semper. Tertio sunt preciosae, ut in ornamentum Dei assumantur, sicut enim annulus ornat manum, sic animae sanctorū quodāmodo ornāt Deū, unde dicit dñs de quodā magno pēdore. Viuo ego dicit dñs quia si fuerit reeonis annulus in ma. dex. mea euellā eū inde. Quinto legauit Paranyphum uirgini quā dixit, mulier ecce filius tuus. Quod quē uoluit facere triplici rōne. Primo rōne sui. Decebat igitur ut conditor legis, suam legem seruaret. *Apoc. 3.* *Mat. 20* *Eccl. 24.* *Quarto.* *Luca. 23.* *10. 10.* *Esa. 49.* *Hier. 22.* *Quinto.* *Paranym phū quare Chri.* *Flus Vir* *gini lega* *uit.*

Secundo ratione nostri, ut nos doceat quod de parcieibus nostris, non tantum in uita, sed etiam in morte curā habeamus. Tertio ratione uirginis, amittebat. n. filium, & ideo pro cōsolatione dimittebat sibi fidelem discipulum, sed tñ qualis eipoterat esse cōsolatio, illa dicit Bern. a qualis cōmutatio. Ioānes ei pro Iesu tradit, seruus p. domino, discipulus, p. magistro, filius Zebedei pro filio Dei, purus homo pro uero Deo. Sexto legauit latroni paradysum dicēs. Amen dico tibi. Ecce quanta infirmitas, q̄a modus fuit iurandi, q̄a hodie, ecce quanta celeritas, mecum eris, ecce q̄ beata societas, in paradiso, ecce quanta loci amēnitas. ideo ait Christus isti latroni sic fuit liberalis, quia in illa societate trium erat unus totaliter bonus. s. Christus, erat alius totaliter malus. s. latro a sinistris positus, tertius erat mediocriter bonus & mediocriter malus. s. latro a dextris positus, ipse. n. nō oīno malus erat, quia culpabilē se cognoscebat, nec omnino erat bonus, quia adhuc gratiam assecutus non erat. Habuit igitur se laudabiliter ad totaliter malū, quia ipsum increpauit, ad totaliter bonū, quia ipsum excusauit, ad se mediocriter bonū, & mediocriter malū, quia ueniam postulauit. Septimo legauit peccatoribus infernū cum dixit. Discedite a me ma. in ignem æter. Quod quidem legatum ualde cōpetit eis, q̄a pulchrius itat in inferno, quam in paradiso, quod ostenditur triplici exemplo. Primum est, quia pulchrius manet porcus in luto quam in florido prato. porcus est luxuriosus qui immundicia uoluptatum delectatur. Sus lora in uolu. luti. ideo pulchrius manet in luto infernalis uoluptatis, seu sordiditatis quam in prato florido celesti amēnitatis. Secundum exemplum est, quia pulchrius stat seruus in cloaca, quā in camera picta, seruus est auarus. Auaritia quæ est idolorum seruitus, talis seruus pulchrius stat i cloaca inferni quam staret in camera picta cœli. Tertium exemplum est, quia pulchrius stat latro in patibulo, quam in regali folio. Latro est superbus, quia furatur illud Deo, quod est proprium Dei. s. gloriam. Gloriam meam alteri nō dabo,

Sexto.

Septimo.
Mar. 2. 5
Peccatores mo-
lius stāt
in infer-
no.

2. Pet. 3.

Cal. 3.

Esa. 42.

dabo talis igitur latro stat pulchrius in patibulo infernalis tormenti, q̄ staret in folio maiestatis Dei. Octauo legauit crucem poenitentiz uolentibus penitere. Si quis uult ue. post me abne. semetip. & tol. cru. suam & sc. me. Quid autem uelit dicere cum ait. Abneget semetipsum exponit. Greg. in Omel. di. Relinquamus nosmetipsos, quales peccando nos facimus, & maneamus quales nos per gratiam facti sumus, ecce enim, qui superbus fuit, si humilis factus est, seipsum reliquit, si luxuriosus uitam mutauit, abnegauit, q̄ fuit, si auarus elargiri didicit, & aliena rapere desistit, semetipsum reliquit, est quidem ipse per naturam, sed nō est ipse per malitiam. Deinde subditur. tollat crucem & sequatur me, unde subdit idem Greg. Duobus modis crux tollitur, aut cum per abstinētiā astringitur corpus, aut cū per cōpassionem proximi affligitur animus.

Feria quarta, sexta hebdomade quadragesime. Sermo primus. De Christi passione, quomodo fuit p̄nosa ualde, ualdeq̄e fructuosa.

Vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostræ super eum, cuius liuore sanati sumus. Sicut dicit Hiero. Et has non tam fuit propheta, q̄ euangelista. Videtur enim non tam prophetiam texere de futuro, q̄ historiam scribere de præterito. Vnde Christus passionem plus quā per quingentos annos præuidens, eam sic aperte describit, ac si eam præsentialiter conspexisset di. Vulneratus est &c. Vbi primo ponit, q̄ ipsa passio Christi fuit ualde p̄nosa cum dicit. Vulneratus est &c. Secundo ponit, Christi q̄ fuit ualde fructuosa. cum subdit, cuius liuore sanati sumus. Corpus autem Christi describitur tripliciter, quia fuit uulneratus, attritus, & disciplinatus. Primo fuit uulneratus, ut redemptionis nostræ precium de corpore suo emana- ret. Corpus enim Christi erat. tanquam saccus plenus, thesauro, tanquam alabastrū plenum unguento, & tā

Esa. 55.

Pana

Christi

Corpus

Christi

Christi

Christi

Christi

Christi

quam apotheca plena balsamo. Homo enim erat captiuus, uulneratus, & foetidus, uoluit igitur Christus uulnus **1. Pet. 1.** rari, ut saccus scinderetur, & thesaurus inde exiret, quo captiuus redimeretur. De isto thesauro. Nō corruptibilibus au. nec ar. redēpti estis, sed precio. san. quasi agni in-

Prin. 7. contra. & imma. Iesu Christi. De sacco uero in quo erat iste thesaurus dicitur. Sacculum pecuniae secum tulit, ut de sacco plenum misericordia sua misit Deus pater terram. Saccum inquam in passione conscidit, ut effunderetur, quod in eo latet precium nostrum. Secundo corpus Christi erat tanquam alabastrum plenum unguento. & ideo uoluit, ut illud multis uulneribus frangeretur, ut

Can. 1. inde unguentum preciosum exiret, quo uulneratus curaretur. Ista unguenta petebat sponsa dicens. Trahe me post te cur. in odorem unguentorum tuorum. Ista unguenta sunt suauia, quia delectat corda, & sunt sanatiua, quia curant peccata. Unguentarius faciet pigmenta suauitatis & unctione conficiet sanitatis. Istitis unguentis sanatus est Samaritanus, uulneratus, uino & oleo imposito, id est sanguine Christi, qui fuit tanquam unguentum patris laetificauit, & fuit tanquam oleum in quantum ad misericordiam inclinauit. Tertio corpus Christi fuit tanquam apotheca plena balsamo, & ideo uoluit, quod ista apotheca aperiretur, ut inde balsamum efflueret, quo foetibus sanaretur. Tunc autem ista apotheca fuit aperta, quando vnus militum lancea latus eius aperuit. De odore eiusdem balsami dicitur. Sicut cinamomum & balsamum aromati. odorem de. &c. Omnia quae in balsamo sunt dicuntur esse uirtuosa, scilicet cortex, folia, semen, & liquor. Sic etiam quicquid fuit in Christo uirtuosum fuit scilicet cortex, id est corpus. Folia, id est uerba. Semen id est eius anima in corpore seminata. Liquor, id est sanguis preciosus. Secundo Christus fuit attritus. Sicut enim herbae teruntur, ut inde fiat emplastrum, per quod apotheca frangatur & sanetur. Sic corpus Christi fuit attritum, ut inde fieret emplastrum, quo tumor nostrae superbiae frangeretur. Fit autem emplastrum de herbis, floribus,

bus, & speciebus aromaticis, aliquo liquore infuso. In Christo autem fuit caro, tanquam herba, iuxta illud. Omnis caro seenum. Fuit autem tanquam flos, quia fuit ualde palchra & amena. Ego flos campi. Fuit diuinus, tanquam species aromatica. Fuit sanguis, tanquam liquor infusus. Ex istis, ergo factum est emplastrum quod debet frangere tumorem nostrae superbiae.

Tertio fuit disciplinatus, ideo dicitur. Disciplina patris nostrae super eum. Homo Deum ostenderat, & ideo disciplinari debebat. Christus autem flagellari uoluit, & deum sic pacificauit. Olim pax tribus modis initiabatur & firmabatur, scilicet percussione, quia ad inimicem se manibus percutiebant. Signi erectione, quia aliquam columnam, uel pilam lapideam erigebant. De istis duobus dicitur Iesue ult. Percussit Iesue in die illo fordux. Ecce percussio. Deinde subditur. Et tulit lapidem per gradem dicens, & lapis iste erit uobis in testimonium &c. Tertio aquae effusione. De hoc dicitur. Hauserunt aquam & extenderunt in conspectu domini. Per quod uolebant innuere, quod sicut de aqua nihil remanet cum effunditur, nec substantia, nec sapor, nec color. Sic si aliquis pacem non seruaret, nec de illo, nec de his, quae ad ipsum spectant, aliquid remaneret. Ut ergo Christus firmam pacem cum Deo nobis acquireret, fuit disciplinatus, percussus non tantum in manibus, sed etiam in pedibus, fuit perforatus, & in toto corpore flagellatus. Fuit etiam, tanquam signum eleuatus in cruce. Si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum. Fuit etiam insuper sicut aqua effusus, quia nihil sibi remansit, nec sanguinis, nec anima, nec uita, nec uelitis, nec familia.

Secundo eius passio fuit fructuosa. ideo dicitur. Liuor eius sanati sumus. Corpus enim Christi fuit in morte liuidum & nigrum. Sol factus est niger, tanquam facies cilicinus. Fuit etiam rubicundus. Quare rubrum est indumentum tuum? Iste liuor, & nigredo, & rubedo, nos omnes sanauit. ideo signatur per morum. Elephan-

Esa 40.

Can. 2

Pax olim
ostomista
batur si-
ue firma-
batur.

1. Reg 7.

Exo. 12.

Apo. 6.
II/a. 63.

1. Mac. 6. Elephantis ostenderunt sanguinem mori ad acendum eos ad praelium. Morum autem sicut dicit Ambro. primo est album, postea rubeum, postea nigrum. Sic Christus fuit albus, id est innocens, in tota uita sua, & conuersatione. Fuit rubicundus in cruce, per sanguinis effusionem. Et fuit liuidus, & niger in morte. Vñ poterat dicere anima Christi illud. Nigra sum, per corpus mei liuorem, & deformitatem, sed formosa, per corporis mei munditiam & puritatem, sicut pelles Salomons, propter rubetis sanguinis effusionem. Pelles enim Salomons erant rubicundi coloris. Per istos liuores sanari sumus. Homo quidem erat infirmus in capite, id est in intentione, quae est caput animae. Quia in his, quae faciebat non sanam intentionem habebat. Erat infirmus in corde, quia habebat cogitationes noxias & uanas. Erat infirmus in pedibus, quia habebat affectionem immundam, aut terrenam. Pes enim secundum Aug. est affectus & amor animae. Sicut enim corpus vadit pedibus, sic anima vadit affectibus. Erat infirmus in toto corpore, quia habebat totam uitam mundanam, & conuersationem uanam. Vt igitur Christus suis liuoribus, & suis uulneribus nos sanaret, uoluit primo vulnerari in capite, ut sanaret nostras obliquas intentiones. Voluit vulnerari in manibus, ut sanaret nostras malas & remissas operationes. Voluit vulnerari in corde, ut sanaret nostras noxias & uanas cogitationes. Voluit uulnerari in pedibus, ut sanaret nostras immundas & terrenas affectiones uoluit vulnerari, & flagellari in toto corpore, ut nos omnes sanaret.

Eadem feria quarta, sexta hebdomada quadragesima. Sermo secundus. In quo ostenditur sanguinem Christi pro homine fufum esse, quatuor uariatione.

Luc. 22. **H**ic est calix nouum testamentum in meo sanguine, qui pro uobis effundetur. Sanguis Christi, qui confirmauit nouum testamentum, fufus est pro nobis, ut nos redimeret, atq; saluaret homo quidem erat

erat exclusus a celo, inclusus in inferno, siue in limbo, & reclusus in exilio. Ideo sanguis Christi fufus est, ut hominē ad celū reduceret, de limbo extraheret, & in mūdo siue in exilio confortaret. Primo igitur homo exclusus erat celo, iō sanguis Christi effusus est, ut ipsum a d celo reduceret. Tria autē erāt, quae hominem impediēbāt, nē ad celū rediret. Primū est, quia porta celi erat clausa, quae signatum est, per Cherubin, quem dñs ad ianuam paradisi posuit, ut ipsam custodiret. Secundum erat, quia flamma erat quaedam interposita, quae hominem ab ingressu arceret. Vnde ibidē dī. Et flammē gladiū &c. Per quam flammā significatur reatus, & obligatio ad poenam aeternam, cui homo merito praeruaricationis suae erat obligatus. Tertium erat iustitia Dei, quia multum erat seuerata quae significatur per rumpheam bis acutam, quā Cherubin in manu tenebat. Iustitia enim Dei dicebat bis acuta, siue quia corpus & animam incidebat. Siue quia de commissis & ommissis rationem querebat. Ideo sanguis Christi fuit clavis Dei, aqua Dei, & precium Dei. Fuit clavis, quia ianuam paradisi aperuit. De illa clauis dicitur. Dabo clauem domus Dauid super humerum eius, & aperiet & non erit, qui claudat, claudet, & non erit qui aperiat. Ista clavis secundum glo. fuit crux Christi, quā ipse super humerum suum baiulauit, ideo sanguis Christi, clavis est paradisi. Secundo fuit aqua Dei, quia ignē uehementem gehennae extinxit, quia uicinius in bonos non potuit praualere. Ista aqua, est signata in aqua, quae de latere Christi emanauit. De qua potest exponi illud. Ignem ardentem, scilicet infernalem, extinguit aqua, scilicet illa, quae de latere Christi effluxit. Herony Rumphea illa flamma, & foribus praesidentia Cherubin, Christi extincta, & reserata sunt sanguine. Tertio fuit precium Dei, quia diuinae iustitiae satisfecit. Quod non rapui tunc exsoluebā, quasi dicat Christus. Ps. 68. Adam fecit furtum, & ego solui debitum. Vnde cantat ecclesia in benedictione carceri Pascalis. Qui pro nobis aeterno patri Adā debitum soluit. Sed o homo erat inclausus

Hominē ad celū rediret. Tria impediēbāt. Nō rediret ad celū. Gen. 3.

Esa. 22. Ecl. 23.

sus in inferno siue in limbo, & ideo Christus sanguinem
 suum fudit, qui portas inferni confregit, & sanctos pa-
 tres inde eduxit. Tu quoque in sanguine testamenti
 eduxisti uinctos tuos de laeu, in quo non erat aqua. **Zac. 9.**
 in historia scholastica, in capitulo illo de opera-
 riis templi, in fine, quod Salomon habuit struccionem
 habentem pullum, quem pullum Salomon in quadam
 uua uitrea nutrebat. Cum uero pater pullum suum ha-
 bere non posset, uermem quandam de deserto portauit,
 de cuius sanguine illam caueam liniuit, & continuo
 sta fuit, & sic pullum illum de cauea extraxit. Iste uer-
 mis est Christus, qui dicit. Ego autem sum uermis & non
 homo. Vermis enim non nascitur per generationem car-
 nalem, sed de humore terrae, uirtute radii solaris pro-
 ducitur. Et sic patrem habet in caelo, scilicet solem, &
 matrem in terra, scilicet humorem. Sic etiam Christus
 in caelo habet patrē, sine matre, & in terra matrem sine
 patre. Pulli inclusi in cauea, sunt patres inclusi in infer-
 nali cauea. Sed uenit Iesus uermiculus & uirtute sangui-
 nis sui caueam fregit, & inde sanctos patres eduxit. **Ps. 106.**
 triuit portas aereas, & uectes ferreos confregit. Tertius
 homo erat reclusus in exilio siue in mundo, & ideo Chri-
 stus sanguinem suum fudit, ut hominem ibidem confre-
 taret. Homo quidem erat mortuus, multis tribulationi-
 bus praesus ad conuertendum ad Deum multum durus
 & a diabolo in seruitute detentus. Ideo Christus sangui-
 nem suum fudit. Primo ut hominem uiuificaret. **Luc. 17.**
Osae. 6. ma omnis carnis, in sanguine est. Viuificabit nos post
 duos dies. In die tertia suscitabit nos. Sumus enim uiui-
 cati prima die passionis suae, & in secunda die sepulturae.
 Sed suscitati sumus in tertia die resurrectionis suae. **Leu.**
 pellicanus abest intrat nidum, & pullus occidit. Pellicanus
 autem rediens, tribus diebus plangit pullos mortuos.
 Tertia autem die cum rostro se vulnerat, & de sanguine
 suo, suos pullos aspergit, & sic illi resuscitantur. Iste Pel-
 licanus est Christus qui dicit. Similis factus sum pellicano

& Serpens est diabolus, qui humanum genus occi-
 derat. Sed Christus in quinq; partibus uulnerari uoluit,
 & sic pullos suos mortuos. i. homines mortuos pctō uiui-
 ficauit. Secundo sanguinem suum fudit, ut homines tribula-
 tiōe dulcoraret, & ad consolationem reduceret. Hoc si-
 gnatum est. Vbi dominus precepit Moysi, q; lignū in aquas
 caueas mitteret, & sic eas dulcoraret. Grego. Si passio
 Christi ad memoriā reducitur, nihil est quod nō a quo ani-
 mo toleretur. Bern. Videntes angustias dñi nostri, leui-
 tas nostras porrabimus. Refert Aristo. q; si fiat uas de ce-
 ra noua, & diligēter claudatur, & in mari ponatur aqua,
 que per poros intrabit, dulcis efficietur. Illud uas cereū
 est corpus dominicum. Sicut enim cera generatur ex a-
 quibus, sine corruptione & commixtione, sic caro Christi
 generata à uirgine sine corruptione. Fuit autē caro
 noua, quia nulla peccati uetustate uitiata. Fuit et clausa
 & aperta, quia nulla diabolicae tentationi fuit aperta, pori
 eius sunt vulnera eius. Si igitur nostras amaritudines p
 recordationem, & deuotionē in vulnera eius miserimus
 nos in dulcedinem cōuertentur. Recogitate eum, qui ta-
 lem sustinuit a peccatoribus, aduer. semetipsum contra
 passionē, ut nō fatigemini animis uestris deficientes. **Ter-**
tio Christus sanguinem suū fudit, ut corda dura ad pe-
 nitentiam frangeret. hoc signatum est. Vbi dicitur. Ter-
 tia mora est, petrae scissae sunt, monumenta aperta sunt.
 Et quo datur intelligi, q; ad memoriā dñicā passionis
 illi qui erāt terra, amādo. i. terrena, debēt moueri ad a-
 mandū cōlestia. Illi qui erāt duri sicut petrae, debēt frā-
 gi per contritionē, eorū monumēta. i. ora debēt aperiri p
 confessionē, & mortui i. mortalia peccata debēt exire,
 & exurgere p satisfactionem. Reperitur quoddā genus
 adamantis, quod nō frangitur p cussione, nec ignis adu-
 rsio, nec p aliquā rps inueterationē. Frāgit autē sangui-
 nis infusione, sic multi sunt, qui ad poiam non frangun-
 tur, nec per diuinā comminationem siue flagellationē,
 nec p spiritus scti iterā inspirationē, nec p xrisis lōgā
 inue-

Exa. 15.

Cere
Christus
assimila-
tur.

Heb. 12.

Tertia.

Mat. 27

FER. IIII. SEXTAE HEBD.

inueterationem. Frāguntur aut per dominici sanguinis meditationem, atque virtutē. Quarto fudit sanguinē suū ut hoīes de manu diaboli liberaret. Istam liberationem fecit prudenter. s. diaboli astutiam decipiēdo. Decepit enim eū secundum Aug. tanquam murem, quia tetendit crucem tanquam muscipulam, in qua posuit sanguinem tanquam escam, vnde dicit Aug. venit redemptor, & uictus est deceptor, & quid fecit redēptor captiuatōis nostrō, tetendit muscipulam. i. crucē, & posuit in ea cōcō. i. sanguinē suū, ille aut effudit sanguinē nō debitoris, sed redēptoris, propter quod recessit a debitoribus. Secunda aut Greg. decepit. n. eū tāquā pisceē, quia posuit exterius carnē & sanguinē, iterius aut occultauit ferrū hamū. i. diuinitatem. diabolus autem uoluit capere escā carnis, & captus est hamo diuinitatis. Vnde dicitur. An extrahite poteris leuitam hamo, & fune ligabis linguā eius. Secū dum uero Remigium decepit eum tanquam auem. Vnde exponens illud uerbum nunquid illudes ei quasi auem dicit. illudes, quia illusus est diabolus in morte Christi quasi auis, nam Christus sua carnis mortalitate abiecit diuinitatem, ut laqueum quō eum uelut auem imitauit prouidam, prudenti irretiuit muscipula. Refert Valerius q. Porenses & Athenienses, dum aduicem decerant, Codrus Rex Atheniensis de euentu belli Apollinem roquisiuit. Qui rēdit, q. si se occidi permitteret, gens sua uictoriā obtineret. Cum uero hostes illud oraculū audiuissent, praeceperunt ne aliquis regē Atheniensis tangeret. ipse ergo ne cognosceret, rusticānū habitū accepit, & sacramēta assumēs, in humeris ad hostes pressit, ubi quendā militē cū falce puocauit, ab ipso est occisus, quo cognito porēses memores oraculi, fugerūt, & Athenienses uictoriā habuerūt. Ille rex fuit Christus qui ne a demonibus cognosceretur, habitū serui accepit, sacramēta crucē in qua fuerunt diuersa ligna in humeris battulauit, & sic mortuus fuit, si. n. demones ipsum cognouissent, quānam occidi eum procurassent. Si enim cognouissent dominum gloriē cruci. Per suam autem mortem demones

SERMO. I. 192

mones fuerunt expoliati & uincti. Expolians principales & potestates, traduxit confidentes, palam triumphās Col. 2. illos in semetipso.

In die Carna Domini. Sermo primus. De Preparatione communionis, quos scilicet perpendere debet communicari solens.

Probet autem seipsum homo, & sic pane illo edat, & calice bibat. Si aliquis debet aliquem cibum capere, 1. Co. 11: oportet quōd uideat, & probet si cibus ille sit sanus, & stomachus sit bene dispositus, si enim hoc non faceret, cibus esset magis sibi in nocumētum, quā in profecū. Cibus autem ille cōlestis non est probandus, quia semper est bonus, sed homo est probandus si bene sit dispositus, seu paratus. Vnde non dixit, probet autem homo istū cibum, sed probet seipsum homo Greg. Sicut cibus corporalis cum uentrem inuenerit diuersis humoribus occupatum, amplius ledit, & magis nocet, nullum praestat auxilium, ita cibus spiritualis, etiam si aliquem reperit malignitate pollutum, magis eum perdit, non sui naturā sed uitio recipientis. Notandum autem quōd ille qui debet hunc cibum suscipere, debet tria probare. Primo cibum quantū sit puritatis, & ista puritatis attenditur quantum ad manus, quibus ministratur, quantum ad os per quod suscipitur, quantum ad cor, in quo recipitur, manus quidem debent esse mundae, & innocēs. Lauabo Ps. 25. dicit Dyonisi. sacerdos accessurus ad consecrandum, lauat digitos per quos peccata uenialia designantur, ad inuendum quod non tantum magnis, sed etiam paruis peccatis debet esse mundus. debet igitur habere manus mundas, id est munda opera, qui enim habet opera immunda, non est dignus tangere, nec recipere illud sacramentum. Legitur quōd Oza a Deo percussus est, eō quōd arcam Dei manibus suis tetigit, & assignant iudxi rationem, quia in nocte 2. Reg. 6 pra-

precedenti, iacuerat cum uxore sua. Si igitur ille percussus est qui iacuerat cum uxore, quia percussione dignus est, qui iacet cum meretrice, si ille etiam percussus est qui iacuerat cum uxore propria & qui indigne tetigit arcam domini ligneam, quia percussione dignus est qui indigne carnem Christi recipit ueram? Si ille qui arcam tetigit, ut arcam iuaret, ne pateretur ruinam, quia percussione dignus est, qui leuat corpus Christi ad proiciendum in latrinam, in conscientiam immundam? Secundo debet habere os mundum, per quod suscipitur, & maxime a duobus peccatis, detractionis, & gulositatis. Vnde dicitur. Vbi Apostolus loquitur de hoc sacramento, conuenientibus nobis in uis, scilicet ad Ecclesiam audio scissuras esse, ecce peccatum detractionis, & infra. Alius quidem esurit alius aut ebrius est, ecce peccatum gulositatis, primus. si detrahor est sicut canis, secundus. si gulosus est sicut porcus. id dicitur. Nolite sanctum dare canibus, quantum ad primum, nec pretiosum margaritis ante porcos, quantum ad secundum, quia Tertio debet habere cor mundum in quo recipitur, quia cum iste cibus sit splendor, & speculum sine macula, non habitat nisi in mente pura. In animas sanctas se trahit. Qui pascitur inter lilia. i. inter pura corda. Auarus autem proicit ipsum in terram, quia habet cor terrenum amando terrena. luxuriosus proicit ipsum in lutum, quia habet cor immunditatis plenum, superbus proicit ipsum ad uentum, quia habet cor uentosum. i. ambitione & superbia repletum. Secundo debet probare, corpus domini cum quantitate sit maiestatis. In ipso enim sacramento totus Christus continetur quantum ad corpus, sanguinem animam, spiritum humanum, & deitatem ueram. Accipiendo igitur eius corpus uerum, corpori mistico unimur & bonorum operum participes efficiamur. Vnde dicitur. Panis quem frangimus, nonne participatio corporis domini est, De hac participatione dicitur. Participem me fac Deus oium timete & custo. man. tua. Recipiendo eius sanguinem ab omni impuritate conscientiae mundamur. Si quis Christi emul. consci. no. ab operibus mor. ad seruit. deum uient.

1. Cor. 11

Mat. 7.

Sap. 7.

Can. 2.

Secundo.

Euchar.

stia sum

ptionis,

utilita.

1. Cor. 10

Ps. 118.

Mab. 9.

uinenti. Recipiendo eius animam ab omni seruitute redimimur. Bonus pa. animam suam po. pro ouibus suis redi. 1o. 10. mendis. Filius hominis non uenit. sed ministra. & da. Mat. 20. animam suam redem. pro mul. Recipiendo eius spiritum ab omni morte corporis & animae uiuificamur. Spiritus 1o. 6. est qui uiuificat, caro autem non prodest quicquam. Qui Rom. 8. suscitauit Iesum a mortuis, uiuificabit membra corpora nostra, per inhibitatem spiritum eius in nobis. Recipiendo eius deitatem, omni dulcedine sariamur. Ingredietur, Iob. 10. scilicet ad contemplationem deitatis, & egredietur, scilicet ad uisionem humanitatis, & pascua inueniet i utroque. De hac refectione dicitur. Venite ad me omnes qui labo. Mat. 11. & onerati estis & ego reficiam uos. Tertio debet probare indigne sumentis periculum, quantae sit poenaltatis. Incurrit n. Eucharistiam temporalem, & spiritualem, & aeternalem. De st. a. indi. temporalis dicitur. Ideo inter uos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Dicitur in libro Paschali, quod quicumque indigne communicat, nisi misericordia & ne. bonitas Dei gladium suspenderet ab angelis, ad hoc po. 1. Co. 11: scis, perimeretur. Secundo tales incurunt poenam spiritualem, quia diabolus in eos maiorem potestatem accipit. Vnde dicitur de Iuda. Auarus & imbecillus, & amplius, scilicet quam erat, & tamen illa bucella non erat corpus Christi, sed diabolus in Christum introiit, quia ausus est accipere bucellam, de manu domini, quanto magis in illum intrat, qui indigne audeat recipere corpus Christi. Aug. Nullus malignus ad corpus Christi accedat, nullus stultus accedat, nullus fucato animo appropinquare audeat, ne quod Iudas sustinuit patiatur, nam in illum post communicationem mensae diabolus introiit, non quia sumpsit Dominicum corpus, sed quia impudencia Iudae & malignitas mentis, aduersarium inhabitare fecit, ut discas quod indigne mysterium secreta celebrantibus, diaboli insidiae preparantur. Tertio incurunt poenam aeternam. Vnde super illud Pauli. Reus erit corporis & sanguinis domini. Dicit Amb. Mortis Christi poenas dabit, ac si Christum occidisset puniretur.

Occisores Quatuor enim sunt occisores Christi, scilicet iudæi, ingrati, reciduiantes, & corpus Christi indigne sumentes. Et illud potest ostendi, per tale exemplum. Est aliquis homo, qui habet quatuor marchas auri. Una sibi uolenter auferitur. Aliam dat ingrato. Tertiam ponit in mercibus, quæ sibi auferuntur. Quartam proicit in latrinam. Ita potest dicere se quatuor marchas amisisse. Iudæi ingrati sunt illi, qui marchas uolenter auferunt, quia uirâ Christi cum uolentia abstulerunt. Ingrati sunt similes illis, qui beneficium non cognoscunt, quia tales tantum beneficium passionis, non agnoscunt, nec aliquod seruitutis impediunt. Reciduiantes sunt similes illis, qui mercedem auferunt. Christus enim animas nostras sanguine suo redemit, & emit. Et idem ille qui ad peccatum reuertitur, animam emptam sibi auferre conatur. Illi uero qui immunda mente recipiunt corpus Christi, ipsi quantum

Quarto. est in seipsis in latrinam proiciunt. Quarto debet probare digne recipientium fructum, quantum sit utilitatis. Quæ quidem utilitas attenditur in uita, & in morte. In uita enim est dimissum nobis in memoriale passionis Christi, & in medicamentum curationis. Habemus igitur

Passionis triplex memoriale passionis dominicæ. Vnum est in **Christi** uisu, scilicet passio Christi depicta. & illud debet affectum nostrum multum mouere. Secundum est in auditu, scilicet passio **Christi** audita, uel prædicata, & illud debet nos mouere magis. Tertium est in gustu, scilicet passio Christi in hoc sacramento, tam ueraciter & tam singulariter expressa, & illud debet nos mouere maxime. Secundo dimissum est nobis in medicamentum nostræ curationis. Est enim medicina efficax, contra omnes infirmitates nostras, sicut patet in illa oratione pro defunctis. Purificet nos quæsumus domine sacramenta quæ sumpsimus &c. Est enim medicina curatiua, quia sanat omnes morbos uitiorum. Vnde dicitur, sit ablatio scelerum, &c. Est medicina confortatiua, quia roborat & confirmat in sanitate recepta, idem subditur sit fortitudo fragilium. Est medicina præseruatiua, quæ præseruat hominē, ne iterum

rum cadat. Vnde subditur, sit contra mundi pericula firmamentum. Est medicina melioratiua, quia uiuos & mortuos ad meliorem statum perducit. Vnde subditur, sit uiuorum atq; mortuorum fidelium, remissio omnium peccatorum. Secundo autem attenditur hæc utilitas in morte. Via enim quam anima de corpore decedens, est fastida, est uia tenebrosa. In calle meo tenebras posuit. Est **Iob. 19.** uia periculosa. Vnde. In uia hac qua ambulabam, abscon. **su. Ps. 141.** per. laqueum mihi. Est uia longa. Grandis tibi restat. **3. Re. 19.** uia. Est uia ignota. **Psalm.** Viam ciuitatis habita. non inueni. Quando igitur corpus Christi animabus decedentibus datur, portant secum lucem ad tenebræ uix illuminationem. Ego sum lux mundi. Item. Ambulare dum **Io. 8.** lucem habetis, ne tene. uos compræ. Habent secum **pu. 10. 12.** gilem ad hostiū defensionē. Pone me iuxta te, & cuius **Iob 17.** uis manus pugnet contra me. Si ambulauero in me. um. **Psal. 22.** mor. non timebo mala, quia tu mecum es. Habent secum **Ps. 103.** cibum ad confortationem. Panis cor hominis conficit. **Am. 3. Re. 19.** bulauit in forti. ci. il. usq; ad montem Dei Oreb. Habent **Mich. 2.** secum ductorem ad uix directiorem. Ascendit iter pan. **Ps. 106.** ante eos. Deduxit eos ad por. uo. eorum.

Eadem die scilicet in cæna domini, Sermo secundus. In quo ostenditur, quomodo in cæna Christus, amici, serui, & Episcopi sumpsit personam.

ET cæna facta, cum diabolus iam misisset in cor, ut **Io. 13.** traderet eum Iudas Simonis scariothis, surrexit a cæna & posuit uestimenta sua. Quando amici ab inuicem separantur, consueuerunt ad inuicem æpulari. Sic etiam Christo sciens quod debebat ab apostolis recedere, primo noluit cum eis cænare. Vnde dicit. Desiderio des. **Luc. 22.** hoc pas. man. uobiscum antequam pa. In hac cæna autem Christus assumpsit personam amici, personam serui & personam episcopi. Primo quidem assumpsit personam amici in hoc, quod tam familiariter, & amicabiliter cum

eis comedere uoluit. In hac autem cena comedit Christus agnum paschalem. Quomodo autem comedi debet.

Exo. 12. bat. determinatur. Vbi dicitur. Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed assum tantum igni. Caput cum pedibus & intestinis uorabitur. Edent aut carnes quo comē nocte illa, assas igni, & azimos panes cum lactucis agni debet. gressibus.

Primo igitur non debet comedi ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed assum tantum igni. Duo hic prohibentur, scilicet quod non comedatur crudus, nec coctus aqua.

Tertium præcipitur, scilicet quod igne assetur. Cruda enim caro nullo igne excocta, non est sapida. Caro uero lixa, licet cocta, tamen non est adeo sapida. Caro uero assata, & est igne cocta & est sapida. Illi igitur comedunt crudum, qui habent cor crudum, id est non excoctum igne amoris. Illi comedunt lixum, qui habent cor lixum, id est insipidum, & non sapidum sapore deuotionis. Illi comedunt assum, qui habent cor excoctum per amorem, & sapidum per deuotionem. Ille igitur agnus fuit triplici igne assatus, & ideo non debet comedi crudus, nec lixus, sed assatus: fuit ergo assatus igne amoris. De quo igne

Luc. 12. dicitur. Ignem ueni mittere in terram. Igne doloris.

Thren. 1. Attendite & uidete si est dolor sicut dolor meus. Et

Psal. 16. igne passionis. Igne me examinasti & cetera. Secundo

debet comedi eius caput cum intestinis & pedibus. Ca-

1. Cor. 11 put istius agni est eius diuinitas. Caput Christi Deus est.

Pes, est caro ipsius, quæ est natura infima in ipso. Intestina eius, est anima eius. Ista omnia debemus uorare, id est per ueram fidem nobis incorporare. Fuerunt autem quidam hæretici qui dixerunt ipsum non habuisse diuinitatem. Illi non comedebant caput, id est sibi per fidem non incorporabant caput, id est diuinitatem. Alii dixerunt ipsum non habuisse ueram carnem humanam, sed fantasticam de cælo delatam. Illi pedes non comedebant, id est eius carnem per uiam fidem sibi non incorporabant. Alii fuerunt qui dixerunt ipsum non habuisse animam

animam rationalem, sed diuinitatem loco animæ. Illi intestina non uorabant, id est eius animam per ueram fidem sibi non incorporabant. Nos igitur caput cum pedibus & intestinis uoremus, id est de eius diuinitate, carne & anima fideliter & catholicè sentiamus. Tertio debet comedi cum lactucis agrestibus, id est cum amaritudine de peccatis omnibus. Notandum autem quod quidam sunt qui sumunt istas lactucas integras, quidam contritas, & quidam succum ipsarum. Et si enim quædam amaritudo superficialis, quædam præcordialis, & quædam mixta cum lachrymis. Sunt enim quidam qui habent de peccatis quendam superficiale dolorem, quædam atritio dici potest. Illi sumunt istas lactucas integras seu confectas. Talis atritio peccatorum, non plene iustificat. Percussisti eos, & non doluerunt, attriisti eos & renuerunt accipere disciplinam. Alii sunt qui omnia peccata sua in mortariolo memoriæ suæ congerunt, & pistillo laboris minutatim conterunt. Et talis dolor contritio appellatur. Illi sumunt istas lactucas contritas. Et talis contritio uulnera peccatorem sanat. Sano contritionem eorum, diligam eos spontaneè. Alii sunt maioris perfectionis, qui, scilicet peccata non solum sic conterunt, sed etiam lachrymas emittunt. Illi sumunt agnum cum succo lactucarum, id est cum abundantia lachrymarum. Grego. in morali. Carnes cum lactucis agrestibus sunt edendæ, ut cum corpus redemptoris nostri accipimus, nos pro peccatis nostris in fletibus assigamur, quatenus ipsa amaritudo penitentiae abstergat a mentis stomacho, peruersæ humorum uitæ.

Quarto debet comedi cum panibus azimis, i cum panibus non fermentatis. Secundum Grego. pane sine fermento comedit, qui opera bona sine corruptione uanz gloriæ facit. Vel secundum eundem. Qui opera sine admixtione peccati exhibet, ne peruersè diripiat, quod quasi recte dispensat. Quibus per increpationem dñs dixit, Saccificate de fermento laudem. De fermento nanque

laudem immolat, qui Deo sacrificiū p rapinā parat. Vel ille sine fermento comedit, qui se a mala societate cullo

1. Cor. 5. dit Modicum fermentum totam massam corrumpit. Vel ille azimum sine fermento manducat, qui mentis & cor

1. Cor. 5. poris puritatem seruat. Epalemur non in fermento, ueteri, id est in ueteri conuersatione, neque in fermento malitiae, & nequitiae, sed in azimis sinceritatis & ueritatis. Secundo Christus assumpsit personam serui, in eo, q̄ pe-

Lauit pe- des seruorum suorum lauit. Lauit autem corporales pe- des, & spirituales. Corporales autem lauit in exemplum de Christi & documentum. In exemplum quidem humilitatis. Vnde exemplū, de ipse dixit. Exemplum dedi uobis, ut quem admodum, & docui ego feci uobis, ita & uos faciat. Istam autem tātā humilitatem Petrus horruit dicēs. Non lauabis mihi pedes 1o. 13.

in aeternum. Cui respondit Iesus. Si non lauero te, nō habebis partem mecum. Tunc Petrus timore & amore percussus, obtulit lauādos pedes, manus, & caput. Sed Christus eum corripuit dicens & asserēs, q̄ non indigeret lotionem capitis, nec manuum, sed tātum pedum. Per caput intelligitur intentio, per manus operatio, per pedes uerō affectio. Duo autem prima. Operatio & intentio in Petro munda erant, & ideo lotionem manuum, uel capitis nō indigebat. Habebat enim intentionem in omnibus rectā & operationem mundam. Affectio autem in Petro & in ceteris sanctis, sepe aliquo puluere terrena affectionis aspergitur, & ideo indigent, ut lauentur. Aug. Ipsi humani affectus, sine quibus in hac mortalitate non uiuunt, pedes sunt, ubi & humanis rebus afficimur, ut si dixerimus, quoniam peccatū non fecimus, nō sumet ipsos seducimus & decipimus. Secundo lauit pedes in documentū, ubi docuit, & ostendit, q̄ praelati debent lauare subditos. Tunc enim pedes lauāt, quādo praelatus uerbo, & exēplo, subditorum affectus purgat, & mundat. Sepe autē cōtingit, q̄ pedes non lauantur, aut q̄ manus est inquinata, aut q̄ aqua est turbida, & immunda, aut q̄ immūditia in pedibus est inueterata. His tribus de causis subdit pedes nō lauantur. Primo quādo manus praelatorum, id est opera

Pedes
quare nō
lauantur
triplex
ratio.

corum

eorum sunt immunda. Ab immundo, quid mundabitur? *Ecl. 34.*

Greg. Nazianzenus. Mundari prius oportet, & sic alios mundare. sapientem fieri prius, & sic alios facere sapientes, lumen effici, & ita alios illuminare, accedere ad Deū. & sic alios ducere ad Deum, sanctificari, & sic alios sanctificare, manus habere rectas, & sic esse recti cōsiliū, & rectū dire cōsiliū. Secundo, quādo aqua est immūda. Aqua immunda est amor mūdi, de qua dicitur. Quid tibi in uia

Aegypti, ut bibas aquam turbidā? Talis enim aqua non lauit, sed inquinat. Aug. Quisquis es, qui es in mūdo, ad te uenit, qui fecit mundum, ut eripiat te de mundo, q̄ si adhuc aliqua delectatione te retinet mūdis, semper uis esse immundus, si tamen aliqua necessitate retinet te mūdis, habitat in te, qui mundat immundos, & eris mūcus. Tertio quādo ipsa macula pedum ex nimia frequentatione, efficitur nimis tenax, & inueterata. Vnde dicitur.

Qui baptizatur a mortuo, id est, qui lauitur a mortali peccato, & iterum, qui t̄ngit mortuū, quid proficiet eius lauitio? facta sūt eis posteriora prioribus deteriora. Cō

t̄ngit enim eis illud ueri prouebii. Velut canis reuersus ad suum uomitum, & sus lota in uolutabro latu. Secundo lauit pedes spirituales aqua sui sanguinis. De qua lotionem dicitur. Lauerunt stolae suas, & dealbauerunt eas in sanguine agni. Ex quo igitur sanguis Christi habet de albare, uideretur, q̄ habeat uirtutem lactis, & nō sanguinis. Lac enim sanguis est in uberibus decoctus. Sanguis Christi excoctus, fuit in corpore suo, & in corde nostro. In corpore suo, igne amoris. Tam uehementer enim in suo corpore ebulluit, quōd apertio latere suo cum impera eniniant. In corde nostro sunt duo ubera, scilicet intellectus & affectus. Debet autem excoqui in uere intelligentis per meditationem. Et in ubere affectus per deuotionem. Et sic sanguis Christi est excoctus in corpore suo per amorem, in corde nostro per meditationem. Et affectus uertitur in albedinē, & animas nostras dealbat & mundat. Lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Ad lauandas animas Christus se fecit spirituale lixiuū

1. Io. 5. in quo pro aqua posuit sanguinem præciosum. Sic est, qui uenit per aquam & sanguinem Iesus Christus. Pro ci-
Pf. 101. nere amaritudinem pœnarum. Cinerem tanquam panem manducabam. Pro igne calefaciente, amorem immensum. Cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Sed quoniam lixiuium erat nimis forte, tum propter nimiam cinerum amaritudinem, tum propter nimiam ebullitionem. Ideo Christus illud lixiuium duplici aqua temperauit, scilicet aqua lachrymationis, quæ in cruce effudit. Et aqua regenerationis, quæ de eius latere emanauit. Sic ergo ex tali lixiuium sic factum sanguinis, sic commixto ex cinere amaritudinis, sic calefacto ex igne amoris, sic temperato ex aqua lachrymationis & regenerationis, lauat pedes omnium, id est abfectus omnium animarum. Tertio accepit personam Christi, quando scilicet panem & uinum in corpus suum transubstantiauit, & Apostolis potestatem conficiendi & transubstantiandi dedit. Et ista est maior potestas, quæ unquam data fuerit alicui. Est quædam potestas Dei magna, facere de aliquo aliquid, sicut quando fecit hominem de terra, & eum de homine. Est alia Dei potestas maior, scilicet facere de nihilo aliquid. Sicut quæ dominus de nihilo fecit celum & terram. Est alia potestas Dei, maxima facere, scilicet ut ita dicamus, de creatura creatoris. Illa potestatem non dedit Angelis, sed sacerdotibus solum, quæ diuina uirtute panem & uinum in corpus & sanguinem Christi conuertunt. Vnde Eusebius, uisibilis sacerdos uisibiles creaturas, in corpus & sanguinem Christi uerbo suo secreta potestate conuertat. Illo scilicet uerbo, cuius dicit sacerdos, scilicet. Hoc est corpus meum. Non igitur debet aliquis attendere ad uisum suum, quia uisus panis, nec ad gustum suum, quia putaret se sentire gustum panis, & tamen non est ibi panis. Nec ad tactum suum, quia putaret se tangere substantiam panis, & tamen non est ibi panis. Nec ad olfactum suum, quia putaret se sentire odorem panis & uini, & tamen non est ibi panis, nec uinum. Sed debet

debet attendere ad auditum suum, quia cum audit. Hoc est corpus meum, ita est per omnia, ut audiuit. Hoc signatum est, in Isaac, quando benedixit Iacob. Fuit enim deceptus suus uisus, quia oculi eius caligauerant, & ipsum non cognouit. Fuit deceptus olfactus suus, qui credit sentire odorem uestimentorum Esau, & erat odor uestimentorum, quæ induerat Iacob. Fuit deceptus gustus eius, quia credebatur se comedere de uenatione Esau, & comedebar de uenatione Iacob. Fuit deceptus tactus eius, quia putabat se tangere manus Esau, & tangebatur manus Iacob. Sed tamen auditus quo uocem Iacob audiuit, non fuit deceptus, immo dixit. Vox quidem Iacob est. Sic etiam in isto sacramento, omnes alij sensus præter auditum decipiuntur. Et ideo omnes fideles, quando audiunt. Hoc est corpus meum, ita esse, firmiter, & ueraciter credere debent.

In die parasceues. Sermo primus. In quo Christi charitas, ueritas, & pietas, laudeorumque crudelitas manifestatur.

Sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, ut con-
 10. 19.
 sumaretur scriptura dixit, sitio. Illi autem spongiam plenam aceto, Isopo circumponentes obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acetum dixit, consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. Christus in uita sua Iudæis dederat multa salutifera documenta, exhibuerat multa sanctitatis exempla. Contulerat multa beneficia, atque miracula, sed hodie miseri Iudæi pro documentis dederunt Christo dura uerba. Pro sanctis exemplis, dederunt ei duriora uerba. Pro beneficiis dederunt illi durissima crucis tormenta. Non restabat autem, nisi una pœna, scilicet ut ipsum selle, & aceto potaret, sicut in auctoritate supra-

Supraposita habetur. In qua quidem auctoritate tria ponuntur ex parte Christi, & unum ex parte Iudæorum. Nam ex parte Christi primo ponitur eius seruens charitas, cum dicit, sitio. Secundo consummata ueritas, cum dicitur, consummatum est. Tertio magna pietas, cum dicitur. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Quarto ex parte Iudæorum magna crudelitas, in hoc, quod sibi ad bibendum porrexerunt acetum. Circa primum nota nobis

Quid si sibi *q;* in hoc, quod Iesus dixit sitio, eius seruens charitas designatur. Non enim sitiebat aquam, sed salutem nostram.

Christus Non sitiebat uinum, sed profectum nostrum. Non sitiebat aliquem liquorem, sed nostrum amorem. Bernardus. Sitio ait Christus, non dolco, o dñe, quid sitis? fidem nostram, salutem uestram, gaudium uestrum, plus animarum uestrarum, quam corporis proprii cruciatus me tenet, &

Charitas si non mei, saltem uestri miseremini. Ista autem Christi charitas tam intensa, oēs alios amores superat & excellit. Amorem naturalem, matrimoniale, sociale, & amicum. Amor naturalis est, qui est inter patrem, & matrem, & filiū. Et istū amorē, amor Christi excellit. Nulla enim mater filium suum in unum diligit, quantum hodie

Christi Christus nos amauit. Nunquid obliuisci potest mater in factem suam, ut nos misereatur filio uteri sui? Et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui, dicit dñs, ecce in manibus meis descripsi te, muri tui coram oculis meis semper. Nunquam fuit aliqua mater, quæ tantum filium suum diligeret, ut nomen suum in manibus suis pingi, uel scribi faceret, ut sic die ac nocte memoriam eius haberet. Christus autem die ac nocte in manibus suis scriptos nos portat, ut semper memoriā nostri habeat. Et illa scriptura non fuit facta cum calamo uel atramento, uel in pergamento, sed calami fuerunt acutissimi elui. Atramentum eius sanguis preciosus, scriptores iudæi peruersi, pergamenum caro manuum Christi. Secundo excellit amorem matrimonialem, qui est inter uirum, & uxorem. Et hoc in duobus. Primo in hoc, quod si uxor fornicatur, ulterius a uiro suo non recipitur.

Sed

Sed si animæ nostræ Christum sponsum deserunt, & diabolo adultero consentiunt, Christus eas penitentes recipit. Et idē in cruce manus extensas tenet. ad inueniendam quōdā peccatores ad se reuersos protinus amplexatur. Vulgo dicitur. Si dimiserit uir uxorem suam & reuertens ab ea duxerit uirum alterum. nūquid reuertitur ad eam ultra. nūquid non polluta, & contaminata erit mulier illa? Tu autem fornicata es cum amatoribus multis, tamen reuertere ad me, & ego suscipiam te, dicit dominus. Secundo amor Christi excellit matrimoniale in hoc, quod si est aliqua uxor quæ haberet maculas in corpore uel in facie, & non possit ab illis emundari nisi uir uulnerari se faceret, & in suo sanguine se balnearet uxor, non est aliquis uir qui uxorem suam intantum diligeret, ut ista sustinere uellet. Animæ autē nostræ quæ erant Christi sponsæ, maculis peccatorum erāt plenæ. Et idē Christus in quinque partibus se uulnerari fecit, & sanguinem suum fudit, in quo sponsa sua se balneauit, & ab omnibus maculis mundata fuit. Et hoc est quod dicitur. Viri diligite uxores uestras, sicut & Christus diligit ecclesiam, & tradidit semetipsum pro illa, ut eam sanctificaret, mundā eam lauacro aquæ in uerbo uitæ, ut exhiberet sibi gloriosam ecclesiam, non habentem maculam, neque rugam, aut aliquid huiusmodi, sed ut sit sancta, & immaculata. Tertio amor Christi excellit amorem socialem qui est inter amicum, & amicum. Nullus homo inueniretur, qui uellet mori pro suo inimico, uxor autem aliquis inueniretur, qui uellet mori pro amico, sed pro amico bono, id est simplici, & fideli, & innocenter decepto, fortē aliquis morti se exponeret. Nos igitur non eramus iusti, neque boni, sed eramus impii & Dei inimici, & tamen Christus pro nobis mori uoluit. Et hoc est quod dicitur. Cum adhuc infirmi essemus, Christus pro impiis mortuus est. Vix enim pro iusto quis moritur. Nam pro bono forsitan quis audeat mori, comendat autem Deus suā charitatem in nobis. quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus

tuus

tuus est. Posset autem dici, & Christus habebat unū amicum. s. Deum patrē, & unū suū, & patris inimicum. s. genus humanū. Vt igitur Christus inter istos pacē faceret, se mediatorem interposuit. Vnus est mediator Dei & hominum, homo Christus Iesus, qui dedit semet ipsum in redēptionem pro oībus. Sæpē enim contingit, & quando aliquis inter duos rixantes interponitur, ab utroq; uulneratur. Sic & Christus uulneratus fuit a patre. Propter scelus populi mei percussit eū. Uulneratus fuit etiam ab homine. His placatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Quarto amor Christi excedit amorem animalem, qui est inter animam & corpus; anima enim metū diligit corpus, & ab eo separari renuit, & omnē corporis laborem fugit & uirat. Anima autem Christi intantum animas nostras dilexit, & a corpore suo pro nostra salute uoluit separari. Animam meā pono pro oībus meis. Intantum dilexit, quod passa est corpus suum cum multa lætitia, in quinque partibus lacerari, ut sic præcium nostræ redemptionis abundanter efflueret. Vnde in sua persona dicit propheta David psal. 29. Conscindisti faciem meam, & circumdedisti me lætitia. Secundo ponitur consummata ueritas cum dicit, consummatum est. Consummata quidē, & cōpleta fuerunt oīa prædicta. s. de sua natiuitate, & sua cōuersatione, & de sua passione. Hodie quoque consummatum fuit corpus suū. consumatus fuit & sanguis suus. Corpus quidē consummatū fuit immo consummatum, quia oīa ossa sua apparebāt, & dinumerari poterant.

Ps. 27. Dinumerauerunt omnia ossa mea. Nec mirum si corpus suum sic fuit consummatū, quia fuit tribus disciplinis grauissimis flagellatum. Est enim quædam disciplina, quæ fit cum uirgis, & ista est fortis, quia carnem frangit. Est alia, quæ fit cum spinis duris & acutis, ista est durior & fortior, quia usque ad ossa perforando pertingit. Est alia, quæ fit cum ferreis instrumentis, & ista est fortissima, quia animam a corpore excutit. Ista triplici disciplina fuit corpus Christi flagellatum, & idēd totaliter consummatum. Primo enim corpus Christi fuit flagellatum uirgis

uirgis seu funibus nodosis, quando Pilatus ipsum ad conuictam fecit ligari, & flagellari, & illa talis flagellatio totum corpus uulnerauit. Secundo Christus fuit uulneratus cū spinis, quādo. s. spinis durissimis & acutis fuit coronatus. Et illa talis flagellatio secundum Bern. os capitis perforauit, & usq; ad cerebrum peruenit. Et secūdū Chryl. Mille pūctis caput eius impletur. Et si dicatur quod nō uidetur possibile, quod spinæ capitis os tam durum poterunt perforare. Dicendum quod hoc non fuit factum secundū naturam, sed secundum uoluntatē diuinam, nec est contrarium ei quod dicitur. Os non comminuetis ex eo, quia os eius capitis nō fuit cōminutum, licet fuerit perforatū. Tertio fuit flagellatus cū instris ferreis. i. cū clauis acutis: & illa talis flagellatio animam a corpore excussit. Iesus autem clamās uoce magna. s. præ nimio dolore, emisit spiritum. Secundo eius sanguis fuit consummatū, quia totus fuit a corpore euacuatus. Omnia enim opera sua fecit dominus in numero, & pondere, & mensura. Excepto opere nostræ redemptionis, ibi enim nō seruauit numerum, ut. s. unam uel duas guttas sanguinis suidaret, cum tamē una sola sufficeret. Non seruauit pondus, ut. s. unam libram uel unciam unam effunderet. Non seruauit mensuram, sed totū dedit, totum fudit. Copiosa apud eum redem. Bern. Prorsus copiosa, quia non gutta sanguinis, sed unda fluminis per quinque partes corporis emanauit. Tertio ostenditur magna compassio, & magna pietas in eo quod dicitur, inclinatio capite tradidit spiritū. Magna quidem pietas, quia iudæi spiritum Christi ab eius corpore uiolenter cum multis suppliciis expulerunt. Vim faciebant qui quære animam meā. Et hoc autem quod dicitur inclinatio capite tradidit spiritum. Quidam uolūt dicere animam principalem sedem habere in capite, sed hoc tū inter sapientes fuerūt quatuor opinionēs. Quidā. n. dixerunt animā esse in capite, & hoc propter illā auctoritatem quæ dicit. Inspirauit in faciem spiram. Illa enim inspiratio nihil aliud fuit quā animæ infusio. Alij dixerūt ipsam esse in corde, & hoc propter illā auctoritatem quæ

Io. 19.

Mat. 27.

Sap. 11

Ps. 129.

Ter. 10.

Ps. 37.

Anime

uolūt dicere animam principalem sedem habere in capite, sed hoc tū inter sapientes fuerūt quatuor opinionēs. Quidā. n. dixerunt animā esse in capite, & hoc propter illā auctoritatem quæ dicit. Inspirauit in faciem spiram. Illa enim inspiratio nihil aliud fuit quā animæ infusio. Alij dixerūt ipsam esse in corde, & hoc propter illā auctoritatem quæ

Gen. 1.

qua

IN DIE PARASCE VES

Mat. 15. qua dicitur. De corde ex. mala cogi. Cum enim cogitationes exeunt ab anima, si cogitationes exeunt a corde, ergo anima est in corde. Unde Hiero. in epistola ad Fabiolam. Queris ubi principale sit anima. Plato in cerebro, Christus monstrat in corde. Alii dixerunt ipsam esse in sanguine, & hoc propter illud quod dicitur.

Leu. 17.

2. Re. 1.

Anima
Christi
cruciatu.

Pf. 21.

Anima omnis carnis in sanguine est. Alii dixerunt ipsam esse in toto corpore, & in qualibet parte totam, & hoc propter illud. Adhuc tota anima mea est in me metipso, non enim dixit, est in capite meo, uel in corde uel in sanguine meo, sed in memetipso, id est in corpore meo. Iudæi igitur uolentes animam Christi cruciari, uidentur istas quatuor opiniones saltem ipso facto sciuisse. Primo ipsam animam cruciauerunt in capite, quia fuit spinis coronatum. Ansel. Coronatus incedebat, sed ipsa sua corona cruciatus est, quia mille puncturis eius speciosissima uerticem vulnerauerunt. Secundo cruciauerunt ipsam in corde, scilicet quando fuit iuxta cor in latere vulneratus, ut si sibi forte anima remansisset, cruciatum sentiret, uerum cum triplex sit amor scilicet sermonis, cordis, & operis. Christus ostendit nobis sermonis amorem in sapienti prædicatione, amorem operis in miraculorum exhibitione, quid restabat nisi ostendere amorem cordis, quem ostendit in lateris apertione? Bernar. Clauus penetrans, clauus referans factus est mihi, quid uideam per foramen, clamat clauus, clamat uulnus, quod Deus uerus est, Christo mundum sibi reconcilians. Tertio cruciauerunt eius animam in sanguine, scilicet, quando clauis acutis eius uenas aperuerunt, & totum sanguinem cum doloribus extraxerunt, ita quod corpus eius remansit in cruce totum aridum sicut lignum. Aruit tanquam testa uirtus mea. Iterum ossa mea sicut cremium aruerunt, & assimilata corpus suum Christus cremio & teste, nam testa quæ prius erat humida, postmodum ab igne fit arida. Similiter cremium est lardum adustum, a quo omnis pinguedo recessit, sic corpus Christi in cruce iuit sicut testa, quia ab

SERMO II.

omnibus suis humoribus fuit exsiccatum, & fuit sicut cremium, quia toto sanguine suo fuit euacuatum. Quare affixerunt animam in toto corpore, quia a planta pedis usque ad uerticem, non fuit in eo sanitas. Cruciatu fuit in toto corpore, scilicet in parte suprema, media, & infima, nam in parte suprema fuit spinis coronatus, in media fuit ad columnam ligatus & flagellatus, in infima fuit pedibus perforatus, & cruci affixus, ubi magnum dolore sensit, & quia locus erat neuosus, & quia unus pes super alium positus, & quia grossis clauis perforatus, & quia iniebatu clauatis pedibus totum corpus. Quarto **Quarto.** ponitur ex parte iudæorum magna peruersitas, quia os Christi aceto potauerunt. Duæ magnæ rusticitates ori Christi hodie factæ fuerunt. Una est quando acetum sibi dederunt bibere. Secunda quando iudas ore suo turpissimo os Christi sanctissimum osculari præsumpsit, sic hodie duas rusticitates multi faciunt ori Christi. Quidam enim adhuc dant sibi acetum, id est opera praua. Exacerbauit dominum peccator. Cum enim Christi ori deoerent dare uinum suauis, id est opera bona Deoque placita dant sibi acetum, id est opera mala & acerba. Expectaui ut faceret uuas, & fecit labruscas. Secundo uult adhuc quidam qui cum iuda os Christi osculantur. Quatuor enim personæ Christum oscularæ fuerunt, nam ipsam osculata fuit mater eius, quando eum infantem in suis brachijs baiulabat, sepe ipsum osculabatur, & hoc in signum amoris. Osculatus est eum etiam Simeon quoniam in uolans tuas eum accepit, & istud osculum fuit signum reuerentiæ & honoris, sicut quoniam quis manus uel pedes episcopi osculatur. Osculata fuit eum Maria Magdalena, & hoc in signum reconciliationis, sicut quando inimici ad pacem ueniunt, se mutuo osculantur. Osculatus fuit eum iudas, & hoc in signum prodicionis, sicut & Ioab osculatus est Amasa. Quicumque igitur hodie osculatur Christum, uideat qualiter osculetur. Ille enim qui nullum habet odium & rancorem, sed ad Deum & proximum sincerum amorem, osculatur cum Maria. Ille qui ad Christi pas-

Pf. 9.

Isa. 5.

Oscularæ
sunt Christi
quam
sua per-

sonæ.

2. Re. 20.

passionem multa reuerētia, & deuotione, & lacrimarū effusiones afficitur. osculatur cū Simeone, ille qui prius erat Deo inimicus, sed in ista quadragesima est sibi reconciliatus. Osculatur cum Magdalena ille qui hodie crucifixum osculatur, & in pascha in mensa altaris cū Christo epulatur, & post Pascha ad peccata reuertitur, osculatur cū Iuda proditore, magna enim proditio est hodie Christo osculum dare, & in paschate, & in mensa Christi comedere, & postea de domo cordis sui Christū expellere, & inimicum Christi capitalem. i. dæmonē in cor suum introducere. Talibus Christus potest dicere. Tu uerò homo unanimes dux meus & notus meus, qui simul mecū dulces capiebas cibos, in domo Dei ambulā. Et sequitur in eodem Psal. Veniat mors super illos & descendent in infernum uiuentes.

Ps. 54.

Eadem die scilicet parasceues. Sermo secundus. De decem misterijs, quæ in pasceue fiunt, & quid unumquodque significat.

Exo. 25. Inspice, & fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est. Christus est tanq̄ liber exēplar, ad cuius exemplū totā uitam nostrā debemus deducere, & ipsam corrigere. Ecclesia quoq; officia sua & obseruantias suas ab isto libro extraxit, maximē autē in hac die ecclesia i officio multa misteria facit, q̄ ab illo libro extraxit, & idē supradictū uerbū p̄r eē uerbū Dei p̄r ecclesiā alloquētis, & dicētis. Inspice & fac secū dū exemplar qd̄ tibi in mōte mōstratū est. Videamus igitur quæ sunt ista misteria quæ ecclesia hodie facit & quæ ab illo libro extra xit. Primū est quia altaria sunt denudata, alta re quidē est Christus q̄ hodie fuit suis uestibus denudatus. Habebat enim Christus tria genera uestimentorū. Primo habebat uestes materiales quas ferebat sicut ceteri hoīes. istis fuit denudatus. Vnde diuiserūt sibi uestimēta mea. Habebat enim uestimentum. s. corpus proprium quod est animę uestimentam, isto uestimento hodie an-

ma Christi fuit spoliata, & suo corpore denudata. Et inclinato capite tradi. Spiritum. Habebat etiam uestes spirituales, id est suos Apostolos, qui Christum uestiebāt & ornabant. Vno ego dicit dominus, quia his omnibus uelut ornamento uestieris. Istis uestibus fuit Christus denudatus, quia fuit ab omnibus apostolis derelictus. Ecce uenit hora, & iam uenit ut dispergimini unusquisque in propria, & me solum relinquatis. Secundum est, quia ecclesia tribus diebus mortem Christi plangit, tenebras facit, ad inuendum quod sol tribus horis tenebris se induit, & mortem Christi deplanxit. Vel ad inuendum quod triplex creatura mortem Christi defleuit, scilicet pure corporalis, sicut terra quæ contremuit, & sol qui obscuratus est. Pure spūalis, sicut angeli. Angeli pacis amare stebunt. Et composita, sicut homo, uide licet apostoli, & sanctę mulieres. Vel tribus diebus omnis ecclesia plangit, ex eo quod tribus diebus, & duabus noctibus Christus mortuus iacuit. Tertium est quod campanæ non pulsantur, ex eo quod omnes campanæ hodie siluerunt. Christus enim habebat 12. câpanas. i. 12. apostolos. Quarum una penitus fracta fuit, scilicet Iudas. Et remanserunt undecim. Inter quas erat una cæteris grossior, scilicet. Petrus, qui semel tam alte sonuit, quod eius sonus super angelos ascendit, quando dixit. Tu es Christus filius Dei uiui. Ista campana hodie sonum perdidit, quando Christum negauit. Similiter & ceteri apostoli sonum perdidit, quando Christum reliquerunt. Alia campana fuit Christus, quæ in hac uita non cessauit sonare, id est prædicare. Tandem eleuata est in campanili Crucis, & ibi dedit sonum p̄r conquestionis in auribus patris cum dixit. Deus meus Deus meus, ut quid dereliquisti me? Dedit sonum amoris in auribus matris cum dixit. Mulier ecce filius tuus. Dedit sonum magni doloris in auribus humani generis cum dixit. O uos omnes qui transitis per uiam attendite, & uidete si est dolor, sicut dolor meus. Tantum sonuit ista campana, quod rauca facta fuit.

Vorag. Quadrag.

Cc Labo.

Io. 19.

Esa. 49

Eccl. 10. 16.

Secundū

Mors xpi

quare tri

bus dieb.

ab Eccle

sia plan

git.

Esa. 33.

Tertiū.

Campana

xpi duo

decim.

Mat. 16.

Matt. 26

Ioan. 17.

Thrs. 1.

SABBATO POST PASCHA

Pfal. 69 Laboraui clamans raux factæ sunt fauces meæ. Tandem ista campana fuit fracta, & in quinque partes perforata, & tunc omnino siluit, & sonum dimisit. Alia campana fuit Virgo beata, quæ tam dulciter sonuit, quod filius Dei ad eius sonum uenit, quando ipsa dixit. Ecce ancilla domini, fiat mihi. Tam dulciter sonuit, quod Ioannes Baptista ad eius sonum in utero matris tripudiuuit. Ista campana hodie ferro doloris perforata fuit, & idem sonum perdidit. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Alia campana fuit uniuersitas creaturarum, quæ dat triplicem sonum. Quia prædicat Dei potentiam, ex sua magnitudine. Dei sapientiam ex suo ordine. Dei bonitatem ex sua bonitate. Ista campana hodie intantum siluit, quod ex toto confusa fuit. Bernard. Ad hoc peccatum ex patuit tota machina mundialis, & ferè in antiquum chaos redacta sunt uniuersa. Vnde etiam philosophi uidentes eclipsum solis contra naturam fieri, dicebant. Aut ordo naturæ perueritur, aut elementa sibi

Luc. 2.

compatiuntur. Quartum est quia tabulæ hodie percussæ sunt. Ista autem percussio tabulæ, representat clamorem crucis, quæ clamat iudæorum malitiam, & Christum in fide innocentiam. Secundo representat clamorem sanctorum, qui clamat, pro nobis, & contra nos. Nam pro nobis clamat, petens a patre misericordiam. Accessit etiam ad sanguinis asperionem, melius loquentem, quam Abel. Clamat autem contra homines terrenos. Terra

Quartum

Tabulæ

ne operias sanguinem meum, neque inueniat in te locum latendi, clamor meus. Latet enim sanguis Christi in eorum memoria, quia non habent de eo recordationem. In eorum intelligentia, quia nullam habent meditationem. In eorum uoluntate, quia nullam habent deuotionem. Tertio sonus tabulæ representat sonum qui fuit in inferno, siquidem Christum claustra infernalis

Iob. 16.

lia confringebat. Qui contriuit portas æreas, & uerteret ferreos confregit. Angeli ualenter clamabant. Tollite portas principes uestras &c. Sancti patres iubilabant. Damnaui qui ibi reliquebantur flebant. Demones ululabant.

Pf. 106.

baui. Damnaui qui ibi reliquebantur flebant. Demones ululabant.

SERMO II. 202

bant. Et sic commixtus erat sonus fletuum, & sonus gaudium. Non poterat cognoscere quisquam uocem clamantis, & uocem fletus populi.

Quarto sonus tabulæ representat iteritum armorum, quæ fecerunt iudæi in captione Christi. Exierunt enim ad ipsum capiendum, cum armis, scutibus, & lanternis, & gladiis. Quinto sonus tabulæ fit ad excitandum tristitiam & merorem. Hodie quidem ecclesia omnes sonos letitiæ tacet, & facit tristitiæ sonos. Nam tacet sonus campanæ, & facit sonum tabulæ. Tacet lectiones, & facit lamentationes. Tacet cantus letitiæ, & dicit cantum meroris & tristitiæ.

Quintum est quia passiones aliorum sanctorum celebramus cum gaudio, passionem autem Christi agimus cum lamento. Cuius ratio est, quia alii sancti passi sunt propter se, ut scilicet per suam passionem acquirant gloriam cælestem. Et idem in sua passione ex eo gaudemus, quod ad æternam beatitudinem perueniunt. Christus autem non est passus propter se, ut scilicet gloriam acquireret, quam habebat, sed propter peccata nostra delenda. Alia ratio est, quia fleuit dodie sol, quando obscuratus est. Fleuit terra, quando contremuit. Fleuerunt sanctæ mulieres. Filix Hierusalem nolite flere super me, fleuerunt Apostoli. Vnde cantatur. Tristes erant apostoli, de nece sui domini. Fleuit Petrus. Egressus foras fleuit amare. Fleuit beata Virgo, doloris gladio perforata. Fleuit Christus. Tristis est anima mea usque ad mortem. Fleuerunt Angeli. Angeli pacis amare flebunt. Fleisset si possibile fuisset Deus pater, uidens filium suum tam ignominiose tractari. Ergo inter tot flentes nullus debet gaudere.

Sextum, quia missa hodierna non habet principium, nec finem, quia introitus non dicitur, nec cum benedicamus domino finitur, ad innuendum quod qui est principium, & finis, a nobis recessit. Et etiam ille qui est in tribulatione non indiget benedictione, sed compassione, & idem non dicitur Benedicamus domino. Non habet

Quintum

Passionem

Christi

quare

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

lamento

SABBATO POST PASCHA

etiam ista missa medium, quia sacra hostia non consecratur, ex eo quod uera hostia, id est Christus est hodie oblata. Septimum est, quia circa crucem ter genua flectimus, ut illum honoremus, qui ter fuit pro nobis illusus, scilicet, ab Herode, qui ueste alba induit eum. A militibus, qui ipsum spinis coronauerunt. Et a iudeis qui sibi in cruce existenti insultauerunt. Facimus etiã ipsam officium in lingua græca, & latina, quia istæ duæ lingue ipsam confitentur, & aderant. Lingua uerò hebraica ibi silet, quia iudæi ipsum non confitentur,

- O. 8. au. 8.* Octauum est quia ante crucem totaliter nos prosternimus, & postea osculamur. Ipse enim propter nos se prostravit usque ad terræ susceptionem. Semetipsum exinanuit, formam serui accipiens. Usque ad terræ habitationem. Post hæc in terris uisus est, & cum hominibus conuersatus est. Usque ad terram per mortis deiectionem. Fortis impexit in fortem, & ambo pariter corruerunt. Usque ad terræ penetrationem. Penetrabo inferiores partes terræ, & inspiciam omnes dormiētes, & illuminabo omnes sperantes in domino.
- Ecc. 2. 4.* Bonum est, quia hodie ecclesia pro omnibus orat. *Nonum.* Cuius ratio est, quia hodie Christus fuit ualde pius in ecclesia parcendo, quādo dixit. Pater dimitte illis, quia nesciunt quare pro quibus oras in pa-
ras. modicam petitionem dedit latroni cœlum. Fuit ualde largus in donando, quia non guttam sed totum sanguinem pro nostra redemptione dedit. *Psalmus. 129.* Apud dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio. Ideo ecclesia ad similitudinem Christi est hodie multum liberalis in orando, & multum pia in parcedo. *Decimū.* Decimum est, quia hodie fideles ecclesias omnes & altaria sanctorum uisitare consueuerunt. Cuius ratio triplex est. Prima est, quia illa talis uisitatio repræsentat uisitationem apostolorum, & sanctorum mulierum, quia crebro sepulchrum domini uisitabant. Secunda, quia Christus hodie omnes sanctos qui fuerunt a principio mundi usque; tunc pœnitentialiter uisitauit, dum ad limbum descen-

descendit. *Visitauit nos oriens ex alto.* Tertia ratio est, *Luc. 1.* quia sancti debent hodie esse liberales, quia hodie de carcere fuerunt liberati. Si quis enim de carcere liberaretur, & ad imperium sublimaretur, illum diem multum diligeret, & in illa die multum liberalis esset. Merito igitur fideles sanctos hodie uisitant, ut ab ipsis de carcere liberatis, & in imperiū cœlestis sublimatis bñficia obtinere ualeant.

Sabbato Pascha. Sermo primus. De Christi sepulchro, & quomodo nos cum eo sepeliri debemus.

Venit Maria Magdalena, & altera Maria uidere sepulchrū. Magna dignitas est septimi diei, eo quod sabbatum appellatur, quia in eo tota trinitas requieuit. Nam pater in opere creationis, quod fuit opus infinitæ potentæ, & attribuitur patri, requieuit ab omni opere quod patrarat. Filius in opere recreationis, quod est opus sapientiæ, & attribuitur filio, requieuit in moumento inuolutus syndone. Spiritus Sanctus requieuit hodie in uirgine, quia cæteri Apostoli, & mulieres a gratia Spiritus Sancti ceciderunt. In uirgine autem ipsa gratia & fides firma permansit. Quia igitur hodie Christus in sepulchro requieuit, ideo sanctæ mulieres frequenter ipsum uisitabant, modo ut corpus eius inungerent, modo ut ipsum mortuum desierent, modo ut ipsum sublatum inquirerent. Ideo dicitur in auctoritate præmissa. Venit Maria Magdalena &c. Circa igitur sepulchrum domini, tria sunt notanda.

Primo quale fuit eius sepulchrum. Secundo qualis fuit eius sepultura. Tertio qualiter nos cum eo sepeliri debemus. Circa primum notandū, quod sepulchrum Christi fuit nouum. Et hoc fuit triplici de causa. Primo ne crederetur, quod non ipse, sed alius surrexisset. Istam rationem tangit ambrosius in lib. de uirginibus dicens. Beatus Mattheus monumentum nouum dixit, ne monumento ueteri, alius surrexisse crederetur.

Secundo propter reuerentiã Christi. Istam rationem *Mat. 27.* Cc 3 assignat

assignat Augu. dicens; Sicut in utero Mariæ nemo ante eum, & nemo post eum fuit, ita etiam in isto monumento nullus ante eum, nullus post eum fuit. Tercio ad significandum quod qui Christi corpus uult recipere, debet habere nouitatem in corde. Corpus quidē nostrum modo est nouum in iuuentute, modo uetustum in senectute, modo putridum in morte. Spiritus autē non debet taliter uariari, sed debet semper in melius renouari. Sunt tamē quidē quorū spiritus est uetustus, per peccati maliciam. Vnde monet apostolus. Expurgate uetus fermentum, ut

1. Cor. 5. fitis &c. Alii sunt quorum spiritus est putridum per consuetudinem longam. Computruerunt iumenta sua in stercore suo. Alii sunt quorum spiritus est nouus semper per puritatem cordis & munditiam. Vnde dicit ap. 1. Cor. 2. Licet is qui foris est noster homo corrumpatur, tamen is qui intus est renouatur de die in diem, talis qui habet istam nouitatem, dignus est recipere corpus domini. Epulemur in azimis sinceritatis & ueritatis. Secundo sepulchrum Christi non fuit suum proprium, sed alienum. & hoc tribus de causis. Primo ad ostendendum quod non debebat detineri a morte, istam rationē tangit Ambro. in li. de uirginibus di Bene secundum litteram alienum fuit monumentum Christi, habeant tumultum qui sub lege sunt mortis, uictor mortis non habuit tumultum, non enim ille sepulchrum mortis desiderabat, qui de morte triumphum quærebat. Idem in li. sermonum. Vt quid illi sepulchrum, qui triduo temporis spatio, non tam in sepulchro mortuus iacuit, quā uelut in lecto dormiens quieuit, ipsa enim temporis breuitas, declarat potius somnum fuisse, quam mortem. Secundo ad ostendendum quod non pro sua, sed pro aliena salute moriebatur. Amb. iam in aliena sepultura dominus iacuit, quia pro aliena moriebatur salute, ut quid illi propria sepulchra, qui in se propriam mortem nō habebat. Tercio ad ostendendum suam paupertatem. sicut enim in aliena domo uoluit nasci, & in aliena domo conuiesari, sic in alieno
- Mas. 8. no monumento uoluit sepeliri. Vulpes foveas habent, & uolu-

& uolucres cæli nidos, filius autem hominis nō habet, ubi caput suum reclinet, ac si dicat. Nec in morte mea habui sepulturam, nec in uita mea habui nidū, idest domū in qua possem cōmorari, nec in natiuitate habui lectum, i quo a matre mea potuerim reclinari. Tertio monumentum fuit gradū lapide, siue saxo clausum, cuius triplex est ratio, quorum duæ principaliter sunt literales. tertia est mystica. Prima est, ne ipse locus bestis esset aptus. Secunda rationem tangit glō di. aduoluit saxū magnum ad ostium hostium monumenti, ut non posset aperiri sepulchrum, si ne auxilio multorum. Tertia ratio est mystica, per hoc enim insinuat, quod illi, qui corpus Christi debet suscipere, debent esse clausi, ne peccatum in eorum corda possit intrare. Sunt autem quatuor saxa, quæ ad cor debent aduolui ne peccatū possit intrare, ut dicit Ber. scilicet pudor, timor, dolor, & amor. Multi enim sunt, qui propter pudorem hominum, dimittunt peccare. Alii sunt, qui cessant a peccatis, propter immensitatem doloris, quam habent de ipsis peccatis. Alii sunt qui uitant peccare, propter timorem pænæ æternæ, ne ipsam incurrāt. Alii propter amorem gloriæ ne ipsam perdant. Isti sunt quatuor saxa ingentia, quæ debet monumentum cordis claudere, ne illud aliqua peccata possint intrare. Dicit tamen idem Bern. quod duo prima, scilicet pudor, & dolor non sunt fortia multum ad resistendum, quia sæpē pudor, solatiū capit de peccantium multitudine, dolor de aliqua huius mūdi consolatione, ualidissimum autem ad resistendum peccatis, amor Dei est uiris perfectis, imperfectis uero timor supplicii. Quarto monumentum Christi fuit monumentū iusti, idest ipsius Ioseph, qui erat uir iustus, & bonus. Voluit autem Christus sepeliri, non in monumento Pilati, sed iusti. Primo ad ostendendum, quod Christus non requiescit, nisi in corde iusti. Vnde Amb. super Lu. Bene Christus in monumento iusti uoluit sepeliri, ut habeat filius hominis, ubi caput suum reclinet. Christus enim nō quiescit in animo auari, cum sit spinosus, sed nec in animo luxuriosi, cū sit luto solus, nec in ani-

- Cap. 1.** mo superbi, cum sit uentosus, sed in animo iusti, cum sit floridus, iuxta illud. Lectulus noster floridus. Secundo ad innuendū, q̄ nō debeat amplius pro peccatoribus immolari, natus. n. fuit inter duo aīalia, q̄a hoīes bestiales facturus erat spirituales. Vixit inter peccatores, ut eos iustificaret, mortuus est inter latrones, ut unū lucrifaceret, sed hodie requieuit in monumento iusti, non enim uoluit amplius peccatorum consortia, quia pro peccatis tuis, iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Tertio ad innuendum, q̄ licet in hac uita sint mixti boni, & mali, post mortem tamen per se erunt boni, scilicet in caelo, & per se erunt mali, scilicet in inferno, & per se erunt mediocriter boni, & mediocriter mali, scilicet pueri, qui erunt in limbo. Secundo uidentum est qualiter Christus fuit tumulatus, nam ipse fuit indone in uolucris.
- Luc. 23.** Fuit unguento confecto ex myrrha, & aloes inunctus, ut a putredine seruaretur. Fuit lintheis cum aromatibus ligatus, ut habetur ibidem. Per ista autem significantur illa, quae debent habere illi, qui corpus Christi uolunt recipere. Corpus enim Christi dicimus esse, tanquam candorem aeternum. Candor est enim lucis aeternae, tanquam panem Angelicum. Panem Angelorum manducauit homo, tanquam carbonem diuinum. Ioan. Damascenus. Diuinum carbonem assumamus, ut ignis eius, quod est in nobis sancti desiderii asumentes, eam quae ex carbone agnitionis inflammet nostra pectora, & illuminet corda nostra, est enim tanquam caeleste electuarium, quod cōfecit caelestis unguentarius, faciens pigmenta sanitatis. In quantum igitur Corpus est candor aeternus, requirit magnam mentis puritatem, & hoc signatur per syndonē mundā. Vnde dicit ibi glo. syndone munda inuoluit Iesum, qui pura mente cum suscipit. In quantum est panis Angelicus, debet recipi cum deuota oratione, hoc signatur per aromata. Ascendit fatus aromatum, id est incensorem de orationibus sanctorum de manu Angelicorum Deo. In quantum est carbo diuinus, debet recipi

cua

cum mente ab omni humore uitiorum desiccata, sicut. n. ignis non inflamat ligna humida, sed desiccata, sic & carbo diuinus nō inflamat corda, nisi q̄ inuenit ab humoribus uitiorū desiccata, & illud significatur per aloes, qui habet uirtutē desiccatiuā. In quantum est caeleste electuarium, requirit corda a cibis nō xis. i. a peccatis euacuata, & illud significatur p myrrhā, quae est amara, & significat contritionē, q̄ oīa peccata expellit & euacuat. Tertio uideū est, qualiter debemus cū Christo sepeliri spiritualiter. Dicit. n. Apostolus. Cōsepulti. n. sumus cū Christo, sepelehrū aut illud, in quo debemus sepeliri est ipsa religio, in qua ipse religiosus spiritualiter, dēt mori, & sepeliri. Assimilari aut dēt religiosus mortuo quātū ad plura. Primo quātū ad cēsum, sicut. n. mortuus nihil hēt pro priū, sic & religiosus nihil dēt retinere, sed in cōi diuide re, quilibet laycus dēt dicere illud. Nudus egressus sum de utero matris meae, & nudus reuertar illuc. Religiosus aut debet esse nudus in ingressu, ut nihil sibi retineat, nudus in progressu, ut nihil sibi retineat, nudus in profectu, ut nihil possideat, nudus post egressum, ut nihil ī morte post se relinquat. Secūdo dēt assimilari quātū ad sensum, & motū, sicut. n. mortuus priuatur sensu, & motu, sic & religiosus debet esse mortuus quātū ad declarationes quae ad sensum carnis p̄tinent, & sicut mortuus nō mouetur motu proprio sed alieno, sic uerus religiosus nō dēt duci motu propriae uolūtatis, sed ad imperiū sui superioris seu rectoris, & sicut mortuus se mouētī nō cōtradicit, sic & religiosus debet p̄lato se regētī nō cōtradidit, sed in oībus obedire. Vnde Dñs aperuit mihi aurem, ego aut nō cōtradico, retrorsum non abii. Tertio debet assimilari quātū ad domicilium, quia sicut mortuus clauditur in sepulchro, sic religiosus, debet esse clausus in clausione Dei, quando sibi dicitur. Surgite mortui uenite ad iudicium. Sic nec religiosi debent exire claustrum sine iussione p̄lati, & sicut mortuus non murmurat, quando transfertur de monumento in monumentum,

Rom. 6.

Religiosus mortuus nihil hēt pro suo assimi-
lari dēt;

Io. 1.

Esa. 50.

Re. 6.

mentum, sic nec religiosus debet murmurare, quando transfertur de monasterio in monasterium. Quarto maxime debet assimilari morti Christi, iuxta illud. Si conplantati facti sumus similitudini mortis illius, scilicet Christi, simul & resurrectionis erimus. In morte enim Christi anima fuit a corpore separata, tamen anima, & caro deitatis fuerunt unitae, sic in uero religioso anima debet separari a carne, scilicet, ut carni non consentiat. De aliquo amore carnali, anima tamen & caro debent esse unitae, anima per amorem, caro per incorruptionem, ut possit dicere cum propheta, cor meum, & caro mea exultabunt in Deum uiuum.

Eadem die, scilicet sabbato pasche. Sermo secundus. De ultimo Virginis dolore, propter filij passionem, de iugissimo gaudio eiusdem resurrectionis.

Can. 1.

Fasciculus myrrhæ, dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur, Botrus Cypri dilectus meus mihi in uineis engaddi. Virgo beata, Christi passio multam habuit amaritudinem, ideo dicitur. Fasciculus myrrhæ &c. In sua autem resurrectione multam habuit lætitiã, & exultationem, ideo subdit, Botrus Cypri dilectus meus mihi, in uineis engaddi. In Cypro. n. nascitur uinum optimum, quod est lætificatiuum. In uineis engaddi nascitur balsamum odoriferum. Dicit ergo Virgo Beata, dilectus meus fuit mihi myrrha amaritudinis in sua passione, sed fuit mihi uinum iocunditatis, & balsamum odoris in sua resurrectione. Et sic patet, quod in uerbis propositis duo tanguntur, scilicet amaritudo doloris, quam Beata Virgo habuit in filij passione, & gaudium cordis, quod habuit in eius resurrectione. Circapspectum tanguntur tria. Primo magnitudo amoris, cum dicitur, dilectus meus. Secundo magnitudo doloris, cum dicitur, fasciculus myrrhæ. Tertio magnitudo deuotionis, cum dicitur, Inter ubera mea commorabitur. Circa primum notandum, quod Beata Virgo dilexit filium suum

M. via quo Chris sum di loxi.

pienter & discrete, quia saluatione humani generis præcepit passioni filii sui, quamuis eum intime diligeret, quamuis sciret, quod ipse in sua passione multos dolores haberet, nunquam tamen uoluit sibi dissuadere ipsam passionem, propter humani generis saluationem. Notandum autem quod in corde uirginis pugnabant duo amores, & duo dolores, duo amores erant amor filii, & amor humani generis. Amor filii nolebat Christum pati, amor humani generis uolebat ipsum pati, sed tamen amor generis humani, superauit amorem filii. Similiter pugnabant duo dolores, scilicet dolor quem habitura erat de morte filii, & dolor quem habebat de nostra perditione, sed dolor, quem habebat de nostra perditione superauit dolorem, quem habitura erat de morte filii. Unde poterat dicere cum Apostolo illud quod dicitur. Mihi uirum Christus est, & morti lacrum ac si dicat. Vita filii mei, uita cordis mei est, mors uero sua est lacrum generis humani. Secundo ponitur magnitudo doloris sui, cum dicitur, fasciculus myrrhæ. Myrra enim est amara, fasciculus igitur myrrhæ est collectio passionum Christi, quarum consideratio magnam præstabat sibi dolorem, ipse autem dolor causabatur in ea ex ratione filii, ex ratione sui, ex ratione supplicij. Causabatur quidem in ea dolor ex ratione sui, quia mater erat, & naturaliter dolet mater de afflictione filii. Secundo ex eo quod erat Beata mater, quando enim dolor diuiditur in multis, minor inuenitur in singulis, si enim aliqua mater filium amittit, dolorem suum cum patre cõdiuidit, & ideo talis dolor ex tali diuisione quodammodo minuitur. Virgo autem beata, cum nullo dolorem suum diuidere potuit, quia nullus pater ibi erat. Tertio ex eo quod erat unicus matri, si aliqua mater filium perdidit, consolationem accipit quando alios habet, uel habere sperat, uirgo autem Beata a nullũ habebat alium, nec se habere sperabat. Unde poterat dicere illud. Sicut mater unicum amat filium, sic te diligebam. Quarto ex eo quod presens erat ad uidentium, quando aliqua mater audit filium suum mortuum,

Ph. 1.

Doler in Maria ex tribus causabatur.

2. Reg. 1.

tuum, multum dolet, sed quando horribili morte ipsum
 audit fuisse occisum, magis dolet, quando uero ante oc-
 los suos uidet filium suum occidi, maximè dolet. Virgo
 igitur beata immenso dolore uulnerabatur quando in-
 debat filium suum occidi, & horribili morte necari, &
 ante oculos suos hæc omnia fieri. Quinto ex eo quod
 erat ad iuuandum impotens, magna consolatio est ab-
 cui matri, quando filium suum in sua morte osculari, &
 amplexari, & adiuuare potest, hæc autem in nullo filium
 suum poterat tunc adiuuare, uidebat enim eum stric-
 tum non poterat ei potum porrigere, uidebat ipsum uulneri-
 bus plenum, & non poterat uulnera alligare, conspice-
 bat ipsum sanguine plenum, & non poterat lintheo ex-
 tergere, uidebat ipsum malè captum teneri, & ipsum non
 poterat liberare, uidebat ipsum caput malè tenentem,
 & non poterat sustentare, uidebat ipsum in cruce fixe-
 tum, & non poterat lachrimas extergere, uidebat ipsum
 expirasse, & non poterat amplecti nec osculari, uide-
 bat sanguinem in terra affluere, & non poterat recolle-
 gere, & ideo poterat dicere illud. Mulier infelix nimis
 ego sum. Sexto ex eo quod nullum habebat adiuuato-
 rium, quia omnes apostoli eam reliquerant, ideo non
 habuit, nec ipsa nec filius adiuuantem in tribulatione
 bus illis. Respiciens eram ad adiutorium hominum, &
 non erat, nec aliquem compatientem. Sustinui qui sum
 contristaretur & non fuit, nec aliquem consolantem. Vnde
 de sequitur, qui consolaretur & non inueni. Secundo
 causabatur ille dolor in ipsa, ratione filii, multum enim
 dolet mater quando amittit filium bonum, & sapientem
 tem, & sibi in omnibus obedientem ipsa uero amittit
 filium de quo ipsa dicit in cantica. Ego mater pulchre
 dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. Am-
 rebat quidem filium matrem tam dulciter diligentem,
 ideo dicit, ego mater pulchre dilectionis, filium namque
 tam humiliter reuerentem & filialiter timentem, ideo
 subdit, & timoris, filium in cruce matrem tam seueriter
 agnoscentem, ideo subditur, & agnitionis, filium erga ma-
 trem

rem tam piæ & clementis, ideo subditur, & sanctæ spei.
 Tertio causabatur ipse dolor ratione supplicii, uidebat
 enim filium suum pati penam ignominiosam, quia inter
 malos latrones, tanquam latro fuit positus, penam acerbam in-
 ter necruos, & maximè sensitus fuit vulneratus, & p-
 ceptus, penam diurnam, quia ab illa hora noctis qua
 captus fuit, usque ad horam nonam qua expirauit, in sup-
 plicio & doloribus semper fuit, penam iniustam, quia si-
 nec dicitur. Peccatum non fecit, nec inuentus est dolus
 in ore eius. Et quia uirgo beata fuit tanta amaritudine
 plena, poterat dicere illud. Ne uocetis me Noemi, id est
 pulchram, sed uocate me mara, id est amaram, quia ama-
 ritudine repleuit me omnipotens. Tertio ponitur magni-
 tudo sue deuotionis cum dicitur, Inter ubera mea com-
 morabitur. In anima tria sunt ubera, scilicet memoria,
 intelligentia, & uoluntas. Inter ista tria ubera beata uir-
 ginem istam fasciculum mirrhæ, id est collectionem pœna-
 rum filii sui portabat. In memoria per continuam recor-
 dationem. In intelligentia per assiduam meditationem.
 In uoluntate per mellis suam deuotionem. Secundo
 ponitur magnitudo gaudii quod ipsa habuit de filio in
 correctione cum dicitur, Botrus Cyprî. Non solum au-
 tem de hoc ipsa gaudio est, sed etiam omnes creaturæ, De Resur-
 rectione superioribus, mediæ & inferioribus. Superiores, id est refectione
 angeli gauisi sunt, propter nostram redemptionem, pro-
 pter suam reparationem. & propter Christi glorificationem. *De Resur-*
 rectione inferioribus, id est dicitur In illa die stillabunt montes dulcedinem, *tura le-*
 & colles fluent lac. Et ecclesia addit, & mel. Lac est dul- *sata snt.*
 ce & mel est dulcius, dulcedo comprehendit omnem re- *lool. 3.*
 dulcem. Montes igitur & colles. i. angeli maiores, medio-
 res, & minores afficiuntur dulcedine magna, de nostra
 redemptione, maiori de sua reparatione, maxima de sua
 glorificatione. Secundo gauisæ sunt mediæ. i. homines. Vnde
 de propheta David dicit, Hæc dies quam fecit dominus
 multum & letemur in ea. Debent oēs hoies in Christi
 resurrectione multum gaudere, quia pro sua resurrectione
 & filii sunt angelorum conciuies & socii. Vnde super illud.
 Nolite

1. Reg. 1.

Ecc. 51.
Ps. 68.

1. Pet. 2.

Ruth. 1.

Ybera

tria in

anima.

Secundū.

De Resur-

tura le-

sata snt.

lool. 3.

Ps. 117.

Matth. vii.
10. 20.
 Nolite exangere. Dicit Grego. Vos autem cur expa-
 uescitis, qui uestros conciuos uidetis. Facti sunt fratres
 Christi, unde post resurrectionem suam Christus Apo-
 stolos fratres uocauit, dicens. Vade ad fratres meos &

Hoff. 8.
 Facti sunt in anima & corpore glorificati, nam modo in
 anima stulam foelicitatis accipiunt, in futuro autem in
 corpore stulam immortalitatis habebunt. Propter tri-
 a tria dicitur. Iudaeis id est sanctis Deum confitentibus,
 laudantibus, noua lux oriri uisa est, gaudium honoris,
 tripudium. Habebunt enim magnum gaudium de angeli-
 ca societate, honorem immensum de Christi fraternitate,
 & magnum tripudium de corporis & animae foelicitate.
 Tertio gauise sunt creaturae inferiores, id est sancti
 patres in limbo positi, qui erant ibi in magna desolatio-
 ne, & propter locum, quia erant in loco infimo, qui debe-
 bant esse in loco supremo, id est in caelo, & propter di-
 num, quia erant in caligne inferni, qui debebant esse in
 uisione Dei, & propter consortium, quia habebant deum
 num uicinitatem, qui debebant habere angelorum soci-
 tatem, sed hodie exultauerunt ualde, quia Christus de lo-
 co infimo eos extraxit, & in sua ascensione eos in caelum
 deduxit, suam beatam uisionem eis reddidit, & angelo-
 rum socios eos fecit. Vnde dicit de eis. Gaudium & leti-
 tia obtinebunt, fugiet dolor & gemitus. Habuerunt enim

Isa. 35.
 gaudium, quia assecuti sunt diuinæ uisionis aspec-
 tum. Habuerunt letitiam, quia dimiserunt lo-
 cum tam infimum, & assecuti sunt caelum.
 Fugit ab eis dolor & gemitus, quia
 euaserunt tam horrendum
 consortium demonum
 & assecuti sunt co-
 sortium ange-
 lorum.

Mar. vi.
 In die sancto Pasche. Sermo primus. De iocundissima Resurre-
 ctione. fit mentio de mulierum sanctarum deuotione,
 atque angelica apparitione.

Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salomæ
 emerunt aromata, ut uenientes ungerent Ie-
 sum. Quamuis multæ mulieres dominum se-
 querentur, istæ tamen tres præcipuè uenerunt, quia Chri-
 stus plus obligatæ fuerunt, ex eo quod multa beneficia
 ab eo receperant. Maria enim Magdalena multum ipsi te-
 nebatur, quia ab ea septem demonia eiecit. Maria au-
 tem Iacobi multum Christo tenebatur, tum quia nepos
 eius erat, tum quia tres filios suos, scilicet Iacobum Al-
 pheu, Simonem & Iudam Cardinales, illi est Apostolos
 fecerat. Tertia Maria, scilicet filia Salomæ similiter Chri-
 stum multum diligere tenebatur, tum quia nepos suus
 Iohannem Apostolos fecerat. In præsentis Euangelio de
 tribus mulieribus fit mentio, scilicet de sanctarum mulierum de-
 uotione, & de angelica apparitione. Deuotio autem san-
 ctarum mulierum in tribus attenditur. Primo in hoc, quod
 Christum uoluerunt ungeri. unde dicitur, emerunt aro-
 mata, id est unguenta aromatica, ut uenientes ungerent
 Iesum. Secundo in hoc quod tempestiuè uenerunt, uo-
 lentes ad monumentum accedere unde dicitur, & uide-
 re si uenerunt ad monumentum. Tertio in hoc quod dicitur quod mo-
 numentum desiderabant apertum inuenire, unde dicitur
 & dicebant adinuicem, Quis reuol. nobis lap. ab ostio
 mo. Circa primum notandum quod ex magna deuotio-
 ne uolebant corpus Christi ungeri. Consuetudo e-
 nim erat antiquitus corpora mortuorum ungeri, ut con-
 seruaretur a fetore, a uermium corrosione, & ab inci-
 peratione, sed istæ mulieres erant deceptæ, quia corpus
 Christi deitate erat balsamatum. & ideo si per decem
 milia annorum in terra iacuisset, non potuisset putresce-
 re, nec incinerari, nec a uermibus corrodi. In hoc tamen

Primum.

sanctæ

IN DIE SANCTO PASCHAE

*Diligen-
tiam ua-
rietat.*
Eccl. 6. sanctae mulieres uoluerunt ostendere dilectionem mor-
tuo, quam habuerunt uiuo. Pauci enim sunt qui amicum
uere diligant in uita, quia fere omnes amicum diligunt
propter suam, non propter se. Est amicus socius mensae, &
non permanebit in tempore necessitatis. Pauciores sunt
qui diligant in morte, immo saepe parentes filii, & filii
parentibus aduersantur in morte, quando pro salute ma-
træ, uolunt aliqua ordinare. Paucissimi sunt qui dili-
gunt post mortem, quia modicum & filius patri, & pater
filii, & amicus amicis obliuiscitur. Obluioni datus sum
tanquam mortuus a corde. Idem perit memoria eorum
cum sonitu. Eorum enim memoria perit cum sonitu
campanarum uel palmarum, siue clamorum siue fluminum.
Luc. 8. Iste autem mulieres dilexerunt ipsum in uita, quia seque-
bantur eum predicantem. Sequebatur eum Maria Mag-
dalena & aliae mulieres quae ministrabant ei de facultati-
bus suis. Dilexerunt eum in morte, quia associauerunt
eum in cruce pendentem. Strabant iuxta crucem Iesu ma-
tris eius, & soror matris eius. Dilexerunt eum post mor-
tem quia uoluerunt eum ungere in monumento iace-
ntem, sicut dicitur hic. Sed mirum uidetur quod beata uirgo
sepulchrum Iesu non uenit, sed domum remansit. Super hoc posuit
tres causas assignari. Vna est, quia mater sepulchrum Iesu
non uenit, & quare.

Sic beata uirgo sepulchrum filii uidere non potuisset. Et factum
quod gladius doloris eius animam perforasset. Et factum
probabile est, quod si ire uoluisset, Ioannes eius cultus
non permisisset, immo etiam ceteri Apostoli dixissent
Ioanni. Non permittas eam illuc ire, quia si iuerit tan-
tum ibi flebit, & se macerabit, quod fere se occidet. Secunda
causa est, quia in pascha, & sabbato tantum fleuerat. Vnde
in tantum se macerauerat, quod sustinere non ualebat. Vnde
dicit Bernardus, quod oportuit quod inter manus discipulorum tan-
quam semiuina de cruce ad domum propria deponeretur.
Aug. Illa quippe pia mater in uia dolore euulsam &
pectora delicata contundens ita ipsa uiscera omniaque mem-
bra gauderat membra, ut iam sensu deficientes, uix potuisset ui-
uere

SERMO I. 209

uire ad Christi funus. Tertia causa est, quia istae mulie-
res corpus Christi in monumento adhuc esse putabant.
Beata autem uirgo sciebat quod ibi non erat, sed quod iam
resurrexerat, & ideo illuc ire nolebat. Et pie credendum
est quod sibi ante oculos Christus apparuerat. Quod potest ostendere
tripliciter. Primo per auctoritatem. Sedulius. n. ma-
gnus & antiquus doctor ecclesiae, agens de Christi appari-
tione dicit. Semper uirgo manens huius se uisibus altas
luce palam dominus prius obtulit. Secundo per ecclesiae
Romanae antiquam & probatam consuetudinem. Summus
enim pontifex ad S. Mariam maiorem in die Paschae pri-
ma stationem celebrat, per hoc inueniens ad beatam Mariam
primam factam fuisse apparitionem. Tertio per quandam
moralis rationem. Deus. n. precepit. Honora patrem & matrem.
Sed si esset aliquis filius in ultra marinis partibus consti-
tutus, de quo mater intellexisset quod mortuus esset, & tan-
dem sanus rediens personas extraneas uisitare, & ad ma-
trem tribulatam ultimo accederet, iste bonus filius non
esset, nec matrem honorasset. Sic etiam Christus matrem non
multum honorasse uideretur, si prius alios de sua resurre-
ctione iustificasset, & tandem matrem desolatam apparuisset. Se-
cundo deuotio istarum mulierum ostenditur in hoc quod ualde
de sepe stitine uoluerunt uenire, ideo dicitur. Et ualde mane una
sabbatorum ueniunt ad monumentum, orto iam sole. Sed si
ualde mane, quo sol iam ortus erat? Ad quod dicendum, quod iste
mulieres erant habitantes in ciuitate. Sepulchrum autem
Christi erat extra ciuitatem. Ipse autem ualde mane surrexe-
runt. Sed quia uia longa erat, & honestas dominas non licet
currere, sed mature iocedere. Et portam ciuitatis tarde aper-
iebatur, ideo iam ortus erat sol, quando ad sepulchrum per-
uenerunt. Est ergo sensus, ualde mane ueniunt, id est ueni-
re in coeperunt, orto iam sole, si quando peruenerunt. Vel
sol dupliciter dicitur oriri. Vel quantum ad fulgorem
suum qui dicitur aurora, uel quantum ad speram suam. *Sol dum
pulchriter
oriri dicitur*
Primo modo, non secundo ortus erat sol. Vnde dicit Aug. *in*
orto iam sole, id est cum caelum ab orientis parte albesceret.
Vel nomine solis, intelligitur Christus qui dupliciter fuit ortus in
Vorag. Quadrag. D d hoc

hoc mūdo, s. de matris utero, per natiuitatem p̄nosam. Et de sepulchro, per natiuitatem gloriosam. Est ergo sensus, ualde mane ueniunt, sed tamen uerus sol, id est Christus qui prius ortus fuerat in hoc mundo, natiuitate carnalis, iam ortus erat natiuitate cœlesti. Tertio, deuotio istarum mulierum consistit in hoc quod monumentum apertum uidere desiderabant. Vnde dicebant. Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? &c. Monumentum quidem tripliciter clausum erat grandi lapidis ad os eius aduolutione, sigilli impressione, & militū armatorum deputacione. Et idē mulieres non sperabant intrare se posse, quia lapidem tam gradem, cum ipse essent fragiles, remouere non possent. Et milites eas fugarent, & sigillum p̄sidis frangere nō auderent. Christus autem qui exiit de clauso utero matris, & qui intrauit ad discipulos ianuis clausis, ipse exiit de monumento lapide clauso, saluis sigillis, & custodia expauesctis. Postquam autē resurrexit, angelus lapidem reuoluit, ut sic mulieribus aditum inuocandi daret. Et quia propter milites mulieres ire timuissent, idē milites facti sunt licet mortui, ut dicit Mat. Fuerūt enim ita exterriti ex terribili angelica uisione, sicut dicit Mat. ex monumento tam subita apertione, & ex terræ magna concussione.

Mat. 28 Sicut enim dicitur. Terremotus factus est magnus &c. ut scilicet milites exterreret, uel ut terra de Christi resurrectione læticiam monstraret. Sicut enim in passione mota est in signum tristitię, sic in resurrectione mota est in signum lætitię. Vel secundum glo. Idē terremotus factus est, ut per hoc significaretur corda terrenorum per fidem passionis, & resurrectionis mouenda.

Secundo Angelus in monumento quatuor fecit erga istas mulieres. Nam primo confortauit eas dicens. Nolite expauescere. In hoc enim cognoscitur bonus angelus a malo, quia bonus in principio terret ex suo fulgore. in medio confortat ex sua alere: signa locutione: in fine lætificat ex immensa consolatione. Malus autem angelus e conuerso. In principio terret ex

sua terribili uisione. In medio decipit, ex fallaci promissione. Et in fine contristat, ex subsecuta deceptione. Secūdo ipsas confortatas, & de resurrectione certificatas, ad apostolos destinauit dicens. Ite dicit discipulis eius, & Petro quia &c. Prima uerba sunt media inter serpētem & hominem, trahens ipsum ad perditionem. Secūda uerba, s. uirgo beata, fuit media inter Deum & hominem, faciens nr̄am reconciliationem. Iste autem mulieres fuerūt media inter angelum & apostolos, annunciantes eis nostram saluationem. Iam non potest homo conqueri de muliere, quia si prima damnauit, secūda saluauit, tercia annunciauit. Si prima fuit causa mortis, secūda fuit causa uitę, tercia nunciatrix salutis æternę. Tertio ipsas ad Petrum specialiter misit, cum subiunxit. Et Petro.

Petrum solum nominauit triplici de causa. Prima est quam ponit Greg. dicens, Petrum uocat ex nomine, ne desperet ex negacione. Si enim nominatum eum non ex primeret qui magistrum negauerat, uenire inter discipulos non auderet. Idē specialiter dixit Petro qui indignum se iudicabat discipulatu, quia ter negauerat, sed peccata non nocent, q̄ non placent. Secūda causa est ut angelus sibi tanquam summo pontifici honorē deferret. Si enim quis Pape, uel collegio cardinalium literas mitteret, Papam nominatim exprimeret, cardinales uerō in genere proferret. Angelus igitur nominatim Petrum expressit, tanquā summum, discipulos autem generaliter tanquam collegium. Tertia causa est, quia Petrus interpretatur agnoscens, seu discalciatus, siue dissoluens. Ille enim Christū inuenit, qui Deū & se ueraciter agnoscebat, qui affectus suos ab amore carnali discalciat, qui oēs colligationes impietatis a se dissoluit. Quarto angelus per istas mulieres apparitione Christi in galileam denotauit dicens, Quia p̄cedet uos in galileam, ibi eū uidebitis sicut dixit uobis. Ista autē apparitio facta est in galilea, licet fuerit occultum, tamē propter mysterium theticaliter nominatur. Galilea interpretatur transmigrationis. Christum enim dū esset in hac uita habuit mortalitatem.

IN DIE SANCTO PASCHAE

tatem in corpore, passibilitate in aia. in utroq; misericordia & penalitatem. Sed post resurrectionem facta est transmigration, quia corpus transmigravit de mortalitate ad immortalitatem. Aia de passibilitate ad impassibilitate. Corpus & aia, de miseria & penalitate, ad gloria & felicitate. Leo Papa, passionem Chri laudans, dicit. Ruptis mortis uinculis infirmitas in uirtute, mortalitas in eternitatem, cotumelia transiuit in gloriam, qua nobis, &c.

Eodem die sancto pascha, Sermo secundus. De eadem materia, ut supra.

Mar. ul. **I**esum quaeritis Nazarenum crucifixum, surrexit non est hic. Sed ite, dicite discipulis eius & Petro, quia precedet uos in galileam. Dominus in hac uita nobilem habuit societatem, s. Apostolos, & quasdam sanctas mulieres. Tempore tñ passionis quidam ab eo recesserunt, quantum ad corporalem associationem, fidem & amore, sicut Iudas. Alii autem reliquerunt quantum ad corporalem associationem & fidem, sed non quantum ad amore, sicut ceteri apostoli qui ipsum reliquerunt, & fidem amiserunt. Amorem tñ eius non perdiderunt, quia etiam ipsum defunctum amabant. Alii ipsum reliquerunt quantum ad fidem tñ, sed non quantum ad associationem, nec quantum ad amore. Sicut sancte mulieres, quae fidem perdidderunt, ipsum tñ iuxta crucem associabant, & eum defunctum amabant. Virgo autem beata ipsum non dereliquit, nec quantum ad societatem, quia iuxta crucem stetit. Nec quantum ad fidem, quia eam semper retinuit. Nec quantum ad amorem, quia cum perpetuo amore dilexit. Iste ergo sancte mulieres, quantum ad fidem perdidissent, tñ quia eum defunctum amabant, ideo ipsum inungere uolebant. Quas angelus allocutus est dicens. Iesum quaeritis Nazarenum crucifixum, surrexit non est hic. Ite, dicite discipulis, &c. In uerbis igitur praemissis quatuor ponuntur. Vnum ex parte mulierum, scilicet quaerendi studiositas, quod notatur cum dicitur. Iesum quaeritis Naza.

do

SERMO II.

do ex parte Christi ponuntur tria, s. eius magna charitas, cum dicitur, crucifixum. Tertio eius magna felicitas, cum dicitur, surrexit non est hic. Quarto eius magna pietas, in hoc quod Petro & ceteris discipulis in galilea & aliis locis uoluit apparere, ideo subdit. Ite, dicite discipulis eius, & Petro, quia surrexit precedet uos in galileam. Circa primum, scilicet studiositatem quaerentium mulierum. Notandum quod quidam post passionem quaesierunt Christum in mane, sicut iste mulieres de quibus dicitur. Valde mane una sabbatorum &c. Et istis inuenire fuit facile, quia statim inuenerunt. Alii quaesierunt eum in uespere, sicut duo discipuli qui ibant in emaus. Qui dixerunt. Mane nobiscum domine quia iam ad uesperas est &c. & istis inuenire fuit difficile. Vnde dixit eis, o stulti, & tardi corde ad credendum. Alii quaesierunt eum in sero, de quibus dicitur. Cum esset sero &c. & istis inuenire fuit dubitabile. Vnde dicitur. Vbi agitur de ista apparitione, conturbati uerò & contenti, existimabant se spiritum uidere. Alii quaesierunt ipsum in nocte, sicut milites positi ad sepulchrum, ut eius corpus noctibus custodirent, & istis inuenire fuit impossibile. Per mane intelligitur iuuentus, illi igitur Christum quaerunt in mane, qui ad Christum conuertuntur in uentate, & istorum inuentio habet facilitatem, quia de facili Christum inueniunt. Qui mane uigilauerit ad me, inueniet me, tales quidem sunt mollis cera, quia de facili ad bonum ducuntur. Psalmus. Factum est cor meum tanquam cera liquefens, in medio uentris mei. Sunt sicut recens testea, quia semper in bono conseruantur. Adolescens iuxta uiam suam, etiam cum senuerit non recedet ab ea. Sunt sicut nouella & gracilis uirga, quia de facili ad omne bonum flectuntur. Quorum filii sicut nouelle plantationes a iuuentute sua. Per uespere intelligitur senectus, illi igitur quaerunt in uespere, qui conuertuntur in senectate. Et istorum conuersio habet difficultatem, quia difficile conuertuntur qui in malo inueterantur. Vade postquam Dauid propheta dixit in persona iuuenis.

Primum quaerentium Christi istis inuenire fuit facile.

Luc. 24.

Io. 20.

Luc. 24.

Prov. 8.

Prov. 22.

Psa. 144.

D d ; Factum

Pf. 21. Factum est cor meum tāquam cera liquecens, subditur in persona seuum. Aruit tanquam testa uirtus mea, tales enim ab omni humore gratiæ exiccantur; idē dicitur. Aruit tanquam testa uirtus mea, & uix uel nunquam cōfitētur, idē subditur. Et lingua mea adhæsit faucibus meis & sapē in peccatis suis moriuntur, idē subditur. Et in puluerem mortis deduxisti me, idē dicitur deduci permiffi. Per sero ubi est finis dici intelligitur mors quæ est finis uitæ: illi ergo in sero Christum querunt qui in extremis ad Deum redire uolunt, & istorum conuersio habet dubietatem. Vnde August. in lib. omel. Fidei bene ueniens, securus hinc exit, agens pœnitentiam ad ultimum & reconciliatus, si securus hinc exit, ego non sum securus. Idē autē sanctus Aug. dubitat de his qui pœnitēt in morte, quia quidam pœnitēt tantum timore pœnæ, quidam amore iustitiæ, quidā ex consideratione utriusq; causæ, & tales potius uidentur pœnitere timore pœnæ, quā amore iustitiæ, idē eorum pœnitētia dubia esse uidetur. Per noctē intelligitur obscuritas infernalis. Illi igitur querunt ipsum in nocte, qui uolunt eum querere post mortem in æterna damnatione, & talium inuentio habet impossibilitatem. Vnde de talibus dicitur. Tunc inueniunt me, & nō exaudiam, mane cōsurgent, & non inuenient me. Damnati quidem inuenient Deum, & non inuenient. Deus enim est in mundo per misericordiam, in cœlo per gloriam, in inferno per iustitiam, non poterant igitur Deum inuenire per misericordiam, quā hoc modo est in mundo, nec per gloriam, quia hoc modo est in cœlo, sed inueniēt eum in inferno per iustitiam, ut iudicem & tortorem, quia hoc modo est in inferno. Secundo ponitur immensa charitas, cum dicitur. crucifixum. ipse. n. **Io. 15.** cum infinita charitate mori uoluit. Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponet quis pro amicis suis. Et ponitur hic ultimum signū amoris, amor enim per quatuor signa potest manifestari. Primo per uerba quādo enim cor abundat in amore, tunc os abundat manifestari. **Sermo. Luc. 6.** Ex abundantia cordis os loquitur.

Pron. 1. possibiliter. Vnde de talibus dicitur. Tunc inueniunt me, & nō exaudiam, mane cōsurgent, & non inuenient me. Damnati quidem inuenient Deum, & non inuenient. Deus enim est in mundo per misericordiam, in cœlo per gloriam, in inferno per iustitiam, non poterant igitur Deum inuenire per misericordiam, quā hoc modo est in mundo, nec per gloriam, quia hoc modo est in cœlo, sed inueniēt eum in inferno per iustitiam, ut iudicem & tortorem, quia hoc modo est in inferno. Secundo ponitur immensa charitas, cum dicitur. crucifixum. ipse. n. **Io. 15.** cum infinita charitate mori uoluit. Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponet quis pro amicis suis. Et ponitur hic ultimum signū amoris, amor enim per quatuor signa potest manifestari. Primo per uerba quādo enim cor abundat in amore, tunc os abundat manifestari. **Sermo. Luc. 6.** Ex abundantia cordis os loquitur.

Secundo per collata beneficia, & illud est maius signum quā primum, multi seruirent uerbis, qui non seruirent rebus suis, de isto signo dicitur. Non diligamus uerbo, **1. Io. 3.** neque lingua, sed opere & ueritate. Tertio ostēditur per obsequia personalia, & illud est maius signum, quā primum, vel secundum. Multi enim seruirent de substantia sua, qui non seruirent de persona sua. De isto signo dicitur. Seruiuit Iacob pro Rachel septem annis. **Quar. Gen. 29.** to manifestatur per aduersa, quando, scilicet quis pro amore amici se morti exponit, & illud ē ultimum signū amoris, ultra quod non est aliud inuenire, Multi enim darent personam suam ad seruiendum, qui non darent animam suam ad mortem, idē dixit dominus, maiore hac dilectionē nemo habet &c. In hoc igit, q̄ Christus pro nobis crucifigi uoluit, & mori, infinitam nobis charitatem ostendit. Tertio ponitur in Christo magna felicitas, cum dicitur. Surrexit non est hic. Alii sancti non resurgunt, sed suscitantur. Christus autem surrexit, quia uirtute propria se excitauit. Soluite templum hoc, & in **Io. 2.** tribus diebus excitabo illud, ista potentia fuit infinita, quando scilicet mortuus suscitauit semetipsum. Inuenimus enim, q̄ aliquando uiuus suscitauit mortuum, sicut Petrus Tabitham. Vnde habetur. Aliquando mortuus suscitauit mortuus, sicut Helyseus mortuus, suscitauit alium mortuum, sed nūquam inuenitur, quod aliquis mortuus suscitauerit seipsum. Christus autē uiuus suscitauit mortuum, sicut Lazarum mortuum, & mortuus suscitauit mortuos, quia multa corpora sanctorum, qui dormierant surrexerunt, & insuper mortuus suscitauit seipsum. **Mat. 27.** Potestatem habeo ponēdi animam meam, & iterum suscendi eam. Quarto in eo fuit magna pietas in hoc, scilicet q̄ post suam resurrectionē Petro, & aliis discipulis tribulatis apparuit, licet enim Christus deposuerit omnē miseriam, & mortalitatem, tamen non deposuit misericordiam, & compassionem, immo post passionem factus est magis passibilis, & misericors, ex eo, quod in seipso nostras miseras est expertus. Infirmittates namque cor

Secundo per collata beneficia, & illud est maius signum quā primum, multi seruirent uerbis, qui non seruirent rebus suis, de isto signo dicitur. Non diligamus uerbo, **1. Io. 3.** neque lingua, sed opere & ueritate. Tertio ostēditur per obsequia personalia, & illud est maius signum, quā primum, vel secundum. Multi enim seruirent de substantia sua, qui non seruirent de persona sua. De isto signo dicitur. Seruiuit Iacob pro Rachel septem annis. **Quar. Gen. 29.** to manifestatur per aduersa, quando, scilicet quis pro amore amici se morti exponit, & illud ē ultimum signū amoris, ultra quod non est aliud inuenire, Multi enim darent personam suam ad seruiendum, qui non darent animam suam ad mortem, idē dixit dominus, maiore hac dilectionē nemo habet &c. In hoc igit, q̄ Christus pro nobis crucifigi uoluit, & mori, infinitam nobis charitatem ostendit. Tertio ponitur in Christo magna felicitas, cum dicitur. Surrexit non est hic. Alii sancti non resurgunt, sed suscitantur. Christus autem surrexit, quia uirtute propria se excitauit. Soluite templum hoc, & in **Io. 2.** tribus diebus excitabo illud, ista potentia fuit infinita, quando scilicet mortuus suscitauit semetipsum. Inuenimus enim, q̄ aliquando uiuus suscitauit mortuum, sicut Petrus Tabitham. Vnde habetur. Aliquando mortuus suscitauit mortuus, sicut Helyseus mortuus, suscitauit alium mortuum, sed nūquam inuenitur, quod aliquis mortuus suscitauerit seipsum. Christus autē uiuus suscitauit mortuum, sicut Lazarum mortuum, & mortuus suscitauit mortuos, quia multa corpora sanctorum, qui dormierant surrexerunt, & insuper mortuus suscitauit seipsum. **Mat. 27.** Potestatem habeo ponēdi animam meam, & iterum suscendi eam. Quarto in eo fuit magna pietas in hoc, scilicet q̄ post suam resurrectionē Petro, & aliis discipulis tribulatis apparuit, licet enim Christus deposuerit omnē miseriam, & mortalitatem, tamen non deposuit misericordiam, & compassionem, immo post passionem factus est magis passibilis, & misericors, ex eo, quod in seipso nostras miseras est expertus. Infirmittates namque cor

FER. II. POST PASCHA

porales aliter cognoscit medicus theoreticus, aliter bonus practicus, aliter infirmus. Theoreticus enim cognoscit infirmitatem per suam artem, & peritiam. Practicus cognoscit eam per exercitacionem longam. Infirmus cognoscit eam per experientiam. Sed si esset aliquis medicus, qui esset bonus practicus, & infirmitates sepe expertus, iste quidem infirmatibus multum esset misericors, & compasibilis. Talis est dominus noster Iesus Christus. Ante incarnationem quidem sciebat nostras miserias, per quandam theoreticam, id est per suam aeternam sapientiam, & ideo multum erat misericors. Quomodo miseretur patrer filiorum, miseratus est dominus tu. se, quoniam ipse cognoscit. Post incarnationem uero sciebat miserias nostras per quandam practicam, & exercitacionem longam, quia triginta tres annos inter nos practicauit, & exercitauit, ideo magis misericors debuit esse. Sed de quibusdam conuerteritur dominus dicens. Contristatus sum in exercitacione mea ac si dicat Christus, de tribus contristor. Primo quando exercitacione mea non habet effectum, ideo dicit. Contristatus sum in exercitacione mea. Secundo quando plus ualeat inimici mei suggestio, quod mea inspiratio, ideo dicit, & conturbatus sum a uoce inimici. Tertio quando oportet me peccatorem tribulare, & punire, ideo subditur, & a tribulatione peccatoris. Tadem sciuit humanas miserias per experientiam, quia eas in suo corpore est expertus, ideo dicitur. Non habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris, tetratus autem pro similibus absque peccato. Et quidem cum esset filius Dei, didicit ex his, quae passus est obe. & consumatus factus est omnibus obtemperans. sibi causa salutis aeternae.

Pf. 102.

Psa. 54. Contristatus sum in exercitacione mea. & tribus.

Heb. 4.

Heb. 5.

SERMO I.

Feria secunda post pascha. Sermo primus Quomodo Christus peregrinus fuit.

TV solus peregrinus es in Hierusalem. Quamuis Christus in propria persona uenisset. & omnium dominus esset, tamen in mundo uoluit conuersari sicut peregrinus, ideo nullam domum propriam habere uoluit in hoc mundo, si aliquis nasceretur in hoc mundo in peregrinatione, oporteret, quod in aliena domo nutrireretur, postquam autem creuisset, oporteret, quod in aliena domo conuerseretur, si moreretur in peregrinatione, oporteret, quod in alieno monumento sepeliretur. Ita etiam Christus fuit peregrinus, nam in aliena domo fuit natus, in aliena conuersatus, in alieno monumento fuit sepultus, & ideo fuit uere peregrinus, ideo ipse dixit. Vulpes foveas habent, & uolucae nid. & C. Filius autem hominis non habet, ubi caput suum reclinat, ac si dicat, ego in morte non habui foveam, sicut uulpes, ubi possem sepeliri, ego in uita non habui nidum, id est domum sicut uolucres, ubi possem hospitari, ego in natiuitate non habui cervical, ubi caput meum potuerim reclinare. Ut autem melius uideamus qualiter Christus fuit peregrinus. Notandum est, quod Christus fuit peregrinus quantum ad habitum, quem assumpsit, quantum ad uias, quas fecit, quantum ad hospicia, quae intravit, quantum ad pericula, quae sustinuit, & quantum ad insignia, quae reportauit.

Primo dicitur peregrinus, quantum ad habitum, quae assumpsit, ipse enim habuit sclauinam, habuit scarfellam, pillem, & baculum. Per sclauinam intelligitur eius caro, quam Virgo beata in utero sibi fecit. Tunicam parnam sibi faciebat mater sua. Ista sclauina fuit primo albilissima, id est purissima, de purissimis sanguinibus uirginis facta. Unde dixit Christus de se & aliis, qui habent sclauinas, id est corpora sua pura. Ambulabunt mecum in albis, &c. Deinde ista sclauina facta est in

Luc. ult.

Peregrinus fuit Christus

Luc. 9.

1. Reg. 2.

Apo. 3.

FER. II. POST PASCHA

in cruce rubea, quia tota fuit sanguine aspersa. Vnde *Act. 63.* geli admirantes dicebant. Quare rubrum est indumentum tuum, sicut calcantium in torculari? Ultimo facta est selauina ista tota nigra, quando scilicet in cruce remansit mortua, & liuoribus plena. Sol factus est niger, sicut sacculus cilicinus. Per scarfellam intelligitur eius anima. Peregrini enim in scarfella solent portare argentum. Anima autem Christi fuit plena argento, id est triplici thesauro scilicet gratiae, sapientiae, & gloriae. Vidimus gloriam eius. Ecce primus thesaurus. Plenum gratiae. Ecce secundus thesaurus. Et ueritatis. Ecce tertius thesaurus. Homines enim erant a caelestis gloria exclusi, ideo portauit thesaurum gloriae, per quem eos ad gloriam reduceret. Erant Dei inimici, ideo portauit thesaurum gratiae, per quem eos Deo patri reconciliaret. Erant caeci & tenebris obuoluti, nescientes uiam inuenire, quae ducit ad patriam, ideo portauit thesaurum sapientiae, per quem eis uia caelestis patriae demonstraret. Tertio assumpsit piluleum, id est coronam spinicam. Solent peregrini portare piluleum contra aestum, uentum, & pluiam. Sic consideratio illius coronae spinicae, nobis debet esse in umbraculum ab illius uoluptatis, ut refrigeremur. Quia sicut dicit Augustinus. Non decet sub spinoso capite, membrum fieri delicatum. Debet esse in defensionem a pluuia tribulationum, per aliu lenientur. Quia sicut dicit Gregor. Si passio Christi ad memoriam reducit, nihil est, quod non a quoquoque toleretur. Dicit esse in absconsione a uento tenerationis, ut propellat. Quod signat, ubi dicit, quod ad uisionem serpentis aenei in paxillo suspensi, saluabantur illi, quia serpentibus percutiebantur. De his tribus dicitur. Tabernaculum erit in umbrae culum diei ab aestu, in absconsione a pluuia, & a turbine. Quarto assumpsit baculum, per quem intelligitur crux. Peregrini enim utuntur baculo ad sustentationem, ad perueniendum transuadationem, & malarum bestiarum percussione. Sic Christus per baculum crucis, homines tribulatos sustentat, ne fatigentur. Recogitate cum, qui talem sustinuit a peccatoribus aduersus semetipsum tradidit.

traditionem, ut non fatigemini animis uestris deficientes. Secundo per baculum crucis fluuium istius mundi transiit, & ad patriam peruenit. In baculo meo transiit iordanem istum. Oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam.

Tertio per baculum crucis diabolum percussit. A uoce domini pauebit assu, uirga percussus. Ideo demones ipsam baculum crucis timent. Chrysostomus. Vbiunque demones baculum crucis uident, terrii fugiunt, timentes baculum quo plagam acceperunt.

Secundo peregrinus Christus dicitur, propter uiam quam fecit. Solent peregrini diligere uias planas, & odire ascensus, uel descensus. Iste autem peregrinus nihil habuit de plano, sed tota uita sua fuit descensus, uel ascensus.

Primo enim fecit magnum descensum, quando scilicet de caelo uenit in mundum. Exiit a patre, & uenit in mundum. Deinde fecit magnum ascensum, quando scilicet de mundo ascendit in patibulum. Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filius hominis deinde fecit magnum descensum, quando scilicet de cruce descendit in limbum. Inde fecit magnum ascensum, quando scilicet de limbo rediens, & de sepulchro resurgens, ascendit in caelum. Qui descendit ipse est, & qui ascendit super omnes caelos. Vita praesens, est uia quae ducit in qua nullus fere uult habere aliquam difficultatem in ascendendo, id est in aggrediendo aliqua difficultas. Nec in descendendo, id est in sustinendo aliqua aduersa, sed tantum ire per plana, id est habere omnia prospera, & delectabilia. Sed quicumque non uadit post Christum erat, quia ipse est uia, ueritas, & uita. Quatuor sunt, quae non permittunt in uia errare, scilicet ferramentorum impressio. Vnde dicitur in uulgari. Tene uiam Errare i ferratam, si uis habere uiam rectam. Secundum est crucis erectio, quia cruce in uia recta eriguntur. Tertium est uiam non ramorum, & plantarum reflexio. Quartum est lapidum punitio.

Et quia Christus est uia, uoluit habere ista

Num. 21

Eph. 4.

Errare i uia qua tuor non punitio.

ista quatuor insignia. Habuit enim ferramenta. i. quinq; vulnera in corpore suo, cū ferramentis impressa. Habuit crucem, quam super humeros baiulauit, & super quam ascendit. Habuit reflexionem plantarum. i. coronatione spinarum. Habuit aggregatione lapidum, quia iudei plures eum lapidare uoluerunt. Qui igitur non uult errare Christum sequatur. Quia est uia, ubi sunt ista quatuor insignia, qui nō iuit per uias planas sed asperas. Qui igitur non uult sustinere aspera, sed omnia uult habere. Aspera, cōstat quia multum errat in uia. Tertio Christus

Tertio. dī peregrinus propter hospitia quæ intrauit. Solēt peregrini ter in die intrare hospitium. s. in tertia ad prandendum, In meridie ad bibēdū & quiescēdum. In sero ad cœnandum & dormiēdum. Sic iste peregrinus tria hospitia habuit. Primū fuit uterus uirginis gloriose. Et istud hospitium intrauit in tertia. i. in Martio, qui est tertius mensis Ianuario. Vel in tertio tpe. s. gratiæ. Primum fuit tempus naturæ, secundum legis scripte, tertium legis gratiæ.

Hospitia
ria Christi. In isto hospicio Christus prandium fecit, habens carnem uirginē pro cibo, & sanguinem pro potu. Et istum cibum & potum dat nobis. Caro mea uere est cibus, & sanguis meus uerè est potus. Secundum hospitium fuit patibulum crucis. Et illud hospitium ingressus est in meridie, ibi bibit quando dixit, sitio. Sed tamen quia iudæi obtulerunt ei acetum, cum gustasset noluit bibere. Ibi requieuit, quādo inclinato capite tradidit spiritum.

Iob. 6. Ided dicit spōsa. Indica mihi ubi cubes, ubi pascas in meridie. Tertium hospitium fuit sepulchrū ubi dormiuit. **Can. 1.** Ego dormiui & somnum cepi. Ibi etiam cœnā fecit omnibus sanctis. Afluerus Rex tertio anno Imperii. i. tertio tempore gratiæ, fecit grande conuiuium cunctis principibus. i. patriarchis, prophetis, & Apostolis, & suis pueris. i. uirginibus puritatem seruantibus, fortissimis Persarum. i. martyribus, & Medorum inclitis. i. confessoribus præfectis prouinciarum. i. angelis. Quarto dicitur peregrinus quantum ad pericula quæ sustinuit. Solent peregrini sustinere pericula, quandoque a sociis qui eos prouocant, quandoque ab hospitibus qui eos occidunt, quandoque a latronibus qui eos expoliant. Sic & Christus a socio. s. a Iuda fuit traditus. Amen dico uobis, quia unus uestrum me traditurus est. A iudæis, inter quos fuerat hospitatus, a quibus fuit uulneratus, & occisus. Quid plagarum sum in medio manuum tuarum? & dicit, His quibus fuit uestitus expoliatus. Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt uestimenta sua, & fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem, &c. Diuiserunt sibi uestimenta mea, & super uestem meam miserunt sortem.

Psal. 3. Quinto dicitur Christus peregrinus pp insignia, quæ reportauit. Solent peregrini quædam insignia in scilicet portare, ad ostendendum quod peregrinationem suam compleuerunt, & ut homines cito moueantur ad beneficium eorum, & ut securus per uiam incedant contra timorem hostium. Sic Christus ad patrem rediens, cicatrices in carne retinuit. Primo in ostensionem paternæ obedientiæ. Pater enim sibi commisit, ut humanum genus sua passione redimeret. Vt igitur patri ostenderet, quod opus sibi iniunctum consumauerat, cicatrices retinuit.

Heb. 1. Opus consumaui, quod dedisti mihi ut facerē. Secundo in prouocatione paternæ misericordiæ, ut. s. his patri ostēdit eū ad misericordiā prouocet, nobis beneficiat, & misericordiam suam nobis impendat. Intrauit Iesus in ipsum cœlum ut appareat nunc uultui Dei pro nobis. **Heb. 9.** Aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum iu. **1. 10. 2.** Ipsi & ipse est propitiatio pro peccatis nostris. Tertio in signum nostræ securitatis nobis acquisitæ, ne. s. de extremo hostes in uia timeamus. Sicut enim hostes timēt, & fugiunt quādo uident uexilla alicuius regis, sic dæmones timent & fugiunt, quando uident crucis signaculum.

Quarto. Super montem caliginosum, idest diabolium. leuate signum.

Mat. 26
Zac. 3.
Ioan. 19.
Ps. 21.

Quinto dicitur Christus peregrinus pp insignia, quæ reportauit. Solent peregrini quædam insignia in scilicet portare, ad ostendendum quod peregrinationem suam compleuerunt, & ut homines cito moueantur ad beneficium eorum, & ut securus per uiam incedant contra timorem hostium. Sic Christus ad patrem rediens, cicatrices in carne retinuit. Primo in ostensionem paternæ obedientiæ. Pater enim sibi commisit, ut humanum genus sua passione redimeret. Vt igitur patri ostenderet, quod opus sibi iniunctum consumauerat, cicatrices retinuit.

Opus consumaui, quod dedisti mihi ut facerē. Secundo in prouocatione paternæ misericordiæ, ut. s. his patri ostēdit eū ad misericordiā prouocet, nobis beneficiat, & misericordiam suam nobis impendat. Intrauit Iesus in ipsum cœlum ut appareat nunc uultui Dei pro nobis. **Heb. 9.** Aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum iu. **1. 10. 2.** Ipsi & ipse est propitiatio pro peccatis nostris. Tertio in signum nostræ securitatis nobis acquisitæ, ne. s. de extremo hostes in uia timeamus. Sicut enim hostes timēt, & fugiunt quādo uident uexilla alicuius regis, sic dæmones timent & fugiunt, quando uident crucis signaculum.

Super montem caliginosum, idest diabolium. leuate signum.

Eadem

SABBATO PASCHAE

Eadem feria secunda post Pascha. Sermo secundus.
Quomodo Christus resurrexit potenter, ueraciter: & misericorditer apparuit.

Io. 20.

Surrexit dominus uere, & apparuit Simoni. Vbi uel quando dominus Simoni apparuit, non determinatur. Quidam tamen dicunt, quod quando ipse cum Ioanne ad monumentum cucurrit. Tunc Christus in lachrimis fuit. Et potest esse, quod ibidem Christus sibi apparuit. Quicquid autem sit de tempore uel loco, certum est quod sibi apparuit. Ideo dicitur, Surrexit dominus uere, & apparuit Symoni. In quibus uerbis ostenditur quod Christus surrexit, potenter, ueraciter, & apparuit misericorditer. Potenter quidem surrexit cum dicitur, dominus. Nam dominus est nomen potestatis. Eius autem resurrectio est tantae potestatis, quae est causa efficiens nostrae resurrectionis, quae fit in praesenti, & quae fiet in futuro. Resurrectio nostra quae fit in praesenti est nostra iustificatio. Et dicitur resurrectio prima. Beatus qui habet partem in resurrectione prima. Resurrectio quae fiet in futuro, est corporum resuscitatio. Et dicitur resurrectio secunda. Ad secundam nemo potest resurgere, nisi prius resurrexerit in resurrectione prima. Unde dicitur. Viuificabit nos post duos dies, & in die tertia suscitabit nos. Ad resurrectionem nostram quidem primam duos dies requiruntur. Ablutio culpae, & collatio gratiae. Ad resurrectionem uero secundam tres dies requiruntur. Ablutio culpae, & collatio gratiae consumatae, & depositio omnis miseriae. Resurrectio ipsa Christi tantae est potentiae, quae est causa efficiens utriusque resurrectionis primae, & secundae. Faciet enim in fine mundi resurrectionem secundam, scilicet corporum nostrorum resuscitationem. Quoniam quidem per hominem

Primo.

Resurrectio nostra quae fit in praesenti est nostra iustificatio. Et dicitur resurrectio prima. Beatus qui habet partem in resurrectione prima. Resurrectio quae fiet in futuro, est corporum resuscitatio. Et dicitur resurrectio secunda. Ad secundam nemo potest resurgere, nisi prius resurrexerit in resurrectione prima. Unde dicitur. Viuificabit nos post duos dies, & in die tertia suscitabit nos. Ad resurrectionem nostram quidem primam duos dies requiruntur. Ablutio culpae, & collatio gratiae. Ad resurrectionem uero secundam tres dies requiruntur. Ablutio culpae, & collatio gratiae consumatae, & depositio omnis miseriae. Resurrectio ipsa Christi tantae est potentiae, quae est causa efficiens utriusque resurrectionis primae, & secundae. Faciet enim in fine mundi resurrectionem secundam, scilicet corporum nostrorum resuscitationem. Quoniam quidem per hominem

Apo. 20.

Osae. 6.

1. Cor. 15

SERMO II.

nam mors. scilicet per Adam, & hominem resurrectio mortuorum. scilicet per Christum. Quotidie autem facit resurrectionem primam, quae est per iustificationem, in qua peccator a culpa resurgit, & ad gratiam Dei redit. Traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram. Ista autem resurrectio oportet quod sit integra, ut sicut homo in secunda resurrectione resurgat cum toto corpore, sic & in prima resurrectione oportet quod resurgat cum toto corde, ut sicut in secunda resurrectione nihil deest de ueritate naturae humanae quod non resurgat ad gloriam, sic & in prima resurrectione nihil sit in corde, quod non resurgat ad penitentiam. In corde quidem quatuor potentiae considerantur, scilicet intellectiua, memoratiua, affectiua, & operatiua. Sunt igitur quidam qui intellectiuam suam dant Deo, memoratiuam dant peccato, affectiuam dant mundo, operatiuam dant diabolo. In talibus tres partes sunt mortuae. quarta uiuit, & ideo integraliter non resurgunt. Dant quidam suam intellectiuam Deo, quia in ipsum credunt per fidem. Tales sunt daemones. Tu credis quia unus est Deus, & bene facis, & daemones credunt, & contremiscent. Memoratiuam dant peccato, de aliquibus immunditatis memorando, & delectando. Tales sunt illi qui dicebant. In mentem nobis ueniunt cucumeres, & pepones, porri, & cepae, & alea. Cucumeres, & pepones frigidi sunt. Porri & cepae sunt caloris accensiuae, & haec omnia sunt uilia. Eodem modo peccata sunt uilia & frigida, quia ignem amoris Dei extinguunt. Sunt incensiuae, quia malam concupiscentiam accendunt. Sunt omnia uilia, quia animam uilem faciunt. Quam uilis facta est nimis iterans uias tuas. Affectiuam dant mundo, querentes diuitias, diligentes delicias, & honores, cum tamen dicatur. Nolite diligere mundum, neque ea quae in mundo sunt. Et ponit Ioan. duas causas quare mundum diligere non debemus. Una est, quia amor mundi non potest stare cum amore Dei. Unde subdit. Si quis diligit mundum, non est charitas Dei in eo. Alia est, quia amor

Rom. 4.

In corde quatuor potentiae considerantur, scilicet intellectiua, memoratiua, affectiua, & operatiua. Sunt igitur quidam qui intellectiuam suam dant Deo, memoratiuam dant peccato, affectiuam dant mundo, operatiuam dant diabolo.

Iac. 2.

Nu. 11.

Hier. 2.

1. Io. 2.

amor mundi breuis est, & cito transit, idē subdit, Et cōcupiscentia eius. Operatiuam suam dant diabolo, quia faciunt opera grata diabolo. Vos facitis opera patris uestri. Quæ autem sunt opera, subdit. Ille homicida erat ab initio, cum loquitur mendacium, ex propriis loquitur. Sap. 2. Dicitur etiam. Inuidia diaboli, mors intravit in orbem terrarum. Dicitur etiam. Ipse est rex super omnes filias superbix. Ex quibus uerbis habetur q̄ opera diaboli sunt occidere, mendacia dicere, inuidere, & superbire. Ut igitur homo integraliter resurgat, oportet q̄ Deo cor totū tribuat, ut scilicet, uiuat in intellectu in Deū ueraciter credendo. Viuat in memoriis, Christi passionem, & Dei beneficia memoriter retinendo. Viuat in affectiua, semper Deum super omnia diligendo. Viuat in operatiua, pietatis opera faciendo. Secundo Christus resurrexit ueraciter cum dicitur: Surrexit dominus uerē. Sic & peccator debet ueraciter & a peccato surgere, & in gratia uiuere, quod autem homo ueraciter uiuat duo sunt signa. scilicet sensus, & motus. Notandum est autem q̄ spiritus coniungitur aliquando quantum ad motum tantum, sicut q̄n aliquis spiritus aliquod corpus assumit. Aliquādo quantum ad sensum & motū, sicut dicit Aug. q̄ spiritus mali sunt coniuncti igni infernali non dantes igni motū, sed recipientes ab illo igne sensum, nullum enim illorum corporum est uiuum. Aliquā coniungitur spiritus corpori quantum ad sensum & motū, sicut aīa rōnalis coniungitur corpori organico, & illud corpus est uiuū. Est itā quoddā corpus, qd̄ nō habet sensum neq; motū, sicut lapis, q̄ nec sentit, nec mouet p̄ se. Si quis igit̄ uult scire si ueraciter a peccato resurrexit, & si ueraciter uiuit, uideat si hēat sensum uel motū. Sunt. n. quidā qui habent sensum tantū. i. fidē, per quā de Deo rectē sentiūt, sed nō habēt motum, quia ad bona opera non mouentur, sicut mali Christiani. Isti non sunt uiui sed mortui. Quia sicut dicitur. Fides sine operibus mortua ē &c. Alii sunt q̄ nō habēt sensum, quia de Deo ueraciter nō sentiūt. Vident tñ habere motū, q̄a uident facere aliqua opa de genere bonorum.

bonorum, sicut hæretici. Isti similiter sunt mortui licet aliquibus uideantur uiui. Scio opera tua, quia nomen habes quod uiuas, & mortuus es. Alii sunt qui habent sensum fidei rectæ, & motum operationis bonæ, sicut boni Christiani. Isti ueraciter surrexerunt, & uiuunt seruantes illud quod dicitur. Sobrie, & pie, & iuste uiuamus in hoc seculo. Isti uiuunt sobrie quantum ad seipsos. Pie, quantum ad Deum. Et iuste, quantum ad proximum. Alii sunt pessimi & indurati, qui nec de Deo, nec de futura uita fidem habent, nec per bona opera se exercent. Tales sunt similes statuis, & lapidibus, qui nec habent sensum, nec motum. Simulacra gentium argenti & aurū, opera manuum hominum. idem. Os habent & non loquuntur. Tertio Christus apparuit misericorditer, quia apparuit Symoni, Petrus quidem ex eo, q̄ Christum negauerat, in multa tribulatione erat, & flere non cessabat. Magna ergo misericordia & pietas Christi fuit, quia discipulum negantem & tribulatum, non despexit, sed spetia liter sibi apparuit, & eum benigne consolatus fuit. Fecit Christus contra humanam consuetudinem. Homines. n. uaria mala inducere consueuerant. Primo obliuionem. Vnde dicitur. Quod pincerna Pharaonis succedentibus prosperis, oblitus est interpretis tui. Secundo inducunt elationem. Gre. Plerūq; si ad regiminis culmē quis eruperit, in elationem protinus commutatur. Sicut Saul qui indignum prius se considerans fugerat, mox ut regni gubernacula suscepit, intumuit. Vñ etiam uulgariter dicitur. quod honores mutant mores. Tertio inducunt incompassionem, quia magnates principes, parum ad pauperes sunt cōpattentes. Optimates capita populorū ingredientes pōpate domum dñi, & nihil compatiebantur super cōstructionē domus Ioseph. Christus uerō post resurrectionem suam sic exaltatus fuit, quod cœli, & terrę potestatem accepit. Data est mihi omnis potestas in cœlo, & in terra. Et tamen tanta eius exaltatio non induxit ipsum in aliquam obliuionem. Non etiā pauperum suorum habuit obliuionem, sed benignā recordationē, & iō benigne uisitauit.

Fidelium Dens enim suorum fidelium obliuisci non potest tribus
obliuisci de causis. Prima est propter maternum affectum. Vnde
non pōs dicitur. Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum
Deus. ut non misereatur filio uteri sui, & si illa oblita fuit, ego
tamen non obliuiscar tui. Secundo propter memoriale

Isa. 41. perpetuum. Vnde subditur. Ecce in manibus meis descri-
psi te. Tertio propter sollicitationem assiduam. Angeli
enim qui sunt dati nobis in murum contra hostes, sem-
per pro nobis Deum sollicitantur. Vnde subditur, Mori
tui coram oculis meis semper. Secundo non induxit in

Joan. 20. eum aliquam elationem sed solitam seruauit humilita-
tem. Vnde dixit Magdalenz. Vade ad fratres meos &
die eis. Ascendo ad patrem meum & patrem uestrū &
In hoc quod paruę mulieri tam familiariter loqui uo-
luit, & ipsam nunciam destinauit, notatur magna humi-
litas. In hoc quod eos fratres uocat, notatur magna æ-
qualitas. In hoc quod dixit. Ad patrem meum & patrē
uestrum, notatur magna cōmunitas. Christus igitur sic
exaltatus nullam habuit elationem, quia tantam habuit
humilitatem, æqualitatem, & cōitatem. Tertio non in-
duxit in eo aliquā incompassionē, sed potius magnā ser-
uauit cōpassionem oībus discipulis apparendo. Speciali-
ter Petro magnā ostendit compassionē, quia magnā ha-
bebat tribulationem. Intantum. n. de negatione doluit,
quod tota uira sua in lachrymis fuit. Vnde dicit Cle-
mens, & intārū flebat, quod tota facies sua ex lachrymis
uidebatur adusta. Vnde etiam sudarium in sinu ha-

bebat, quo fluentes lachrymas detergebat. In-
super quando aliquem gallum cantan-
tem audiebat, lachrymas continere

non poterat, quia igitur sic
tribulatus erat, ideo

Christus sibi spe-
cialiter appa-
ruit,

& cum benigne con-
solatus fuit.

*Peria tertia post pascha. Sermo primus. De tribus que semper
in usu Christus habuit, scilicet stare in medio,
pacem offerre, turbatosque fla-
um reconciliare.*

STetit Iesus in medio discipulorū suorū & dixit. Pax *Luc. ubi.*
uobis. Dominus noster inter suos discipulos tria spe-
cialiter habuit in usu, scilicet in medio eorum stare
pacem eis semper offerre, & si aliquando turbabatur, eos
statim reconciliare. Ista tria in præsentī euangelio deno-
minantur. Primo enim in medio discipulorum stetit. *Primo.*
Ipse quidem semper medium dilexit. Nam in natiuitate *Medium*
stetit in medio duorum animalium. In morte stetit in *semper xps*
medio duorum latronum. Post resurrectionem stetit *dilexit.*
in medio discipulorum, sicut dicitur hic. Per hoc nos in-
struit quod in omnibus operibus nostris, debemus tene-
re medium, & fugere extrema. Aliter enim ipsa opera
non essent uirtuosa, quia omnes uirtutes sunt in medio.
Et ponamus exempla in uirtutibus cardinalibus & theo-
logicis. Prudentiam quidem circumstant duo extrema,
unum per modum excessus, scilicet nimia curiositas. Aliud per
modū defectus, scilicet fatuitas. Prudentia uerò tenet in *Virtus*
medium, non declinans ad extremū curiositatis, uel fatuita *oēs u*
tis. Iustitiam circumstant duo extrema. Vnum per mo- *diu m*
dum excessus, scilicet nimia seueritas. Aliud per inodum *nent.*
defectus, scilicet nimia lenitas. Iustitia uerò tenet me-
dium, non declinans ad extremum seueritatis, nec nimia
lenitatis. Temperantiā circumstant duo extrema. Vnum
per modum excessus, scilicet gulositas. Aliud per mo-
dum defectus, scilicet nimia extenuatio. Temperantia
uerò tenet medium, non declinans ad extremum gulo-
sitis, nec nimie extenuitatis. Fortitudinem circun-
stant duo uitia. Vnum per modum excessus, scilicet cru-
delitas. Aliud per modum defectus, scilicet pusillani-
mitas. Fortitudo uerò stat in medio non declinans ad
extremum crudelitatis, uel pusillanimitatis. Similiter

Et 2 Idem

fidem circumstant duo extrema. Vnum per modum excessus, scilicet nimia leuitas, quando, scilicet homo nimis est facilis & leuis ad credendum omnia quæ audit. Aliud per modum defectus, scilicet nimia tarditas. Fides autem tenet medium, quia credit credenda, & ideo non declinat ad extremum leuitatis, nec tarditatis. Similiter spem circumstant duo vitia. Vnum per modum excessus, scilicet nimia præsumptio. Aliud per modum defectus scilicet desperatio. Spes autem tenet medium, quia sperat speranda, & non sperat non speranda, & non declinat ad extremum præsumptionis, nec desperationis. Charitas autem non habet aliquod extremum per modum excessus, quia nullus posset diligere Deum nimis, ideo Christus in medio stabat ut instrueret quod semper in

Secundo. nostris operibus medium teneamus. Secundo Christus pacem discipulis obtulit dicens, pax uobis. Dicit autem Ioannes quod in ista apparitione & in alia quam fecit in octa

Pax uobis ter homo debet habere pacem in corde, in ore & in opere. Christus Pax cordis est quies & tranquillitas mentis cum Deo. de qua dicitur. In mundo præssuram habebitis. in me autem quare.

Ioan. 7. pacem. Sed notandum quod quidam sunt qui habent pacem & quietem cum Deo in mente, & non corpore, ut serui Dei qui iugum Christi accipiunt, carnem suam mortificando, sed tamen in Deo quiescunt, mentem suam a malis fantasmatibus conseruando. De talibus dicitur. Tollite iugum meum super uos, & inuere. a. u. est. Istud autem sabbatum est illud de quo dicitur. Sabbatum requietionis est, & affligetis animas uestras religione perpetua.

Mat. 9. Alii sunt qui habent pacem & quietem in corpore, sed non mente, sicut peccatores. de quibus dicitur. Requieuit in seculis suis. Anima mea habes multa bona requi. &c. sed non possunt quiescere in mente. quia sicut dicitur.

Luc. 11. *Esai. 57.* Cor impii quasi mare feruens, quod quiescere non potest.

Thre. 1. Istam talem requiem demones derident. Viderunt eam *Esai. 32.* hostes, & deriserunt sabbata eius. Alii sunt qui habent pacem & quietem, mente & corpore sicut beati. Sed ebit populus

pulus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fidei & in requie opulenta. Istud est sabbatum requie, de quo dicitur. Erit sabbatum ex sabbato, & ex requie mentis peruenitur ad requiem eternitatis. Alii sunt qui non habent pacem, nec quietem, nec corpore, nec mente, sicut damnati, de quibus dicitur. Seruietis diis alienis, qui non dabunt uobis requiem die, ac nocte. Secundo debemus habere pacem in ore, ut semper uerba pacifica habemus. Qui autem pacis ineunt consilia, sequetur eos gaudium, ex hoc enim cognoscitur quod homo sit ciuis celestis, quando scilicet loquitur uerba cæli. Deus enim tres provincias fecit, & in qualibet istarum proprium linguagium posuit, scilicet provinciam cælestem, terrestrem & infernalem. Linguagium provincie cælestis, est uerba pacis, & edificationis habere, hoc est Deum benedicere & laudare. Beati qui habitant in domo tua domine, in secula seculorum lau. te. Linguagium provincie terrestris, est de terrenis tractare. Qui de terra est, de terra loquitur. Linguagium provincie infernalis est Deum maledicere, & blasphemare. Unde dicitur de damnatis. Cum elurient irascetur, & maledicet regi suo. Cognoscitur igitur quis de qua provincia sit, ad loquelam suam. Unde dictum fuit Petro de qua esset provincia. Galileus es, nam & loquela tua manifestum te facit. Qui igitur loquitur uerba pacis & edificationis & laudis Dei, signum est quod ille spectat ad provinciam cæli. Vnde dicebat dominus, qui habebat linguagium cæli. Quare loquelam meam non cognoscitis? Qui loquitur uerba terrena & mundana, signum est quod spectat ad provinciam mundi. Ipsi de mundo sunt. ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. Qui loquitur uerba mendacii, maledictionis, & detractionis, signum est quod pertinet ad provinciam inferni, quia illud est proprium linguagium diaboli. Qui loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendax est, & pater eius. Tertio debemus habere pacem in operibus nostris ut scilicet cum omnibus hominibus pacem habeamus. Si fieri potest, quod ex uobis est, cum omnibus hominibus.

Esa. ult.

Esai. 16

Prou. 22

Prouin-

tias tres

fecit De-

us.

psal. 8

Io. 3.

Esa. 3.

Matt. 28

Io. 8.

I. Io. 4.

Io. 8.

Rom. 7.

FER. II. POST PASCHA

bus pacem habentes. Ista enim pax ad tria uidetur esse bona. Primo ex hoc multiplicantur bona temporalia. Hieronym. Concordia paruæ res crescunt, discordia uerò maximæ dilabuntur. Secundo per pacem acquiruntur bona spiritualia, & illud dicit Chrys. super Ioan. q. si decem homines unanimes habuerint, unus est in decem & decem in uno, unusquisque eorum decem animas habet, uiginti manus habet, uiginti oculos, & uiginti pedes. Dicuntur autem decem animas habere, quia communicant sibi sua desideria, & suas orationes, dicuntur habere uiginti oculos, quia communicant sibi sua consilia & suas prouisiones, dicuntur habere uiginti manus, quia communicant sibi sua opera, & suas defensiones, dicuntur habere uiginti pedes, quia communicant sibi sua onera, & suas supportationes. Tertio ex pace acquiruntur celestia. Deus enim in suo testamento pacem nobis dimisit. Io. 14. Pacem relinquo uobis, pacem meam do uobis. Qui igitur testamentum patris non seruabit, hæreditatem celestem non possidebit. Soli enim pacifici sunt filii Dei. Beati patris, quia filii Dei uocabuntur, soli autem filii Dei sunt heredes Dei. Si autem filii, & hæredes. Tertio Christus discipulos conturbatos confortauit, ipsi enim remanserant post passionem suam in multo mærore, & multo timore, & multo errore, sed Christus resurgens, & eis apparens, mæstos lætificauit. Vnde dicitur. Adhuc autem illis non credentibus, & mirantibus præ gaudio, timidos confortauit. Quidam enim inter eos erant, qui credebant ipsum esse spiritum, sed illis dixit, palpate, & uidete, quia spiritus carnis, & ossa non habet. sicut me uidetis habere. Alii credebant assumpsisse corpus suum, sed sanctissime suscitatus, idem dixit, habetis hic aliquid, quod manducetur, fantastice enim resuscitati comedere non potest. Alii credebant ipsum assumpsisse corpus alienum, & non corpus proprium, quod in cruce fuit confixi, istis dixit, Videte manus meas, & pedes meos, quia ego ipse sum. In hoc autem, quod Christus cicatrices uulnorum suorum ostendere uoluit, dat nobis exemplum, quod uulnera cordium nostrorum

SERMO II.

non debemus abscondere, sed ea sananda manifestare. Sed notandum, quod uulnera sunt aliquando recentia, aliquando inueterata, aliquando putrida esse. Recentia curantur unctione, siue lenis emplastri appositione, inueterata sanantur adustione, putrida incisione. Tunc igitur uulnera peccatorum nostrorum sunt recentia, quia adhuc sunt in uoluntate, siue in recenti opere. Tunc sanari possunt unguento, uel emplastro, id est lenis penitentis remedio. Languor prolixior grauat medicum, breuem languorem præcidit medicus. Unguentarius, faciet pigmenta suauitatis, & unctiones conciet sanitatis. Tunc uerò inueterata sunt, quando in longam consuetudinem sunt deucta, in quorum persona dicit propheta. Inueterati inter omnes inimicos meos. Et tunc sanantur adustione, id est adustua, & pungitiua carnis maceratione. Ista adustionem petebat propheta dicens, Ure renes meos, & cor meum. Tunc uerò sunt putrida, quando homo taudiu stat in peccatis, quod fuerit coram Deo, & hominibus. Computruerunt iumenta in stercore suo. In Io. 1. persona talium dicit propheta. Putruerunt, & corrupti sunt cica. mære a fa. in sp. mære. Talia uulnera sanantur incisione, id est incisiua a Deo immissa tribulatione. Tunc enim sæpe carnes putridæ auferuntur, & ipsi tribulationibus prouocati ad Deum celeriter conuertuntur. Multiplicata sunt infirmitates eorum postea accelerauerunt. Psal. 15

Vulnera diuersa

Ecl. 10. Eccl. 38.

In Io. 1.

Psal. 15

Ad em tertia feria post pascha. Sermo secundus. Quomodo Christus per omne, quique sensus, suam ostendit resurrectionem.

Stetit Iesus in medio discipulorum suorum, & dixit eis pax uobis, ego ium nolite timere. Ista eadem, ap paritio lenius ponitur, ubi dicitur, cum esset sero die illo una sabbatorum, uenit Iesus, & stetit in medio, & dixit pax uobis. Circa hanc apparitionem sciendum est, quod Ec 4 post

Luc. ult. Io. 20.

post Christi passionem discipuli non credebant, nec sperabāt eum amplius resurrecturum. Vnde Christus in ista apparitione, p̄ oēs quinque sensus corporis, suā resurrectionē eis ostendit. Primo per uisum, cū dixit, uide te manus mea, & pedes meos, quia ego ipse sum, & Ioānes addit, q̄ ostendit eis latus. Non sine causa autē dñs uoluit recipere in his tribus locis uulnera, q̄ in hac apparitione eis ostēdit. scilicet in latere iuxta cor, in manibus, & pedibus. Si quis enim est frigidus in amōdo, uideat latus Christi iuxta cor p̄foratū, & inflāmabit ad amorē. Vnde sp̄s alioquitur sp̄o sam dicēs. Pone me, ut signaculū sup cor tuū, ut signaculū sup brachiū tuū, quia fortis est sicut mors dilectio. Si quis est tepidus in operando, uideat eius manus perforatas, & incitabitur ad laborem. Ecce in manibus meis descripsi te. Multum Christus manibus laborauit, quādo in cruce eas extendit. Extendi manus meas, & non fuit, qui apiceret. Si quis est infirmus in aduersa sustinendo, uideat eius pedes perforatos, & animabit ad supportandū, eius enim pedes fuerunt p̄forati, & sanguine tincti. Intingatur pes tuus in sanguine. Pedes enim sui totū corpus sustentauerūt, & inde dolorem maximum sustinuit, sustinēamus, & nos exemplo Christi aduersa. Recogitate eū qui talem aduersus semetipsum sustinuit a peccatoribus contradictionem, ut non fatigemini animis uestris deficientes. Secundo manifestauit suam resurrectionem per auditum, cum dixit, Pax uobis. Audientes enim discipuli uocem domini, eum ad loquelam cognouerunt. Maxime, quia habebat modum talem, scilicet pax nobis, per quod datur intelligi nobis exemplum, ut uerba pacis se per habeamus, Sed de multis dicitur. Lingua tertia multos commouit, & dispersit illos de gente in gentem. Cōtingit aliquando magnum monstrum, scilicet q̄ unus homo habet tres linguas. Vna est lingua adulationis, quae blanditur in facie. Alia est detractionis, quae mordet in absentia. Tertia est dissensionis, quae seminat iurgia. Omnes istae linguae abscondendae sunt. Prima, quia decipit. *Popule meus, qui beatum te dicunt, ipsi te decipiunt.*

Isa. 49.

Prov. 1.

Psa. 67.

Heb. 12.

Eccl. 28.

Linguae tres cum q̄s habet magnum monstrū.

Esa. 3.

Secunda

Secunda, quia infamat. Ideo nō debet aliquis morari, ne quae assiduus esse cum talibus. Vnde de eo, qui cū talibus conuersatur assidue dicitur. Ne forte assiduitate tua infamatus improprium patiaris, & maluisses non nasci. Tertia, quia conturbat. Calumnia conturbat sapientē, immo talis lingua ualde a Deo oditur. Sex sunt, qui odit dominus, & septimum detestatur anima eius. Istud autē septimum, est ille, qui seminat inter fratres discordiam. Tertio manifestauit suam resurrectionem per olfactum, per hoc quod dicit Ioānes, insuflauit & dixit eis. Accipite spiritum sanctum. Eius etiam status erat ualde odoriferus, quia ab illius pectore procedebat, quod apotheca omnium carismatum erat. In Christo, quidē fuit myrrha, id est caro mortificata. Fuit thus, id est anima deuotissima. Fuit balsamum, id est deitas preciosa. Ille igitur status habebat odorem myrrhae, in quantum procedebat a carne mortificata. Habebat odorem thus, in quantum procedebat ab anima deuota. Habebat odorem balsami, in quantum procedebat a deitate preciosa. Quarto manifestauit suam resurrectionem per gustum, quia obtulerūt ei partē piscis asii, & fauū mellis. In fauo est cera, & mel. Per piscem assum intelligitur eius caro in cruce affata. Per mel, eius deitas dulcissima. Per ceram, eius anima lumine sapientiae plena. Illi igitur comedunt piscem assum, qui delectantur circa eius passionem. Illi comedunt mel, qui delectantur in eius deitate. Illi comedunt mel, cum cera, qui delectantur in deitate beata, & in animae gratia plena, & ueritate. Quinto manifestauit resurrectionem suam per tactum. Vnde dixit. Palpate, & uide te, quia spiritus carnem, & ossa non habet, sicut me uide tish bere. Et Ioānes dicit, quod praebeuit palpanda sua uulnera cum dixit. Thome. Infer digitum tuum huc, & uide manus meas &c. Christus enī seruat cicatrices uulnerum suorum, & ratione sui, & ratione nostri. Ratione sui, ut secum semper deferat insignia suae gloriose uictoriae. Vnde dicit Beda super Luc. Miles in praelio fortiter agēs & uictoriā obtinens, multis uulneribus confosus est.

Eccl. 24.

Eccl. 7.

Prov. 6.

Cicatrice uulnerum quare Christus seruat.

Dicit

FER. III. POST PASCHA

Dicite medicus Vis sanari, sine omni cicatrice, sine
deformitate, puto q̄ in signum uictorie suæ cicatrices
seruaret. Illa enim cicatrices sunt in Christo, non in de-
formitatem, sed in magnam pulchritudinem. Vnde dicit
Chryso. q̄ cicatrices in Christo sunt radio solis lucidio-
res. Sicut enim honor est militi de prælio reuertenti, de
ferre scutum fractum, sic honor est Christo de ferre scutum
sue uictorie gloriosum triumphum. Vnde dicit super
Luc. Non ex impotentia curandi cicatrices seruauit, sed
ut perpetuum uictorie suæ circumferat triumphum. Se-
cundo seruat cicatrices uulnere ratione nostri, ut scias
pro nobis patri representet, & ipsum nobis reconciliet.
Cicatricum, n. representatio, est quæcūq̄ pro nobis apud
patrem intercessio. Sicut miles ræcus, ab Imperatore im-
petrat, q̄ uulnera, quæ pro ipso recepit sibi demonstrat.
Vnde legitur in historia scolastica in capitulo illo, quod
incipit, post hoc factum est. & in sequenti, q̄ Antipater
idumeus pater magni Herodis, in quodam prælio in ser-
uitio Imperatoris, uulnera multa suscepit, qui tandem
ab emulis accusatus, & ab Imperatore citatus, reiectus ue-
stibus dixit. Ego Cæsar nolo me excusare apud te, si ego
diligere, sed ista uulnera quæ recepi pro te, loquantur
pro me. Tunc Imperator placatus in gratiam suam ipsum
recepit. Sic & Christus uulnera patri ostendit, ut insinuet
quantum nos dilexit, & q̄ care nos emit, ut sic ad miseri-
cordiam patrem inducat. Vnde Beatus Anselmus assu-
mens illum uersum. Respice in faciem Christi tui dicit,
ac si dicat propheta. Si non uis pater respicere in nos, re-
spice in filium tuum, qui tam care nos emit, Ber. Securus
habemus accessum ad patrem, ubi mater ante filium, filius
ante patrem, mater ostendit filio pectus, & ubera, filius
ostendit patrilatus, & uulnera. Nulla ergo poterit esse re-
pulsio, ubi tot occurrunt charitatis insignia. Ex his igitur
patet, q̄ Christus per omnes corporis sensus manifesta-
uit suam resurrectionem Ipse enim filius Dei resurgens
a mortuis, iam non moritur, mors illi ultra non domina-
bitur, idem faciat nos resurgere a peccato. Faciat mori
sine

SERMO II.

222

sine peccato. Faciat ut ultra non dominetur nobis pecca-
tum, ut sic a peccato resuscitari, peccato mortui, a pecca-
to liberi, de ista prima resurrectione a culpa, peruenire
mereamur ad secundam resurrectionem in gloriam. Ad
quam meritis gloriose uirginis, & precibus matris suæ,
& beati Dominici patris nostri. Ipse filius Dei nos perdu-
cat. Qui cum patre, & spiritu sancto, per infinita sæcula
regnat. Amen.

Dulcia melissuo manantia dogmata fonte

Effundit nostri sacra Vorago libri.

Virtutis riuus plene gustauerit omnes,

Os quisquis nostris fluctibus imbucit

Respiciet siquidem sermones totius anni

Aurea qui uitæ dant documenta bonæ.

Grande sophos merito factori dicit abunde

Ingenium si quis proferret eloquio.

Nam quicumque sacri nitidissima flumina uerbi.

Eloqui fucō turbat, ineptus homo est.

Finis Sermonum Quadragesimalium, Eximii

Doctoris, Fratris Iacobi de Voragine,

Ordinis Prædicatorum, quondam

Archiepiscopi Lanuensis.

INCL.

INCIPIT SERMO
DE PASSIONE DOMINI
NOSTRI IESV CRISTI.

Can. 6.

Luc. 1.

Gratia
triplici
sunt ple-
na Ma-
ria.

VO abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulier. In oī tēpore uirtuoso, & maxime sāctæ p̄dicatio- nis, quæ est opus diuini, Angelicum, & Apostoli- cum, imploranda est gra- tia spiritus sācti, sine qua nullum rite fundat̄ exor- dium. Et quia huiusmo- di gratiæ teste Angelo, Beata uirgo ē inuētrix. In uenisti, inquit gratiā a pud Deū. Consuetū est in aliis ser- monibus ad ipsam Virgine gloriosam recurrere pro gra- tia impetrāda, quæ uerò ipsa hodie est ualde afflicta, & mi- rabiliter desolata, p̄ dolores, derisiones, exprobratio- nes, alapas, spota, sp̄marū p̄ditiones, dura uerba, duriora uerbera, & horrenda mortis supplicia, quæ hodie unicus filius suus a fudris iustiniuit. Ideo non consueuit eccle- sia eam hodie Angelica salutatione implorare, & merito. Si enim duceremus eidem. Aus gratia plena. Responde- re posset. Verū in est, quia sui triplici gratia plena, scilicet corporali, quæ est gloria mæx uirginitatis in carne mea, spiritali, scilicet abundantia uirtutum, & donorū spiritus sancti in mente mea, singulari. s̄. p̄sēntia diuini tatis in. mensū spatio in uentre meo. Sed iam omni gra- tia sum uacuata per mortem filii mei dulcissimi, qui mi- hi erat amor unicus, uita animæ mæx, gaudium singula- re, & omnium diuitiarum desiderabilium thesaurus. Si uerò dixerimus eidem, dominus tecum, responde- re poterit, uerum est quod Deus pater mecum erat, quia ego sponsa eius unicum habens secum filium, cui

ius ipse est pater æternus, ego uerò mater electa, me- cum dñs filius qui de mea substātia corpus suæ humani- tatis assumpsit, mecum spiritus sanctus, qui & animā & cor- pus meū intantū sanctificauit, ut digna essem redēptorē & creatorē mundi, de meis uisceribus generare, sed iam illum perdidit, & a me est longius separatus, quem sine dolore peperit: quem pannis inuolui, quem uirgineo lac- te lactaui, quē tenerime educaui, quē meis brachiis fre- quenter & studiosē baiulaui, quem in Egyptum trans- uexi, quem tantopere dilexi, hunc quippe mecum iam non habeo, sed inter manus inimicorū cerno, sciens cum susti- nere p̄nam ignominiosam, scilicet p̄nam latronū, dolo- rosam, quia in toto corpore fuit uulneratus, acerbam, quia in locis neruosis fuit transfixus, continuam, quia a media nocte durauit usque ad suam mortem, iniustam, quia sine causa fuit condemnatus, uituperatus, dehone- status, flagellatus, uulneratus, & interfectus. Si autem di- ceremus eidem, Benedicta tu in mulieribus, id est super omnes mulieres. Respondere poterit, quod aliquando ad supremum gradum benedictionis p̄x cunctis aliis mulieribus perueni, quia sui simul parens & uirgo, ma- ter & filia, plena filio Dei, & uacua semine uirili, nūc au- tē tanta benedictione sum priuata, & dolore maledictio- nis primæ mulieris supra modum repleta. Si uerò dice- remus eidem. Benedictus fructus uentris tui. Responde- re poterit, uerum est p̄ benedictus fructus uentris mei, cuius benedictio tanta fuit, q̄ odor eius patrem reconci- liauit, sapor dæmones de mundo eiecit, species eius to- tum mundum repleuit. Nunc autem cum iniquis deputa- tas est ut dicitur. Et maledictus omnis qui pender in li- gno. Ego igitur ait uirgo beata, dolore afflictissima, ad quem deinceps refugiam, & quis mihi restituet lumen oculorum meorū? gaudium cordis mei? coronā meam? ut inuenire queam aliquam consolationem? Ipsa igitur secundum ecclesiæ representationē nunc est dolore affli- ctissima, quæ uberrimē sēdo oīa quæ Christus corpora- liter patitur, in corde suo reponit, & oēs plagas quas ui- det

Esā. 53.
Deut. 21.

SERMO DE PASSIONE

det in Christi corpore, in se reuocat & sigillat in mente, sicque exitis præ dolore vulneratur, & cruciatur præ nio amore. Non est igitur conueniens, ut sibi iam præsentem salutationem angelicam, quæ singularem continet letitiam materiam. Sed nihilominus pro gratia impetranda, ad patrem misericordiz mentes nostras deuotius erigamus, dicentes sinceriter, Pater noster &c.

Can. 6.

Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulier. Hæc uerba originaliter habentur, & pro contemplatione tanti mysterii passionis. Iesu Christi Domini nostri, assumuntur, quæ sunt uerba sapientis, prophetico spiritu olim passionem ipsam præcognoscentis, & in persona cuiuslibet animæ deuotæ alloquentis uirginem gloriosam, & dicentis. Quo abiit dilectus tuus, &c. Ipsa quidem mater Christi fuit pulcherrima mulierum, & hoc quantum ad corpus, nunquam alia mulier habuit formosus. & quantum ad animam quam habuit præ cunctis aliis gratia plenam. Ait ergo anima deuota ipsi uirgini gloriosæ. Quo abiit dilectus tuus? non enim quispiam de illo quaerere

Mat. 26.

Mat. 26.

Mat. 14.

Mar. 26.

Esa. 33.

deberet Petro, quia hodie ipsum ter negauit. Neque a Iuda, qui eum proditiose tradidit. Neque a Ioanne, qui secundum expositionem quorundam, fuit ille de quo legitur. Qui relicta syndone nudus aufugit. Neque a discipulis, quia relicto eo omnes fugerunt. Neque angelis, quia scriptum est. Angeli pacis amare flebunt, fletu, scilicet compassionis, uidentes maximam poenam, quam creator ipsorum iniuste sustinebat. Quæramus ergo ab ipsa uirgine gloriosa, in qua sola fides remansit & dicamus illi. Quo abiit dilectus tuus &c. Et licet nobis respondere non ualeat propter passionis filii sui ignominiam & mortem crudelissimam, profundissima suspiria amarissimos gemitus, & lachrymarum suarum inuandantissimos fluctus, addamus tamen suæ resurrectionis letitiam, qua ipsa piissima uirgo oculos suos lachrymis conspersit a filio parumper auertere, & ad nos conuertere

SERMO DE PASSIONE.

tere dignetur, dic igitur obsecramus quo abiit dilectus tuus &c. Respondet. Primo, ad ultimam uitæ præsentem refectionem. Secundo, ad tolerandam crudelem in horto ligationem. Tertio, ad plurium iudicum iniquorum præsentationem. Quarto, ad causæ innocentis peruersam decisionem. Quinto, ad sententiæ mortis in crucis patibulo executionem. Sexto, ad sui corporis in alieno monumento repositionem. Primo si quaeratur a beata uirgine, Quo abiit dilectus? &c. Respondet quod abiit ad ultimam uitæ &c. Circa quam refectionem Euangelistæ referunt, tria antecedentia, tria concomitantia, & tria subsequencia. Tria quidem antecedentia fuerunt, passionis, & tribulationum Christi pronuntiatio, principis sacerdotum & scribarum consultatio, sceleris uicinis Apostolorum occasio. De primo sciendum quod ad ostendendum quod Christus uoluntariè sustinuit passionem & non coactus, secundum illud. Oblatus est, quia ipse uoluit, ipsam pluries prænucciavit discipulis, unde cum præsciret eam, poterat euitare, & ad alia loca accedere, non solum autem mortem ipsam ac genus mortis sed & diem prædixit, habetur enim. Quod dixit discipulis suis. Scitis quia post biduum Pascha fiet & filius hominis tradetur, ut crucifigatur, si intelligatur de biduo integro, hoc dixit feria tertia ante passionem. Si uerò de biduo, sumendo partem pro toto, potuit & hoc esse feria quarta. Nota, Pascha fiet, id est, comedetur agnus Paschalis qui secundum legem erat immolandus, & comedendus post uesperam. Ob memoriam beneficii recepti a Deo tali nocte, quando scilicet agnus immolato in Egypto a filiis Israel & interfectis primogenitis omnium Egyptiorum ab exterminatore, ipsi iudei illesi egressi sunt de seruitute Pharaonis, & in figuram passionis Christi agni immaculati, quæ inchoata fuit in tali nocte, per quam Israelitæ, id est, ueri fideles liberantur de seruitute diaboli, occisis uitiis salique sunt, si tamen sanguine agni limiti sint postes domus, id est, fides passionis habeatur in mente & opere. Nota filius

Primo.

Esa. 53.

Mat. 26.

Agni.

Exo. 12.

SERMO DE PASSIONE

lius hominis, id est, uirginis tradetur, ut crucifigatur. *Traditus* Fuit autem traditus a Deo patre, ipsum ad mortem exponendo & permittendo propter nimiam erga nos charitatem. Qui proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis *Christus* tradidit illum. Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret. Traditus est a seipso, ad nostram *Ro. 8.* deceptionem. Dedit semetipsum pro nobis, oblationem *Io. 3.* Deo in odorem suauitatis. Traditus est a Iuda Scario- *Eph. 5.* Luc. 22. this, ad auaritiæ satisfactionem. Accepta pecunia quæ- rebat opportunitatem, ut eum traderet, scilicet iudeis. *Mat. 26* Traditus est a iudeis Pilato, ob inuidiæ infectionem. *Secundo.* Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum. De *Mat. 26* secundo, scilicet de principis sacerdotum & scribarum consultatione habetur. Tunc scilicet, illa die qua Christus dixerat illa uerba, congregati sunt principes sacerdotum & magistratus, quidam scilicet officiales in atrium principis sacerdotum qui dicebatur Cayphas, ubi concilium de captura factum, precium per proditorem postulatum, & pactum circa hoc firmatum. Congregati igitur sunt ad consilium faciendum, & tractandum ut Iesum dolo tenerent, & occiderent, alias Caypha dante consilium decreuerant eum occidendum. Nunc querunt de modo capiendi diligenti, ne euaderet, unde dicunt, Non in die festo, scilicet hoc faciamus, scilicet capere eum. Et ostendit Euangelista, quod hoc non dixerunt ex reuerentia ad festum, sed ne extraheretur de manibus eorum a populo, unde subditur. Ne forte tumultus fieret in populo. Horum concilium uel potius conspirationem præuidens Iacob Patriarcha detestatus ait, Symeon & leui uasa iniquitatis bellantia, in concilium eorum non ueniat anima mea, neque in coetu eorum sit gloria mea, & rationem assignans subdit, quia in furore suo occiderunt uirum, & postea maledictus furor eorum, quia pertinax, & indignatio eorum quia dura. De tribu leui certum est fuisse sacerdotes, de tribu Symeon dicitur plurimos ex scribis descendisse, scribæ qui fuerunt principales in concilio de morte Christi quorum metes fuerunt

SERMO DE PASSIONE. 225

fuerunt inique bellantes contra Christum, qui non ex ratione, sed furore & inuidia trastrauerunt, & procuraerunt uirum, id est Christum, totum uirtuosum occidi. Furor eorum fuit pertinax, quia cum Pilatus eum uellet liberare ut innocentem, pertinaces erant in clamando. Crucifigatur. De tertio, scilicet de sceleris Iudæ occasio ne habetur. Cum autem esset Iesus in bethania in domo Symonis leprosi &c. vsque ibi. Amen dico uobis ubicunque prædicatum fuerit &c. Quæ uentio facta Christo, & Iudæ murmuratio hic ponitur, non quia die concilij iudeorum fuerit facta, immo sabbato præcedenti. *Mat. 26.* Sed forte ideo hic annexa est narratio huius, quia illud fuit occasio accepta, non data Iudæ ad proditionem faciendam. Nam ut dicit glo. 13. q. 1. Iudas consueuerat furari decimam partem eorum quæ sibi dabantur seruanda, & unguentum illud effusum uolebat uedi, cuius precium erat ecc. denariorū, horū decima pars erat 30. Quia igitur non poterat furari decimam partem, quoniam uenditum non fuit, quasi uolens recompensare danum sibi sequutum 30. denarijs argenteis fecit proditionem. Unde ipse Iudas percipiens sacerdotes congregatos ad tractandam de captura Christi, intrante in eum sathanā, ut dicit Lucas, non quidē per nexationem corporis, sed per nouam malitiam esse sibi accessit ad congregatos in concilio dicēs. Quid uultis mihi dare, & ego uobis est tradam? O uocē temerariā per sumptione plenā, omnium dñm cui omnia tradita sūt a patre æterno, tanquā esset sub sua præte, promittit se illum traditurū, unde dicit. Quid uultis &c. O uox omni pœna dignissima, dñm & magrū suū qui ei tot bñficia contulerat, ad dignitatē summā apostolatus uocauerat, ad prædicandum & faciendū miracula cum alijs miserat, suum procuratorē instituerat, & nūc eum uēditioni exponit, ac ut uile mancipium scium in emptorū uolūtate proponit dicens. Quid uultis &c. Hęcine est doctrina, quæ tradidit magister optimus? Ipse te docuit tyalia contēnere, neminem ledere, proximū posse iuuare, & tu nūc præ auaritia innocentissimū prodis, & ad mortem tradis dicens, *Io. 12.* *Iudas quare Christū tradidit.* *Vorag. Quadrag. Ff Quid*

SERMO DE PASSIONE

Gen. 37. Quid uultis &c. At illi iudæi congregati, hoc audito ga- uisi sunt, dantes ei. 30. argenteos pro hoc opere. Sicque impleta est figura de Ioseph iuvene perfectissimo, qui fuit uenditus. 30. argenteis suggerente Iuda fratre suo, & traditus in manibus Ysmaelitarum ex zelo inuidiæ, ne dominaretur eis. Sed sicut cōtrarium accedit eis qđ intendebant, quia per hoc ille exaltatus est, adoratus, & uocatus saluator mundi, ita & iesum per istam tradi- tionem in manibus gentiliū & passionem, Deus exal- tauit eum, & dedit ei nomen, quod est super omne nōmē iesus qui interpretatur saluator, ut in nomine iesu om- ne genu flectatur. Et spondit iudas facere proditi- onem recepta pecunia. Exinde quærens opportunitatem tradendi, cum esset sine turbis in quo opere sceleratissi- mus iudas perpetravit non solum proditiōem & plagū sed & sacrilegium, & simoniam uendendo Christum fontem omnis gratiæ. vnde Gre. Naziāzenus, iudas om- nium redemptorem uendidit, mox laqueo suspensus, tan- dem gratiam redemptionis non obtinuit, & merito quæ nemo potest retiacre quod uendidit, id est. q. i. qui stude- ter, ubi etiam notandum, quod ait Beda super Marcum. Multi hodie iudæ scelus, quia dominum ac magistrum deumque suum pecunia uendiderit, uelut immane & ne- farium scelus horrent, nec tamen cauent. Nam cum pro muneribus falsum contra aliquem testimonium dicunt, profecto, ueritatem pro pecunia negant, Deum pecunia uendunt ipse em̄ dixit. Ego sum ueritas, & cum socie- tatem fraternitatis aliqua discordiæ peste commaculat Deum produunt, quia Deus charitas est, maxime cum nō infirmitate uel ignorantiā peccatur, sed in similitudinē iudæ quærent opportunitatem, ut uirtutem crimine ma- tent. 1. 1. quæst. 3. abii. & de conse. di. 3. ieiunia. Dicit qđ se- ria quarta iudas traditionem domini cogitauit. i. tracta- uit. Vnde antiquitus tali die ieiunium seruabatur, ut pa- tet in d. c. ob reuerentiam passionis. nūc autem loco hu- ius a pluribus tali die carnes non comeduntur, nō ex p̄- cepto sed ex deuotione. Quantum ad ipsam Christi uul-
mam

Vendere
Christū
quid sit.

SERMO DE PASSIONE. 226

mam refectionem, & eius concomitantiam, ut habetur. Prima die azimorum, id est feria quinta, quæ dicitur pri- ma azimorum, quia in sero illius diei, cum agno come- debant azima non fermentatum, qđ postea seruabatur p̄ septem alios dies sequentes, qui dicebatur dies azimo- rū, accesserūt discipuli ad Iesum dicētes, ubi uis paremus tibi comedere pascha? i. agnū pascalem, qui s̄m legem ab oibus iudæis debebat comedi, & quia Xps cum Apo- stolis domum propriam non habebat, ideo quærent de loco determinatio. Tunc Christus ut habetur. Misit Pet- rum, & Ioannem. Petrum ut magis diligentem, Ioan- nem uerō, ut magis ceteris dilectum, dicens eis & dans signa. Ecce introitibus uobis in ciuitatem occurret uo- bis homo amphoram aquæ baiulus, sequimini eum in domum in quam intrat, & dicite patri familias domus. Dicit tibi magister. Vbi est diuersorium, i. locus secretus ubi manducē pascha. i. agnū paschalē cū discipulis meis? Et ostendet uobis cœnaculum magnū stratum. i. aulam & ibi parate, s. necessaria nobis. noluit autē Christus no- minare hōiem ne s̄m Chry. iudas audiēs ordinasset eū ibi capi, ante horā staturam. Eunt ergo & inuenientes omnia paruerrunt, quæ oportebat. In quo cōuiuio san- cto, nota tria quæ Christus egit, primo agnū pascalem comedit. secundo pedes discipulorum lauit. tertio sacra- mentum eucharistiæ instituit. Quantum ad tria subse- quentia sciendum qđ hæc fuerunt. Discipulorū perturba- tio. dulcis eorū dē exhortatio, & gr̄arum redditio. De pri- mo habetur. Vespere autem facto discumbebat cum duo decim discipulis suis, & edentibus illis. s. in fine cœnæ di- xit. Amen dico uobis, quia unus uestrum me traditurus est? Et contristati ualde cœperunt singuli dicere. Nun- quid ego sum dominus? quasi dicat, quamuis conscientia nos non remordeat de cogitatione tanti sceleris, tu ta- men qui nosti occulta cordium, indica, ut tantum ne- fas impediatur. iudas autem ne tacendo, se suspectum ostenderet ait. Nunquid ego sum rabbi? Cui Chri- stus. Tu dixisti. quod non est intelligendum, quasi dicat
mam

Mar. 26.

Luc. 33.

In conui-
uio tria
Christus
egit.

Mat. 26

SERMO DE PASSIONE

tu dicis ueritatem, quia tu es ille, sic enim illum mani-
festasset alijs. Sed tu dixisti, id est tu hoc dicis, ego non
dico quod tu sis. & subdit. Qui intingit mecum manum
in parapsidem, hic me tradet, ue autem homini illi, sci-
licet æternæ damnationis per quem tradar ego. Melius
fuisset homini illi, si natus non fuisset, quia si mortuus
fuisset in utero matris ad limbum descendisset, sed natus
propter hoc flagitium non pœnitens, descendet ad infer-
num, uel etiam quia esse melius est quam non esse, ta-
men non esse uidetur melius quam male esse, quia priua-
ri malo habet rationem boni, ideo melius ei esset, si na-
tus non fuisset etiam in utero, id est, non fuisset. Ex his
tamen uerbis non fuit proditor manifestatus, quia om-
nes simul intingebant in uno catino, ubi erat succus la-
ctucarum aggressium, ut falsa secundum mandatum leg-
is. In quo ostenditur quod peccata occulta non debent
alijs intimari. Vnde Augusti. 2. q. prima ait, unus ex uo-
bis me traditurus est. Bene dixit ex uobis, non ex nobis.
Ex uobis enim est, a quibus per iudiciariam potestatem
confessus aut conuictus exclusus non est. a me uerò qui
nullius egeō argumentis, & omnia certissime noui, sepa-
ratus & diuisus est. Tale est ac si diceretur. Et si ego per
occulti iudicij sniam damnatum habeo uos, tñ illum p
tolerantiam sustinere. hæc ille. Petrus autem (zelo ma-
gistri) scire cupiens proditorem, quia si cognouisset eum
occidisset, ait Chryl. non audens ipse per se, submitte so-
cium, s. Ioānem euangelistam, ut quærat ab eo de prodi-
tore. Cui Ioanni quæranti, quis esset? Christus submitte
respondit, ita ut alij non auderent. Ille est cui intinctam
bucellam dedero. Pe. da. O incompāribilē uirum, profert
Christus uerbum in medium, tacet totus senatus Aposto-
lorum Ioānes solus cōsultor accedit. Dicitur autem Ioā-
nes recubuisse in sinu, uel supra pectus Iesu, quo ad lice-
ram, quia cum iuxta eum staret in mensa, uel econtra
inclinauit Ioannes caput suum, super pectus Iesu, ut se-
cretius loqueretur. Myrice autem dabatur intelligi se-
cundam Bedā, quod de dominici pectoris fonte, ubi sunt

thesau-

SERMO DE PASSIONE.

227

thesauri sapientiæ Dei absconditi, potādus erat, quo eru-
ctaret illud diuinum mysterium. In principio erat uerbū
Et cū Iesus intinxisset bucellam, Iudæ porrexit. Et post
bucellam intromiuit in eum Sathanas, non quidem de no-
uo, iam enim intrauerat, sed per nouum effectū malitiæ,
ut quod cōceperat, executioni mādaret per proditiōē.
Non fuit bucella ista sacramentum, iam enim dederat, *Bucella*
sed figura eius, qui indigæ accedit. Augustin. de conse. *panis an*
dist. 2. Sicut cum bucellam tradidit ei Christus, non ma- *fuert sa*
lum accipiendo, sed male accipiendo locum dedit diabo. *cramen -*
lo, sic quisque indigne sumens corpus Christi, non effi- *tum.*
cit, ut quia malus est malum accipit, aut quia non ad sa-
lutem accipit nihil accipit. Dixit autem ei Iesus, quod fa-
cis fac citius, q. d. Ex quo, nec misericordiæ, nec blandi-
tiæ te a malo proposito reuocāt, quod facis, id est dispo-
nis facere, scilicet proditiōem fac citius, non sollicitās
ad malum, sed deside riū ostendens humane redēptio-
nis. Nemo tñ discipulorū (dicit Ioan.) intellexit ad quid
illa uerba dixerat, sed quia oculos habebat iudas, puta-
uerūt eū dicere, ut emeret necessaria in festo, uel egenis
aliquid daret, ubi Augu. 12. q. 1. habebat dominus locu-
los a fidelibus oblata conseruantes, & suorum necessita-
tibus, & alijs indigentibus tribuebat. Post bucellā egres-
sus est iudas ad exequendam proditiōem, nocte iam fa-
cta. Hunc progressum iudæ ingrediendo, & egrediendo
ad tractādum proditiōem, & ipsius executionem in pl.
Si ingrediabatur, scilicet in domum, ut uideret, scilicet
apertudinem ad opus uana loquebatur, id est mala, & fal-
sa murmurans de effusione unguenti, cor eius congrega-
uit iniquitatem sibi, multas iniquitates proponendo fa-
cere, ut sacrilegium, & alia. Egrediebatur foras ad ca-
piendum opportunitatem, & loquebatur in id ipsum, id
est in malum perficiendum. Et quia edebat panes meos
magnificauit super me supplantationem, id est ma-
gnam fecit super me proditiōem, de qua supplantati-
one Christus antea loquens dixit. Amen dico uobis,
unus uestrum me traditurus est, quod fuit turbatio-

Ff 3 nis

SERMO DE PASSIONE

nis Apostolorum occasio. De dulci autē ipsorum exortatione uide à 14. Ioan. usque ad 17. inclusive, ubi inter alia dixit. Nunc clarificatus est filius hominis, & Deus clarificatus est in eo. i. secundum Aug. Nunc clarificatus est &c. Quia excluso immūdo Iuda, remāserūt soli mūdi cū suo mandatore. q. d. Hęc est figura futurę glorificationis uniuersalis, in qua nullus malus erit, & nullus bonus exhibit. Et Deus glorificatus est in eo. Dei gloriā perfecte manifestabitur, & hoc per uirtutem suā. De tertio, scilicet gratiarum actione breuis mentio fit. Vbi dicitur. Et

Mat. 26 hymno dicto non enim fecit Christus sicut quidam dicuntur fecisse. Vbi dicitur. Dedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. & sequitur. Et ceciderūt in die illa, quasi 23. milia hominum. Nec tamen ex hoc dominus fuit pacificatus, quod patet in fine capituli ubi dominus ait. Ego autem in die ultionis, id est finalis iudicii, uisitabo hoc peccatū eorum, sed hymno dicto gratias reddidit Deo patri, dans nobis exemplū in refectioe accepta, nos ita faciamus. Et sic patet qd Christus egerit in sua ultima presentis uitę refectioe, quam ideo facere uoluit cum Apostolis suis, ut sicut preuaricatio, & peccatum Adę inceperat a refectioe Adam, dum comedit de fructu uetito, ita Christus ad ostendendum qd per suam passionem illud reparare uenerat, illam uoluit a refectioe inchoare. Si qua igitur fidelis anima uirginem beatam interrogauerit dicens. Quod abiit dilectus meus &c. Respondebit ad ultimam uitę presentis refectioem.

Ma. 20. Secundo abiit ad tollerandum crudelem in orto ligationem. sicut enim habetur. Hymno dicto exierunt in montem oliuarum, & uenerunt in uillam quę dicitur Gethsemani, trāsentes prius quendam torrentem qui dicebatur cedron, qui erat in montis oliuarum radice. Et ab hoc transitu torrentis cedron, 10. incipit narrationem passionis. In dicta autem uilla erat quidam hortus, in quo Iesus solitus erat aliquādo conuocare cum discipulis ad orandum, & docendum secretiora. Quod

autem

SERMO DE PASSIONE.

autem prædixit negationē Petri, hoc Matthæus, & Mar. referunt factum, postquam egressus est de domo in montem oliuarum. Lucas uero, & Io. narrat hoc factum in domo ubi ceneuerant. Quod Aug. ad concordiam redacit dupliciter. Vno modo, qd illi duo, scilicet Matthæus, & Mar. illa dixerunt per recapitulationem, scilicet eorum, quę omiserant facta in domo. Lucas autem, & Ioā. p. præoccupationem, id narrando prius quod factum est postea qui modus frequentatus est ab Euangelistis. Alio modo potest dici, quod pluries Christus prædixit negationem Petri futuram, & Petri responsionem præsumptuosam, scilicet in domo de qua Luc. & Ioan. & postea iterum in horto, de qua Matthæus, & Mar. in monte oliuarū. Circa hoc tertium nota Petri negationem, quam Christus prædixit, orationem quā ter fudit, & multitudinem, quę ad capiendum uenit. De hac captura eius prophetauit Hierem. dicens. Christus dominus captus est p. peccatis nostris, cui diximus in umbra tua, id est passionis tue obscura uiuemus. Egressus igitur cum discipulis dixit eis. Omnes uos scandalum patiemini in me in nocte ista. Scandalum uocat amissionem fidei de eius diuinitate, in quam inciderunt uisa eius captura, tam ignominiosa, unde & fugerunt. Confirmat autem dictum suū per prophetiam Zacharię, hoc prædicentis. Percute patrem, & dispergentur oues. Loquitur propheta ad deū patrem, percute, id est permitte, ut percutiatur pastor. s. Christus passione à ludæis, & sequitur ex hoc dispersio, id est fuga ouium suarum, id est discipulorum. Euangelista autem uidens prophetiam, loquitur in persona patris ad prophetam dicens. Percutiam, id est permittam, ut percutiatur, & sic dispergentur oues gregis, id est Apostoli. Sed confortans eos subdit. Postquam autem resurrexero, scilicet die tertia (ut prædixerat alias, inducens figuratorem, qd stetit tribus diebus in uentre terre.) Præcedam uos in Gallileam, apparens, scilicet nobis. Cui respondit Petrus. Et si omnes scandalizati fuerint, sed non ego. Iesus autem ad Simonem Petrum, qui magis

Thren. 4.

Zac. 13.

SERMO DE PASSIONE

uidebatur de sua uirtute cōfidere, ait. Simon ecce Sathanas expetiuit uos, ut cribaret sicut triticum, id est quæsiuit, & licentiam a Deo accepit, alias non potuisset tentationem habere commouendi, & separandi uos à tritico electorum Dei. Nam ex commotione multa cribri, aliquando etiam triticum cum lolio descendit in terram. Ego autem (subdit) orauit pro te in quantum homo, ut nō deficiat fides tua, scilicet finali defectiōne. Non enim dixit, orauit, ut non neget. Nō solū autem Christus orauit pro Petro, sed pro tota ecclesia Petro commissa non potest non fuisse exauditus. Nunquam enim fides ecclesie defecit. Quāuis enim aliqui decidant a fide, semper tñ aliqui permanent in ea. Vnde tempore passionis, & si in Apostolis defecit, remansit tamē in uirgine matre. Et tu aliqui conuersus (subdit) cōfirma fratres tuos, cōuersus. sed pōnitentiā de lapsu tuo. Et petrus. Domine paratus sum tecum in carcerē, & in mortē ire. Cui Iesus. Dico tibi Petre, quia antequā gallus bis uocē dederit in nocte ista, (ut ait, Marcus) ter me es negaturus. Et Petrus. Etiā si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Non dixit Petrus mendacium, quia sic tunc proponebat, sed nimis præsumptuose loquebatur ignorans suā infirmitatē, quā & Iesus cognoscens insinuabat. Similiter, & oēs alii dixerunt. Amb. Hæc ideo dicta sunt ut sciamus neminē facta re se debere. Nam & si Petrus lapsus est, qui dixit. Et si alii scandalizati fuerint, sed non ego, quis alius de se presumat. 6. q. 1. imitare. Facta est autem cōtentio inter eos quis eorum uideretur esse maior. Luca referente. huius cōtēptionis, inquit Grego. potuit esse causa, quia audierant dñm migraturū ab eis, unde quæbāt, quis post hoc esset gerens uices eius? sed ad humilitatem eos dominus subito reduxit, ostendens præidentes animarū, non debere esse, ut principantes in seculo, qui quærūt dominari subditis, sed qui maior esset ille omnibus ministraret, dans in hoc exemplū sui, qui dominus exitens, eis seruiuerat lauando pedes. Deinde, ut scribit Lucas solus, dixit Iesus discipulis. Quando misi uos sine sacco,

SERMO DE PASSIONE. 229

pera, & calciamentis, nunquid aliquid defuit uobis. Qui responderunt. Nihil. Et ait. Sed nunc, qui habet sacculum, scilicet pro pecunia seruanda tollat, similiter & perā, scilicet pro uictualibus, & qui non habet, uēdat tunicam suam, & emat gladium, quasi dicat. Nunc usque sine prædictorum reseruatione habuisti habundanter necessaria, me præsentē. Deinceps autem quia persecutionem patiemini, non dabuntur uobis ista, & ideo concedo uobis, ut pro necessitate de his uobis prouideatis, non solum de uictualibus ad uiuēdum, sed armis ad defendēdum cum oportet. Dixerunt autem discipuli. Domine ecce duo gladii hic, unus, scilicet qui incidat aurem serui, & appareat uirtus domini in sanando, alter, qui non euaginetur, ut ostendatur non fuisse factam omnem defensionem, quæ poterat pro domino. Dixit ergo Iesus. Satis est, habere ecclesia utrunque gladium. Exinde ingressus in ortum illum uillæ gethsemani, assumptis ad partem Petro, Iacobo, & Iohanne, cœpit Iesus redere patere, & martius esse. Ostendens ex hoc ueram humanitatem habere, quæ affligitur ex consideratione penarum, quas sibi paratas uidet. Vnde & dixit eis. Tristis est anima mea, usque ad mortem, id est afflictionem sentio mortalem. Sustinete hic, & uigilate mecum. Et quia in angustiis nil decentius, quam per orationem ad Deum habere recursum, ideo recedens ab eis quantum iactus est lapidis, (ut ait, Lucas) procedit in faciem suam orans, & dicens. Pater si possibile est trāster calicem istum a me. Calicem appellat passionem, quod *Christi oratio in orto.* tripliciter exponitur. Vno modo petens, ut uirtus suæ passionis transfiret a se ad omnes martyres, & patientes pro Christo afflictionem, ut scilicet merito eius daretur illis constantia ad suærendā, sicut & ipse habuit, & hęc August. Secundo modo, ut quia sciebat populum illum iudæorum (pro cuius salute tantum laborauerat) ex ipsa passione propter perfidiam suā excecandum, & dānādū, ei compatiens rogat, non, ut non bibat calicē passionis, sed transeat ab illo populo, ut per alios procuraretur. Hęc Ambros.

SERMO DE PASSIONE

Ambro. Tertio modo, secundum Dionysium, & Alexandrum. Non hoc petit, ut non adueniat ei calix, nisi enim aduenierit transferri non poterit, sed ut perceperat iam presentem passionem cepit affici, & tristari, & quasi iam propinquante ea, dixit. Transfer calicem istum leniter, ergo inuadentem tentationem flagitat pelli. Et hoc est non intrare tentationem, quod consulit esse orandum. Veritatem non mea uoluntas, sed tua fiat. Athanasius geminum hic uelle ostendit, alterum quidem humanum, quod est carnis, id est partis sensitivæ, alterum uero diuinum. humanitas enim ob carnis fragilitatem recusat passionem, sed diuinus eius affectus affectatè eam subiit. Hæc ille. Quod ergo dicit. Non mea uoluntas, intelligitur secundum instinctum naturalem, & sensualitatem. Et quod addit. Sed tua fiat. uoluntas, quæ una, & patris, & filii, & spiritus sancti, cui omnino semper subdita erat uoluntas sua humana, secundum instinctum rationalem. Et ut dicit magister in 3. senten. Sciebat Christus orationem non exaudiendum, sed nec uolebat secundum rationem exaudiri nec tamen frustra hoc orabat. Vnde in eius persona. Deus meus clamabo per diem, & noctem, & non exaudies, non tamen ad insipientiam mihi, scilicet imputabitur, sed ad dandum nobis formam, quod in angustiis possumus petere licite ab eis liberari, si illud sit, secundum uoluntatem Dei. Quod si non audimus, debemus estimare Deum, si illud non uelle, & ideo patienter ferre debemus. Oratione facta reuersus est, ad locum, ubi discipulos dimiserat. scilicet tres Petrus, iacobus, & iohannes, ad quos accesserat. Et inueniens eos dormientes, dixit Simoni qui plenus promiserat, pro eo mori. Simo dormis non potuisti una hora uigilare mecum. Ad omnes autem etiam alios. Vigilate, & orate, ne intretis in tentationem, id est ne succubatis tentationi. Spiritus quidem promptus est, id est ratio, & feruor ad patiendum, & bene agendum, caro autem infirma, id est sensualitas debilis ad exequendum, quod dicit ratio, & instigat spiritus. Et eos dimittens, iterum accessit ad locum ubi prius orauerat, eandem orationem fundens.

Et

SERMO DE PASSIONE.

23 0

Et reuertens secundo ad discipulos, & inueniens dormientes per tristitia enim & somno, grauati erant oculi eorum. dimisit illos, & tertio ad locum reuersus eundem sermonem orando expressit. Et ut dicit Lucas solus, apparuit ei angelus de celo confortans eum, id est dicens aliqua uerba consolatoria illi parti sensitivæ exterite ex representatione sibi facta poenæ immentæ, quam iam debebat sustinere. O domine dominus noster, passio ista cito transibit & ex ea fructus maximus sequetur, redemptio humani generis, quod tantum dilexisti, & restauratio ruine nostræ, & ideo confortetur cor vestrum. Et factus in agoniam. i. anxietate prolixius orabat. Tanta autem afflictionem sensit in illa agoniam, præ consideratione passionis imminentis, quod factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Et cum uenisset postea ad discipulos, & dormientes inuenisset dixit dormite iam & requiescite. Sufficit. Et ut ostendat se uoluntarie pati, deposito omni timore ait. Surgite eamus uersus nostros aduersarios, non dormiuit iudas ad prosequendam prodicionem. Ecce appropinquabit qui me tradet. Adhuc eo loquente. Ecce turba, & iudas unus ex 12. antecedebat eos. Sciebat enim iudas locum, dicit iohannes. quia frequenter Iesus illuc conueniebat cum discipulis. & præcipue diebus festis, aliquid sublime docens eos, quos ad capiendum magis uolebat esse semotos a tumultu populorum & ideo ut ait Theophilus imaginatus est iudas quod se temeritate iam inchoata ibi esset cum discipulis ad docendum. Nocte enim Iesus extra ciuitatem manebat sepelitus, & ideo non accessit ad domum ubi eum dimiserat. Non uenit autem solus, sed ut dicit iohannes. accepit cohortem, scilicet militum a præside, & a pontificibus & a phariseis ministros cum lanternis, & facibus, ne scilicet posset occulte fugere, & armis ad resistendum & offendendum, si forte turbæ deuote ad eum uellent illud de manibus eorum liberare propterea duxerunt gentiles milites, ut magis timerentur pecunia ducti. Processit ergo Iesus obviam eis, & ait, (ut testatur iohannes solus.)

Quem

SERMO DE PASSIONE

Quem queritis? Non hoc dixit quasi nesciens, sed ostendere uolens, quod & cum præsens esset, eum uidere non poterant, uel ab aliis discernere. Et cum respondissent. Iesum Nazarenum, dixit Iesus. Ego sum. In medio eorum existens, ait Chrysostr. Excecauit eorum oculos. Ut autem dixit Iesus. Ego sum, ad uocem istam omnes ceciderunt retrorsum in terra, simul cum Iuda. Quod ideo fecit Iesus (secundum Chry.) ut ostenderet quod non solum comprehendere, sed nec eum uidere possent, nisi ipse cederet. Aug. Quid iudicaturus faciet, quoniam iudicandus hoc fecit? Et nunc ubique per Euangelium dicit Christus. Itego sum. Et a Iudæis expectatur antichristus ut retro redeat & in terram cadant, quoniam deserentes celestia, terrenam desiderant. Iterum autem interrogauit eos. Quem queritis? Chry. ne quis dicat, quoniam ipse Iudæos ad hoc induxit ut eum occideret, seipsum in manibus eorum tradens, manifeste eis ostendit omnia quæ reuocare eos sufficiebat. Sed quia permanebat in malitia, & nullam habebat excusationem, tunc in manibus eorum se tradidit. Unde respondens illis secundo. Iesum Nazarenum dixit. Dixi uobis quia ego sum. Si ergo me queritis sinite hos abire, & discipulos meos quasi dicat meipsum uobis trado. dimittite istos usque ad ultimam horam, ait Chry. ad suos dilectionis conseruantiam ostendens. Tunc ut ait Lu. appropinquauit Iudas ut oscularetur eum. Nam referente Marco dederat eis signum traditor dicens. Quemcumque osculatus fuero, ipse est tenete eum, & ducite caute. Dicit magister in hystoria scola, quod Iacobus minor erat miles similis Christo in effigie, adeo quod qui non habuisset familiarem conuersationem cum eis, non sciuisset discernere alium ab altero. Iudas autem qui conuersatus erat diu cum eis sciebat discernere. Ne ergo datis signis aliis de Iesu effigie caperent Iacobum loco eius. Ideo dedit signum osculi. Et addit. Ducite caute, ne scilicet euaderet de manibus eorum, cum tamen sceleratissimus expertus fuisset, quod cum uolebat, in medio eorum existente nemo contingere poterat. Accedens ergo oscu-

Iatus

SERMO DE PASSIONE

231

Iatus est eum dicens. Aue rabbi. Cui Iesus. Amice ad quod uenisti? q. d. cum te habuerim. ut amicum charissimum, quomodo deuenisti ad tantam offensam? Iuda osculo filium hominis tradidit? ut refert Lu. Osculum est signum amoris & pacis, & tu hoc signo prodicionem facis. Chry. Non est discedendum a fratrum admonitione quamuis nihil propter ista uerba eueniat, & si non persuaseris hodie, persuadebis forsitan cras, piscator per totam diem retia trahens uacua, sero piscem capit. Unde & dominus & si sciret Iudam non conuertendum, non destitit facere quæ sua intererat, proprium nomen imponit dicens, Iuda, quod magis dolentis erat & reuocantis. quam pro uocati ad iram. Videntes autem discipuli quod futurum erat. i. capturam Iesu dicunt secundum Lu. domine si percutimus in gladio? sicut defendamus te. Petrus autem feruentior cæteris non expectauit responsum, sed extrahens gladium de uagina, seruum principis sacerdotum nomine Malchum, ut dicit Ioan. percutiens, amputauit auriculam eius dexteram. Amb. Cum legitur passio Domini non ad diuinitatem eius referimus infirmitatem corporeæ passionis exciditur auricula, & exciditur a Petro. qui non est passus Christum prophetam estimari, sed Dei filium docuit fidei confessione signari. 24. q. 10. Si Petrus. Iste seruus ut audatior cæteris, uoluit extendere manus ad capiendum Iesum. propter quod Petrus intendens percutere caput declinantis Iesum abscidit auriculam. Omnes Euangelistæ abscissionem hanc narrant. sed Ioannes, & Matthæus addunt reprehensionem quam Iesus fecit Petro dicens. Conuerte gladium tuum in uaginam. Non enim licebit prælatis ecclesiæ, uti gladio materiali, sicut licet ui gladio spirituali. Calicem quem dedit mihi pater, non uis ut bibam illum? id est passionem non uis, ut sustineam? Omnis enim qui accipit gladium, scilicet propria auctoritate & non datum sibi à Deo, uel a lege, gladio peribit temporalis, si iuste iudicabitur. uel saltem gladio diuinæ sententiæ in alia uita si non posauerit. Augusti.

23. quæst.

Nō licet prælato ui gladio materiali, sed spiritali.

SERMO DE PASSIONE

23. quæsti. 4. Ille gladium accipit, qui nulla superiori, ac legitima potestate, uel iubente uel concedente in sanguinem alicuius armatur. An putas, quia non possumus rogare patrem meum & exhibebit mihi, id est ad meam defensionem, plus quam duodecim legiones angelorum? Legio est numerus sex milia, sexcenta sexaginta sex continens. Et si vnus angelus solus de exercitu Senacherib occidit, in una nocte centum octogintatria milia, quid facerent tot milia angelorum. Non est ergo nunc tempus uindicationis, sed humiliationis. Quomodo enim implebuntur scripturæ, tot, de passione loquentes si non permittam eos inferre, quia sic oportet fieri, cum Deus hoc præordinauerit, & prænunderit. Lucas autem scribit solus sauationem huius. Dixit enim Iesus. Sinite usque huc, scilicet, uenire ad me. Et cum tetigisset auriculam eius sanauit eum. Non poterat se continere fons pietatis ab exhibitione beneficiorum etiam erga inimicos. Dixit autem Iesus ad principes sacerdotum, & magistratus templi, & seniores. Tanquam ad latronem exiitis cum gladiis, & fustibus comprehendere me, cum quotidie apud uos eram, & non me tenuistis. quasi diceret, per experientiam uidistis, quod non possitis me apprehendere si non uellem, & ideo non erat necesse quod ueneritis ad me capiendum, sicut itur ad unum latronem, ne possit euadere. Sed hæc est hora uestra, id est, uobis ad me permissa ad capiendum, & potestas tenebrarum, concessa uobis tenebris peccatorum detentis. Et tunc iniecerunt manus in Iesum, & ligauerunt eum, ut caput ducerent. Quo facto omnes discipuli fugerunt eo relicto. De ista captione, & ligatione habetur figura. Vbi dicitur, quod exercitus Chaldeorum comprehendens Sedechiam Regem Iuda, duxerunt eum ad regem Babylonis, qui multa opprobria exercuit in eum. Sic Iudæi armati Christum capti duxerunt eum ad Annam inimicum Christi, sibi multa opprobria inferendo. Si ergo nunc queratur a Virgine Gloriosa. Quo abiit dilectus tuus &c.

Christi
capitio.
Mier. 39,

Respon-

SERMO DE PASSIONE

232

Respondere poterit, ad tolerandum crudelem inhortationem.

Tertio abiit dilectus Virginis Mariæ ad plurimum iudicium iniquorum præsentationem. Vbi sciendum quod, Christus primo fuit ante Annam præsentatus. Secundo ad Caypham, & ibi a Petro negatus, & falso contra eum testificatus. Tertio ad Pilatum, assignatus. Ut ergo dicit Ioann. principes sacerdotum, magistratus templi, & scribæ uenientes, non per se, ut dicit Augustinus, sed per suos ministros ad Iesum, demum ligauerunt eum ut latronem, & ducebant eum captum, ut credibile est, cum multis contumeliis, irrisionibus, & clamoribus, & percussionibus, habentibus eum pro inimico capitali. uia erat satis longa. Sequebatur autem istos quidam adolescens, ut refert solus Marc. indutus syndone super nudum, quem ministri arbitantes discipulum Iesu, tenere curarent. sed relicta eis syndone, nudus aufugit ab eis. Dicunt aliqui hunc fuisse Ioannem. Alii Iacobum minorem, sed communior & uerior opinio est, quod nullus illorum fuit, sed quidam qui habebat habitationem suam in uia, per quam Iesus ducebatur, qui cum iam iuisset dormitum, audito rumore transeuntium surrexit, & ut citius percipere posset causam clamorum, sumens uestem lineam super carnem, exiuit domum, & uidens Iesum duci captum, motus deuotione, uel curiositate sequebatur eos. Duxerunt autem ministri intrantes ciuitatem Iesum ad Annam pontificem socerum Cayphæ, qui cum esset pontifex anni illius consilium dederat. de morte Iesu. Erant enim plures principes sacerdotum, qui uel sorte, uel precio uel Cayphas secundum Iosephum officium exercebant ad tempus summi pontificis. ideo primo adduxerunt ad Annam, quod refert solus Ioan. Vel quia habitatio eius erat in uia, qua ibatur ad domum Cayphæ, ut complacerent in hoc utriusque. Erant enim affines non solum carne, sed & crimine,

SERMO DE PASSIONE

mine, & ut magis excusaretur Cayphas consilio etiam senioris si argueretur processisse contra Iesum. Petrus autem sequebatur a longe, & alius discipulus qui creditur fuisse Ioannes. Ideo a longe sequebatur, quia timebat ne putaretur esse ex discipulis Iesu, ideo a longe secundum Ambro. quia elongabatur iam a Christo, mente passionis timore ductus. Ideo a longe secundum Bedam, quia & sic ecclesia signata in Petro, sequebat Christum in passionibus, tamen a longe, quia Christi ecclesia patitur pro suis peccatis. Christus autem pro ea. & quia nimis distat utraque passio, quantum inter iniuria creatoris & creaturæ. Intranses ergo atrium Annæ pontificis ministri statuerunt Iesum uinctum ante Annam. Intrauit autem cum multitudine illa & Ioannes, quia notus erat pontifici, forte quia ante discipulatum, cum esset piscator, referuabat sibi & ferebat electos pisces. Petrus autem non ausus est intrare, sed socius eius Ioannes accessit ad ancillam ostiariam, rogans ut liberet eam intrare. Quod cum faceret, intuita Petrum dixit. Numquid & tu es ex discipulis hominis istius? Nota secundum doc. quod causa dominicæ passionis fuit prima culpa utriusque parentis, Adæ, scilicet, & Euxæ. ad inuentum quoddam per eam passionem uterque sexus liberandus erat. Ideo diuina dispensatio prouidit, ut non solus sexus uirilis, sed & mulieris ad eam operaretur. Et quod non potuit ancilla agere in persona Christi, quia uilioris conditionis hoc facere curauit in discipulo ad negandum instigando, uel potius ut discipulum esse reperum ad affigendum caperetur. Qui subito negauit dicens. Mulier non noui illum. Chryl. Quid agis o Petre, uox tua repente mutata est, non tibi flagella, non dura tibi sunt illata tormenta. Nullus te interrogat, cuius auctoritatem possis formidare. Mulier est que interrogat, & uilis ancilla, quia ostiaria. Ambro. Ideo negauit Petrus, quia promisit incaute. Augusti. 1. 2. quæstio. tertia Non solum abnegat Christum, qui dicit eum non esse Christum, sed ille etiam qui eum sit negat esse Christianum.

*Causa
dominice
passionis
fuit pri-
ma culpa
utriusque
parentis.*

SERMO DE PASSIONE.

233

Christianum. Dñs. n. non ait Petro. Discipulum meum te esse negabis. Negauit ergo ipsum, cum se esse discipulum suum negauit. Quid autem isto modo, quam se negauit esse Christianum? An Petrus non negauit Christum, sicut quidam cum peruerso fauore exculare nituntur, quia ab ancilla interrogatus, hominem se nescire respondit. hæc ille. Vbi & Glo. dicit quod licet corde credat in Christum, & ore neget. nõ excusaretur a mortali. Et idem Thom. in sum. Annas uerò pontifex cepit Iesum interrogare de doctrina sua, & discipulis, (ut scribit Ioan. solus,) & hoc non causa intelligendæ ueritatis, sed occasione calumniandi. si esset doctrina eius contra legem, uel quare discipulos congregasset quasi seditionem quærens. Cui Christus mitissime respondit, dicens, Ego palam loquutus sum mundo. Ego semper docui in templo, & in synagoga ubi omnes iudæi conueniunt. Et in occulto loquutus sum nihil, quin scilicet essent aliqui presentes, saltem discipuli. Quid me interrogas? Interroga eos qui me audiverunt, ecce hi omnes sciunt, quid dixerim ego, nihil etiam in occulto loquutus est, quia non ut trepidans, & seditionem concitans, ut aliqui æstimabant. Interroga eos qui audierunt &c. q. d. secundum Chryso. Quid me interrogas de meis? Interroga inimicos meos qui mihi insidiantur, sunt autem hæc uerba confidentis de eorum quæ dicta sunt ueritate. Hæc est enim ueritatis inalterabilis demonstratio, cum quis inimicos inducit in testes. Tunc unus ex ministris assistens dedit alapam Iesu, ut refert Ioan. solus. hunc dicit Chryso. fuisse Malchum cui Iesus auriculam abscissam a Petro restituerat, & dixit: Sic respondes pontifici? Cui Iesus ut agnus mansuetus qui portatur ad uictimam, mitissime respondit dicens, Si male loquutus sum, uel respondens Pontifici, uel docens in templo, testimonium perhibe de malo. Augusti. Quid ista responsione uerius, mansuetius, & iustius? Qui enim recepit alapam, nonne uellet eum qui percussit aut cœlesti igne consumi, aut terra dehiscente forberi, aut correptum demonio uolutari, aut

audis Vorag. Quadrag.

G g

pœna

SERMO DE PASSIONE.

poena aliqua alia, etiam grauiori puniri. Quid horū per
potentiam iubere non poterat, per quem factus est mun-
dus. Nec tamen horum aliquid egit. Cyprianus di. 93.
Dominus Iesus rex, iudex, & dñs noster passioni subdi-
tus, cum a lapam accepisset nihil contumeliose in perso-
nam pōtificis loquutus est, sed magis innocentia suam
tutatus est dicēs, Si male loquutus sum testimonium per-
hibe de malo, quæ oīa humiliter facta sunt, & patienter,
ut nobis humilitatis & patientiæ tribueret exemplum.
Sed nota, quod dominus nō præbuit alteram maxillam
percutiendam, sed potius de illata, pie reprehendens ait.
Si autem bene quid me cedis? Vbi nota secundum Aug.
quod dominus percutienti se nō præbuit alteram maxil-
lam, sed potius prohibuit ne faceret, & iniuriam auge-
ret, & tñ paratus aduenerat, nō solū in facie percuti, sed
etiam pro quib. hoc patiebatur crucifixus occidi. Ex hoc
ostendens, q̄ præcepta quæ dederat de paciētia illa, si si-
quis te percuterit in dexteram maxillā, præbe illi & alter-
ram &c. sunt in præparatione cordis retinenda magis, q̄
opere exequēda, ut in secreto teneatur animi patientia,
cum beniuolentia in aperto fiat id quod eis prodesse ui-
detur. 2. 3. q. 1. paratus. Demū misit eū Annas ligatum ad
socerum suum Caypham. ubi accēso igne in medio atrii
propter frigus, Petrus introgressus cū aliis ut uideret fi-
nē magistrī, ne agnosceretur esse discipulus Iesu, & ipse
cum aliis se calefaciebat ad ignē. Quia enim iam ignis
charitatis in eo erat extinctus, igne accenso in medio sy-
nagogæ uitiorū, ad illum Petrus se calefaciebat. Intuita
autem eū alia ancilla, dixit assistantibus. Et hic de illis di-
scipulis eius est. Cuius uerbis moti sunt audientes ex qui-
bus unus dixit, Vere & tu ex illis es. Petrus autem secū-
do negauit dicens. O homo non sum. Et quamuis Pe-
trus intenderit dicere q̄ nō esset discipulus Iesu, tamen
uerum dixit, secundum alium sensum, quia, scilicet non
habebat esse spirituale. Et aduertendum quod Ioannes
ponit Petri negationē primam factam in domo Annæ,
& tunc primo gallus cantauit. Sed alii euangelistæ de-

scribunt

SERMO DE PASSIONE.

234

scribunt omnem trinam negationem factam in domo
Cayphæ. Quod dici potest idē sic enarrasse, quia illi
tres Euangelistæ, non curarūt mentionem facere de præ-
sentatione Iesu coram Anna, quia extraordinaria erat,
cū non esset summus pontifex, qui haberet discutere cau-
sam, sed ad complacentiam utriusque ut affinium fece-
runt tanquam pro uno iudicio habentes, uel quia ambo
simul fuerunt summi pontifices pro illo anno, & si con-
tra legem. Vnde quilibet habebat causam discutere, &
pro uno tribunali habebatur. Et idē in domo Cayphæ,
ubi terminata fuit omnem illam negationem, referunt
factam. Post pusillum autem, quod pusillum quantū fo-
ret, Lucas expressit dicens, Interuallo facto quasi unius
horæ, cum quidam dicerent, Vere tu ex illis es, nam &
Galileus es, loquela tua manifestum te facit. Non quod
diuersum esset ydionia Galileorum a iudæis. nam unū,
scilicet hebraicum erat cōe eis, sed erat differens modus
pronunciandi, seu accentuandi, sicut inter Senenses &
Florentinos. Et cum Petrus uellet se excusare, dixit co-
gnatus Malchī, cui Christus auriculam sanauit: Nonne
ego te uidi in horto cum illo, quando apprehendimus
eum? Tunc Petrus, ut magis sibi crederetur cepit iura-
re, & anathematizare, & detestari quod non nouisset il-
lum. Et continuo gallus secundo cantauit. Vbi plura my-
steria. Et primo quia ista negatio Petri signat offensam
mortalem cuiuslibet de ecclesia. Nam ut dicit Hieron.
Quotiens uincimur uitis atque peccatis, totiens Deum
negamus. 1. 1. q. 3. extimant. Trina negatio significat of-
fensam triphariam, cordis, oris & operis. Quæ negatio
offensæ ad investigationem ancillæ, & uitiorū, id est ad sug-
gestionem, uel incitationem sensualitatis & dæmonum
per se, uel persuasionem malorum uirorum. Ad cantum
galli Petrus recognoscit excessum suum, non primū sed
secundum cantum, quia ad prædicationem, uel admoni-
tionem bonorum non solum ad aures, sed ad metem at-
tingentem pētor compungitur, & penitet. Secundo scien-
dum secundum Greg. in omel. q̄ omnipotens Deus, eum

Gg 2 quem

SERMO DE PASSIONE.

quem cunctæ ecclesiæ præesse disposuerat, ancillæ uocem
 pertimescere, & se negare permisit. magnæ utiq; dispensa-
 tione pietatis, ut futurus pastor ecclesiæ in culpa sua dis-
 ceret, qualiter aliis misereri deberet. di. l. cõsiderãdũ. Cõ-
 uersus aut̃ dñs (ait Lu.) respexit Petrũ. quasi diceret. Re-
 cognosce peccatũ. ubi & eius immensa pietas ostenditur,
 ut inter illusiones & tortores positus, quasi suarũ pona-
 rũ oblitus, Petri lapsum dolens respicit, ut desinat. Quem
 tñ respectũ & conuersionẽ Aug. magis dicit intelligẽdũ
 de cõuersiõẽ, & respectu spũali, diuinæ miserationis, qua
 dẽ per prophetam. Convertere dñe & eripe aĩam meã.
 & illud, Respice in me &c. quam de corporali respectu.
 Et egressus Petrus foras fleuit amare. Cũ bonis & disci-
 pulis cõuersans cõfessus est Chrũ filium Dei. Inter ma-
 los se reperiens iudæos, ipsum negauit, negatione segre-
 gatus a malis, fleuit. Et nocte illa ministri iniquissimi, q̃
 tenebãt eũ, ligatũ, multipliciter uexauerũt iuxta illud,
 Castigatio mea in matutinis. Nam ut dicit Lucas, illud e-
 bãt ei cedentes, & uelauerunt eum, & percutiebant facie
 eius dicentes, Prophetiza nobis Christe, quis est, qui te
 percussit? O ineffabilis humilitas & patientia Iesu Chri-
 sti. O inenarrabilis crudelitas iudaici populi, faciem illã
 plenam omnium gratiarum, sputis deturpare nõ ueren-
 tur, in quã desiderãt angeli prospicere. Caput illud ga-
 zophilatum thesaurorum sapientiæ & scientiæ Dei, per-
 cutientes affligant. Oculos dñi lucidiores sole, & pieta-
 te plenos, uelis operuerunt, aures quæ audisũt organa san-
 ctorum, & thronos Angelorum, cõtumeliis & blasphe-
 miis malignorum plenæ sunt. Vnde & ipse Lu. dicit. Et
 alia multa blasphemãtes, dicebant in eum. Mane autem
 facto, tempestiue cõuenerunt oēs principes sacerdotum,
 & seniores plebis, & scribæ in concilio, quærentes fal-
 sum testimonium contra Iesum, ut eum morti traderet,
 & non inueniebant, Demum uenerunt duo falsi testes,
 (ut refert Mat. & Mar.) qui dixerũt. Nos audiimus, quia
 hic dixit. Possũm destruere hoc templum manu factum,
 & in triduo rædificare aliud non manufactum. Et

*Patientia
 Christi.*

non

SERMO DE PASSIONE. 235

non erant conuenientia testimonia eorum. Et merito,
 quia hoc nunquam dixerat, sed dixerat. Soluite tẽplum
 hoc, i. soluetis templum hoc, & in triduo excitabo illud,
 loquens de tẽplo corporis sui, nõ de illo Salomonis tẽ-
 plo. Et surgens principes sacerdotum, s. Cayphas dixit,
 Nihil rñdes ad ea, quæ isti testificantur contra te? Iesus
 aut̃ tacebat, sciens, quia non causa inueniendi ueritatem
 sed calũniãdi interrogabat, & dixerunt quidã alii ex pri-
 mioribus. Si tu es Chrs dic nobis? Et Christus respondit
 (ut refert Lu.) Si dixero uobis, nõ creditis mihi. Si inter-
 rogauero non respõdebitis mihi, ueq; dimittetis. Ex hoc
 autem erit filius hoĩs sedens a dextris uirtutis Dei, q. d.
 quia iniuste iudicor, & ex hoc dabitur mihi ptas mundũ
 iudicandi. Et quia non aperte dixerat se esse filium Dei,
 surgẽs princeps sacerdotum motu corporis iudicãns in-
 saniam mentis ait ut refert Mat. & Marc. Adiuro te per
 Deum uiuum, ut dicas nobis, si tu es Christus, filius Dei,
 benedicti. Iesus aut̃ & si non teneretur respondere, quia
 superior suus non erat. Vnde & grauius peccauit sic eũ
 adiurando, tñ ob reuerentiam noĩs Dei inuocati, rñdit,
 Tu dixisti, quia filius Dei sum ego. Tunc princeps sa-
 cerdotum scidit uestimenta sua dicens, Blasphemauit.
 Quid amplius egemus testibus? Ecce omnes audistis bla-
 sphemiam. Quid uobis uideretur? Responderunt omnes
 Reus est mortis. Et si isti pessimi erant, & falso moue-
 bantur dicentes, Iesum blasphemare, cum diceret filium
 Dei, in quo dicebat summam ueritatem, tamen ita horre-
 bant Dei blasphemias, quod non poterant patienter au-
 dire, sed iudicarent talem reum mortis, & uestimenta
 sua scindebant in signo detestationis. In quo etiam fi-
 gurabat̃ sacerdotiũ iudeorũ destruendũ, ut dicit Gratia-
 nus. 2. q. 7. Tunc ipsum Iesum consputũ, & colaphizatũ,
 uinctũ duxerunt ad Pilatũ. Iudas aut̃ traditor uidẽs Ie-
 sum morti adiudicandum, pœnitentia ductus, ut refert
 Mat. retulit triginta argenteos principib. sacerdotũ, & se-
 nioribus dicens, Peccaui tradens sanguinem iustum. At
 illi. Quid ad nos? tu uideris. q. d. Si malum fecisti,

Gg 3 tu

tu subeas poenam. Aug. Iudas qui penitens iuit ad phariseos, reliquens apostolos nihil inuenit auxilii, nisi augmentum desperationis. Dixerunt enim. Quid ad obitu uideris. Si peccasti tibi sit. Non tibi succurimus, non peccata tua eharitatino suscipimus, nec qualiter deponas onus docemus. Quid nobis est misericordiz, qui nec opera sequimur iustitiz? Iisset ad fratres, isset ad illos qui orauerunt pro focru Petri febricitante, qui chananeam improbam misericordiz obtulerant. Interrogaret Petru pro se effudente lacrimas, non fugisset Mariā & martham, quæ uitam Lazaro impetrarant, iuit ad diuitos, scilicet phariseos, & diuisus perit. de pe. di. 6. c. 1. Et proiectis, 30. argenteis in templo, abiens laqueo se suspēdit. Et dicitur act. 1. suspensus crepuit medius, & diffusa sunt omnia uiscera eius, & notū factum est uerbum illud omnibus habitantibus Hierusalem. Hiero. de di. 3. Nihil profuit Iudæ egisse penitentiam, per quam scelus corrigere non potuit. Si. n. frater peccat in fratrem, ut emēdare ualeat, potest ei dimitti. si opera permanēt, frustra assumitur pœnitentia, hæc ille. Item Leo Papa. Scelerarior o Iuda oibus, & infelicior extitisti, quem nō pœnitentia reuocauit ad deum, sed desperatio traxit ad laqueum & c. de po. di. 3. Principes autē sacerdotum sumptis argenteis dixerunt. Non licet mittere, i. remittere in carbonam. i. locū oblationum, quia præcium sanguinis est. Et cōsilio inuito, emerunt ex eis agrum figuli in sepulturam peregrinorum, uolentes crudelitatem sceleris cooperire sub opere pietatis, s. emptionis agri p sepultura. Sed he lateret mundum scelus eorū, factum est Deo dispensante, quod ager ille emptus, uocatus sit Acheldemach, qd latine sonat, ager sanguinis. In quo facto oñdie euangelista Mar. prophetiam Hieremiz impletā, qua dī. Acceperūt, s. princeps sacerdotū, tringinta argenteos præciū appreciati. qui tringinta argentei fuerūt præciū Christi appreciati. quos appreciauerunt, id est precio obtulerunt ipsi iudei acceperunt autem a filiis Israel, id est a Iuda, qui fuit de filiis Israel, ponitur pluralis pro singulari, cum proiecit

iecit eos in templum, & dederit eos in agrum figuli, scilicet pro emendo agro, pro sepultura peregrinorū. Hæc prophetia pro parte etiam habetur Zach. 13. c. Si quis ergo quærat a uirgine gloriosa. Quo abiit dilectus tuus & c. respondere poterit, ad plurium iudicum iniquorum presentationem.

Quarto abiit dilectus Virginis Marię, ad causę i. Io. 18. nocentis puer sam decisionē. Circa quod sciendum, quod adducunt ministri iudeorum Iesum a Caypha in prætorium, erat autem mane, & ipsi non introierunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed manducaret Pascha. Exiit ergo Pilatus ad eos foras. prætorium dicitur sedes id est locus ad dandā sententiam, & est loquutio obscura, quia cum dicitur quod iudæi non introierunt in prætorium, uidetur loqui de prætorio Pilati, in cuius domum, quia gentilis erat, intrare in illa solēnitate extimabant se cōtaminari. i. immundos fieri. Sed quomō prius dicitur, q. adduxerūt iudæi Christū in prætorium a Caypha? Hoc ait Aug. sic concordat, quia in domo Cayphę, quę lata & spatiosa erat, & prætorium Cayphę iudicātis de quibusdam. Et in alia parte domus erat & prætorium pilati, iudicātis et in cā sanguinis. Et sic de uno prætorio. s. cayphę ductus fuit ad aliud. s. pilati. vel q. Cayphas dimisso Iesu in palatio suo, accessit ad domū pilati p aliqua informatione, q. tamē cū suis noluit introire in prætorium eius, quia gētilis. sed Pilatus exiit ad eū & socios, & demū reuersus Cayphas ad Palatiū suū, misit Iesum uinctū ad Pilatū. Exiens ergo Pilatus ad eos ait, Quā accusationē assertis aduersus hoīem istum? At illi (ut refert Ioan.) Si nō esset hic malefactor, nō tibi tradidissent eum. Quibus Pilatus. Accipite eum uos, & secundum legem uestrā iudicate eum. Sex quo non exprimitis mihi maleficium suum. Cui responderunt. Nobis non licet interficere quēquā. Cū enim essent Romanis subditi, nō hēbāt iudæi cām sanguinis, sed p̄s quē mittebāt illuc Romani ad regendū eos. Et tūc erat oilatus positus p̄s p Romanis. Dixit ergo eis Pilatus. Quid mali fecit iste?

SERMO DE PASSIONE

iste? At illi explicauerunt dicentes secundum Lucā. Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram, prohibentem tributa dari Cæsari, & dicentem se Christum regem cœ. Quæ omnia falsa erant, non enim gentem subuertebat, quærens sibi gentem congregare ad seditionem, sed cōuertebat ad salutem inducens humilitatem, & subiectionē. Nec prohibuit cœsum uel tributū dari Cæsari, sed proposita sibi qōne a quibusdā sup̄ eare rñderat, Reddite q̄ sūt Cæsaris Cæsari. Neq; se regē faciebat, sed cū uoluit eū populus satiatus ab eo ex quib; panibus ordeaccis, & duobus piscibus, facere regē, fuit, & pauper cum pauperibus & mitibus incedebat. Pilatus ergō duabus primis obiectiōibus omisissis, ut friuolas, & falsas reputās, intrā sp̄riorū q̄suiuit a Iesu de tertia, dicens: Tu es rex iudæorum? Cui Iesus ut refert Io. ait, A temetipso hoc dicis, an alii tibi dixerant de me. s. q. sim rex iudæorum? Ad quæ Pilatus, Nunquid iudæus sum ego. Gens tua & pontifices tui tradiderunt te mihi. q. d. Ego non sum iudæus, ut scīā cōuersationem tuam, sed iudæi qui sciunt facta tua, dederunt te in manus meas, quid ergō fecisti propter quā causam te ita uictum duxerunt ad me ut reum, tu explica. At Iesus ad eum. Regnum meum (ut narrat solus Ioannes) non est de hoc mundo. q. d. Non me habeo ut rex temporalis, nec mihi usurpo dignitatem regalem, ut gens mea imposuit, sed ut pauper & mendicus & abiectus incedo. Si enim regnū meum esset de hoc mūdo, ministri utiq; mei decertarent, ut non traderer iudæis, pugnaret enim pro me, & defenderent ne præualerent contra me. Nō autem regnum meum non est hinc. Regnum enim spirituale uirtutum, quod perducit ad regnum æternum, erat quod nobis quærebat, & pro quo nobis cōferendo patiebatur. Quādo Pilatus interrogauit eum, quid fecisti? Paterat respondere Iesus. Quæ ego feci in populo isto ista sunt. Eduxi patrem eorum Abraham, de ur chaldeorum Ego protector eius, & Isaac & Iacob, sui ubicunque ambulauerunt, ego Ioseph in egyptum præmisi ad sustentandam eos tempore famis in ægypto, quāsi dominum constituen-

Beneficia
Dei In-
datis col-
lata.

SERMO DE PASSIONE

237

stituendo. Ego de dura seruitute Pharaonis eduxi, flagellatis multipliciter ægyptiis, & demum ī mari submersis Ego populum istum ut peculiarem elegi ex cœctis nationibus, dando eis legem meam. Ego 40. annis manna per desertum cibavi. Ego in terram promissionis adduxi expugnatis habitatoribus terræ illius &c. Demum ego ex eis carnem assumens, inter eos humiliter conuersatus sum. Ego omnibus beneficia contuli, innumeras sanitates perficiens. Cæcis uisum, claudis gressum, surdis auditū, loquelam mutis, mundiciam leprosis, uitam mortuis restitui, peccatoribus donauī indulgentiam, mestis lætitiā, plurimis gratiam, ignorantibus sapientiæ doctrinam. Hæc sunt Pilate quæ feci, de quibus possunt me accusare si digna sunt ista, Tunc dixit Pilatus. Ergo rex es tu. Ex quo regnum habeas, & si non de hoc mundo? Cui Iesus, Tu dicis, scilicet ueritatem, quia rex sum ego. Et merito, habet enim omne dominū, & super omnia cui flestitur, omne genu cœlestium terrestrium & infernorum. Ego in hoc natus sum, subdit, & ad hoc ueni in mundū, ut testimonium perhibeā ueritati, reprehendēdo uitia, confutando errores. Et quia ueritas odium parit, Ideo iudæi nolētes uitia eorum argui, ex odio mortem eius procurauerunt. Omnis qui ex ueritate, id est, cui placet ueritas, seu qui est ex Deo per gratiam genitus, qui est ueritas, audit uocem meam, obseruando meam doctrinam uerissimam. Cui Pilatus, Quid est ueritas? Non expectauit Pilatus responsionem, anhelans ad liberationem eius Sciebat enim (dicit Mat. & Mar.) quod per inuidiam tradidisset eum. Exiuit ergo ad eos Pilatus, dicens, Ego nullam causam mortis inuenio in hominē isto. At illi clamauerunt dicentes, Commouit uniuersum populum scilicet seditiones faciens, & congregans sibi gentes ad rebellandum, docens a Galilea utque huc, scilicet in iudæam. Pilatus audiens Galileam nominare, ut refert Luc. interrogans & percipiens quod Galileus esset, id est, natus & conuersatus in Galilea, misit Iesum uinctum cum accusatoribus suis ad Herodem regem Galilææ, qui uenerat

SERMO DE PASSIONE.

uenerant tunc hyerosolymam ad solemnitatem illam, tanquam pertinentem ad iurisdictionem suam, & iudicium ut subditum suum. Herodes autem uiso Iesu coram eo adducto, gaudius est ualde, cupiebat enim diu uidere, eo quod multa audisset de eo, & sperabat aliquod signum uidere fieri ab eo. Stabant autem & principes sacerdotum ante eum, in multis accusantes eum. Interrogauit autem eum herodes de multis, qui ad nihil eorum respondit, & hoc quia non causa ueritatis, sed curiositatis illa querebat. Quod cernens Herodes, spreuit eum cum exercitu suo, & ut insanum indutum ueste alba linea, remisit illum ad Pilatum. Ex hac delatione honoris quam fecit Pilatus Herodi, facti sunt amici ad inuicem Herodes & Pilatus, qui antea inimici erant. Hæc inimicitia contraria erat, quia Pilatus uidebatur perturbasse iurisdictionem Herodis, ex eo quod occidit quendam Iudam Galileum, qui multos secum adunauerat quasi principem se faciens populi Iudæorum, dum in monte quodam sacrificiis institueret. Remisso igitur Iesu ad Pilatum, dixit Pilatus, Oblitistis mihi hunc hominem, quasi subuertentem populum, & ecce coram uobis interrogans, nihil inuenio causam in eo, ex his in quibus accusatus eum, sed neque Herodes, nam remisit eum ad nos, & ecce nil morte dignum actum est ei, emendatum ergo illum dimittam. At illi clamabant dicentes, Crucifige crucifige eum. Pilatus igitur existimans quod si faceret Iesum flagellari acriter, Iudæi moti compassione non aliud poenæ, uel punctionis quærerent de eo. Apprehedit ergo Pilatus Iesum, & flagellauit, ut refert Iohannes. Et flagellationem istam fuisse diuinam ostendit Psalmus, dicens in eius persona. Fuit flagellatus tota die, id est in magna parte diei. Disciplina pacis nostre super eum, & liuore eius, scilicet ex percussionebus diris sanati sumus. Flagellatum autem Pilatus adducit cum foras dicens. Ecce homo, quod nonne uidetur uobis sufficienter castigatus? At illi clamabant, Crucifige, crucifige eum. Et ille, Ego nullam causam mortis inuenio in eo, Est autem uobis consuetudo ut dimittam uobis unum ex uis-

Ista. 53.

SERMO DE PASSIONE.

238

etis, scilicet morte dignum. Hunc enim morem introduxerant Iudæi, ut, scilicet in memoriam beneficii recepti a Deo in tali solemnitate, scilicet liberationis ipsius populi de morte primo genitorum, & de seruitute ægyptiaca mortifera, unus ex malefactoribus captis morte plectendus liber donaretur populo, alii ad mortem iudicarentur quæ mortem Romani præfides eis seruabant. Dixit ergo eis Pilatus. Quæ uultis ex duobus dimitti, Iesum qui dicitur Christus, ab Barrabam? Hic Barrabas latro erat (secundum Iohannem) secundum alios & homicida, qui in seditione fecerat homicidium. At principes sacerdotum persuaserunt turbis, ut peterent Barrabam. Clamauerunt ergo omnes dicentes. Non hunc, sed Barrabam. Dixit eis Pilatus, Quid igitur faciam de Iesu qui dicitur Christus? At illi, Crucifige. Dixit eis Pilatus, Accipite eum & crucifigite. Ego enim nullam causam inuenio in eo. At illi, Nos legem habemus, & secundum legem nostram debet mori, quia filium Dei se fecit. Videntesque quod Pilatus rediret ad liberationem eius, dixerunt, Si huic dimittis non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit contradicit Cæsari. Pilatus autem hæc audiens magis timuit sed timore tamé mundano, ne, scilicet incurreret indignationem Cæsaris si accusaret, & dignitate illa priuaretur. Iterum ergo introiit Pilatus prætorium, & interrogauit Iesum. Vnde es tu? Iesus autem respondum non dedit. Cui Pilatus: mihi non loqueris. Nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & dimittere te, At Iesus ait. Potestatem non haberes in me ullam, nisi tibi datum esset de super. Deo permittete. Propterea qui me tradidit tibi, magis peccatum habet, quasi diceret. Et si Deo permittete hoc agas, non tamen excusaris a peccato, me condemnando, cum tu ipse dicas, quia habes potestatem dimittere uidi, & iam confessus es publice, quia non inuenisti causam mortis, & tamen non dimittis, peccatum tamen tuum non est ita graue, cum ex infirmitate procedat, sicut Iudæorum, qui me tibi tradiderunt ad mortem, cum procedat ex malitia. Pilatus ergo uidens quia nihil proficeret, sed magis tumultus

Etis,

tus

SERMO DE PASSIONE

tus fiebat uocibus magnis postulantibus, ut crucifigeretur, dimisso eis Barrabam ut postularant, duxit feras lesum, & sedit pro tribunali, in loco qui dicitur lichostrotos. Hebraice gabatha. Erat autem pasche hora quasi sexta. Mar. autem dicit, quod hora tertia crucifigerunt eum, quam superficiale ditionam. Aug. de poe. dist. i. periculo se. sic resoluit, quia uidelicet Christus hora tertia crucifixus est linguis, scilicet iudeorum hoc petentibus, quod scribit Mar. sed aequaliter & manibus gentiliū, hora sexta crucifixus est, prout refert. Io. Sedente autem pro tribunali Pilato, misit ad eum uxor sua (teste Mattheo) dicens. Nihil tibi & iusto illi, scilicet commune, quasi dicat. Vide ne feras sententiam contra eum. Nam & multa passa sum ista nocte per eum, scilicet terribiles uisiones, & comminationem. Creditur quia diabolus cepit pendere Iesum esse redemptorem humani generis, & uirtutem crucis, quia sentiebat patres limbi iam exultare, pro sua quam expectabant in liberatione, ideo tentabat impedire. Et ideo in somnis immisit uisiones uxori Pilati conaminatorias malorum, quae Pilato euenirent, si ipsum condemnaret. Ut his auditis Pilatus se retraheret, sed non ualuit aliquid efficere. Nam Pilato dicente. Ecce Rex uester, quasi derisorie, clamauerunt illi. Tolle tolle crucifige eum. Quibus Pilatus. Regem uestrum crucifigam? At illi. Non habemus regem nisi Caesarem. Pilatus ergo ut dicit Mattheus, accepta aqua coram poculo lauit manus suas dicens, Innocens ego sum a sanguine iusti huius, quasi dicat. Ego quantum est ex me, non condemno eum, sciens esse iustum, sed importunitas uestra, me cogit ad condemnandum, uos uideritis. Sed certe hoc non excusauit eum, quia nunquam iudex propter quodcumque malum, uel scandalum euitandum, debet innocentem condemnare, contra ordinem, & formam iuris, ut hic accidit. Glamauit autem populus. Sanguis eius super nos & super filios nostros, quasi dicat. Si tu in hoc peccas, poena huius peccati, & uindicta, ueniat sup nos, & filios

no-

SERMO DE PASSIONE.

239

nostros. Quae imprecatio utique accidit eis. Nam in punitioe tanti sceleris Hierusalem capta fuit, & innumbris milibus hominum mortuis, ferro, peste, & fame, qui remanserunt uenditi sunt in seruos, & dispersi per orbem. Forma autem huiusmodi condemnationis prout pie contemplari possumus talis fuit. Iesu Nazarene tuum genus te reprobaui, regem te fecisti contra Imperatorum statuta, filium Dei te nominasti contra legis iudeorum mandata, tributum Caesari dare prohibuisti, contra eius imperia, seditionem in populo concitasti in maxima communitatis dispendia. Ideo morti te adiudico, & inter duos latroneste iubeo crucifigi. O quam iniqua est haec sententia crudelis & iniusta de qua dicitur. *Causa tua quasi impii iudicata est, iudicium causamque recipies. Causa quidem Christi iudicata est a Pilato, quasi in pij, & peius quam impij, quia si latro uel homicida a curia capitur, non condemnatur nisi prius fiat processus ordinarius datis terminis, & dilationibus ad probandum & reprobandum increpandum, uel excusandum, sed Christus absque processu ordinario condemnatus est, de qua condemnatione ait. Astiterunt reges terrae & principes, scilicet Annas, & Cayphas conuenerunt in unum, aduersus dominum & aduersus Christum eius. Si quis igitur beatam Virginem interrogare uoluerit. Quo abiit dilectus tuus? statim respondere poterit di. Abiit ad causae innocentis peruersam decisionem.*

Quinto abiit dilectus Virginis Mariae ad snae mortis in crucis patibulo executionem. Data itaque sententia contra Iesum ut crucifigeretur, milites praesidis congregauerunt circa eum uniuersam cohortem, teste Mattheo, & exuentes eum uestimentis suis, chlamidem coccineam circumdederunt ei. s. rubei coloris, quasi purpuream ueste, & plectetes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius loco coronae. Haec corona seu ferum dicitur fuisse de spinis duris, & oblongis quae perforabant caput suum usque ad cerebrum, dederuntque ei arundinem in ma-

na

SERMO DE PASSIONE

Esai. 53.

Esai. 9.

nu eius, & percutiebant caput eius. Demum post illas cōtumelias, & illusiones, exuta chlamide coccinea, & uestimenti proprijs indutus, ducebatur ad locum Caluarie sociatus duobus latronibus, condemnatis etiam ad crucem pro sceleribus suis, impletur propheta. Cum iniquis deputatus est. Et baiulans sibi crucem secundum figuram Isaac, qui ligna portauit in humeris, super quibus fuit extensus ut occideretur, & in dicto loco ut dicit Chry. in quo & Iesus crucifixus est, ibi non filius Abrahæ, sed aries habens caput spinis inhærens occisus est, quia nō filius Dei patris, sed humanitas dux ecclesie spinis coronata mortua est. Et baiulās sibi crucē Theophi. hic adimpletur illud. Factus est principatus super humerū eius, principatus. n. Iesu crux est, propter quam Deus exaltauit eū secundum apostolū. Et sicut in signū dignitatis alij portāt balthēū, alij mitrā, sic Christus crucem, & si inquiras inuenies, non aliter in nobis regnare Iesum nisi p asperitates, quo fit ut delitiosi inimici sint Christi, uerū q̄a debilitatus Iesus, flagellis & spinis, ac uigiliis noctis, quibus fuerat afflictus tarde incedebat cū cruce. timētes iudei ne ista tarditate Pilatus quē uiderāt quasi i uitu ferre suam, eā reuocaret, & uitæ donaret, inuenientes in uia quēdā nomine Simonē Cyrenetum, uenientem de uilla p̄em Alexātri & Rusi. ut referunt Mat. & Mar. hunc angariauerūt portare crucem Iesu, ut citius ambulare possēt. Portabat autem Simon Crucem post Iesum, quia secundum Amb. congruum erat, ut prius ipse crucis tropheū erigeret, postea illud martyribus traderet erigendū. Nec iudæus est iste Symon, sed alienigena & peregrinus, quia Cyrenæus, nec ante, sed post Iesū portat crucē, gentilis enim populus, nō iudaicus, sequitur crucem, & fert eā implēs illud. Tollat crucem suam & sequatur me. De uilla ueniēs crucē amplectit, cū paganis ritibus derelictis ait Beda. uestigia Christi sequitur. Villa cū Latine, pagos Græce dī. Vnde dicti sunt pagani. s. a pagos. Simon interpretatur obediēs, quia obedit diuinis præceptis. Sequēbatur autem eum multitudo magna mulierum

SERMO DE PASSIONE.

rum populi, quæ ex deuotione ei compatientes, plangebant, & lamentabantur illum. Iesus autem conuersus ad eas, ut refert solus Luc. consolatus est eas dicens, Filij Hierusalem, nolite flere super me moriturum, quia scilicet mortem cito resurrectio gloriosa dissoluet, & ipsa mea mors mortem ipsam, & mortis auctorem diabolū destructura est, inquit Beda. Sed super uos ipsas flete, & super filios uestros. s. propter mala quæ uentura sūt uobis. Quoniam ecce uenient dies, in quibus dicent, beatæ steriles & uentres, quæ non genuerunt, & ubera quæ non lactauerunt. Quod dicit propter obsidionem futuram a Romanis, in qua ad tantam calamitatem famis deuenerūt, ut matres aliquæ comederent filios proprios. Tunc incipient dicere montibus, uidentes se, in tantis angustiis. Cadite super nos, & collibus cooperite nos. Beda. Refert enim Iosephus, Romanis insistentibus iudæos cateruatim petisse montium, & collium caernas ad euadendum. Quia si in uiridi ligno hoc faciat, in arido quid fiet? id est, secundum Theophil. Si in me, qui sum lignum uiride per uirtutem faciens fructum, Romani hoc faciunt, quid facient in populo iudæo arido & infructuoso? Vel secundum Bedam. Si ego qui sum sine peccato, lignum uitæ appellatus. sine igne passionis, de hoc mundo non exeo. quid eis putas immutare tormētī, qui sunt fructibus bonorum operum uacui? Et postquam uenerunt in locum qui Caluarie dicitur ibi crucifixerunt eum. Quidam uoluerunt dicere, ut Hebræi. idē dictum locum Caluarie, quia ibi erat Caluarie, id est caput Adam primi hominis sepulti. Sed Hiero. reprobat hoc, quia in Ebron dicitur sepulchrum Adæ esse. Sed Beda dicit, quod foris portam erant loca, ubi trucebantur capita damnatorum. idē Caluarie locum illum appellatum. Et sic pro omnium salute innoxius quasi noxius inter noxios crucifigitur, ut ubi abundauit delictum, superabundet & gratia. Crucifixerunt eum prius antequam crucem figerent dederūt ei Vinum in uiridē, id est mirra amarissima mixtum, uel ut mirra dicit

Si in uiridi ligno.

Caluarie.

Vinum in uiridē.

SERMO DE PASSIONE.

dicit Mat. vinum felle mixtum. Mos erat iudeis, qui adhuc seruatur apud Christianos, in multis locis, ut debilitati rei, cum ducuntur ad mortem, ex horrore huius, confortarentur confessionibus & optimo uino. loco cuius, ad augmentum pœnæ Christo dederunt uinum mirratum. Exuentes autem eum omnibus uestibus uulnera renouarunt. Nam cum per flagella durissima torum corpus eius esset dilaceratum seu decorticatum. uestimenta sua resumpta fortiter inheserant carni, a qua nunc separantes, non sine magno dolore, & uulneratione fieri potuit, ut accidit in uulneribus fastiis resolutis. Modum autem crucifixionis, nullus Euangelistarum explicat. Vnde potuit fieri, secundum aliquos, ut cruce in terram extensa, super eam affigerent corpus Iesu manibus, & pedibus. Et postea erigerent ipsam. Vel etiam quoddam prius erigentes crucem, & in terram truncum figentes, & firmantes. postea in ea corpus confixerunt, aliquo corpus sustentante, dum confingerentur manus eius, deinde pedes clauis ferreis satis grossis, ut ostenditur. Et quia ex confixione, & maximo dolore nerui erant retrahiti, & membra decurtata, quando secundam manum affixerunt, & pedes, etiam fune per uolentiam brachium aliud, & pedes protraxerunt intantum, quod omnia ossa corporis dinumerari possent, impleto quod prædixerat, in persona Christi. Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. Nulla hystoria docet, hoc in Dauid impletum, uel alio de populo illo, sed in domino nostro Iesu Christo. Erat autem titulus continens causam mortis, in quadam tabula parua scriptus literis Græcis, Latinis, & Hebraicis. ut ex omni natione, qui conuenerant in die festo legere possent. quæ tabula affixa erat paxillo posito in parte superiori crucis in medio. uersus quam caput Iesu pendebat. Nam crux per se erat ad modum Thau. nec habebat aliquid super lignum quod erat per transfuerum. Sed appositus fuit paxillus, cū tabula ut dictum est. Scriptura autem tituli hoc erat. Iesus Nazarenus Rex Iudæorum.

Ps. 21.

Winius

SERMO DE PASSIONE. 241

dæorum. Sed ut refert solus Ioan. quia locus ubi crucifixus erat propè ciuitatem, extra tamen Hierusalē est. pene omnes de ciuitate, ibant ad uidendum, quod fuit ad maximam pœnam confusionis ipsi Iesu, secundum illud. Tota die uerecundia mea contra me est, & confusio faciei meæ, operuit me &c. Pontifices ergo cum legisissent scripturam, reputantes hoc esse ad iniuriam suam scilicet, quod Rex suus crucifixus esset, dixerunt Pilato. Noli dicere Rex Iudæorum, scilicet, quod sit, sed quia dicit, Rex sum Iudæorum. ut scilicet appareat quod propter istam arrogantiam, & ambitionem, qua se uoluit facere Regem, sit crucifixus. Quibus Pilatus. Quod scripsi, scripsi, id est scripturam illam uolo sic permanere firmam. hoc disponere Deo, quia uerè est Rex Iudæorum, ad literam, & iudæorum, & omnium nationum. Moraliter Rex Iudæorum, id est, confitentium. interpretatur enim Iudas, confessio, uel confitens. Est enim speciali modo Rex, id est regnans per gratiam, & postea per gloriam eorum qui confitentur, scilicet fidei articulos credendo, defectus proprios sacerdoti pandendo, & diuinas laudes gratias agendo. Milites autem gentiles, qui eum cruci affixerunt lictores Pilati, diuiserunt sibi adinuicem uestimenta sua per sortem, statuentes quod quid acciperet. quod narrant omnes Euangelistæ. Sed Ioan. plenius, dicit enim, quod milites, qui crucifixum quatuor fecerunt partes de uestibus, unicuique suam dantes. Tunicam autem suam, quæ erat inconsutilis, & desuper contexta per totum, id est facta ad acum, non diuiserunt dicentes. Non scindamus eam, sed fortiamur de ea cuius sit. Quod factum inducit Ioan. Hoc prægnunciasse cum ait, in personam Christi, Partiti sunt seu diuiserunt sibi uestimenta mea scilicet, qui me crucifixi erunt. & super uestem meam miserunt sortem, id est, super tunicam inconsutilem. August. Mattheus autem dicendo diuiserunt uestimenta eius sortem mittentes. ad totam uestimentorum diuisionem uoluit intelligi etiam illam tunicam pertinere, de qua sortem

Psal. 68

Rex.

Vestimē
ta.

Ps. 26.

SERMO DE PASSIONE.

miserunt. Tale est etiam quod ait Luc. diuidentes uestimenta eius, miserunt sortem. Diuidentes enim, uenerunt ad tunicā de qua facta est sortitio, dicendo autem sortes pluraliter, pro singulari posuit. Marcus autem solus uidetur intulisse aliquam quæstionem, dicendo enim mittentes sortem super eis quis quid tolleret tanquam super omnibus uestimentis, non super sola tunica fors missa sit, locutus uideatur. Sed etiam hæc breuitas obscuritatem facit. Sic enim dictum est, mittentes sortem super eis, ac si diceretur, mittentes sortē cum diuiderentur, quod autem dicit quis quid tolleret, id est quis tunicam tolleret tanquam si totum ita diceretur. Mittentes sortem super eis, quis tunicam, quæ partibus æqualibus superfuerau tolleret. Spiritualiter uerò quadripartita uertus domini nostri Iesu Christi, quadripartitam figurauit eius ecclesiam, quattuor scilicet partibus in orbem diffusam, & in eisdem æqualiter. i. exorditus distributā. Tunica uerò illa sortita omnium partium significat unitatem, quæ charitatis uinculo continetur. Si autem charitas supereminentiorem uiam habet, & supereminet scientiæ, & super omnia præcepta, est merito uestis quæ signatur de super contexta, & addidit per totum, quia nemo est expers eius qui pertinere inuenitur ad totum, a quo tota catholica uocatur ecclesia. Inconsutilis autem, ne aliquādo discindatur, & ad unum peruenit, quia omnes in unū colligit. In sorte autem, Dei gratia commendata est. Cui enim fors mittitur, non personæ cuiuscunque uel meritis sed occulto iudicio Dei ceditur. Hæc Aug. Quare autē potius mortem crucis sustinuerit, quam aliam omitto hic ponere. Et prætereuntes turbæ (inquit Mar. & Mar.) blasphemabant eum dicentes. Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas. Sed & principes sacerdotum cum scribis, & senioribus illudebant dicentes, Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. q. d. Nunc apparet, quia non uere sanabat infirmos, sed in uirtute Bælzebub, si filius Dei est, descendant nunc de cruce. Credimus ei. dixit. n. filius Dei sum.

Sed

SERMO DE PASSIONE. 242

Sed & milites, scilicet Pilati, illudebant ei dicentes. Si tu es rex Iudæorum, saluum te fac. Iesus autem in cruce manens sustinet tot dolores immentos, tot irrisiones & contumelias. Primum quid. in uerbum dixit in cruce, ut (refert solus Lucas) instruēs ad dilectionem inimicorum. dixit enim. Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Contra omnem iusticiam ostenditur, quia innocētissimus sine aliquo peccato, solus ab his quibus semper bene fecerat, a populo (quem in peculiarem assumpserat,) læditur, in omnibus summē in substantia ablati sibi uestibus, in fama contumeliis, & blasphemis, in persona, morte turpissima ac acerbissima condemnatis, & tamen pro illis orat dicens. Pater ignosce &c. Et sic impleta est prophetia Isa. dicentis 53 pro transgressoribus, id est contra legem agentibus orauit ne perirent. Cum autem cum eo crucifixi essent duo latrones, unus a dextris alius a sinistris. dicunt Matthæus, & Marcus abbreviando, quod ipsum improperabant ei, & conuitabantur qui cum eo crucifixi erant. Sed Luc. plenius hoc exprimit. Dicit enim quod unus ex latronibus, qui scilicet erat a sinistris, blasphemabat eum dicens. Si tu es Christus, saluum fac te et ipsum, & nos. Dicendum est ergo, quod uel in eo quod dicunt Matthæus, & Marcus de ambobus latronibus conuitantibus Christo, Ponitur ibi pluralis pro singulari, quia unus eorum fuit tantum, prout dicit Lucas. Vel quia si ambo fuerunt, qui conuiciati sunt Christo, hoc fuit in principio. Sed postea qui a dextris erat, penitentia ductus reprehendit socium, & Christo se recommendans ait, Memento mei &c. ut dicit Lucas. Vnde subditur. Respondens autem alter increpabat eum dicens. Neque tu times Deum quod in eadem damnatione es, sicut isti perdidit Iudæi, qui crucifixerunt hunc tam innocenter. Et nos quidem iuste scilicet condemnati sumus propter scelera nostra. Nam digna factis recipimus. Hic uerò n. h. l. mali fecit. Et dicebat ad Iesum, Domine memento mei, cū ueneris in regnum tuū. Et dixit ei Iesus. quod est secundū uerbum

Primum Verbum

Secundū Verbum

H h 2 Amca

SERMO DE PASSIONE.

Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradiso. Quod utique uerum fuit. Nam mortuo Iesu, illa die anima separata a corpore, sociata diuinitate, descendit ad limbum patrum, & anima huius latronis post mortem Christi, & ipsa a corpore separata, descendit non ad infernum damnatorum uel purgatorium, sed ad limbum, ubi clare uidens diuinitatem Christi, fuit beata. Et hoc est uere paradisi locus. scilicet qui parat Dei uisum. Hodie mecum &c. Hiero. ut paruus magnus, aspicias, & diues pauper morbidam non contemnas ouem, Christus de cruce in Paradisum latronem tulit. Et ne quis seram aliquando puta. et poenitentiam, fecit homicidii poenam martyrium. De peccati. Importuna. Hinc & Iulius Papa. Vera confessio in ultimo esse potest, sicut latro unius momenti, poenitentiam, meruit esse in Paradiso in hora ultimae confessionis 26. q. 6. Si praebiter Augu. Qui prius a peccatis relinquit quam ipse relinquat ea, non liberè sed quasi necessitate codemnat. Licet enim latro ueniam meruisset in fine de omni crimine, non tamen dedit baptizatis peccandi, & perseuerandi auctoritatem. Tunc enim primum baptizatus est, scilicet baptismo flaminis, quia tunc primum in cruce, Christum confessus est. De poeni. dist. 7. Nullus. Sed uere mirabilis fuit deuotio, & fides huius latronis. Nullus uideat cum facere miraculum, non praedicantem, non turbis circumdatum eius doctrinam sitientibus sed crucifixum cum eo. Omnesque maiores, scilicet principes sacerdotum, & milites & doctores legis, eum subsannantes, & exprobrantes, & locium suum in idipsum facientem, & tamen ueneratur, ut Deum sua delicta confitens, socium increpans, & omnes ei iniuriantes, non ueritatem Iudaeorum, seque ei humiliter recommendans, & dicens. Memeto mei. &c. Petrus Apostolus & ceteri negant, & populi derident, & ipse ipsum commendat, ipsum regem fatetur, se sibi commendans. Iesus autem ut oblitus suarum poenarum, ipsum confortat de sua conuersione, & fide, promittens ei praemium maximum. Hodie, inquit, mecum &c. Et de tanto labore suae passionis quod

SERMO DE PASSIONE. 243

quod erat sufficiens precium redemptionis omnium. Non solum huius mundi, sed & mille, si essent, Iesus non uidens nunc sequi fructum nisi conuersionis unius latronis, nec hinc minimum despicit, sed & ipsam colligit. Stabat autem iuxta crucem mater Iesu, & soror matris eius Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Quod refert solus Ioannes de matre Iesu, & ipso Ioanne. Stabat dolore anxiosa, amaritudine uulnerata, mente autem & intellecta erecta, & firmata in Dei uoluntate, quia sciebat esse, ut filius suus pateretur pro redemptione humani generis. Et cum omnes discipuli, & discipulae cecidissent a fide suae diuinitatis, ipsa sola stabat in fide firma. Et quia sciebat ipsum qui patiebatur esse Dei filium, inde maxime dolebat de tanta offensa Deo facta. Et sicut nulla mater unquam tantum dilexit filium suum, Tum non solum quia unigenitum, sed quia ex se totum sine patre generatum. Tum quia optimum, & sanctissimum, Tum quia uerum Deum, ita nulla mater unquam dolorem tantum habuit de morte filii. Tunc fuit implera propheta Symeonis dicentis. Tuam ipsius animam pertransibit gladius, ipsius, scilicet passionis. Vnde dolores quos aliae mulieres sustinent in partu, sibi reseruatae fuerunt in passione filii, ut congruere sibi posset illud Psal. Ibi dolores ut parentientis. Nec unquam aliquis martyr sustinuit tantam poenam in suis tormentis, sicut uirgo Maria iuxta crucem filii. Vnde & plusquam martyr fuit, (ut ait Hiero.) Cum ergo uidisset Iesus matrem, ne uideretur eius oblitus, in hoc ostendens pietatem, quam debent filii exhibere parentibus, & prouidere pro posse cum ab eis discedunt, dixit matri suae. Mulier ecce filius tuus. Dicere noluit mater, ne sic nominando, magis uulneraret dolore cor eius. Sed mulier exprimens sexum, non uirginitatis uiolationem. Ecce filius tuus, quod dicitur humanitas ista, quae cernitur, est filius tuus, quod dicitur humanitas per mortem, non sola remaneas, ecce Ioannes erit filius tuus pro me. Ipse uirgo, & uirginem sociabit. Nam tunc creditur mortuum fuisse sponsum eius Ioseph, alias non alteri

SERMO DE PASSIONE.

eam commēdasset, quā in sponso suo si uineret, ut dicitur 27. q. 2. Deinde dicit discipulo. s. Ioāni. licet nō se nominet, sicut nec alibi, cū de se loquitur. Ecce mater tua. i. ha-beas eam commendatam ut matrem. Theaurum maximum quem in terra relinquo, nulli alteri quā tibi prae ceteris dilecto, relinquo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam s. Ioānes in suam. s. matrem, uel curam. In-cōparabilis certē ista permutatio, qua dator Mariæ disci-pulus pro magistro, seruus pro domino, riuulus pro sa-piētiæ fonte, nepos pro filio, creatura pro creatore. Et ta-men acquieuit humiliter, quod filius instituit. A sexta au-tem hora, usq; in nonam (ut referuat Euangelistæ om-nes) tenebrę factę sunt super uniuersam terrā, solē, scilicet patiente eclipsim, quod naturaliter esse non potuit. Nam eclipsis naturalis accidit ex interpositione Lunę inter Solē & nos, cū est super nostrum hemispherium sol ipse in cursu suo. Tunc autem cum esset Luna quattuordecima primi mensis, quia secundum legem tunc inchoabat festū azimorum, directe ex opposito erat Luna ad Solē. Vnde cum tūc sol esset hora sexta diei in medio hemispe-rii nostri, Luna erat in medio hemispherij, quod est infra nos, seu subtus nos. Vnde non poterat naturaliter esse Eclipsis. Quod cernēs Dionysius Ariopagita maximus Philosophus, cum tūc esset in Egypto, quando facta est ista Eclipsis perpendens non esse naturalem inquit. Aut Deus naturę patitur, aut totius mūdi machina citō dis-soluetur. Secundum autem non accidit adhuc, sed bene primum impletum est, quia Iesus Deus uerus & hō pas-sus est. Et tūc ab Atheniensibus fabricatum est altare in uenerationem illius, qui tūc passus est, intitalantes illud altare ignoto Deo. Vbi etiam alię Eclipsationes so-lis non durant per horam, hæc permansit per tres ho-ras. Ad literam tanta erat iniquitas & crudelitas iu-diciorum, ut ipse sol quasi non ferens tantam iniuriam sui creatoris, se subtraheret radios suos ab eis, & quasi compatiens morti eius, tenebris ut nigro indueretur Spiritualiter. Tantus fuit dolor huius passionis, ut

sol

SERMO DE PASSIONE. 244

sol intelligentiæ nostrę eclipsetur & obscuretur ad in-telligentiam eius, nec plene capere potest. Et ex im-mensitate huius doloris clamauit magna uoce (secundū Matth. & Marcum) Hely Hely &c. idest Deus meus, Deus meus ut quid dereliquisti me? Quæ uerba sunt sum-pta originaliter ex. Vbi Dauid loquitur in persona Chri-sti, totum illum P'salmum de sua passione. Dixit enim. Deus meus respice in me, quare me dereliquisti, longe a salute mea corporali. s. faciunt me esse uerba delictor-um meorum. Appellat autem delicta sua, peccata mem-brorum suorum, idest humani generis, pro quibus patie-batur. Dicit autem se derelictum a Deo, non quia diuini-tas foret separata ab humanitate, quia nunquam eam de-seruit, postquam assumpsit, sed quia subtraxerat potētiā suam non impediendo illos ab illo opere, & nō liberando eum de manibus eorum, sed permittendo facere, quæ eis placebant erga ipsum. Vel etiam dicit se derelictum a Deo, eo quod pars intellectiua quæ etiam tunc fruebat-ur Deo cum summo gaudio, nihil refrigerij & con-solationis influebat in sensitiua. Et cum ex maximis dolori-bus esset anxius & desiccatus in spiritibus. Dixit quin-tum uerbum, ut refert solus Ioannes. Sitio. Sitebat au-tem non solum corporaliter, sed & mentaliter, summe cupiens fructum suæ passionis ad omnes extendi, ac etiam uirtutem eius communicari omnibus martyribus, & ad-uersis patientibus pro eo, ut merito ipsius passionis pa-tientes, & fortes redderentur. Et ut ait Apostolus ad Heb. Orās cum lachrymis, scilicet Iesus in Cruce, & clamore ualido exauditus est pro sua reuerentia, ut omnes qui de uote suscipiunt sacramenta, in quibus uirtus passionis remansit, salutem consequantur. Cum autem sic cla-masset, quidam qui portabat uas plenum uino acetoso, quod dicitur felle, uel mirra mixto amarissimo, intin-gens spongiam, impleuit liquore illo amarissimo, & im-posita spongia calamo de llopo apposuit ori eius ad bi-bendum. Quidam alij ex Romanis ministris, qui non intelligebant Idioma Hebræum, cum audissent Iesum

H h 4 prius

Psal 21

SERMO DE PASSIONE

prius clamasse. Hely Hely &c. Dicebant illi, qui offerebāt spongiam ad bibendum. Helyam uocat iste. Sine, si forte ueniat Helyas ad deponendum eum. Sed Iesus cū gustasset noluit bibere propter amaritudinem. Et impleta est prophetia Dauid dicentis in persona eius, Dederūt in escam meam fel, & in siti mea potauerunt me aceto. Solebant iudæi quando aliqui illa morte condemnabantur, portare uas optimi uini ad confortandum. Sed nūc ad magis affligendum dederunt uinum acetosum felle mixtum, in quo signabant malitiam suam, populus enim ille erat ut spongia uacua uirtutibus, cauernosa simulationibus, plena aceto frigida malitiæ, ubi prius in patribus fuerat uinum bonum charitatis, & mixto felle amarissimo odiū, & inuidiæ. Et ideo Iesus noluit bibere, id est incorporari in ecclesia sua ralem populum, sed abiecit a se. Cum ergo accepisset acetum, nō quidem bibendo sed gustando dixit. teste solo Ioanne. Consummatum est, sextum uerbum, id est adimpletum quod prænunciatum & figuratum est de mea passione. Vnde & præcedentibus diebus cum prædixit passionem suam Apostolis, dixerat: Ecce ascendimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia quæ scripta sunt de filio hominis. Cū ergo sciret omnia impleta, dixit, Consummatum est. Et omnia illa sacrificia in lege mandata, & multa alia ceremonialia hanc passionem figurabāt. Ideo illis impletis omnia illa cessauerunt & uirtute caruerunt. Et ideo dixit consummatum est, uerum & signatum sacrificium. In omnibus aliis sensibus in cruce fuerat afflictus. In tactu manibus & pedibus in quibus maxime uiget clavis confixis. Visus uidendo irrisiones iudæorum & crudelitates. Auditus, audiendo cōtumelias ipsorum & blasphemias. Odoratus sentiendo fœtores cadauerum, quæ in illo loco erant. Restabat solus gustus illesus in cruce. Reliquū corpus totum erat cruciatum & fractum per flagella & coronationem. Quia igitur primus Adam cum mortificauit totum genus humanum uisa offendit aspiciendo lignum seu fructum eius, quod erat pulchrum uisu. Et uerisimile

SERMO DE PASSIONE

245

risimile est quod odoriferum erat sentiens olfactu. Auditui audiens uerba serpentis in injuriam Dei. Tactu quoque cum tulit de pomo uetito. Gustu, cum sensit comedendo suauitatem cibi. Per quos sensus uelut per portas, peccatum intrauit in mundum, decuit multiformis proditoris diaboli ars ut artem falleret, & medelam ferret inde hostis unde leserat. Ideo gustata amaritudine potus, ait. Consummatum est, id est, impleta, solutio debiti humani generis. Insuper, & matrimonium contractum inter Christum, & ecclesiam, initiatum in Patriarchis, & Prophetis, per promissiones etiam iuratas, ratificatum in eius incarnatione in Cruce, per cuius uirtutem ecclesia mundata unita est Christo, consummatum est. Et ibi ostensa est maxime plenitudo suæ ad nos dilectionis, quæ est finis omnis consummationis (secundum Psal.) Demum inclinato capite dicens. Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Quod fuit septimum & ultimum uerbum, ut testatur solus Lucas. Tradidit spiritum, id est animam suam quæ tunc separata a corpore est & sociata deitate, ad Limbum patrum descendit. Comendo inquit in manus tuæ potestatis, ad carnem reassumendam. In manus tuæ misericordiæ, & benignitatis ad uisitandum animas quæ erant in penis tenebrarum. In manus tuæ uoluntatis, ut semper tibi ab ea deseruiatur. Et hoc quidem uerbum sumptum ex Psalm. ubi ait. In manus tuas comendo spiritum meum, redemisti me domine Deus ueritatis. Quod si uidetur exponendum. O domine, qui es Deus actor ueritatis, tu me redemisti, scilicet morte tua, qua dixisti, In manus tuas comendo spiritum meum, redemisti me domine Deus ueritatis. Verbo igitur itaque prædicto terminato, cum ualido & magno clamore emissio, & inclinatio capite, Christus mundi redemptor & Saluator emisit suum benedictum Spiritum. Super quo Ber. ait. O bone Iesu quid tibi & morti, nos peccauimus, & tu luis, nos debemus & tu soluis, nobis debebantur flagella & afflictio.

SERMO DE PASSIONE.

afflictiones æternæ, & tu pro nobis traditus flagellari uoluisti, ut nos a flagellis æternis misericorditer liberares. Aeternam demerueramus mortem, & tu pro nobis mori dignatus es. Hæc ille. Et tunc impleta est prophætia, dicentis, qui tradidit animam suam in mortem, & cum sceleratis deputatus est, & ipse peccata multorum tulit. Si quis igitur a Virgine Gloriosa quaereret, quò abiit dilectus tuus? utriusque respondere poterit, quod abiit ad sententiæ mortis in crucis patibulo executionem.

Sexto & ultimo, abiit dilectus Virginis Mariæ ad sui corporis in alieno monumento repositionem. Nam Spiritu Christi, a suo corpore emisso, tunc omnia insensibilia uisa sunt comparari, & dolere de morte domini sui. Nam terra mota est, petre scissæ sunt. Velum templi quod erat ante Sancta Sanctorum, diuisum est a summo usque deorsum, ut paterent Sancta Sanctorum, signans regnum cœlestis prius nobis clausum, iam reuerentum. Tenebre factæ sunt super uniuersam terram, monumenta aperta sunt. Et ut ait Mattheus, per præoccupationem tamen multa corpora sanctorum surrexerunt, quod utique fuit factum non tunc, sed Christo resurgente. Et uenerunt in Hierusalem & apparuerunt multis, referentes (ut pie credi potest) de diuinitate Christi, & redemptione humani generis, facta per eius passionem, & de uisitatione patrum in Limbo. Multi autem ex simplicioribus iudæis, uel gætilibus, uidentes huiusmodi signa compuncti sunt. Et reuertentes ad poenitentiam, percutiebant pectora sua, confitentes, scilicet peccatum suum quod commiserant in cooperando passioni Christi, dicentes, Vere hic homo iustus erat. Centurio autem qui missus fuerat a Pilato ad exequendam iustitiam, & ipse compunctus dicebat. Vere filius Dei erat iste. Cum autem sero fieret, ne corpora illa remaneret in crucibus die sequenti Sabbati, qui erat solemnior inter

dies

SERMO DE PASSIONE.

246

dies illius festi. & sic uideretur festum dehonorari, accesserunt ad Pilatum iudæi postulantibus, ut possent eos qui in cruce erant eruisfragio occidere, & inde deponere. Quod cum concessisset ei Pilatus, uenerunt ministri eius. Et cum adhuc latrones, in cruce uiuerent, fregerunt crura eorum. Ex qua confectione ossium, ex uehementia doloris, mortui sunt. Ex quibus anima eius qui erat a dextris, qui uulgariter dicitur nuncupatus Dismas, descendens ad limbum patrum, fuit subito glorificata ex uisione diuinæ essentiae, cui unita erat Christi anima, & sic habuit paradysum sibi promissum. Alter latro dictus Gesmas impenitens mortuus, descendit ad locum damnatorum. In quibus duobus latronibus figurati sunt omnes homines electi, & reprobi. Omnes enim furati fuimus in primis parentibus secundum uirtutem feminalem, existentes diuinitatem quantum in eis fuit, cum eis dictum fuit a serpente. Eritis sicut dii. Hoc affectantes uoluerunt ait Augustinus rapere diuinitatem, & perdidit felicitatem. Et propter istam rapinam omnes damnatur ad crucem, & poenitentiam huius uitæ, & mortem. Sed cum hac differentia, quia reprobi patiuntur crucem suarum poenarum, sed sine fructu salutis, quia non eos poenitet, neque se recognoscunt, sed Deum uita sua blasphemant, & ideo damnantur. Electi autem confitentes peccata sua, & se Deo humiliantes, ad gloriam perueniunt, non uirtute sua, sed misericordia Christi, uirtute passionis eius. Qui ut serpens eneus, id est, sine ueneno peccati, sed carnem similem nobis peccatoribus habens, suspensus fuit in ligno crucis, propter debitum furti nostri soluendum. Iuxta illud. Que non rapui (inquit Iesus) tunc exolebam, scilicet, in cruce. Unde Apostolus. Cum in forma Dei esset, scilicet, Iesus, id est, uerus Deus, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo. I. ipse in quantum homo sicut primi parentes, sed semetipsum exinanit uel factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Cum autem uenissent ad Iesum uidentes

eum

Latro.

res.

Pf. 68.

Phil. 2.

SERMO DE PASSIONE.

eum mortuum, non eius crura frugerunt, ut impleretur
Exo. 11. scriptura (inquit Ioannes,) quæ habetur de agno eius si-
 guratio. Os non comminuetis ex eo. Sed unus militum
 illorum gentiliū, lancea sua directa contra latus eius,
 transiit magnum uulnus insigens, & continuo ex late-
 re eius exiit sanguis, & aqua, ut testatur Ioannes solus
Zac. 12. impleta est illa propheta. Videbunt in quem transixe-
Longi- runt. Hic dicitur Longinus, qui postea conuersus ad
mus. fidem, martyriam pro Christo sustinuit. Dicunt etiam ali-
 qui, quod cum esset cecutiens, id est parum, uel nihil uide-
 ret, ex stilla sanguinis tangente oculos eius, subito per-
 ceit. **Humani-** factè uidit. Ex his etiam ostensa est uera humanitas Chri-
tas Chri- sti, nobis similis. Unde dicitur. Tres sunt qui testimoniu
sti. dant in terra, scilicet, de Christi humanitate uera, homo
i. Io. 5. autem de terra originaliter Spiritus, aqua & sanguis, quod
 Christus habuerit spiritum, id est, animam patet, quia in
 clinato capite, (ut dictum est) tradidit spiritum, scilicet
 Deo commendans ipsum spiritum, id est, animam suam.
 Aqua autem & sanguis, quæ exierunt de latere, qui sunt
 duo humores in corpore nostro, magis noti, & copiosi,
 ostenderunt corpus suum uerum esse, non fantasticum,
 quia tale non habet sanguinem, neque aquam. Et spiri-
 tualiter signat sacramenta ecclesiæ, eo quod uirtutem ha-
 bent ex passione Christi. Nam baptismus, qui est primū
 sacramentorum & maximum, in effectu signatur in aqua.
 Eucharistia quæ est ultimum, & finis aliorū sacramento-
 rum, & maximum in esse, innuitur in sanguine. Vñ Chry-
 soma quia sumunt initium sacramenta celestia, uide ut
 sicut a Christi costa bibiturus accedas. sed ad ipsa. Quidam
 autem ex iudeis nobilis decurio, & diues ab Arimathia
 ciuitate oriundus, id est, ramatha discipulus Iesu, qui nō
 consenserat actibus, & consilio iudeorum, de morte Iesu,
 sed contradixerat potius. Hic accessit ad Pilatum, & petiit
 sibi dari corpus Iesu, ut. si deponere posset de cruce, & se-
 pelire. Pilatus aut miratus, quod ita cito obisset, accessit
 Ceterione, qui executor fuerat iustitiæ, si res ita se habe-
 ret, cōperto hoc esse, dedit illi licentiam deponēdi. Unde
 ueniens

SERMO DE PASSIONE.

247

ueniens cum Nichodemus legisperito, qui discipulus oc-
 cultus erat Iesu, & ad eum nocte uenerat pro informa-
 tione sui circa eum. Deposuerunt eum de cruce clauis eu-
 uulsi. Quis autē habere dubium potest, quin mater cor-
 pus eius depositum, susceperit in gremio suo in brachiis
 suis, & nunc caput spinis perforatum, nunc manus san-
 ctissimas, quarum tactu infirmi sanati fuerant, aspiciens
 clauis perfossas. Nunc pedes, qui quotidie discurrebant
 ad quærendam hominum salutem, nunc latus lancea a-
 pertum copiosissimis lachrymis perfudebat. Sed & Ma-
 ria Magdalena ad cuius pedes remissionem peccatorum
 acceperat, non oblita beneficii magistri sui, illo lachry-
 mis irrigabat, & alia Mariæ, & discipulæ Iesu. Et quod
 dicit Luc. stabant a longe noti eius, & mulieres &c. prius
 quam in cruce pateretur locum habuit. A principio qui-
 dem stabat iuxta crucem mater Iesu, & Ioannes, sed post
 uerbum ad eam. Ecce filius tuus &c. Multitudine suc-
 crescente elongati fuerunt, a cruce mater, & alii noti.
 Demum quia nox appropinquabat, Ioseph, & Nichode-
 mus afferentes mirræ, & aloë mixtura libras centum,
 ad condiendum corpus Iesu. Quod seruabatur in corpo-
 ribus hominum nobilium ad preseruandum a corruptio-
 ne, inuoluentes corpus ipsum, in syndone munda. i. lin-
 theaminibus, & sudario posito super faciem eius, secūdu
 more Iudeorum. Posuerunt eum in monumento nouo ipsius
 Ioseph, in petra exciso, in quo nondū quiquam positus
 fuerat, quod monumentū erat in quadā spelunca cuius-
 dam, horti iuxta montem Caluarie, ubi crucifixus fuerat
 Quod alii Euangelistæ narrēt solum de Ioseph, non est
 contrarium ei, quod dicit Ioannes, de Nichodemus. Sed
 quod illi tacuerunt, iste expressit, ait Aug. Et quod alii di-
 cūt de syndone, Ioannes de lintheis scripsit. Qualiter au-
 tem corpus Christi sepulturæ datum fuerit, pie sic posu-
 mus cōtemplari, dum Ioseph, & Nichodemus uellet eum in
 sepulchro ponere, postulabat mestissima mater sepeliri
 cū illo. Amplexabat filium suū inexplicabili amoris dul-
 cedine, deoscalans illū. & dicens teste Aug. in li. de pas-
 sione

SERMO DE PASSIONE

sione Domini. Quid fecisti, inquit fili charissime? quare te iudæi crucifixerunt? & causa mortis tuæ? commissi ne scelus, ut tali morte perires? non fili. non sed nos redimere dignatus es, & modo te mortuum in gremio teneo, ubi est gaudium illud indicibile, quod in tua natiuitate habui, dic fili charissime, dic amor unice, ut ta animæ meæ, singulare gaudium, unicum solacium, quare me sic in dolore permittis, cur tam longè factus es a me, mi nate tu mihi pater, tu mihi sponsus, tu mihi filius, tu mihi omnia eras. Nunc orbor patre, uideor spòso, desolor prole, quid faciam? quo uadam? quo me uer tam dulcissime? quis mihi solatium præstabit? O fili mi quam dura, & amara est tibi humani generis redemptio pro qua tamen patri, & tibi gratias ago. Hęc August. in forma. Tandè Nichodemò & Ioseph cæterisque qui aderant uolentibus corpus Christi, de manibus uirginis auferre, & sepulturæ tradere, dicebat, illud quod cantat ecclesia, Tollentibus occisum uobis gratias agam, sustinete modicum ut natum meum tangam. Complectar nunc filium, deosculer, & plangam illam saltem mortuum amplexibus constringam. Et illud Miserrimi mei, miseremini mei saltem uos amici mei. Illum adhuc paululum relinquere mihi, ut faciem eius subtracto uelamine ualeam contemplari, ut uidendo aliquatulum possim consolari. Ponitur tandem dominus in sepulchro, ac reuoluitur lapis super illud. lapicem sepulchri Maria amplectitur, & deosculatur, ac madefacit irriguo lachrymarum fonte messissima mater, ac genufleces, & filium adorans omni corde, & qua potuit uoce filium benedixit. O quis enarrare ualeret Magdaleæ gemitus & singultus, ac cordis dolorem. cū extinctus cernebat, & in sepulchro ponebat quem diligebat anima sua. Cum autem in his diutius moraretur messissima mater, usque ad complementarii horam. Accessit Ioannes cui eam commendauerat Christus, lungeque & ipse multum. nō enim poterat se continere, leuauit eam lugentem. nam cruciata gemitibus, sarigata doloribus, afflicta ploranti-

Iob 19.

SERMO DE PASSIONE

248

bus, pedibus stare nequibat. Attende anima mea, quam dure iaculationis aspectus maternus contuitus præbet, quando à sepulchro filii dolorose auulsa pallens, facie aspersa sanguine cū anhelosis suspiriis, & gemitibus interruptis, ac fleibus lachrymosis, uersus ciuitatem redueitur, adiuta manibus fidelium mulierum uertebat se sepius melta mater dum tardo gressus rediret Hierusalem & locum in quo extinctum filium reliquerat prospiciens, gemitus renouat. Interim cū portæ ciuitatis appropinquaret, fortè procurantibus sororibus matris Dei, porta sunt uestimenta, & capitis uela noua & melle uiduitatis, quæ illam induerunt, & caput eius uelauerunt. Cum autem hora iam tarda ingrederetur Hierusalem, plorantibus cunctis, scemine multæ sentientes ploratus, accurrentes pietate mortæ, super tam afflicta matris dolore, ad luctum conuertebatur amarum, & illarum quædam sequentes eam, cum illa uberrime plorabant. Tame plorabat & tã amare dolebat beata uirgo, quòd uix poterat continere lachrymas quicumque uidebat, uel sētiebat eam, siebat luctus quocunq; transibat, plorabat ipsa, plorabant & ambulantes cum ea, plorabant multæ uenientes obuiam ei, sic tandem deducitur a plorantibus quousque uentum est ad domum, in qua quãdoque cum filio suo residere solebat. quam cum ingressa esset, rememorans loca domus, in quibus cum ea fuerit conuersatus filius suus renouabat ploratus, & ululatus lachrymabiliter dicens, Heu me dolentem, ubi est nunc filius meus dilectus? ubi amor meus? ubi honor meus? ubi est lumen oculorum meorum? ubi corona capitis mei, ubi est tu gaudium cordis mei? ubi es uita mea, ubi es affectus meus, ubi solatium meum, ubi spes animæ meæ? Iesu fili mi. O fili mi Iesu. O amor meus Iesu. O spes mea Iesu. Nec erat qui eam cōsolari posset, ex omnibus caris eius, sicque impleta est figura. Vbi dicitur Flebat igitur mater eius irremediabilis lachrymis atq; Tob. 5. dicebat. Heu me fili mi. Accedentes autem principes sacerdotum, & pharisei ad Pilatum dixerunt. Do-

mine

SERMO DE PASSIONE

mine recordati sumus, quod seductor ille, adhuc uiuens dixit, post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchrum usque ad diem tertium, ne forte ueniant discipuli eius nocte, & furentur eum, & dicant plebi surrexit a mortuis, & erit error nouissimus peior priore. Quibus ait Pilatus. Habetis custodiam. Ite, & custodie sicut scitis. Illi autem abeuntes signauerunt lapidem, scilicet cum sigillo, & dimiserunt ibi custodes, ut custodirent, ne quis ipsum raperet Mariæ autem sorores matris Iesu cum Magdalena, postquam corpus eius fuit in sepulchro collocatum, ut dictum est quod semper erat deitati unitum. illo sero emerunt aromata præciosa, & composuerunt unctiorem præciosam, ut ungerent postea corpus Iesu, tanquam hominis sanctissimi, ad ipsum conuersandum, non credentes eum Deum esse. Et sabbato quidem sequenti, quo corpus Christi iacuit in sepulchro, fluxerunt propter solemnitatem sabbati expectantes dominicum diem, in quo quid fecerint, ipsa die dominico fauente declarabitur. Si ergo quaeratur a Virgine gloriosa. Quo abiit dilectus tuus? Respondere poterit, ad sui corporis in alieno monumento repositionem.

Finis Sermonis de Passione.

INCI

INCIPIT SERMO DE PLACITV BEATAE MARIAE Virginis.

STabat iuxta crucem mater Iesu. Tanta est pietas huius virginis matris, non solum erga filium naturaliter, iuxta cuius crucem stabat. Sed & erga filios suos adoptionis, tanta facultas impetrandi, quod uelit apud Deum patrem, ut sermocinantes quique nutrices populorum non aliunde confidant lac doctrinae per eos propinandum, nisi meritis eius, & precibus procuratum. Ad quod efficiendum cythara dulcisona saluationis ad eam utuntur. Sed consuetudo ecclesiae cum de passione filii eius Iesu est sermo, prædicanti dicere uideatur illud, quod Heliseus propheta ait Giezi discipulo suo de lunamite mortem unigeniti sui deploranti, scilicet dimitte eam, anima enim eius in amaritudine est. Quasi diceret non salutes. Nam cythara illa angelicæ saluationis, in luctum uersa apparet. Nam quò Aue, ei dices ab a quod est sine, & uæ deriuatum, quæ doloribus plena est, ut dicere ualeat illud. *4. Reg. 4. Aue.* Væ animæ quia defecit timoratus, a terra filius meus, quem impleuit spiritus timoris Domini. Mariam apte nuncupare non possumus prout domina uel illuminatrix interpretatur, cum satis obscura, quasi Luna eclipсата inueniatur. *Michee 7. Maria.* Nolite ergo uocare me noemi. id est pulchram, sed uocate me mara. id est amaram, quia amaritudine repleuit me Dominus. Dicere potest eum illa noemi, quæ de felicitate ad infortunium deuenerat ruth non gratia plena, sed uacua iudicor hodie, flectam enim genua mea ad patrem Domini mei Iesu, ut miseretur filii communis, & me non audit. Deprecor Iesum filium, ut suis uerbis mellisuis me consoletur, mihi non loquitur nisi illud.

Vorag. Quadrag. 11 Ecce

SERMO DE PLANCTV

Ecce filius tuus. Quod uerbum ut gladius pertransit ani-
mam meam, cum pro magistro, & filio, mihi datur disci-
pulus, iudæis supplicio, ut a modo filio meo compatian-
tur, & ipsi contumelias, & subsannationes adiungunt.
Mortem inuoco, ut post filium non superles remaneat,
& fugit a me. Iuxta crucem sita ad ipsam clamo flecte ra-
mos arbor alta, tensa laxa uiscera, ut deosculor filium
meum, & rigida & immobilis perseuerat Dominus tecu-
mitique in me usque Dominus filius fuit mecum, me con-
fortans, me reficiens, & ego secum ipsum sequens uerba
eius dulciora super mel, & fauum, audiens miracula eius
uidens, & gloriam Dei ex eius operibus magnificari per-
spiciens, nunc autem me reliquit animam corpore egre-
dientem patri recommendans. Benedictam me in mulie-
ribus Angelus dixit, quæ nunc infeliciores cunctis mulieri-
bus inuenior. Nam quæ mater unquam fuit, quæ in præ-
sentia filii constituta angustiis, & afflictionibus circūda-
ri non ualuerit, uel in aliquo refrigerium præstare. Audio
eum ad mortem usque sitientem ex maximis pœnis, nec
potum aquæ frigidæ porrigere ualeo, sed uideo spon-
giam aceto plenam, & felle ad os eius apponi. Et si felix
fui & benedicta in mulieribus in partu eius, non senties
dolorem, sed mihi uideo reseruatos, & nunc aduictos,
quoniam nulla mater tantum dolorem unquam sensit in
partu filii, sicut nunc ego in passione Christi. Sed nec mar-
tyr aliquis, uel aliqua in suis uariis cruciatibus unquam
tantam pœnam passus est, ut nunc ego. Est & ne benedi-
ctus fructus uentris mei Iesus, cui omnes maledicunt
Iudæi, & Gentiles. Vnus eum appellat malefactorem,
alius seditiosum, alter blasphematorem. Multi ambitio-
sum, regnum usurpare uolentem, reliqui mendacem, aut
seductorem, ut uermis & non homo opprobrium homi-
num, & abiectio plebis est effectus, quia & secundum le-
gem, maledictus omnis qui pendet in ligno, id est infa-
mis. Ex quo ergo in luctu conuersa apparet cythara il-
la angelicæ salutationis dimitte eam, ut non salutes,
sed nihilominus cum ea iuxta crucem maneat, ipsam
meditan-

B. MARIAE VIRGINIS. 250

meditando, ipsam adorando, ipsam salutando, & eius
auxilium implorando & dicendo. O crux aue spes uni-
ca hoc passionis tempore, auge piis iustitiam, reisque do-
na ueniam. Stabat igitur iuxta crucem mater Iesu. In
quibus uerbis, tria possunt notari de Virgine Maria.
Sanctitatis excellentia incomparabilis. Stabat. Pœna-
litate eminentia ineffabilis, iuxta crucem. Propinqui-
tatis attinentia uenerabilis. Mater Iesu. Quantum ad
primum cum dicitur. Stabat. Reperimus in scripturis,
stare dici de creatore, & de creatura, sed aliter, & ali-
ter. Nam stare de creatore dicitur, propter immutabili-
tatem. De creatura autem propter uirtuositatem siue
sanctitatem. Stabat ad iudicandum Dominus, dicit Isaias de
Deo uero, quia etiam Deus ait per Ioannem. Ego sto ad
ostium. sanctorum, & pulso scilicet inspirando, & illustrando
intellectum, qui est ostium animæ si quis aperuerit mihi
ianuam hic acceptando, intrabo ad illam per gratiam,
canendo cum illo, & ipse mecum, precipue de agno as-
sato in cruce igne charitatis reficiendo in his tamen, ego
sto semper immotus, & inuariabilis. Ego enim Deus, q
non mutor (dicit ipse.) Creatura uero stare dicitur cum
iuste, & sancte uiuit, non cadendo in peccata. Vnde dicitur
Eccl. 2. Sta in iustitia & timore, scilicet non cadendi, secun-
dum illud Apostoli. Qui stat scilicet, in uirtute, uideat
ne cadat. Et Boet. de Deo ait. Stabilesq; manens, dat con-
sta moueri. Stabat ergo beata uirgo Maria non insensi-
bilitate, uel immutabilitate, sed sanctitate. & hoc tri-
pliciter. Stabat fide leuata. Stabat peccato non incli-
nata. Stabat Dei uoluntati conformata. De primo di-
cit Apostolus de quolibet fidei. Tu fide stas. Prima
enim rectitudo mentis, est uera fides, fundamentum uir-
tutum. Tempore quidem passionis, omnes Apostoli &
discipuli Christi, qui prius stabant fide eleuati ad Chri-
stum credendum, non solum uerum hominem, sed &
uerum Deum. Vnde Petrus pro omnibus dixerat. Tu es
Christus filius Dei uiui. Omnes prostrati sunt in infi-
delitatem. Et sicut cum captus fuit Christus in horto a

Apo. 3.

Mala. 3.
Eccl. 2.

Ro. 14

Mat. 16.

SERMO DE PLANCTV

Iudæis, omnes corpore ab eo fugerunt, (ut dicunt E- uangelistæ,) ita & mente credentes quidem eum esse ue- rum hominem sanctum, & iustum uirum, prophetam in opere & sermone, sed non uerum Deum, cernentes pas- sionem eius tam ignominiosam. Quamuis enim Petrus, & Ioannes post fugam, reuersi sunt ad eundem, post ma- giltrum captum. Petrus tamen sequebatur eum a longe ne agnosceretur ut discipulus. Quinimmo & ipsum cu- iuramento negauit se nouisse. Ioannes & si usque ad crucem sequutus, iuxta crucem stabat corpore, a longe tamen mente, nec ipse agnoscens diuinitatem. Sola bea- ta uirgo stabat fide eleuata & fixa, de eius diuinitate expectans indubie suam tertia die resurrectionem, ut merito dicatur maris stella a stando & lumen fidei mun- do naufrago retinendo. In huius signum triduoano officio dominicæ passionis cum quindecim candelæ accensæ firmentur ante altare paulatim, & successi- ue, omnes extinguuntur sola una accensa abscondi- tur, quæ post officium omnibus profertur ad illu- minandum. Quindecim candelæ accensæ significant 13. Apostolos, & tres Marias, Magdalenz, Salomez, & al- phæi, quæ præ cæteris cum Apostolis uidebantur fide il- lustratæ, & firmatæ. Sed in illo triduo omnes extincti sunt lumine fidei deitatis Christi, solum in uirgine re- mansit lumen fidei occultum. Quod postea omnibus patefactum est, ad omnes suo exemplo illuminandum. Et hinc est quod non accessit mane dominica suæ resur- rectionis ad monumentum cum præfatis Mariis, non quia minus arderet amore ad filium, sed quia expecta- bat eum resuscitatum se uisuram ante omnes, ideo non quærebat uiuentem cum mortis, ut illæ. Quantum ad secundum stabat a peccato, non inclinata non iace- bat, non sedebat, non curua erat, sed stabat. Iacet quis in peccato per prauam operationem, sedet per mentis consensionem, inclinatur per sensualem delecta- tionem. Omnes nos cecidimus quasi folium, s. a perfectione uirtutum. Saltem quo ad complacentiam sensualem

ubi

ubi consistit ueniale. Nã ut ait beatus Aug. lib. de natu. & gratia. Si omnes Sancti, & Sanctæ interrogati fuisset dum hic uiuerent, utrum peccatum haberent, omnes re- sponderent illud Ioan. in canonica. Si dixerimus, quia peccatum non habemus, ueritas in nobis nõ est. Excepta hac sancta uirgine, de qua cum de peccatis agitur nulla profus de ea uolo haberi mentionem. Non ergo cecidit nec in ueniale, de quo Salomon. Septies in die cadit iu- stus, sed semper stabat, ad quod etiam horrabatur Apo- stolus discipulos dicens. State ergo succincti lumbos ue- stros in ueritate, ne delectatio uenialis sit in uobis p. pos- se. Et tamen cum beata uirgo fuerit immunis ab omni peccato, uoluit Deus ipsam experiri tantam passionem in morte filii quantam nullus unquam martyr sustinuit in sua passione, ut dicit Beatus Hiero. Hinc discas non turbari, nõ mirari si uides Sanctos & Sanctas multa ad- uersa sustinere in mundo, sed intellige uerbum Salo. in prouerbis. Quem diligit Deus corripit, & flagellat om- nem. filium quem recipit. Nã ualeat dicit Apostolus. Pro- prio filio suo nõ pepercipit, ita nec matri eius, cui tñ nul- lum haberet peccatum. Et si quis bene consideret inue- nient quod qui acceptior fuit Deo & sanctior, ille magis afflictus est in mundo, non quidem ad purgationem pec- catorum quæ habeat, cum nullum habuerit Beata uirgo sed ad maius meritum & præmium consequendum. Sta- ergo supra pedes tuos dicit dominus. cap. Super affectus ne cadas. Quantum ad tertium stabat beata Maria fir- ma uoluntati Dei, confirmans se, ad quod hortatur Apo- stolus fideles. Philippé 4. Sic state in domino charis- simi, scilicet conformando uos Dei uoluntati. Scie- bat Beata uirgo quod Dei uoluntas erat, filium suum pati, & propter hoc in mundum uenerat, & scripturæ, quæ sibi satis notæ erant hoc prænucciabant, quæ falli non poterant. Et cum in omnibus requiem quæ- reret, ut de ipsa canitur, quæ non aliter uere quæri- tur, & possidetur nisi conformando se diuinæ uolun- tati, secundum rationem, ideo stabat, non murmurabat,

Rem. 8.

Zac. 2.

SERMO DE PLANCTV

quod filius innocentissimus pateretur. Non blasphemabat ludæos, quod ab eis quibus tot beneficia fecerat, tam crudeliter tractaretur. Non uindictam a Deo petebat, quod illi a terra uiui absorberentur, ut merebantur, non capillos uel uultum scindebat, quia uidua, & sine filio cōsolatore remanebat. Sed stabat uerecunda, modesta, lacrymis plena, doloribus immensa. Ansel. O Domina quos fontes lacrymarum dicam erupisse de pudicissimis oculis tuis, cum attenderes unicum tuum innocentē corā te flagellari, ligari, mactari, & carne de carne tua ab impijs crudeliter dissecari. Et tamen ita diuinę uolūtati conformis fuisti, ut saluti humani generis auidissima es- ses, ut dicere audeam, quod si nullus fuisset repertus, qui filium crucifigeret ad hoc, ut sequeretur salus hominū, & adimpleretur uoluntas Dei secundum rationē si oportuisset, ipse posuisset se in cruce. Neque enim credendum est minoris fuisse perfectionis, & obedientię ad Deum, quā Abrahamā, qui proprium filium suum obtulit Deo in sacrificium, manibus proprii occidendū, & comburendū. Stabat ergo fixa in Dei uoluntate.

In secunda parte uotatur pōnalitatis eminentia infabilis, quia iuxta crucem ubi aduertendum, quia aliquis stetit in cruce. Stet aliquis iuxta crucem, Aliquis longe a cruce. In cruce fuit solus Christus, id est in maximo cruciati totus. Crux enim dicitur a cruciati, & magnū cruciatū sustinet, qui uim sustinet. 3. qd. 1. nulli dubium. Dicit autem, in persona Christi, uim faciebāt qui querebant animam meam, id est uitā tollere. In omnibus enim illis locis, in quibus extimātū est uitam hominis consistere, fecerunt maximam uim. Nam cum aliqui dicāt uitam reperiri in capite Alii in corde, uel epate. Alii in sanguine. In omnibus illis locis fecerūt maximam uim. In capite, per coronā spinęam in corde, p̄ apertionē lateris. In epate uel sāguine per flagella in dorso, & clauos in manibus, & pedibus, & unde totus sāguis exiret. In cruce ergo totus in ui cruciatus & solus. Vnde

Psal. 3. 8
Psal. 38

ipse ait. Torcular scilicet crucis calcavi solus, & de genibus

B. MARIAE VIRGINIS. 252

tibus non est uir mecum, & in Psalmus. Singulariter sum ego donec transeam, scilicet ex hoc mundo ad patrem, quia ipse solus non erat subditus morti, ex debito tamē ipse solus peccata nostra, super lignum Crucis in corpore suo, id est p̄nam peccatorum portauit, ipse solus fuit in passione siue consolatione, cum alii qui passi sunt habuerunt aliquod refrigerium, ut dicitur, unde quādo ī horrore orauit pro Calice passionis transferendo, auuisus est a Discipulis quantum iactus est lapidis, ut dicitur. Ad innuendum quod tanta distantia est inter cruciatū Christi in Passione, & cruciatum aliorum sanctorum, quantum distat purus homo a Christo. Petra enim seu lapis (ait Apostolus) est Christus, qui quasi infinitum distat ī perfectione ab alijs. Remoti a Cruce, sunt omnes illi, qui nolunt sustinere aduersa in mundo, sed murmurāt contra Deum, nec compatiuntur Christo, & si sustinent, inuiti hoc agunt, isti & si iuxta Christi Crucem esse uideantur in quantum patiantur, corpore quidem sūt iuxta, sed non mente, & similes sunt latroni a sinistris Christi, qui Crucifixus cū ipso blasphemabat eum cum alijs, eo quod nō liberaret eum a pena quam inuitus sustinebat, unde & reprobatus. Similes Simoni Cyrenęo qui angariatus fuit portare post Christum. Iuxta Crucem uerō stant omnes electi, qui ut membra Christi carnem suam Crucifixerunt cum uitijs & cōcupiscentijs, ut ait Apostolus, qui non solum patienter aduersa ferunt, sed gaudēt, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumelias pati. Qui compatiuntur doloribus & afflictionibus eius, quas pro eis est passus. Imitantur hi latronem qui iuxta crucem fuit a dextris, arguentem socium eo quod non patienter ferebat crucem, & se dignum p̄clamantem tantis p̄nīs. Et nos quidem iuste. Nā digna factis recipimus, excusantem Christum & cōpatientē tā te ignominie, hic uerō nil mali egit. Rogatē illū ut Deū p̄ salute animę suę. Memento mei domine, dū ueneris ī regnum tuum. Hoc igitur sentientes quod & in Christo Iesu fuit, cum non deceat sub capite spinoso, membrum

Luc. 22.
Luc. 23.

SERMO DE PLANCTU

fieri delicatum, dicunt cum affectu, & effectu illud Psalmus. Calicem salutaris accipiam, scilicet uoluntarie bibendo, & nomen domini uocabo ut me adiuuet ad sumendum, & non horrédum, ut sim iuxta crucem, & in dextera eius collocatus. Nullus fuit cum Christo in cruce sustinendo, scilicet tantam pœnam quantam ipse, sed nec Paulus, quamuis enim dicat crucifixus sum, non dicit quod sit affixus cruci Christi, sed suæ. Quis enim ferre posset crucem Christi? certe nullus. Omnes igitur sancti iuxta crucem stant, propinquius tamé alter altero. Nulla autem propinquior ad eam matre eius, & meritó cum esset illud corpus de eius substantia, licet alia persona ab ea, permixta igitur stabat iuxta crucem mater eius propinquissima in doloribus, ut dicere posset illud Thren. id est. O uos omnes qui transitis per uiam. Sicut præsertis, unde dicimur uiatores, attendite, & uidete si est dolor sicut dolor meus. Tunc impleta est in ea propheta Simeonis dicentis. Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Animam siquidem intellectuam pertransibit gladius uerbi Dei, penetrabilior omni gladio ancipiti, tunc ruminando & intelligendo scripturas, quæ ostendunt immensitatem doloris Christi in Passione. Ita uideor exponere beatus Ambrosius. Et ex eius meditatione gladius doloris eius pertransiuit animam sensitiuam, nec istud est contra id quod dictum est supra, scilicet quod Beata Maria erat conformis uoluntati Dei, qui uolebat filium suum pati. Nam sicut de Christo eius filio dicimus, quod secundum uoluntatem rationalem uolebat pati, & tamen secundum partem sensitiuam summè doluit, & acerbissimos passus est dolores, quæ ut ait e. Vere dolores nostros ipse portauit, ita & mater eius cum stabat iuxta Crucem, secundum rationem assentiebat, quod filius pateretur, & quæta erat, sed sensuali ter summè dolebat ut merito dicat. Attendite & uidete si est dolor sicut dolor meus. Non uerat utique sacras literas, & spiritu Sancto reuelante optime intelligebat. Et ex his & naturali rone tripliciter poterat deprehendere immensitatem doloris in filio

Isa. 53.

B. MARIÆ VIRGINIS.

253

lio patiente, qui erat sibi gladius summæ afflictionis, nec ei similis. Ex passionis consalitate. Ex afflictionis puritate. Ex cruciationis circumstantialitate. Considerando causam Passionis filii mei uidete, si est dolor sicut dolor meus. Considero enim quod causa huius passionis est, ut redimatur genus humanum, & ut satisfiat Deo, pro peccatis humani generis totius. Pro peccatis dico non solum originalibus, sed etiam actualibus, mortalibus, & uenialibus, totius humani generis, non solum, pro electis, sed & pro reprobis, dicit enim. Omnes quasi oues erramus, unusquisque in uiam suam declinauit, scilicet per diuersa peccata commissa, & dominus posuit in eo iniquitatem omnium nostrum, id est pœnam peccatorum omnium nostrum. Et ipse dominus Iesus dixerat, uenit filius hominis, saluare quod perierat, Sed totum perierat, totum ergo saluauit, quantum in eo fuit, scilicet sustinendo pœnam pro peccatis omnium. Deus autem sicut omnium rerum ita & culparum, & pœnarum eis debitaram habet notitiam, & nil impunitum suæ iustitiæ dimittit. Cui ergo pro quolibet mortali debeatur pœna infinita, id est infernalis, nec homo cum sit uirtutis finis, potest per se satisfacere debito infinito, ut Deo satisfaceret, de tantis offensis, oportet quod Christus filius meus, qui infinitus est, suæ diuinitate in humanitate assumpta patientis, sic satisfaceret pro omnibus, per passionem meritum infiniti, unde pœnam sustinebat, pro omnibus peccatis nostris, & sic pœna eius erit, quasi infernalis. Et propterea, Psalmista dicit in eius persona. Repleta est malis anima mea, scilicet sensitiua, malis scilicet, pœnarum, & uita mea in inferno appropinquauit, propter similes pœnas, & hoc pro peccatis omnium, quia quæ non rapuit, ait idem per Psalmus. tunc, scilicet in passione exolebam. Fecerunt primi parentes, & alii succedentes furtum se subtrahendo, & suum obsequium Deo, & ego rapinam exolui, me ipsum exinanii uermis, exinanitus & non ho-

Isa. 53.

Luc. 19

mo,

SERMO DE PLANCTV

mo, usque ad mortem Crucis totum me exhibendo. Cui ergo filius meus sustineat tales cruciatus, ego quae sum mater, & pater eius, quia non alium patrem habet in terris optimis amantissimus, uideat si est dolor, sicut dolor meus, & ut ego dicere ualeam, dolores inferni circūderunt me, gemitus mortis ut dolores inferni circūderunt me. Et quod adauget dolorem meum est, quia cum filius meus sustineat tot immensos dolores, & tantam penam, quae sufficiat pro omnibus satisfacere, & omnium debita soluere, tamen plurimi propter suam cecitatem & ingratitude, se priuabunt tanto fructu. Secundo ostenditur magnitudo doloris in uirgine ex puritate afflictionis in filii sui passione, puritate autem dico, quia non habuit mixturam consolationis, sicut uinum dicitur purum, quod non habet mixturam alterius liquoris. dolor fundatur in amore. tantum enim quis dolet de afflictione uel lesione alicuius rei, quantum ipsam diligit. Et quia summe diligebat mater uirgo filium suum dilectione & naturali & gratuita, & quia filius, & quia optimus, ut dici posset utriusque una anima, unum cor. Ideo benedictus fuit a Simeone, tuam ipsius, scilicet animam tuam, quae est quasi anima eius, propter summam adinuicem dilectionem, pertransibit gladius afflictionis, pertransibit id est, per totum transibit absque refrigerii admixtione. Siquidem quanto quis est delicatior, & complexionem habet corporis melius dispositam, tanto magis affligitur, & dolorē sentit ex aliqua lesione corporis ipsius. Et hic est quod de eadem persecutione & omnino simili infirmitati magis grauatur & dolet delicatus, quam rusticus quanto etiam pars corporis quae patitur lesione est magis sensibilis, tanto lesio magis affligit. Vnde uidemus per experientiam quod frigus uel alia lesio magis affligit in manibus, uel pedibus, quam in reliquis partibus corporis, eo quia est pars magis sensibilis, propter concurrentiam plurium ossium, neruorum, & uenarum. Cum autem praecipue passio Christi fuerit in manibus & pedibus facta, pro-

B. MARIAE VIRGINIS. 254

propter confixuram eorum cum clauis in Cruce, & suspensionem totius corporis in illis, ideo quando uirgo mater uidit, impleri illud. In persona filii sui dictum. Foderunt manus meas & pedes meos, & dinumerauerunt omnia ossa mea. ita uolenter extenderunt in cruce, ut possent singulatim omnia ossa dinumerari, maxime doluit filius per passionem, ipsa per compassionem, in tanta passione nullam habuit ab alio consolationem. Vnde dicebat per prophetam Qui me consolaretur non inueni. Non enim consolabatur sicut fieri solet morti abdicatis a ducentibus eos. Non iudei, sed illudebant ei cum principibus sacerdotum, & blasphemabant. Non gentiles, sed coronam spineam imponentes capiti percutiebant eum. Non discipuli, qui fugerant secundum illud, Longe fecisti nos a me. Non Maria cum Ioanne, quae fides diuinitatis eius amiserant. Non pater aeternus consolatus est eum scilicet ad liberandum eum de manibus inimicorum, sed pro nobis tradidit illum (ait Apostolus) scilicet uoluntatem eorum, permittendo agere quaecumque crudelia uoluerunt. Et quod plus est, & omni admiratione & compassionem dignissimum, quia & ipsa pars intellectiua Christi, quem fruebatur continue Deo, non est consolata eum, sed dereliquit illam partem sensitiuam tantis doloribus immersam. Et propterea ipse in Cruce clamauit cum lachrymis & clamore ualido, ut ait Apostolus ad Hebr. Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Clamauerunt iusti, & dominus exaudiuit eos, ait. Patres ueteris & noui testamenti in tribulationibus suis, & cruciatibus dominus exaudiuit, & si non semper liberando ab illis poenis, tamen semper consolando mentem eorum ut in uirtute peristerent respectu premii, & diuini beneplaciti. Ego autem clamabo per diem, & non exaudies, dicendo Deus meus, &c. Clamans se derelictum non ex eo quod diuinitas separata esset ab illa humanitate, quia quod semel accepit Dei filius, nunquam dimittit (ait Damasc.) sed se derelictum dicebat, quia pars eius intellectiua, eius gaudii, & consolationis quo fruebatur

Pf. 21.

Pf. 87.

Mos. 27. Pf. 33.

SERMO DE PLANCTV

batur in uerbo, nil iussu ebat aut communicabat sensitiue ad consolationem, & in hoc nõ exaudiebatur, quod in nullo sanctorum accidit. Et ideo dictum est, quod hæc afflictio, uel passio fuit pura, scilicet sine admixtione consolationis. Hæc autem uerba audiens mater, gladius petransiuit animam eius, intelligens eum, non derelictum per separationem deitatis, sed per subtractionem omni suffragii, refrigerii, & suauitatis. Attendite ergo & uidete &c. Nam & si præsens fui, & iuxta crucem steti, & hoc totum ad augmentum doloris. Quæ enim mater, quæ habens filium præsentem etiam in tormentis non ualeat, uel in aliquo consolari, ipsum amplexari, osculari, potum porrigere sitienti? Ecce filius meus dilectus ad mortem sitit. hoc exprimens, ut refocilletur, nec stillam aquæ possum præbere, sed sibi offertur in mei præsentia accium & fel, uulnera uideo nec possum alligare, sanguinem effluere, nec possum ipsum extergere, caput ex grauiamine inclinatum, nec ualeo illud brachii sustentare, a me remotum, unde nec amplexari. Et si audio uerbum ex ore eius, Ecce filius tuus, scilicet Ioannes, & hoc utique uerbum Dei gladius acutus, quod petransiuit animam meam. Reuera inquit beatus Bernar. Hoc uerbum, ecce filius tuus plusquam ad diuisionem animæ, & spiritus. O quam commutationem. Ioannes pro Iesu traditur, seruus pro domino, discipulus pro magistro, filius Zebedei pro filio Dei, purus homo pro uero Deo. Quo modo tuam affectuosissimam animam non petransiuit. hoc audito quædo, & nostra, licet saxea, licet ferrea pectora scindat sola huius recordatio. Ansel. O domina mea quibus singultibus æstimabo purissimum pectus tuum uexatum, cum audires. Mulier ecce filius tuus? Unde congrue dicere poterat illud Hiero. Amaritudine replesti me &c. Quantum ad tertium, scilicet, de circumstantiis ipsius passionis, potest perpendi immensitas doloris uirginis matris, quæ stabat iuxta crucem. Notandum, quod se-

B. MARIAE VIRGINIS.

255

septem sunt circumstantiæ, circa ipsam passionem Christi. Ex patientis dignitate. Ex inferentis perueritate. Ex temporis solemnitate. Ex loci uilitate. Ex afflictionis uniuersalitate. Ex consulentis societate. Ex fructus paucitate. Quantum ad primum manifestum est, *Primum.* quod quanto dignior est persona, quæ offenditur, tanto maior est offensa, & per consequens sustinente, & omni attinenti ei, & si diligit eum, occasio est maioris doloris. Dominus Iesus Deus erat, & homo, unde dignior personæ esse non poterat, & quamuis diuinitas sua pati non possit, nec aliquis eam attingeret ad offendendum, tamen quia humanitas illa erat organum quoddam, & uestimentum quasi diuinitatis. Unde Apostolus ait. Et habitu inuentus ut homo. Ideo omnis iniuria facta *Phi. 2.* illi humanitati, & corpori, potest dici facta Deo, sicut, qui frangeret uel spueret in uestem, qua indutus est Imperator, non diceretur facere iniuriam uesti, sed Imperatori, quia ea indutus est. In quantum etiam homo erat de progenie regali, & sacerdotali genitus Rex, & sacerdos summus, innocentissimus, sapientissimus, ex miraculis sanctitate, & doctrina famosissimus. Cum igitur ei fuerint illatae tot contumeliæ, irrisiones, maledictiones, infamationes, & afflictiones corpori, inde magnus sibi exurgebat dolor, & matri eius, quæ stabat iuxta crucem omnia illa audiens, & uidens, dicere poterat illud Iob. Os meum perforatur doloribus ossa, sunt potentia animæ quibus consistit robur eius. Os autem dicit, in singulari, quia potentia sensitua. Nam ut ait beatus Bernar. Captiuorum libertas capitur, gloria angelorum illudatur, Deus omnium flagellatur, candor lucis æternæ, & speculum sine macula conspuitur. Et cum uita omnium occidatur, quid restat nobis miseris agendum, nisi ut eamus, & nos & moriamur cum eo per compassionem eius, & ad matrem eius. Dolebat siquidem de iniuriis tanti filii, tam sancti, tam innocentis, sed nõ minus de offensa Dei. Et ideo attendite & uidete &c. sed dicere posset, quod ait Bernar. in persona Christi patientis,

SERMO DE PLANCTV

patientis, cum sit tantus dolor quem parior, tamen plus crucior cum te ingratum experior, scilicet de tanto beneficio. Ostenditur secundo magnitudo doloris in uirgine, ex circumstantia inferentis istam passionem filio. Quanto enim plures concurrunt, & diuersorum statuum & magistratum, & amici, & ualde beneficiati, ad inferendi iniuriam, & mortem ualde ignominiosam alicui, tanto maior dolor, & afflictio sequitur in passio, & in quolibet actinente, & amico eius. Sed ad inferendam passionem tam amaram, & opprobriam Christo, concurrerunt de omni genere & statu, at etiam qui prius erant discipuli, & etiam summe beneficiati. Et ideo uirgo mater eius dilectissima summe doluit, stans iuxta crucem. Aliterunt reges terræ, (ait psalmus secundus,) & principes conuenerunt in unum, aduersus dominum, & aduersus Christum eius, scilicet, ad mortem ei inferendam. Reges quidem aliterunt, scilicet Herodes Rex Galileæ, qui spreuit illum cum exercitu suo indutum ueste alba, & ut fatuum remisit illum ad Pilatum, ut indicaret eum. Rex Romanorum Monarcha, scilicet Tyberius Imperator, & si non in persona tamen per suum Locumteneantem Pilatū, scilicet. Præsidentem. Inde, qui dedit sententiam mortis contra eum, ad tumultum populi clamantis, scilicet, crucifige crucifige eum. Principes quoque sacerdotum omnes isti astiterunt, id est ante alios omnes, & gentiles, & populos iudeorum, ut principaliores. Nam principes sacerdotum colligentes concilium propter hoc, & principales eorum summo sacerdoti Cayphā consulente & decernente, quia expedit uobis ut unus moriatur pro populo, exinde quaesierunt opportunitatem capiendi. Quem eum cepissent nocte, proditorem faciente Iuda discipulo suo, iterum summo mane conuenerunt, ad inquirendam falsum testimonium contra eum, & cum non inuenire possent testimonia conuenientia, multa falsa dicentibus ad interrogationem, & ad adiurationem Cayphæ summi sacerdotis, cum diceret se esse Christū filium Dei

B. MARIAE VIRGINIS. 256

Dei benedicti, ad expressionem tantæ ueritatis, & tantis miraculis suis, approbatæ doctrinæ suæ, iudicauerūt eū reum mortis, & post spūta, alapas & contumelias, ut malefactorem Pilato presentauerunt occidendum. Et cum in ipsa passione sexus scemineus affuit, & uilissima ancilla hostiaria quæ, & si non potuit adire Iesum propter multitudinem aliorum eum irridentium, & assigentium, ostendit discipulum quaerens ut caperetur tãquàm discipulus Christi, sed quia hoc inconsulte negauit, euasit capturam. Milites autem Pilati, qui gentiles erant post sententiam latam a Pilato, postquàm illuserunt satis, indutum ueste coccinea ad crucis patibulum deduxerunt. Et sic omnes conuenerunt in unum aduersus Christū. Quantum autem fuerunt beneficiati, ab eo non posset etiã prolixo sermone, & tẽpore explicari, aliquid tamen uel breuiter perstringam utens uerbis, in persona Christi ad populum illum scelestum, & ingrattissimum. Popule meus quid feci tibi, & in quo &c. hoc boni tibi feci, patres tuos Iacob cum filiis suis in Egypto per Ioseph enutritui famis tempore, ne perires. Et post tempora multiplicatos supra numerum de dura seruitute Egyptiorum te eduxi. A flagellis quibus Egyptum totam percussi, te liberum feci. mare rubrum tibi aperui ut per eum sicco uestigio transires. Pharaonem autem cum exercitibus suis, tibi submersi. Manna de cœlo præstito per 40. annos te pavi. Aquam tibi de petra fluxi, insurgentes contra te hostes prostrauī, Seon Regem Amorreorū, & Og Gygantem Regem Basan. Terram fluentem lac, & mel, patribus tuis a me promissam exterminatis 30. inde regibus, & plurimis nationibus tibi largitus sum. Et prius in monte Syna legem seruandam tradidi. A captiuitate diuina, scilicet per 70. annos propter scelera tua, in Babylonia portata te liberās ad propria sua Esdra, Nemia & Zorobabel reduxi. De graui oppressione Antiochi Regis per Iudam Machabeum cum fratribus, te excussi. Ecce quid feci tibi? Responde ergo mihi. si tanta beneficia a me tibi collata, hanc talem retributionem merue-

Mich. 6.

SERMO DE PLANCTV

meruerint, ut me crucifigeres. In quo molestus fui, responde mihi? Ego ex genere tuo carnem sumens, regale solum cœli dimisi, ut tibi frater essem. Ego per ciuitates tuas castra, & uicos discurre, in tui utilitatem laborans. Ego semper in templo docui, quæ re saluum facere possent. Ego cœcos tuos illuminauit, leprosos mundaui, claudos exegi, obsessos a dæmonibus liberaui, surdis auditum restitui, mutis loquelam, infirmis uariis sanitatem, mortuis uitam. Nunquid in his molestus fui, præcepta declarauit, errores confutauit, uicia reprehendi, consilia perfectionis adieci. Sed quia ueritas odium parit, apud insipientes, quæ gignere debet dilectionem. Ideo in his tibi molestus fui, nolenti ueritatem audire. Quid ultra tibi facere potui, & non feci. Hæcne reddis domino popule stulte, & insipiens? Considerans uirgo mater beneficia facta, a filio suo populo illi, & tunc ab eo tanta peruersitate, tanta crudelitate cruci affigi, ualde dolebat ut dicere posset illud.

Psal. 30.

Tertium.

Defecit in dolore uita mea. Attendite ergo & uidete, si est dolor, sicut dolor meus. Ex temporis solemnitate etiam ampliatus est dolor, in uirgine matre. Erat enim solemnitas Paschæ seu azimorum, quæ erat præcipua super omnes alias, in qua tenebantur ex lege omnes iudæi, de quibuscunque ciuitatibus, & locis uenire ad templum in Hierosolymis situm, ad sacrificium offerendum, nisi legitimum haberent impedimentum. Et quia per uarias captiuitates eorum, erant satis dispersi per orbem, & in Italia, & in Asia, & in Africa, ut patet. De omni pene natione conuenerant Hierusalem, ad illud festum. Quanto autem quis damnatur ad mortem propter maleficium, concurrente maiori concursu populi, tanto maior ei insurgit pena confusionis, & erubescentiæ. Considerat enim, quod quilibet uidens narrat aliis, & si peregrinus est reuersus in patriam suam refert, & diuulgat ciuitati suæ de illo malefactore, & ignominiosa punitione, & sicutique infamis abominatur. De graui autem crimine calumnioso accusa-

IUBE

B. MARIAE VIRGINIS.

runt de blasphemia Dei grauissima apud iudæos, quia Dei filium se dixerat. De crimine lætæ maiestatis maxime apud leges Gentium. Unde in titulo super crucem scribi fecit Pilatus. Iesus Nazarenus Rex iudæorum. q. d. Hæc est causa passionis huius, quia usurpauit sibi regnum iudæorum, faciendo se regem, & prohibendo tributa dari Cæsari, & per hoc quasi rebellare faciente populum Tiberio Imperatori. & ut omnes possent legere, ex quo de omni gente ibi erat, scilicet iudæorum, Græcorum, & Latinorum, scribi fecit litteris Græcis, & Hebraicis, & Latinis. Considerans igitur uirgo mater, quæ stabat iuxta crucem, tantam confusionem, tam publicandam per orbem filii sui defamationem, non poterat non ualde dolere, sed & de offensa Dei in tantæ solemnitatis tempore in quo magis debebant Deum uenerari pro beneficiis, collatis illi populo. Erat enim festum illud institutum in recognitionem liberationis illius populi, de seruitute Egypti per sanguinem agni. Vbi ergo debebant sacerdotes templum Dei ornare uasa Domini mundare, sacrificia præparare, omnibus dimissis ad hoc totum studium ponunt, ut agnus immaculatus, qui tollit peccata mundi occidatur, non ut sanguine eius fuso mundus redimatur, sed ne terrena amittamus, ac ueniant Romani, & tollant locum nostrum & gentem, ne correctorem uitiorum nostrorum habeamus, ne eum magis honoratum, quam nos à populo uideamus. Quod autem dicunt. Non in die festo hoc agamus, non ob reuerentiam festi conueniunt hoc facere ne Deus ostendatur, sed ne tumultus populi congregati fieret, de manibus eorum auferatur. Et ideo dicere poterat uirgo mater illud. Posuit me Dominus desolatam tota die merore confectam, & infra. Audite obsecro uniuersi populi, & uidete dolorem meum, scilicet si est similis. Quarto ostenditur ex loci uilitate augmentatio doloris eius, quia in loco uilissimo crucifixus est. Nam ut narrant Euangelistæ, duxerunt eum in golgota quod est caluarie locus, & ibi eum crucifixerunt. Qui locus ideo dicitur Caluarie, quia ibi erant ossa mortuo

Throg. 1.

Vorag. Quadrag.

kk rum

SERMO DE PLANCTIV.

sum, & Caluariz, & alia cadauera, & ibi occidebantur
uillissimi homines, & magni malefactores. Ibi stabat iux-
ta crucem mater eius, & uidens locum tam uilem, ac fi-
lium eius regem regum, & Dominum dominantium fa-
ctum opprobrium hominum. & abiectio plebis, dicere
poterat illud. *Iccirco ego plorans, & oculus meus de-*
duicens lachrimas, quia longe factus est à me cōsolator.
Sed iste locus fuit ultimus terminus passionis, confide-
rans & alia loca in quibus passus est, & quàm uilia. E-
primus quidem fuit in horto, uel prope hortum in quo
fecit orationem, nec biberet calicem passionis, secundum
instinctum sensualitatis, non secundum determinationem
rationis. In horto deliciarum scilicet paradisi fuit fur-
tum perpetratum à primo Adam de fructu arboris in-
terdictę, & prope hortum fuit principium, & finis passio-
nis qua à secundo Adam Christo solutum est furtum, in
ardore crucis. Vnde in Canticis dicitur. Sub arbore ma-
la suscitauit te mortuam in peccatis. Ibi corrupta est ge-
nitrix tua Eua, scilicet per fructum decepta. Ad il-
lum locum accedens prope hortum multitudo magna
cum fustibus, gladiis & lanternis, ut ad latronem ma-
gnum capiendum (duce eorum Iuda proditore,) cum
appropinquasset ei. Ostendit dominus Iesus & potentiam
suam & beniuolentiam. Potentiam quidem, quia eo di-
cente, ego sum quem queritis, subito omnes ceciderunt
in terram retrorsum, a misis corporis uiribus, ut pate-
ret omnibus, quia non coactus pariebat. Beneuolen-
tiam, quia & si tanta crudelitate ad capiendum ue-
nerant abscissam auriculam Malcho à Petro, quia
primus iniecerat manum in magistrum, ei restituit.
Eo autem capto ex discipulis eius fugientibus, vnus for-
se Ioannes, (ut pie credi potest.) Et si Euangelium
non ponat, uenit in Bethaniam, ubi mater Iesu erat
cum alijs Mariis, nuncians cum lachrimis capturam
filii, quo audito pertransiuit doloris gladius animam
eius, noctem ducentis insomnem, & lachrymis plenam
Et quid orare aptius poterat, quàm illud. Exaudiat

te

B. MARIAE VIRGINIS. 258

te Dominus in die tribulationis, preogat te nomen
Dei Iacob, mittat tibi auxilium de sancto & ca. ligatus *Psal. 72.*
autem Iesus, ut a uinculis peccatorum solueremur de
loco illo ductus fuit ad Annam primum, socerum Cay-
phæ, ubi a ministro eius crudeliter alapatus est. In-
deque ad atrium Cayphæ principis sacerdotum ductus
est, & tora nocte afflicus secundum illud. Castiga-
tio mea in matutinis. Mane autem facta, matre *Pf. 19.*
eius ciuitatem intrante, plurimis deuotis mulieribus
associata, lachrymis plena, omnes inclinabat ad
fletum mulieres occurrentes. Vidensque filium iam
afflictum sputis, manibus ligatum, duci ad Pilatum,
gladius pertransiuit animam eius. Ipsumque sequens,
nec loqui ualens impedita à militibus, peruenit ad
plateam domus Pilati, ubi iudicium de eo exerce-
batur, flagellari filium plurimis, & durissimis icti-
bus audiens, nec flagellis satiatos, adhuc clamare,
crucifige crucifige eum, & non hunc, sed Barra-
bam nobis dimitte. O quot de pudicissimis oculis
suis lachrymarum fontes exhibant, certe gladius per-
transibat animam eius. Denum sententia inquisi-
tione data, cum duceretur ad locum Caluariz, se-
quebatur eum multitudo mulierum plangentium, &
lamentantium de morte eius, quarum prima ipsa e-
rat. Vidensque filium cum corona spinea, quam capi-
ti infixerant milites Pilati, faciemque illam speciosam
preæ filiis hominum, sanguine de puncturis spinarum
fluente cruentatam, sputis, spinis deturpatâ. Crucem sibi
impositam in humeris, preæ lassitudine ferre non ua-
leatem dicere poterat, quis det mihi pro te mori fili
mi. O fili mi, lumen non solum oculorum meorum,
sed gloria omnium populorum. Ad eos autem qui eum
sequebantur, & illas conuersus, recompensas affectum,
& consolatus est dicens. Filii Hierusalem nolite flere
super me, prænunciens eis futurum excidium, ut sibi
prouideant, subdens. Sed super nos omnes flere, &
super filios uestros & cetera. Deum in illo uillissimo loco

Et a Calua-

SERMO DE PLANCTV

Caluarie crucifixerunt eum. Vnde stans ibi iuxta crucem dicere poterat. Attendite & uidete, si est dolor similis sicut dolor meus. Quanto ex afflictionis generalitate ostenditur magnitudo afflictionis in Christo patiente, & matre compatiēte. Ad litteram uerificatum est in eo illud. A planta pedis usque ad nerticem nō est in eo sanitas, & à nertice inchoādo caput illud sanctissimum Gazophilatium sapientie Dei puncturis acutissimis coronæ spinæ penetrātibus usque ad os perforatū fuit. Egre dimini filix syon animæ fideles ab alijs mundi cogitationibus, & uidete meditādo regē Salomonem sapientissimum, qui dedit sapientiam Salomoni, in diademate spiae in quo coronauit eum mater sua synagoga Iudæorum, ex qua secundum carnem natus est. Oculi piissimi, a quibus intuitus Petrus cognoscens peccatū suum fleuit amare, in derisum uelati sunt. Facies eius plena gratiarum deturpata est sputis, & sanguine ut leprosus uideretur. Nos uidimus eum quasi leprosum. Vade nec reputauimus eum. Genæ eius candidæ, & rubicundæ alapis percussæ sunt. Ecce dedi corpus meum percutientibus, ait ipse per Iſa. 50. Et genas meas uellentibus, aures illæ quæ melos audiunt Angelorum repletae sunt blasphemis, detractionibus, contumeliis irrisionibus populorum. Propheta inquit in eius persona, factus in derisum omni populo meo Canticum eorum tota die. Et iterum omnes maledicunt mihi. Nares beatissimæ eius ad cuius odorem reuiuiscunt mortui, ut balsami aromatizantis fatigantur fetoribus cadaverum Caluarie loci. Capillis eius capiteis, & barbæ delicatissimi, uiolentia tracti, aut euulsi sunt. Os eius quod tam sanam, tam lapidissimam, tam utilissimam, & uerissimam doctrinam protulerat, percussum est. & tanquam ouis ad occisionem ductus, non aperuit os suum ad excusandum, uel comminandum, uel maledicendum. Sed benedicendum, & orandum pro inimicis. Collum eius suauissimum colaphis attritum est. Manus eius potentissimæ, ex quarum con-

Ma. 53.

tactus

B. MARIAE VIRGINIS. 259

tactu infirmi plurimi sanati sunt, & leprosi mundati, clauis durissimis cruci affixæ sunt. Pedes eius quorū terra scabellum est, quique discurrētes per ciuitates, uillas & castra, tantum laborauerunt pro hominum salute, in cruce extensi sunt. Secundum illud. Foderunt manus *Psal. 21.* meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa & car. Totum corpus illud dulcissimum, quod in cibum illud salutariferum nobis reliquit, flagellis multis, & diris exsum, & dilaceratum, & sanguine cruentatum. Secundum illud, Fui flagellatus tota die. Ossa illa contracta sunt, remanserat sola lingua, & cor integrum. Sed ne & illa, sine sua lēione manerent. Lingua eius aceto, & felle in siti mortis amaricata est, ut impleretur illud. Dederunt in escam meam fel, & in siti mea potauerunt me aceto. *Psal. 68.* Demum eo mortuo non satiatis de cruciatibus uiuentis & morte eius spiritu tradito, latus eius lancea apertum est. Vnde exierunt sanguis, & aqua, medicina nostrarum animarum. Sed & in rebus sibi adhærentibus, scilicet uestibus iniuriati sunt. Nam diuiferunt sibi uestimenta mea, ait ipse psalmus. Et super uestem meam, illam, scilicet inconsutilem quam fecerat ei mater sua, miserunt sortem. Cōuersantes quoque cum eo discipulos eū derelinquere compulerunt, capere cupientes adolecentem, qui eum sequebatur syndone super nudo indutum, nisi fugisset. Stabat ergo iuxta crucem mater eius, & hæc uidentis & scripta, & prænunciata recolēs dicere poterat illud. Oculus meus afflictus est, nec tacuit. Eo quod non esset requies, donec aspiceret, & uideret Dominus de caelis, id est non tacuit à fletu, eo quod non esset requies alicui membro filii mei donec aspiceret dominus, scilicet resuscitando ipsum a mortuis. Attendite igitur, & uidete o nos omnes si est dolor sicut dolor meus. Sexto non modica causa doloris sicut fuit in Christo patiente, ita in matre compatiēte, hoc, scilicet quod cum latronibus crucifixus est. Sicut enim pari iustum, & innocentem cum alijs sanctis & probis uiris, & iniuste condemnari ad mortē, est aliquod re-

kk 3 frigitum,

SERMO DE PLANCTV.

frigerium, ita econtra condemnari cum sceleratis est augmentum poenæ, cum ex hoc videntes, iudicent illum scelestem. Vnde, & pro speciali iniuria & crudelitate erga eum prædixit. Et cum sceleratis deputatus est, scilicet ad mortem, quod uidens uirgo mater in filio impleri, cum in medio latronum crucifixus est, ualde doluit. Hoc etiam Christus horrens, secundum sensitiuam orabat per psalm. dicens. Ne perdas cum impiis Deus animam meam, scilicet uitam. Vnde & subdit quasi declarans se, neque cum uiris sanguinum uitam meam. Erat siquidem crux illo tempore supplicium latronum. Licet nunc, propter Christum in eam extensum, cum summa ueneratione transeat ad frontes imperatorum, & omnium Christianorum. Erat mors maximæ infamiae, & acerbissimæ poenæ. Vnde in lege dictum est. Maledictus omnis qui pender in ligno, maledictione scilicet infamiae. Quod intelligentes ipsi maligni Iudei, (ut refert quidam sapiens hoc prænucciando) dixerunt non rectè sed peruerse cogitantes morte turpissima condemnemus, Hoc genus mortis ideo Christus elegit potius quàm aliam mortem, ut doceret, & confortaret quemlibet propter nullum genus mortis quantumcunque ignominiosum, quantumcunque asperum, Deum, seu mandatum eius quodcumque deserendum, ut notat Beatus Thomas post Augustinum in tertia parte, cum & ipse rex regum & Dominus Dominantium mortem sustinuit immaturam quia in flore iuuentutis uioletam, quia ab aliis, & beneficiis, & acerbissimam, quia crucis uilissimam, quia in medio latronum. Humiliauit (inquit Apostolus) semetipsum. Usque ad incarnationem (inquit glosa.) Usque ad humanæ mortalitatis participationem, usque ad Diaboli tentationem, usque ad populi derisionem, usque ad sputa, uincula, flagella, alapas. Et si hoc parum aliquid de genere mortis, addendum, est non cuiuscunque, sed crucis, quæ cæteris ignominiosior est. Et quanto ait Ber. Maiorem se fecit humilitate tanto se ostendit maiorem bonitate. Et quanto uilior, inde carior. Idem super Canticum. O

humilem,

B. MARIAE VIRGNIS. 160

humilem, & sublimem, o altissimum, & nouissimum, o opprobrium hominum, & gloria Angelorum. Nemo sublimior, nemo despectior, esto uilis quantumcumque, nunquam Christo uilior eris. Ipse siquidem Rex regum, & dominus dominantium fuit uilissimi precio uenalis expositus, a uilissimo populo, uilissima passus, uilissimo loco crucifixus, crucis supplicio traditus, inter latrones positus. Cum iniquissimis, & uilissimis hominibus deputatus, modo uilissimo tractatus. Etenim tanquam malefactor bonus Dominus capitur tanquam furiosus mansuetus uinculis astringitur. Tanquam pestifer, saluator acculatur tanquam fatuus Dei sapientia irridetur, tanquam homicida uita hominum morti damnatur, tanquam leprosus & immundus mundator eriminum, extramœnia ericitur, tanquam latro crucifigitur, tanquam flagitiosissimus confutandus ab omnibus, & intuentus nudatur, & tanquam uermis uilis, & uilissimus summus Deus conspuitur, abicitur, & conculcatur. Hec ille. Et tamen inter tantas iniurias, & unificationes pro crucifixoribus suis deprecatur, latroni (& si propter scelera sua crucifixo ad penitentiam conuerso) non solum ueniam, sed paradysum pollicetur dicens. Hodie mecum eris in paradiso. Stabat iuxta crucem mater Iesu hæc meditans, & doloribus quasi defœta; ait ad crucem, uerpie credi potest, hæc ramos arbor alta, tenfa laxa uiscera &cæ. Ad filium autem mihi non loqueris, pro laudis intercedis, latronem consolaris. Ad quam ille. Ecce filius, ex quo ad patrem per mortem uado, loco mei, Iohannem dimitto. Sed ista commutatio adauget dolorem, cum filius hominis mihi denur, pro filio Virginis immo, & Dei. Attendite ergo & uidete & car. Septimo ostenditur magnitudo doloris, sicut in Christo patiente, ita & in matre compariante, ratione paucitatis fructus, seu utilitatis ipsius passionis ex parte miseriz, & peruerfitis, ingratiudinis hominum. Nam cum copia fuerit, apud Deum redemptio, adeo quod precium sanguinis eius, necdum omnes homines erat sufficiens ad reddendam

Kk 4 mendam

SERMO DE PLANCTU

anendum, sed & mille mundos si fuissent, & tamen pau-
ci sunt qui se faciant participes fructus ipsius passionis,
propter desidiam, & ingratitude[m] hominum. Sicut au-
tem ex magno lucro, quod quis uidet se consequi ex suo
labore, multum gaudet, & consolatur, ita econtra cum
in maximo labore quem, quis tolerat uidet consequi mo-
dicum fructum, uel nullum, multum contristatur, & do-
let. Clamabat Iesus in Cruce, sitio. Et licet ad literam,
propter intensum dolorem sitiret corporaliter, maior
tamen erat suis spiritualis desiderii saluationis huma-
ni generis. Et cum uideret ipse & mater eius pene nul-
lum fructum tunc sequi sed potius ruinam pre[parari],
Iudaeorum propter perfidiam suam, causam contingisse
Apostolorum & in futurum multos perituros Christia-
noru[m], dicere poterat cum dolore illud Michee. 7. Va mi-
hi quia factus sum sicut, qui colligit racemum in autu-
no, nam tunc uindemiata uinea no[n] reperitur nisi aliquid
racemus, ita & tempore passionis totam pene uineam hu-
mani generis, uindemiara[nt] diabolus ut sibi subditum,
reman[er]et aliquis paruis racemus, ut Latho conuersus,
Centurio si dem Christi confessus, & aliquis alius quem
Christus collegit. Multum ergo dolet Christus, & ma-
ter eius de tanta ingratitude. Vnde clamat per Beatu[m]
Bern. Ad te clamo, qui pro te morior, te exhortor, qui
in Cruce patior, uide elatos, quibus confodior, uide la-
tus, quo aperior, & cum sit tantus dolor intus, & exte-
rior, plus tamen cruciat, quod te ingratum experior.
Hec ille. Et per Beatum Aug. Cum esses inimicus, pa-
tri meo reconciliaui te, per me, & cum longe esses, ueni
ut redimerem te, & inter motes Siluas cum errares q[ui]
sui te inter lapides, & ligna inueni te, & ne luporum fe-
rarumque rapido ore lamiares, collegi te, laboraui, iu-
daii, caput meum spinis opposui, latus meum perforari
permi[si], tot iniuriis lace[ss]itus sum, ut contingerem mi-
hi te, & tu diuidis a me, tanta scilicet est ingratitude[m]
tua. Et conquerens Dominus ait. Misericordia uestra
quasi nubes matutina, & quasi ros mat[ut]ine pertransib[is].

Psal. 6.

Misericor-

B. MARIAE VIRGINIS. 261

Misericordia uestra, id est quam uobis feci in redimen-
do quasi nebula matutina, quae scilicet cito pertransibit, ita
illud a memoria uestra & quasi ros, qui adueniente so-
le cito desiccatur, ira adueniente calore tentationum, &
tribulationu[m] subito perit a uobis memoria passionis, &
gratia per eam recepta. Sed & anima deuota dicit illud
Threa. Memoria in-morero, & tabesce[re] in me anima
mea ex compassione.

DE tertio principali, cum dicitur Mater Iesu. Ma-
ter immaculata. Mater intacta. Mater uirgen-
tissima. Mater Dei & plasmatoris omnium, eius qui in ce-
lis est sine matre, in terris sine patre, mater unicus filii Ie-
su, & ideo plus amans & plus dolens. Mater sola geni-
trix totus Iesu, & ideo plus amans, quam si patrem ha-
buisset, quia plus sua res, & inde alius dolens. Vnde ait.
Femina circumdabit uirum. Solet homo circumdare, quod
suum est proprium, non quod alienum. In aliis filiis sub-
stantia filii non est tota propria matris, sed & patris
& ideo nulla mater circumdat filiu[m], ut uirgo Maria. Omi-
nis alia figura pluribus lineis formatur, circularis uero
figura una linea clauditur, sic beata uirgo Maria sola
clausit intra uiscera sua Christum. Alij filii duobus lineis
figurantur, scilicet patre & matre, & quod circumdatur
ex nulla parte est apertum, sed ualiquae clausam, sic bea-
ta Virgo Maria ante partum, in partu, & post partum, &
ideo circumdabit uirum, scilicet Iesum totum perfe-
ctum. Sed dolores partus quos euasit aperire sibi,
reueruati fuerunt in passione filij, ut dicit Ioannes Da-
ma[scenus]. Nec ulla unquam pariendo experta est tantu[m]
dolorem, sicut ipsa iuxta crucem, in comp[er]en-
do. Ex ipsa autem maternitate, id est generatione Ie-
su, facti sumus fratres Iesu, propter quod non confandi-
tur, homines uocare fratres, ut ait Apostolus, ad He-
brzos dicens. Narrabo nomen tuum fratris mei.
Et ideo sicut debemus compati fratri nostro Iesu Chri-
sto, in tanta eius passione pro nobis, ita & matri no-

Mat.

Psal. 1.

str

SERMO DE PLANCTV.

stra de morte fratris nostri, & filii sui. Vnde ut dicit beatus Augu. Cum annuatim Christi passio, ab ecclesia recolitur, ita debet nos mouere ad compassionem, sicut nunc videmus impleri. Sic & matri nostræ compati, quæ stabat iuxta crucem. Ipsum autem uespere depositum sacratissimum corpus, per Nichodemum & Ioseph suscipiens, in gremio mater quot lachrimarum flumina, quæ amarissimos singultus, quæ alta suspiria, quæ uerba mentis plena, ex ea processerunt, quis posset exprimere? cû singula membra perquireret tam dire cruciata, tam turpiter delusa oscularetur, & lachrymis irrigaret, sociata Maria Magdalena, & alij Mariis, & deuotis mulieribus. Cum autem sero factum esset deuoti homines, pie, & deuote, corpus illud de brachiis accipientes posuerunt in monumento, meate conspulta cû eo. Reminiscens ergo beati sanguinis, ait dominus Latinus Ordinis Prædicatorum Cardinalis, quem profudit amator hominis perfunde lachrymas. Non est locus ingrati tudinis, ubi torrens tanta dulcedinis attingit animas. Iesu bone cur tanta pateris, cum peccati nihil commiseris flos innocentie? Ego latro, tu cruce moreris. Ego reus, tu poenitentiam plesteris nostræ nequitie. An te fecit sic amore ebrius, ut nec crucem putes opprobrium, amoris gratia, sed ut mihi misero si non recognouero. Væ mihi misero si nõ recompen sa uero dignis operibus, regnum quaeritis, non intrabitis sine crucis nauis portum petitis non uenietis, sine crucis clauis. Sola enim digna fuit ferre sæculi precium, atque portum præparare, nauata mundo naufragio uitæ æternæ quam ipse concedat, qui est benedictus in sæculorum sæcula. Amen.

E I N I S;

SEQVITVR TABVLA, SIVE INDEX
omnium Sermonum Quadragesimalium Eximij
Doctõris, Fratris Iacobi de Voragine,
Ordinis Prædicatorum, Archiepi-
scopi Ianuensis, seriatim
contentorum.

F eria quarta Cinerum. De exortatione peccatoris ad penitentiam, Sermo primus.	car. 1
Eodem die, de miseria hominis. Sermo. 2.	4
Feria quinta post Ci. De seruo Centurionis. Ser. 1.	6
Eodem die de eadem materia. Sermo. 2.	8
Feria sexta post Cin. Sermo primus. De Amore.	10
Eodem die, Sermo secundus. De Iustitia Christiana.	12
Sabbato post Cin. Sermo primus. De penitentibus.	14
Eodem die Sabbato. post Cin. Ser. secundus. De Beatae Virginis pietate, & dignitate.	16
Domica prima Quad. Ser. 1. De Diaboli tentatione.	17
Eodem die Sermo. 2. de eadem materia.	18
Feria secunda primæ Hebd. Quad. Ser. 1. De iudicio.	23
Eodem die Sermo secundus. De eadem materia.	25
Feria tertia primæ Hebd. Quad. Sermo. 1. De spirituali ingressu Christi in anima nostra.	27
Eadem die Ser. 2. Ad quid edificata sit Ecclesia.	29
Feria quarta primæ hebd. Quad. Sermo. 1. De mala hominum generatione.	31
Eodem die, Ser. 2. De bona hominum generatione.	33
Feria quinta primæ hebd. Quad. Sermo primus. De ludæorum pertinacia.	34
Eodem die Ser. 2. De obseruatione uerbi Dei eiusdemq; officia.	36
Feria sexta primæ hebd. 4o. Sermo 1. De grauitate morbi, eiusdemque curatione.	38
Eodem die Ser. 2. De quatuor medicinis spiritualibus peccatori exhibitis.	40
Sabbato primæ hebd. 4o. Ser. 1. De gloria sanctorum.	42
Eodem die Ser. 2. Quod beata Virgo Christum genuit.	44
Dom.	

I N D E X

Dom. secunda 40. Ser. 2. De Chananea.	45
Eodem die Ser. 2. De Christi magna misericordia erga Chananeam.	47
Feria secunda, secundæ hebd. 40. Ser. 1. Quod quædam pertinent ad Christum ut filius Dei, quædam ut filius hominis.	50
Eodem die Ser. 2. De exaltatione Christi in cruce.	52
Feria tertia 3. heb. 40. Ser. 1. De Regulis prælatorum, ac subditorum.	54
Eodem die Ser. 2. De lata spaciøsaque superbiæ uia.	56
Fer. 4. secundæ heb. 40. Ser. 1. Quod Christus passionem suam prædicit.	59
Eodẽ die Ser. 2. de trib. calicis in hac uita existẽtib. 61	61
Fer. 5. secundæ hebd. 40. Ser. 1. De triplici hois statu.	63
Eodẽ die Ser. 2. De pẽnẽ multiplicatiõis diuitis cã.	65
Fer. 6. secundæ hebd. 4. Ser. 1. De Vineæ.	67
Eodem die Ser. 2. De eadem materia.	69
Sabbato secundæ heb. 40. Ser. 1. De peccatoris auersione, eiusdemque conuersione.	71
Eodem die Ser. 2. de uirginis erga filium materna dilectione.	73
Dom. tertia 40. Ser. 1. de dæmoniaci curatione.	75
Eodem die Ser. 2. De dæmoniorum principibus.	78
Fer. 2. tertiæ hebd. Ser. primus De Heliz, Heliseique historia.	80
Eodem die Ser. 2. De lepræ malignitate.	82
Feria 3. tertiæ heb. Ser. 1. De quinque documentis, nos ad salutem trahentibus.	85
Eodem die Ser. 2. de fraterna correptione.	87
Feria 4. tertiæ heb. 40. Sermo 1. De phariseorum superstitutione.	89
Eodem die Ser. 2. De triplici planta.	92
Fer. 5. tertiæ heb. 4. Serm. 1. De tribus magnis operibus Christi erga febricitantem.	94
Eodem die Sermo 2. De diuersis speciebus febrium, tum corporalium, tum spiritualium.	97
Fer. 6. tertiæ hebd. 40. Sermo 1. De Samaritanæ cum Christo	

I N D E X

Christo collocutione.	99
Eodem die Ser. 2. De triplici aquarum differentia.	101
Sabbato tertiæ hebd. 40. Ser. 1. De adultera.	103
Eodem die Ser. 2. De Christi humilitate.	105
Dom. quarta 40. Ser. 1. De panibus.	108
Eodem die Ser. 2. de declaratione duplicis nominis huius dominicæ.	110
Fer. 2. quartæ hebd. 40. Ser. 1. Quod Christus eiecit uendentes in templo.	113
Eodem die Ser. 2. De phariseorum Auaritia.	115
Feria 3. quartæ hebd. 40. Ser. 1. de iudæis diuer simode sentientibus Christo.	117
Eodem die sermo. 2. de pluribus infirmitatibus causis, eiusdemque curatione.	119
Feria quarta quar. heb. 40. Sermo primus. De Cruci nati curatione.	121
Eodem die Sermo. 2. De sigais cuiuslibet spiritualiter illuminati.	123
Fer. 5. 4. heb. 40. Ser. 1. De statu peccatoris.	125
Eodem die Ser. 2. De Viduitate.	127
Feria sexta quar. hebd. Sermo primus. De Suscitatione Lazari.	130
Eodem die Ser. 2. De iustorum lætitia.	132
Sabbato 4. heb. 40. Ser. 1. Quod Christus lux est.	134
Eodem die Sermo. 2. Quod beata Virgo, est Aurora, Luna, & Sol.	137
Dom. in Passione, Ser. 1. De quatuor ueritatibus.	139
Eodem die ser. 2. De iudæorum magna malicia.	142
Fer. 2. quintæ heb. 40. sermo primus. de benigna imitatione Christi.	144
Eodem die ser. 2. De gratia.	146
Feria tertia quintæ hebd. 40. ser. 1. De iudæorum inter se differentia.	149
Eodem die ser. 2. de triplici festo.	152
Fer. 4. 5. heb. 40. ser. 1. Quomodo Christus se habuit, tra singulas iudæorum insidias.	154
Eodem die ser. 2. de duplici ouium differentia.	156
Feria	

I N D E X

Feria quinta quintæ hebd. 40. Sermo primus. De Mariæ Magdalenz historia.	158
Eodem die Sermo. 2. de eadem materia.	161
Feria sexta quintæ hebd. quad. Ser. 1. De concilio iudæo rum contra Christum.	163
Eodem die Sermo. 2. Quomodo expediebat Christum mori.	166
Sabbato 5. hebd. 40. Ser. 1. de clarificatione.	169
Eodem die Ser. 2. de beata Virgine.	171
Dom. in Ramis Pa. Ser. 1. de quatuor obsequiis Christo exhibitis.	174
Eodem die Ser. 2. de duplici processione.	176
Feria secunda sextæ hebd. 40. Ser. 1. De genere passio- nis Christi eiusdemque fructu.	179
Eodem die Sermo. 2. qualiter Christus existens in Cru- ce trahit ad se peccatores.	181
Fer. 3. sextæ heb. 40. Ser. 1. Quod Chrs dicitur Agnus.	183
Eodem die Ser. 2. de octo legatis, quos Christus in mor- te dimisit.	186
Fer. 4. 6. hebd. 40. Ser. 1. De pœna passionis Christi.	188
Eodem die Ser. 2. de effusione sanguinis Christi.	189
In die Cœnæ Domini Ser. 1. De præparatione commu- nionis.	192
Eodem die Sermo. 1. q. Christus in cœna sumpsit perso- nam amici, serui, ac episcopi.	194
In die parasceues Ser. 1. De maxima charitate, & pietate Christi, iudæorumque crudelitate.	197
Eodem die sermo secundus, De decem misterijs huius diei.	200
Sabbato sancto sermo. 1. De Christi sepulchro.	203
Eodem die ser. 2. De maximo uirginis dolore.	205
In die sancto Paschæ sermo primus, de iocundissima resurrectione.	208
Eodem die sermo. 2. de eadem materia.	210
Feria secunda Paschæ sermo primus. Quod christus perso- natus fuit.	213
Eodem die ser. 2. qualiter christus resurrexit.	215

Feria

I N D E X

Feria 3. Paschæ Ser. 1. Quod Christus semper stetit in medio.	218
Eadem die Ser. 2. De manifestatione resurrectionis per omnes quinque sensus.	220
Sermo de passione domini.	222
Sermo de planctu uirginis,	249

Finis tabulæ Sermonum, qui in hoc Quadra-
gesimali ordinatim continentur.

